

საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემია

ქ. კეკელიძის სახელობის ხელნაწერთა ინსტიტუტი

K 2524
3

ქ ა რ თ უ ღ ხელნაწერთა აღწერილობა

IV

გამომცემლობა „მეცნიერება“

თბილისი

1965

ОПИСАНИЕ ГРУЗИНСКИХ РУКОПИСЕЙ

КОЛЛЕКЦИИ (S)—БЫВШЕГО ОБЩЕСТВА РАСПРОСТРАНЕНИЯ
ГРАМОТНОСТИ СРЕДИ ГРУЗИНСКОГО НАСЕЛЕНИЯ

ТОМ IV

Составили и подготовили к печати:

*Т. М. Брегадзе, М. Н. Кавтария, Л. Р. Каджая,
Л. А. Кикнадзе, М. А. Шанидзе, Хр. Г. Шарашидзе,
Ц. А. Чанкиева*

Под редакцией
Е. П. Метрели

ქართულ ხელნაწერთა აღწერა

ყოფილი ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელი
საზოგადოების (ს) კოლმეცია

ტომი IV

7

შედგენილია და დასაბუჟდად დამზადებულია

თ. ბრეგაძის, ლ. კიკნაძის, მ. ქავთარიას, ლ. ქაჯაიას, მ. შანიძის,
ქრ. შარაშიძის და ც. ჭანკიევის მიერ

ე. მეტრეველის
რედაქციით

4 Γ + 902. 9. (c 41)
091 (47. 922)+069 (47. 922): 091
ქ 279

ამ ტომის მასალა აღწერეს:

მ. ქუთარიაშ	№№ 2514—2526, 2744—2912
მ. შანიძეშ	№№ 2527—2590
ქრ. შარაშიძეშ	№№ 2591—2645
თ. ბრეგაძეშ	№№ 2646—2734
ლ. ქაჯაიაშ	№№ 2913—3011
ც. კანკივეშა	№№ 3014—3065
ლ. კიკნაძეშ	№№ 3066—3226

ჩოლოყაშვილი ქაიხოსრო, ომანიანი. XIX

61 ფ; 22×18; ქაღალდი, დაფურცლული; დაზიანებული, განსაკუთრებით უკანასკნელი ფურცლები; თავ-ბოლონაკლული; აკლია შიგადაშიგაც; მხედრული; [XIX ს.].

[ომანიანი] „აქა ომანიისაგან სალიმ სპარსალარის მოყვანა და კაცის გაგზავნა. ესე სალიმ სპარსალერი (!) თვით დიდის ინდოეთის ხემწიფის ბიძათა ძე იყო...“ 1r—61v.

შენიშვნები: 1. „ომანიანი“ გამოსცა გ. ჯაკობიამ 1937 წელს. ეს ნუსხა გამოცემას მისდევს 27-ე გვერდიდან, ვიდრე 111-ე გვერდამდე.

2. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ექვ. თაყაიშვილს (იხ. Описание: ტ. I, გვ. 573).

(1052)

2515

აღწერა რომელთაზე შეხდომილთა საქმეთა. XIX

4 ფ; 33×22,5; ქაღალდი (მომწვანო); უყულო; მხედრული; შავი მელანი; ქვირინიანი 1813 წ. (ფ. 1); [XIX ს.]; ფ. 4 დალაქავებულია.

„აღწერა რომელთაზე შეხდომილთა საქმეთა ქრისტეს აქეთით და ქართულის ქორონიკონით და თვის რიცხვით“

ქრეს ქორონი-
აქეთ კონი

ჩქნმ, ტმვ. ქ. როსტომ მეფე მიიცუალა გიორგობის იზ. 1658

ჩქნთ, ტმზ. ქ. შაჰნავაზ გამეფდა იანვარსა ა. 1659

ჩქამბ, ტნ. ქ. ხოჯა მელიქ ბებუდა გარდაიცუალა მკათათვის ზ. 1662

ჩქპდ, ტობ. ქ. დიდი ხიზნობა იქმნა მარიამობის ვ. 1684

ჩქჟმ, ტპვ. ქ. ხოჯა ზადა გარდაიცუალა მარტის ვ. 1698

ჩლიბ, უ. ქ. ვახტანგ მეფე ტფილისიდან ისპაანს წაბძანდა მაისს ა. 1712

ჩლიდ, უბ. ქ. ალი ყული ხანს ხანობა მისცეს ტფილისისა და მოვიდა ღვინობისთვის ლა. 1714

ჩლიმ, უვ. ქ. შაჰნავაზ გამეფებული იმერეთიდან მობრძანდა ტფილისს ქალაქს.

1718

- ჩლიძე, უვ. ქ: სურსაკმა ბოლნისეები წაახდინა, მოქალაქენი მრავალნი მოსწყუდ-
ნა მკათათს იე, დღესა სამშაბათსა. 1718.
- ჩლიძე, უვ. ქ: პატრების საყდარი დაქციეს და ოქევარტერი ტფილისის ქალაქს-
პბრძანდებოდა ღვინობის თვეში. 1716.
- ჩლკა, უთ. ქ: თავრიზის რომელიმე ადგილი ჩაძვრა საშინელის ძრვისაგან აპ-
რილის ივ. 1721.
- ჩლკა, უთ. ქ: მირვეიზის შული შაჰმუდ მოვიდა, ისპანი დაიჭირა აპრილის ივ
1721.
- ჩლკა, უთ. ქ: შამახია სურხავმა ლეკის ჯარით დაჰაჯი დაუთმა, დაიჭირეს მარი-
ამობის თ. 1721.
- ჩლკბ, უი. ქ: ტფილისის ქალაქიდან მეფე ვახტანგ ლაშქრით განჯას წაბძანდა
ენკენისთვის იე.
- ჩლკბ, უი. ქ: მეფე ვახტანგ განჯიდან ქალაქ ტფილისს შემობძანდა გიორგობის ი.
- ჩლკვ, უია. ქ: მაჰმად ყულიხან, რომელ არს კოსტანტინე, ქალაქს ტფილისს მო-
ადგა და ციხის კარები დაკლიტეს იანვარს კთ.
- ჩლკვ, უია. ქ: მაჰმად ყული ხან სეიდაბათიდან გააქციეს აპრილის იბ.
- ჩლკდ, უიბ. ქ: მეფე ვახტანგ და მისი შული ბაქარ და დედოფალი რუსუდან
ტფილისიდან წარვიდენ მოსკოვს რუსეთის კელმწიფესთან თი-
ბათვის კ.
- ჩლკვ, უია. ქ: ურუმის ჯარი ტფილისს ქალაქს შემოვიდა თიბათვის ი.
- ჩლკდ, უკბ. ქ: რუსეთის კელმწიფე პეტრე ალექსის ძე მიიციულა და მისი მე-
ულლე ეკატერინა გაკელმწიფდა ფებერვლის ივ.
- ჩლკდ, უკბ. ქ: თამაზ ხან მოვიდა, შამახია დაიჭირა, ჯარიმა გამოართო, წავიდა.
ყუმუხს, სურხავის ქუეყანა მოარბივა, გამობრუნდა და განჯას
გარმოადგა ღვინობისთვის ი.
- ჩლკდ, უკბ. ქ: ტფილისის მელიქი აშხარ ბეგ ისაყ ფაშამ ჩამოარჩო ენკენის-
თვის ი.
- ჩლკზ, უკე. ქ: ქალაქიდან ოსმალი გავიდა და ხანჯალ ხანი შემოვიდა მარიამო-
ბის თვეს.
- ჩლკზ, უკე. ქ: თამაზ ხან მოვიდა ტფილისს ქალაქს, კ დღე დადგა, წაბძანდა
ქარზედ, შემდგომად შამახიას და დაღისტანს ღვინობის თვეს.
- ჩლკვ, უკდ. ქ: თამაზ ხან წაბძანდა მულამში და იქ იქმნა ერანის კელმწიფედ,
დაიდგა თავსა გვრგვინი და დაირქო საკელმწიფო ჯილა მარტის იბ.
- ჩლკვ, უკდ. ქ: შამახია აჰყარის ახსუს ციხეში ჩამოასხეს ქალაქის ქოჩი მარტის ე.
- ჩლკვ, უკე. ქ: სპასალარი იბრეიმ ხან, ნადირშას ძმა, წავიდა ქარზედ ჰადრი ბე-
ყანის ლაშქრით და დამარცხდა ზემო სანგარში. იყო ღვინობის-
თვის იც.
- ჩლკთ, უკზ. ქ: შაჰნადირის შულმან შაჰთამაზის შული და მისი გუარი და ნა-
თესავნი სრულიად ამოსწყუტა მაისს ა.
- ჩლკთ, უკზ. ქ: შაჰნადირმა ყანდაარი დაიჭირა ციხითურთ.
- ჩლკთ, უკზ. ქ: შაჰნადირ წაბძანდა ღინდოეთზედ, იქმნა დიდი ბრძოლა, და
მძლეველმან კლმითა შიჯანაბათი დაიპყრა.
- ჩლლ, უკვ. ქ: შაჰნადირ წაბძანდა ბუხარაზედ, ჰსძლო ძლიერად და ლანგთემუ-
რის საფლავის ქვა ლაჯუარდი წამოიღო მკათათვის ა.

- ჩლო, უკმ. ქ: სურხავის შული, აღსუს ციხეზედ მოვიდა და მოსარა უყო, გამოვიდნენ ავღაჯში ყიზილბაშნი, იქმნა ბძოლა და ყიზილბაშთ ლეკის ჯარი სრულად მოსრეს ღვინობისთვის ი.
- ჩლოა, უკთ. ქ: შაჰნადირმან ბუხარა დაიპყრა და სამარყანდამდის ჯარი გაუსია და ლანგთემურის საფლავის ქუა მანძელ ხან ახალი ხან ხარდარს გამოატანა და თურქმანის ლაშქარიც ოცი ათასი თან აახლო ამ ამში.
- ჩლოა, უკთ. ქ: შაჰნადირ წაბძანდა ლეკზედ; მივიდა კუმუხს, დაჯდა და აკარს ჯარი გაუსივა და ლეკის დიდი ქოჩი წამოასხა მარიამობისთვის ივ.
- ჩლობ, ულ. ქ: იმამ ყული ხან ქალაქსა ტფილისის ხანად დაჯდა. მელიქ ზურაბა და მისი შული ავთანდილ უდანაშაულოდ ჯოხის ცემით ორნივე ტფილისში დაკოცა.
- ჩლობ, ულ. ქ: იქმნა ძრვა საშინელი, ერთსა შინა დღესა ექვს გზის და კახეთის სამეფოსა შინა პირუელი სამღუდეღმთავრო ალავერდის ეკლესია დაიქცა და დიდოს სოფელიც დაიღუპა მთვარის ოთხს, მკათათვის კდ, ვართვეურის შაბათს დღეს.
- ჩლოგ, ულა. ქ: შაჰნადირ დაღისტინიდან გამობრუნდა და წარჯდა, ქალათის ციხე დაიჭირა, მიაღვა მუსულს, რომელ არს ნინევი, ციხე შემოსაფრა, მრავალი ფეშქაში გამოართო, გამობრუნდა, იმამ ჰუსეინს ზიარათი ჰქმნა.
- ჩლოვ, ულდ. ქ: შამახიაში მყოფნი ლაშქარნი შაჰნადირისანი უკუ უდგენენ შაჰნადირს. ცხვრმოჭრილი ყაენის შული გამოიყუანეს, დასვეს და შამახია დაიპყრეს. ამასუშ წელსა იქმნა ბრძოლა, მრავალი მოლაშქრე მოისრა. ნასრულა მირზა, შაჰნადირის შული, ხორასნიდან მოვიდა, ისევ შამახია დაიჭირა.
- ჩლოზ, ულე. ქ: ოსმალნიდან უსუფ ფაშამ ხაზინა მოიტანა დაღისტანში გასაგზავნად, არაგვის პირს ირაკლი მეფემან შეუკრა გზა, დააყრევინეს და უკანვე გაბრუნდნენ ოსმალნი ახალციხეს თიბათვის ი.
- ჩლოზ, ულე. ქ: თამარ დედოფალი, მეფის ირაკლის მეორის დედა მიიტყალა აპრილის ივ.
- ჩლოზ, ულე. ქ: ტფილისის ქალაქიდან არბაბის შემოგდებით აყრა მოხდა და წარსულა ანანურს ფებერვლის ი.
- ჩლოზ, ულე. ქ: მეფე თეიმურაზ წაბძანდა მაშათს შაჰნადირის კარზედ.
- ჩლოზ, ულე. ქ: შაჰნადირს მაშათის ქოჩში თავისი ლამის მცუელნი ჰამაშა კეშიკები დაესხნენ და ლამით ხმლით დაკაფეს და შაჰნადირის მკედრობა განიფანტა თიბათვის კ.
- ჩლოზ, ულე. ქ: ადილშაჰ დაჯდა კელმწიფედ, შაჰნადირის ძმისწული, რომელსა პირუელ ეწოდა ალი ყული ხან, ხოლო შაჰნადირის შული რიზა ყული მირზამ დაიპყრა ხორასანს ქალათი და დაჯდა ყაენად, და მეფე თეიმურაზ იმის დროს წაბრძანდა მაშათისაკენ და ცოცხალი ვერ ნახა. ადილშაჰ, რაცა შაჰნადირის შვილები იყო, ყოველივე დაჰკოცა და თვით იქმნა ყაენად სრულიად ერანისა.
- ჩლომ, ულვ. ქ: ალი ხანმან ჯარი შეჰყარა განჯიდან ტფილისის ქალაქის დასაპყრობლად. ტფილისიდან ჯარი გავიდა საომრად. ოქროყანის თავზედ იქმნა ბრძოლა. ალი ხანის ჯარი დამარცხდა, მრავალთ თავი

მოკუტვით და ტფილისსა შინა მრავალი შეპყრობილი მოასხეს.

ჩღვ, უღვ. ქ: აბდულა ბეგ წავიდა განჯას. ბარდის თავში ემირ ასლან ხან სარდრიდამ ხუთი ათასი კაცი წარმოახა(!) ყიზილბაშის ჯარი და მოადგა ქალაქსა ტფილისს. ტფილისიდან ქუშვითი ჯარი გავიდა გორხანის თავზედ. ხუთი დიდი თიფი ყიზილბაშის დაამარცხეს. ტფილის ჯარმან გაიმარჯუა, ტფილისელი კაცი ორი მოკუდა, ერთი დაიჭრა, იმათის ჯარიდამ ათასშვიდასი კაცი დაიხოცა, ზოგი მოკუდა, ზოგი ცოცხალი დაიჭირეს; და მეფემან ირაკლიმ დაქერილთა მურახასი უყო და თავიანთ ქუშყანაში გაუშუა. ბზობის პარასკევი დღე იყო, აპრილის ა.

ჩღმა, უღთ. ქ: მეფე თეიმურაზ და მეფე ერეკლე ჭარზედ წავიდნენ საბრძოლად. ჭარიდამ ჰაჯი ჩალაბზედ. ჰაჯი ჩალაბმან მეფენი დაამარცხა ამის მიზეზით, რომ მეფეთ ჯარი დიდი იყო და დიდს ჯარს თავი ვერ დაუჭირეს. ქართველნი და კახნი ოთხი ათასი დააკლდა, ზოგი მოკუდა, ზოგი ალაზნამა მოაშთო, ზოგი ცოცხალი დაიჭირეს, ყველიერის ოთხშაბათი დღე იყო, ფებერვლის ია.

ჩღმა, უღთ. ქ: მეფე ირაკლი ერევანს წაბძანდა. ავღანი აზატ ხან თავრიზიდან ერევანს მოვიდა. იქმნა ომი ძლიერი, აზატ ხან დაამარცხდა. აზატ ხან ნახჩევნისაკენ გაიქცა მკათათვის კმ.

ჩღმბ, უმ. ქ: მეფე თეიმურაზ და მეფე ერეკლე ტფილისიდან ლაშქრით განჯას წაბძანდნენ. განჯის ხანი შავერდი ხან ციხიდან მრავლის ფეშქაშით მიეგება და მეფენი ნახა. ეგრეთუშ ყარადაღის ბრმაქაზუმ ხან და შუშის ხანი... მეფეები ნახეს. ამ ხანებს უნდოდათ მეფეთათვის ჰაჯი ჩალაბი შეერიგებინათ. მეფეებს ეგონათ, ამ ხანებს პირობა და შეერთება ჰაჯი ჩალაბთან აქუსო. ამისთვის ეს ხანები სულ დაიჭირეს და კელხუნდით შებორკილეს და გაძარცვეს, მარტის კა.

ჩღმბ, უმ. ქ: ფანახანის შვილი ჰაჯი ჩალაბთან წავიდა, განჯას ჯარი მოიყუანა. შეიქნა ომი. მეფეთ ნუხიდან მოყუანილი ჯარი არად ჩაადგეს და ურიგოდ შეებნენ და დაამარცხდნენ მეფენი. მეფეთ ლაშქარი მეფეებით ტფილისს წამოვიდნენ და დატუსაღებული ხანებიც განჯას ჰაჯი ჩალაბთან წავიდნენ. აღდგომის შაბათი დღე იყო. ტფილისელი მოქალაქენი სავაჭროდ განჯას იყუნენ და ჰაჯი ჩალაბის კაცთ აიკლეს, მარტის კმ.

ჩღმბ, უმ. ქ: მეფე ირაკლი ჩერქეზში წაბძანდა ჩერქეზის ჯარის გარდმოსაყუანად, მკათათვის ი.

ჩღმბ, უმ. ქ: ჰაჯი ჩალაბის შვილი აღაქიში რომ ლაშქრით ბაიდარს მოვიდა მკათათვის ი.

ჩღმბ, უმ. ქ: მეფე ერეკლე რომ ჩერქეზიდან მობძანდა ჯარით ტფილისს, ჰაჯი ჩალაბის შვილი დაამარცხა ენკენისთვის გ.

უმგ, ქ: მეფე ირაკლიმ პატრების ეკლესია ქართუშლთ მღუდელ მისცა. პატრნი ტფილისიდ გაყარეს და ფრანგთ ბევრი ჯარიმა წაართუშს. ეს საქმე ამისთვის მოხდა, რომ ანტონი კათალიკოსი მოაცოტუნეს და გააფრანგეს, კათალიკოსი მღუდელმთავრობიდან დაამხვეს და რუსეთს განაძეს, გიორგობის ია.

1760, უმც. ქ: მეფე თეიმურაზ ტფილისიდან რუსეთს წაბძანდა, რათა მუნიდამ ჯარი გარდმოიყუანოს და ლეკის აოხრებისაგან ქართლი და კახეთი გამოიხსნას, აპრილის ა.

უმთ. ქ: მეფე თეიმურაზ მიიტყალა მოსკოვს ქრისტეშობის თ.

უნვ. ქ: ალა მელიქი მიიტყალა ენკენისთვის იმ.

უოთ. ქ: მაჰმად ასან ხანის შული აღამამად ხან მოვიდა მუშკაბარს. ჰადარი ბეჟანის ხანები მიეგებნენ ფეშქაშით ენკენისთვის კე.

უოთ. ქ: ფანახანის შვილი იბრემ ხან და ომარ ხან ლეკის ჯარით ნახჩევანზედ მოვიდნენ და დამარცხდენ გიორგობის-კა“ 1r—4v.

შენიშვნა: ტექსტი ქვეყნდება მთლიანად, დაწერილია დავით რექტორის ხელით.

(1053)

2516

ბარათაშვილი ნ., ლექსების კრებული. 1843

88 გვ.; 15,5×11,5; ქალღი; მაგარ მუყაოს ყდაში; მხედრული, შავი მგლანი; ავტოგრაფი; 1843 წ.; დაუწერებელი გვ. 55—88.

1. „ბ ლ ბ ლ ი ვ ა რ დ ზ ე დ. —
ბულბული, ვარდზედ მჯდარი, ეტყოდა მას მსტინიანი...“ გვ. 1—2.
2. „ქ ე თ ე ვ ა ნ. —
ზვირთები მოღუდუნებენ...“ გვ. 3—5.
3. „შ ე მ ო ლ ა მ ე ბ ა მ თ ა შ მ ი დ ა ზ ე დ. —
ჭი მთაწმიდავ, მთაო წმიდავ, ადგილნი შენნი...“ გვ. 6—8.
4. „ქ მ ა ი დ უ მ ა ლ ი. —
ვისი კმა არის ეს საკვირველი...“ გვ. 9—10.
5. „ფ ი ქ რ ნ ი მ ტ კ ვ რ ი ს პ ი რ ა ს. —
წარვედ წყალის პირს სევდიანი ფიქრთ გასართველად...“ გვ. 11—13.
6. „ჩ ო ნ გ უ რ ს. —
შენნი მოთქმანი, კეშნის ხმანი...“ გვ. 14.
7. „თ ა ვ ა დ ი ს ჭ დ ი ს ა ს უ ლ ს ე კ ნ ა ს. —
კმით მშვენიერით,
ტკბილის სიმღერით...“ გვ. 15—16.
8. „ჩ ე მ ს ვ ა რ ს კ ე ლ ა ვ ს. —
რად მრისხანებ, ჩემის ბედის ვარსკვლავო?...“ გვ. 17—18.
9. „ნ ა პ ო ლ ე ო ნ. —
ნაპოლეონმა გარდმოავლო თვალი ფრანციას...“ გვ. 19—20.
10. „ს ა ყ უ რ ე. —
ვითა პეპელა
არხევს ნელნელა...“ გვ. 21—22.
11. „ჩ ი ვ ი ლ ი. —
მიყვარს, მიყვარს, მე ტიქტიკი ჩვილის ყრმის...“ გვ. 23—24.
12. „ს უ ლ ი ო ბ ო ლ ი. —
ნუ ვინ იტყვის ობლობისა ვაებას...“ გვ. 25—26.

13. [ს ა ტ რ ფ ო ვ ე, მ ა ხ ს ო ვ ს]. —
„სატრფოვე, მახსოვს თვალნი შენნი...“ გვ. 27—28.
14. „ჩ ე მ ი ლ ო ც ვ ა. —
ღმერთო მამაო, მომიხილე ძე შეცთომილი...“ გვ. 29—30.
15. „ჩ ე მ ო მ ე გ ო ბ ა რ ო. —
ჭაბუკნო, ვიდრე ცხოვრების დღეთ დილა გინათებთ...“ გვ. 31—32.
16. [ა ღ მ ო ჰ ხ ღ ა მ ნ ა თ ი]. —
„აღმოჰხდა მნათი აღმოსავალს, მზეებრ ცხოველი...“ გვ. 33—34.
17. [ს რ უ კ ი ე ი ნ ო ს ა ტ რ ფ ო ო ლ]. —
„არ უკიეინო სატრფოო, შენსა მგოსანსა გულისთქმა...“ გვ. 35—36.
18. [ვ ჰ ჰ ო ვ ე ტ ა ძ ა რ ი]. —
„ვჰჰოვე ტაძარბ, შესაფარი, უდაბნოდ მდგარი...“ გვ. 37—38.
19. [მ ი ყ ვ ა რ ს თ ვ ა ლ ე ბ ი]. —
„მიყვარს თვალეზი, მიბნედილები...“ გვ. 39.
20. „ს უ მ ბ უ ლ ი და მ წ ი რ ი. —
მ წ ი რ ი.
სუმბულო, სად არს ფეროვნება შენი საამო...“ გვ. 40—43.
21. [შ ე ნ ნ ი და ლ ა ლ ნ ი]. —
„შენნი დალალნი ყრილობენ გველად...“ გვ. 44.
22. [რ ა დ ჰ ყ ვ ე დ რ ი კ ა ც ს ა]. —
„რად ჰყვედრი კაცსა, ბანოვანო, პირუმტკიცობას...“ გვ. 45—46.
23. [მ ე რ ა ნ ი]. —
„მირბის, მიმაფრენს, უგზო-უკვლოდ, ჩემი მერანი...“ გვ. 47—49.
24. „ს ა ფ ლ ა ვ ი მ ე ფ ი ს ი რ ა კ ლ ი ს ა. —
(კნიაზს მ... პ... ძეს ბარატაევს)
მოვიდრეკ მუხლთა შენს საფლავს წინ, გმირო მსცოვანო...“ გვ. 50—51.
25. „კ ნ ი ა ზ ბ ა რ ა თ ა ე ვ ი ს ა ზ ა რ ფ ე შ ა ზ ე დ. —
ამავსებ ღვინით...“ გვ. 52.
26. [ს უ ლ ო ბ ო რ ო ტ ო]. —
„სულო ბოროტო, ვინ მოგიხმო ჩემად წინამძღვარად...“ გვ. 53—54.

შენიშვნები: 1. თავფურცელზე აქვს მინაწერები: ა. „ლექსნი თქმულნი თავადის ნიკოლოზ ბარათოვისაგან. 1843“.

ბ. „გვიიდე 1887 წელს პეტერბურგში ბუკინისტ პ. ი. ვორონინისაგან, ნების პროსპექტზე № 54. ექ. თაყაიშვილი“.

2. ყველა ლექსი აქვს თარიღი. უკანასკნელი ლექსი 1843 წლითაა დათარიღებული.

3. კრებული, გამოყენებული ნიკ. ბარათაშვილის აკადემიური გამოცემისათვის, აღწმუნულია A ლიტერით. კრებულის აღწერილობა მოცემულია იქვე (იხ. ნიკოლოზ ბარათაშვილი, თხზულებანი, 1945 წ., გვ. 120).

(1054)

2517

ბარათაშვილი ნ., ბედი ქართლისა. 1839

III+38 გვ.: 13,5×10; ქაღალდი (თეთრი); მუყაოს ყდა; მხედრული; შავი მელანი; ავტოგრაფი; 1839 წ. (IIIr); დაწერის ადგილი: თბილისი. დაუწერელია: ფ. 1r—11r; IIIr; გვ. 33—38.

„ბედი ქართლისა. კარი პირველი. —
მწყემსო კეთილო, შენს წმიდას სამწყსოს
შემოვავედრებ ჩემსა სამეფოს!...“ გვ. 3—32.

შენიშვნები: 1. ტექსტს წინ უძღვის „კახთა მიმართ“ — სამსტროფიანი მიძღვნა.

2. ტექსტი გამოცემულია მრავალგზის. 1945 წლის საიუბილეო გამოცემა დამყარებულია ამ ნუსხაზე, რომელიც გამოცემაში B ლიტერით არის აღნიშნული (იხ. მისი აღწერილობა, იქვე, გვ. 120).

მინაწერი: „ვიყიდე 1887 წელს პეტერბურგში ბუკინისტ პ. ი. ვორონინისაგან, ნევის პროსპექტზე, № 45. ე. თაყაიშვილი“ (11r).

(1055)

2518

ანტონ I, საქართველოს ისტორია. XVIII

44 გვ.; 15×10; ქალღი; ტყავდაკრული ყდა; ზემო ყდა დაზიანებულია; ნუსხური; შავი მელანი; სათაური სინგურით; [XVIII ს.]; დაუწერელია გვ. 44.

„მისსა მაღალ მსურველობასა ღენარალ მეორს ივან ლევოვიჩს, ყიზლარის კამენტარს ძროუნდოძს მე უღირსი ანტონი კათალიკოსი სრულიად საქართუშლომსა მოვასხენებ მათგან ბრძანებულისამებრ: თხოვისა, რომელიცა დაღათუ მრავალ განსაცდელ შემთხუშვისაგან დავიწყებით სახელნი მეფეთა საქართუშლოსათანი თუთო-თუთოდ არღარა მახსოვან, მაგრა სახელოვანთა მეფეთა სახელნი, ანუ გარდაცულებანი მეფეთა გუართანნი, და ანუ განყოფანი ნათესავთანნი სამ სამეფოდ ესენი არიან, რომელნიცა ძუშლთა შინა მატთანეთა საქართუშლოსათა წარმიკითხავან.“

სიტყუა პირუშლი. —

პირუშლად ვიდრემე მამა ქართლისა და ყოველთა მათ ქართუშლთა, ესე იგი ქართუშლთა, იმერთა, კახთა და ჯავახთა, რომელთაცა ყოველთა მათ ეწოდებინ ქართუშლი, იყო ქართლოს...“ გვ. 1—43.

შენიშვნა: ტექსტი დაყოფილია სიტყვებად. სულ არის 16 სიტყვა.

მინაწერი: „გადავეცი წერა-კითხვის საზოგადოების წიგნთსაცავს მე ექვთიმე თაყაიშვილმა“ (პირველი საცავი ფურცელი).

(1056)

2519

კრებული. 1877

77 ფ.; 33×21; ქალღი; მუყაოს ყდა; მხედრული, შავი მელანი, სათაურები და სტროფების დასაწყისი სიტყვები სინგურით; გადამწერი ივანგულ ივანგულაძე; 1877 წ. (ყდაზე); დაუწერელია: ფ. 36r—39v; 73v—75v.

1. [ლექსი]. — „ახ ივანგულ, ივანგულ, რა კარგი რამა ხარ, საცა მღერი შენა, სულ ხმით თუ ლექსით, კარგი ხარ...“ 1r—3r.

2. „თუმანის შვილი ეგნატი ძის გიორგისაგან თქმულთა თახმისი. —

ვარდო ამაყო, დამწვარვარ მე სურვილითა სრულითა,
ბულბულეზ დაგყევ ცრემლთა; სიცოცხლე განწირულითა...“ 3v.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. ძველი ქართული მწერლობის საკითხები, კრებული პირველი, 1962 წ., გვ. 51—52).

3. „დავით თუმანოვის აგან თქმული მუხანბაზი. —
ჰე, უწყალო მარენო, განმკვეთ ვერ ვთქვა ქებანი,
შენვე ჰკურნე წყალულება და მივს ცეცხლთა დებანი...“ 4r.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. ლიტერატურული ძიებანი, ტ. XIV, 1963; გვ. 182).

4. „დავით თუმანოვის აგან თქმული მუხანბაზი. —
ბულბული ნახეთ ვარდისათვის მკვდრათ,
ვარდი ამავე ჰერ გაუმცდარად...“ 4v—5r.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 181).

5. „გორგი თუმანოვის აგან თქმული მუსტაზადი. —
ჟოი, ვითარად მწველად კმარად ცეცხლნი მგზებნიან,
დეირის აღნი, დაუმცხარნი, განახლებიან(!)...“ 5r—v.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. ძველი ქართული მწერლობის საკითხები, I, 1962 წ., გვ. 48—49).

6. „ბებუთოვის ღვთისწყალობას აგან თქმული. —
მოვედ, ვარსკვლავთა მთვარო-მთვარეო,
რათა განათლდეს სიბნელის არე...“ 5v—6r.

7. „ბარამ გერმანოზიშვილის თქმული. —
ნუ მწვამ, მიჯნურო, არ გებრალეზი?
ნუ მამიკიდე ცეცხლის აღები...“ 6r—v.

8. „ალექსანდრე ჰავტავაძის აგან თქმული. —
შენგან არს, გული მნათობო, ვიყო სად გინა,
გინა ვის ვსჭვრეტდე, მნათობო, შენ მიდგ თვალწინა...“ 6v—7r.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. ალ. ჰავტავაძე, თხზულებანი, ი. გრიშაშვილის რედაქციით, 1950 წ., გვ. 23).

9. „იოსებ მელიქოვის აგან თქმული თ[ა]ხმისი. —
მოვედ, სიკვილო, შენ გპოვე მკურნალად ჩემის სენისა.
მიმიღე სული ბედ კრულსა, კარნი დამიხშენ ლხინისა“... 7r—v.

10. „იოსებ მელიქოვის აგან თქმული. —
გამიხმარა სინხარულის წალკოტი,
მუნიდგან სიცოცხლე დამემწარადა...“ 7v—8r.

11. „მ უ ხ რ ა ნ ბ ა ტ ო ნ ი ს შ ვ ი ლ ი გ რ ი გ ო ლ ი ს ა გ ა ნ თ ქ მ უ ლ ი. —
ბედმან მამცა შვება მცირესა ეამსა ოფ(!),
მუნით არა მაქვს თმენა არცა ერთსა წამსა...“ 8r—v
12. „თ უ მ ა ნ ი ს შ ვ ი ლ ი დ ი მ ი ტ რ ი ს ა გ ა ნ თ ქ მ უ ლ ი. —
მზე მემთხვია, დისკო გარე მოევლო,
სზივნი მისნი მზედ საცვიფროდ დარევდა...“ 8v.
13. „დ ა ვ ი თ თ უ მ ა ნ ო ვ ი ს ა გ ა ნ თ ქ მ უ ლ ი. —
ტრფიალთა ქველო, ხილვით მწველო, საქებოდ მარად,
აღნავო ნაძვათ, მთვარ საბაძვათ, სინაზით წყნარათ...“ 8v—9r.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 180).

14. „ი ო ს ე ბ მ ე ლ ი ქ ო ვ ი ს ა გ ა ნ თ ქ მ უ ლ ი. —
მომევილინა საყვარლისაგან კიდება,
ჩალად მჩანს ყოვლისა სოფლის დიდება...“ 9r—10r.
15. „დ ი მ ი ტ რ ი დ ი ვ ნ ი ს ა გ ა ნ თ ქ მ უ ლ ი. —
პირ-ზანზახი, ღაწვი ვარდი სად არი,
სახე სავსე, მთვარის მგზავსი სად არი...“ 10v.
16. „ე ლ ი ზ ბ ა რ ე რ ი ს თ ა ვ ი ს ა გ ა ნ თ ქ მ უ ლ ი. —
ვაი, ესე დრონი, საყვედრონი მომწემს(!) წყენასა,
ვინ უძლოს ჰირთა ჩემთა, თქმანი, ანუ სმენასა...“ 10v—11r.
17. „ე ლ ი ზ ბ ა რ ე რ ი ს თ ა ვ ი ს ა გ ა ნ თ ქ მ უ ლ ი. —
ვემონე მასა, ვბედავ თქმასა, პირად მზიანსა,
ზნეობით სრულსა, ნაზ[ა]დ მკულსა ადამიანსა...“ 11r—v.
18. „ვ ა ხ ტ ა ნ გ ბ ა ტ ო ნ ი ს ა გ ა ნ თ ქ მ უ ლ ი. —
შეყრილან ერთათ მკართოლვარენი, უზადოდ მნათნი,
ვარდნი ზანზაკთა(!) ნამკნაზავნი და გიშრის სათნი...“ 11v—12r.
19. ბ ე ს ა რ ი ო ნ ი ს ა გ ა ნ თ ქ მ უ ლ ი თ ე ჯ ლ ი ს ი. —
ხმა სირინოზ, თმა ღულანზარ წინამო,
დამქროლო ნიო, არვედ ებრე(!)...“ 12r—v.

შენიშვნა: ლექსი გამოცემულია (იხ. ბესიკი, თხზულებათა სრული კრე-
ბული, აღ. ბარამიძისა და ვ. თოფურიას რედაქციით, 1932 წ., გვ. 20).

20. „ბ ე ს ა რ ი ო ნ ი ს ა გ ა ნ თ ქ მ უ ლ ი. —
შავნი შაშვნი შავს გალიას შემსხდარნი,
სუფთათ ხმობნი, ხმა ყარიბათ მსტვინავნი...“ 12v.

შენიშვნა: ლექსი გამოცემულია (იხ. ბესიკი, დასახ. გამოც, გვ. 21).

21. „ბ ე ს ა რ ი ო ნ ი ს ა გ ა ნ თ ქ მ უ ლ ი. —
რა გული დავაგე შენად სარებლად,
მუნითგან ვარდს გიფელო(!) მითა მარებით...“ 13r.

შენიშვნა: ლექსი გამოცემულია (იხ. ბესიკი, დასახ. გამოც, გვ. 18).

22. „გ ი ო რ გ ი თ უ მ ა ნ ი ს შ ვ ი ლ ი ს ა გ ა ნ თ ქ მ უ ლ ი. —
ულმობელო დიანავ, არ გაქვს შეწყალებანი,
მკვეთელთ ისართ მქონებო, მახსოვს გულწყულულებანი...“ 13r—14v

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 52—53);

23. „გ ი ო რ გ ი თ უ მ ა ნ ი ს შ ვ ი ლ ი ს ა გ ა ნ თ ქ მ უ ლ ი ა. —
ბულბულს მხვდა გულსა ლხენანი,
ვიცან წალკოტსა კარნი ღიანი...“ 14v—15r.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 54—55.

[ალ. ჰ ა ვ ჰ ა ვ ა ძ ე]. —

24. „შხდგერს გლახ გული, საყვარელო, მლოდღ შენი უწყლავს თმენა.
სცემს სურვილის წამთა ხშირად, მარამ აგრძნობს ვისა სმენის...“

15r—v

შენიშვნა: ლექსი გამოცემულია (იხ. ალ. ჰ ა ვ ჰ ა ვ ა ძ ე, დასახ. გამოცემა, გვ. 24).

25. „გ ი ო რ გ ი თ უ მ ა ნ ო ვ ი. —
სრალს უცხო საშვებული სამოთხისა სადარია,
გარს წალკოტი ყვავილ მრავალ სუნს აფრქვევდა სადარია...“

15v—16r.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. დასახ. გამოცემა, გვ. 56—57).

26. „თ ე ი მ უ რ ა ზ მ უ ხ რ ა ნ ც კ ი ს ა. —
საწუთოს ეტლის ბრუნვავ მიმეც ხშირსა ჭირებსა,
გულით შევების ჩვეული მასწარ დღეთ სატირებსა...“ 16r—v.

27. „ღ ვ თ ი ს წ ყ ა ლ ო ბ ა ს ნ ა თ ქ ვ ა მ ი. —
გული ყოველთვის მიმდერის, მაგრამ ჟამი არ შვრება,
ენა რას შეიძინებ, არა სთქვას შენი ქება...“ 16v—17r.

28. „გ ი ო რ გ ი თ უ მ ა ნ ო ვ ი ს ა გ ა ნ თ ქ მ უ ლ ი. —
ეშყისა ზღვასა რა მიველ ნაპირად, ვაი, ვაი,
უცილოდ შვებასა ჩემსა ვგონებდი...“ 17r—v.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 60—61).

29. „გ ი ო რ გ ი ს ა გ ა ნ [თ უ მ ა ნ ი შ ვ ი ლ ი] თ ქ მ უ ლ ი. —
ჟოი, ჟამნო, ჟამნო, ყოფილნო ტკბილად,
ესრეთ სად წარხდით, ჰსჩანთ აღარც ჩრდილად...“ 17v—18r.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 59—60).

30. „გ ი ო რ გ ი ს ა გ ა ნ [თ უ მ ა ნ ი შ ვ ი ლ ი] თ ქ მ უ ლ ი. —
მე, საყვარელო, ნუ დამწვამ. მე მძაფრისა აღითა...
გლახ ღაწვთა ზედა ვიშ შავ ლალის მკრთოლვარებასა...“ 18r—v.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 55—56).

31. „გ ი ო რ გ ი ს ა გ ა ნ [თ უ მ ა ნ ი შ ვ ი ლ ი] თ ქ მ უ ლ ი. —
დავკარგე ფერითა მდიდრათ შემკული, ვსტირ მიმეფარა,
ერექოს მტილსა აღყვავებული, ვსტირ მიმეფარა...“ 18v—19r.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 57—58).

32. „გიორგისაგან [თუმანიშვილი] თქმული. —
ვფუცავ, კრონოსი დიადა
კრთოლვით პირ გმონებიადა...“ 19r—20r.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 58—59).

33. „გიორგისაგან [თუმანიშვილი] თქმული. —
დახე მაისს, ბულბულო, ვინ(!) დღენი ნათლდებიან,
ზურმუხტის ველათ(!) ველნი (?) ნაზად აპყვავდებიან...“ 20r—v.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 62—63).

34. „გიორგისაგან [თუმანიშვილი] თქმული თეჯლისი. —
ვით შეამკო ველნი მაისს დახედა,
ვარდი შლილობს ნაზად ჰსჭვირს სადა ლალნი...“ 20v—21r.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 63—64).

35. „გიორგისაგან [თუმანიშვილი]. —
ვარდი არა (!) გაიფდეს, ვინ ჰყოფს მისსა ქებას (!),
ბულბული მადლათ იწყებს სამართლად ძაგებასა...“ 21v.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია. (იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 64—65).

36. „მუხრანის დავითისაგან. —
ბედმან ჩემმან მომცა ეზდენ ჭირები,
სიხარულის ნაცვლად სევდა ხშირები...“ 22r.

37. „აკიმოვი იოვანესთვის. —
ჩემთვის მზეთა — მზე ქვეყნათ მოსულა,
ბულბულთათვის ვარდი აწ ამოსულა...“ 22r—v.

38. „აკიმო იოვანესგან თქმული. —
ჰოი სასტიკო საყვარლო, მომკალ თუ ქსურს დაზარობ,
მინც ღმერთ დავსახამ, თუმცა ჩემთვის უარობ...“ 22v.

[სომხური ლექსი]. —

39. ამენ მეკ მტიკტალოვ ტარარ ხილქუ ქამალს
ვი ნაზანინ რაჰმ არა დუნ მი დარნა აჯალს...“ 22v.

40. [ლექსი]. — „რაბამც განვიდე, სოფელო.
სადღა გეშიშვოდე მე კვლავ...“ 23r—24r.

41. [ლექსი] — „ნარნარო, როს გნახამ აკოკ(რ)ებულსა,
გაფუჩენილს, ფერით ქებულსა...“ 24r.

42. [ლექსი] — „მნათობო, ესებრ შენზედ მსახავი,
რათ გიკვირს, შორით ვსტირდე, მნახავი...“ 24v.

43. [ლექსი] — „მაშინ ვიგრძენ მეყსეულად,
სისხლი ცერცლებრ (!) აგზნებულად...“ 25r.

44. [გიორგი თუმანიშვილი]. —
„ილმობელო (!) დიანავ, არა გავს (!) შეწყალეზანი,
კვეფლიისა მქონებო, გახსომს გოწყრულეზანი...“ 25v—26r.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 52—53).

45. [ლ ე ქ ს ი] — „მიჯნურთაგან რა გსურს, წუთოსოფელო,
ყოველთა მოლექსეთ დამდუმებლო...“ 26r.

46. [გ ი ო რ გ ი თ უ მ ა ნ ი შ ვ ი ლ ი]. —
„უმისა ზღვას გიველ (!) ნაპირას, ვუი, ვუი,
უცილოდ შვებასა ჩემსა ვგონებდი...“ 26v—27r.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 60—61).

47. [ს ლ ე ქ ს ა ნ დ რ ე ჭ ა ვ ჭ ა ვ ა ძ ე]. —
„მშვენიერთა ხელმწიფარე (!), მკლავ სიმორით შენითა,
კენესის გული საკვდავით მასწრაფლს ჯავრის ენითა...“ 27r—v.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. ალექსანდრე ჭავჭავაძე, დასახელებული გამოცემა, გვ. 102).

48. [ლ ე ქ ს ი] — „მეტროფოდა მარად სულუდა (!)
გულს გასახარადა...“ 27v—28r.

49. [ლ ე ქ ს ი] — „მხოლოთ საწუტე (!) ვერ მამკლა მე,
ჩვენ ყოვესითა აღვისენით, მომკალ მე...“ 28r—29r.

50. [ლ ე ქ ს ი] — „უამნი რბიან, შენსა (!) მეღტვი,
ჭოი სულგრძელო საყვარელო...“ 29r—v.

51. [ქ ო ბ ლ ო ვ ი თ ა მ ა ზ]. —
„გონება შმაკოს (!) ხელად, ვარდო შლილო,
გიაჯის (!) მოვედ მშველელად, ნაზათ მრხევო...“ 29v—30r.

შენიშვნა: ავტორი აღდგენილია S—1512:186-ის მიხედვით. S—2385:40 ავტორად ასახელებს ოთარ ქობულოვს.

52. [ს ლ ე ქ ს ა ნ დ რ ე ჭ ა ვ ჭ ა ვ ა ძ ე]. —
„ჭი, გაბადრულო მთვარევ,
ბნელსა ვზი. მომეხმარე...“ 30r—v.

შენიშვნა: ლექსი გამოცემულია (იხ. ალ. ჭავჭავაძე, დასახელებული გამოცემა, გვ. 101).

53. [ს ლ ე ქ ს ა ნ დ რ ე ჭ ა ვ ჭ ა ვ ა ძ ე]. —
„მაისის ვარდმან ფუჩგნილმან,
ბეზიკმან მწვანეთ მკობილმან...“ 30v—31r.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. ალ. ჭავჭავაძე, დასახელებული გამოცემა, გვ. 13).

54. «თ უ მ ა ნ ი შ ვ ი ლ ი გ ი ო რ გ ი». —
„ვჯობ (!) სიყვარულოდ (!) გული შევსწირე,
ფარვანებ ნათლა (!) მარად შემწირვე...“ 31r—v.

შენიშვნები: 1. ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 68—69).

2. მიწერილი აქვს: „ღუგაის მუხალიბზედ თქმული ლექსი. კნიაზ გიორგი თუმანოვი“.

55. [ლექსი] — „წალკოტი ვერა გჯობს ნარგიზოვანი,
სამართლად შეგამკობ ფერ-შაგოვანი, ვარდო...“ 31v.

56. [გიორგი თუმანიშვილი]. —
„ფუცავს კრონოსის დიადა,
კრთოლვით პირ მონებდა...“ 31v.

შენიშვნები: 1. სულ არის ერთი სტროფი; ამავე დროს, გადახაზულია.
2. ეს ლექსი ამავე კრებულში არის 32-ე დასახელებად.
3. გამოქვეყნებულია (იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 58—59).

57. [დავით რექტორი]. —
„ჰე, მოყვარეო, ზილფ-ნარეო, ნარდიონ სქველო (!),
გულ ბროლ-სადაფო, ნადიფ წრაფო, ლერწამო წელო...“ 32r.

შენიშვნა: ავტორი აღდგენილია S—1512:343 და S—2385:184-ის მიხედვით.

58. [ლექსი] — „დავკარგე ფერითა დიდრათ შემკული, ვარდო გაშლილო,
იერიქოს მდილსა აყვავებული...“ 32v.

59. [ლექსი]. — „ხედავთ ვით ჟამსა სოფელმან.
მყო სასტიკებით დასჯილი...“ 32v—33r.

60. [ქობულაოვი თარა]. —
„გული ოხრავს, გეტრფის, შენ, შენ, ჰოი, ჰოი,
ვიშვიშ სულლო...“ 33r.

შენიშვნა: ავტორი აღდგენილია S—1512:343 და S—2385:184-ის მიხედვით.

61. [იოსებ მელიქოვი, ნაცვალ]. —
„ბუნდოვანს გულს შენ აღმიჩნდი დარადა,
რათ არ უწყვი, რათ განმწირვე დარადა...“ 33v.

შენიშვნა: ტორი აღდგენილია S—1512:200 მიხედვით.

62. [თუმანიშვილი გიორგი]. —
„ღილით თვალთა ამხილველი, აფროდიტს ვჭვრეტ ნამკრთოლვარე;
ღვაწთა ზედა ამაყობით ვარდს საყვარლად ნამფუჩენარებს...“
33v—34r.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. დასახელებული გამოც., გვ. 53—54).

63. [თუმანიშვილი გიორგი]. —
„მუხთალმან ამან სოფელმან, ესე შემქმნა მოტირალი,
ამათ ვსტირი ღღეთა ჩემთა, რომელ ვარდმან დამსდვა ბრალი...“ 34r.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია. (იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 54).

64. [ლ ე ქ ს ი] — „ამჟამათ შენ ქშვენის ქება შენ გამოდი ვეველად(!),
მეკლემივით თავ-სიშველინი მხილველნ რბიან ხელად...“ 34r—v.
66. [ლ ე ქ ს ი] — „ყვავილად ხელმწიფავ აღმოჩენილო,
მშვენიერს წალკოტს გარდაფენილო...“ 34v.
67. [გ ი ო რ გ ი თ უ მ ა ნ ი შ ვ ი ლ ი]. —
„ეჰა, მნათობო, ცთომილთ მჯობ, (!) გეტრფი სულითა,
კრონოსის ცისა, გიქებ სვლასა, სხივებრ სრულითა...“ 34v—35r.
შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია. (იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 50—51).
68. [ს ლ ე ქ ს ა ნ დ რ ე ჭ ა ვ ჭ ა ვ ა ძ ე]. —
„მიველ წალკოტს სანუგეშოთ, გლახ ჩემს გულს სევედა ესეა,
ვნახე სატრფო ფერმიხვდილი, მითხრეს: შენია ესეა...“ 35r—v.
შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია. (იხ. ალ. ჭ ა ვ ჭ ა ვ ა ძ ე, დასახ. გამოც. გვ. 106).
69. [ლ ე ქ ს ი]. — „ვარდო, რათ ხარ თავდახრილი,
რათ მიხევენებ პირსა მშვეენსა...“ 35v.
შენიშვნა: S—2531:37 მიხედვით ლექსის ავტორია ალ. ჭ ა ვ ჭ ა ვ ა ძ ე. ი. გ რ ო შ ა შ ვ ი ლ ი ს გამოცემაში ლექსი შეტანილი არ არის.
- [თ უ რ ქ უ ლ ი ლ ე ქ ს ე ბ ი]. —
70. „ალარე ქისლიმიშ ბადასლ ხორიად
სანა ქიმა ხოილადი უხ ბანოვშანი...“ 40r.
71. „აჩ გოზუ ხაბი ყოვლატან ნაიათარსან სიან მაჯუნენ,
ოლუფსან დარდა მუშთალა ეი ბინავა ჯავან მაჯუნენ...“ 40r—v.
72. „ნაზღუ იარუმ სანდან ოთურ იან მასუნ ნეილასუნ გოვილუმ,
ხაზანა დონდი ბაპარუმ იანმას, ნეილასუნ ქოვილუმ...“ 40v.
73. „ტოლანიშ ბაშნა რაყი ტოლდურ ფემანადან იახში,
აშულლარ მეპრუბან ოლურას ათადან ანადან იახში...“ 40v—41r.
74. „გორიმკთ შეხი სანო-აშულ ოლუვ ზაროლასად,
ბან ქიმ ბირ ნეჯავუნ მაიალი რუხსაროლოსან...“ 41r—v.
75. „იქი იარ ბაღდა გეზალარ სანა ყურბან,
ბირ ბუიანდან ბირ ოიანდან იქი ანდან...“ 41v.
76. „ბაღმანი ბაღდან გოშურმიშ,
ზილვთ ტან გარდან იაშლმიშ...“ 41v.
77. „ყალბტი ქოჩ ეილადი ქავულ ქარვანი,
უმყნან იანსამ იანანმაზ ჟაღა დილბარალ მადათ...“ 41v—42r.
78. „ვამი ქიმი დალი დამი ლელი დეინ დოლალ მაჯუნენ,
ბირილ ბუ ჩემმა ბაშნადან მანსქან სალუვ ყადნ მაჯუნენ...“ 42r.
79. „მუსულმარალ იარ ირისი, დილარ იამან ოლურ მიშ,
სევეგისინგან აირი დუშარ ოლსან ბეიშან ოლურ მიშ...“ 42r.
80. „იარუმ ბევუნ ბილ სანა მეჭმან გელა ჯაგდურ,
რუხსარი გუნაშლარ ბადახშან გელაჯაგდურ...“ 42r—v.

81. „ეი რაშქი ჯაჰან, მაჰსი ვალაქ მეჭრი მუჯალლა ეი ნურიტა ჯალლა,
სან სან გენაბუ და აპრიდან ჩუნ იუსუვა ჰამთა ეი მისრი ზოუდეისა...“
42v—43r.
82. „ეი დილბარ ბილმამ აჯავ მანდან ბეზარ ოლმად ნიჩუნ,
აჰდი ფეიმიან გოზათსან ილაქარ ოლმად ნიჩუნ...“ 43r.
83. „ნამა იაზიმ იარ იანნა გონდარიმ,
ეი ყარდაშლარ იამან ჰალუმ ვარმანუმ...“ 43r—v.
84. „ვალაგ აირდი ბანი ჯოვრილა ჯანანუმდან,
ჰაზარეთ მაზმი აჯავ ნალეიუ ავყანუმდან...“ 43v—44r
85. „მეჰხა თუმდან მანუმ ოლმასთ ხაბარდარ ოლმასნ
ოზი ოზ დამანა სეიად გირივთარ ოლმას...“ 44r—v.
86. „ეი დილბი გუნოლ სარვი სურამან თალაჯავთურ დურ ეილათავაზი.
ხურშიდი მუნა ვარ მაჰუთაბან გაიაჯავთურ ჰარ ზარასი ლამი...“ 44v—45r.
87. „ბირ შიშაქი ოლსა ფარა ფარა ფევანდნა შეჩოლურმი ჩარა,
ბირ ხალუნ მანუმ იაშუმით ოქთი, ბირ ხალუნ ბანუმ ყადემი ბუქთი...“
45r—v
88. „იარ აგჰი იარუნდში ილდარ აგჰი ვარდდში
მომინჰლი ჰაჰყი ჰარდამ ტუტულუნ იადნდუმ...“ 45v—46r.
89. „მანუმ იარუმ აფარმალა გალმიშლარ,
ბას მანუმ ქოვლუმ ქიმლარ ოვლარჭეი...“ 46v—46r.
90. „ახ ჩაქარაშ გოზთიქარამ იოლარა
ვალა ხლავ ოლდი გოლმას გალმასუნ...“ 46v—47r.
91. „აგლაშუმ თხთუნ უსთუნდ სანასანქი ხანოლუმდურ
ბაზაქ ვერვ ჯაბალუა ბირ მაჰთა ბანოლუმბთურ...“ 47r.
92. „ბაშუმა გათურდუნ დურალი მუსიბათ,
ჯანუმდან ოსანდუმ სანუმ უყუნდან...“ 47v.
93. „ბირ-ჯამი იეთრ საყი ბუდოვრან ბელა ყალმას,
ჰამ ბირგუნ ოლურსაქი იექრან ბელა ყალმახ...“ 47v—48r.
94. „შუქურ უზუნ გორდმ აღდმ თასალი
ყალბადი მაშარა დივანუმ ასლი...“ 48r—v.
95. „გეთმა დაღლარ სანდან ხაბარ ალაიმ
ჰანი ელარ მანუმ სევდი გუმ...“ 49r.
96. „ბაჰარ ოლდი იოვსი ქაქლიგ ჩოხდაღლარუნ სინა, სინა,
ყავლ ოლმა თულაქ თარლან სანი აღურ სინა, სინა...“ 49v.
97. „ქააბა დეიმ ტოლანუმ ბაშნა
მეჰრაბდეიმ სუყდა ულიმ ყაშნა...“ 49v.
98. „დიდურამ სოვდოგუმ ნიშუნ დინმასან,
ლალ ოლსუნ ბირ ზამან დინ სანაყურბან...“ 49v—50r.
99. „ამანათ, ამანათ უიანსუნ იადა,
ოზუნი ვერმასუნ ყამა ჯბრეადა...“ 50r.
100. „დილბარა ჰუსნუ მაასი ამბარ დეგულდურ ბასნადურ,
ყამანუნ საერვუ, საასი არ არ დიდგულდურ ბასნადურ...“ 50r—v.

102. „ასხამი ზილვათ დილი შეიდა შექასთ
შიშეიმან დარ შაბი იედლა შექასთ...“ 50v—51r.
103. „ხაბარ გალდი ასლი ქოჩუბ იურდუნდან
ჩადრ ოთახნა ყურბან ოლდელუმ...“ 51r.
104. „აჰუ ზარ, ჩაქმაქტან ყანაღლა მახტან,
ტულბტ ბაღრუმი, ყანარასინა...“ 51r—v.
105. „ბუგუნ გოზალარუნ სურბასინ გორდუმ,
გეინმი ყურშანმიშ ალ ხარა ლალ მიშ...“ 51v—52r.
106. „ეი ალაღარ ფარვან ბარამ გაზარამ,
დუნიანუნ ვარისი იაზარამ ინდი...“ 52r—v.
107. „ყაზილარ დოსთ მასთან ჯან დილაროლსა
ნამარდამ გარდესამ აილა მოლმას...“ 52v—53r.
108. „ბაგლარ ბზი საჰრათ ყურდი, დილარ,
მიზ თანირაზ დოსთ დუშმანი, ავანდუმ...“ 53r—v.
109. „ბაგლარ ბიზა საჰრათ ყურდის
ყუზი ყაფიმაღ იშლარუმზ...“ 53v.
110. „სანუნ თაქი სიაჰ თელი გულუზლუ
ბუჯუმლა ჯაჰანდა მან გორმამიშამ...“ 53v—54r.
111. „სახდა მანა იარ ოლმას,
თარგიუ ულსამ პროლმას...“ 54r.
112. „დედილარ ეილა ქი ჯანან გალდი,
გუია ჯსმიმა ბირ ჯან გალდი...“ 54v.
113. „სია ზილვზ ბირ სოლარუნ უჯუნდან,
ბაღა გათდი დინი მანნარ ავანდუმ...“ 54v—55r.
114. „იქი დარია არასნდა გეზან ვარ
ჩახართ მადი ბირ ქანარა იელბანი...“ 55r—v.
115. „გორ ვალაგნ იშლარი იარ სთამ ქასოლეზ
ქიმ უნუღუბტურ ბანი ოზგალარა იაროლეზ...“ 55v—56r.
116. „ბირ აჰუ ბაზიშლმ ეიავაი მარალი,
სალდნ ეშყოღნა დრუსთა ბანი...“ 56v—57r.
117. ქაჰრა მეილა უზუნდონდარ ბანა იარ,
დილბარ სანუნ გორმიალი ყაჩგუნდარ...“ 56v—57r.
118. „ბულბულ ნაიათუბსან გულდნ ბიზაბარ,
დურ ფარვაზ ეთმაღნ, ზამანი გალდი...“ 57r.

119. „ბირ შულ ჯავა ფიშა ბალა ბახთი ყაითლი,
ზუნნარ ბანუმ გარდანუმა, თახთი ყაითლი...“ 57r—v.
120. „ტო იმამიშ იარ ვისალნდან,
არელუხ ნაიამან ოლდი...“ 57v—58r.
121. „ნახლუ იარდან ხაბარ გალმიშ მანონა ვაი მამდ.
აღლეიუბ იანუ მაგალსა გოზიაში სილმან დემიშ...“ 58v.
122. „ყალდრ უზუნდახ ნიყაზნ გოზლიგნ ბოიოლსან.
აჩლსუნ მაპთაბანუნ გორანარ შადი მანოლსუნ...“ 58v.
123. „თარიღი ეშყდა იანდმ ნელიმ ნჩარამ ყლიმ,
კრაცი შაპრინი იზპარ ედემ ნაჩარ აყლიმ...“ 58v—59r.
124. „ქუჯ ბმულქი მჰბად ბდიდ ჩოთუშაჰი,
ქიშულ მუსახარი ვეი აალამ ბანიმ ნიგაასი...“ 59r.
125. „მუყდეი დელქი მასია ნავაზი მია იაეთ
ქიზან ფასი ხოშაშ ბუი ქასი მია აეთ...“ 59v.
126. „დარდმა ბირ დარდმან ეილა ეი თაბიბ
ჯანმ აზრაილა იახლანანმიშ...“ 59v—60r.
127. „დარდუ დილუი ჯანუმა ილარ ყოიდუმ,
ილამდა ვსანა ვიირდი დილარ ყიოდუმ...“ 60r—v.
128. „ეი დილბარი სინავასი ოთარსაჰი
ხახმქი ბადახდი მან თუბი თარსი...“ 60v—61r.
129. „მუნალ სალ ბარუხრი თადარი,
გულ სუმბულ ბაჰ ამითადარი...“ 61r—v.
130. „გენა ფიქრეილადმ ქეჩან თუნარი,
იდაღ ღუმტი ნა დოვრანა რადლარა...“ 61v—62r.
131. „მეილი გულჩიდან ნადრამ ბადმათ დარამა ბანდ.
მუნეშინაშ მუშეი გულსა თამაშა მიქუნამ...“ 62r.
132. „გულ ბირუხილ ხოშნა ბაშად.
შიბადა ბაჰრ ხოშნა ბახთ...“ 62r.
133. „გელდი ჰეჩ ბახმადი ოხბიმარდანა,
ჰეივათაჰ რაგიმთ სულდურდი გეთტი...“ 62v.
134. „გალბარ ლაბი ხოშქიმიან ლაბი თარსაი,
იარი თალი დილიმი ხარ ბილუმ ტურ ბილურამ...“ 63r.

135. „აირთ ღუმტიმ მან იარ მუნ ქუჰუნდა,
გეჯა გუნდუზ მან ყან აღდრამ...“ 63r—v.
136. „ნახლუ იარდან ხაბარ გალდი მანონა ვარმამ დემიშ,
აღლეიუმ იანუმა გალსა გოხიაში სილმამ დემიშ...“ 63v—64r.

შენიშვნა: ეს ლექსი ამავე კრებულში 121-ე დასახელებადაცაა შეტანილი.

137. „ჯან ვერამა ყამუ ეშხაქი. ეშყაფდ ჯანდურ
ეშყაფთ ჯან ოლდუმა შური ჯჰანდურ...“ 64r.
138. „ყუჯ ღუმ იარნ ბელარნი ალაგოვა
დოსთ ბაღნ გულარნი მან ყურბან დარსამ ნაზილან...“ 64v.

შენიშვნა: ლექსს მიწერილი აქვს: „აკლა დავთარშია“.

139. „გეჯა ჰასრათ გუნდუზ იშუმ აღლამა
მესურ მალარ ბილურ ჰალუმ იამან დურ...“ 64v—65r.
140. „ყაღდურ უხუნ დანი დაბნ გუჯალიგნ ბაიან ოლსნრ
ყაჩლსნ მა ჰუნაბანუნ გორათარ შად გუნბან ოლსნ ოლსნ...“ 65r—v.
141. „მან სანი ქოვარამ მაძუმეი დარონი დიღდარ
სან მანი სოგმასან მაძუმეი ჯანი გოვულდან...“ 65v—66r.
142. „ეიბაფასხ სანთაქი დიღდარა გაღურ სახღმ
მანნ იჩუნ იანდიგუმ ოღლარა გაღურ იახღმ...“ 66r.
143. „გიული ალუჯა აზიზმ ქუჩა ბაქუჩა იარ
ბირ თარსა ბეჩა აზიზმ გეთმა ბირ ზამან იარ...“ 66r—v.
144. „დედიღარ ეიღარქი ჯანან გალდი,
გუეიბირ ჯის მიბაბირ ჯან გალდი...“ 66v.
145. „იარაბ ბალთი ეშყნ აყლნ ააშნა ბანი
ბირდან ბალაი ეშყდან ეთმ ჯუღა ბანი...“ 66v—67r.
146. „გორ ფალაგნ იშღარნ იარისთამ ქაროღუფ
ქიმ უნუღბ ტურმანი ოზგალარი იაროღუბ...“ 67v.
147. „ეი ბი ბაფა იარსანი ნეჯა სანიმ იაღამან
ყოიმაღმ ბირ შად ოღამ ბუფანადღუ ნოღამან...“ 67r.
148. „ნეჯა დოშსუნ ბუღართღარა მანუმ ბუბი ჩარა ყნუმ.
ვათანინდან იარიანნდა ოღუფტურ ავასი ჯანუმ...“ 68v.

149. „ყადმ სამალუბ ქამან დონდი სანსს
რანგიიმ გული ზავრანა დონდი...“ 68v.
150. „პარ თაპნაქი ეილა სან რავადურ
სანდან ხჯალამ იუსუნ ყარდრ...“ 68v—69r.
151. „ბახ ჰავაი იექ ჩამანამ არიხუსთ,
საყი იხიმ ბადამთნ არხუსთ...“ 68r—v.
152. „ნაიათმისან ოიან ხაბი ყაფულადა
იარნ გეთტი ოზგალარა იარა ოლდი...“ 69v.
153. „შაპნამ დუშუბტუ სუბულა
შედა ბულბულ გალ ირდილა...“ 69v.
154. „ბულ ბულბულ ნაითუბსან გულდან ბი ხაბარ.
დურ ფარფარს ეთმან ზამანი გალდი...“ 70r.
155. „პალა უმუდ ეარამ იოლნ გოზლარამ,
უნუთ მანამ ხილუმდან იარ სანი...“ 70r—v.
156. „იალალარ ნაში ბულბულ ნელიასნ,
ჩოხსან არშა ნალავიდან ეილასნ...“ 70v.
157. „რა ვაყთე მან ხარიჩ ჩეშმი მან აშიანეი თთესთ:
ქარამ ნმაუ პურუ დაქი ხანა ხან ეი თუსთ...“ 71r.
158. „ეი, ვაიბან მან გენა ოლარ ტანიშმას
გუია ონა ბირს ოზდემიშ ალიარ ტანიშმას...“ 71r—v.
159. „ბოინ სურაიდრ ბადანუნ ბულურ,
ჩაქლიმიშ გარდანთ მინადან ფარი...“ 71v—72r.
160. „გალაჰა ალა გოზლუ დილბარ,
ვახტნ.ქეჩარ დემადუმი...“ 72r—v.
161. „ბალდათ ტან ვალან ბეშდურნა,
იოლლა ყურბან ოლიიდუმ...“ 72v—73r.

შენიშვნა: ხელნაწერი ძალზე უწიგნურადაა ნაწერი.

ანდერძები: 1. „ჩუაზ-სა წელსა მაისის ა-სა რიცხვსა დავსწერეთ (!) ესე ქართული და თათრული ლექსები და ეკუთნი(!) იაკვანგულ იაკვანგულ-ლოვსა. ღმერთმან მშვიდობაში მოგახმაროს, გვისმინე უფალო, ამინ“ (ზედა საცავი ფურცლის რ).

2. „აპრილის 21, ჩუაზ # იაკვანგულ იაკვანგულ-ლოვისა“ (ზედა ყდაზე).

2520

კრებული. 1859

88 ფ.; 36X22; ქაღალდი; უყდო; დაშლილი; ფურცლები დაზიანებული, და-
ლაქაებულნი; მხედრული; შავი მელანი; 1859 წ. (79v); დაუწერელია 87v.

1. [ლექსი]. — „სად უნდა გპოვოთ გაზაფხულის ყვავილო...
ათას ფერად აჰყვავდები მთა-ველო...“ 1r

შენიშვნა: ლექსი უნდა ეკუთვნოდეს გაბრიელ ტატიშვილს, რად-
განაც ლექსის დასაწყისში ორგან არის „გაბრიელ ტატიშვილი“.

2. „ისტორია გულადს ვაქვაცხედ ფრაცილ ვენციანზედ და
მშვენიერს ხელმწიფის ქალ რენცივენაზედ. — გიშპანის სახელმწიფოში
იყო ხემწიფე სახელად ბრანბუესი, ქებული ყოველს სახემწიფოში...“ 2r—79v.

შენიშვნა: მოთხრობის დასასრულს ერთვის: ა. „დასრულდა ისტორია ესე
ფრაცილ ვენციანისა გამომთარგმნული რუსულით ქართულსა ენასა ზედა ქა-
ლითა და შეწვენითა ღვთისათა. და თქვენც წარმოთხველნო ამა წიგნის ქალ-
ყრმათა ღმერთმა ყოველს ასრე მოგიხდინოსთ. ნომბრის 2 დღესა, ჩუნი წელ-
სა, სიმაგრე ქართულნი სა“ 79v.

- ბ. „მე წიგნის ამის ქართულთ რუსულით ვიქმენ წერილი,
წამკითხველნო, ნუ გამკიცხავთ, შეცთომით ნახოთ წერილი,
თარგმნასთან არ ვარ მეგობრათ, ქართულთ მიმძის (!) წერილი.
და ამა ჩემს პირველს ნაღვაწზედ, არ დამიწუნოთ წერილი.
არ მცოდნელს კარგის ქართულის, რუსულიც გაუძნელდება,
არ მკდომსა (!) ნახსა ან გემში, ზღვას შესვლა გაუძნელდება,
შემოვლა ცისა კიდისა კაცთაგანს გაუძნელდება.
და იაროს უზგო-უკვლოთა, მას გზანი გაუგრძელდება“ 80r.

3. [ბართოვოზაა]. —

„ბულბული მწუხარებობს, ვარდი შემომწყურალია,
ნარგიზს ჰგზავნის წამლისთვის, თუმცალა მკურნალია...“ 80r—v.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია, იხ. ანთოლოგია, ტ. II, 1928 წ.,
გვ. 290.

4. [ლექსი]. — „ზაფხულის დილა გრბლის ჰაერით ვარდსა უმატებს.
ფეროვნებასა,

ესე არშიყი მისი ბულბული ყეფით შეიტკბობს
გემოვნებასა...“ 80v.

5. „საყვარლის ტირილი. — ოჰ, უსაყვარლესო ჩემო სოფიკო! რო-
გორისა მასიევიდინებლის დაკვრით დამკარი(?) მე შენ...“ 81r—82v.

შენიშვნა: მოთხრობა თარგმნილი უნდა იყოს რუსულიდან.

6. „ფრინველი. — თუ რომ ნება ჰქონდეს კაცს. რომელიცა არ იქმნას
კმაყოფილი თავისის ცხოვრებითა და მიცემული ჰქონდეს...“ 83r—v.

შენიშვნა: მოთხრობა თარგმნილი უნდა იყოს რუსულიდან.

7. „ლოთი. — ჩვეულება ლოთობისა იყო მრავალს ხალხში პატივცემული, რომელიცა წარმოადგენს თურმე გულის...“ 84r—87r.

შენიშვნა: მოთხრობა თარგმნილი უნდა იყოს რუსულიდან.

8. „ცხოვრება პეტერბურღისა დარბის ჩინოვნიკისათვის. — როგორი ცხოვრება არის ზაფხულით პეტერბურღში, რა ცხოვრება არის, ისა განა შეიძლება კაცმა უწოდოს ცხოვრება...“ 88r.

წყდება: „...არ გაძლევენ სადილის დროს; კითხვას, წერას, დილის ძმლს მომატებულად ყველასი ბორნო ბუზი, რომელიც...“ 88r.

შენიშვნა: ხელნაწერი გადაწერილი უნდა იყოს გაბრიელ ტატიშვილის მიერ. თარგმანებიც მისივე შესრულებული უნდა იყოს.

2521

ისტორია აბელარდ და ელოაზისა, XIX

91 ფ.; 22,5×18; ქალღაღადი; უყდო; დაშლილი, დაზიანებული; მხედრული; შავი მელანი; [XIX ს.]; დაუწერელია 65v.

„ისტორია აბელარდ და ელოაზისა, თარგმნილი როსსიულითგან. ნაწილი პირველი. — ძვირად არის ვინმე ევროპაში არ მცოდნე აბელარდისა და ელოაზის უბედურება...“ 1r—91v.

შენიშვნა: ტექსტი ტოვებს შავის შთაბეჭდილებას. ხშირად შეტანილია შესწორებები. ალაგ-ალაგ ახლავს განმარტებები სქოლიოში.

2522

ორბელიანი სულხან-საბა, სიბრძნე სიცრუისა. 1815

126 ფ.; 20,5×16; ქალღაღადი; მუყაოს კოლენკორ გადაკრული ყდა; რესტავრირებული; მხედრული; შავი მელანი; სათაურები სინგურით; 1815 წ. (124r); გადამწერი: პეტრე იალღუძის ძე (124r); დაუწერელია 124v—126v.

[სულხან-საბა ორბელიანი], „წიგნი სიბრძნე სიცრუისა ნათქვამი. იყო ხემწიფე ერთი, რომლისა საქმენი არვისგან მოიგონებთან, რომლისა სიკეთისა და სიქველისაგან...“ 1r—123v.

შენიშვნები: 1. ტექსტი გამოცემულია. იხ. სულხან-საბა ორბელიანი, თხზულებანი, ტ. I. ხელნაწერი მიყვება გამოცემას.

2. ხელნაწერი აღწერილი აქვს სოლ. ყუბანეიშვილს. იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 265.

ანდერძი: „აღიწერა ესე სიბრძნე სიცრუის წიგნი ხელითა პეტრე იალღუძის მისათა, მისის იშ წელსა ჩყივ“. 124r და 124v.

2523

ორბელიანი ს.-ს., სიბრძნე სიცრუისა. XIX

40 ფ.; 20,5×17; ქალაღი: უყლო, დაშლილი; თავ-ბოლონაკული; აკლიბი შუაშიც; აქვს ჭვირნიშანი; მხედრული; შავი მელანი; სათაურები სინგურით; გამწერი „მდივნის სულხანის ძე ჭაიხოსროვი“ (40რ; [XIX ს.]

[სულხან-საბა ორბელიანი, სიბრძნე სიცრუისა]. — „...ჩემი ჭაბუკობამ ვერა მიშველა რა, აწ დავკარგე სამეფო ჩემი, სირცხვილი-საგან აღარა ვნახე...“ 1რ.

წყდება: „...გასწავე ჩემი ვერა მოგასმინე რა, ახლა მეც სიცილს ძალი მიგეც...“ 40რ.

შენიშვნები: 1. ტექსტი რამდენჯერმე გამოცემული. იხ. სულხან-საბა ორბელიანი, თხზულებანი, ტ. I, 1959 წ., ხელნაწერი მიყვება დასახელებულ გამოცემას 36-ე გვერდიდან და წყდება 136-ე გვერდზე.

2. ხელნაწერში ჩართულია ილუსტრაციები იხ. ფ. 8v, 10v, 13r, 15v, 17v, 18r, 20, 23v.

3. ხელნაწერი აღწერილი აქვს სოლ. ყუბანეიშვილს. იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 266.

ანდერძი: „თქმულა არაკი სიცრუეთ სახელითა სახიერთა. აღიწერა სიბრძნე სიცრუე ესე მდივნის სულხანის ძის ჭაიხოსროვისათა სიყრმე-სა შინა“ 40რ.

მინაწერი: „ქალო, კეკლუცო, გიხდება ამაყად მორაულობა, მნათობთა პირთა გავსება, მთვარულათ მოზადრულობა, სინაზით წელთა წერწერთა კეკლუცად მოკაზმულობა, აოცებ შენსა მკვრეტელსა შენის შვენების სრულობა“ 40რ.

(1061)

2524

ორბელიანი ს.-ს., სიბრძნე სიცრუისა. XIX

71 ფ.; 175×21,5; ქალაღი: უყლო; დაშლილი; თავ-ბოლონაკული; მხედრული; შავი მელანი; სათაურები სინგურით; [XIX საუკ.]

[ს.-ს. ორბელიანი, სიბრძნე სიცრუისა]. — „...და მსგებსი ერთი დავპყოთ მუნ. ოდეს ცნეს ჭაბუკთა ამხედრება და ნადირობად გასვლად მეფისა...“ 1რ.

წყდება: „...თვალ ხილული კაცი ვინმე მოვიდოდა გზასა და ოცი მარჩილი თან ახლდა, გზასა ზედა ერთი უსინათლო...“ 71v.

შენიშვნები: 1. თხზულება რამდენჯერმე გამოცემული. უკანასკნელად 1959 წ. „სულხან-საბა ორბელიანი, თხზულებანი, ტ. I. ამ გამოცემასთან შედარებით ხელნაწერის ტექსტი იწყება მე-16 გვერდიდან და წყდება მე-60-ე გვერდზე.

2. ხელნაწერი აღწერილი აქვს სოლ. ყუბანეიშვილს (იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 266).

(1062)

2525

ვეფხისტყაოსნის გაგრძელება. XIX

15 ფ.; 22×17,5; ქალალი; უყდო; დაშლილი; მხედრული; შავი მელანი; [XIX საუკ.] დაუწერელია: ფ. 1r—v; 15r—v.

„ტარიელისა და მისთაგან ინდოთ მეფის სიკვდილის ცნობა. —

ქელსა ზედა გარდმოდგა მეტათ დიდი ქარავანი,
კაცები და სახედრები ერთობ იყო შაოსანი...“ 2r—14v.

შენიშვნები: 1. „ვეფხისტყაოსნის“ ეს გაგრძელება გამოცემულია (იხ. „ვეფხისტყაოსანი“, სოლ. ყუბანეიშვილის გამოცემა. ყველაზე ვრცელი ნუსხა. 1956 წ.). ჩვენი ნუსხა მისდევს გამოცემას გვ. 272—292. გამოცემასთან შედარებით აკლია სტროფები 1814—1818, 1822 და სხვ.

ხელნაწერი დასახელებულ გამოცემაში გამოყენებული არ არის.

2. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ექ. თაყაიშვილს, იხ. Описание, II; გვ. 603.

(1063)

2526

კრებული. XIX

36 ფ.; 21,5×17; ქალალი; თეთრი; უყდო; დაშლილი; მხედრული; შავი მელანი; [XIX ს.]; გადამწერი იოვანე შათიროვი (33r); დაუწერელია 36r.

1. „თარგმანი პირველი წიგნისა ამის ვეფხისტყაოსნისა, თქმული ბატონიშვილის გამგებლის, პატრონის ვახტანგისა. — მე ვსწერ ქმისწული მეფის გიორგისა და ძე ლევანისა, გამგებლისა ქართლისა, ვახტანგ წიგნსა ამას...“ 1r—33r.

შენიშვნა: ვახტანგის შრომა გამოქვეყნებულია: „ვახტანგისეული ვეფხისტყაოსანი, აღდგენილი აკ. შანიძის მიერ, 1937 წ., გამოცემასთან შედარებით: ხელნაწერი ნაკულია, წყდება გამოცემის ტიპ ვვერდზე;

2. [ლექსი]. — „მფარავს ღრუბელი, ვეძლევი ბნელსა,
ამად ვსტუმრი სიკვდილსა ძნელსა...“ 33v—34v.

3. [ლექსი]. — „გარდო, რათ ხარ თავდახრილი,
რათ მარიდებ პირსა შვენსა...“ 35r—v.

შენიშვნები: 1. S—2531:37-ის მიხედვით ლექსის ავტორია ალ. ქავკავაძე.

2. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ექ. თაყაიშვილს, იხ. Описание, II, გვ. 395—396. აქვე გამოქვეყნებულია უკანასკნელი ლექსი მთლიანად.

ანდერძი: „ეს წიგნი აღწერე იოვანე შათიროვი“ (33r).

(1064)

2527

კრებული, XIX

54 ფ.; 22×18; უყლო; მოსქო ქალაღი; მხედრული; [XIX]; გადამწერი დავით დეკანოზის ძე ანდრია მესხიშვილი (52v); დტუწერელია 53r—54v.

1. „სიბრძნე ბალავარისა. თქმული მამისა ისაკისი, ძისა სოფრონ პალესტინელისა მიერ. — მივედ ოდესმე ქუეყანასა იოპოს და მუნ ვპოვე მე წიგნი ესე...“ 1r—45r.

შენიშვნა: „ბალავარიანის“ ტექსტი მოკლე რედაქციისაა (იხ. ბალავარიანის ქართული რედაქციები, გამოცემა ი. აბულაძისა, 1957).

2. „საგალობელი ხარებისა, იამბიკოდ წყობილი უღირსისა და ყოვლად კნინის იერომონაზის ნიკოლოზის მიერ ქმნილი. — გალობა ა, სძლისპირი: ალაღე პირი 1. ცემა ქნარისა შენთვის არს დავითისასა...“ 45v—50v.

3. [იამბიკო]. — „რომლისა კიდურ-წერილობა არს აკროსტიხურად ესრეთ: უღირსი შენი ბერი, ძისა შენისა მონა ნიკოლოზ. — უ. უზემთაე-სად ბუნებითა წმიდაო...“ 50v—51v.

4. [აკროსტიხული ლექსი]. „უ. უძღვნი ძღვენსა სასოს ჩემსა...“ 51v—52v.

შენიშვნა: ამ ლექსს წინ უძღვის გადამწერის ხელით: „გარდავწერე წიგნი ესე ბალავარიანი მშვენიერის ნაწერისაგან, რომელიც იყო დაწერილი უღირსის ბერის ნიკოლოზის, და მას თუჯი სახელი იამბიკო ლექსით გამოეყვანა და მეცა მიბაძვითა მისითა თუმცაღა უძღვე, გარნა მას თანა არ ვერ-არს გამოჩენა მისი; გარნა რაცა ასაკსა ჩემსა ეკუთვნოდა, ისე არს ამისა ყოველი, რომელსაცა ამასა ქვემოთე წარიკითხავთ“ (51v). აკროსტიხი იკითხება ასე: „უჩენივის ანდრია მესხიევისაგან“.

ანდერძი: „ეკუთვნის ესა დავით დეკანოზის შვილსა, სახელად ანდრია პირველ წოდებულსა, აზნაურთაგან გვარად მესხის შვილსა, ღმერთო, შენ მიანიჭე სწავლა ბრძნისა და გარდაწერილ ვარ თვთ ჴელთაგან მისისა“ (52v).

(1065)

2528

ცხოვრება ევსტათისი, XIX

12 ფ.; (24 გვ.); 22×18; ქალაღი; უყლო; დაშლილი; მხედრული; გადამწერი ანდრია მესხიშვილი (გვ. 21); [XIX]; დაუწერელია 22—24 გვ.

„ცხოვრება წმიდისა ღიდის მოწამისა ევსტათისა და სახლეულთა მისთა. გუაჟურთხენ, მამაო! — წელსა მესამესა მარკიანე მეფის მეფობისასა, იყო სპასპეტი ერთი ფრიად მხნე, რომელი მძლე იყო მარადის ყოველთა შებრძოლთა...“ გვ. 1—21.

შენიშვნა: „ცხოვრება“ კიმენური რედაქციისაა (იხ. კ. კეკელიძე, ეტიუ-
დები..., V. გვ. 125).

ანდერძი: „მიიღე, კეთილმოღვაწეო დიდო მთავარმოწამეო ევსტათო,
მცირე ესე ნაშრომი ჩემი, დიდებისა შენისა მათიანე, და მოიხე წინაშე მისსა,
რომლისათვისცა თავი შენი და სასლელთა შენთა შეწირულ ჰყავ. რაათა მეცა
უმდაბლესსა მონასა, დით, ძმით, სიძეებით და დისწულებით წარდგომად ღირს
გვყვნეს ღღესა მას განსჯისასა და სმენად ხმისა მის: „მოვედით, კურთხეულნი
შამისა ჩემისანი და დაიმკვდრეთ სასუფვეელი განმზადებული თქმნითჲს“. მონა
მღუთისა ანდრია დავითის ძე მესხიევი“ (გვ. 2ს).

(1066)

2529

გაბრიელ მცირე, სამოთხის ყვავილი (ფრაგმენტი). XIX

14 ფ.; 22×18; ქაღალდი; უყდო; დაშლილი; მხედრული; [XIX]; გადამწერი ანდრია მეს-
ხიშვილი (13v, 14r); დაუწერელია 14v.

[გაბრიელ მცირე], «სამოთხის ყვავილი. თხრობა სულიერი-
უთ, სასუფველისა სიყვარულისათჲს შევნიერისა». „...უცხო ვიყო, შემიწყნარე,
სნეულ ვიყო, მომხედე, საპყრობილესა ვიყო, მოვედ ჩემდა...“ 1r—7r.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერი ბოლო ფრაგმენტია კრებულისა; როგორც გა-
დამწერის პაგინაციიდან ჩანს, შემორჩენილია ხელნაწერის 313—339 გვერდები.

2. ტექსტს ერთვის: ა) „ლოცვა უფალო იესო ქრისტე, ძეო ღმრთისაო...“
(7r—v); ბ) „ბეჭედი ღმრთიე სულიერსა ამას წერილსა ეწოდების სამოთხის
ყვავილი...“ (8r—v); გ) „თავმდგომელობა ამის წიგნის...“ (8v—9r); დ) „ზანდუცი
თხრობათა“ (9r—11v); ე) თხრობათა სარჩევი კვირიაკეთა მიხედვით: „უკუეთუ-
ვისმე ენებოს ამით მიერ დიდება ღვთისა და მდაბალთა ერთა მიოხრობად ესე-
გვართა სარჩევითა. კეთილ არს და შეუნიერ: კვირიაკესა მეხუშრისა და ფა-
რისეველისასა — თხრობა ა.“ (12r—13v).

3. „სამოთხის ყვავილი“ გამოქვეყნებულია ვ. კარბელაშვილის მიერ
1895 წ. (იხ. ქართული წიგნი, I, გვ. 212).

4. თხზულების ავტორი არის გაბრიელ მცირე (იხ. კ. კეკელიძე,
ძველი ქართული მწერლობის ისტორია, I, 1951, გვ. 373—374).

ანდერძები: 1. „სრულ იქმნა ხელთა ანდრია მესხიევისითა(!)“ (ჩარ-
თული დამწერლობით, 13v).

2. „ეკუთვნის ვისა! დავით დეკანოზისშვილსა,
სახელად ანდრია პირველ წოდებულსა,
აზნაურთაგან გვარად მესხიშვილსა,
ღმერთო, შენ მიანიჭე სწავლა ბრძნისა
და გარდამოწერილი ვარ თვით ჯელთაგან მისსა“ (14r).

(1067)

2530

იესე სულხანოვი, სიტყვა მოციქულთა სწორის ნინოს მიძინებაზე. 1850

6 ფ.; 22×18; უყდო; მოსქო ქაღალდი; მხედრული; [გადამწერი ანდრია მესხიშვილი];
1850 (6r); დაუწერელია 6v.

«იესე სულხანოვი». „სიტყვა ღღესა მიძინებისა წმიდისა მოციქულ-
თა სწორისა ნინასი (!). მე მიგავლინო შენ აღხილვად თუალთა მათთა და მიქ-

ცევად ბნელისაგან ნათლად და კელმწიფებისაგან ეშმაკისა მღუთისა მიმართ, მიღებად მათდა მიტევება ცოდუთა და ნაწილი განწმედითა შორის სარწმუნოებითა ჩემდა მომართ. (საქმე [მოციქულთა] კვ, იმ). — მოიწია შენთვისცა, სანატრელო, ჟამი, კურთხეულო საქართველო?...“ 1რ—6რ.

შენიშვნები: 1. 6რ-ზე, სიტყვის ბოლოს, თარიღი: „1850 წლისა, იანვრის 14“. იქვე ტექსტის ხელით: „ეს პროპოვედი იესეი ოსოფიჩის(!) სულხანთისა მიერ არს“.

2. ხელის მიხედვით, გადამწერი უნდა იყოს ანდრია მესხიშვილი, (იხ. S—2527, 2528, 2529).

(1068)

2541

ლექსების კრებული. 1871

43 ფ. (86 გვ.); 21×17,5; ქაღალდი, ქაღალდისავე ყდა, მხედრული; 1871 (გვ. 81); გადამწერი გ. კირვალძე (გვ. 57, 81); გადაწერის ადგილი სოფ. გრემი (გვ. 81).

„ლექსნი სხუა და სხუა ხმაზედ სათქმელნი. 1. [ილია ჭავჭავაძე]. ქართველთ სტუდენტების სიმღერა.

დედამ რომ შეილი გაზარდოს, ემაგრე შენისთანაო...“ გვ. 1—3.

შენიშვნა: წარმოდგენს ვარიანტს ამ ლექსისა; იხ. ი. ჭავჭავაძე, თხზულებათა-სრული კრებული, I, 1951, გვ. 293—294.

2. [ი. ჭავჭავაძე. ს. ... ჩ...სას.]

„სატრფოვ, ხშირად ლალი ფიქრი
გაგიტაცებს სუბუქ ფრთითა...“ გვ. 4.

შენიშვნა: იხ. დასახ. გამ., გვ. 59.

3. [ი. ჭავჭავაძე, ჩ. ... ს...სას.]

„უცხოს თემის ყარიბ მთქმელსა
რად აღმიგზენ სიყვარული...“ გვ. 5—6.

შენიშვნა: იხ. დასახ. გამ., გვ. 60.

4. [ი. ჭავჭავაძე]. ჩემო მკვლელო! ვიცი, ვიცი...“ გვ. 6.

შენიშვნა: იხ. დასახ. გამ., გვ. 65.

5. [ი. ჭავჭავაძე]. „მძინარე ქალი.

მე შენ დაგყურებ მშვიდ მძინარესა...“ გვ. 7—8.

შენიშვნა: იხ. დასახ. გამ., გვ. 52.

6. [ლექსი]. „განმშორდა იგი მზე, ვარ დაშთენილი...“ გვ. 8.

7. [გრიგოლ რჩეულიშვილი]. „ახ მთვარევე, მთვარევე, დამწვართ იმედო...“ გვ. 9—10.

შენიშვნა: ავტორისათვის იხ. ი. გ რ ი შ ა შ ვ ი ლ ი, ლიტერატურული ნარკვევები, 1957, გვ. 401.

8. [ლ ე ქ ს ი]. „სულო მაცდურო, რათ მომეველინე...“ გვ. 10—11.

9. [დ ა ვ ი თ ბ ა გ რ ა ტ ი ო ნ ი]. „გამიფრინდა სიხარულის ფრინველი...“

გვ. 12.

შენიშვნა: იხ. ქართული სიტყვა-კაზმული მწერლობის ანთოლოგია, II, 1928, გვ. 281.

10. „იოსებ ნაცვალოვის აგან თქმული.

ბუნდოვანს გულს შენ აღმიჩნდი დარადა...“ გვ. 13—14.

შენიშვნა: შდრ. S—1512:200, სადაც ავტორად დასახელებულია იოსებ ნაცვალი მელიქოვი.

11. „გიორგი თუმანოვის აგან თქმული.

ბროლის მკერდმან შუქით აავსო ის არე...“ გვ. 14—15.

12. [ა ლ ე ქ ს ა ნ დ რ ე ჭ ა ვ ჭ ა ვ ა ძ ე]. „თავსა უფლად ნუვინ ჰგონებთ...“

გვ. 15—16.

შენიშვნა: იხ. ა. ჭ ა ვ ჭ ა ვ ა ძ ე, თხზულებანი, 1940, გვ. 91.

13. [გ ი ო რ გ ი თ უ მ ა ნ ი შ ვ ი ლ ი]. „ახალ აღნავოს სულისა ხმაზედ.

ვფუტავ, კრონოსის დიადა...“ გვ. 17—19.

შენიშვნა: იხ. გ. მიქაძე, გიორგი თუმანიშვილი. ძველი ქართული მწერლობის საკითხები, I, 1962, გვ. 58.

14. „თ. ალექსანდრე ქსავჭავაძე. „შენთა(!) არს გული, მნათობო...“ გვ. 19—20.

შენიშვნა: იხ. ა. ჭ ა ვ ჭ ა ვ ა ძ ე, თხზულებანი, გვ. 23.

15. „თ. ალექსანდრე ქსავჭავაძე. „ყამნი რბიან, შენცა მელტვი...“

გვ. 21—22.

შენიშვნა: იხ. დასახ. გამ., გვ. 21.

16. [ლ ე ქ ს ი.] „განვერთი, როს ვნახე წალკოტ მსხდომარე...“ გვ. 23—24.

შენიშვნა: ლექსი შესაძლოა დავით რექტორს ეკუთვნოდეს. შდრ. H—390:29.

17. [გ ი ო რ გ ი თ უ მ ა ნ ი შ ვ ი ლ ი]. „ჟ ე ა მ ნ ო, ე ა მ ნ ო, ყოფილნო ტკბილად...“ გვ. 24—25.

შენიშვნა: იხ. ძველი ქართული მწერლობის საკითხები, I, გვ. 59.

18. [ა ლ . ჭ ა ვ ჭ ა ვ ა ძ ე]. „როს არშიყი საყვარლისასა ხილვასა ეშურებოდეს...“ გვ. 26.

შენიშვნა: იხ. ა. ჭ ა ვ ჭ ა ვ ა ძ ე, თხზულებანი, გვ. 109.

19. [გიორგი თუმანიშვილი]. „მუხთალმან ამა სოფელმან...“ გვ. 27.

შენიშვნა: იხ. ძველი ქართული მწერლობის საკითხები, I, გვ. 54.

20. [დავით ბაგრატიონი]. „რა შევიქენ სოფლისაგან ესრედ მცირედ განწირული...“ გვ. 27.

შენიშვნა: ავტორისათვის იხ. S—1512:95.

21. „გრიგოლ თუმანიოვისაგან დუბეითი.
დილით თვალთა აღმხილველი
აფროდიტს ვსჭკრეტ ნამკრთოლვარებს...“ გვ. 28.

შენიშვნა: ლექსის ავტორია გიორგი თუმანიშვილი. იხ. ძველი ქართული მწერლობის საკითხები, I, გვ. 53.

22. [ლექსი]. „ნეტარ მის ბედსა, ვინც შენ არეს...“ გვ. 28.

23. „მუხამბაზი. შეყრილან ერთათ მკრთოლვარენი...“ გვ. 29—30.

24. [ბესიკი]. „მე შენი მგონე, ჭირს შემკონე...“ გვ. 30—32.

შენიშვნა: იხ. ბესიკი, თხზულებათა სრული კრებული, 1962, გვ. 44.

25. „თურქის გაფი, გიორგი თუმანიოვისაგან.
ეშხის ზღუასა მოველ ნაპირს...“ გვ. 32—33.

შენიშვნა: იხ. ძველი ქართული მწერლობის საკითხები, I, გვ. 60.

26. „სოლომონი იკოვისაგან თქმული.
თალხად მოსილსა, შემოსილსა ვეტრფოდი მარად...“ გვ. 34—35.

27. [დვთისწყალობა ბებუთოვი]. „მუხამბაზი.
გული ყოველთვის მიძგერს,
მაგრამ ნებას არ შვრება...“ გვ. 35—37.

28. [დავით რექტორი]. „მუხამბაზი.
მე მოყვარეო, ზილფ ნარეო, ნარინჯო ველო...“ გვ. 38—39.

შენიშვნა: ავტორისათვის იხ. S—1512:343, აგრეთვე ქართული სიტყვა-კაზმული მწერლობის ანთოლოგია, II, 1928, გვ. 288.

29. [ნ. ბარათაშვილი]. „რად მრისხანებ, ჩემო ბედის ვარსკვლავო...“ გვ. 39.

შენიშვნა: გადაწვრილია მხოლოდ ერთი სტროფი ამ ლექსისა.

30. „ბაიათი. ეშხით მე ვარ, ის არა...“ გვ. 40.

31. [ლექსი]. „ჭიმუხთალო სოფელო,
ცეცხლი მიგზნე ფარული...“ გვ. 41—42.

32. „იოსებ ნაცვალოვისაგან თქმული.
კაეშანს მოუცავს ჩემი გონება...“ გვ. 43—44.

შენიშვნა: შღრ. S—1512:198; იქ ავტორად მიჩნეულია იოსებ მელიქოვი. იხ. აგრეთვე აქვე, № 10.

33. „თეჯლიში ბესიკისაგან თქმული“.

შენიშვნა: იხ. ბესიკი, დასახ. გამოც, გვ. 53.

34. „გარიელის ხმა გიორგი თუმანოვისაგან თქმული.
ბულბულს მხედა გულსა ლხენაი...“ გვ. 46—48.

შენიშვნა: იხ. ძველი ქართული მწერლობის საკითხები, I, გვ. 54.

35. გიორგი თუმანიშვილი. „წალკოტს ყვავილნი შევებასა...“
გვ. 49—51.

შენიშვნა: იხ. დასახ. კრებული, გვ. 65.

36. სალ. ჭავჭავაძე. „მიველ წალკოტს სანუგეშოთ...“ გვ. 52.

შენიშვნა: იხ. ა. ჭავჭავაძე, თხზულებანი, 1940, გვ. 106.

37. სალ. ჭავჭავაძე. ვარდი და ბულბული.
„ვარდო, რათ ხარ თავდახრილი...“ გვ. 53.

შენიშვნა: იხ. დასახ. გამ., გვ. 151.

38. [ლექსი]. „მე არა ვარ თავმოხრილი...“ გვ. 53—54.

39. „მუშტარის გაფი გიორგი თუმანოვისაგან.
ვბჭობ სიყვარულით გულის შეწირვას...“ გვ. 54—56.

შენიშვნა: იხ. ძველი ქართული მწერლობის საკითხები, I, გვ. 68.

40. [ლექსი]: „ჰე სოფელო, შე მაცდურო...“ გვ. 57.

41. [იოლი-ოლიანი, ლექსი]. „ახ, წვიმავ, წვიმავ, არ დამსველო...“
გვ. 58.

შენიშვნა: ავტორისათვის იხ. ი. გრიშაშვილი, ლიტერატურული ნარკვევები, 1957, გვ. 401.

42. <გრიგოლ ორბელიანი>. „ლოთური მუხამბაზი.
გინდ მეძინოს, მაინც სულში მიზიხარ...“ გვ. 59—61.

შენიშვნა: იხ. გ. ორბელიანი, თხზულებათა სრული კრებული, 1957, გვ. 65. ხელნაწერში ლექსის ავტორი აღნიშნულია ბოლოში: „თ. გ. ორბელიანი“ (გვ. 61).

43. [ლექსი]. „მე მონათ შევქმნილვარ ერთისა მზისა...“ გვ. 61—62.

შენიშვნა: ამ ლექსის ვარიანტი იხ. S—2532:10.

44. [ლექსი]. „განვშორდი საყვარელს, პირბადრ მთვარესა, ვუიმე...“
გვ. 62—64.

45. „გიორგი თუმანოვისაგან თქმული მუშტარი.
ეპა, ყოვლად სატრფოვ, ცეცხლსა ვზი საწვავად...“ გვ. 64—65.

შენიშვნა: იხ. ძველი ქართული მწერლობის საკითხები, I, გვ. 67.

3. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV

46. „თქმული ფერ შანგოვის აგან ჰუმის გუშა.
კეკლუცთ ხლება მიჭირს, ლეილიმ...“ გვ. 66—67.
47. <ალ. ჭავჭავაძე>. „ფხედავ, მარად ჩემსა სურვილს...“ გვ. 68—69.
შენიშვნა: ლექსს ბოლოში უწერია: „თ.[ავადი] ა[ლექსანდრე] ჭ.[ავჭავაძე]“. ლექსის ტექსტი განსხვავდება გამოქვეყნებულისაგან; იხ. ა. ჭავჭავაძე, თხზულებანი, 1940, გვ. 127—128.
48. „მუშტაზადის ხმა თ. ა. ჭავჭავაძისა.
უგანთა ტრფობა, უგრძნოთა ტკბობა...“ გვ. 70—71.
შენიშვნა: იხ. დასახ. გამოც., გვ. 103.
49. „თ. ა[ლ. ჭავჭავაძე]. „ჰსძგერს გლახ გული, საყვარელო...“
გვ. 71—72.
შენიშვნა: იხ. დასახ. გამოც., გვ. 24.
50. [ალ. ჭავჭავაძე]. „მშვენიერთა ხელმწიფავ, მკლავს სიშორე შე-
ნია...“ გვ. 72—73.
შენიშვნა: იხ. დასახ. გამოც., გვ. 102. ხელნაწერში ეს ლექსი მიეწერება გრიგოლ ორბელიანს, ბოლოში სწერია: „თ. გ. ორბელიანი“ (გვ. 73).
51. [ლექსი]. „ოხვრით, ჭმუნვით განვატარე ღღენი მე...“ გვ. 73—74.
52. <გ. კირვალიძე>. „ცრემლით მტირალი ბულბული...“ გვ. 75—76.
შენიშვნა: ავტორი ნახსენებია ლექსის ბოლოს: „ესე საბრალო გლოვანი თქმული არს კირვალიძისა“ (გვ. 76).
53. [ლექსი]. „გაბოვე ჩემად სასურველად...“ გვ. 76—77.
54. [ნ. ბარათაშვილი]. „სულო ბოროტო, ვინ მოგიხმო...“ გვ. 77—78.
შენიშვნა: იხ. ნ. ბარათაშვილი, თხზულებანი, 1954, გვ. 40.
55. [ილია ჭავჭავაძე]. „განსოვს ტურფავ, ჩვენ დიდ ბალში...“
გვ. 79—80.
შენიშვნა: იხ. ი. ჭავჭავაძე, დასახ. გამ., გვ. 67.
56. [ლექსი]. „კეკლუც(!) ხელმწიფა ვიხილე...“ გვ. 80—81.
57. [ზაალ გოსტაშაბის შვილი ბარათოვი].
„შენდა ნახვამდის ვით გასძლებს გული...“ გვ. 82—83.
შენიშვნა: ლექსის ბოლოს ინიციალები: ზ. ბ. შდრ. S—1512:192.
58. [ლექსი]. „ასპიროზო, მოვე, მარვე, გარდხიდიდე შენსა ლალებს...“
გვ. 84—85.
59. [რაფიელ ერისთავი]. ერთხელ ველტოდი და ვეტრფოდი არ-
შოესა ქალსა...“ გვ. 80.

- შენიშვნები: 1. იხ. რ. ერისთავი, თხზულებანი, I, 1935, გვ. 1.
 2. ხელნაწერის გვ. 82—86 ნაწერია ფანქრით.
 3. ყდაზე გადამწერის ხელით:
 „ხელმან ისურვა ამ ლექსა(!) წერა,
 ამა რვეულში ვისი მკლავს ცქერა,
 შორით და ახლოს მიჯნურის მზერა,
 ვსწავლობ, მიხარის, მე მიყვარს მღერა.
 გიორგი კირვალიძე“.
 4. ყდაზე რუსულად: „Принадлежить Георг. Кирвалидзе“.
 5. გვ. 81-ზე: „23-ს თბათვეს 1871 წელსა, ს. გრემი, გ. კირვალიძე“.
 ანდერძი ლექსად:
 „მე, გიორგიმან სახელით, კირვალიძემან გვარადა,
 ლექსი ესე გარდავწერე, თვით არ უწყოდი თუ რათა.
 არ ვეწყობოდი მიჯნურებს, არც მქონდა მათი სურვილი,
 მაგრამ სოფელმან ამომ მყო მე მათდამი ზრუნვილი“ (გვ. 57).

(1069)

2532

ლექსების კრებული. XIX

6 ფ; 35×21; ქაღალდი; უყდო; თავნაკლული; მხედრული; [XIX].

1. [ლექსი]. „...ვინ სჭვრეტამს მის შავ თვალებსა,
 დაიწვის ცეცხლის ალებსა...“ 1რ.
2. [ორბელიანი დავით, სარდალი, პირზედ გაქვს ხალი].
 „კოკობო ვარდო, არ დამავდო, ვარ მონა შენი,
 პირზედ გაქვს ხალი, შავ-შავი თვალი, ნახვა მსურს შენი...“ 1რ—v.

შენიშვნა: ეს ლექსი გამოქვეყნებულია ქართული სიტყვა-კაზმული მწერლობის ანთოლოგიაში (II, 1928, გვ. 267), ოღონდ იქ სტროფების თანმიმდევრობა სხვაგვარია.

3. [ლექსი]. „ჰოი, სატრფოო, ხსოვნა შენი ღირსი არს მარად ყამისა,
 ახსოვხარ გონებასა, გეტრფი ყამსა და წამსა...“ 1v—2რ.
4. [ლექსი]. „მართლად ბაფა არა აქვთ ამ ღროთ მეგობრობასა...“ 2რ—v.
5. [თუ რქული ლექსი]. „ბირ ტაშმა ჩაია ღუშტი მანიხოი სანი ემამ
 ემამ...“ 2v—3რ.
6. [ლექსი]. „ახ მარალო, მარალო, რაც შენ ჩემგან წახველი...“ 3რ—v.
 შენიშვნა: ლექსის ავტორად S—3192 ბ ასახელებს გარსევან ყორღანოვს (3v).
7. [ლექსი]. „სჯობს სიყვარულით გული შემწირვას(!)“ 4რ—v.
8. [ლექსი]. „ბადრი საჩენი მივეცემ ნეტარებასა...“ 5რ.
9. [ლექსი]. „არ შობილა შენებრივ ცისა თთხსა კიდესა...“ 5v.
10. [ლექსი]. „რა ვქნა, ტყვე შევქნილვარ მე ერთის მზისა...“ 6რ.

- შენიშვნები: 1. ამ ლექსის ვარიანტი იხ. S—2531:43.
 2. ყოველი ლექსის ბოლოს სწერია: „გათავდა“.
 3. 6v-ზე ქართულად და რუსულად: „ბეჟან დიქნიშვილი“.

(1070)

2533

ლექსების კრებული. XIX

17 ფ; 22×17; ქალაღი; უყლო; დაშლილი, ნაკულღი; მხედრული; ჰვირნიშანი 1829 (ფ. 7); 1832 (ფ. 12); [XIX].

1. [ლექსი]. — „...უშენობა მასურნეს, დაჩნდება წამსა და...“ 1რ.

2. [ლექსი]. — „ჭი სატრფოო, ხსოვნა შენი ღირსი არს მარად ჟამსა...“
1რ—v.

3. [ორბელიანი დავით, სარდალი]. —

„მუხამბაზი ჰირზედ გაქვს ხალი.

ოკობო ვარდო, არ დამჯდო, ვარ მონა შენი...“ 1v—2v.

შენიშვნა: ეს ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. ქართ. სიტყვა-კაზმული მწერლობის ანთოლოგია, ტ. II, გვ. 267), ოღონდ ნაბეჭდ ტექსტში სტროფების სხვა თანმიმდევრობაა.

4. [ლექსი]. — „ახლო აღნაგოს ხმაზედ სათქმელი — ვიხილეთ წალკოტ(!) ვარდია...“ 2v.

წყდება: „...სიცოცხლე სულ დამემწარა...“.

5. [ლექსი]. — „...სადა არს ერთგულება და კაცთა სიყვარული...“ 3რ.

6. [თურქული ლექსი]. — „...ბირ ტაშმა ჩაი დუშტი მანიხო სანი ემამ ემამ...“ 3რ—v.

7. [ღვთისწყალობა ბებუთოვი]. „მუხამბაზი. —

გული შენსკენ მოფრინამს,

მაგრამ ჟამი არ შერება...“ 3v—4v.

შენიშვნა: ავტორისათვის იხ. S—1512:240.

8. „მუხამბაზი. „რა სოფელში გაიზარდე, ბრძენო, უცხო, ჰკვიანო...“
4v—5v.

9. [ლექსი]. — „აწ მოვსთქვამ შენსა ქებასა...“ 5v—6რ.

10. [ლექსი]. — „სჯობს სიყვარულით გული შევწიროთ...“ 6რ—7რ.

11. „მუხამბაზი. ბადრი საჩინო მივეცემი ნეტარებასა...“ 7v.

წყდება: „...ბროლის ყელზედა და ველზედა არ ხვდენ მცნებასა...“.

12. [ლექსი]. — „...შენკენ ვრბი ჰკუთით, ცნობითა,

არ ვიმჩნევ საღმობასა...“ 8რ—v.

13. [ალ. ჰავჭავაძე]. „შენთან არს გული, მნათობო, ვიყო სად გინა...“
8v—9რ.

შენიშვნა: იხ. ალ. ჰავჭავაძე, თხზულებანი, 1940, გვ. 23.

14. „მუხამბაზი, თქმული დ. ლ. სენ. თავადი გიორგი ეჭისთოვისაგან.

ახ, ივერნო, ისმინეთ ჩემ მოხუცის თხრობანი.

გულისხმა-ჰყავთ, განსაჯეთ ლექსთა მკობა-წყობანი...“ 9რ—v.

წყდება: „...გრგვინავს, ქუხს, მეხსა ისერის, გწყლავთ ნათლით შემოსილს...“.

შენიშვნა: გ. ერისთავის შესახებ იხ. ი. მეგრელიძე, წარწერები და სხვა სიძველეები იკორთაში, საზ. მეცნ. განყ. მოამბე, 3, 1963, გვ. 174—175.

15. [ლექსი]. — „...ოხვრით კეკლუცის ხსოვნა...“ 10r.

16. „ოსმალის ილაის ხმაზედ.

ამ ემად შენ გშვენის ქება, შენ აღმიჩნდი კეკელად...“ 10r—v.

17. „მუხამბაზი. — ვაი შენ ტფილის ქალაქო,
მშვენიერო და კარგო,
გაწია რისხუა მლუთისა,
ვითლა შეგამყო, გაქო,
განგიმრავლდა ცოდუანი,
ფრიად დასახსოვანი...“ 10v.

18. [ლექსი]. — „...ვიხილე ქარტა, ვისაგან ვისაგან...“ 11r—v.

19. „მუხამბაზი. — ცოცხალ(!) მომისწარ, მოხველ ფრენითა,
მამიალერსე ტკბილის ენითა...“ 11v—12v.

შენიშვნა: შდრ. H:935:2.

20. „მუხამბაზი. — სინაზით შენით, ღვაწთ(!) მოფენით იპყართ გული...“ 12v—13v.

21. „დივანი. — შეჩვენდა ღღენი მავნენი, აწ შენ რას ლამი, მზეო...“ 13v.

22. „მუხამბაზი. — რისხვა დაშალე, მწველო, ნუ გაქვს ჩემად მკვლელადა...“ 14r—v.

23. „მუხამბაზი. — მზემან ნარნარი სხივით კამარა გაანათლა ბნელით...“ 14r—15r.

24. „მუხამბაზი. — ნარგიზ(!) ვეახელ, ვარდთან ხლებული,
მისგან აღრევე მქონდა ტყვე გული...“ 15r—16v.

წყდება: „...შენსა დამწველსა და დამდაგველსა...“.

25. [ლექსი]. — „...მხილველი მისი ნატრობს მარად მასთან ხლებასა...“ 17r.

26. [ლექსი]. — „მას ბალს მივმართე გულსევედიანი,
მას აქვს საშვებლად კარნი ღიანი...“ 17r—v.

წყდება: „...დიაკოსტა(!) ჰსჯობს სხვად მეომარად...“.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერს აქვს ვადამწერის პავინაცია. მის მიხედვით შე-
მორჩენილია 3—6, 9—18, 41—44, 55—56, 63—74, 89—90 ფურცლები.

2. ყოველი ლექსის შემდეგ სწერია: „დასრულდა“.

3. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ე. თაყაიშვილს (იხ. Описание,
გვ. 465—466).

შინაწერი: „მამაჯანა გულიოვ“ (16r).

(1071)

2534

დავით გურამიშვილი, სიტყვა ესე ღვთისა. XIX

5 ფ; 17×22; უცლო; ლურჯი ქაღალდი; მხედრული; კვირნიშანი 1825 წ. (ფ. 3); [XIX];
გალამწერი იაკოფ ხუნავოვი (5r).

დავით გურამიშვილი, სიტყვა ესე ღვთისა]. —

„ბეო, მეო, აქეთ მამხედლო,

რაც მოგიტხრობ, სიყვარულსა, ყური მამიგდლო...“

- შენიშვნები: 1. სათური აღდგენილია გამოცემის მიხედვით (იხ. დავით გურამიშვილი, პეტრის ბიბლიოთეკა, 1948, გვ. 227).
2. ხელნაწერის ტექსტი თავდება სიტყვებით:
„ტერ იაკოფ ხუნავოვი, ესე ვისმუნდო,
მატხონო და არ წამწყმინდო. ცოდვილი ვარ მეო“ (5r).
3. 1r-ზე — ნაწყვეტი „ბეჟანიანიდან“, რომელიც გადახაზულია.
4. ხელნაწერი აღწერილია ე. თაყაიშვილის მიერ (იხ. Описание, II, გვ. 477).

(1072)

2535

ვახტანგ ორბელიანი, იმედი. XIX—XX

6 ფ; 22×18; ქაღალდი, უცლო; 1 ფ. ამოვარდნილია; მხედრული [XIX—XX]; დაუწერელია 4v—6v.

[ვახტანგ ორბელიანი]. „იმედი. — ვინა ხარ შენა, მოხვედი სადა,
ხარ ამ ქვეყნისა, თუ ციური მოფრინდი ცითა...“ 1r—4r.

შენიშვნა: ტექსტი დაბეჭდილია (იხ. ლექსები ვახტანგ ორბელიანისა, სრული გამოცემა. 1894. გვ. 156—165).

(1073)

2536—ა

ლექსები. XIX

3 ფ; 22×18; ქაღალდი; დაშლილი; ნაკლული; მხედრული; [XIX]

1. [ანბანთქება]. — „...ჯდომა ჭიქურად, ჯართადმი ჯავრად ჯეროვნობანი...“ 1r.

2. [ანბანთქება]. — „მისგანვე ნათქვამი.

აფროდიტად ბადრებს გავსითა დისკოთ ელვარებს ვარდი ზე
ჭერმეულად...“ 1r.

3. [დიმიტრი თუმანიშვილი, ანბანთქება]. —

„ან, ასპიროზს ასფადელობს, ნიადაგ ყმდების, ყვავილდების...“ 1r-2r.

შენიშვნა: იხ. დ. თუმანიშვილი, ლექსები, 1938, გვ. 69—71.

4. [ლექსი]. „მას მნათობსა შვენებითა ვერვინ სადა მას უდარე...“ 2r-3v.
წყდება: „...მისგან ტვრთი წუხილისა, ეშუად. მაწევს განა კიდა...“

2536—ბ

დავით გურამიშვილი, სიტყვა ესე ღვთისა. XIX

1 ფ; 22X18; ქალაღი; [XIX].

[დავით გურამიშვილი, სიტყვა ესე ღვთისა]. —

„...ეს როგორ არ მეწყინება, წახდე, გაცუდდეო...“ 1რ—v.

წყდება: „...რომელიც ჩნდეს უფრო მკვდრად, მას ებლაუქეო...“.

შენიშვნები: 1. ნასწორებია სხვა ხელით.

2. სათაური აღდგენილია გამოცემის მიხედვით (იხ. დ. გურამიშვილი, პოეტის ბიბლიოთეკა, 1948, გვ. 227).

2536—გ

ლექსები. XIX

2 ფ; 22X18; ქალაღი; ნაკლული; მხედრული; [XIX].

1. [ლექსი]. — „ჩვეულებრივად უსტვენს და უსტვენს...“ 1რ—2რ.

2. [ლექსი]. — „სევდისა ნისლი მედება გარე...“ 2რ.

წყდება: „...ღამის მღერალი მხოლოდ ბულბული...“.

2536—დ

იოსებ ტფილელი, დიდმოურავიანი (ფრაგმენტები). XIX

2 ფ; 22X18; გაყვითლებული ქალაღი; ფურცლები წაღმა-უკლმა ნაწერი; [XIX]

[იოსებ ტფილელი, დიდმოურავიანი]. —

„სრულ ქართველთა კარგად იცით,

ქვეყნისათვის რა მიქნია...“.

შენიშვნა: ფურცლებზე ამოწერილია, თანმიმდევრობის გარეშე, ცალკეული ტაქები და სტროფები. დიდმოურავიანის გამოცემის მიხედვით (გ. ლეონიძის რედაქციით, 1939), ხელნაწერში არის სტრ. 329, 376, 285 (ფ. 1) 470, 478, 479, 483 (ფ. 2) და სხვ. 1v-ზე: „შეველით იწროსაგან ბჳისა, რამეთუ ვრცელ არს ბჳე და ფართო არს გზა, რომელსა მიყავს წარსაწყმედელად. ვითარ-იგი იწრო არს ბჳე და საჭირველ გზა, რომელი მიიყვანებს ცხოვრებასა და მცირედნი არიან, რომელნი ჰპოებენ მას“ (მ. 7, 13—14).

(1074)

2541

რუსუდანიანი. XIX

250 ფ. (500 გვ.); 35×21; ქალაღი; ლედრინის ახალ ყღაში; მხედრული; სათაურები და დასაწყისი ტექსტისა სინგურით; [XIX]; დაუწერელია გვ. 500.

[რუსუდანიანი]. „იყო ქვეყანასა ზმირინისასა დიდებული და სახელგანთქმული კაცი, რომელსა სახელად ერქვა აფთვიმიანე...“ გვ. 1—429.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერი აღწერილია ე. თაყაიშვილის მიერ (იხ. Описание, I, გვ. 400—406).

2. ხელნაწერი წარმოადგენს გამოცემისათვის გამოყენებულ ერთ-ერთ ნუსხას (იხ. რუსუდანიანი, ილ. აბულაძისა და ივ. გიგინეიშვილის რედაქციით, 1957. ხელნაწერი გამოცემაში აღნიშნულია D ლიტერით).

(1075)

2542

იოანე ოქრობირი, „მამაო ჩვენოს“ თარგმანება. XIX

25 ფ; 15×10; უყდო; მოცისფრო ქალაღი; ფ. 15 ამოვარდნილია; მხედრული; სათაური და სათარგმანებელი ტექსტი — წითელი მელნით; [XIX].

„თქმული წმიდისა მამისა ჩუენისა იოანე ოქრობირისა კოსტანტინოპოლელ მთავარებისკობოსისა სიტყუაჲ ესე. — მამაო ჩუენო, რომელი ხარ ცათა შინა. თარგმანი: იხილეა, ვითარ მეყუესეულად განაღვძა გონებაჲ სიწმიდით...“ 1რ—21რ.

წყდება: „...ღირს ვიქმნე პატივსა და დიდებასა სასუფეველისა შვენერებისასა...“.

შენიშვნები: 1. ფ. 22რ—25ვ-ზე მოთავსებულია სხვა თარგმანება „მამაო ჩვენოსი“, თავ-ბოლო ნაკლული. იგი სხვა ხელითაა ნაწერი.

2. ხელნაწერი ჩადებულია ქალაღდში, რომელსაც მელნით აწერია უკან: „სოფიო სოლომონის ასული კაფავოვის მეუღლე, ქალი სულხანოვისა“.

3. ტექსტო წარმოადგენს ექსცერპტს მათეს თავის სახარების თარგმანებიდან, რომელიც თარგმნილია ექვთიმე ათონელის მიერ. შდრ. S—153, 120v. მთარგმნელისათვის იხ. კ. კეკელიძე, ეტიუდები..., v, გვ. 68.

(1076)

2543

აღსარების წიგნი. XIX

16 ფ; 17,5×11; ქალაღი; უყდო; მხედრული; ქვირნიშანი — 1822 წ. (ფ. 14); [XIX]; დაუწერელია: 1რ—v, 16v.

[აღსარების წიგნი]. „აღიარე, სულიერო შვილო. პირველისა მტენბისა, რომ ბრძანებს: მე ვარ უფალი ღმერთი, ამინ...“ 2რ—16რ.

(1077)

2544

კრებული. XIX

15 ფ; 71,5×11; ქალღი; უყდო; დაშლილი; ნაკლული; მხედრული; სათაურები სინგურით; კვირნიშანი [18]08 (ფ. 7); [XIX]; დაუწერელია 15v.

1. „დავითის მიერ დავეთიან-ბაგრატოვანისა, ს.ა.ქ.არ.თ.უ.ჭ.ლო.ს. მეფის ირაკლი მეორისა პირმშოს ძის გიორგის პირმშოს ძისა კელოვნება. სიმეოლი(!) — ლექსი ესე ზემოქსენებული, რომელსა სიმვოლა, არა არს ჩუენისა ენისა ლექსი, არამედ ბერძული...“ 2r—7v.

წყდება: „...და ურთიერთარს მეტი და კნინი არა რაამე აქუსთ...“.

შენიშვნა: წინ მიუძღვის „წინასიტყვაობა. ვინაფთჳან ჳერ-იყო ჩუენდა კეთილმსახურთა ერთათჳს, რომელნიცა აღბეჭდულ ვართ ბეჭდითა წმიდის ნათლისღებისთა, რა ვიცოდეთმცა აღსარებაჳ წმიდის აღმოსავლეთისა ეკლესიისა. ამის კმაჳსა მიზნისა ძლით ვჳყავ შრომაჳ, და აღვჳსწერე განმარტებაჳ სულთა განმანათლებელისა ამის სიმვოლსა (!), რომელიცა არს აღსარება წმიდისა აღმოსავლეთისა ეკლესიისა. ვინაფთჳან ჳოგთა ვიეთთამე არა უწყყიან განმარტებით აღსარება ესე გამოუცდელობის ძლით წერილთასა, რომლის მეცადინეობაჳ მართლმადიდებელთა ქრისტეანეთათჳს ფრიად არს საჭირო და თჳნიერ ამისსა სათნო-ყოფაჳ ღმრთისა ვერ შესაძლებელ არს, ვითარცა იტყჳს მოციქული: „თჳნიერ სარწმუნოებისა ვერ შესაძლებელ არს სათნო-ყოფაჳ“ (II ებრ. II). და არცა განმართლება, ვითარცა კდ ჳსწამებს თუთვე მოციქული და იტყჳს: „რარა განმართლებების კაცი საქმეთაჳან ჳსჯულისათა, გარნა სარწმუნოებითა ქრისტესითა“ (II გალატ. 2,16).

ამისთჳს მეცა საჭიროდ აღმიჩნდა შემეცნებად ამისა ერთა ჩვენთა და აღვჳსწერე განმარტება აღსარებისა ამის, რაოდენ ძალ-ედუჳ უძღურებასა ჩვენსა და უკეთუ ჳპოვოთ რაამე ცთომაჳ. ვითხოვ მოტყეებასა, ვინაფთჳან ჳერეთ ასაკითა სწავლისათა ვარ გამოუცდელ და არა თუ მხოლოდ ამით, არამედ ეამითაცა“ (1r—v).

2. [კატეხიზმო]. „მოკლე ჳაზრი ყოველთა სწავლათათჳს, სახმარად ჳრმათა საქართუჭლოდსთა. შესავალი. კითხვა: რაჳ თანა-აცს ცნობად? მიგება: სამი ნივთი...“ 8r—15r.

შენიშვნა: ხელნაწერი ჩადებულია ქალღღიში, რომელსაც აწერია: „დავით ბატონიშვილის „სიმვოლო“ ანუ „აღსარება სარწმუნოებისა“ (ათანასე ლექსანდრიელის სიმვოლის განმარტება). აკლია“.

(1078)

2545

ზატიკი. XVIII ს. I ნახევარი (1742 წლამდე)

224 ფ; 21×17; ქალღღი; ტვიფრულ ტყავადაკრული ხის ყდა; კიანაჳამი: თავ-ბოლო-ნაკლული, აკლია შიგნითაც; დაშლილი; ნუსხური; სათაურები სინგურით; [XVIII ს. I ნახევარი, 1742 წლამდე, შდრ. მინ. 1].

⟨ზატიკი. 1. წმიდასა დიდსა კურიაკესა აღდგომისასა⟩. „...თა მოჳკალ...დლი და ჳოჯოხეთი. რაჳჳამს ჳურიათა კრებულმან სამსჳვალითა შევმსჳვალეს...“ 1r—27r.

2. „დასდებელი აღდგომისანი ახალ კვრიაკისა. ორი ღნი, რომელი ბჭეთა ხშულთა...“ 27r—50v.

3. „აღვსებისა კვრიაკესა მენელსაცხებლეთა დედათა დიოსებ მართლისა. ორღლი კმაჲ ბ. — პირველ საუკუნეთა მამისაგან შობილსა...“ 51r—76v.

4. „მეოთხესა კვრიაკესა განრღუჴულისასა. უფალო დალატყავსა, დასდებელი აღდგომისანი. — ჟუარითა შენითა, ქრისტე მაცხოვარო, დაჰქსნდა ძალი სიკუდილისა...“ 76v—110v.

5. „მეხუთესა კვრიაკესა სამარტელისასა. უფალო დალატყავსა. დასდებელი აღდგომისანი, კმაჲ დ. ცხოველმყოფელსა ჟუარსა შენსა დაუცხრომლად თაყუანის-ვეცემბ...“ 111r—134v.

6. „მეექუსესა კვრიაკესა შობითგან ბრმისა. დასდებელი აღდგომისანი, უფალო დალატყავ. კმაჲ გ. — პათიოსნისა ჟუარისა შენისა მიერ, ქრისტე, ეშმაკი სირცხვლეულ ჰყავ...“ 134v—168r.

7. „კვრიაკესა მეშუდესა წმიდათა მამათა სამასათურამეტანი კიელთა. უტყევთ ათთა მუხლთა ზედა: ოთხთა აღდგომისათა, სამთა ამაღლებისათა და სამთა მამათასა. კმაჲ გ. — ძლევა გაქუნდა, ქრისტე, ქუესკნელს ჯოჯობეთისა...“ 168r—207r.

8. „კვრიაკესა მერვესა, მწუხრი, უფალო დალატყავსა დასდებელი, სამნი ღღესასწაულისანი და სამნი ესე მოგიცემიეს. — ღღეს დანერგვა სულისა ყოვლად წმიდისა ზეგარდამო...“ 207r—224v.

წყდება: „...სულო ღმერთმთავარო ერთო, კელმწიფებთა მამისა დაძისათა, ღმერთო სრულო, მოსლვასა ამას შენსა...“.

შენიშვნა: ხელნაწერს აკლია დასაწყისში 4 ფ., 39—40 ფფ. შუა — 2 ფურცელი. ი და. იდ რვეულებში 7—7 ფურცელია, მაგრამ ტექსტს არ აკლია.

შინაწერები: 1. (დასაწყისი აკლია). „და ნაცვალ მაგე მადლო შენი ღღესა მას ღღესა განკითხვისასა. დაიწერა წიგნი ესე კელითა ჩემ ცოდვილისათა. აწე ვინც გამოწიროს ეს ჩემი შეწირულობა და ან ეს ჩემი შეწირულობა (ორი ზუსული სტამბის მარხვანი, ერთი რუსული სტამბის ზადიკი, ერთი რუსული ვეცხლის ჯვარის(!), სასანთლე წყვილი, ორი ფარჩის ომფორი, ერთი ყვითელი დარაიბაბთი, სტიხარი, ერთი მძიმე ომფორი მარგალიტი[თ] საყდარსა იყო; სხვა...), უფალი შერისდეს(!) და თვითწა(!) წინ შემასმენელ და დამსჯელ ექმნეს ღღესა ზას ღღესა განკითხვისასა. ჯკკსა უღ, თვესა აპრილსა იო, ახლისა პასექისა ორშაბათსა. (ხელმოწერა ხვეულად) ონოფრე ბოდბელი“ (ქვედა ყდის საცავი ფ.).

2. „ქ. ესე ზადიკი წმინდის ნინოსი არის. ვინც გაიბაროს, ღმერთი გაუწყრეს“ (76v).

(1079)

2546

სახარება ოთხთავი. XVIII

220 ფ; 8X5,5; ქალალი; ტვიფრულ ტყავგადაკრული ხის ყდა; ზედა ყდაზე ამოტიფრულია ჯვარცმა, ქვედაზე — ღვთისმშობელი ყრმით; მოვარაყებული რელიეფური ჩამონაკერი: ყდა შესაკრავებიანი (შერჩენილია ცალი): ნუსხური, სათაურები სინგურით; თავების წინ მახარებელთა სურათები (3v, 54v, 87v, 143v) და თავსამკაულები (4r, 55r, 88r, 144r; [XVIII]); დაუწერელია 1r—3r, 54r, 143r, 192v, 218r—220v.

⟨სახარება მათესი⟩ „წიგნი შობისა ზესუ ქრისტესი, ძისა და-
ვითისი, ძისა აბრაამისი...“ 4r—192r.

შენიშვნები: 1. ოთხთავს ერთვის საძიებლები: ა) „საძიებელი წმიდისა სა-
ხარებისა, წაღი ღმრთვ ბრწყინვალესა კვრიაკესა აღვსებისასა წირვისა სა-
ხარება...“ (193r—217r). ბ) „სახარებანი წმიდათა მამათა ჩრნთა ქართველთა
მნათობთა ათორმეტთა ასურელთ ღა მრ მოვლინებულთანი. მამისა(1) ზ. წმი-
დისა მამისა ჩრნისა დიდებულისა იოანე ზედაძნელისა, ცისკრად ლუკა
ვ, იზ... ხუთშაბათსა მეშუდისა შემდგომად აღვსებისა წმიდისა მამისა ჩრნისა და-
ვით გარეჯელისა, ცისკრად სახარება ლუკასი მისის მოძღურის იოანე
ზედაძნელის წარუყობ[ო]. ყველიერისა ხუთშაბათსა წმიდისა მამისა
ჩრნისა შიო მღვიმელისა საკვრველისა...“ (217r—v, მოხსენებულთა მხო-
ლოდ სამი სირიელი მამა).

2. ოთხთავის ტექსტი გიორგი მთაწმიდლისეული რედაქციისა.

(1080)

2548

50-ე ფსალმუნის განმარტება. XVIII—XIX

153 ფ; 28×19; ქალაღი; ტავავადაკრული ხის ყდა; ზედა ყდის საცავი ფურცელი ყდა-
ზეა მიკრული; ფ. 153 დაკრულია ქვედა ყდის საცავ ფ-ზე; მხედრული; კვირნიშნინი ქა-
ლაღი; [XVIII—XIX].

«50-ე ფსალმუნის („მიწყალეს“) განმარტება». „...დავით თჳს
ცოდების მეცნეობითა ითხოვს ღთისაგან შენდობასა ცოდვათა თჳსთა. თავი
1. იწყობს დავით ფსალმუნსა ამას, რათა შეევედროს ღმერთსა, რა ინებოს
მოქმედებად წყალობაჲ დიდი თჳსი თავსა თჳსსა ზედა და იტყვს: „მიწყალე
მე, ღმერთო, დიდითა წყალობითა შენითა...“ 6r—153r.

შენიშვნა: ტექსტს წინ ერთვის წინასიტყვაობა: „წინასიტყვა ამ წიგნის დე-
დანისა, რომელსა შინა მოითხოვს ცხოვრება დავით წინასწარმეტყვე-
ლისა, ცოდვასა შინა შთავარდნა და სინანული, მერმეცა პაზრი, ვინა გონება ამ
წიგნის დედანისა“ (1r—5v).

მინაწერი: ზედა ყდის საცავ ფ-ზე: „პავლე მღვდელს ლაზარევს
ეკუთვნის ეს წიგნი“.

(1081)

2552

ზატიკი. 1761

475 ფ; 16×11,5; ქალაღი; ტვიფრულ ტავავადაკრულ ხის ყდაში; ყდა ახლად რესტავ-
რირებულთ: თავნაკლული; ნუსხური; სათაურები სინგურით; 1761 (475r); გადამწერი ნიკა-
ლოზ ჩაჩიკაშვილი (475r).

⟨ზატიკი. 1. წმიდასა დიდსა კვრიაკესა პასექისასა⟩. „...ლო-
ბელნი შენნი, ალღ იგ... მგლბ. ცნობად ქვეყანასა ზედა გზა შენი და ყო-
ველთა თესლებსა შორის მაცხოვრებაჲ შენი...“ 1r—27r.

2. „კვრიაკესა აღვსებისასა, რომელ არს დიდებულისა და ყოვლად
ქებულისა თომა მოციქულისა გუერდის განკილვა. შენის უწყება, რა-
მეთუ ამას მეორესა აღვსებისა კვრიაკესა არარა ითქმის აღდგომისა, არამედ
ყოველივე დღესასწაულისაჲ აღესრულების. შაბათსა მწუხრსა ზედა განვალს
კანდელაკი და დარეკს და ძმანი შემოკრებებიან შტოსა ეკლესიისასა... უფალო

ლაღატყავზე მუქლი დ, კმაა ა. — ზეცისა განწესებულთა. ქრისტე კაცთ-
მოყუარეო, რომელმაც დაითმინე გვერდისა განხილვა...“ 27r—83r.

3. „კვრიაკესა გ შემდგომად პასექისა, წმიდათა მენელსაცხე ბ-
ლეთა. ცისკრად ღრიონა ზედა, ოხითა კმაა ბ. რაჟამს შთაყედ საფლავად
ცხოვრებაა ეგე უკუდავი...“ 83r—139r.

4. „კვრიაკესა მეოთხესა შემდგომად პასექისა, რომელ არს გან-
რღვეულისა, შაბათსა მწუხრად მცირეს ლოცვაზე, უფალო ღალატყავსა
დასდებელნი აღდგომისანი დ, კმაა გ. ჯვართა შენითა, ქრისტე, განათდა ყო-
ველივე... ესე ყოველივე იძიე დიდს მწუხრში. აღღ(?) კმაა გ. ზღიდებული
საკვრელი, რამეთუ ქალწულმან შვა... კვრიაკესა მეოთხესა შემდგომად პასე-
ქისა ცისკრად ღრიონა ზედა ოხითა აღდგომისა ბ გზის დზა აღღ, შემდგო-
მად ა ფსალმუნისა წარდგომაა კმაა გ. ქრისტე აღღგა მკვდრეთით...“ 139r—
202v.

5. „კვრიაკესა მეხუთესა შემდგომად პასექისა, სამარტე-
ლისა. შაბათსა მწუხრი მცირეს ლოცვაზე უფალო ღალატყავ, დასდებელნი
აღდგომისა, დ, კმაა დ. ცხოველყოფისა ძალისა მის... კმაა დ. უთესლოდ მუც-
ლად იღე და შევ... კვირიაკესა ცისკრად ღრიონი ოხითა აღდგომისა ბ კმაა
დ. ბრწყინვალე იგი...“ 202v—254v.

6. „კვრიაკესა მეექვსესა შემდგომად პასექისასა, შობით გან
ბრმისა. შაბათსა მწუხრად მცირეს ლოცვასა ზედა უფალო ღალატყავზე
დასდებელი აღდგომისაა. კმაა ე. პატიოსნისა ჟუარისა შენისა მიერ... კვრია-
კესა ცისკრად შუალამის ლოცვაზე გალობანი სამებთანისანი(!). პარაკლიტონის
კმისაა და ესრეთ ღირსა არსი და შემდგომი ჩვეულებისაებრ. შემდგომად აღ-
დგომის კანონისა წარდგომაა აღდგომისაა, კმაა ე. ჯვარსა უფლისასა შევასხ-
მიდეთ და საფლავსა წმიდასა პატივს-ვეცემდეთ...“ 254v—325r.

7. „კვრიაკესა მეშვიდესა სამას ათრვამეტა წმიდათა მამათა
ნიკიელთა. შაბათსა მწუხრად მცირეს ლოცვაზე უფალო ღალატყავს აღ-
ვიდებთ დ მუქლთა და ითქმის დასდებელნი აღდგომისანი კმაა ვ. მალევა გაქ-
ვნდა დღეს ქრისტემან... კვრიაკესა ცისკრად ღრიონა ზედა ოხითა აღდგო-
მისაა კმაა ვ. ანგელოზთა ძალნი დიდებულსა საფლავსა შენსა ზედა იხილ-
ნეს...“ 325v—387v.

8. „კვრიაკესა წმინდასა მარტვილისასა, შაბათსა მცირეს
მწუხრსა ზედა უფალო ღალატყავსი. დასდებელნი დღესასწაულისაა მუქლი
დ, კმაა ა... დიდს მწუხრზე ჩვეულებისაებრ ვფსალმუნებთ... კვრიაკესა ცის-
კრად — ღრიონა ზედა ოხითა დღესასწაულისაა სამ გზის. შემდგომად ა-ის
ფსალმუნებისაა წარდგომაა კმაა დ. უკანასკნელსა ამას და დიდსა დღესასწა-
ულსა ბრწყინვალედ ვდღესასწაულებდეთ, ერნო...“ 387v—434v.

9. „კვრიაკესა ყოველთა წმიდათა ცისკრად ღრიონა ზედა
ოხითა აღდგომისა კმაა. ზ. მალლით გარდამოკედ მაცხოვარო ჩუენო...“
434v—453r.

შენიშვნები: 1. ბოლოში სინგურით: „განსრულდა. დიდებაა ღმერთსა“ (453r).

2. ტექსტს ერთვის: „ტიბიკონთა განგება, თუ ვითარ იგალობების“ (453r—
475r). შიგ შედის „ტიბიკონი ხარებისაა“ (453r), „განგებაა დიდისა მოწამისა

გიორგისა“ (457v), „ტიბიკონი და განგებაჲ.. მოციქულისა და მხარებლისა იოანე დვთისმეტყველისაჲ“ (462v).

3. ტექსტში სინგურით შეტანილია მრავალი ტიბიკონური შენიშვნა.

4. ხელნაწერს აკლია, ვადაძვრის პავინაიის მიხედვით, გვ. 1—34. ვადაძვრის პავინაცია სწორი არ არის: 675-დან გადადის 686-ზე. ორჯერაა განმეორებული 604—605.

ანდრძი: „განსრულდა წმიდაჲ ესე ზატიკი ჩემ ცოდვილის ჩაჩიკას-შვილნიკოლოზ მღვდლისათა. ძმანო და მამანო, რაც შეტომით იყოს ანაკლულევანი, ნუ მწყევთ, ღმრთის სიყუარულისა(!) ვინც კელთ მიიღებდეთ, ჩემს ცოდვილსა სულს მოიხსენებდეთ. აღიწერა თვესა მაის ზ, ქკს უმთ“ (475r).

მიწაწერი: „ამის ქვეით წაკითხულია“ (სინგურით, ვადაძვრის ხელით 87r).

(1082)

2560

სულხან-საბა ორბელიანი, ლექსიკონი. 1819

165 ფ; 33×21; ცისფერი ქაღალდი; ტვიფრულ ტყავგადაკრულ ჩის ყდაში; ყდას აქვს შესაკრავები; მხედრული; სათაურები და სიტყვების პირველი ასოები შთავრულით, სინგურით; 1819 (363r); ვადაძვრის მღვდელი იოანეს ძე მიხეილი (163r), დაუწერელია 7rv, 165v.

〈სულხან-საბა ორბელიანი〉. „სიტყვის კონა ქართული, რომელ არს ლექსიკონი. ანი არს პირველი ასო და კმოვანი და ართრონი მრავალგვარად...“ 5r—159r.

შენიშვნები: 1. ლექსიკონს მიუძღვის: ა) საქცევი ხუთთა კმოვანთა ასოთანი და ჰსწავლა სხუთა ასოთა და თავბოლოთანი...“ (3r—v); ბ) „ანდრძანამაგი ამის მუშაისა, ფრიად დამაშურალისა მოსწავლეთათვის...“ (3v—4v).

2. ლექსიკონს ერთვის: ა) საბაჲ curicullum vitae (159r); ბ) „მოკელენა, რომელნი არიან ქართულნი და რომელთამე არღარა უწყოდენ...“ (159v—160r); გ) „განჯაფისა და მისის თამაშობის სახელები“ (160v); დ) რიცხვ ჩინელთა ათორმეტთა წელიწადთა...“ (161r); ე) „იესოს ქრისტეს ღმრთის ჩტჴნისა სამეოცდა ათორმეტთა მოწაფეთა სახელები...“ (161v—162r); ე) ლექსები საბაჲ შესახებ: ვახტანგ მეფისა, დიმიტრი ორბელიანისა, თვით საბა ორბელიანისა (162v—163r); ვ) chronologica „დასაბამითგან ქვეს მოსულადმდე ქართულის რიცხვით გარდაჯდა წელიწადი 5198...“ (163r); ზ) კვიმატ დღეთა ნუსხა „მარტს ა... ფებერვალს იშ, ამ რიცხვებით არაფერი არა ვარგა რა, არა მუშაობა, არა შენობა...“ (163r); ჟ) „უჩინებულესნი პოვნილებანი რომლისამე უამიღგან ევროპასა შინა ქმნილნი“ (164r—165r).

3. ხელნაწერი AB რედაქციისა (იხ. ლ. ქუთათელაძე, სულხან-საბა ორბელიანის ლექსიკონის რედაქციები, გვ. 279).

ანდრძი: „სრულ იქმნა სიტყვის კონა ესე წიგნი, რომელ არს ლექსიკონი, ქრისტეს აქეთ ჩყით წელსა, 1819, ნოემბრის ბ, 2, კელითა წმინდის გიორგის ეკლესიის მღვდლის იოანეს ძის მიხაილისათა“ (163r). „დიდითარე სურვილითა ვიძიებდობდი აღრითვე გარდაწერად ამა წიგნისა სიტყვის კონისა, რომელ არს ლექსიკონისა, რამეთუ მაქუნდა სამართალს ქონებაჲ ამისი საჭიროებითა შერაცხვასა შინა, ხოლო დავეყენებოდი ამა მიზეზთაგან ოდესმე არა შოვნითა დედნისათა და ოდესმე, დაღა თუ ვიშოვნიდიცა, გარნა არა ეგრეთსა, რომელიცა კმასაყოფელად სთნდებოდა გონებასა ჩემსა, რამეთუ ხილვანი არა სრულებითა ნიშანთანი გარე აქცევდენ მნებელობასა ჩემსა, ხოლო შემდგომად მიზეზითა რომლითამე დავეყვეთ ესრეთსა ხვედრსა, რომელ ვიხილე ლექსიკონი მათისა უგანათლებულესობისა ყოვლისა საქართველოსა მეფის სძლის წერეთლის ასულის ქეთევანისა, რომე-

ლიცა სინდა გონებასა ჩემსა, და მასმიოდაცა არა სადა ყოფიდა ს ა ქ ა რ თ ვ ე ლ ო -
სა შინა უმჯობესისა და უსრულესისა ლექსიკონისა. და მუნით გარდმოვ-
სწერე ლექსიკონი ესე ფრიად სიმართლისა მეცადინობითა, რადღენცა
აქუნდა თავისუფლებად ამის ეამისა უცალელობისა და სხუად და სხუად მიზუ-
ხითთა მიზეზთა გამო უძლურებასა გონებისა ჩემისასა, რომელიცა ვითხოვ ყო-
ველთა გულისკმეირ მკითხთავან შრომისათჳს სიყვარულითა და ლოცვითა მოქ-
სენებასა და ცთომათათჳს სიყვარულითვე შენდობასა, რათა კეთილვითარე-
ბულნი საღმრთოთა ტრაპეზისასა, ხოლო მათისა უგანათლებულესობისადმი ჩემ
მიერ ესრეთისა კანდიერებისა მიზეზისათჳს არა მიმდნობელი საკუთრად თავიას
ჩემისა, მოუწოდ შემწედ ყოველთა განმამბრძნობელსა უდ წმიდასა სულსა ღმ
მთავარებრივსა, რათა მან კეთილ წარმართებისადმი მოსცეს სისრულეჲ. ვა
პშუტნის და სათნო არს მისისა სახიერებისადმი, რომელსა შუტნის დიდება
ური უქე ამინ“ (163v).

მინაწერები: 1. „ჩუღს წელსა, ოკლომბრის ზ დღესა, პარასკევსა ოთხ სა-
ათზე შუადლიდამ ველმწიფე იმპერატორი რუსეთისა ნიკოლოზ პაე-
ლეს-ძე შემობრძანდა ტფილისის ქალაქსა, მართებლობასა ბარონ გრი-
გოლი ვლადიმირის-ძის როზენისასა და ექსარხოსობასა არხიეპის-
კოპოზისა ევგენიონისა და დაპყო რა 4 დღე, წაბრძანდა იმავე თვის ია
დღესა, სამშაბათსა, ექვს საათზე დილით.

ჩუნ წელსა, სექტემბრის 29 დღესა, ორშაბათსა ხუთს საათზე შუადლიდამ
მემკვდრე კელმწიფისა ალექსანდრე ნიკოლოზის-ძე შემობრძანდა
ტფილისის ქალაქში მართებლობასა ნამესტნიკის კნიაზ ვორონცოვი-
სასა და ექსარხოსობასა არხიეპისკოპოზის ისიდორესა და დაპყო რა სამი
დღე, წაბრძანდა იმავე თვის კვ დღესა. ცხრა საათზე პარასკევს.

ჩუნა წელსა, ივლისის ივ დღესა, ორშაბათს ექვს საათზე შუადლიდამ მთლად
დაბნელდა მზე, რომელიც დაიწყო ექვსილამ და ცოტ-ცოტა შედიოდა სიბნელე
და სამს ჩეთურთზე(!) სრულიად დაბნელდა, რომელიც გაგრძელდა სამს მი-
ნუტსა.

ჩუნა წელსა, ივლისის ლა დღესა, სამშაბათსა, ტფილისის წმიდის გიორ-
გის კალოზნის ეკლესიის საძირკველი, რომელიც იყო აშენებული წინაპართა
ჩვენთავან, და იყო პატარა, ჩაყარეს დროსა მთავარმართებლობისასა საქართვე-
ლოში ნამესტნიკის კნიაზ ვორონცოვისა და ექსარხოსობასა ისიდორე
არხიეპისკოპოზისასა და კეთილმსახურთა კეთილნებითთა შესაწევართა ხალხ-
თავან შუერებით“ (165r).

2. „ქ. ჩემი ძმა იოანე გარდაიცვალა ჩუღბ-ს ოკლომბრის კვ“ (ზედა
ყდის შიდა მხარეს).

3. სომხური მინაწერები (2r და 165; მინაწერებში აღნიშნულია ხელნაწერის
ავტორი, სათაური და ის, რომ ხელნაწერი წარმოადგენს ავეტიქ ენფიან-
ჯიანცის საკუთრებას. თარიღი — 1855 წ.).

(1083)

2561

დიონისე არეოპაგელი, თხზულებათა კრებული. XVIII

241 ფ; 32×21; ქალაღი; ტვიფრულ ტყავგადაკრული ხის ყდა; მეღნისაგან დამწვარი,
აქა-იქ გაკმული; ნუსხური; სათაურები სინგურით; [XVIII]; დაუწერლია: 1rv, 2v, 10v,
237r—338v, 240r—241r.

1. „დიონისოს არეოპაგელი სათინელთ ეპისკოპოსისა ტიმო-
თეს მიმართ ეფესელთა ეპისკოპოსისა საღმრთოთა სახელთათჳს.
თავი ა. რად არს პირი სიტყვსაჲ და რად არს მოცემულ საღმრთოთა სახელ-
თათჳს. თანა-მღღელსა ტიმოთეს დიონოსიოს მღღელი. — ხოლო აწ,

სანატრელო, შემდგომად ღმრთის მეტყუალებითა საანის შემოღებათა, საღ-
თოთა სახელთა თარგმანებასა მოუქდე...“ 11r—104r.

2. „თანა-მღდელსა ტიმოთეს დიონოსიოს მღდელი ზეცათა
მღდელთ მთავრობისათჳს. თავი ა, ვითარმედ ყოველივე საღთოდ
გამობრწყინებდა სახიერებისათჳს წინამოგონებულთა მიმართ წინა განმავა-
ლი მარტივად ჰგეის და არა ხოლო ესე, არამედ ერთ ჰყოფსცა გამობრწყინე-
ზულთა მათ გუაყურთხენ, მამაო! — ყოველი მოცემაჲ კეთილი და ყოველი
ნიჭი სრული ზეგარდამო არს...“ 105v—156v.

3. „დიონოსიარხოპაგელისა ათინელთა ეპისკოპოსისაჲ ტიმო-
თეს მიმართ ეფესელთა ეპისკოპოსისა საეკლესიოჲსა მღდელთ-
მთავრობისათჳს. თავი ა, რაჲ არს საეკლესიოჲსა მღდელთმთავრობისა
მოცემაჲ და რაჲ არს პირი მისი. — ვითარმედ ჩუენი ესე მღდელთმთავრო-
ბაჲ, სამღდელთა შვლთა უსამღდელთა ღმრთისა მიერ...“ 157r—210r.

4. „დიონუსიოს არხოპაგელისა ათინელთა ეპისკოპოსისაჲ
ტიმოთეს მიმართ ეფესელთა ეპისკოპოსისა საადუმლოდ(!) ღმრთის
მეტყუალებისათჳს. თანა-მღდელსა ტიმოთეს დიონუსი მღდე-
ლი. თავი ა, ვითარმედ რაჲ არს საღთჲ კმაჲ. — სამებაო ზეშთა არსებისაო
და ზეშთა ღმერთთაო და ზეშთა სახიერებისაო რომელი-ევე ხარ...“ 210v—215r.

5. „დიონუსი არხოპაგელისა ათინელთა ეპისკოპოსისა ების-
ტოლენითითოსასახენი. ებისტოლე ა, გაიოჲს მიმართ მოწყისა. —
ბნელი უჩინო იქმნების ნათლითა და უფროჲსითა ფრიადითა ნათლითა...“
216r—219v.

შენიშვნები: 1. „ეპისტოლე“ სულ ათია: გაიოჲს მიმართ ოთხი, დორო-
თეს, სოსიპატროს, პოლიკარპოს, დიმოფილოს, ტიტეს და
იოანე ღვთისმეტყველის, მიმართ (მღრ. კ. კეკელიძე, ეტიუდ-
ბი... V, გვ. 40).

2. ტექსტს წინ მიუძღვის: „წინაბჭე სიტყვაჲ, თბრობა დიდისა დიონუსი-
ოსთჳს და წიგნთა მათთჳს მის მიერ აღწერილთა“ (3r—10r).

3. კრებულში შემავალ ცალკეულ თხზულებებს უშუალოდ დასაწყისის წინ
თავ-თავისი სარჩევი მიუძღვის, გარდა პირველისა, რომლის დაწვრილებითი სარ-
ჩევი „წინაბჭეშია“ მოთავსებული.

4. დიონისე არხოპაგელის თხზულებები თარგმნილია ეფრემ
მცირის მიერ (იხ. კ. კეკელიძე, ძველი ქართული მწერლობის ისტორია,
1, 1951, გვ. 240).

5. ხელნაწერში შემავალი ყველა თხზულება გამოცემულია (იხ. პეტრე
ხბერძელი (ფსევდო-დიონისე არხოპაგელი), შრომები, გამოცე-
მა ს. ენუქაშვილისა, თბილისი, 1961).

მინაწერები: 1. „წმიდა დიონოსი არხოპაგელის წიგნი. ეს წიგნი
ეკუთვნის ბიბლიოტიკასა ავეტიკ ენფიანჯიანცისა“ (2r; იქვე იმავე
შენაარსის მინაწერი სომხურად).

2. „მლითუ კურთხეული მეფე იმერთა სოლომონ დავითიანი მიც-
ვალა ქრისტეს აქათ ჩაბგ, თთჳცსა აპრილსა ოცდასამსა, დღესასწაულსა დღესა
წმიდისა გიორგისა: და ამასვე თვესა აპრილსა მეთათამეტესა მეფედ იმერ-
თისად დაიდგინა ზენათა აღრჩევითა ბიძის ძე. მეფისა სოლომონისა და-
ვით დავითიანი, ძე გიორგი მეფის ძისა, ქუთათისს სამეფოსა პალატსა
შინა“ (241v).

(1084)

2562

კრებული. XIII—XIV

354 ფ; 23,5×15,5; ქალაღი; ტვიფრულ ტყავგადაკრული ხის ყდა (გვიანდელი); თავ-ბოლო ნაკლული, აკლია შიგნიტათ; 1—7 ფ. გვიანდელი ჩართულია; 1—8 ფ. შემოჭმულია; ნუსხური; სატაურები სინგურიტ; აქა-იქ გაცხოველებული; ნახაზები და სქემები: 13v, 41r; 147v, 163v, 165r, 228r; [XIII—XIV]; დაუწერილია (გვიანდელ მინაწერებს გარდა) 1r—7v.

1. [იოანე დამასკელი, თავნი საფილოსოფონი ანუ დო-ალექტიკა]. „მყოფისათჳს არსებისა და შემთხუჭვითისათჳს. თავი ა. — მყოფი ზოგადი სახელი არს ყოველთა მყოფთადა...“ 8v—70v.

შენიშვნები: 1. ეს ნაწარმოები ორჯერაა თარგმნილი: ეფრემ მცირისა და არსენ იყალთოელის მიერ (კ. კეკელიძე, ძველი ქართული მწერ-ლობის ისტორია, I, 1951, გვ. 261). ნუსხაში წარმოდგენილია არსენის თარ-გმანი.

2. თავების თანმიმდევრობა ყველა ნუსხაში ერთნაირი არ არის. ასე, მაგა-ლიტად, ამ ხელნაწერში უკანასკნელი (49-ის მომდევნო) თავი „ათთა ნათესაე-თა ნათესავოანთა თჳსი განჩინებაჲ“ XIII საუკუნის მეორე ხელნაწერში (S—2574) მეცხრამეტეა (იხ. S—2574, გვ. 31).

3. ფ. 69 და 70-ს შუა აკლია ფურცელი (ფურცლები?), 69v-ზე შუაზე გაწ-ყვტილი წინადადება შეესებულია იქვე, XVIII ს. ნუსხურით, შავი მელნით.

4. „დილოქტიკის“ წინ მოთავსებული ასკეტიკური თხზულების ბოლო ფრაგ-მენტი (8r—v).

2. „უფროდსად ბრძნისა ამ მონიოს ერმისისაჲ მოსაკსენე-ბელი ხუთთა კმათადმი პორფირი ფილოსოფოსისათა. — რო-მელმან მგულებელთათჳს დაწყებასა ფილოსოფოსისა სიტყუსასა საჭირო არს. სწავლად, თუ რაჲ ვიდრემე არს ფილოსოფოსობადა...“ 70v—229v.

წყდება: „...შეთრყვენელ სადმე წინააღმდგომნი და წინაუკუმონი(!) გან-ყოფილებანი(!)...“

3. „ამ მონიო ერმისისა მოსაკსენებელი ათთა კატილორი ა-თადმი არისტოტელისთა. — ვითარცა არისტოტელისსა შინაგან ქმნაჲ გუნებაჳს ძილოსოფოსობასა, მოვედ ამისდა მიმართ, თანა-მოქმედნო-რაჲმე ჩუენნი ვიძინეთ...“ 230r—354v.

წყდება: „...არამედ ვინებითთა ვითარებათა მძლუანველთა სიმართელი-სათა, რამეთუ კურვებიანნი ვიდრემე აგრძნობენ ბუნების გარეშისა მკუ...“

შენიშვნა: ამ მონიოს ერმისის თხზულებანი „მოსაკსენებელი ხუთთა-კმათადმი“ და მოსაკსენებელი ათთა კათილორიათადმი“, თარგმნილია იოანე ტარიქისძის მიერ (კ. კეკელიძე, ძვ. ქართ. მწ. ისტ., I, 1951, გვ. 288).

მინაწერები: 1. XV ს. მხედრული ხელით მინაწერები 74r, 75v, 77v, 79v, 96r, 284v—285r. აშების ჩამოჭრის გამო მინაწერები კარგად არ იკითხება.

2. XVII—XVIII სს. მხედრულით: „აქ ფურცელი აკლია“ (69v), „აქ ფურ-ცელი აკლია ერთი“ (230v).

XVIII ს. მხედრულით მინაწერები (294r, 298r; შენიშვნებია ტექსტის შე-სახებ).

4. „ღმერთო, შეიწყალე ცოდვილი ნიკოლოზ, ძმის ძე ზახარია ყოვე-ლად ღირსისა მოძღურისა გაბაონელიობიანისა“ (1r).

5. „ქ. მე, ზახარია გაბაონი მოვეყვი კითხვად ივლის კ, ქკს უპა“ (3r).

6. „ქ. მე, ზახარიას გაბაონის ძის ძემ ზაქარიამ მოვეყვე კით-ხვად ივლის კ. ქკს უპა“ (3r).

7. „ღაბაევე ოსე ზახარიას-ძე“ (6r).
8. „ნიკოლოს ღაბაევე მოვეყვი კითხვად ჩუე წელსა“ (ზედა ყდის ქვედა მხარე).
9. „ქნაზი ღაბაევე მინა ნიკოლოსის ძე“ (6r).
10. „ქ. მე, ნიკოლოსის ძემ მოვეყვი მინამ კითხვად მარტის ბ. ჩუებ წელსა“ (3r).
11. „ქ. მე ნიკოლოსის ძემ მოვეყვი იოსებმან კითხვად ივლისის კდ. 1815 წელთა ძალითა ღრთისათა“ (3r).
12. სომხური მინაწერი (8r; მინაწერში აღნიშნულია, რომ ხელნაწერი ავეტიქ ენფიანჯიანცის ბიბლიოთეკიდანაა. თარიღი — 1855 წ.).
13. „აქ ფურცელი აკლია“ (91r); „აქაც აკლია ორი ფურცელი“ (229v; XX ს. ხელი).

(1085)

2563

დავით უძღველი, არისტოტელეს „პერი არმენიას“ განმარტება. 1764

118 ფ.; 21×15; ქალაღი; ტვიფრულ ტყავგადაკრულ ხის ყდაში; მხედრული; სათურები სინგურით; ჭვირნიშნანი ქალაღი; 1764 (116r); გაღმწერი ანჩისხატის მღვდელი გიორგი (116r); გაღმწერის აღვილი ტფილისი (116r); დაუწერღლია: 1r—3v, 117r—118r.

„ღასაბამი და წინა-ღადღბა მწიგნთა, რომელი ითქმის ელინთამებრ პერი არმენიას. ხოლო ქართველთამებრ განმარტებისათვის, წარმოდებული უფროსად ბრძნისა არისტოტელისა მიერ, თარგმანებული და განმარტებული დავითის მიერ არმანთა ფილასოფოსისა. — პრაქსისი პირველი, პირველად ღირს არს ღადღბად, რაღ არს სახელი და რაღ ზმნა, მერმე რაღ არს უკუთქმა და წართქმა და აღმოჩინება და სიტყვა. — ითქვა ოღესმე, ვითარმედ არს ყოვლისა სიტყვიერებისა მოფარღუღობისა ამის მოლოღინება...“ 4r—115v.

შენიშვნა: ხვეულად „პერი არმენია“ (116r).

ანღრძი: „მადღითა წმიღისა სამეზისათა აღიწერა პერი არმენია ესე ქალაქსა ტფილისს, კელითა ღეკანოზის აღექსის ძის ანჩისხატის ღეკანოზის მღუღლის გიორგისათა. მხიღვეღთა შენღობის მოქენე, თთვესა მისსა, კჷ. განწორციეღებთღან სიტყვისა ჩღად“ (116r).

მინაწერები: 1. „მადღითა ყოვღად უსაზღრომსა ღრთისათა ვისწავე წერა და ბღარჯვა ამისთან, ოვნისის 20 წელითა 1815. იობიანთ ნათესავი, ძე ღეკანოღისა(!) იოსებ გაბაევი“ (116v).

2. „ეს ღიღლიტკია(!) მამაჩემა(!) მომბარა მე, იოსებს“ (118v).

3. „იოანე პეტრიწი ნიკიფორეს ცხოვრებაში სწერს: დამწავღეღობითობისა ოთხეღლ მომქცევეღობისათვის, რომელმან განწიღღაღულითა შემცვეღთა და განსაზღვრებულთაღან მიიღონ შემტკიცებაღ, რაღ ანუ იძრვის, და ყოფს ვარსკვღავთმრიცხვეღობსა, ანუ უძრაობს და ყოფს ქვეყნის მზოღეღობსა, ანუ კულად მოწღეღობისა შორის არს, და მოქმედღეს მუსიკეღობსა, ანუ უმოწღეღო არს, და ყოფს მრიცხვეღობითობსა“ (118v).

4. „ევეღუკიას სამეძაოში მოგებული საქონელი: ვეცღლის ჭურქეღლი სხვა და სხვა რიგი ღიტრა რვაასი, ოქროს ზოღისა ღიტრა სამასი, საყურეღეღასა, მანიაკისა და მღედღრს რაც სამკაული მოუნღებღ, მურასა ღიტრი ორასი; ორი ათასი ღიტრა ღრაკანი; თვღლთა და მარგალიტთა ღიდღ-ღითა(!) და სპეტაკ ფეღროანთა სიმძიმე მიუთზრობელი; ფერადღ-ფერადღთა ტანის შესამოსთა სეღისა, კიკნაღურისა და მძიმედ ოქროქსოვიღისა კიღობნეღბი აღღურღცხვეღთ; მუშეღისა და საამო საცებღელისა ინღღურისა ურიცხვი კროქებღი; კალასკა ოქროსი ღიდღრონის თვღღ-მარგალიტთ მურასად შემკობიღი, ფასი მოაქენღდა ხუთასი ღიტრა

4. ხელნაწერთა აღწერიღობა, ტ. IV

ოქრო. ამით გარდა, სახლის ტურქელნი და საქმარებელნი ფრიად მრავალნი, აქვნდა სოფელნიცა ფრიად კეთილნი, რომ ყოველ წელიწადს შემოუვიდოდა სამიათასი დრაკანი“ (ქვედა ყდის შიდა მხარეს).

5. სომხური მინაწერი (4r-ზე; მინაწერში აღნიშნულია, რომ ხელნაწერი ეკუთვნის ავეტიქ ენფიანჯიანცს. თარიღი 1855 წ.).

(1086)

2564

დავით უძლეველი, წიგნი საზღვართა. XVIII—XIX

106 ფ; 19,5×14,5; ქალაღი; ტვიფრულ ტყავადაკრულ ხის ყდაში; მხედრული; სათაურები სინგურით; [XVIII—XIX]; დაუწერელია: 1r—2v, 105r—106v.

„წიგნი საზღვართა დავითისი უძლეველ ფილოსოფოსისა. — რომელნი ერთგვის ეტრფიან სიტყვათა სიბრძნისათა, და მხოლოდ მწვერვალითა თითისათა შეემთხვევიან გემებად...“ 3r—102v.

შენიშვნა: თხზულებას ერთვის ერთ-ერთი მთარგმნელის, დოსითეოს ჩერქეზიშვილის ანდერძი (103r—104v). ანდერძი გამოქვეყნებულია (იხ. საქ. მუზ. ხელნ. აღწერილობა, II I, გვ. 54—55). ანდერძში აღნიშნულია, რომ „საზღვართა წიგნი“ თარგმნილია სომხურიდან ფილიპე ყაითმაზაშვილისა და დოსითეოს [ჩერქეზიშვილის] მიერ (იხ. აგრეთვე კ. კეკელიძე, ძველი ქართული მწერლობის ისტორია, I, 1951, გვ. 341).

მინაწერი: სომხური (3r; აღნიშნულია, რომ ხელნაწერი ეკუთვნის ავეტიქ მკრტიჩის ძეს ენფიანჯიანცს. თარიღი 1855 წ.).

(1087)

2565

ვახტანგ VI, სამართლის წიგნთა კრებული. XIX

238 ფ; 34×21; ქალაღი; ტვიფრულ ტყავადაკრულ ხის ყდაში; ბოლონაკლული; მხედრული; სათაურები სინგურით; კვირინიშანი 1815 წ. (ფ. 57); [XIX]; დაუწერელია: 1rv, 4v, 26rv, 51r—72r, 106v, 143v—144r, 155v, 157v, 217v, 220rv, 226v.

1. <სამართალი მეფისა ვახტანგისა>. „შესავალი პირველი ბატონისშვილის ვახტანგისა. — მყოფისა, უმყოფისა, არსისისა(!) და უარსისა მქებნი, არა თუ ღირსად და შეძლებისა ჩემისაებრ მქებელი და მმონებელი, უდებად მქონე მპოვნელ ვიქმნენ, ვითარცა მეფენი. დღითი-ღღე მრეველნი კელთა მარგალიტთა შინა...“ 73r—106r.

შენიშვნა: თხზულების ტექსტი გამოცემულია. იხ. ვახტანგ VI, სამართლის წიგნი, გამ. თ. ენუქიძისა. 1955. ხელნაწერის ტექსტი III რედაქციისა (იხ. დასახ. გამოც. გვ. 29).

2. <სამართალი მოსესი>. „კარი პირველი, დასაწყისი წიგნისა სამართლისა, რომელი მისცა ღმერთმან მოსეს, რომელი დაწერა მან მოსე წიგნსა მეორე სჯულისასა და გამოსლუათა. მცნება ღმრთისაგან სამართალი მოსესი. მცნება ღმრთისაგან: თავ-უყავ მამასა შენსა და დედასა შენსა, ვითარცა გამცნო შენ უფალმან ღმერთმან შენმან...“ 108r—114v.

3. <სამართალი ბერძული>. „ღვევან ბრძენისა და კოსტანტინესი და სხუათა კელმწიფეთა მიერ თქმული და განწესება, სჯულის კა-

ნონი მეფეთა და სიმართლისა მოსამართლეობათვს; რათა რაოდენიცა ეწეროს წიგნსა ამას შინა, მცირედიცა არა განვაგდოთ, არამედ ყოველივე ვისმინოთ და ვჰყოდცა(!). — რომ მოხდეს და დადგეს კაცი ვინმე მსაჯულად სასამართლოდ კაცსა ზედა...“ 115r—155r.

4. <სამართალი სომხური>. „დასაწყისი სომხურის სიმართლისა. — ესე წიგნი არს დიდისა სომხეთისა წიგნთა ზედა გადმოთარგმნებული...“ 156r—217r.

5. <სამართალი კათალიკოზისა>. „მე ქრისტეს მიერ კურთხეულმან აფხაზეთის კათოლიკოზმან, მამათმთავარმან ევდემონ, დავსხედით და შევჰკრიბენით ყოველნი ეპისკოპოზნი აფხაზეთისანი...“ 218r—219v.

6. <სამართალი მეფის გიორგისა>. „მეფეთ-მეფემან გიორგი, ძემან ყოველთა შორის წარჩინებულისა მეფეთ-მეფისა დიმიტრისამან, დავდევით ძეგლი განაჩენი ესე მას ჟამსა, ოდეს შევედით მთიულთა შიგან...“ 221r—226r.

7. <სამართალი აღბუღასი>. „წინა პატრონისა პაპისა ჩვენის მანდატურთ უხუცესის ბექას განაჩენი და იგი აგრევე სრულებით დაუყოვნებლად დავსწერეთ. და რაცა ჟამითა სხვათა სხუანი უწესონი საქმენი შემოსულ იყუნენ, მათი სამართალიც ზედ დაურთეთ...“ 227r—238v.

წყდებოა: „რმგ. კაცმან კაცს უყვილოს, ეს კაცი შენს ცოლს ასე უზამსო, ან ჰვიცოს, ან მართლა...“.

შენიშვნები: 1. ტექსტს წინ მიუძღვის: ა) კატეგორიათა ტაბულა (2r); ბ) სამყაროსა და ჯოჯოხეთის წრეები (3rv); გ) საძიებლები — ანბანური (5r—25v) და დარგობრივი (27r—41v). უკანასკნელი საძიებელი დამთავრებული არაა: 42r—50r-ზე დასაზღვია ცარიელი, შემდგომში შესავსები გრავები.

2. 107r—108r-ზე მოთავსებულია სამართლის წიგნების კრებულის შესავალი: „დასაბამითგანვე დამბადებულმან საფუძველთა ქუჭყანისამან...“ შესავალი გამოცემულია (იხ. ვახტანგ VI, სამართლის წიგნი, 1955, გვ. 3—9). შესავლის ავტორად გამოცემაში მიჩნეულია გივი ზურაბიძის-ძე თუ მანიშვილი.

3. ხელნაწერი აღწერაში აქვს ე. თაყაიშვილს (იხ. Описание, II, გვ. 618).

4. კრებულში შემავალი ყველა ტექსტი გამოცემულია. იხ. ქართული სამართლის ძეგლები, ტ. I. ვახტანგ VI-ის სამართლის წიგნთა კრებული. ვაშოსკაი. დოლიძემ, 1963.

მინაწერები: სომხური (4r. 72v; აღნიშნულია, რომ ხელნაწერი ეკუთვნის ავეტიქ მკრტიჩის-ძე ენფიანჯიანს).

(1088)

2566

კრებული. XVIII

320 ფ. (640 გვ.); ქალღი; ტვიფრულ ტყავგადაკრულ მუყაოს ყდაში; ამოვარდნილია გვ. 15—16; ნუსხური; სათურები სინგურით; [XVIII]; გადამწერი დიკონი მიტროფანე (გვ. 315); დაუწერელია: 316—318, 342—344, 550—552 გვ.

1. <ლავსაიკონი>. „ეპისტოლე წმიდისა და ნეტარისა მამისა ჩუენისა პალადიოს ეპისკოპოსისა კაპადუკელისაჲ, მიწერილი ლავსაჲს მიმართ პრეპოსიტისა. — ვჰნატრი გულსმოდგინებასა და კეთილსა ნებასა შენსა, რამეთუ ჯერ არს-ნეტარებისაგან დაწყებამ ეპისტოლისაჲ...“ გვ. 1—251.

შენიშვნა: თხზულება თარგმნილია ეფრემ მცირის მიერ (იხ. კ. კეკელიძე, ძველი ქართული მწერლობის ისტორია, I, 1951, გვ. 241).

2. „წმიდისა და ნეტარისა მამისა ჩუენისა კასიანე ჰრომისაჲ თხრობაჲ წესსა და განგებასა ეგიპტისა(1) და აღმოსავლეთისა მონასტერთა საკრებულოთასა. — ვინათგან უკუშ გებრძანა ჩემდა, სანატრელო ძმად კასტორ, უწყებად შენდა კანონსა და წესსა საკრებულოთასა...“ გვ. 251—283.

3. „მისივე წმიდისა მამისა ჩუენისა კასიანე ჰრომისაჲ მიწერილი ლეონტის მიმართ მოქალაქობისათჳს წმიდათა მამათა სკიტისათა. — თანა-ნადები იგი, რომელ აღმეთქუა, გარდაჲდად ნეტარისა პაპასა კასტორის და, მითხრობისათჳს მისდა ცხორებასა წმიდათა მამათასა...“ გვ. 283—315.

შენიშვნა: კასიანე ჰრომაელის ზემოხსენებული ორი თხზულება თარგმნილია ეფრემ მცირის მიერ (იხ. კ. კეკელიძე, ძველი ქართული მწერლობის ისტორია, I, 1951, გვ. 241).

4. „ცხორებაჲ და მოქალაქობაჲ წმიდისა და ღმერთუმემოსილისა მამისა ჩუენისა ტიმოთე საკვრველთმოქმედისა. გ. მ. — დიდისა და განთქმულისა საკვრველებათა შინა ტიმოთეს მამული იყო...“ გვ. 319—483.

შენიშვნა: თხზულება გამოქვეყნებულია კ. კეკელიძის მიერ (იხ. „ენიმის მოამბე“, VII, 1940, გვ. 9—150).

5. „ცხორებაჲ და მოქალაქობაჲ წმიდისა მამისა ჩუენისა თეოდორესჲ, რომელი პირველად მოღვაწეობითა განბრწყინდა დიდსა შინა ლავრასა წმიდისა საბაჲსსა და მერმე მთავარეპისკოპოს იქმნა ქალაქსა მას ედესელთასა, აღწერილი ბასილის მიერ დისწულისა მისისა და ემესელ ეპისკოპოსისა. გ. — კურთხეულ არს ღმერთი, მამაჲ ყოვლისაჲ, მპყრობელი. შემოქმედი ცათა და ქუეყანისაჲ...“ გვ. 484—640.

შენიშვნები: 1. თხზულება თარგმნილია ეფრემ მცირის მიერ (იხ. კ. კეკელიძე, ეტიუდები..., V, გვ. 17).

2. ბოლოში, ტექსტის ხელით სინგურით მიწერილია „ზაქარია მოძღვარი(1)“ (გვ. 640). სავარაუდებელია, რომ ხელნაწერი ეკუთვნოდა ზაქარია გაბაშვილს.

ანდერძი: „აქა სრულ იქმნა ლავსაიკონი. ღმერთო, შეიწყალე მწერალი სამღვლო დიაკონი მიტროფანე. ამინ“ (გვ. 315)

მინაწერი: სომხური (გვ. 640; აღნიშნულია, რომ ხელნაწერი ეკუთვნის ავეტიქ ენფიანჯიანცს. თარიღი 1855 წ.).

(1089)

2567

ვახტანგ ბაგრატიონი, საქართველოს ისტორია. XIX

67 ფ. (134 გვ.); 21,5×17; ქაღალდი; მუყაოს ყდაში; მხედრული; ქვირნიშანი 1811 წ. (გვ. 41); [XIX]; დაუწერელია გვ. 134.

[ისტორიებრი აღწერა ღირსთა ხსომისა შემთხვეულებათა საქართველოსა შინა, აღწერითა ზნეობათა. და ჩვეულებათა მსახლობელთათა მის ქვეყნისა. თხზული საქართველოს მეფის ირაკლის ძის ვახტანგის მიერ]. „პირველად უკვე იყო მამად ქართველთა ანუ მფლობელად და ანუ შეკრებილებათა უმთავრეს გვამად ქართლოს...“ გვ. 1—133.

შენიშვნები: 1. სათური აღდგენილია ხელნაწერ S—3667-ის მიხედვით.
 2. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ე. თაყაიშვილს (იხ. Описание..., II, გვ. 690).

3. თხზულება გამოცემულია 1914 წ. სარგის კაკაბაძის მიერ.

მინაწერები: 1. ა. „თქვენო ბრწყინვალეზე, მაკრინა! ნუ განმირისხდებით ამ კანდიერებისათჳს, რომელი მოვახსენეთ მე, თქვენმან დედამთილად ხმობილმან, ვითარცა მხეველმან თქვენმან, მოსურნემან სიამოვნებისა თქვენისამან, მარიამ კნინამ ფავლენოვისამან“ (ქვედა ყდის შიდა მხარეზე).

ბ. „ვის ძალუძს ღირსად შესხმადი ჩინებულთ ამილახვართა, თუმც იქნეს მტკვარი მელნად და ტირიფონა ქალაღდათა, თუმცა გამოჩნდეს სოლომონ ბრძენი უბრძენი ბრძენათა, ვის ძალუძს სიბრძნით ნეტარსა შესხმა სთქვას ამილახვართა“ (იქვე).

2. „სულთ ჩემო უბადრუკო, განიკრძალე და ძრწოდე, ამისთვის, რამეთუ დიდებულთა შეფეთა დიდების ქებისა არა ღირს არს ბავე შენი თხრობად, მეტად არა ღირს ვარ ცოდვილი მარიამ“ (ზედა ყდის შიგნითა მხარეს).

3. „ღმერთმან აკურთხოს იოათამ, რომელმან ერთგულებით დადვა სული სუისი და მწარე ლახვრით განიგმირა დიდ [გიორგი] მეფის ნაცვლად და ძისა თვისისათვის ფრიად კეთილ იქმნა სიკვდილი მისი“ (ზედა ყდის ქვედა მხარეს, იმავე ხელით, რომლითაც მინ. 1 და 2).

4. სომხური მინაწერი (ზედა ყდის საცავ ფურცელზე; აღნიშნულია, რომ ხელნაწერი ავეტიქ შკრტიჩის-ძე ენფიანჯიანცს ეკუთვნის. თარიღი 1855 წ.).

(1090)

2568

კრებული. XVIII

78 ფ; 16×10,5; ქალაღდი; ტვიფრულ ტყავგადაკრული მუყაოს ყდა; ნუსხური; სათაურები სინგურით; [XVIII]; დაუწერელია: 1r—3v, 35v, 75v—78v.

1. „იოანესაგან სინელისა სამათნი გვარნი კიბისა აღსავალთა-ებრ თქმულნი. ვინცა აღსრულ ხარ, სისრულედ მიწვევულ ხარ. ესენი თითო-თავისაგან ათ მუტლად მე. იოანე, დავლექსენ პირის-პირად. გნებავს გამობუალ, თუ ოდესცა ამას ჰყოფ...“ 4r—36v.

შენიშვნა: თხზულება წარმოადგენს იოანე სინელის „კლემაქსის“ ლექსით თარგმანს, რომელიც შესრულებულია იოანე პეტრიწის მიერ (იხ. კ. კეკელიძე, ძველი ქართული მწერლობის ისტორია, I, 1951, გვ. 268). ტექსტის ბოლო იამბიკოს კიდურწერილობაში იკითხება: „მეოხ მექმენ. მამაო იოვანე, მე, იოვანეს, მოსავსა შენსა“ (36r). იამბიკოს ტექსტისათვის იხ. ხელნაწერთა აღწერილობა, S ფონდის I ტ., გვ. 403. რამდენიმე აკროსტიხი „კლემაქსიდან“ (მათ შორის პირველი და უკანასკნელი) გამოქვეყნებულია ავრეთე ს. ყუბანეიშვილის ძველი ქართული ლიტერატურის ქრესტომათიაში, I, 1946, გვ. 379).

2. <შვიდთავნებათათვის>.

შვდთა ვნებათა	ოვთ აღმრაცხავ ჰპოებ
უფროსლა დიდთა	ხულისა ამათ სენთა
დაფარულადცა	ვინა გონების მაბრმოთ
თუ არ განაფრთხობ	ნებისით მასვე შენ მთხრებლსა
აკა შთაპირილხარ,	ესე დიდი ვნებაა არს...“ 36r—37v.

შენიშვნა: დასაწყისში კიდურწერილობით იკითხება: „შუდთათუს ვნებათა არს“. ტექსტი წარმოადგენს ლექსით შესავალს ნიკოლოზ ორბელიანის თხზულებისა: „შვიდნი მომაკვდინებელნი ცოდვანი“; ეს შესავალი ზოგიერთ სხვა ხელნაწერშიც წინ მიუძღვის ზემოთდასახელებულ ნაწარმოებს. იხ. S—348:25 (ხელნაწერთა აღწერილობა, S ფონდის I ტ., გვ. 404).

3. „გრიგოლის შრომა ვარ, ოთხმუკლისა დამცველი, სიბრძნის საკსენოდ; სწავლათა სულიერთა. გრიგოლის შრომა ვარ, ხოლო ოთხმუკლობით დავიცავ სწავლათა შინა სრულთა მოსაქსენებელსა სიბრძნისასა. საქმეს პატივ-ეც პირველ ვიდრე ხედვასა...“ 38r—49r.

შენიშვნა: გრიგოლ ღვთისმეტყველის ამ იამბიკოს დართული აქვს ნიკიტა პაფლადონელის თარგმანება (შდრ. კ. კეკელიძე, ეტიუდები..., V, გვ. 38). ტექსტის ბოლოს წერია: „შეწვევითა ღმრთისადათა დასასრული ოთხ მუკლთა ღვთისმეტყველისათა: ხოლო არს ფრიად სარგებლიანი თარგმანება სწავლიანთა ოთხმუკლთა ღვთისმეტყველისათა ნიკიტა პაფლადონელისაჲ“ (49r).

4. „სხუანი ორმუკლენი იამბიკონნი კეთილსიტყუანი თქმულნი გრიგოლი ღვთისმეტყველისანი.
ა. საწყისი კეთილის კეთილსაცა ბოლოსა...“ 49r—52r.

შენიშვნა: თარგმნილია პეტრე გელათელის მიერ. იხ. კ. კეკელიძე, ეტიუდები..., V, გვ. 39. ამავე ავტორის ვარაუდით, შესაძლოა, ამ კრებულში მოთავსებული იამბიკოები გრიგოლ ღვთისმეტყველისა ყველა პეტრე გელათელის თარგმნილი იყოს (იხ. მისი ძველი ქართული მწერლობის ისტორია, I, 1951, გვ. 313).

5. გრიგოლ ღვთისმეტყველი. „ესენი ითქუნეს მაშინ, რაჟამს უკუანადსკნელთა ფშვნვიდა.

ანგელოზს მნათნო, უწდომოსა მომრგვალებასა...“ 52r.

6. გრიგოლ ღვთისმეტყველი. „ფილოსოფოსთათუს. უკუეთუ ემუშან მხედველმან ბოროტ ყოფისამან უწყის. თქუნა ვინმე ესე ოქროს მოყუარეთამან...“ 52v—53r.

7. გრიგოლ ღვთისმეტყველი. „ბოროტისა მიმართ. — მოხუედ, ბოროტო, არამედ დაეყენე...“ 53r—54v.

8. გრიგოლ ღვთისმეტყველი. — „თავისა მიმართ თვისისა და მოშურნეთაცა მიმართ. აქუს რაამე ლალი, ჩუენდა აწ განცხრომასა...“ 54v—56r.

9. გრიგოლ ღვთისმეტყველი. — „ლოცვაჲ ცისკრისაჲ. ლოცვათა მიგცემ ღმერთსა ჩემსა მარჯუეთა...“ 56r—v.

შენიშვნა: ზემოთმოყვანილი (№ № 5—9) იამბიკოების ავტორია გრიგოლ ღვთისმეტყველი (შდრ. კ. კეკელიძე, ეტიუდები..., V, გვ. 38—39).

10. „ესოდენ საკვრველთაგან ილიათეზბიტელისანი. ყორანთა მიერ პირველ გამოიზარდა...“ 56v—57r.

11. <ჰაერისათუს, კეცხლისა. მიწისა და წყალისა>. — „გადინდგედეს რაჲ, წყლად იქმნების ქუეყანაჲ...“ 57v.

შენიშვნა: კიდევ სწერია: „ცეცხლი, აირ, წყალი, ქუეყანაჲ“. სათაურო აღდგენილია S—379:34-ის მიხედვით.

12. „წმიდათა შორის მამისა ჩუენისა გრიგოლი ღვთისმეტყველისა საზღვარნი ზრქელკერძობითნი იამბიკონნი.

ღმერთი არს არსება პირველ კეთილი...“ 58r—63v.

13. [გრიგოლ ღვთისმეტყველი]. — „სწავლანი.

მაგინებელ არს სიმაძღრე. ჟ რჩეულო...“ 63v—65v.

შენიშვნა: ავტორისათვის იხ. კ. კეკელიძე, ეტიუდები..., V, გვ. 38.

14. „იამბიკონი წმიდათა მოციქულთა აღსრულებისაჲ, თქმული იოვანოკ მონაზონისაჲ.

ჯუარს აცუამს პეტრეს თავდამოღმართ ჰრომს ნერონ...“ 66r—v.

შენიშვნა: ამ იამბიკოს ტექსტი, რომელიც კ. კეკელიძის „ეტიუდები-ში“ მითითებული, უფრო მოკლეა (ხს. თხზ., V, გვ. 83; S—379:33, გვ. 193—194); ვრცელი ტექსტი, გარდა ამ ხელნაწერისა, იხ. აგრეთვე S—348:10-ში. შდრ. აგრეთვე S—269, სადაც ვრცელ ტექსტს ცალ-ცალკე სათაურები აქვს: 33. იამბიკონნი... იოვანოკ მონაზონისნი..., 34. სხუად იამბიკონები წმიდათა მოციქულთა...; 35. სხუად იამბიკონები მოციქულთაჲ... (S ფ. I ტ. გვ. 285).

15. „თარგმანებაჲ წმიდათა მოციქულთა სახელთაჲ. — პეტრე განმკნენლად, ანუ მცნობელად, ანუ მსმენლად...“ 66v—67r.

16. <ათორმეტნი პატრიაქნი>. — „ხოლო ათორმეტნი პატრიაქნი დიდისა მამისა იაკობისაგან რუვიმ და სვიმეონ და ლევი, ამათ თანა იუდა...“ 67r.

17. [გრიგოლ ღვთისმეტყველი]. — „მრავალმეტყველებისა და დუმილისათვის; ია.

ღუმლის მყუყუარი მიეახლების ღმერთსა...“ 67r—v.

18. [გრიგოლ ღვთისმეტყველი]. — „ტყულისათვის(!) იბ.

არ უწყის ჩჩვლმან ტყული(!), არცა სულმან...“ 67v.

19. [გრიგოლ ღვთისმეტყველი]. „ყოლად განთქმულისათვის და დედოფლისა ბოროტისა მუცლისა.

ნაყოვანება არს ნაოაგობათ(!) შემოქმედ...“ 67v—68r.

20. [გრიგოლ ღვთისმეტყველი]. „უხრწნელისათვის განხრწნაღთა შორის შრომათაგან და ოფლთა სიწმიდისათვის და მრავალცნობობისა. იე. ვიეთმე ჰნატრეს ბუნებით საჭურისთა...“ 68r—v.

21. [გრიგოლ ღვთისმეტყველი]. „ცუდ დიდებლისათვის. წუ შეიწყნარებ მომაგონებელსა მას...“ 69r—v.

22. [გრიგოლ ღვთისმეტყველი]. „ვნებათ წარმწყმედელისა მალლისა მდაბალ მზრახვალობისათვის უხილავითა გრძნობითა.

ღელე არს სული დამდაბლებული შორის...“ 70r—v.

23. [გრიგოლ ღვთისმეტყველი]. „განსჯისათვის გულის სიტყუათა და ვნებათა და სათნოებათასაჲ(!). თავი კვ.

ზესთ სახიერი მეუფე და უფალი...“ 70v.

24. [გრიგოლ ღვთისმეტყველი]. „ქუეყანის ზედასათვის წმიდისა ღვთის მსგავსისა უვნებლობისა და სისრულისა და აღდგომისათვის სულისა პირველ ზოგადისა აღდგომისა. კთ.

არ შემტყიცნების დიადიმაჲ სამეფო...“ 71r.

25. გრიგოლ ღვთისმეტყველი. „თან შემკრველისათვის სათნობიანისა სამობისა სათნობათა შინა. ლ.“

მებებელმან(!) თქუმად ლთის სიყუარულისათვის...“ 71r—v.

26. „მისივე მწყემსისა მიმართ.“

მკურნალთა შორის ნეტარ ანავსია და...“ 71v—72v.

27. გრიგოლ ღვთისმეტყველი. „ზეშთ მჩენობისათვის. უკუეთუ სხვა ვნების რაღსმე თვნიერ...“ 73r.

28. გრიგოლ ღვთისმეტყველი. „სიმშვიდისათვის და სიმართვისა და უმანკოებისა და სიბოროტისა. კდ.“

ისწავეთ ჩემგან, იტყვს, მშვიდ ვარ...“ 73v.

შენიშვნა: ზემოთმოყვანილი (№ № 17—28) იამბიკოების ავტორია გრიგოლ ღვთისმეტყველი. (შდრ. კ. კეკელიძე. ეტიუდები... V, გვ. 38—39).

29. პეტრე [გელათელი]. —

„აჰა შენთაცა, დიდო, იქართლეს კუალად...“ 74r.

შენიშვნა: ტექსტი გამოქვეყნებულია (იხ. კ. კეკელიძე, ძველი ქართული მწერლობის ისტორია, I, 1951, გვ. 313—314).

30. <იეზეკიელი>. „იძღუნენ საცემნი ორფევის კმათ დამკსნენლი...“ 74r.

შენიშვნა: კიდევ მიწერილია: „იეზეკიელისაგან უბადრუქისა“. კიდურწერილობაში იკითხება: „შენნი იოხენ მამო .იოანე“.

31. იეზეკიელი. „ბუნებითა მათ აღძრვათათ ესე...“ 75v—75r.

შენიშვნა: კიდურწერილობაში იკითხება: „ანთებ თეათა ჩემთა ეონად მუნთა აღისდ უჩინო ყოფად“.

32. იეზეკიელი. „ნათელთა შორის უღამოსა მბრწყინავმან...“ 75r.

შენიშვნა: იეზეკიელის სამი ზემოთმოყვანილი იამბიკო (№ № 30—32) გამოქვეყნებულია. (იხ. კ. კეკელიძე, ძველი ქართული მწერლობის ისტორია, I, 1951, გვ. 286—287).

მინაწერი: სომხური (4r; აღნიშნულია, რომ ხელნაწერი ეკუთვნის აკვეტიენ ფიანჯიანცს (№ 9). თარიღი — 1855 წ.).

(1091)

2569

სვინაქსარი. 1756

270 ფ. (544 გვ, ამოხეულია გვ. 171—172); 21×16; ქაღალდი; ტვიფრულ ტყავადაკრულ ხის ყდაში; ნუსხური; სათაურები სინგურით; 1756 (გვ. 524, 544); გადამწერი ნიკოლოზ ჩაჩიკაშვილი (გვ. 544), 1756 წ.

«სვინაქსარი» 1. „თვესა სეკდენბერსა აქვს დღე ლ. დღეთა აქვს უამი იბ, და ღამეთა უამი იბ. თვესა სეკდენბერსა ა, გვრგვინი წელიწდიისა(!) და დაწყებად ინდიკტიონისა. და კსენებად წმიდისა ლთის მშობელისა მიასინეს შინა და წამებად წმიდათა ორმეოცთა დდათა(!) მოწესეთა და მოწამეთა, რომელნი იყვნეს ერთსა მონასტერსა შინა და იწამნეს. და მათ თანაცა იწამა ამონაცა დიაკონი... და კსენებად წმიდისა მამისა ჩუენისა

ს ზ მ ე ო ნ მ ე ს ვ ე ტ ი ს ა... ამასვე დღესა აღსრულებად ის ო რ ა ვ ე ს ი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ა ღ ა თ ო კ ლ ი ა, კ ა ლ ი ს ტ ო ს, ე ვ ო დ ო და ე რ მ ო გ ი ნ ე ს ი“ გვ. 1.

2. „თვესა სეკდენბერსა ბ, წმიდისა მოწამისა მამასი... ამასვე დღესა კსენება წმიდისა მამისა ჩუენისა იოანე კოსტანტილელპოლელ(!) მთავარ-ეპისკოპოსისა, რომელსა ეწოდა მმარხველ... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ა ი თ ა ლ ა, ი ო ა ნ ე და ფ ი ლ ი პ ე და თ ე ო დ ო ტ ი ს ი... და კსენება ვ ლ ი ა ზ ა რ და ფ ი ნ ე ზ მღვდელთა და წმიდისა მამისა ჩუენისა პ ა ვ ლ ე კ ო ს ტ ა ნ ტ ი ნ ე (!) ა ხ ლ ის ა...“ გვ. 1—2.

3. „თვესა სეკდენბერსა გ, წმიდისა მღვდელმოწამისა ანთიმოს ნიკომიდიელ ეპისკოპოსისა... ამასვე დღესა წმიდისა ქალწულისა ბასილიასი... წმიდისა თ ე ო ქ თ ი ს ტ ე ს ი, მოყვისა დიდისა ეფთუმესი, და წმიდისა ს ტ ე ფ ა ნ ე ტ რ ი ლ ვ ლ ის ა და ღ ო თ ის მსახურისა ნეტარისა კ ო ს ტ ა ნ ტ ი ნ ე მეფისა ახლისა...“ გვ. 2—3.

4. „თვესა სეკდენბერსა დ, წმიდისა ბაბილასი ანტიოქელ მამათ მთავრისა და მის თანა ჩულთა, რომელნი იწამნეს ნომერიენეს მეფისა ზე... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ო კ ი ა ნ ე, თ ე ო დ ო რ ე, ა მ ი ა ნ ე და ი ვ ლ ი ა ნ ე ს ი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ე რ მ ი ო ნ ის ი... პ ე ტ რ ო ნ ის ი. ზ ა რ ი ტ ო ნ ის ი და ე ვ ე ტ უ ქ ის ი და კსენება მ ო ს ე წ ი ნ ა წ ა რ მ ე ტ ყ უ ე ლ ის ა...“ გვ. 3—4.

5. „თვესა სეკდენბერსა ე, წმიდისა ზაქარია წინაწარმეტყუელისა, მამისა წმიდისა იოანე ნათლისმცემელისა... ამასვე დღესა ზაქარია წინაწარმეტყუელისავე, რომელი იყო იერუსალიმით, ძე იოდაე მღვდელისა... მღვდელმოწამისა ა ვ დ ო ა ს ი, რომელი იყო სპარსეთით... მოწამეთა თ უ თ ა ე, ზ ა რ ი ვ ი ლ და ვ ე ვ ლ ი ა, დ ის ა მ ის ის ა, და ს ა ვ ე ა ს ი...“ გვ. 4.

6. „თვესა სეკდენბერსა ვ, წმიდათა მოამეთა(!) ე ვ დ უ ქ ს ი ო ს, რ ო მ ლ ო ს, პ რ ე პ ო ს ი ტ ე. ზ ე ნ ო ნ და მ ა კ ა რ ის ი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ფ ა ვ ს ტ ო ხ უ ტ ის ა, ა ბ ი ბ ო ს დ ი ა კ ო ნ ის ა და მ ო ნ ა ზ ო ნ ის ა, დ ი ო ნ ო ს ი წ ი გ ნ ის მ კ ი თ ზ ე ლ ის ა (!), ა ნ დ რ ო ნ ი კ ე მ გ ე დ რ ის ა. თ ე ო ქ თ ი ს ტ ე მ ე ნ ა ვ ე თ მ ო ძ ღ ვ რ ის ა. მ ა კ ა რ ი მ ო ქ ა ლ ა ქ ის ა; ა ნ დ რ ი ა კ უ რ ი ტ ო რ ის ა (!), ს ა რ ა პ ა მ ე ო (!) გ ა ნ მ ზ რ ა ხ ვ ის ა (!) და კ კ რ ი ა კ ო ზ ე რ ის კ ა ც ის ა და პ ე ლ ა გ ი ა და თ ე კ ლ ა ქ ა ლ წ უ ლ თ ა და და თ ა და კ ლ ე ო დ ი ა ს ი, რომელი იყო მეუღლე კვირიაკოასი... ამასვე დღესა კსენება ს ას წ ა უ ლ ის ა, რომელი იქმნა ზონას დიდებულისა მიქაელ მთავარანგელოზისა მიერ...“ გვ. 4—5.

7. „თვესა სეკდენბერსა ზ, წმიდისა სოზონ მოწამისა... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ე ვ ს უ ქ ის ი და ს ე ვ ი რ ი ა ნ ე ს ი (!) და ზ ა რ ი ტ ი ნ ე ს ი...“ გვ. 5—6.

8. „თვესა სეკდენბერსა მ... შ ო ბ ა მ წ მი დ ის ა ღ ო თ ის მ შ ო ბ ე ლ ის ა მ ა რ ი ა მ ის ი...“ გვ. 6.

9. „თვესა სეკდენბერსა თ, კსენება წმიდათა და მართალთა ი ო ვ ა კ ი ი და ა ნ ნ ა ს ი და წამება წმიდისა მოწამისა ს ე ვ ე რ ი ა ნ ე ს ი... წმიდათა მამათა, რომელნი შეკრბეს ეფესოს და უსჯულო ნისტორ დაამკვეს, და წმიდისა მოწამისა ზ ა რ ი ტ ო ნ ის ი...“ გვ. 6.

10. „თვესა სეკდენბერსა ი, თ ა ყ ვ ა ნ ის - ც ე მ ა მ ჰ ა ტ ი ო ს ნ ის ა ჯ უ ა რ ო ს ა და წამება წმიდისა ვ ა რ ი ფ ს ა ვ ა ს ი... ამასვე დღესა წმიდათა ქალწულთა მ ი ნ ა დ ო რ ა. მ ი ტ რ ა დ ო რ ა და ნ ი მ ფ ო დ ო რ ა ს ი...“ გვ. 6—7.

11. „თვესა სეკდენბერსა ია, თაყვანის-ცემა პატიოსნისა ჯუარისა და წამებად წმიდათა მოწამეთა დიოდორესი და დიდიმოსი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა იასი... წმიდისა თეოდორასი... და წმიდისა მამისა ჩუენისა და აღმსარებელისა პეტრე ნიკიელ მთავარეპისკოპოსისა და წმიდისა მღვდელმოწამისა დიმიტრისი და მეუღლისა მისისა ევანთიასი და ძისა მათისა დიმიტრიანესი...“ გვ. 7—8.

12. „თვესა სეკდენბერსა იბ, თაყვანის-ცემა პატიოსნისა ჯვარისა და წმიდისა მღვდელმოწამისა აფტომონო იტალიელ ეპისკოპოსისა... ამასვე დღესა წმიდისა მღვდელმოწამისა კორნოტელისი... თეოდორე ალექსანდრიელისა...“ გვ. 8—9.

13. „თვესა სეკდენბერსა იგ, თაყვანის-ცემა პატიოსნისა ჯუარისა და წამებად წმიდათა მოწამეთა მაკროვიო, გორდიანე, ილი, ზოტიკე, ლუკიანე და ვალერიანესი... ამასვე დღესა სატფურებად იერუსალიმისა, და წმიდისა ივლიანე ხუცისა და ოლუმპიადორა მოწამისა...“ გვ. 9.

14. „თვესა სეკდენბერსა იდ, ამალღებად პატიოსნისა და ცხოველსმყოფელისა ჯუარისა და დაძინებად წმიდისა იოანე ოქროპირისა; რამეთუ ამას დღესა აღესრულა იგი, ხოლო ვინათგან დღესასწაული ესე საუფლო იყო და დიდი. და არა ეგებოდა მისისა დღესასწაულისა აქა გარდაცდა; ამისთვის დააწესეს მამათა ნოენბერსა ცამეტსა, რაჟამს ექსოროა იქმნა, რამათა მუნ აღესრულებოდის კსენებად მისი. ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა პაპიასი...“ გვ. 10.

15. „თვესა სეკდენბერსა იე, წმიდისა მოწამისა ნიკიტასი... ამასვე დღესა პოვნა ნაწილთა წმიდისა პირველმოწამისა სტეფანესთა და კსენებად წმიდათა მამათა. რომელნი შეკრბეს წმიდასა და სოფლიოსა კრებასა... სამეფოსა ქალაქსა კეთილად მოკსენებულისა... კოსტანტინე მეფისა ზეობასა, და წმიდისა მამისა ჩუენისა აკაკი მელიტინელ ეპისკოპოსისა და წმიდისა მოწამისა აკაკისი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა მაქსიმე, თეოდორტე და ასკლიპიდიოსი...“ გვ. 10—11.

16. „თვესა სეკდენბერსა ივ, წმიდისა და ყოვლად ქებულისა მოწამისა ევფემიასი... ამასვე დღესა წმიდისა და ნეტარისა მარტიანე რომთა ბაპისა... ამასვე დღესა... სევასტიანესი... მელიტინესი...“ გვ. 11—13.

17. „თვესა სეკდენბერსა იზ, წმიდათა მოწამეთა ხარალამპისი(!) პატოლეონისი(!) და მათ თანათა, და წმიდისა ალათოკლიასი... მასვე დღესა წმიდისა ლუკია ქვრივისა და წმიდისა მოწამისა გემნიანე სულიერისა ძმისა მისისა... ამასვე დღესა წმიდათა მღვდელმოწამეთა მირონისა და ერაკლისი, ტამასუ(!) კვიპრისი(!) ეპისკოპოსთასა, და წმინდათა დედათა სოფია და ირინისი(!)...“ გვ. 13—15.

18. „თვესა სეკდენბერსა იძ, წმიდისა ევმენი საკვრველთმოქმედისა. გორტანელ(!) ეფისკოპოზისა და წმიდისა მოწამისა არიადნისი, რომელსა ეწოდა მარიამ... და წმიდათა მოწამეთა კასტორ და თეოდორასი...“ გვ. 15—16.

19. „თვესა სეკდენბერსა ით, წმიდათა მოწამეთა ტროფიმე და ორიმენდონ(!) და სავატისი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა იანვარი-სა ვენვენდოასა ეპისკოპოსისა და მის თანათა, სოსე და პროკლე დია-

კონთა... და ევტვიქი და აკუსტიონ დიაკონთა და ფავსტო და დისიდერი კილირიკოსთა(!) მისთა... ამასვე დღესა წმიდათა ასორმოცდაათთა მოწამეთა, რომელთა თავნი იყვნეს აპვლეონ და ნილო და პატერმოლოს(!) და ელია...“ გვ. 16—18.

20. „თვესა სეკდენბერსა კ, წმიდისა და დიდებულისა მოწამისა ევსტათისა და ძეთა მისთა ალაპისი და თეოპისტესი(!) და თეოპისტია ცოლისა მისისა, რომელნი იყვნეს პრომს... უწინარეს სარწმუნოებად მოსლვისა ეწოდებოდა ევსტათის პლაკიდა... და ცოლსა მისსა ტატიანა... ამასვე დღესა წმიდისა თალელესი და არტემიდორესი“ გვ. 18—19.

21. „თვესა სეკდენბერსა კა, წმიდისა მოწამისა თეოდორესი, რომელი იყო პერგით პამფულისა... ამასვე დღესა წმიდისა მოციქულისა და მღვდელთ მოძღვრისა კოდრატოსი, რომელი იყო მანისიას და წმიდისა მღვდელმოწამისა ისაკ კვიპრელ(!) ეპისკოპოსისა“ გვ. 19.

22. „თვესა სეკდენბერსა კბ, წმიდისა მოწამისა ფოკასი, ესე იყო ძე პამფილისი და მარიამისი სინოპს... მასვე დღესა წმიდისა წინაწარმეტყუელისა იონასი... ამასვე დღესა წმიდისა იოვანე ხუცისა საბაწმინდელისა, რომელი იყო მოძღვარი, თეოდორესი და თეოფანესი აღმსარებელთა და გამომეტყველთა...“ გვ. 19—21.

23. „თვესა სეკდენბერსა კგ, დადუმება ზაქარიასი და მუცლადღება ნათლისმცემელისა; მასვე დღესა წმიდისა ირადი(!) ქალწულისა... ამასვე დღესა წმიდათა დედათა ქსანთიპესი და პოლიქსენი დისა მისისა, ესენი იყვნეს სპანით(!)...“ გვ. 21—23.

24. „თვესა სეკდენბერსა კდ, წმიდათა დედათა შორის პირველმოწამისა თეკლასი... მასვე დღესა წმიდისა მოწამისა პერსისი...“ გვ. 23—24.

25. „თვესა სეკდენბერსა კე, ღირსისა დედისა ჩუენისა ეფროსინესი, რომელმან უწოდა თავსა თვსსა სამარაგდე და წმიდისა პაფროტი მონაზონისა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა საბიანე, პავლე და ტატიისი... და წმიდისა თეოფილე ეფესელ ეპისკოპოსისა და წმიდისა მოწამისა არიადნისი... წმიდისა მოწამისა იიაასი(!); ესე იყო ქალაქით ღიზატით...“ გვ. 24—25.

26. „თვესა სეკდენბერსა კვ, მიცვალება... იოვანე მახარებელი... და ღვთისმეტყუელისა“ გვ. 25.

27. „თვესა სეკდენბერსა კზ, წმიდათა მოწამეთა ეპირახო(!), გაიანე და მათ თანათა. ხოლო ეწამა წმიდა ეპიმახო(!) პრომს... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა კალისტრატესი და მის თანა ორმოცდა ცხრათა მკედართა...“ გვ. 25—26.

28. „თვესა სეკდენბერსა კჟ, წმიდათა მოწამეთა ალფესი, და ალექსანდრესი, ზოსიმესი, ნიკონისი, ნეონილო(!), დიოდორე(!) და მარკოზისი, რომელნი იყვნეს დეოკლიტიანეს ზეობასა... ალფიოს, ალექსანდრე და ზოსიმე... აღესრულნეს... სეკდენბერს კჟ, ხოლო წმიდად მარკოზ კლავდიპოლის სეკდენბერს კა, ხოლო ნიკონ და ნეონ და ილიდორე ქალწულთა თანა და ჩჩვლთა ფილომილს ივლის ი. ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ჩუენისა ხარიტონ აღმსარებელისა, რომელი იყო... ქალაქით იკონიით... მასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ევსტათისი, რომანოზისი და მოყვასთა მისთა თანა“ გვ. 26—29.

29. „თვესა სეკდენბერსა კთ, ღირსისა კვიროზ(!) განმორებულისა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ტვირთონ, ტროფიმე, დორიმენდონ და სავატისი და წამებაჲ წმიდათა ნეტარმოწამეთა პალესტინელთა და წმიდისა ანასტასია მოწესისა და პეტრონიამოწამისა“. გვ. 29.

30. „თვესა სეკდენბერსა ლ, წმიდისა მღვდელმოწამისა გრიგოლ სომხითის ეპისკოპოსისა და გაიანესი და რიფსიმესი და მათ თანათა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა მირდონისი, მილდონისი, გორგონისი, თეოდორესი და ინდისი, სტრატონიკოსი და მათ თანათა და წმიდათა ლთ ქალწულთა მოწამეთა...“ გვ. 30—33.

31. „თვესა ოკდონბერსა აქვს დღე ლა, დღეთა ყამი ია და ღამეთა ყამი იგ. თვესა ოკდონბერსა ა, წმიდისა მოციქულისა ანანიასი, დამასკელ ეპისკოპოსისა... ამასვე დღესა წმიდისა რომანოზ მგალობელისა... ამასვე დღესა წმიდისა აბრჰამ(!) მოღვაწისა და წამებაჲ წმიდისა მიქაელ მამასახლისისა ზოვის, და მის თანა მონაზონთა...“ გვ. 33—35.

32. „თვესა ოკდონბერსა ბ, წმიდისა მღვდელმოწამისა კვირიანესი და იუსტინასი...“ გვ. 35—36.

33. „თვესა ოკდონბერსა გ, წმიდისა მღვდელმოწამისა დიონოსი არიოპაგელისა და ათინელთა ეპისკოპოსისა... იპოებიან ჩუენ თანაცა წიგნთა მისთაგანნი ათნი ხოლო მარტოდ“. გვ. 36—37.

34. „თვესა ოკდონბერსა დ, წმიდისა მამისა ჩუენისა იეროთესი ათინელთა მთავარეპისკოპოსისა... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ადაკვტოვასი და ასულისა მისისა კალისტენისი, რომელი იყო ეფესოთ... ამასვე დღესა წმიდისა მღვდელმოწამისა პეტრე კაპეტოლელისა და წმიდათა აკეფსიმა და ლეონ და ისიდორესი, და წმიდათა მოწამეთა ნეოფიტე და გაიოს და გაიანესი და წმიდისა მღვდელმოწამისა თეოტეკნა და დიოგენი და დომენტისი. აღ“. გვ. 37—39.

35. „თვესა ოკდონბერსა ე, წმიდისა დედისა ხარიტონისი(!) და მალფეტასი, რომელნი იყვნეს სპარსეთს, და წმიდისა მოწამისა მამელხათესი, რომელი იყო სპარსეთსავე... ამასვე დღესა წამებაჲ წმიდისა ეფისკოპოსისა(!) საბიანე მცირისა და იერაიდოსი, რომელნი იყვნეს ქალაქით მემფათ, და ქსენებაჲ წმიდისა თეოდორე ეფესოს მთავარეფისკოპოსისა“. გვ. 39.

36. „თვესა ოქტონბერსა ვ, წმიდისა მოციქულისა თომასი...“ გვ. 40.

37. „თვესა ოკდონბერსა ზ, წმიდათა მოწამეთა სერგის და ვაკსოასი...“ გვ. 40—41.

38. „თვესა ოკდონბერსა ზ, ღირსისა დედისა ჩუენისა პელაგია ანტიოქელისა... ამასვე დღესა სხვსაცა პელაგია მოწამისა, რომელი იყო... ტარსოს... და წმიდისა არტემონ ხუცისა და აღმსარებელისა, მასვე დღესა წმიდისა ტასია მეგვიპტელისა და წმიდათა მოწამეთა ანა და ელისაბედისი და მათ თანათა. ალილუვია“. გვ. 41—42.

39. „თვესა ოკდონბერსა თ, წმიდისა მოციქულისა იაკობ ალფესი, და წმიდათა მოწამეთა იოვენტიანესი და მაქსიმესი, რომელნი იწამნეს ივლიანეს ზეობასა განდგომილისა... ამასვე დღესა... დორეთი(!) ტვირელ(!) მთავარეპისკოპოსისა და ქსენებაჲ აბრჰამ(!) მამათმთავრისა და

ლოთ ძმისწულისა მისისა და წმიდისა იასონ დამასკელ ეპისკოპოსისა და წმიდისა პაპლია დედათ დიაკონისა...“ გვ. 42—45.

40. „თვესა ოკლონბერსა ი, წმიდათა მოწამეთა ველამპი და ველამპიასი დისა მისისა.. ამასვე დღესა წამებაჲ წმიდისა მოწამისა აკეფსიმასი და წმიდისა მამისა ჩუენისა ვასიანე მონაზონისა“. გვ. 45—46.

41. „თვესა ოკლონბერსა ია, კსენებაჲ წმიდათა მამათა, რომელნი შეკრბეს ნიკიას... ამასვე დღესა კსენებაჲ წმიდისა ფილიპე მოციქულისა. შვდთაგანისა... ამასვე დღესა წმიდათა მამათა ჩუენთა კოსტანტინელობოლელ(!) ეპისკოპოზისათა(!) ნექტარისა, არსაკისი, ატიკტიკოსი და სინისი და წმიდისა ზინაიდოსი და ფილონიმასი, დისა მისისა... ამასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუენისა თეოფანესი ნიკიელ მთავარეპისკოპოზისა... რომელი იყო საბა წმიდით...“ გვ. 46—49.

42. „თვესა ოკლონბერსა იბ, წმიდათა მოწამეთა ტარხო, პროვო და ანდრონიკესი... ამასვე დღესა წმიდისა ანასტასია ქალწულისა... წმიდისა მოწამისა დომინიასი... და წმიდათა მოწამეთა დიოდორე და ანდრომახოსი“. გვ. 49—50.

43. „თვესა ოკლონბერსა იგ, წმიდათა მოწამეთა კარპო და პაპილასი და მათ თანათა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ფლორენტისი და ალათოდორესი. ალ^ა“. გვ. 50—51.

44. „თვესა ოკლონბერსა იდ, წმიდათა მოწამეთა ნაზარისი, გერვასისი, პროტასისი და კელასისი...“ გვ. 51—52.

45. „თვესა ოკლონბერსა იე, წმიდისა მოწამისა ლუკიანე ხუცისა... ამასვე დღესა კსენებაჲ წმიდისა საბიანე ეპისკოპოსისა. ალ^ა“. გვ. 52—53.

46. „თვესა ოკლონბერსა ივ, წმიდისა მოწამისა ლონგინოზ ასისტავისა და მის თანათა აღსრულებულთა მკედართა... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ლეონტისი, ტერენტისი, დომინესი, და მათ თანათა, და წმიდისა საკვრველთმოქმედისა მალოასი და წმიდისა თეოფანესი და წმიდისა ანტილონო მოწამისა. ლ^ატნა“. გვ. 53—55.

47. „თვესა ოკლონბერსა იზ, წმიდისა წინაწარმეტყუელისა ოსიასი... ამასვე დღესა კრება გაბრიელ ძალთა მთავრისა და წმიდათა მოწამეთა ხურისანთო და დარიასი... ამასვე დღესა წმიდისა კალინიკესი. ალ^ა“. გვ. 55—57.

48. „თვესა ოკლონბერსა იბ, დაძინება... მახარებელისა ლუკასი...“ გვ. 57—58.

49. „თვესა ოკლონბერსა ით, წმიდისა წინაწარმეტყუელისა იოელისი... მასვე დღესა კსენებაჲ წმიდისა მამისა ჩუენისა ამფილოქე იკონიელისაჲ, ხოლო დღესასწაული ამისი გარდაიკდების ნოენბერს კგ... ამასვე დღესა წმიდისა ანდრია კრიტელისი და წმიდისა მღვდელმოწამისა სადუთ ეპისკოპოზისა და მის თანა აღსრულებულთა ასორმეოცდაათთა წმიდათა სპარსეთს..., სხვათა(!) ასოცდაათთა და წმიდისა მღვდელმოწამისა მონაზონ(!) კვიპრელ(!) ეპისკოპოზისა და წმიდისა მოდისტოს იერუსალიმელ ევსიკოპოზისა. ალ^ა“. გვ. 58—60.

50. „თვესა ოკლონბერსა კ, წმიდისა დიდმოწამისა არტემისი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა კორნილიოს ასისტავისა... მასვე დღესა წმიდათა ახლად გამოჩინებულთა მოწამეთა: ანდრია, სტეფანე, პეტრე და პავლესი და მათთა თანა“. გვ. 60—63.

51. „თვესა ოკლონბერსა კა, კსენებად ღირსისა მამისა ჩუენისა ილარიონისი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა დასისი, გაიოასი(!) და ზოტიკესი...“ გვ. 63—65.

52. „თვესა ოკლონბერსა კბ, წმიდისა მამისა ჩუენისა და მოციქულთა სწორისა ამბერკისი ეპისკოპოსისა ერაპოლელისა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ალექსანდრელ(!) ეპისკოპოსისა და ჰრაკლე(!) მოწამისა და წმიდათა ანა. თეოდოტე. ელისაბედ და დლიკერისა. ამასვე დღესა წმიდათა შუდთა ყრმათა ეფესელთა, რომელთა სახელები ესე არს: მაქსიმელიანე... იამბლიქე, მარტინიანოს, დიოდოსი(!) იოვანე, კოსტანტინე, ანტონინე...“ გვ. 65—67.

53. „თვესა ოკლონბერსა კგ, კსენებად იაკობ, უფლისა ძმისა... ამასვე დღესა წმიდისა ზაქარია მღვდელმოდვრისა და სვმეონ მართლისა და სოკრათი მღვდლისა და თეოდოტი მოწამისა... ამასვე დღესა წმიდისა ეგნატი კოსტანტინელოლელ(!) პატრიარქისა“. გვ. 67—68.

54. „თვესა ოკლონბერსა კდ, წმიდათა მოწამეთა არეთასი და მისთანათა ექვსას ორმოცდაათცამეტთა წმიდათა ნელრა ქალაქთა ეთიოპისთა, რომლისა თავი იყო წმიდად არეთა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა მარკოზ, სოტირიხოს. და უკლანტინესი(!)... წმიდისა დვლიკერისი და წმიდისა პროკოლე(!) კოსტანტინელოლელ მთავარეპისკოპოსისა“. გვ. 68—69.

55. „თვესა ოკლონბერსა კე, წმიდათა მოწამეთა და მწიგნობართა მარკიანე და მარტვირისი(!) აღმსარებელთა... ამასვე დღეს წმიდისა მოწამისა ვაროზისი და მის თანა შუდთა წმიდათა... ამასვე დღესა წმიდისა ნესტორ მოწამისა... და წმიდათა მოწამეთა თალერიანე და ხურისა ფოასი და წმიდისა ტაბითასი“. გვ. 69—71.

56. თვესა ოკლონბერსა კვ, წმიდისა დიდისა მოწამისა დიმიტრისი... ამასვე დღესა კსენებად დიდისა მის ძრვისა, რომლისაგან გარეშე სასოებისა გვქსნა ღმერთმან... მასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ბასილისი, არტემიდორესი და დვლიკერისი“. გვ. 71—72.

57. „თვესა ოკლონბერსა კზ, წმიდისა მოწამისა ნესტორისი და წმიდათა მოწამეთა კაპეტონესი(!) და ეროდიტესი, მკევალისა მისისა... ამასვე დღესა ყოველი განგებად და დღესასწაული და საგალობელი წმიდისა დიმიტრისავე იქმნას ოხითა“. გვ. 72—73.

58. „თვესა ოკლონბერსა კტ, წმიდისა მოწამისა დომნინე თესლონიკელისა... ამასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუენისა სტეფანე საბაწმიდელისა... და წმიდისა იოანე ქოზიბელისა... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა რომანოზისი და წმიდისა მოწამისა დიომიდისი ლევკოპოლისი და წმიდისა ფირიმიალიანე(!) კესარია-კაპადუკელ მთავარეპისკოპოსისა და მელქონ(!) ფილასოფოსისა და ხუცისა ანტიოქელისა... და წმიდათა მოწამეთა ტერენტი და ნეოლინასი(!) და შვილთა მათთა ნიტა, მარკვილ(!), თეოდოლე, იერაკოს, ვილი, ფოტი და ევნიკისი, აღ...“ გვ. 73—74.

59. „თვესა ოკლონბერსა კთ, წმიდისა მოწამისა ანასტასია რომისა და წმიდისა აბრამ მონაზონისა... ამასვე დღესა წმიდისა პავლე თებელიისა... და წმიდისა მოციქულისა კლეოპასი და წმიდათა მოწამეთა ტროფიმე, დორიმენდონ, კოზმა, დამიანე და წმიდისა ვასისი

და მათ თანათა, და წმიდისა მოწამისა საბა სტრატელიატისა და წმიდათა მოწამეთა მინა და მინეოასი“. გვ. 74—75.

60. „თვესა ოკლონბერსა ლ, წმიდათა მოწამეთა ზინობ და ზინობიასი, დისა მისისა... ამასვე დღე(!) წმიდათა მოწამეთა კლავდიოს, ასტერი, ნეონ და თეონილასა... და წმიდისა კვირიაკოსი, კოსტანტილელპოლელ(!) მთავარეპისკოპოსისა და წმიდისა მარკიანე მთავარეპისკოპოსისა, რომელ არს სიკილიას. აღ“ე“. გვ. 75—77.

61. „თვესა ოკლონბერსა ლა, წმიდათა მოციქულთა სტაქოს, ამპლიოს და მათ თანათა, და წმიდისა მოწამისა ეპიმახოსი, და ჰრაკლესი(!)... და წმიდისა ლეონტი ფილასოფოსისა...“ გვ. 77.

62. „თვესა ნოენბერსა აქეს დღე ლ, დღეთა აქეს ყამი ი და ლამეთა აქეს ყამი იდ. თვესა ნოენბერსა ა, წმიდათა უვეცხლოთა კოზმან და დამიანესი... მასვე დღესა წმიდისა მოწამისა კვირენისა... ამასვე დღესა იოვანე ეპისკოპოსისა და იაკობ ხუცისა, რომელსა ეწოდა მოშურნე... წმიდათა მოწამეთა კესარიონ და დასისი და საბა, საბიანე, აღრიპა, ანდრიანე, თომა ჩჩვილისა(!) და მათ თანათა... და წმიდათა მოწამეთა დუმინა(!) და კვირიაკია(!) მოწამეთა“. გვ. 77—78.

შენიშვნა: ნოემბრის თვის დასაწყისში სთაურის გასწვრივ კიდეზე გადამწერის ხელით სწერია: „შეისწავე, რამეთუ ამას თვესა კა-მდე სოფიოწმიდა შემოსებთან შავითა. ნი“ კზ“ (გვ. 77).

63. „თვესა ნოენბერსა ბ, წმიდათა მოწამეთა აკუნდინესი, პილასისი, აფთონისი, ელპიდოფორესი და ნემპოდისტესი(!) და მათ თანათა წამებულთა შვიდათას ოცდარვათა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ატიკტიკო, ევდუქსია, ალაპი, მარინო, უკიანო, ევსტრატო, კარტერი, ნიკოპოლი, სტუკრაკი, ტოვია და მოყვასთა მისთა...“ გვ. 78—80.

64. „თვესა ნოენბერსა გ, წმიდათა ღვღელთმოწამეთა აკეფსიმა ეპისკოპოსისა, იოსებ ხუცისა, და აითალა დიაკონისა... და შემდგომად ქებულთა მოწამეთა დასაფლავებად წმიდისა მთავარმოწამისა გიორგისი ლუდიასა“. გვ. 80—81.

65. „თვესა ნოენბერსა დ, წმიდისა მამისა ჩუენისა იოვანიკი ულუმბელისა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ნიკანდორო, ეპისკოპოსისა შირონ ქალაქისა, და ერმეონ ხუცისა, და წმიდისა პორფირი მოწამისა... ამასვე დღესა თეოდორე აღმსარებელისათა(!), ანკურელ ეპისკოპოსისა, და დასიონ, სევირონ, ანდრონა და თეოდოტე და თეოდოტისა“. გვ. 81—84.

66. „თვესა ნოენბერსა ე, წმიდათა მოწამეთა ღალაკტიონ და ებისტიმესი და წმიდისა დომინენესი, რომელი იწამა კესარიას... და წმიდისა ადათან გელოზისა და წმიდისა კასტრო(!) ეპისკოპოსისა. აღ“ე“. გვ. 84.

67. „თვესა ნოენბერსა ვ, ცხენებად წმიდისა პავლე აღმსარებელისა... წმიდად პავლე ექსორია იქმნა კუკუს სომხითისასა... ამასვე დღესა ცხენებად... სამხილებელად ჩუენდა გარდამოსრულისა მის მტვერისა... დაიდვა სიზრქითა, ვითარ ოთხ თით ოდენ...“ გვ. 84—85.

68. „თვესა ნოენბერსა ზ, წმიდათა ლგ მოწამეთა, რომელნი იწამნეს მე-
ლიტინის და წმიდისა ანტონი მოწამისა და მშობელთა მისთა მელასიპე
და კასინისი... ამასვე დღესა წმიდისა ათინოლორესი, ძმისა წმიდისა
გრიგოლი საკვირველმოქმედისა(!) და ათთა მოწამეთა, ავკტო და ტავ-
რიანესი და თესალონიკელისი(!) აღ“დ“. გვ. 85—87.

69. „თვესა ნოენბერსა ზ, აღსრულების კრება წმიდისა მთავარანგელო-
ზისა მიქაელისი, მოწამისა მატრონასი... ამასვე დღესა წმიდათა დე-
დათა მართნასი და ბერინასი და კარტერისიოასი და მავრა-
სი და არტემონისი““. გვ. 87—89.

70. „თვესა ნოენბერსა თ, წმიდათა მოწამეთა თნისიფორესი და
პორფირისი. ქრისტეფორე, მავრა და ტიმოთესი და არტე-
მონ და ნარსისი, და ღირსისა დედისა მატრონასი და ნეტარისა თე-
ოქთისტესი ლეზველისა და წმიდისა ევსტოლიასი და წმიდისა თე-
ოსტირისკტე ხუცეს-მონაზონისა და წმიდისა მოწამისა, ალექსან-
დრესი... აღ“დ“. გვ. 89.

71. „თვესა ნოენბერსა ი, წმიდისა მთავარმოწამისა გიორგისი, რა-
ეამს იგი დააკრეს ურმის თვალსა, და წმიდისა მოწამისი ანტონისი, რო-
მელი იყო მეორისა ასურეთისა სამთავროათ(!)... ამასვე დღესა წმიდათა მო-
წამეთა ნირეონ და კალიოპი და ორესტისი და ქსენებაჲ დიდისა მე-
ფისა თევდოსისი და წმიდათა მოციქულთა ერასტო, ულიმპო და
მათ თანათა. სათანადო არს უწყებად, რამეთუ ესე დღე მოციქულთათჳს გან-
წესებულ არს, ხოლო ჩუენ ცხრასა ამის თჳსასა ვდღესასწაულობთ““. გვ.
89—90.

72. „თვესა ნოენბერსა ია, წმიდათა მოწამეთა მინასი, ბიკტორისი,
ბიკენტისი და წმიდისა სტეფანიდასი... ამასვე დღესა წმიდისა მამი-
სა ჩუენისა და აღმსარებელისა თეოდორე. სტუდიელ წინამძღვრისა““.
გვ. 90—91.

73. „თვესა ნოენბერსა იბ, წმიდისა მამისა ჩუენისა იოანე მოწყალისა,
მთავარეპისკოპოზისა ალექსანდრიელისა... ამასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუ-
ენისა ნილო დაყუდებულისა... და წმიდისა მამისა მარტინე ფარანელისა
ეპისკოპოზისა... წმიდათა მამათა ჩუენთა კოსტანტინენოლელ(!) მთავარეპის-
კოპოზისა ფლაბიანე და ლეონტისი და წმიდისა მოწამისა არსაკი-
სი. ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა დიდებულისა კოსტანტი კურთხეუ-
ლისა, რომელი იყო ნათესავით ქართველი და იწამა სარკინოზთა მიერ
სპარსეთს““. გვ. 92—94.

74. „თვესა ნოენბერსა იგ, აღსრულების ქსენებაჲ წმიდისა მამისა ჩუენი-
სა იოანე თქროპირისა... ხოლო ესე დღესასწაული აღსრულების ნაც-
ვლად მიცვალებისა მისისა, რამეთუ მიცვალებაჲ მისი იქმნა სეკდენბერსა იდ,
დღესასწაულსა ჯუართ აპყრობისასა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა მი-
ლი ეპისკოპოზისა და მოწაფეთა მისთა: ევორი, პაპა და სენოა დიაკო-
ნისა... წმიდათა მოწამეთა ანტონინე, ნიკიფორე, ზევინა, გერმან-
ოს და მანათასი...“ გვ. 94—99.

75. „თვესა ნოენბერსა იდ, წმიდისა და ყოვლად ქებულისა ფილიპე
მოციქულისა... ამასვე დღესა წმიდისა მღვდელ მოწამისა ვიპატისი(!)... და

კსენებაჲ წმიდისა თომასი პატრიაქისა და იუსტინიანე და თეოდორა მორწმუნეთა მეფეთა“. გვ. 99—100.

76. „თვესა ნოებერსა(!) იე, წმიდათა მოწამეთა და აღმსარებელთა გუ-
რია, აბიზო და სამონასი... მასვე დღესა წმიდისა მოწამისა დიმიტ-
რისა და პოპლიოსი... და წმიდისა მოწამისა აზისი, და ღირსისა ბა-
რუქისი და წმიდისა იაკობ მოციქულისა, ძისა ზებედესი“. გვ. 100—101.

77. „თვესა ნოენბერსა ივ, წმიდისა მოციქულისა და მახარებელისა მათესი... მასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ბარალამესი...“ გვ. 101—102.

78. „თვესა ნოენბერსა იზ, წმიდისა მამისა ჩუენისა გრიგოლი საკვრ-
ველთმოქმედისა...“ გვ. 102—104.

79. „თვესა ნოენბერსა იძ, წმიდისა მოწამისა პლატონისი... ამასვე
დღესა წმიდისა მოწამისა რომანოზისი... წმიდათა მოწამეთა ზაქარია-
სი, ალფესი და ზაქესი და წმიდისა მოწამისა გობრონისი. რომელი იყო ნათესავითაქართველი და იწამა სარკინოზთა(!) ყველს. აღმ“. გვ. 104—105.

80. „თვესა ნოენბერსა ით, წმიდისა წინაწარმეტყუელისა აბდიასი და
წმიდისა და საკვრველთმოქმედისა აზისი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამე-
თა ანთიმე, თალელე, ქრისტეფორე, ევფიმი და შვილთა მის-
თათა და წმიდათა მოწამეთა ნეოფიტე, დასოს, არქიზო და ფილო-
მონისი. აღმ“. გვ. 105—106.

81. „თვესა ნოენბერსა კ, წინა დღე ტაძრად მიყვანებისა და წმიდისა მამისა ჩუენისა პროკოლე(!) კონსტანტინეპოლელ(!) პატრიაქისა და ღირ-
სისა გრიგოლი დეკაპოლელისა; ამასვე დღესა წმიდისა დიდებულისა მო-
წამისა დასისი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა სპარსეთს აღსრულე-
ბულთა ნირსა ეპისკოპოზისა და იოსებ მოწაფისა მისისა და მათ თანათა...
და კსენებაჲ წმიდათა მამათა ჩუენთა კონსტანტინეპოლელ მთავარეპისკოპო-
ზისათა(!) მაქსიმესი, ალექსანდრესი, გენადიხი და ანატო-
ლისი“. გვ. 106—107.

82. „თვესა ნოენბერსა კა, სრულ იქმნების ტაძრად მიყვანება წმი-
დისა ლთისმობელისა“. გვ. 107.

შენიშვნა: ტექსტის გასწვრივ კიდევ გადამწერის ხელით: „შეისწავეთ, რამეთუ ამას
დღესა სოროს შეიმოსებთან თეორითა, ხოლო სოფია წმინდას შავითა“.

83. „თვესა ნოენბერსა კბ, წმიდისა მოციქულისა ფილიმონისი და
მის თანათა წმიდისა პავლეს მოციქულისა მოწაფეთა... ამასვე დღესა წმიდათა
მოწამეთა მარკოზისი და სტეფანესი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწა-
მისა ალაპისი...“ გვ. 107—108.

84. „თვესა ნოენბერსა კგ, წმიდისა მამისა ჩუენისა ამფილოქე იკო-
ნელისა და წმიდისა მამისა ჩუენისა გრიგოლი აკრაკანტელისა...
ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა სისინისი და მენილნოასი და წმი-
დისა მოწამისა პროკოპისი... და წმიდისა მიროპისი და კსენებაჲ წმი-
დისა ელინე ტარსუსელ ეპისკოპოზისა“. გვ. 108—109.

85. „თვესა ნოენბერსა კდ, წმიდისა დიდისა მოწამისა ეკატირინესი...
ამასვე დღესა წმიდისა დიდისა მოწამისა მერკვრისი... წმიდისა მოწამისა
კიკლია და ვალერიანე და ტივორტისი... წმიდათა მოწამეთა ევ-
გენისი, ქრისტეფორესი, და ერმოგენისი“. გვ. 109—112.

86. „თვესა ნოენბერსა კე, წმიდათა მამათა ჩუენთა კლემენტოს რომათა პაპისა... და წმიდისა მღვდელმოწამისა პეტრე ალექსანდრელ მთავარეპისკოპოზისა...“ გვ. 112—113.

87. „თვესა ნოენბერსა კვ, წმიდისა მამისა ჩუენისა ავლიპი მესვეტისა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა კოზმასი და დამიანესი, რომელნი იყვნეს არაბითა და მათ თანა ლეონტი, ანთიმო და ევრეპისი... წმიდისა აკაკიმორჩილისა, რომლისათჳს წერილ არს კლემექსსა შინა, და წმიდისა შილაკორინთელთ ეპისკოპოზისა, რომელი იყო მოწაფე წმიდისა პავლე მოციქულისა“ გვ. 113—115.

88. „თვესა ნოენბერსა კზ, წმიდისა იაკობ სპარსისა...“

89. „თვესა ნოენბერსა კშ, წმიდისა მამისა ჩუენისა და აღმსარებელისა სტეფანე ახლისა და წმიდისა ანდრიასი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ირინარხოასი... ქსენეზაჲ მორწმუნეთა მეფეთა კოსტანტინესი და მავრიკისი და შვილთა მათთა და თეოდორე ეპისკოპოზისა“ გვ. 115—117.

90. „თვესა ნოენბერსა კთ, წმიდისა მოწამისა პარამონისი და წმიდისა ფილიმონისი... ამასვე დღესა წმიდისა იოანე დამასკელისა... ხოლო ეწოდებოდა მას მანსურა მამის მამულად წოდებულისაგან სახელისა. ამასვე დღესა წმიდათა მღვდელმოწამეთა იოანე სპარსისა და ორბანოს ეპისკოპოზისა... და დიონისი ეპისკოპოზისა კორინთისა. აღ“ გვ. 117—119.

91. „თვესა ნოენბერსა ლ, ქსენეზაჲ წმიდისა მოციქულისა ანდრიასი, ძმისა წმიდისა პეტრე მოციქულთა თავისა...“ გვ. 119.

92. „თვესა დეკენბერსა აქვს დღე ლა, დღეთა აქვს ჟამი თ, და ღამეთა ჟამი იე. თვესა დეკენბერსა ა, წმიდისა წინაწარმეტყუელისა ნაომისი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ანანიასი... წმიდათა მამათა ონისიმე და სოლომონისი ეფესელთ მთავარეპისკოპოზისათა და წმიდისა მოწამისა თევდორესი. აღ“ გვ. 119—120.

93. „თვესა დეკენბერსა ბ, წმიდისა წინაწარმეტყუელისა ამბაკომისი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა აბიზოასი, რომელი იყო დიაკონი... წმიდათა მოწამეთა მამათა მეგვიპტელთა მეუღაბნოეთა იოანე, ანდრია, ირაკლამონ, და თეოფილესი და წმიდისა მოსე აღმსარებელისა. აღ“ გვ. 120—122.

94. „თვესა დეკენბერსა გ, წმიდისა წინაწარმეტყუელისა სოფრონიასი(!)... ამასვე დღესა წმიდისა თეოდორე აღმსარებელისა... წმიდისა მავისა ჩუენისა თეოდოლე კვირისი(!)... წმიდათა მოწამეთა ინდისი, დომნასი, სელევკო, ალაპი, მამა და დვლიკერისა და კრებულისა მათისა და წმიდათა და საკვრველმოქმედთა კოზმან და ადამიანესი(!) და წმიდათა ორმოცთა სოფიანსი(!). აღ“ გვ. 122—123.

95. „თვესა დეკენბერსა დ, წმიდისა მოწამისა ბარბარესი... ამასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუენისა იოანე დამასკელისა და წმიდათა მოწამისა(!) ხრისტოდულე, მირიპი და წმიდისა გრიგოლი ეპისკოპოზისა და ხარისტოდულე(!) მოწამისა“ გვ. 123—124.

96. „თვესა დეკენბერსა ე, ღირსისა მამისა ჩუენისა საბასი...“ გვ. 124—125.

97. „თვესა დეკენბერსა ვ, წმიდისა მამისა ჩუენისა ნიკოლოზ მთავარ-
ეფესკობოზისა მირონ ქალაქისა...“ გვ. 125—127.

98. „თვესა დეკენბერსა ზ, წმიდისა ამბროსი მედიოლანელ ეპისკო-
პოზისა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა პრისკო, მარტინე და ნი-
კოლასი და წმიდისა ათინოდორესი...“ გვ. 127—128.

99. „თვესა დეკენბერსა ც, ღირსისა მამისა ჩუენისა პატაპისი... ამას-
ვე დღესა წმიდისა იოანე შენებულისა(!)... ამასვე დღესა წმიდისა სოფ-
რონ ეპისკობოზისა კოსტანტინი კვპრიისა. აღჯ“. გვ. 128—131.

100. „თვესა დეკენბერსა თ, მუცლად-ღებად წმიდისა ანნასი, რაჟამს-
იგი მუცლად-ილო წმიდად ღმრთისმშობელი მარიამ, და ქსენებად წმიდათა უქ-
რთამოთა კოზმან და დამიანესი და წამებად წმიდათა მოწამეთა სო-
სითეო, ნარესი და ისაკისი“. გვ. 131.

101. „თვესა დეკენბერსა ი, წმიდათა მოწამეთა მინა, ერმოგინე და
ევლრაფოსი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ევგენისი და წმიდისა
მოწამისა მარინოასი... და წმიდისა მოწამისა თუთაელისი და დისა
მისისა ვევასი“. გვ. 131—133.

102. „თვესა დეკენბერსა ია, წმიდისა მამისა ჩუენისა დანიელ მესვე-
ტისა... ამასვე დღესა ქსენებად ნიკიფორე მორწმუნისა მეფისა და წმიდა-
თა მოწამეთა აითალა და აკეფსიმესი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწა-
მეთა ტერენტე, ვიკენტი და ემლიანესი(!) და წმიდისა პეტრე
მოღვაწისა და აკეფსიმა სპარსეთს წამებულთა. აღჯ“. გვ. 133—135.

103. „თვესა დეკენბერსა იბ, ღირსისა მამისა ჩუენისა საკვრველმოქმედი-
თა სფირიდონისა...“ გვ. 135—137.

104. „თვესა დეკენბერსა იგ, წმიდათა დიდებულთა მოწამეთა ევსტრა-
ტისი, ავქსენტისი, ევგენისი, მარდარისი და თრენტისი...
ამასვე დღესა წმიდისა ლუკია ქალწულისა... წმიდისა მოწამისა კვინინი-
სი(!)“. გვ. 137—141.

105. „თვესა დეკენბერსა იდ, წმიდათა მოწამეთა თვრსო. ლეკვი(!)
და კალინიკე(!)... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ფილიმონისი.
აპოლონისი, იპატისი და მათ თანათა... ამასვე დღესა ქსენებად დიდი-
სამის ძრვისა. აღჯ“. გვ. 141—145.

106. „თვესა დეკენბერსა იე, წმიდისა მღვდელმოწამისა ელევთერი-
სა... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა სოსანასი...“ გვ. 145—148.

107. „თვესა დეკენბერსა ივ, წმიდისა წინაწარმეტყუელისა ანგიასი...
ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა მარინოასი... მასვე დღესა წმიდისა მო-
წამისა ბაქოსისა... რომელსა ეწოდებოდა ვაკახოს, რომელი ბერძულად
ითარგვანების გელასი... წმიდათა მოწამეთა პროვოასი, ილარიონისი
და მათ თანათა, და ქსენებად წმიდათა მამათა ჩუენთა მემნონ... და მო-
დისტოს... და ქსენებად წმიდისა პასილიასი და წმიდისა თეოფანე
საკვრველმოქმედისა. აღჯ“. გვ. 148—151.

108. „თვესა დეკენბერსა იზ, წმიდისა წინაწარმეტყუელისა დანიელი-
სი და წმიდათა სამთა ყრმათა ანანია, აზარია და მისაელისა... ამას-
ვე დღესა პატერემოთისი და კობრისი და ალექსანდრეთ(!),
რომელნი იწამნეს ივლიანეს ზეობასა განდგომილისა“. გვ. 151—152.

109. „თვესა დეკენბერსა იძ, წმიდისა სევასტიანესი და მისთა თა-
ნათა და წმიდისა ფლოროასი ამასელ ეპისკობოზისა... ამასვე დღესა წმი-

დისა ონიფანტესი და წმიდისა მოწამისა ფოკასი და ერმილოასი და სატფურეზაა წმიდისა ლთისმშობლისა ხალკატრას(!). აღწე“. გვ. 152—153.

110. „თვესა დეკენბერსა ით, წმიდისა მოწამისა ონიფანტესი და წმიდათა მოწამეთა პროასი და არეოასი და ელიასი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ტიმოთე დიაკონისა და პოლიევქტოსი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ევქუქისი და თესალონიკესი და მათთანათა ორასთა მამათა და სამეოცდაათთა დედათა... და წმიდისა ერმოლასი. აღწე“. გვ. 153—154.

111. „თვესა დეკენბერსა კ, წმიდისა მღვდელმოწამისა ეგნატი ღმერთ-შემოსილისა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ევგენისი და მაკარიოსი... წმიდისა მამისა ჩუენისა მიქაელ საკრველთ(!) აღმსარებელისა(!)“. გვ. 154—155.

112. „თვესა დეკენბერსა კა, წმიდისა დიდისა მოწამისა ივლიანესი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა თემიტოკლეოქსი(!)... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ივვატისი და პალიევქტო(!) მკურნალისა“. გვ. 155—157.

113. „თვესა დეკენბერსა კბ, წმიდისა დიდისა მოწამისა ანასტასია მწამველლობათ დამკსნელისა... ამასვე დღესა წმიდისა კაპიტონ ქერსოვ-ნელისა ეპისკოპოსისა...“ გვ. 157—159.

114. „თვესა დეკენბერსა კგ, წმიდათა ათთა მოწამეთა, რომელნი იწამნეს კრიტს,.. რომელნი არიან ესე: თეოდულე, სატრონიენე, ევპოროს, გელასი და ევნიკიანე... ზოტიკე... პონტოს... ადათოპოს... ვასილიდი და... ევარესტოს... ამასვე დღესა სატფურეზაა დიდისა ეკლესიისა სოფია წმიდისა“. გვ. 159—160.

115. „თვესა დეკენბერსა კდ, აღესრულებისა წინა დღესასწაული ქრისტეს შობისა, და წმიდისა მოწამისა ევგენიასი... და წმიდათა მოწამეთა აქაიკასი სქინდისა“. გვ. 160.

116. „თვესა დეკენბერსა კე, კორციელად შობაა უფლისა ღმრთისა ჩუენისა და მაცხოვრისა ჩუენისა იესო ქრისტესი, უქმი სამ დღე“. გვ. 160.

117. „თვესა დეკენბერსა კვ, კრეზაა წმიდისა ლთისმშობლისა და კსენებაა წმიდათა და მართალთა იოსებ მიმთხვევისა(!) და დავით მეფისა და იაკობ ძმისა უფლისა“. გვ. 160.

118. „თვესა დეკენბერსა კზ, წმიდისა პირველმოწამისა სტეფანესი და წმიდისა თეოდორესი საბაწმინდელისა ხუცისა... მასვე დღესა წმიდათა მამათა, რომელნი რაითას მოისრნეს ავარიანთა მიერ, რიცხვთ(!) მ“. გვ. 160—161.

119. „თვესა დეკენბერსა კც, წმიდათა ორთა ბევრთა ნიკომიდიას მომწყდართა, და წმიდისა მამისა ჩუენისა თეოდორე კოსტანტინეპოლელ მთავარეპისკოპოსისა და წმიდისა მამისა ჩუენისა სტეფანე საკრველთ-მოქმედისა და წმიდისა მამისა მარკიანესი“. გვ. 161.

120. „თვესა დეკენბერსა კთ, წმიდათა ჩხულთა ყრმათა, რომელნი მოსრნა ჰეროდე... და წმიდისა მამისა ჩუენისა მარკელესი, დაუძინებელთა მონასტრისა მამასახლისისა... ამასვე დღესა ყოველთა ქრისტეანეთა მამათა დამათა ჩუენთა სიყმილითა და წყურვილითა, მახვლითა და ყინელითა აღსრულებულთა უფალო, განუსვენე“. გვ. 161—162.

121. „თვესა დეკენბერსა ლ, წმიდისა მოწამისა ანუსიასი... ამასვე დღესა წმიდისა ზოტიკე ხუცისა... წმიდისა წინაწარმეტყუელისა აბდისასი... წმიდისა ლეონტი რომისა არქიმანდრიტისა“. გვ. 162—163.

122. „თვესა დეკენბერსა ლა, წმიდისა მელანისი და წმიდათა მოწამეთა ინდისი და დომნასი და სიმრავლისა მის, რომელი ნიკომიდისა დაიწვა... რომელთა რიცხვი აღვიდა ორ ბევრად, ხოლო მთავართაგან მანათა... ესევეთართა აღსასრული(!) მიიღეს წამებისა გვირგვინი, რამეთუ ზინონს სტრატოტსა ქვითა დაღწენეს ლაწენი... და ორეთს პრეპოსიტსა მახვლითა წარკვეთეს თავი, მარდონიოს ცეცხლითა დაიწვა, მილდონიოს მთხრებლსა შთაივდო... და ინდით და პეტრეს ქვანი დამოკიდნეს და სიღრმესა შთაიზინეს, თეოფილე დიაკონი ენა-დაკვეთილ იქმნა... ხოლო წმიდად ანთიმოს... იგუემა... შანთურითა...“ გვ. 163—166.

123. „თვესა იანვარსა აქვს დღე ლა, დღეთა ყამი ი და ლამეთა ყამი იღ. თვესა იანვარსა ა, წმიდისა მამისა ჩუენისა დიდისა ბასილისი კესარია-გაზადუქელ მთავარეპისკოპოსისა...“ გვ. 166—167.

124. „თვესა იანვარსა ბ, წინა დღესასწაული ნათლის-ღებისა და წმიდისა მამისა ჩუენისა სილიბისტრო რომთა პაპისა... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ბასილისი...“ გვ. 168—169.

125. „თვესა იანვარსა გ, წინა დღესასწაულობაჲ და წმიდისა წინაწარმეტყუელისა მალაქიასი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა გორდისი... ამასვე დღესა წმიდისა თომადოასი(!) და წმიდისა თეოგენოს ეპისკოპოსისა...“ გვ. 169—170.

126. „თვესა იანვარსა დ, წმიდისა მამისა თეოქთისტე საკურველთ-მოქმედისა და წმიდისა დედისა სჯნკლიტიკესი...“ გვ. 170.

წყდება: „...ბოროტთა სნებათა... შთავარდა, რომელთა თანა ყოველივე პირი მისი...“.

127. [თვესა იანვარსა ზ], „...იდგინნეს და რამეთუ მტკიცედ იდგნეს... ამასვე დღესა წმიდისა ზოტიკე ხუცისა... და წმიდისა ევგენისი და წმიდისა ტატიანესი“. გვ. 173.

128. „თვესა იანვარსა თ, წმიდისა მოწამისა პოლიევქტოსი... ამასვე დღესა წმიდისა წინაწარმეტყუელისა აქაიასი...“ გვ. 173—174.

129. „თვესა იანვარსა ი, წმიდისა მამისა ჩუენისა გრიგოლ ნოსელისა... ამასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუენისა დომენტიანოს მელენტიენელ მთავარეპისკოპოსისა... წმიდისა მარკიანე ხუცისა და იკონომოსისა დიდისა ეკლესიისა სოფია წმიდისა... წმიდისა დომენიკასი...“ გვ. 174—176.

130. „თვესა იანვარსა ია, წმიდისა მამისა ჩუენისა დიდისა თევდორისი... ამასვე დღესა წმიდისა პეტრე მოწამისა, რომელსა ეწოდა აბესალომ... კსენებაჲ იოანე მორწმუნისა მეფისა“. გვ. 176—178.

131. „თვესა იანვარსა იბ, წმიდისა დედისა ტატიანე მოწამისა... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა მეორტისი... ამავე დღესა წმიდისა მოციქულისა მარკოზისი, რომელსა ეწოდა იოანე“. გვ. 178—179.

132. „თვესა იანვარსა იგ. წმიდათა მოწამეთა ერმვლე და სტრატონიკესი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ევგენიასი და მისთა თანათა... ამასვე დღესა აღვასრულებთ განგებასა წმიდათა მამათა სინელ-რაითელთასა, ვინაითგან ხვალე წარვგზავნით დღესასწაულსა. განგებაჲ დღესასწაულისაჲ და წმიდათა“. გვ. 179—182.

133. „თვესა იანვარსა იდ, წმიდათა და ღმერთშემოსილთა შამათა ჩუენთა სინას და რაითს მოწყვედილთა(!)... ამასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუენისა სტეფანესი... ამასვე დღესა წმიდისა დედისა ნინო ქართველთა მოციქულისა; განგებაჲ ყოველი მწუხრსა და ცისკრად და სამკრად დღესა-წაულისა აღესრულოს“. გვ. 182—183.

134. „თვესა იანვარსა იე, ღირსისა მამისა ჩუენისა ამა პავლესი თეზიდელისა... ამასვე დღესა წმიდისა იოანე გლახაკისა... წმიდისა ხარიტონისა... წმიდისა ელპიდი მღვდელმოწამისა და მის თანათა და ქსენებაჲ ლეონ დიდისა მეფისა“. გვ. 183—186.

135. „თვესა იანვარსა ივ, თაყვანის-ცემა პატიოსნისა ჯაჭვსა წმიდისა მოციქულისა პეტრესი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა პანსოფისი... წმიდისა მოწამისა დანაკტო წიგნის მკითხველისა...“ გვ. 186—187.

136. „თვესა იანვარსა იზ, წმიდისა მამისა ჩუენისა დიდისა ანტონისი... ამასვე დღესა წმიდათა სამთა ყრმათა მოწამეთა სპევსიპპო, ელასიპპო და მელასიპპოასი და მამისა და(!) დედისა მათისა ნეონილასი“. გვ. 187—189.

137. „თვესა იანვარსა იზ, აღმოსვლა ექსორობით წმიდისა ათანასისი და წმიდისა კვპრეელ(!) ეპისკოპოსისა ალექსანდრიელისა...“ გვ. 189—190.

138. „თვესა იანვარსა ით, ღირსისა მამისა ჩუენისა მაკაოი მეგვიპტელისა და წმიდისა მღვდელმოწამისა თეოდოტე კვირეელ ეპისკოპოსისა... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ევფრასიასი... წმიდათა მოწამეთა ლუკიანესი, პავლესი და მათ თანათა ჩხვლთა კლავდისი, ვპატისი, პავლესი და დიონოსოსი“. გვ. 190—191.

139. „თვესა იანვარსა კ, წმიდისა მამისა ჩუენისა დიდისა ეფთვიმისი(!)... ამასვე დღესა წმიდისა და დიდებულისა მოწამისა ევგენი ტრაპეზუნტელიისა და მის თანა უვალერიანე, კანდიდოასი, და აკვლასი... ბასოს, ევსევვი, ევტუქი და ვასილიდოქსი... წმიდათა მოწამეთა ინნა, რიმმა და პინნასი...“ გვ. 191—195.

140. „თვესა იანვარსა კა, წმიდისა მამისა ჩუენისა მაქსიმე აღმსარებელისა და წმიდისა მოწამისა ნეოფიტესი... ამასვე დღესა წმიდისა ზოსიმე სვირაკოელ ეპისკოპოსისა... წმიდისა მოწამისა აღნისი, რომელი იწამა ჰრომს შინა“. გვ. 195—196.

141. „თვესა იანვარსა კბ, წმიდისა მოწამისა ტიმოთესი... ამასვე დღესა წმიდისა ანასტასი სპარსისა... წმიდისა ვიკენტი დიაკონისა...“ გვ. 196—200.

142. „თვესა იანვარსა კგ, წმიდისა მღვდელმოწამისა კლიმი ანკრელ ეპისკოპოსისა და წმიდისა ალათიანგელოზ(!) მოწამისა...“ გვ. 200—201.

143. „თვესა იანვარსა კდ, ღირსისა დედისა ჩუენისა ქსენისი(!)... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა პავლე, პავსირი და თევდოტესი... წმიდისა მოწამისა თეოდულისი... ერმოგინე და ფილიმონ კარპათელ ეპისკოპოსისა და წმიდისა მოწამისა ხუარისოპალოგისი“. გვ. 201—204.

144. „თვესა იანვარსა კე, ქსენებაჲ წმიდისა მამისა ჩუენისა გრიგოლ ღვთისმეტყველისა...“ გვ. 205.

შენიშვნა: თარღის გასწვრივ კიდეზე გადამწერის ხელით: „შეისწავეთ, რამეთუ მოციქულთა ეკლესიასა პატრიარქი სწირავს თეთრითა, ხოლო სოფია წმიდასა შავითა“.

145. „თვესა იანვარსა კვ, წმიდისა მამისა ჩუენისა ქსენიფონისი და სახლელულთა მისთა... ამასვე დღესა აღმოყვანებად ნაწილთა წმიდათა მამათა ჩუენთა თეოდორე სტუდელისა(!) და იოსებ მთავარეპისკოპოზისა თესალონიკელისა... და წმიდათა მამათა ჩუენთა დომენტიისი და პაფნოტისი და ქსენებად დიდისა მის ძრვისასა, რომელი იქმნა დასასრულსა მცირისა თევდოსის მეფობისასა...“ გვ. 205—207.

146. „თვესა იანვარსა კზ, აღმოყვანებად ნაწილთა წმიდისა მამისა ჩუენისა იოანე თქროპირისა თავომანათ სომხითისათ... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ანანია ხუცისა და პეტრე მექუტუჭლისა და სხუათა შვდთა მკედართა, რომელნი იტანჯნეს ფინიკეს... ქსენებად ღთის მოყვარისა დედოფლისა მარკიანესი“ გვ. 207—208.

შენიშვნა: თარღის გასწვრივ კიდეზე გადამწერის ხელით: „შეისწავეთ, რამეთუ ამას დღესა მოციქულთა ეკლესიასა პატრიარქი სწირავს თეთრითა, ხოლო სოფია წმიდასა შავითა“.

147. „თვესა იანვარსა კს, ღირსისა მამისა ჩუენისა ეფრემ ასურისა... ამასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუენისა იაკობ დაყუდებულისა...“ გვ. 208.

148. „თვესა იანვარსა კთ, აღმოყვანებად ნაწილთა წმიდისა ეგნატო ღმერთ შემოსილისა და წამებად წმიდათა მოწამეთა ზარბილისი და დისა მისისა ვევისი(!)...“ გვ. 208—209.

149. „თვესა იანვარსა ლ, წმიდისა მღვდელმოწამისა იპპოლიტე პრომთა პაპისა და მის თანა ათექვსმეტთა მოწამეთა და წმიდისა ვარსიმე ედესელ ეპისკოპოზისა... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა თეოფილე ახლისა...“ გვ. 209—210.

150. „თვესა იანვარსა ლა, წმიდათა და საკურველმოქმედთა კვიროზ(!) და იოანესი და წმიდათა სამთა ქალწულთა თეოდოტი, თეოქთისტი და ევდუქსიასი და დედისა მათისა ათანასიასი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა თიკტორინო, თიკტოროს, ნიკიფორე, კლავდიოს, დიოდორე, სერაპიონ, აპიონ და პაპიანესი კორინთეს წამებულთა... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ტვრიფენისი(!)...“ გვ. 210—213.

151. „თვესა ფებერვალსა აქეს დღე კს, დღეთა აქეს ეამი ია და ღამეთა ეამი იგ. თვესა ფებერვალსა ა, ვდღესასწაულობთ წინა დღესა მიგებებისასა [და] წმიდისა მოწამისა ტვრიფონისსა... ამასვე დღესა წმიდისა ბენდომიანესი...“ გვ. 213—214.

152. „თვესა ფებერვალსა ზ, მიგებებად უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესი; ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა პერპეტოასი და მის თანათა სატყრო(!), რეკვატი, სატორნილო, სეკუნდი და ფილიციოტატისი...“ გვ. 214—215.

153. „თვესა ფებერვალსა გ, წმიდისა ღთის მიმქმელისა მართლისა სვიმეონისი(!) და წმიდისა ანნა წინაწარმეტყველისა და წმიდისა მოწამისა ანდრიანესი, რომელი იწამა კესრიას(!)“ გვ. 215.

154. „თვესა ფებერვალსა დ, ღირსისა მამისა ჩუენისა ისიდორე პლოსელისა და წმიდათა მოწამეთა პავლე(!) დიდორე და კლავდისი... მახვლითა წარკვეთნა თავნი მათნი თეოქტიეს თანა და ეგნატის“. გვ. 215.

155. „თვესა ფებერვალსა ე, წმიდისა მოწამისა აღათისი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა აბრამ სპარსისა... ამასვე დღესა აზარია წინაწარმეტყუელისა...“ გვ. 215—216.

156. „თვესა ფებერვალსა ვ, წმიდისა მამისა ჩუენისა ვოკოლესი და წმიდისა ივლიანე მეწელისა(!)... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ფავსტასი, ევილასიოფსი და მაქსიმიანესი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ფავსტო და ბასილისი და სილოანესი და წმიდისა მამისა ჩუენისა ბარსანოფისი და წმიდისა ფოტისი...“ გვ. 216—218.

157. „თვესა ფებერვალსა ზ, წმიდისა პართენი ლამფსაკელ ეფისკოპოზისა... ამასვე დღესა წმიდათა ათასთა მოწამეთა, რომელნი ნიკომიდიას იწამნეს... წმიდისა მამისა ჩუენისა აპრიონოს... და წმიდისა მოწამისა თეოპემპტოასი და მისთა თანათა“. გვ. 218—220.

158. „თვესა ფებერვალსა ზ, წმიდისა დიდისა მოწამისა თეოდორე სტრატიატისა [და წმიდათა მოწამეთა მართასი და მარიამისა და ლუკაკარიონ მონაზონისა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ფილადელფო და პოლიკარპოასი და წმიდისა მაკარი პაფოისა ეპისკოპოსისა კვპრეს და წმიდისა თეოდოსიასი“. გვ. 220.

159. „თვესა ფებერვალსა თ, წმიდისა მოწამისა ნიკიფორესი... ამასვე დღესა წმიდისა მარკელესი და ფილადრე კვპრიელ ეპისკოპოზისა. ამას დღესა წარიგზავნის“. გვ. 220—221.

160. „თვესა თებერვალსა ი, წმიდათა მოწამეთა ხარალამპისი, პორფირი და ვაკტო, თეოქტიეს, და წმინდათა სამთა დედათა და წმიდისა ანასტასი სპარსისა და კსენებად ანასტასი პატრიარქისა აღ“. გვ. 221.

161. „თვესა ფებერვალსა ია, წმიდისა მღვდელმოწამისა ვლასი სებასტიელ ეფისკოპოზისა და მის თანა წამებულთა დედათა... ამასვე დღესა პოვნა პატიოსანთა თავთა(!) ზაქარია, ნათლისმცემელისა მამისათა. უკუეთუ მარხვა(!) იყოს, აღ“. გვ. 221—222.

162. „თვესა ფებერვალსა იბ, წმიდისა მამისა ჩუენისა მელეტიანტიოქელ ეფისკოპოსისა და წმიდათა მოწამეთა პლოტინესი და სატრონიესი(!) და კსენებად ნეტარისა მარიამისი, რომელმაც უწოდა თავსა თვისსა მარინოს... ამასვე დღესა წმიდისა ანტონი კოსტანტინეპოლელ პატრიარქისა“. გვ. 222—223.

163. „თვესა ფებერვალსა იგ, ღირსისა მამისა ჩუენისა მარტინიანესი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა აკვილასი და პპრისკილიასი, რომელთა მოიკსენებს წმიდად მოციქული პავლე და წმიდისა ევლოგი ალექსანდრელ ეფისკოპოზისა“. გვ. 223—225.

164. „თვესა ფებერვალსა იდ, ღირსისა მამისა ჩუენისა ავქსენტი საკრველთმოქმედისა... ამასვე დღესა წმიდისა მღვდელმოწამისა ფილიმონ დაზანელ ეფისკოპოზისა“. გვ. 225—226.

165. „თვესა ფებერვალსა იე, წმიდისა მოციქულისა ონისიმესი... ამასვე დღესა ნეტარისა ევფროსინესი და მამისა მისისა პაფნოტისი“. გვ. 226.

166. „თვესა ფებერვალსა ივ, წმიდათა მოწამეთა პამფილე, უალენტისი, პავლე, პორფირი, სელევკო, თევოდოლე, ივლიანე და ხუთთა მეგვპტელთა: ელია, იერემია, ესაია, სამოელ, და დანიელისი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა, რომელნი არიან მარტუროპოლის, და წმიდისა მარტუთასი... აღ“ჲ“. გვ. 226—228.

167. თვესა ფებერვალსა იზ, წმიდისა დიდისა მოწამისა თეოდორეტიონისა... ამასვე დღესა წმიდისა ავისისივი(!) კვპრელ ეპისკოპოსისა და ღირსისა თეოქტირიკტოსი და წმიდისა მარიამისი, დისა წმიდისა ფილიპე მოციქულისა და ლეონტი რომისა(!) და მოწამეთა მეფეთა მარკიანე და პოლშერიასი“. გვ. 228.

168. „თვესა ფებერვალსა იძ, წმიდისა მამისა ჩუენისა ლეონტი ჰრომთა პაპისა და წმიდისა ალაპიტოქსი... და წმიდათა მამათა კოსტანტინელოლე(!) ეპისკოპოსისა იოანე მმარხველისა და თომასი“. გვ. 228—229.

169. „თვესა ფებერვალსა ით, წმიდისა მოციქულისა არქიპოქსი... და წმიდათა მოწამეთა მაქსიმესი, თეოდოტესი, ევსუქისი და ასკელიპოდასი და ქსენუბა წმიდისა სოფრონ ეპისკოპოსისა და ტიმოთე კესარიელისა. აღ“ჲ“. გვ. 229.

170. „თვესა ფებერვალსა კ, წმიდისა მამისა ჩუენისა ლეონტი კატანელ ეფისკოპოსისა და კენდეოს ეპისკოპოსისა და ევტროპისი და ანიასი(!) და წმიდისა ალაპონ(!) ჰრომთა პაპისა და წმიდისა სადუკ მღვდელმოწამისა...“ გვ. 229.

171. „თვესა ფებერვალსა კა, წმიდისა მამისა ჩუენისა ევსტათი ანტიოქელ ეპისკოპოსისა და იოანესი და ტიმოთესი და ზაქარია იერუსალემისა(!) და წმიდისა მოწამისა ანთოსი და ორთა მონათა მისთა“. გვ. 229.

172. „თვესა ფებერვალსა კბ, პოვნა წმიდათა მოწამეთა რომელნი იბოვნეს ევგენიას და წმიდისა მამისა ჩუენისა ანასტასი და ათანასი აღმსარებელისა [და] წმიდისა მღვდელმოწამისა ტელესფორელ(!) ჰრომთა პაპისა და წმიდისა სკინეტო(!) მოწამისა და ვასილი(!) ეპისკოპოსისა და თომა კოსტანტინე(!) ეპისკოპოსისა და წმიდათა მოწამეთა ცხრათა ყრმათა, რომელნი იწამნეს კოლას კრიაკონთა წარმართთა მიერ. აღ“ჲ“. გვ. 229—230.

173. „თვესა ფებერვალსა კვ, წმიდისა მღვდელმოწამისა პოლიკარპო მზმირინელ(!) ეპისკოპოსისა... ამასვე დღესა წმიდისა დავით და ვინელისა, რომელი იყო ნათესავით სარკინოზი და იქმნა ქრისტეანე და იწამა სარკინოზთა მიერ. აღ“ჲ“. გვ. 230.

174. „თვესა ფებერვალსა კდ, პოვნა პატიოსნისა თავისა წმიდისა იოანე ნათლისმცემელისა...“ გვ. 230—232.

175. „თვესა ფებერვალსა კე, წმიდისა მამისა ჩუენისა ტარასი კოსტანტინელოლე(!) მთავარეპისკოპოსისა... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ალექსანდრესი... წმიდისა მღვდელმოწამისა მარკელე კვპრელ ეპისკოპოსისა და წმიდისა მამისა ჩუენისა თეოდორე სალოსისა“. გვ. 232.

176. „თვესა ფებერვალსა კვ, წმიდისა მამისა ჩუენისა პორფირი ლაზანელ(!) ეპისკოპოზისა და წმიდისა სტეფანესი... და წმიდისა მოწამისა. თეოდორესი. ალ^ა“. გვ. 232.

177. „თვესა ფებერვალსა კვ, ღირსისა მამისა ჩუენისა პროკოპი დეკაპოლელისა და წმიდისა და ღმერთშემოსილისა მარკიანესი. ალ^ა“. გვ. 233.

178. „თვესა ფებერვალსა კვ, წმიდისა მამისა ჩუენისა ბასილი აღმსარებელისა და წმიდისა მოწამისა ნესტორ ეპისკოპოსისა... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა აბერკისა და წმიდათა მოციქულთა ევლოს და ამიმფასი(!). ალ^ა“. გვ. 233.

179. „თვესა ფებერვალსა კთ, ღირსისა მამისა ჩუენისა კასიანესი...“ გვ. 233.

180. „თვესა მარტსა აქვს დღე ლა, დღეთა აქვს ჟამი იბ, და ღამეთა ჟამი იბ. თვესა მარტსა ა, წმიდისა მოწამისა ევდუკლისი(!). ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ნესტორ, ტრვიმი(!), მარკელე, ანტონი, სილიბისტრო, სოფრონიოს და ანტონინესი და წმიდისა მარკოზ მონაზნისა. ალ^ა“. გვ. 233—234.

181. „თვესა მარტსა ბ, წმიდისა მღვდელმოწამისა თეოდოტისი... და წმიდისა პორფირი ლაზელ ეპისკოპოზისა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ტროადისი და მისთა თანა, რომელნი იწამენს... და წმიდისა მოწამისა ევთალიასი და ლარსისი(!) ანდრონოკესი და ათანასიასი და წმიდისა მოციქულისა პარმენასი(!)... ალ^ა“. გვ. 234—236.

182. „თვესა მარტსა გ, წმიდათა მოწამეთა ევტროპი, კლეონიკო და ვასილისკოსი...“ გვ. 236—237.

183. „თვესა მარტსა დ, წმიდისა მამისა ჩუენისა ჯერასიმესი და წმიდისა მოწამისა ირაიდოასი და წმიდათა მოწამეთა: •რქელაოზ, კვირილე(!) და ფოტინთასა(!). ალ^ა“. გვ. 236—237.

184. „თვესა მარტსა ე, წმიდისა მოწამისა კონონისი და წმიდისა მამისა ჩუენისა მარკოზ მონაზონისა... ამასვე დღესა წმიდისა დიადოხოსისი ეპისკოპოს საფატიკელისა... და წმიდისა მოწამისა ევლოგი პალესტინელისა და წმიდისა გრაგოლი ეპისკოპოსისა კოსტანტი კვიპრიისა(!) ალ^ა“. გვ. 237—239.

185. „თვესა მარტსა ვ, წმიდათა ორმეოცდართა მოწამეთა, რომელნი შეიპყრნეს სარკინოზთა... ხოლო იყვენს თავნი მათნი თეოდორე, პატრიკია და კოსტანტინე და კალისტოს და თეოფილე და ბასოს... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა კონონ მეზოსტინისა... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა კონონისივე, რომელი იწამა ისავორიას... ამასვე დღესა პოვნა პატიოსნისა ძელისა ცხოვრებისა“. გვ. 239—243.

186. „თვესა მარტსა ზ, წმიდათა მღვდელმოწამეთა, რომელნი იწამენს: ქერსოვნეთს: ვასილი, ევგენი, ალათოდორე, ელპიდი, ევმენი, ეთერი და ეფრემ... ამასვე დღესა წმიდათა მამათა ჩუენთა ტრვიმეოზენტელ ეპისკოპოსთა არკადისი და ნესტორისი და წმიდათა მოწამეთა ევეოლესი და ივლიანე მკურნალისა და წმიდისა მამისა დომეტისი(!). ალ^ა“. გვ. 243—247.

187. „თვესა მარტსა ზ, წმიდისა მამისა ჩუენისა და აღმსარებელისა თეოფილაქტესი... და წმიდისა მოწამისა დიონოსისი და წმიდისა ერმე მოციქულისა... ალ^ა“. გვ. 247.

188. „თვესა მარტსა თ, წმიდათა ორბეოცთა მოწამ(!) სევასტიელთა...“ გვ. 247—248.

189. „თვესა მარტსა ი, წმიდისა მამისა ჩუენისა პავლე თებელისა... და წმიდათა მოწამეთა კოდრატოს, კვპრიანე, ანექტოპოლე(!) და კრისკენტისი... ამასვე დღესა წმიდისა სოფრონ იერუსალიმელისა პატრიას(!) და წმიდისა მოწამისა პოპლიოსი. ალ^ა“. გვ. 248.

190. „თვესა მარტსა ია, წმიდისა მამისა ჩუენისა სოფრონ იერუსალიმელისა და წმიდისა მოწამისა პიონისი...“ გვ. 248—249.

191. „თვესა მარტსა იზ, წმიდისა მამისა ჩუენისა გრიგოლი რომთა პაპისა, რომელსა ეწოდებინ დიალოლონი... ამასვე დღესა წმიდისა და საკვრველმოქმედისა მამისა ჩუენისა თეოფინე სიღროანისა მამასახლისისა და წმიდისა ისაკისი“. გვ. 249—252.

192. „თვესა მარტსა იგ, აღმრყენებაჲ ნაწილთა წმიდისა მამისა ჩუენისა ნიკიფორე კოსტანტინეპოლელ პატრიაქისა და წმიდისა მოწამისა საბიანესი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა აფრიკანოს, პოპლიოს, ტერენტოს და საბიანოასი. ალ^ა“. გვ. 252—253.

193. „თვესა მარტსა იდ, წმიდისა მამისა ჩუენისა ვენტიკტესი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა სატვირო(!) სატრონინე. რაფკტი(!) პერპეტვა და ფილიტისი... და წმიდისა ქრისტინა სპარსისა“. გვ. 253—254.

194. „თვესა მარტსა იე, წმიდათა მოწამეთა ალაპი, ალექსანდრე დიონოსი, ტიმოლაოს, რომილოს, და პილისიოს... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ნიკანდორასი და კსენებაჲ წმიდისა მოციქულისა არისტოკლოსა ძმისა და წმიდისა მოციქულისა ბარნაბასი... ალ^ა“. გვ. 254—255.

195. „თვესა მარტსა ივ, წმიდისა მოწამისა საბინესი და წმიდისა მოწამისა ივლიანესი... ამასვე დღესა წმიდისა ალექსანდრე რომთა პაპისა და რომანოზ და მენილონ მოწამეთა... ალ^ა“. გვ. 254—255.

196. „თვესა მარტსა იზ, წმიდისა მოწამისა მარინოსი და ალექსიოკაცისა ღმრთისა ძისა ეფემიანესი... და კსენებაჲ დიდისა ძვრისა... ალ^ა“. გვ. 255.

197. „თვესა მარტსა იზ, წმიდისა მამისა ჩუენისა კვირილე(!) იერუსალიმელ პატრიაქისა. ალ^ა“. გვ. 255.

198. „თვესა მარტსა ით, წმიდათა მოწამეთა კურისანთო და დარისი. ალ^ა“. გვ. 256.

199. „თვესა მარტსა კ, წმიდათა მამათა ჩუენთა. რომელნი მოსრნეს შავთა მიერ ლავრასა... საბასსა და წმიდათა დედათა მოწამეთა ალექსანდრია, კლავდია, ევფრასია, მატრონა, ივლიანა, ევფემია და თეოდოსიასი. ალ^ა“. გვ. 256.

200. „თვესა მარტსა კა, წმიდისა იაკობ აღმსარებელისა... და წმიდისა მოწამისა ფილიმონ და დომინესი... ალ^ა“, გვ. 256.

201. „თვესა მარტსა კბ, წმიდისა ბასილი სუცისა... და წმიდისა მოწა-

მისა კვრილე კატანელ ეპისკოპოსისა და წმიდისა თომა კოსტანტინებო-
ლელ პატრიარქისა. აღ“ჲ“. გვ. 256.

202. „თვესა მარტსა კვ, წმიდისა მამისა ჩუენისა ნიკონისი და ორას-
თა მოწაფეთა მისთა, და წმიდისა მოწამისა ნიკანდორასი და წმიდისა
მამისა ჩუენისა ქვსუნიასი(!). აღ“ჲ“. გვ. 256.

203. „თვესა მარტსა კდ, წინა დღე ზესთა წმიდისა ლთისმშობელის
ქარებისა(!) და წმიდათა... მოწამეთა, რომელნი იწამნეს კესარიას... და
წმიდისა დომენტიისი და აკვილა(!) ეპარხოზისა და წმიდათა დედათა პე-
ლეგია(!) და თეოდოსიისი“. გვ. 256.

204. „თვესა მარტსა კე, ხარება... მარიამისა...“ გვ. 256.

205. „თვესა მარტსა კვ, კრებაჲ გაბრიელ მთავარანგელოზისა და წმი-
დათა მოწამეთა, რომელნი გუთეთს იწამნეს... ამასვე დღესა წმიდათა მო-
წამეთა მანოელ, საბინე, კოდრატე, და თევდოსიისი და ქსენე-
ბაჲ სტეფანე ქსლინელისა“. გვ. 256—257.

206. „თვესა მარტსა კზ, წმიდისა მოწამისა მატრონა თესალონიკლი-
სა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა იოანე და ბარუქოს სპარსისა.
აღ“ჲ“. გვ. 257—258.

207. „თვესა მარტსა კჟ, წმიდისა მამისა ჩუენისა სტეფანე საკვრველ-
მოქმედისა და წმიდისა მოციქულისა ეროდიანესი და წმიდისა ევტუქი
კვპრიელ ეპისკოპოსისა. აღ“ჲ“. გვ. 258.

208. „თვესა მარტსა კთ, წმიდისა მამისა ჩუენისა მარკოზ არეთესიელ
ეპისკოპოსისა და წმიდათა მოწამეთა იოვანესი და ბარაქიოქსი...
ამასვე დღესა ქსენებაჲ წმიდისა იოანე იერუსალემ(!) პატრიარქისა. აღ“ჲ“.
გვ. 258—260.

209. „თვესა მარტსა ლ, ღირსისა მამისა ჩუენისა იოანე სინელ მამასაზ-
ლისისა, — რომელმან აღწერა სულთა განმანათლებელი იგი წიგნი, რომელსა
კლემაქსი ეწოდებინს... და წმიდისა მღვდელმოწამისა... აკაკი ეპისკოპოსისა...
ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა მარკოზ არეთესიელ ეპისკოპოსისა და
კვირილე(!) დიაკონისა... წმიდისა კვირიაკოს(!) ეპისკოპოზისა.
აღ“ჲ“. გვ. 260—264.

210. „თვესა მარტსა ლა, ღირსისა მამისა ჩუენისა საკვრველთმოქმედისა
იპატისი და წმიდათა მოწამეთა ავდა ეფესკოპოსისა და ბენიამენ
დიაკონისა... ამასვე დღესა ოცდათორმეტთა მოწამეთა და წმიდისა მოწამისა
მენანდროასი და წმინდათა მამათა, რომელნი საბაწმინდას დაიწვ-
ნეს... და წმიდისა თეოფილე მოწამისა...“ გვ. 264—266.

211. „თვესა აპრილსა აქვს დღე ლ, დღეთა აქვს ჟამი იგ, და ლამეთა ჟამი
ია. თვესა აპრილსა ა, ღირსისა დედისა ჩუენისა მარიამ მეგვპტელისა...“
გვ. 266—267.

212. „თვესა აპრილსა ბ, ღირსისა მამისა ჩუენისა და საკვრველთმოქმე-
დისა ტიმოთესი და წმიდათა მოწამეთა ამფიანე და ედესიოქსი;
მისა მისისა... ამასვე დღესა წმიდისა პოლიკარპო მოწამისა და მისთა
თანათა. აღ“ჲ“. გვ. 268.

213. „თვესა აპრილსა გ, ღირსისა მამისა ჩუენისა ნიკიფორესი(!)...
და წმიდათა მოწამეთა ადაპისი, ირინისი და ქიონისი... ამასვე დღე-
სა წმიდისა მოწამისა თევდოსია ქალწულისა... წმიდათა მოწამეთა ღალ-
ვკო, ვითუნო, დიმო და ღირსისა ილარიონისა(!). აღ“ჲ“. გვ. 269.

214. „თვესა აპრილსა დ, წმიდისა გიორგი მალეოტელისა და ღირსისა მამისა იოსებ გამომეტყუელისა, და წმიდათა მოწამეთა თეოდულე წიგნი-სიმკითხველისა და აღათოპოდოს დიაკონისა... ამასვე დღესა წმიდისა იპატი მკურნალისა. აღ“დ“. გვ. 269—270.

215. „თვესა აპრილსა ე, წმიდათა მოწამეთა თეოდოლო, და აღათოპოდოსი და წმიდათა მოწამეთა ტერენტი, პომპიანე, მაქსიმე და ზენონისი და წმიდისა მოწამისა თერმონის და დისა მისისა და მკევლისა მისისა. ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ფერმონასი ქალწულისა და დისა მისისა და მკევლისა მისისა...“ გვ. 270—271.

216. „თვესა აპრილსა ვ, ღირსისა მამისა ჩუენისა ევტვიქი(!) კოსტანტინეპოლელ პატრიარქისა... ამასვე დღესა წმიდათა ასოცთა მოწამეთა, რომელნი სპარსეთს იწამნეს. აღ“დ“. გვ. 271—274.

217. „თვესა აპრილსა ზ, წმიდისა მოწამისა კალიოპისი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა როფინე დიაკონისა და წმიდისა აკკლინესი და მის თანა წამებულთა ორასთა მოწამეთა. აღ“დ“. გვ. 274—276.

218. „თვესა აპრილსა ჟ, წმიდისა მოწამისა პავსოლიპისი... ამასვე დღესა წმიდისა კელისტინე პრომთა პაპისა...“ გვ. 276.

219. „თვესა აპრილსა თ, წმიდისა მოწამისა ევტუქისა, და წმიდისა მოწამისა ვადიმი არქიმანდრიტისა... ამასვე დღესა კსენებად მათი, რომელნი ტყუეობასა შინა აღესრულნეს ორმეოცდაათხუთმეტესა წელსა საბურ მეფისასა...“ გვ. 276—278.

220. „თვესა აპრილსა ი, წმიდათა მოწამეთა ტერენტი, აფრიკანო, მაქსიმე და პამფიოქსი და სხუათა ლვ-თა და თეოდორე. ზენონ. ალექსანდრე და მაკარისი... ამასვე დღესა წმიდისა მოციქულისა და წინაწარმეტყუელისა, ავაფოასი...“ გვ. 278—280.

221. „თვესა აპრილსა ია, წმიდისა მღვდელმოწამისა ანტიპასი, ებისკოპოსისა პერლამოოსაჲ...“ გვ. 280—281.

222. „თვესა აპრილსა იბ, ღირსისა მამისა ჩუენისა ბასილი მთავარ-ეპისკოპოსისა პაროვლისა და წმიდისა არტემონ ხუცისა...“ გვ. 281—283.

223. „თვესა აპრილსა იგ, წმიდისა მოწამისა კრისკენტოსი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ელევეთერი სპარსისა და ზოილე პრომისა და თევდორისი და გერონტი და ვასილისი“ გვ. 283—284.

224. „თვესა აპრილსა იდ, წმიდისა მღვდელმოწამისა სკმეონ მთავარ-ეპისკოპოსისა სპარსეთისა და მის თანა ავდელი მღვდლისა და გულაზატ ფოსიკისი და სხუათა რიცხვთ ასორმეოცდაათთა... ამასვე დღესა წმიდათა ათასთა მოწამეთა, რომელნი იწამნეს შემდგომად ასორმეოცდაათთა... ამასვე დღესა წმიდისა იაკობ ხუცისა და აზა დიაკონისა... ამასვე დღესა წმიდისა მღვდელმოწამისა კვრიაკოზისი(!)...“ გვ. 284—287.

225. „თვესა აპრილსა იე, წმიდისა მოწამისა კრისკენტისი და წმიდისა მოწამისა სავატი გუთისა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა თეოდორე და პავსილიპოდოსი და კსენებად წმიდათა დედათა მოწესეთა. ბასილიასი და ანასტასიასი. აღ“დ“. გვ. 287—288.

226. „თვესა აპრილსა ივ, წმიდათა მოწამეთა და ქალწულთა ირინისი, აღაპი და ქიონისი და წმიდათა მოწამეთა ლეონიდო, ხარისი, ნუხეჩია, ბასილია, ნიკი, დალინიკალ(!), კალაიდო და თეოდორასი...“ გვ. 288—289.

227. „თვესა აპრილსა იზ, ღირსისა მამისა ჩუენისა სჯიმეონ(!) სპარსისა და წმიდისა მამისა ჩუენისა აკაკი მელეტინელისა და წმიდისა მამისა ჩუენისა არდალიონ მიმოსისა... ამასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუენისა აღაპიტო რომთა პაპისა...“ გვ. 289—290.

228. „თვესა აპრილსა იზ, ღირსისა მამისა ჩუენისა იოანესი რომელი იყო მოწაფე წმიდისა გრიგოლი დეკაპოლელისა. და წმიდათა მოწამეთა ბიკტორისა, ზოტიკესი, აკუნდინესი და სევერიანესი და წმიდისა გიორგი ანტიოქელ პატრიარქისა და წმიდისა მამისა ჩუენისა ტკრიფონ კოსტანტინეპოლელ პატრიარქისა. აღ“ გვ. 291.

229. „თვესა აპრილსა ით, ღირსისა მამისა ჩუენისა იოსნე, რომელი იყო ხუცესი ძველისა ლავრასი და წმიდათა მოწამეთა ქრისტეფორე, თეონა და ანტონინოასი და წმიდისა მამისა ჩუენისა იოანე მონაზონისა და მეგლუმისა. გვ. 291.

230. „თვესა აპრილსა კ, ღირსისა მამისა ჩუენისა თეოდორე ტრიქინასი და წმიდისა მამისა ჩუენისა ანასტასი სინელისა და წმიდისა პაფნოტი მონაზონისა და წმიდისა მღვდელმოწამისა ანასტასი ანტიოქელ მთავარეპისკოპოსისა. აღ“ გვ. 291.

231. „თვესა აპრილსა კა, წმიდისა მამისა ჩუენისა იანვარასი და წმიდისა მოწამისა თეოდორესი, რომელი იყო პერგით პამფულიისათ. და წმიდისა მაქსიმე პატრიარქისა კოსტანტინეპოლელისა და წმიდისა ზაქე მოციქულისა და წმიდათა მოწამეთა აპოლო, ისაკ და კოდრატოასი და წმიდისა მოწამისა ალექსანდრია დედოფლისა. აღ“ გვ. 291.

232. „თვესა აპრილსა კბ, ღირსისა მამისა ჩუენისა თეოდორესი კიოტელისა, ანასტასიაპოლელ ეპისკოპოზისა(!)... ამასვე დღესა წმიდისა ნათანელ(!) მოციქულისა...“ გვ. 291—293.

233. „თვესა აპრილსა კგ, ქსენება დიდისა მოწამისა მკედარომთავრისა წმიდისა გიორგისი...“ გვ. 293—296.

234. „თვესა აპრილსა კდ, წმიდათა მოწამეთა პასიკოატოს და ვალენტიონისი... ამასვე დღესა წმიდისა სჯიმეონ(!) და იოსი, ძმათა უფლისათა, ძეთა იოსებისთა და წმიდათა მოწამეთა ევსევი, ნეონ. ლეონტი, ლონგინოზ, ქრისტეფორე, დიმიტრი და ნაფერნე. ნესტავ და მათ თანათა და ქსენება წმიდისა ელისაბედისი. აღ“ გვ. 296—297.

235. „თვესა აპრილსა კე, წმიდისა მოციქულისა და მახარებელისა მარკოზისი... ამასვე დღესა საბასტრატიატისა...“ გვ. 297—300.

236. „თვესა აპრილსა კვ, წმიდისა მღვდელმოწამისა ბასილეოასი ამასელ ეპისკოპოსისა...“ გვ. 300—301.

237. „თვესა აპრილსა კზ, წმიდისა იასონ მოციქულისა და წმიდისა მოწამისა პოპლიოასი და წმიდისა ევლოგი უცხოთ შემწყნარებელისა. აღ“ გვ. 301.

238. „თვესა აპრილსა კჭ, წმიდისა იასონ და სოსიპატროსი და ღირსისა მემნონ საკრველთმოქმედისა და წმიდათა მოწამეთა მაქსიმოს, დადასი და კუნტილიანესი... ამასვე დღესა წმიდისა მოციქულისა სიმონ კანანელისა და პოვნა გვამისა წმიდისა ბასილეოასი... და დეაწლი წმიდათა მოწამეთა ვიტალი, ევსევი, ზენონ, ნეონ და ნე-

ასტომალი და წმიდისა კლიმი გამომეტყველისა“. გვ. 301—302.

239. „თვესა აპრილსა კთ, წმიდათა მოწამეთა დიოდორე და როდოპიანე დიაკონთა... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა კონტიანესი და ატიკტიკოასი, და კვიზიკოს წამებულთა წმიდათა ცხრათა მოწამეთა“. გვ. 302—303.

240. „თვესა აპრილსა ლ, წმიდისა მოციქულისა იაკობ, ძმისა წმიდისა იოანე მახარებელისა... ამასვე დღესა წმიდისა იაკობ ძმისა უფლისა; ესე წმიდაჲ ძე იყო იოსებ მართლისა... ხოლო დღესასწაული წმიდისა იაკობ ძმისა ოკლონბერს კვ გარდაიკვდების...“ გვ. 303—304.

241. „თვესა მაისსა აქვს დღე ლა, დღეთა აქვს ყამი იდ, და ღამეთა ყამი ი. თვესა მაისსა ა, წმიდისა წინაწარმეტყუელისა იერემიასი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ვატასი... ამასვე დღესა წმიდისა ფილიპე მოციქულისა, ერთისა მის შვიდავანისა...“ გვ. 304—308.

242. „თვესა მაისსა ბ, დაძინებაჲ წმიდისა და დიდისა ათანასი აღექსანდრელისა... ხოლო განწესებულთა განგებაჲ მისი იმ იანვარსა პოვო. ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ესპერეს და ცოლისა მისისა ზოისი და შვლთა მათთა კვრიაკოს და თეოდოლესი...“ გვ. 308—310.

243. „თვესა მაისსა გ, წმიდისა ტიმოთესი და მავკრასი...“ გვ. 310—312.

244. „თვესა მაისსა დ, წმიდისა მამისა ჩუენისა ანდრიანე(!) კრიტელისა და წმიდისა პელაგიასი და წმიდისა მღვდელმოწამისა სილოვანეს, ეპისკოპოსისა ქალაქისა ლაზისაჲ... ამასვე დღესა წმიდისა ულვიანე ეპისკოპოსისა და მოწაფეთა მისთა... ამასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუენისა ნიკიფორესი მიდიკისა წინამძღვრისა, და წმიდათა მოწამეთა აფროდისი, მილდა, მაკროვი, უვალერიანე, გორდიანე, ლეონტი და ანტონისი და სამეოცთა მოწამეთა, რომელნი სკვთოპოლის იწამნეს... ამასვე დღეთა აღმოყვანებაჲ პატიოსანთა ნაწილთა წმიდისა და ქრისტეს მეგობრისა ლაზარესთა და მარიამ მაგდანელისათა...“ გვ. 312—314.

245. „თვესა მაისსა ე, წმიდისა და დიდებულისა მოწამისა ირინესი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ნეოფიტე, გაიო, და გაიანოხსი და წმიდათა მოწამეთა ბარბაროზ და პელაგიასი“. გვ. 314—319.

246. „თვესა მაისსა ვ, მართლისა იობისი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა პახუმი, ილარიონ და მამასი და ღვაწლი წმიდათა მოწამეთა დიმიტრი და ანაკტი(!), დუნატუ, თერიენე, მესერეირა(!) და მათ თანათა“. გვ. 319—320.

247. „თვესა მაისსა ზ, კსენებაჲ სასწაულისა ჯუარისა გამოჩინებისაჲ...“ გვ. 320.

248. „თვესა მაისსა ჟ, წმიდისა და ყოვლად ქებულისა იოანე ღვთისმეტყველისა... ამასვე დღესა ღირსისა მამისა ჩუენისა არსენისი... წმიდისა აკაკი მოწამისა...“ გვ. 320—322.

249. „თვესა მაისსა თ, წმიდისა წინაწარმეტყუელისა ესაიასი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ქრისტეფორესი... წმიდათა მოწამეთა ეპიმახო და გორდიანესი... წმიდისა მოწამისა კოდრატიასი და მისთა თანა რომელნი იყვნეს... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ტვრიფონოსი“. გვ. 322—328.

250. „თვესა მათსა ი, წმიდისა მოციქულისა სჯემონ მოშურნისა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ალფიოს, ფილადელფოს, და კვირინესი(!) და მათ თანათა... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ისქისი(!)... ამასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუენისა ევსუქი აღმსარებელისა...“ გვ. 328—331.

251. „თვესა მათსა ია, სატფურებაჲ კოსტანტინეპოლისა და წმიდისა მოწამისა მოკიოს სუცისა... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა დიოსკორიდესი...“ გვ. 331—333.

252. „თვესა მათსა იბ, წმიდისა მამისა ჩუენისა ეპიფანე კვიპრელ(!) მთავარეპისკოპოსისა... ამასვე დღესა წმიდისა გერმანოს კოსტანტინეპოლელ მთავარეპისკოპოსისა... ამასვე დღესა წმიდისა მამისა ნიკიფორესი“ გვ. 333—336.

253. „თვესა მათსა იგ, წმიდისა მოწამისა დვლიკერიასი — ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ალექსანდრისი(!). ამასვე დღესა წმიდისა და ნეტარისა მამისა ჩუენისა ეფთვიმი(!) თარგმნისა(!) — ესე სამგზის სანატრელი მამა ჩუენი ეფთვიმი(!) აღმოეცენა ქვეყანასა ტაოსსა მშობელთაგან მორწმუნეთა...“ გვ. 336—348.

შენიშვნა: ექვთიმე ათონელის ცხოვრების სვინაქსარული რედაქცია გამოქვეყნებულია ვრცელთან ერთად. მხ. ვიორგი მთაწმიდელი, ცხოვრებაჲ იოვანესი და ეფთვიმესი, ძველი ქართული ენის ძეგლები, 3, 1946, გვ. 56—61.

254. „თვესა მათსა იდ, წმიდისა მოწამისა ისიდორესი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა კვირიაკი(!) ქალწულისა და წმიდისა მაქსიმე მოწამისა და წმიდათა მოწამეთა ალექსანდრე, აკულეთო და ბარბაროსი. აღ ე“. გვ. 348—349.

255. „თვესა მათსა იე, ღირსისა მამისა ჩუენისა პახუმისი და თეოდორე განწმენდილისა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა პეტრე, დიონოსი და ქრისტინა ქალწულისა და ანდრიასი და პავლესი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ვარქთოასი და ისაკ და სანისი(!)... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ჰერაკლე, პავლინა და ვენიდიმოასი და წმიდისა მოწამისა სოლოქონ და მის თანათა... და წმიდისა მამისა ჩუენისა ნიკლოასი(!) კოსტანტინეპოლელ პატრიარქისა“ გვ. 349—352.

256. „თვესა მათსა ივ, ღირსისა მამისა ჩუენისა თეოდორე განწმენდილისა და წმიდისა მოწამისა ავდა და ავდისუ ეპისკოპოსთა სპარსეთისათა... ამასვე დღესა წმიდისა წინაწარმეტყველისა ზაქარიასი... ამასვე დღესა წმიდისა მოციქულისა იუდასი, ძმისა იაკობისი, ძისა იოსებისი. და წმიდათა მამათა, რომელნი წმიდისა საბაის ლავრასა აღესრულნეს და წმიდისა მოწამისა ევფემიასი და წმიდისა ალექსანდრე იერუსალიმი(!) პატრიარქისა. და პოვანა წმიდისა კელით უქმნელისა ხატისა კამოლიანოს“ გვ. 352—354.

257. „თვესა მათსა იზ, წმიდისა მოწამისა ანდრონიკესი, რომელი იყო სამეოცდაათთაგანი, და წმიდისა მოწამისა სოლოქოლ(!) და მისთა თანა...“ გვ. 354—356.

258. „თვესა მათსა იძ, წმიდისა მოწამისა თეოდოტი ანკვირელისა(!) და წმიდათა მოწამეთა შვიდთა(!) ქალწულთა და თეოტი(!) მოწამისა... ამასვე დღესა წმიდისა მოციქულისა ეპაფროდიტესი და წმიდათა მოწამეთა

ივლიანესი და თევდორიტე მღვდელისა და წამებაჲ წმიდისა თეოდორე რომთა პაპისა და წმიდისა მამისა მარტინიანესი. ალჲჲ“. გვ. 356—357.

259. „თვესა მათისა ით, წმიდისა მღვდელმოწამისა პატრიკისი პროსელ(!) ეპისკოპოსისა და მის თანა წმიდათა აკაკი და მენანდრო და პოლუენოასი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა მიადდონისი... წმიდისა მოწამისა ფილორტისი. ალჲჲ“. გვ. 357—359.

260. „თვესა მათისა კ, წმიდისა მოწამისა თალელესი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ასკლასი... წმიდისა მამისა ჩუენისა მარკოზ მუუდაბნოხსა და აღათიკე მუუდაბნოხსა და წმიდისა თალასისი. ალჲჲ“. გვ. 359—361.

261. „თვესა მათისა კა, წმიდათა მეფეთა და მოწამეთა სწორთა კოსტანტინე და ელენისი(!)...“ გვ. 361—364.

262. „თვესა მათისა კბ, წმიდისა მოციქულისა იუდა მომუერნისა და წმიდისა მოწამისა ვასილისკოხსი... ამასვე დღესა წმიდისა სოფიონ მკურნალისა და წმიდისა მარკელე მოწამისა. ალჲჲ“. გვ. 364—365.

263. „თვესა მათისა კგ, წმიდისა მამისა ჩუენისა და აღმსარებელისა მიქაელ სვანდელ ეპისკოპოსისა და წმიდათა მოწამეთა მელტი(!) სტრატელატისა და იოანე და სტეფანე კომსთა და სიმრავლისა მის, რომელნი მის თანა მოსწყდეს...“ გვ. 365—368.

264. „თვესა მათისა კდ, ღირსისა მამისა ჩუენისა საკვირველთმოქმედისა(!) სვიმონისა(!)...“ გვ. 368—369.

265. „თვესა მათისა კე, მესამედ პოენა პატრონისა თავისა წმიდისა იოანე ნათლისმცემელისა“. გვ. 369.

266. „თვესა მათისა კვ, წმიდისა კარპო მოციქულისა სამეოცდაათთავანისა და წმიდისა მოციქულისა ალფესი და ძეთა მისა ღუაწლი და წმიდათა მოწამეთა აბერკი და ელენესი“. გვ. 369—370.

267. „თვესა მათისა კზ, წმიდისა მღვდელმოწამისა თერაპონ ეპისკოპოსისა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა თეოდორასი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა სერგისი და ბაქოსი, ალიპი, ევვიოტ, პავლე და ივლიანა, დისა მისისა და კსენებაჲ წმიდისა სტეფანე კოსტანტინეპოლელ პატრიარქისა და წმიდისა მღვდელმოწამისა ელადისი. ალჲჲ“. გვ. 370—371.

268. „თვესა მათისა კწ, წმიდისა მამისა ჩუენისა ნიკიტა ხალკიდონელ ფეისკოპოსისა და წმიდისა მოწამისა ელექოდინისა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა კრისკენტი და პავლე და დოოსკორესი და ნატალიასი და სილონასი რომთა. ალჲჲ“. გვ. 371—372.

269. „თვესა მათისა კთ, ღირსისა ალექსანდრე რომთა პაპისა და წმიდისა მოწამისა თევდოსიასი და წმიდათა მოწამეთა გორდიანე და ულბიანესი და კსენებაჲ ნიკიელთა მამათა... და კსენებაჲ წმიდისა ალექსანდრე ალექსანდრიელ მთავარეპისკოპოსისა...“ გვ. 372—373.

270. „თვესა მათისა ლ, წმიდისა მამისა ჩუენისა ისაკ დაღმატელისა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ევსევი, რომანოს, ტელენტი, ხალარამპი და ქრისტინასი და სიმრავლისა მის, რომელნი ნიკომიდიას დაიწვნეს და წმიდისა იერაიდა ქალწულისა. ალჲჲ“. გვ. 373—374.

271. „თვესა მაისსა ლა, წმიდისა მოწამისა ერეშისი...“ გვ. 374—375.

272. „თვესა ივნისსა აქვს დღე ლ, დღეთა აქვს უამი იე, და დამეთა აქვს უამი თ. თვესა ივნისსა ა, წმიდისა იოსტინე ფილასოფოსისა... ამასვე დღესა წმიდათა ბევრთა მოწამეთა... და წმიდათა მოწამეთა იოსტინე, ხაროტონ, ხაროს, ეველპი, იერაკო, ვეონ(!) და ზივერისი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ერმკლე და სტრატონიკასი და წმიდისა იპატო ეპისკოპოსისა. ალჲჲ“. გვ. 375—376.

273. „თვესა ივნისსა ბ, წმიდისა მამისა ჩუენისა ნიკიფორე კოსტანტინეპოლელ პატრიარქისა და წმიდისა გერასიმესი და წმიდისა მოწამისა აკაკისი და მის თანათა, და წმიდისა ერახმოხსი“. გვ. 376.

274. „თვესა ივნისსა გ, წმიდისა მოწამისა ლუკილიანესი, პავლინასი და მათ თანათა ჩხვლთა კლავდი, იპატი, პავლე და დიონოსოსი...“ გვ. 376—377.

275. „თვესა ივნისსა დ, წმიდისა მამისა ჩუენისა მიტროფანე კოსტანტინეპოლელ მთავარეპისკოპოსისა... ამასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუენისა ანდრია იერუსალიმელისა და წმიდათა მენელსაცხებლეთა დედათა მართასი და მარიამისი“. გვ. 378—379.

276. „თვესა ივნისსა ე, წმიდისა მღვდელმოწამისა დოროთე ტვრელ ეპისკოპოსისა... ამასვე დღესა წმიდათა ათთა მოწამეთა მარკიანე, ნიკანდრო, აპოლონ, ლეონიდი, არახი, გიორგი, ეპირიქე, სელინად, ერინოს და პამბოასი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა კონონისი და ქრისტეფორესი და წმიდისა ილარიონ დაღმატისა მამასახლისისა და კსენებაჲ ბარბაროზთა მოსლვისა, რაჲჲს გარე-მოადგეს კოსტანტინეპოლესა...“ გვ. 379—380.

277. „თვესა ივნისსა ვ, ღირსისა მამისა ჩუენისა ბესარიონისა და წმიდისა ილარიონ ახლისა და წმიდათა ქალწულთა მოწამეთა მართასი და მარიამისი და წმიდისა ზინაიდა მოწამისა. ალჲჲ“. გვ. 380.

278. „თვესა ივნისსა ზ, წმიდისა მოწამისა თეოდოტე ანკვრელისა... ამასვე დღესა წმიდათა მამათა ჩუენთა ანთიმო ხუცისა და სტეფანესი და დედისა სებასტიანესი. ალჲჲ“. გვ. 380—381.

279. „თვესა ივნისსა ლ, წმიდისა დიდ მოწამისა თეოდორე სტრატილატისა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ნიკანდორა და მარკიანესი...“ გვ. 381—385.

280. „თვესა ივნისსა თ, წმიდისა მამისა ჩუენისა კვრილე(!) ალექსანდრიელისა და წმიდათა მოწამეთა ალექსანდრე და ანტონინასი... ამასვე დღესა წმიდისა პელაგიასი...“ გვ. 385—386.

281. „თვესა ივნისსა ი, წმიდისა მღვდელმოწამისა ტიმოთე პროსელ ეპისკოპოსისა... ამასვე დღესა წმიდისა ნიკონ და ილიოდორესი და წმიდისა აპოლო ეპისკოპოსისა და წმიდისა თეოფანესი და პანსემნისი...“ გვ. 386—389.

282. „თვესა ივნისსა ია, წმიდათა მოციქულთა ბართლომე და ბარნაბასი...“ გვ. 389.

283. „თვესა ივნისსა იბ, ღირსისა მამისა ჩუენისა ონოფრესი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ანტონინასი... ამასვე დღესა წმიდისა იოანე

მკედრისა და წმიდათა ზენონ და ტრუფილე ეპისკოპოსთა და იგლიანესი“. გვ. 390—391.

284. „თვესა ივნისსა ივ, წმიდისა მოწამისა აკვილინესი(!)... ამასვე დღესა წმიდისა ევლოგი ალექსანდრელ მთავარეპისკოპოსისა. აღ“ჲ“. გვ. 391—392.

285. „თვესა ივნისსა იდ, წმიდისა წინაწარმეტყუელისა ელისესი... ამასვე დღესა წმიდისა მეთოდი კოსტანტინოპოლელ პატრიარქისა... წმიდისა მღვდელმოწამისა კვირელე(!) გორტინელ ეპისკოპოსისა... ამასვე დღესა მიცვალება ნეტარისა მამისა ჩუენისა იოანესი. ეფთვიმეს(!) მამისა, ჭეშმარიტისა მის მონაზონისა და ქრისტეს ნების მყოფელისა, რომელსა პირველ აბუღატი ერქვა ერისმთავრობათა(!)“. გვ. 392—393.

286. „თვესა ივნისსა იე, წმიდისა წინაწარმეტყუელისა ამოსისი და წმიდისა მოწამისა დოლასი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ონიფანტესი...“. გვ. 393—397.

287. „თვესა ივნისსა ივ, წმიდისა ტვიხონ(!) საკვრველმომქმედისა...“ გვ. 397—399.

288. „თვესა ივნისსა იზ, წმიდათა მოწამეთა მანოელ, საბაელ და ისმაელისი... ამასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუენისა იპატისი და წმიდისა ალექსი კაცისა ღმრთისა...“ გვ. 399—401.

289. „თვესა ივნისსა იზ, წმიდისა მოწამისა ლეონტისი, იპატისი და თეოდოლესი და პოლპიოასი(!). და დომეტიანესი...“ გვ. 401—403.

290. „თვესა ივნისსა ით, წმიდისა მოციქულისა იუდაძმისა უფლისა და წმიდისა მოციქულისა დეოასი(!) და წმიდისა მოწამისა ზოსიმესი...“ გვ. 403—404.

291. „თვენა ივნისსა კ, წმიდისა მღვდელმოწამისა ასკინკრიტესი(!) და მის თანათა და წმიდისა იოსებ განმორებულისა“. გვ. 404.

292. „თვესა ივნისსა კა, წმიდისა მამისა ჩუენისა ივლიანე მოწამისა მეგვტელისა და მისთა თანათა...“ გვ. 404—409.

293. „თვესა ივნისსა კბ, ევსევვი სამუსატელისა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ზენონ და ზინასი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა პომპიანე, ლალატიონ(!), სატრონინე(!) და ივლიანესი. აღ“ჲ“. გვ. 409—411.

294. „თვესა ივნისსა კგ, წმიდისა მოწამისა აღრიპპინაძისი და წმიდისა მოწამისა არისტოკლეოს ხუცისა და დიმიტრი დიაკონისა და ათანასე წიგნის მკითხველისა... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ორენატისი და ძმათა მისთა... ეროს. ფარნაკი, ფიროს, ფირმინოს, კვირიაკოს და ლონგინოს...“ გვ. 411—416.

295. „თვესა ივნისსა კდ, აღვასრულებთ შობასა წმიდისა წინამორბედისა იოვანესსა“. გვ. 416.

296. „თვესა ივნისსა კე, წმიდისა მოწამისა ფებრონიასი...“ გვ. 416—419.

297. „თვესა ივნისსა კვ, ღირსისა მამისა ჩუენისა დავით თესალონიკელისა და წმიდისა იოანე გუთელ ეპისკოპოსისა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა როფო, თერაპონ, მარკოზ და მარკიანესი. აღ“ჲ“. გვ. 419—420.

298. „თვესა ივნისსა კზ, ღირსისა მამისა ჩუენისა სამ ფ ს ო ნ უ ც ხ ო თ მოყვარისა... ამასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუენისა კ ვ ი რ ი ლ ე (!) ა ლ ე ქ ს ა ნ - დ რ ი ე ლ ის ა ...“ გვ. 420.

299. „თვესა ივნისსა კჭ, აღმოყვანებად ნაწილთა წმიდათა და საკვრველთ- მოქმედთა კ ვ რ ო ს და ი ო ა ნ ე ს ი და წმიდათა მოწამეთა კ ა რ პ ე ე ბ ს კ ო - პ ო ს ის ა და პ ა პ ი ლ ე დ ი ა კ ო ნ ის ა და ა ღ ა თ ო დ ო რ ე და ა ღ ა თ ო ნ ი კ ე - ს ი... ამასვე დღესა წმიდისა ი პ ა ტ ო ს ი ს ი, რომელი იყო ერთი სამას ათერთ- მეტთა წმიდათა მამათაგანი და წმიდისა მამისა ჩუენისა პ ა ვ ლ ე მ ე კ უ რ ნ ა ლ ის ა“. გვ. 421—423.

300. „თვესა ივნისსა კთ, საცხენებელი წმიდათა მოციქულთა პ ე ტ რ ე ს ი - დ ა პ ა ვ ლ ე ს ი...“ გვ. 423—424.

შენიშვნა: თარიღის გასწვრივ კიდეზე გადამწერის ხელით: „შეისწავეთ, რამეთუ წმიდათა მოციქულთასა პატრიარქი სწირავს თეორითა, ხოლო ს ო ფ ი ო წ მ ი ნ დ ა ს შ ა - ვ ი თ ა“ (გვ. 423).

301. „თვესა ივნისსა ლ, კსენებად წმიდათა და ყოვლად ქებულთა ათორ- მეტთა მოციქულთა: პ ე ტ რ ე, პ ა ვ ლ ე, ი ო ა ნ ე, ა ნ დ რ ი ა, ი ა კ ო ბ, ფ ი - ლ ი პ ე, თ ო მ ა, ბ ა რ თ ლ ო მ ე, ი ა კ ო ბ, ს ი მ ე ო ნ, ი უ დ ა, ლ უ კ ა, მ ა რ - კ ო ზ და სხუათა ყუთა...“ გვ. 424—425.

302. „თვესა ივლისსა აქვს დღე ლა, დღეთა აქვს ყამი იდ, და დამეთა ყა- მი ი. თვესა ივლისსა ა, წმიდათა და საკვრველთმოქმედთა კ ო ზ მ ა ნ და დ ა - მ ი ა ნ ე ს ი, პ რომ ს წ ა მ ე ბ უ ლ თ ა...“ გვ. 425—426.

303. „თვესა ივლისსა ბ, და დე ბ ა ა პ ა ტ ო ს ნ ის ა სამ ო ს ე ლ ის ა ზ ე ს - თ ა წ მი დ ის ა ღ თ ის მ შ ო ბ ე ლ ის ა. რომელ არს ვ ლ ა ქ ე რ ნ ა ს... ამასვე დღესა წმიდისა ი ო ბ ე ნ ა ლ ი ი ე რ უ ს ა ლ ე მ (!) პ ა ტ რ ი ა რქ ის ა... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა კ ვ ი ნ ტ ო ს ი (!)...“ გვ. 426—428.

304. „თვესა ივლისსა გ, წმიდისა მოწამისა ი ა კ ი ნ თ ო ა ზ ი და წმიდათა მოწამეთა მ ა რ კ ო ზ და მ უ კ ი ა ნ ე ს ი... ამასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუე- ნისა ა ნ ა ტ ო ლ ის ი კ ო ს ტ ა ნ ტ ი ნ ე ბ ო ლ ე ლ მ თ ა ვ ა რ ე ბ ს კ ო პ ო ს ის ა... ამასვე დღე- ს ა წ მი დ ა თ ა მო წ ა მ ე თ ა თ ე ო დ ო ტ ე და თ ე ო დ ო ტ ო ს ი და ა ს კ ი ლ ი პ ი - ა დ ო და დ ი ო მ ი დ ი ა ს ი და ე ვ ლ ა მ პ ი ა და გ უ ლ ი ნ დ ა უ ხ ტ ო ა - ს ი (!)...“ გვ. 428—430.

305. „თვესა ივლისსა დ, ღირსისა მამისა ჩუენისა ა ნ დ რ ი ა ი ე რ უ ს ა ლ ი - მ ე ლ ის ა... და წმიდისა მღვდელმოწამისა თ ე ო დ ო რ ე კ ვ რ ი ნ ე ლ ის ა... ამას- ვე დღესა წმიდათა მოწამეთა პ ი ს ტ ი, ე ლ პ ი დ ი და ა ღ ა პ ი ს ი: და დ ე - დ ის ა მ ა თ ის ა ს ო ფ ი ა ს ი და წმიდისა მ ა რ კ ო ზ მ ძ ო ვ რ ის ა და წმიდათა მო- წ ა მ ე თ ა თ ე ო დ ო ტ ი და დ ო ნ ა ტ ო ს ი“. გვ. 430—432.

306. „თვესა ივლისსა ე, ღირსისა მართლისა (!) დედისა ს ვ მ ე ო ნ (!) საკ- ვირველი (!) მოქმედისა < მ ა რ თ ა ს ი >... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ა ღ - ნ ის ი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ბ ა ს ი ლ ის ი და მის თანა სამეოც- დაათთა მოწამეთა... და კსენებად წმიდისა ა თ ა ნ ა ს ი ლ ა ვ რ ის ა მ ა შ ე ნ ე ბ ე ლ ი - ს ა...“ გვ. 432—433.

307. „თვესა ივლისსა ვ, ღირსისა მამისა ჩუენისა დიდისა ს ი ს ო ა ს ი და წმიდისა მოწამისა ლ უ კ ი ა ქ ა ლ წ უ ლ ის ა და რ ი ქ ს ი მოწამისა და სხუათა მ რ ა - ვ ა ლ თ ა, რომელნი იწამნეს კამბანას... ამასვე დღესა წმიდისა მღვდელმოწამისა ა ს ტ ო ს ი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ა რ ქ ი პ ო და ფ ი ლ ი მ ო ნ ი -

სი, ალექსანდრე, ეპიმახოს და ონისიმესი და წმიდისა მამისა ჩუენისა ლამპარისი“. გვ. 433—434.

308. „თვესა ივლისსა ზ, წმიდისა მღვდელმოწამისა ასკილიპოასი და მისთა თანა, და ღირსისა აკაკი მორჩილისა და წმიდათა მოწამეთა ისავრო, ბასილი, ინოკენტი, ფელიქს, ერმიოს და პერიდრინესი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა პერიდრინე, პომპიოს და ლუკიანესი, ისვიქი(!), პაპიანე, სატორნილე და გერმანოსი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ევსტათი, პოლიკარპო და ევანგელიოსა. აღლ“. გვ. 435—536.

309. „თვესა ივლისსა მ, წმიდისა დიდისა მოწამისა პროკოპისი...“ გვ. 436—441.

310. „თვესა ივლისსა თ, წმიდისა მღვდელმოწამისა პანკრატისი... და წმიდისა მოწამისა ორესტისა... ამასვე დღესა წმიდისა კვირილე კრიტელ(!) მთავარეპისკოპოსისა და წმიდათა მოწამეთა პატერმოთიოს და კობრე და ალექსანდრესი...“ გვ. 441—443.

311. „თვესა ივლისსა ი, წმიდათა ორმეოცდახუთთა მოწამეთა, რომელნი იწამნეს ნიკოპოლის... რომელთა თავნი იყვნეს ლეონტი და მავრიკ და დანიელ და ანტონი... და წმიდათა მოწამეთა ვიანორ და სილოანესი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა აპოლონისი... ამასვე დღესა წმიდათა ბევრეულთა მონაზონთა, რომელნი იყვნეს ქვაბთა შინა...“ გვ. 443—444.

312. „თვესა ივლისსა ია, წმიდისა და ყოვლად ქებულისა მოწამისა ევფემია საზღვრისა მამათასა, რაჟამს-იგი ქალკიდონისა კრებაჲმან დააწერეს... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა მარკიანესი... ამასვე დღესა მოკლვა არსენი პატრიაქისა იერუსალიმისა და წმიდისა მოწამისა კინდეოს მღვდელისაჲ...“ გვ. 444—446.

313. „თვესა ივლისსა იბ, წმიდათა მოწამეთა პროკლე და ილარიონისა... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა დოლინდუხისი, რომელსა ეწოდა მარიაჲ... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ანდრეა, პროვო და ვერონიკისი...“ გვ. 446—449.

314. „თვესა ივლისსა იგ, კრებაჲ წმიდისა გაბრიელ მთავარანგელოზისაჲ და ღვაწლი წმიდისა სერაპიონ მოწამისაჲ... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა მიროპისი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ანდრია მკედრისა, ჰერაკლე, ფავსტე, მინა და მათ თანა წამებულთა“. გვ. 449—450.

315. „თვესა ივლისსა იდ, წმიდისა მოციქულისა აკვლასი და წმიდისა მოწამისა იოსტოასი... ამასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუენისა ონისიმე საკვრველთმოქმედისა... ამასვე დღესა კსენებაჲ წმიდისა ეპიფანესი კვიპრელ(!) მთავარეპისკოპოზისა და წმიდისა ილარიონისა და წმიდისა დავით თესლონიკელისა“. გვ. 450—452.

316. „თვესა ივლისსა იე, წმიდათა მოწამეთა კვირიკესი და ივლიტასი დედისა მისისა... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ავდიმოასი... ამასვე დღესა წმიდისა იოსებ თესლონიკელისა... და კსენებაჲ ღვთისმსახურისა იოსტინიანე მეფისა აწლისა“. გვ. 452—453.

317. „თვესა ივლისსა ივ, წმიდათა ექვსას ოცდაათთა ხალკიდონელთა მამათა და წმიდათა სამას და ათერთმეტთა ნიკიელთა მამათა და ასერგასისთა კოსტანტინელ პოლელთა(!) და ორასთა ეფესელთა

და მერმეცა ასსამეოცდა კოსტანტინეპოლელთავე მეხუთისა კრებისათა და ასსამეოცდაათა მეექვსისათა, რომელნი შეკრბეს ქალკიდონს... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ანტიოხოესი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა პავლე, უალენტინა და თეასი...“ გვ. 453—454.

318. „თვესა ივლისსა იზ, წმიდისა მოწამისა მარინასი... ამასვე დღესა წმიდისა მღვდელმოწამისა ათენაგენი ეპისკოპოსისა... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა პერატისი და წმიდისა მოწამისა ბერენიკესი“.
გვ. 454—455.

319. „თვესა ივლისსა იზ, წმიდისა მოწამისა ემელიანესი... ამასვე დღესა წმიდისა იაკინთე მოწამისა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა მარკელე და დასისი და მარონისი და წმიდისა იოანე ქალკიდონელ მთავარეპისკოპოსისა და წმიდისა მოწამისა ათანასე კოლიზმელისა... ალ-ჲ“.
გვ. 455—457.

320. „თვესა ივლისსა ით, ღირსისა მაკრინასი, დისა წმიდისა ბასილისი... ამასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუენისა დიოსი... ამასვე დღესა წმიდისა გრიგოლი პანდინელ ეპისკოპოსისა...“
გვ. 457—459.

321. „თვესა ივლისსა კ, წმიდისა წინაწარმეტყუელისა ელიასი... ამასვე დღესა წმიდისა წინაწარმეტყუელისა ეზეკიელისა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა გიორგისი და თეოდორესი“.
გვ. 459—461.

322. „თვესა ივლისსა კა, ღირსთა მამათა ჩუენტა იოანესი და სკუმეონისი ქრისტესთჳს სალოსთა... ამასვე დღესა წმიდისა მოციქულისა მატათასი და წმიდისა წინაწარმეტყუელისა ეზეკიელისი“.
გვ. 461—463.

323. „თვესა ივლისსა კბ, კსენებად წმიდისა მარიამ მაგდანელისა... ამასვე დღესა წმიდისა მღვდელმოწამისა ფოკასი...“
გვ. 463—464.

324. „თვესა ივლისსა კგ, წმიდათა მოწამეთა ტროფიმე, თეოფილე, და მათთანათა. და წმიდისა მოწამისა აპოლირანისა(!) და წმიდისა აპოლონ პრომთა პაპისა“.
გვ. 464.

325. „თვესა ივლისსა კდ, წმიდისა მოწამისა ქრისტინასი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა მენო და კაპიტონისი“.
გვ. 464—465.

326. „თვესა ივლისსა კე, მიცვალებად წმიდისა ანნასი, დედისა წმიდისა ლთისმშობელისა... ამასვე დღესა წმიდისა დედისა ევპრაქსიასი... ამასვე დღესა წმიდისა დედისა ულიმპასი... ამასვე დღესა წმიდათა რამე მამათა მეხუთისა კრებისათა და წმინდისა ერმოგინე მოწამისა“.
გვ. 465—467.

327. „თვესა ივლისსა კვ, წმიდისა ერმოლოს და ერმიპპოსი და ერმოკრატისი... ამასვე დღესა წმიდისა სკუმეონ ჰალაბელისა და წმიდისა ეგნატი სტირიონელისა და წმიდათა მოწამეთა სანკტო, პოლინე, მიატტორ, ატტალო, ვალდინო და მათთანათა... და კრებად გაბრიელ მთავარანგელოზისა; ამასვე დღესა იქმნა ბრძოლა ბორღალეთს და სიკვდილი ნიკიფორე მეფისა. ალ-ჲ“.
გვ. 467—468.

328. „თვესა ივლისსა კზ, წმიდისა დიდმოწამისა პანტელეიმონისი...“
გვ. 468—469.

329. „თვესა ივლისსა კჳ, წმიდათა მოციქულთა პროხორე, ნიკანორა, ტიმონა და პარმენასი, რომელნი დაიდგინეს სტეფანეს თანა და წმიდისა მოწამისა ევსტათი ანკვირელისა(!)... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა აკაკისი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა კვინტინე(!), და და,

მაქსიმე და კალინიკესი და სატფურებად ლთისმშობელისაჲ დიკონისეს“. გვ. 469—471.

330. „თვესა ივლისსა კთ, წმიდისა მოწამისა კალინიკესი... ამასვე დღესა წმიდის მოწამისა თეოდოტიისი და შვილთა მისთა... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ალექსანდრესი და წმიდისა დედისა, პელაგიასი...“ გვ. 471—472.

331. „თვესა ივლისსა ლ, წმიდათა მოციქულთა შილა და სილოანესი, კრისკენტი და ეპენტოს და ანდრონიკესი და წმიდისა იოანე მკედრისა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა მამა, ვასილიკო(!) ბენიამენ, ვენიო და ვინისი და ნეტარისა კოსტანტინესი, პოლელ(!) პატრიაქისა და ქსენებად მორწმუნისა მეფისა თეოდოსი ახლისა“. გვ. 472—473.

332. „თვესა ივლისსა ლა, წმიდისა და მართლისა ევდუკიმესი, და წმიდისა ანტონინე ალექსანდრიელისა და ქსენებად ნეტარისა იოანე ოქროპირისა, რაჟამს დასვეს პატრიაქად, და სატფურებად ქალკიდონისა ეკლესიისა...“ გვ. 473.

333. „თვესა აგვისტოსა აქვს დღე ლა, დღეთა აქვს ეამი იგ, და ღამეთა ეამი ია. თვესა აგვისტოსსა ა, წმიდათა შვილთა მოწამეთა მაკაბელთა და მოძღვრისა მათისა ელეაზარისა... უკუანაისკნელ დედამან მათმან სოლომონია... საკმილსა... თავი თვისი შთაიდლო... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა პისტისი და ელპიდისი და ალაპისი და დედისა მათისა სოფიასი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა პოლიევქტო, თეოდორე, კვირიკე(!). ელიაზარ და მოყვასთა მათთა“. გვ. 474—476.

334. „თვესა აგვისტოსსა ბ, აღმოყვანებად ნაწილთა პირველმოწამისა სტეფანესთა და წმიდისა მოწამისა სტეფანე რომთა პაპისა... ამასვე დღესა ანგელოზისა მიერ პოვნა ნაწილთა წმიდათა მოწამეთა მაქსიმე, დედა და კვინტილიანესი(!)... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ფოკასი და ქსენებად მორწმუნისა მეფისა ივსტვინიანესი(!)“. გვ. 476—478.

335. „თვესა აგვისტოსსა გ, ღირსთა მამათა ჩუენთა დალმატისი, ისაკისი და ფავსტესი... ამასვე დღესა ქსენებად მეორისა კრებისა, რწ მამათა და წმიდისა მოწამისა რაჟდენისი, რომელი პირველ მოგვ იყო და ქრისტეანე იქმნა და იწამა სპარსთა მიერ ქართლს სოფელსა წრომს. აღ“. გვ. 478—479.

336. „თვესა აგვისტოსსა დ, წმიდათა შვილთა ყრმათა ეფესელთა და წმიდათა მოწამეთა თუთაელ და იასი და წმიდისა მოწამისა ევდუკიასი და წმიდისა ელევთერი კუჟუკლარისა. აღჴ“. გვ. 479.

337. „თვესა აგვისტოსსა ე, წინა დღე საუფლოსა ფერის ცვალებისა და წმიდისა მოწამისა ევსელონისი...“ გვ. 479.

338. „თვესა აგვისტოსსა ვ, წმიდაჲ ფერის ცვალებად უფლისა და ღმრთისა და მაცხოვრისა ჩუენისა იესუ ქრისტესი“. გვ. 479.

339. „თვესა აგვისტოსსა ზ, წმიდისა მღვდელმოწამისა დომენტისი... ამასვე დღესა წმიდისა სოზონ მოწამისა და მორწმუნისა ირინა დედოფლისა... და ქსენებად ბარბაროზთა მოსლვისა, რაჟამს მეოხებითა წმიდისა ლთისმშობელისაჲთა შთაცვივეს ზღვასა“. გვ. 479—481.

340. „თვესა აგვისტოსსა მ, წმიდისა ემმელიანე კვიზიკოასა(!) ეპისკოპოსისა... და წმიდისა მირონ საკვირველ(!) მოქმედისა... ამასვე დღე-

სა წმიდისა მოწამისა მარინოს ბერისა... და წმიდათა მოწამეთა ელევთერი და ლეონიდი და შვილთა მათთა და სატფურება წმიდათა პეტრე, პავლეთა(!) პერი სტიქიონს და წმიდისა იოანე მახარებლისა(!) მარინაკეს“. გვ. 481—482.

341. „თვესა აგვისტოსსა თ, წმიდისა მოციქულისა მატათასი... ამასვე დღესა წმიდისა თევდოსი ორობისა მამასახლისისა და წმიდისა მოწამისა ანტონისი... ამასვე დღესა წმიდისა კოსტანტინესი კოსტანტინენ(!)-პოლელ მთავარეპისკოპოსისა“. გვ. 482—483.

342. „თვესა აგვისტოსსა ი, წმიდისა მოწამისა ლავრენტი მთავარდიაკონისა და ქსკსტესი და იპოლიტესი...“ გვ. 483—484.

343. „თვესა აგვისტოსსა ია, წმიდათა მოწამეთა ევპოლო და ზენონ და მაკარი და ნეოფიტე და გიოს(!) და გაიანე და მარკოზ და მაკარისი, რომელნი იწამნეს სიკილიას და წმიდისა ელიანოზისი“. გვ. 484.

344. „თვესა აგვისტოსსა იბ, წმიდათა მოწამეთა ფოტისი და ანიკიტოასი...“ გვ. 484—487.

345. „თვესა აგვისტოსსა იგ, ღირსისა მამისა ჩუენისა მაქსიმე აღმსარებელისა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა პამფილე, კაპიტონ და წმიდისა სერგის და სტეფანესი და ქსენებად ევდუკია დედოფლისა“. გვ. 487—489.

346. „თვესა აგვისტოსსა იდ, წინა დღე წმიდისა ღმთისმშობელისა მიცვალეებისა და ქსენებად წმიდისა წინაწარმეტყუელისა მიქეასი... ამასვე დღესა წმიდისა მღვდელმოწამისა მარკელესი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ორსიკისი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ლუკისი“. გვ. 489—492.

347. „თვესა აგვისტოსსა იე, დაძინებად ზესთა წმიდისა და დიდებულისა ღმთისმშობელისა...“ გვ. 492—494.

შენიშვნა: თარღის გასწვრივ კიდეზე გადამწერის ხელით: „შეისწავეთ, რამეთუ ამას დღესა ვლადიმერს პატრიარქი და მოყვსობა. ყოველი წირვენ თეთრითა, ხოლო სოფიაწმიდას შავითა“. (გვ. 492).

348. „თვესა აგვისტოსსა ივ, წმიდისა მანდილისა და წმიდისა დიომიდესი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა თვრასო და ლევკოქსი, კრონატო და მოყვასთა მათთა და წმიდისა ეგლონ განმორებულისა“. გვ. 494—495.

შენიშვნა: თარღის გასწვრივ კიდეზე გადამწერის ხელით: „შეისწავეთ, რამეთუ ამასცა დღესა სწირვენ თეთრითა“. (გვ. 494).

349. „თვესა აგვისტოსსა იზ, წმიდისა მოწამისა მირონისი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა პავლე და ივლიანესი დისა მისისა და სტრატონიკესი... ამასვე დღესა სატფურებად ღმთის მშობელისა არმასიას“. გვ. 495—498.

350. „თვესა აგვისტოსსა იძ, წმიდათა მოწამეთა ფლორო და ლავროასი... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა სტრატონ და ფილიპე და ევსტაქიასი(!) ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ერმონ, სარაპიონ(!) და პოლიენოასი... ამასვე დღესა წმიდათა მამათა ჩუენთა მთა-

ვარებისკოპოსთა კოსტანტინეპოლელთა იოანესი და გიორგისი და წმიდისა მოწამისა იოლიანესი“. გვ. 498—500.

351. „თვესა აგვისტოსსა ით, წმიდათა მოწამეთა ანდრია სტრატილასისა და მის თანა აღსრულებულთა ორ ათას ხუთასთა... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ტიმოთესი, ადაპისი, თეკლასი და მის თანა აღსრულებულთა...“ გვ. 500—502.

352. „თვესა აგვისტოსსა კ, წმიდისა წინაწარმეტყუელისა სამოელისი... ამასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუენისა პავლე ახლისა კოსტანტინეპოლელ პატრიარქისა და წმიდისა მოწამისა ბასილიასი და წმიდისა და დიდისა მოწამისა ფოტინისი და მისთა თანა და სატფურებაჲ წმიდისა ლუთისმშობელისა იოსტინიანესი“. გვ. 502.

353. „თვესა აგვისტოსსა კა, წმიდისა მოციქულისა თადეოზისი და წმიდისა მოწამისა ბასასი და სამთა ძეთა მისთა: თეოდონისი, ადაპისი, და პისტოასი... ამასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ლოკიასი... ამასვე დღესა სატფურებაჲ წმიდისა ლუთის მშობელისა მარკიონსი“. გვ. 502—504.

354. „თვესა აგვისტოსსა კბ, წმიდათა მოწამეთა ადათონიკოასი და ზოტიკოასი და ზენონისი და აკვინდესი(!) და სევერიანესი და თეოპროპრეპოასი(!). ამასვე დღესა წმიდისა ირინეოს მღვდელმოწამისა... ამასვე დღესა წმიდისა დედისა ანთუსისი და ათანასე ეპისკოპოსისა, რომელმან ნათელ-სცა მას და ხარისიმე და ნეოფიტე მონათა მისთა, რომელნი იწამნეს... ამასვე დღესა ქსენება არადნი(!) დედოფლისა“. გვ. 504—507.

355. „თვესა აგვისტოსსა კგ, წმიდისა მოწამისა ლუკიოქსი და წმიდისა მამისა ჩუენისა ევსტათი ანტიოქელ მთავარეპისკოპოსისა... ამასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუენისა მელეტი მთავარეპისკოპოსისა მისვე ქალაქისა... ამასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუენისა კალინიკე კოსტანტინეპოლელ მთავარეპისკოპოსისა... ამასვე დღესა სატფურებაჲ წმიდისა ლუთისმშობელისა პროვოას მონასტერსა, და წმიდისა კოვრდოვისა და წმიდისა ლუპლოქსი; ამასვე დღესა წარვგზავნით დღესასწაულსა“. გვ. 507—512.

356. „თვესა აგვისტოსსა კდ, წმიდისა მღვდელმოწამისა ევტუქი, მოწაფისა წმიდისა იოანე ღვთისმეტყველისა, და წმიდისა მოწამისა ტატიანესი... ამასვე დღესა წმიდათა ოცდაცხრამეტა(!) თრაქსელთა მოწამეთა... ამასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუენისა გიორგი ლიმნელისა...“ გვ. 512—515.

357. „თვესა აგვისტოსსა კე, ქსენებაჲ წმიდისა მოციქულისა ტიტესი, მოწაფისა წმიდისა პავლე მოციქულისა... ამასვე დღესა აღმოყვანება ნაწილთა წმიდისა მოციქულისა ბართლომესთა და ქსენებაჲ წმიდისა მამისა ჩუენისა გენადი კოსტანტინეპოლელ მთავარეპისკოპოსისა და ეტვიფანე და მინასი და იოანესი კოსტანტინეპოლელთავე...“ გვ. 515—518.

358. „თვესა აგვისტოსსა კვ, წმიდათა მოწამეთა ანდრიანე და ნატალი, ატიკტიკოს, სისინი და მათ თანათა... ამასვე დღესა წმიდისა საბა ასურისა, და წმიდისა მაქსიმე მოწამისა და სხვსა მოწამისა ანდრიანესი, რომელი იწამა ლიკინიოს...“ გვ. 518—521.

359. „თვესა აგვისტოსსა კზ, ღირსისა მამისა ჩუენისა პიმენისა და წმიდისა მამისა ჩუენისა ლიბერი პრომთა პაპისა... ამასვე დღესა წმიდათა ლგ მოწამეთა, რომელნი იწამნეს ნიკომიდასი“. გვ. 522.

360. „თვესა აგვისტოსსა კმ, წმიდისა მამისა ჩუენისა მოსე ეთიოპელი-სა და წმიდისა მოწამისა ანთოასი და წმიდისა მამისა ჩუენისა კოდრატო ეპისკოპოსისა... ამასვე დღესა წმიდათა მ მოწამეთა და წმიდისა ლავრენტისი და დიომიდესი და წმიდისა მოწამისა გელასისი“. გვ. 522—523.

361. „თვესა აგვისტოსსა კთ, მოკვეთა პატიოსნისა თავისა წმიდისა იოანე წინამორბედისა...“ გვ. 523.

362. „თვესა აგვისტოსსა ლ, წმიდათა მამათმთავართა კოსტანტინეპოლელ მთავარეპისკოპოსთა ალექსანდრესი, რომლისა ლოცვითა არიოზ მოიკლა და იოანესი, და წმიდისა მღვდელმოწამისა ფილონიდე ეპისკოპოსისა... ამასვე დღესა წმიდისა მღვდელმოწამისა ფელიქსისი და მისთათნა იანვარი და სეპრემინოს და ფორტონიანოსისი და წმიდისა საკრველთმოქმედისა ფანტინესი“. გვ. 524.

363. „თვესა აგვისტოსსა ლა, დადებამ პატიოსნისა სარტყლისა ზესთა. წმიდისა ლათისმშობელისა“. გვ. 524.

შენიშვნები: 1. ტექსტს ერთვის: „სახელები და რიცხვი დღესასწაულთა და თუ რომელ დღეთა შინა დაცადების საქმე თვითოეულისა თვისა, ესრეთ ეუწყოს აქა“ (გვ. 525—526); „პატრიარქნი რომისანი... იერუსალემისანი... ალექსანდრიელი... ანტიოქისანი... კოსტანტინისანი(!)“ (გვ. 527—533); „მეფენი ჰრომთანი(!)... ასურასტანელთანი... მკედონელთანი... ჰრომთანი...“ (გვ. 533—535); „მეფენი ქრისტეანენი კოსტანტინეპოლისნი“ (გვ. 536—537); „ადამის ნათესაობის ჩამომავლობამ ქრისტესამდე“ (გვ. 537); „მამადმთავრის(!) იაკობის შვილების სახელები“ (გვ. 538); „წინაწარმეტყუელთა სახელები“ (გვ. 538); „ათორმეტთა მოციქულთა სახელები“ (გვ. 538); „იესო ქრისტეს მოწაფენი სამეოცდაათნი, ესე არს სახელები“ (გვ. 538—539); „ათორმეტნი მამანი ასურეთით მოვლენილნი ქართლში, მათი სახელები“ (გვ. 539); „სამეოცდა ათნი მოციქულნი და მოწაფენი ქრისტესნი, ესე არს სახელები მათი ან სად იყვნენ ეპისკოპოზად“ (გვ. 539—544); „დასაბამი ქრისტესამდე ქართლის(!) რიცხვთა(!) ქრისტესამდე“ (გვ. 544); „წმიდანი კრებანი, რომელთა დამტკიცეს(!) მართლმადიდებლობისა სარწმუნოება და დაუყვნეს პირი მწვალებელთა“ (გვ. 544).

2. დღესასწაულთა ჩამოთვლის შემდეგ ტექსტის ხელით შენიშვნა: „ხოლო მარხვათა(!) პირველი შდღეული და წმიდისა თეოდორესი და შუა მარხვა(!) ხუთშაბათი დიდთა ვალობათა, დიდი ხუთშაბათი, ოთხშაბათი, ხუთშაბათი ამაღლებისა, საცნაურ იყავნ ესე. სადა „ყოველი“ სწერიან, მიზღებულთა და ძმათა ყოველთა ზოგად ჯერ არს დაცადებამ საქმისამ, ხოლო სადა „ყოველი“ არა სწერიან, მათ დღეთა ძმანი ოდენ დააცადებენ საქმესა და მუშაენი შურებთან. საყვარელნო, წელიწადსა შინა მთაწმიდას ექვსი დრაკანი უნდა მიცემა მუშაისა, და ესე რომელ მცირედ არიან საერონი უქმენი, ნუ გიკვრს, ოცი მუშაი შვრების ყოველადვე და ყოველსა წელსა ჩუენსა მონასტერსა“ (გვ. 526).

3. ხელნაწერში მოთავსებული სვინაქსრის ტექსტი ძირითადად ისეთივე შედგენილობისაა, როგორისაც გიორგი მთაწმიდლის რედაქციის დიდი სვინაქსარი (ნუსხები H 1661, A 193), ოღონდ მასში ჩანს დამატებითი მასალა (ცალკეულ წმინდანთა მოსახსენებლები), რომელიც გვიანდელი წყაროებიდან უნდა იყოს აღებული.

ანდერძები: 1. „განსრულდა წმიდაა ესე და პატიოსანი სულთა განმანათლებელი და ჳორცთა განმწმედელი წმიდაა და საეკლესიო და წელიწადსა შინა დღითიდღე საკითხავი წიგნი ესე სჯნაქსარი. ღმერთო, მშუდობაში მაჳარე მწერალს ნიკოლოზს და ძესა ჩემსა იოვანეს, რომელნი აღვასრულებდეთ დღითიდღე წმიდასა და პატიოსანსა დღესა და დღესასწაულსა თქუენსა. წმიდანო მამანო, წინაწარმეტყუელნო, მღვდელთმოდღუარნო, მოციქულნო, ქალწულნო და მოწამენო. შეიწყალეთ სულნი და ჳორცნი ჩუენნი. მეუღლით და [ასულთ] და ძითუჩით. განსრულდა ჳელითა ჩაჩიქასშვილი მღვდლის ნიკო-

ლოზისათა თევსა ავგსტოს ოცდაათსა, ქკს ომდ“ (გვ. 544).

2. „განსრულდა ქკს ომდ“ (გვ. 524).

მინაწერები: 1. „დიდსა ხუთშაბათსა ცისკრად ქარი თუ აღმოსავლეთით ქროდეს, ყოვლისა კეთილისა ნიშანი არს, თუ სამკრეთით ქროდეს, გვალვა იყოს, თუ ჩრდილოეთით იყოს, წვმა(!) იყოს, თუ დასავლეთით ქროდეს, ლაშქრობა იყოს“ (გადამწერის ხელით, გვ. 315).

2. სომხური მინაწერი (გვ. 1; აღნიშნულია, რომ ხელნაწერი № 10 ეკუთვნის ავეტიქ ენფიანჯიანცს).

(1092)

2570

კრებული. XVII—XVIII

166 ფ; 15×10; ქაღალდი; ტყავგადაკრული ხის ყდა; თანაკლული, აკლია შიგნითაც; 1—2, 143—144 ფ. დაზიანებულია (ჩამოჭრილი ან ჩამოხეთული); 156rv, 161r—166r განსხვავებული ხელითაა ნაწერი; ნუსხური; სათაურები სინგურით; [XVII—XVIII]; დაუწერელია 166v.

1. [სამთვარიო]. — „...ლდეს... რთა ქცევაა და...“ 1r—2r.

2. „სასიზმრომართალი. — უკუეთუ ვინმე სიზმარსა შინა ღმერთსა ზრახვიდეს, ანუ იხილოს ოდეს. უწყოდეს...“ 2r—17r.

3. „ესევე ძახისმეტყუელე ბაპირტყუთა გამოწიგნთავან. — არის ქუეწამძრომი ჭია, სახელით მსუჭნი, რომელსა მოაკლდეს...“ 17r—31r.

შენიშვნა: თხზულება წარმოადგენს პარაფრაზს ბასილი კესარიელის „მხეტათვის სახის სიტყვისა“, რომელსაც ერთვის დამოძღვრითი ხასიათის მქონე მსჯელობები.

4. „თარგმანებისაგან წმიდისა იოანე მახარებელისა გამოცხადებისა გამოკრებულნი სიტყუანი, რომელნი-იგი უთარგმანა წმიდასა მამასა ანდრიას კესარი-კაბადუკიას მთავარებისკოპოსისა(!) მოწყალისა(!). — გამოცხადება იესუ ქრისტესი, რომელი მოსცა მას ღმერთმან. თარგმანი. გამოცხადება არს დაფარული(!) საქმეთა ჩუჭნება...“ 31v—48v.

შენიშვნა: თარგმანების ტექსტი გამოცემულია (იხ. იოვანეს გამოცხადება და მისი თარგმანება, გამოსცა ი. იმნაიშვილმა, ძველი ქართული ენის კათედრის შრომები, 7, 1961).

5. „ქებაა წმიდის მარინესი. — ვიწყით საღთოთა წერილთა და წმიდაა ვაქსენოთ სამება...“ 48v—63v.

წყდება: „...თქუა წმიდამან: ძმაო მალქოზ, აღასრულე ბრძანებული, აწ მომკუჭთე თავი, იქმნას მათი წამებული. მარკოზ თქუა: ვერ მოგკუჭთ, პ'ლ...“.

შენიშვნა: ტექსტი წარმოადგენს გაბმით დაწერილ პოემას (შდრ. S 1511:32). ტექსტი ხშირად შერყვნილია, ლექსთწყობა დამახინჯებული.

6. [სწავლანი სულიერნი ანუ მარგალიტი]. — „...და ჰრქუა ურწმესმან(!) ძემან მამასა თვსა(!) მამაო, მომეც მე რომელი მხედები(!) მონაგებისაგან შენისა. და წარვიდა ძე იგი უმრწამესი(!) უხუცესი უცხოსა ქა-

ლაქსა და შექამა მონაგები იგი მეძაეთა და მემრუშეთა თანა...“ 64r—104v.

შენიშვნა: ხელნაწერში მოცემულია მხოლოდ ნაწილი „მარგალიტის“ იმ ვრცელი ტექსტისა, რომელსაც ვხვდებით ხელნაწერებში A—1369 და H—1296; მასალის თანმიმდევრობა და დასათაურებაც სხვაგვარია. ქვემოთ ჩამოთვლილია ტექსტის ძირითადი შემადგენელი ნაწილები; ფრჩხილებში მითითებულია შესაბამისი ადგილების დასაწყისი A—1369-დან: იგავები თარგმანებითურთ, ე. ი. კითხვა-მიგებები — უძღები ძის იგავი 64r (88r); „იყო ერთი მეფე და ედგა მას ერთი მოვალე...“ 66v (90r); „მატანას და სამელისა(!) ზეცით გარდამოყრა რაჲ სახე იყო...“ 68r (91v); „იუდას ნაცვლად მატანის ყოფაჲ რაჲ სახე იყო...“ 68r (91v); „დავითისი: ფუცა უფალმან და არა შეინანოს...“ 68r (91v); „[დავითისი] მე ვთქვი განკარგებასა ჩემსა...“ 68v (92r); „ანგელოზთაჲ დაბადებაჲ ვითარ იყო 68v (92r); „შემწე და მხსნელი ჩუენი ხარი შენ...“ 69r (92r); „ჯოჯოხეთს შიგან წინაწარმეტყუელნი იტყოდენ...“ 69r (92v); „იყოს ხე დანერგული...“ 69r (92v); „ფურცელნი მისნი არა დასკვენ...“ 69r (92v) და სხვა 71v-მდე; „წიგნსა ეფვარტსა შინა სწერია...“ 71v (21v); „ლეისკონსა(!) წიგნსა სწერია...“ 83r (33v); „მარგალიტსა შინა სწერია...“ 83v (34r); „ყი კრებულე. აწ ესეცა ვთქვათ: მართალთა და ცოდვილთა არა არს საქმე ერთი...“ 91r (38v); „ყი კრებული. აწ ესეცა ვთქვათ, ვითარცა იტყვს წერილი: ქრისტეანეთაჲ და უსჯულოთა...“ 97r (42r); „ყი კრებული. აწ ქრისტეანეთათჳს ვიტყვ: უკუთუ შეფე მოკუდეს მონათათჳს...“ 98r (43v); „იყო ერთი კაცი, რომელი იყო ველითა მოწყალე და სიძვის მოყუარე...“ 101r (45v); „ყისა კრებულისა. იყო ერთი კაცი, რომელი ინანდა და დაეცემოდა...“ 102v (46r); „ყოვლისა კრებულისა. ვიეთნიმე იტყვიან(!), რომელნი დიდსა კეთილსა იქმენ...“ 103v (47r). შლრ. კ. კეკელიძე, ძველი ქართული მწერლობის ისტორია, I, 1951, გვ. 424.

7. „ცხოვრებაჲ შავრიანე ქალისა. — იყო კაცი ვინე(!) ეგვპტეს, რომელსა ეგულებოდა მონაზნობით ცხოვრებაჲ. და ესუა მას შვილი ერთი ქალი...“ 104v—109v.

შენიშვნა: შლრ. A—95, 1303—1307, აგრეთვე კ. კეკელიძე, ეტიუდები..., V, გვ. 131.

8. „გვთხრობს მამა იოანე, ეპისკოპოსი ქალაქისა დიდისა. — მითხრა ოდესმე მამამან თეოდოსი ურვალმან, ვსხედით რაჲ მთასა წმიდასა სინასა...“ 109v—111v.

წყდება: „...არამედ სიმყრალე ესე, რომელსა-ესე ხედავთ, არს მარჯუენისა ჩემისა, რომლითა-იგი ვიპყარ კელი მისი; მიერითგან ვერღარა ვიკადრე ჟამის-წირვად...“

9. „ასოთსამღერალო. — „...წარბი ემღერდეს, სიხარული მოხუდესანუ ხუასტაგი, თუ მარცხენა წარბი ემღერდეს...“ 112v—117r.

10. „საკვმატონითუქთანო. — თუესა სეკდენბერსა გდაკდ, თაოკდონბერსა. გდაკა...“ 117rv.

11. „დენი თუშთანი კეთილნი და ბოროტნი ყოვლისათჳს, რომელსა ზედა სდგე: ა. ვაჭრობაჲ, გ. თუ წარწყმდე, მეშვდესა იპოო...“ 117v—124r.

12. „კალადრა(!) თქმული ეზიარა(!) წინაწარმეტყუელისა. — უკუთუ დადგეს იანვარი დღესა კვრიაკესა...“ 124r—125v.

შენიშვნა: იხ. სოლ. ყუბანეიშვილი, ძველი ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია, I, გვ. 30—31.

13. „ზედნადები წელიწადისა მოწვევნისა და მოწვენადისა. — უკუეთუ იყო ზედნადები ია...“ 125v—131v.

შენიშვნა: იხ. ზემოთ ხს. ქრესტომათია, გვ. 28—30.

14. „ნიშანი ძრვისა და ქუხილისა. — იანვარსა თუ იქუხნეს, იფქლისა და ღვინისა სავსებაჲ იყოს...“ 131v—132v.

შენიშვნა: იხ. ზემოთ ხს. ქრესტომათია, გვ. 31.

15. „უკუეთუ გინდეს ცნობაჲ ჟამთა მზის ქცევისა: — მარტსა კ განისწორნენ ღღენი და ღამენი, და ღღეთა აქუს ჟამი იბ...“ 132v—133v.

16. „სნეულისა საკითხავი, დარჩების თუ მოკუდების მართლა. — უკუეთუ გინდეს ცნობაჲ სნეულისა, განმრთელდების ანუ მოკუდების, იპყარ სახელი მის სნეულისა, მღღელისაგან წოდებული...“ 133v.

17. სპოკრიფული თხრობანი. — „...სა ოთხშაბათსა. ხუთი ღღით-უხუცე იყო ადამ ევას...“ 134r—138v.

18. „ცათა მოხილვა წმიდისა ღთისმშობელისა, გამოცხადებაჲ სატანჯველთა. გ. მ. — ეგულებოდა რა წმიდისა ღთისმშობელსა აღსლვა მთასა...“ 138v—153r.

შენიშვნა: თხზულება გამოცემულია (იხ. ზემოთ ხსენებული ქრესტომათია, I, გვ. 14).

19. „წმიდისა და ნეტარისა მოციქულთა თავისა პავლესი, რომელმან სახედ მზისა მოვლო და განანათლა ყოველი ქუეყანაჲ, რომლისათჳსა მიერ ცისა აღტაცებულ იქმნა სამოთხედ და აღიწია სამ ცამდე და ესმნეს სიტყუანი უთქმელნი და იხილნა საყოფელნი მართალთა და ცოდვილთანი. — იტყუს ნეტარი პავლე: ნესტუ ბრწყინვალე ეკლესია და კმა მისი ქადაგი...“ 153r—166r.

შენიშვნა: სათაურის ის ნაწილი, რომელიც კვადრატულ ფრჩხილებშია ჩასმული, გადასულია და არ იკითხება. აღდგენილია A—153-ის მიხედვით (გვ. 262). მინაწერები: 1 (ტექსტის ხელით). „...ლით ვეღარ დავწერე“ (52v).

2. „ღმერთო, უშველე ბატონს ელენეს და მის ზალს, წმიდაო მარიანე“ (99v).

3. სომხური მინაწერი (166r; აღნიშნულია, რომ ხელნაწერი ეკუთვნის ავერტი მკრტიჩის-ძე ენფიანჯიანცს).

(1093)

2571

კრებული. XVIII

85 ფ. (170 გვ.); 10,5×15,5; ქალღი; ტვიფრულ ტყავადაკრულ მუყაოს, შესაკრავებთან ყდაში; ნუსხური; სათაურები სინგურით; [XVIII]; დაუწერელია; გვ. 126—128, 170.

1. „წიგნაკი მცირე რამე, მცირედ რამედ შემოკლებით თქმული აღსარებისათჳს. — რამეთუ აღსარებაჲ ყოვლადე და ფრიად ღიდ საპირო რამე არს სულისა ცხოვრებისათჳს...“. გვ. 1—119.

2. <ნიკოლოზ გაბაშვილი>. — „სწავლა მოძღურისა მიერ სულიერისა სარწმუნოებისათვის. — საყუარელო სულიერო შვლო(!), რამეთუ ვითარცა სარწმუნოება თვნიერ საქმეთასა მკუდარ არს, ეგრეთვე საქმენი თვნიერ სარწმუნოებისა მკუდარ არიან...“ გვ. 120—124.

შენიშვნა: გვ. 125-ზე ანდრძი, „ქმული ნიკოლოზ დეკანოზის გაბაშვილის მიერ, რომელი შენდობასა ვითხოვ უღირსისა ხუცისა ოსეს თანა“.

3. „სწავლა მოძღურისა მიერ სულიერისა მამისა აღმსარებელისა მიმართ მოწაფისა თვისისა, ოდეს აღიარებდეს თვსთა ცოდვათა. — მოძღუარბან მიიყუანოს მოწაფე წინაშე აღსავალისა კარისა და წართქუას: წმიდაო ღმერთო...“ გვ. 127—169.

მთავრდება: „...ან შენის მიზეზით ორსულს მუცელს წაგიზდენია...“.

მინაწერი: სომხური (გვ. 1; აღნიშნულია, რომ ზელნაწერი ეკათევის ავღტიქ მკრტიჩის-მე ვნფიანჯიანცს. თარიღი — 1855 წ.).

(1094)

2572

სამოციქულო. 1771

338 ფ.; 16,5×10,5; ქაღალდი; ტვიფრულ ტყავადაკრულ ხის ყდაში; თავნაკული; ამოცვენილია: 1—6, 33—34, 41—42, 56—59, 62, 69, 110, 112, 115, 117, 142, 149, 256, 259, 332 ფფ.; ყდას შერჩენილი აქვს ცალი შესაკრავი; ზედა ყდის საცავი ფურცლის verso-ზე მინატურა; ნუსხური; სათურები სინგურით; 1771 წ. (337v); გადამწერი ნიკოლოზ ჩაჩიკაშვილი (337v).

1. <საქმე მოციქულთა>. — „...და ილოცეს და თქუეს: შენ, უფალო, ყოველთა გულთა მეცნიერო, გამოაჩინე ერთი...“ 1r—77r.

შენიშვნა: თავნაკული ტექსტი იწყება 1 თვის 24-ე მუხლით.

2. <კათოლიკე ეპისტოლენი>. — „კათოლიკე ეპისტოლე იაკობ მოციქულისა. თავი პირველი. — იაკობ ღმრთისა და უფლისა ქრისტეს მონა, ათორმეტთა ნათესავთა, — გიხაროდენ...“ 77r—110v.

შენიშვნა: კათოლიკე ეპისტოლეებში შედის:

„კათოლიკე ეპისტოლე იაკობ მოციქულისა“ (77r—84v);

„პირველი კათოლიკე ეპისტოლე პეტრე მოციქულისა“ (84v—93v);

„პეტრე მოციქულისა წიგნი კათოლიკე მეორე“ (93r—98r);

„პირველი კათოლიკე ეპისტოლე იოვანე მოციქულისა“ (98v—106r);

„იოვანე მოციქულისა კათოლიკე მეორე“ (106r—107r);

„იოვანე მოციქულისა წიგნი მესამე კათოლიკე“ (107r—108r);

„კათოლიკე ეპისტოლე იუდა მოციქულისა“ (108r—110v).

3. <პავლეს ეპისტოლენი>. — „რომაელთა მიმართ ეპისტოლე წმიდისა პავლესი. თავი ა. — პავლე, მონა იესუ ქრისტესი, ჩინებულა მოციქული...“ 111r—269r.

შენიშვნები: 1. პავლე ს ეპისტოლეებში შედის:

- „რომაელთა მიმართ ეპისტოლე წმინდისა მოციქულისა პავლესი“ (110v—141r);
 „კორინთელთა პირველი ეპისტოლე წმინდისა მოციქულისა პავლესი (141r—171r);
 „კორინთელთა მუორე ეპისტოლე წმინდისა მოციქულისა“ (171r—190r);
 „გალატელთა მიმართ ეპისტოლე(!) პავლე მოციქულისა“ (190r—200r);
 „ეფესელთა მიმართ ეპისტოლე წმინდისა პავლე მოციქულისა“ (200r—209v);
 „ფილიპელთა მიმართ ეპისტოლე წმინდისა პავლე მოციქულისა“ (209v—216r);
 „კოლასელთა მიმართ ეპისტოლე წმინდისა პავლე მოციქულისა“ (216r—222v);
 „პირველი თესალონიკელთა მიმართ ეპისტოლე წმინდისა პავლესი მოციქულისა“ (223r—228v);
 „მეორე თესალონიკელთა მიმართ ეპისტოლე წმინდისა პავლესი მოციქულისა“ (228v—231v);
 „პავლე მოციქულისა პირველი წიგნი ტიმოთეს მიმართ“ (231v—238v);
 „მეორე ტიმოთელთა მიმართ ეპისტოლე(!) წმინდისა პავლე მოციქულისა“ (238v—243v);
 „პავლე მოციქულისა წიგნი ტიტეს მიმართ“ (243v—247r);
 „ფილიმონის მიმართ ეპისტოლე წმინდისა პავლე მოციქულისა“ (247r—248v);
 „პავლე მოციქულისა წიგნი ებრაელთა მიმართ“ (248v—269v).

2. სამოციქულოს ტექსტის ერთგვის:

- ა. „თქმული აღსავალთა და წარდგომათა, ვითა ყოველთა დღეთა თანა-გუაჲ ვითხვა სამოციქულოსა შეიდრულთა ყოველთა შინა წლისათა...“ (269v—290r);
 ბ. „შეკრებული ათორმეტთა თვეთა ბრძანებული რომელთამე დღესასწაულთა და რჩეულთა წმინდათათვის სამოციქულო...“ (290v—328v);
 გ. „წარდგომანი და აღილუიანი“ სხვადასხვა დღეებისათვის (328v—336r);
 დ. „აღსავალნი წირვასა ზედა“ (336r—338r).

3. ხელნაწერი წარმოადგენს პირს (შდრ. ქვემოთ, ანდერძი), სამოციქულოსი, რომელიც, რუსულ სამოციქულოზე შემოწმებული, დაიბეჭდა მოსკოვის 1765 წ. (იხ. ქართული წიგნი, I, გვ. 56). სინგურით შესრულებული შენიშვნები ცალკეული ნაწილების ბოლოში (ტექსტის ჩაობისა და მუხლებად დაყოფის შესახებ), აგრეთვე ტიპიკალური შენიშვნები ფურცლების ქვედა აშეიბზე ნაბეჭდი ტექსტიდანაა გადმოღებული.

ანდერძი: „გასრულდა წიგნი ესე სამოციქულო, — დიდებაჲ ღმერთსა! — რუსულს სტანბაზე ჳელითა ცოდვილის ნიკოლოზ ჩაჩიკასშვილის მღვდლისათა, მეოხად სულისა ჩემისა და სადღეგრძელოდ მეთულისა ჩემისა და რეჩანისათჳს, და აღსაზრდელად სამთა ძეთა ჩემთათჳს: კორნილიე, პროტორონ და იოვანესთჳს. შეისმინე, ღმერთო, ვედრებაჲ და მოჴსენება ესე ჩემი. განსრულდა ოკლონბერსკ, ქქსა ონი.“

დაიბადა კორნილიე, ძე ჩაჩიკასშვილის ნიკოლოზ მღვდლისა, თვესა სეკტემბერსა იგ, დღესა შაბათსა ქქს ონი.

დაიბადა პროტორონ მკათათვესა კჳ, დღესა პარასკევსა ქქს ონი. დაიბადა ძისა ჩემისა მოსხელე(!) თომა იოვანე თვესა ოკლონბერსა ვ, დღესა ხუთშაბათსა, ქქს ონი“ (337v—338r).

შინაწერები: 1. „ქ. ესე სამოციქულო კორნილიესია. ვინც მაიბაროს, ამისი მაღლი გაუწყრეს. ამინ“ (ზედა ყდის საცავი ფ. recto).

2. სომხური (339r; აღნიშნულია, რომ ხელნაწერი (№18) ეკუთვნის ავ. ეტიქიენ ფინჯიანცის. თარიღი — 1855 წ.).

(1095)

2573

პარაკლისები. 1800

82 ფ. (I—162 გვ.); 14,5×10; ქალღი; ტვიფრულ ტყავადაკრული მუყაოს ყდა; მხედრული; სათაურები მთავრულით, სინგურით; IV-ზე ჯვარი; 1800 წ. (გვ. 161); დაუწერელია; IV, გვ. 162.

1. „ღთივ შემკობილნი პარაკლისნი ყოველთა წმიდათათჳს მოსწავებულნი. ა. პარაკლისი სავედრებელი წმიდისა ღთისმშობლისა ყოვლად ბრწყინვალეთა დღესასწაულთა მისთათჳს. — მღვდელმან — კურთხეულ არსი, გუნდმან — ამინ...“ გვ. 1—20.

2. „ბ. პარაკლისი სავედრებელი ცხოველსმყოფელისა და პატიოსნისა ჯუარისა. — მღვდელმან — კურთხეულ არსი, მეუფეო ზეცათაო...“ გვ. 21—36.

3. „გ. პარაკლისი სავედრებელი წმიდათა ანგელოსთა. მღვდელმან — კურთხეულ არსი, მეუფეო ზეცათაო...“ გვ. 37—50.

4. „დ. პარაკლისი სავედრებელი წმიდისა იოანე ნათლისმცემლისა. — მღვდელმან — კურთხეულ არსი, მეუფეო ზეცათაო...“ გვ. 51—64.

5. „ე. პარაკლისი სავედრებელი წმიდათა წინაწარმეტყუელთა. — მღვდელმან — კურთხეულ არსი, მეუფეო ზეცათაო...“ გვ. 65—78.

6. „ვ. პარაკლისი სავედრებელი წმიდათა მოციქულთა. — მღვდელმან — კურთხეულ არსი, მეუფეო ზეცათაო...“ გვ. 79—92.

7. „ზ. პარაკლისი სავედრებელი წმიდათა მოწამეთა. — მღვდელმან — კურთხეულ არსი, მეუფეო ზეცათაო...“ გვ. 93—107.

8. „წ. პარაკლისი სავედრებელი წმიდათა მლოდელმთავართა(!). — მღვდელმან — კურთხეულ არსი, მეუფეო ზეცათაო...“ გვ. 108—122.

9. „თ. პარაკლისი სავედრებელი ღირსთა და ღმერთშემოსილთა მამათა. — მღვდელმან — კურთხეულ არსი, მეუფეო ზეცათაო...“ გვ. 123—138.

10. „ი. პარაკლისი სავედრებელი უფლისა ჩუენისა იესუ ტკბილისა ღმრთივე ბრწყინვალეთა დღესასწაულთა მისთათჳს და კვირიაკეთა. — მღვდელმან — კურთხეულ არსი, მეუფეო ზეცათაო...“ გვ. 139—153).

შენიშვნები: 1. ტექსტს ერთვის: „განგება პარაკლისთა“ (გვ. 154—161).

2. ზოგიერთი პარაკლისის თავსა და ბოლოში არის პატარ-პატარა ორნამენტები.

ანდერძი: „სროლ(!) იქმნეს სოლის(!) განმანათლებლნი პარაკლისნი საღიღებელად ღთისა და ყოველთა წმიდათა მისთა, 3.12.1800“ (გვ. 161).

მინაწერი: სომხური (გვ. 1; აღნიშნულია, რომ ხელნაწერი (№ 14) ეკუთვნის ავეტიქ ენფიანჯიანცს).

(1096)

2574

იოანე დამასკელი, თხზულებანი. XIII—XIV

151 ფ. (302 გვ.); 26X20; ქალაღი; ტყავის ახალ ყდაში; კიანაქაში, აქა-იქ რესტავრირებული; ნესტისაგან დაზიანებული ადგილები გაცხოველებულია შავი მელნით; გვ. 265—302 ავსებს ძირითად ნაკლულ ნაწილს, ნაწერია XVIII ს. ნუსხურით, შავი მელნით; სქემები — გვ. 12; [XIII—XIV]; განმაცხოველებელი ნიკოლოზ ორბელიანი (გვ. 1).

1. **წიოანე დამასკელის ეპისტოლე კოზმა ეპისკოპოსისადმი**. „ყოვლად ღირსსა და ღმრთივ პატრიცემულსა მამასა კოზმას, წმიდასა ეპისკოპოსსა მახუმახსასა იოანე უნდო. — იწროებასა [ვიდრემე გონებისასა] და უღონობასა ენისა ჩემისასა მეცნიერსა მცნონდა, სანატრელო, კელ-ყოფად უაღრესთა ძალისათა...“ გვ. 6—8.

შენიშვნა: ტექსტი გამოქვეყნებულია (იხ. ს. გორგაძე, იოანე დამასკელის *Πηγὴ ῥωσικῆς* ქართულ მწერლობაში, მიმოძილევი, I, 1926, გვ. 192—194).

2. **სიოანე დამასკელი, თავნი საფილოსოფოსონი**, ანუ დიალექტიკა. — „მყოფისათვის არსებისა და შემთხუჭვითისა. — მყოფი ზოგადი სახელი არს ყოველთა მყოფთა...“ გვ. 8—71.

3. „ღირსისა მამისა ჩუენისა იოანე მონაზონისა და ხუცისა დამასკელისა აგარდამოცემაჲ უცილობელი მართლმადიდებელი სარწმუნოებისაჲ. ვითარმედ მიუწთომელ არს ღმერთი და ვითარმედ არა ჯერ არს ძიებაჲ და გამოწულიგაჲ არა-მოცემულთა ჩუენდა წმიდათა წინაწარმეტყუელთა, მოციქულთა და მახარებელთა მიერ. გუაკურთხენ. მამაო! — ღმერთი არავინ იხილა, ოდესცა მხოლოდ შობილმან ძემან, რომელი იყო წიაღთა მამისათა, მან გამოთქუა...“ გვ. 72—302.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერში მოთავსებული თხზულებები თარგმნილია არხენ იყალთოელის მიერ (იხ. ს. გორგაძე, იოანე დამასკელის *Πηγὴ ῥωσικῆς* ქართულ მწერლობაში, მიმოძილევი, I, 1926, გვ. 178—179). „გარდამოცემა“ დაბეჭდილია 1744 წ. მოსკოვში.

2. ხელნაწერის ზედა ყდის საცავ ფურცელზე მიკრულია ს. გორგაძის ხელით ნაწერი ერთი ფურცელი. მასზე აღნიშნულია ხელნაწერის შინაარსი, განმაცხოველებლის ვინაობა, გაცხოველების დრო, მითითებულია, რომ გვერდების ახალი სათვალავი ს. გორგაძისაა. თარიღი — 1916 წ.

ანდერძი: „ქ. მე, ყოველთა დღეთა ჩემთა ცოდვათა შინა წარმომცლემან და ტვირთმიმემან, ქართველთა და კახთა და იმერელთა მეფეთ მეფეთა დედისძმის საქართველოს მოსამართლეთ უხუცესის მდივანბეგის ორბელის ძემან და თვით მდივანბეგის ძემან ხუცეს-მონაზონმან ნიკოლოს, მოვი-შოვე კათოლიკია ესე, კეთილად ზანმბარძნობელი და თვალთა გულისათა აღმხილველი მკითხველთა, დაძველებული და გარდასრული. აწ ველითა ჩემ ცოდვილისათა მოვაცხოველე და ნაკლული შეეასრულებინე. ვინც იხილვიდეთ, შენდობას მიბრძანებდეთ ღმრთის სიყვარულისათვის, რამეთუ ფრიადი ჭირი ვნახე ამის კეთებაზედ. ქრისტეს აქეთ ჩლი, ჭკსა ტყშ“ (გვ. 1). იქვე ხვეულად: „ნიკოლოზ“.

მინაწერები: 1 (ტექსტის ხელით). „ესე ზანდუკი დედასა ცა ესრე ეწერა“ (გვ. 5).

2. (მთავრულად). „ზაქარია მოძღვრისაჲ“ (გვ. 292).

3. (ხვეულად). „ზახარია“ (ორჯერ, გვ. 71); მთავრულით „ზახარია“ (გვ. 93, 197).

7. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV

4. „წ. [ქმბერსა ათრამეტსა პურობილ პატიმარ ვიქმენ. გაბაონელი ძე ზახარიაჲ კელიასა შინა იწრო, არ-ფართოსა, რომელი ახს ხატსა ან-ჩისასა და მაშინ ვიკითხვიდი ამა მანსურის წიგნსა, აღმაგზებელსა ჩემსა“ (გვ. 1).
5. „ყოვლად უღირსი ზახარიაჲ ტფილისის პატიმარ ვიქმენ ოკლომბერსა იმ“ (გვ. 302, ზაქარია გაბაშვილის ხელით).
6. (ზაქარია გაბაშვილის ხელით).
„იამბიკოჲ. — მარამ, შენ გაქუს ოთხის ნათლისა ნაენი, გურიობს ქვე-ქვენა, სულისა მაენი, მრიდე უმშვენთა გულარძნილებანი ჰაენი, დრასტიროდ მოწყლენ ცრულ შენაზაენი, თბოლს მასმინე ჭმანი სალხინაენი“ (გვ. 71).
7. (ზაქარია გაბაშვილის ხელით): „იოსებ, შენ თუ თავი წელიკაი წარსწერო“ (გვ. 71).
8. „ისაკმან ჰირსა შინა დამიტევა“ (გვ. 1, ზაქარია გაბაშვილის ხელით; მინაწერი ძალზე მკრთალია, ოდნავ იკითხება).
9. „ისაკ, ვინძლი(!) ამისთანა კელი ასწეროო, არა ვებე“ (გვ. 1).
10. (იმავე ხელით, როგორითაც 9). „გაბაშვილი ზახარიაისია(!) ასო, აგრე სადამე იტყვიან“ (გვ. 1).
11. „თთვესა იენისსა, ათხუთსა(!) ქრისტეს აქეთ ჩლოთ, შეწვენითა ღვთისათა ვიწუე მე, ყოვლად უღირსმან ნიკოლოს სქესით ვიდრემე გაბაონის ძემან კითხვად ამისა, და იქმნა ფრიად განმაცისკრებელ განკედარებულისა გონებისა ჩემისა და ღმერთმან მომცეს გონება და ენა შეთხზვად და სინტაქსებად ლექსთა ამთ სიბრძნე-შემოსილთა კაცთა მიერ წარმონათქუთა“ (გვ. 8).
12. „ზახარიას ძმისწულის... ორი წიგნი... სამეცნიერო, ...ი კლემაქსი, დიონისი და ლოცვანი და სხვა... კიკოსი არ ვიცი, რა ერთი წაიწო. აქ დარჩა წიგნები თექვსმეტი...“ (გვ. 1).
13. „ზახარიას ძმისწულის ძე (?) კოტი“ (გვ. 71, სინგურით, გვ. 301).
14. „ფებერვალსა ა, შეწვენითა ღვთისათა ვიწუე მე, ყოვლად უღირსმან დიკონ გაბაონ... იოსებმან წელსა ჩუი და იყოს შემწე უფალი“ (გვ. 300).
15. „სტამბილამ ვმართავ, მანგლელი ამეროსი“ (გვ. 91: მისივე ხელითა მინაწერები აშიებზე ტექსტის შინაარსის შესახებ. გვ. 88, 94).
16. მინაწერები XVIII ს. მხედრულით (შესაძლოა, ნიკოლოზ ორბელიანის ხელით, გვ. 24, 60, 94, 99, 296).
17. XVIII ს., ნუსხურით: „შემიწყალე, ტკბილო იესუ, ცოდვილი იოსებ“ (გვ. 1).
18. სომხური მინაწერი (გვ. 33, აღნიშნულია რომ ხელნაწერი ავეტიქენ ფიანჯიანცის ბიბლიოთეკიდანაა, თარიღი — 1855 წ.).
19. კრიპტოგრამა (გვ. 302).

(1097)

2575

ჟამნი. 1791

458 ფ; 11X8: ქალაღი; ტვიფრულ ტყავგადაკრული ხის ყდა; ნუსხური; სათაურები სინგურით; 1791 (447r); გადამწერი — ნიკოლოზ ჩაჩიკაშვილი (384v); დაუწერელია 461v.

„ჟამნი. ა. ძალითა ღმრთისაჲთა. ყოველი რაოდენი აქვს ლოცვაჲ მსგზავსად წესისა მის წმიდისა იერუსალიმისა და კეთილთა მონასტერთა. — რაჟამს აღსდგე ძილისაგან, განეშორე სარეცელსა და ბრძანე: ლოცვითა წმიდათა მამათა ჩუენთა უფალო იესუ ქრისტე...“ 1r—461r.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერში შედის: ა. ჟამნი (1r—121r); ბ. თვეთა მეტყველებანი ძალითა ღვთისათა წლითი-წლად (121v—364v); გ. ტროპარი კონდაკი მარხვათანი და ზატიკათანი (365r—383v); დ. ტროპარი კონდაკი აღდგომისანი

რვა ვამნი (383v—390v); ე. ტროპარი და კონდაკი მსგზეფისისანი (390v—393v); ვ. სხვა საგალობელი მიცვალებულთათვის (393v—395v); ზ. იბაკონი და იკოსნი წმინდისა ღვთისმშობლისანი (396r—413r); მ. პარაკლისი ახლად თარგმნილი ბერძულისაგან სავედრელი ყოვლად წმინდისა ღვთისმშობელისა შიშართ (413r—425r); თ. სახარებანი აღდგომისანი ათერთმეტნი საცისკრონი (425r—435v); ი. სამოციქულო და სახარება შეიდეულთა მსგზეფისისა (435v—446v); ია. ქორონიკონი ველთაზე გამართული (447r—461r).

2. ხელნაწერის გადაწერის თარიღს არკვევს ქრონიკონის დასაწყისში მოთავსებული ცნობა: „დასაბამითგან ჭხუთ, ქრისტეს აქეთ ჩლუა, ქვნი მოო(!)“. (447v).

3. 405v-ზე ჩაკრულია სურათი ღვთისმშობლისა ყრმით.

ანდერძი: „განსრულდა ეამნი სრულიად და ათორმეტნი თუენი ტროპარით კონდაკითურთ. წესისაებრ ჭელითა ჩაჩიკას ძისა ნიკოლოზ მღვდლისაათა. ღმერთო, მშვიდობაში აჰმარე მონასა შენსა კონილიეს(!) და თომას“ (364v—365r).

მინაწერი: სომხური (461r; მითითებულია, რომ ხელნაწერი № 15 ეკუთვნის ავეტიქ ენფიანჯიანცს. თარიღი — 1855 წ.).

(1098)

2576

ძლისპირნი. 1784

191 ფ.; 10×8; ქაღალდი; ტვიფრულ ტყავგადაკრული ხის ყდა; ყდას შერჩენილი აქვს ცალი შესაკრავი; მხედრული, სათაურები სინგურით; 1784 წ. (191v); ვადამწერი პაატა დიაკონი (191v).

1. „სძილისპირნი(!) ღვთისმშობელისანი. უგა. კ[მა] ა. — სასწაულითა იქსნა ერთ უფალმან და ზლუა მღვლევარ(!) სიტყვთ განაკმო...“ 1r—167r.

2. „ძილისპირნი(!) და ღვთისმშობელისანი უფალო. დადად-ყავსა. კმა ა. — შენ სიტყვა დაუსაბამო, ზეცისა მეუფე, თანასწორი მამისა...“ 167r—190r.

ანდერძი: „ქ. დიწერა პაატა დიაკონის ველით თუშსა ნოენბერსა, ქკს უობ, წელსა ჩლბდ“ (191v).

მინაწერები: 1. „რვას ენკენისთევს არის დაბადებული ელისაბედ, მეცამეტეს წელიწადში დგას. ქკს უოშ“ (191v).

2. „აქამდის ოცდაოთხის წლისა ვარ, ქკს უოშ ნახევარს იანვარს ვარ დაბადებული“ (ქვედა ყდის შიდა მხარეს).

3. სომხური მინაწერი (190v; აღნიშნულია, რომ ხელნაწერი № 17 ეკუთვნის ავეტიქ ენფიანჯიანცს. თარიღი — 1855 წ.).

(1099)

2577

ეამნი. XVII

319 ფ.; 9,5×7; ქაღალდი; ტვიფრულ ტყავგადაკრული ხის ყდაში; ბოლონაკლული; ნუსხური; სათაურები სინგურით; [XVII]; დაუწერელია 164v.

„ეამნი ძალითა ღმრთისაათა. მღვდელმან — კურთხეულ არსი დიდებაჲ შენდა, ღმერთო, წმიდაო ღმერთო, მამაო ჩუენო, რამეთუ შენი არს სუფევეა...“ 1r—295r.

შენიშვნები: 1. 1rv ნაწერია ძირითადი ტექსტისაგან განსხვავებული ხელით და უფრო გვიანდელ რესტავრაციას წარმოადგენს.

2. ხელნაწერში შედის: ა. ყამნი (1r—164r); ბ. იბაკონი წმიდისა ღვთისმშობლისანი, რომელსა დაუჯდომელი ეწოდების, ზოლო ბერძულად აკათისტო (165r—183v); გ. თვეთა მეტყველება (184r—295r); ამას მოსდევს ლოცვა ძილში დაცემულისა (296r—304r); ლოცვა დედაკაცისა, რაჟამს შობდეს (304v—305r); ფსალმუნები 1—8 (305v—311v) და საკითხავები ახალი აღთქმიდან (311v—319v).

მინაწერი: სომხური (ქვედა ყდის შიგნითა მხარეს; აღნიშნულია, რომ ხელნაწერი № 18 ეკუთვნის აკეტიქ ენფიანჯიანცს, თარიღი — 1855 წ.).

(1100)

2578

სადღესასწაულო. XVIII ს. II ნახევარი (1756 წლის შემდეგ)

393 ფ.; 11×8; ქაღალდი; ტვიფრულ ტყავგადაკრული ხის ყდა; ქაღალდი; ნუსხური; სათურები სინგურით; XVIII ს. II ნახევარი — 1756 წ. შემდეგ (338r, იხ. აგრეთვე შენ. 2); გადამწერი ნიკოლოზ ჩაჩიაშვილი (1r, 388r); დაუწერელია 16r—v.

[ს ა დ ლ ე ს ა ს წ ა უ ლ ო]. 1. „თვესა დეკემბერსა აქუს დღე ლა, დღეთა აქუს ყამი თ, და ღამეთა ყამი იე. თვესა დეკემბერსა ა, წმიდისა წინაწარმეტყუელისა ნ ა ო მ ი ს ა. ალ^აღინა ოხითაჲ...“ 1r—v.

2. „თვესა დეკემბერსა ბ, წმიდისა წინაწარმეტყუელისა ა მ ბ ა კ ო მ ი ს ა. მისი რიგიც ისრე, როგორც ნ ა ო მ ი ს ი“. 1v.

3. „თვესა დეკემბერსა გ, წმიდისა წინაწარმეტყუელისა ს ო ფ ო ნ ი ა ს ი. ამისი რიგიც ისრე, როგორც ნ ა ო მ ი ს ი...“ 1v.

4. „თვესა დეკემბერსა დ, წმიდისა და ღიღისა ქალწულმოწამისა ბ ა რ ბ ა რ ა ს ი და ღირსისა მამისა ჩუენისა ი ო ა ნ ე და მ ა ს კ ე ლ ი ს ა ჲ. — მწუხრად უფალო ღაღატყავს ზედა...“ 2r—3v.

5. „თვესა დეკემბერსა ე. ღირსისა მამისა ჩუენისა და ღმერთშემოსილისა ს ა ბ ა გ ა ნ წ მ ე ნ დ ი ლ ი ს ი. — უკუეთუ ენებოს წინამძღუარსა აღსრულებაჲ ღამის თევისაჲ, მცირეს მწუხრზედ...“ 3v—6r.

6. „თვესა დეკემბერსა ვ, წმიდათა შორის მამისა ჩუენისა ნ ი კ ო ლ ო ზ მ ი რ ო ნ ქ ა ლ ა ქ ი ს ა მ თ ა ვ ა რ ბ ი ს კ ო ბ ო ზ ი ს ა და საკვრველთმოქმედისა. — უკუეთუ ენებოს წინამძღუარსა აღსრულებაჲ ღამის თევისა, მცირესა მწუხრსა ზედა უფალო ღაღატყავს ზედა დასდებელი...“ 6r—9v.

7. „თვესა დეკემბერსა ზ, წმიდათა შორის მამისა ჩუენისა ა მ ბ რ ო ს ი მ ე დ ი ო ნ ე ლ (!) ე ბ ი ს კ ო ბ ო ზ ი ს ა ჲ. — ალ^აღ...“ 9v—10r.

8. „თვესა დეკემბერსა ლ, ღირსისა მამისა ჩუენისაჲ პ ა ტ ი პ ი ს ი (!). — ალ^აღ...“ 10r.

9. „თვესა დეკემბერსა თ, მუცლად-ღებაჲ წმიდისა ა ნ ნ ა ს ი, რაჟამს მუცლად-იღებდა წმიდასა ლ^ათისმშობელსა. — მწუხრად ჩუეულებისაებრ კანონი, უფალო ღაღატყავსა ზედა დასდებელი, მუკლი ვ...“ 10r—11v.

10. „თვესა დეკემბერსა ი, წმიდათა მოწამეთა მ ი ნ ა, ე რ მ ო გ ე ნ ი და ე ვ ღ რ ა ფ ო ს ი ს ი. — მწუხრად დასდებელი პარაკლიტონისაჲ გ...“ 11v—12r.

11. „თვესა დეკემბერსა ია, ღირსისა მამისა ჩუენისა და ნ ი ე ლ მ ე ს ე ე ტ ი ს ა ჲ. — ალ^აღ გინა ოხითა. მწუხრად დასდებელი ლ^ათისმშობელისა გ...“ 12v—13r.

12. „თვესა დეკენბერსა იზ, ღირსისა მამისა ჩუენისა ს ფ ი რ ი დ ო ნ ს აკ-
 ვრველთმოქმედისაჲ, ტ რ ი მ ი ლ ი ნ ტ ე ლ ე ბ ს კ ო პ ო ზ ს ი ა ჲ . — მწუხრად უფა-
 ლო ლაღატყავსა ზედა, დასდებელი მუკლი ვ...“ 13r—14v.

13. „თვესა დეკენბერსა იგ, წმიდათა მოწამეთა ე ვ ს ტ რ ა ტ ი, ა ვ ქ ს ე ნ-
 ტ ი, ე ვ გ ე ნ ი. მ ა რ დ ა რ ი და ო რ ე ნ ტ ი ს ი და წმიდისა მოწამისაჲ ლ უ-
 კ ი ა ქ ა ლ წ უ ლ ს ი ა ჲ . მ წ უ ხ რ ა დ ნ ე ტ ა რ ა რ ს კ ა ც ი, უ ფ ა ლ ო ლ ა ღ ა ტ ყ ა ვ ს ა ზ ე და, დას-
 დებელი მოწამეთა მუკლი ვ, კმაჲ დ...“ 14v—15v.

14. „თვესა დეკენბერსა იზ, წმიდისა წინაწარმეტყველისა და ნ ი ე-
 ლ ს ი ა ჲ და წმიდათა სამთა ყრმა(!). მწუხრად უფალო ლაღატყავს ზედა დას-
 დებელი. მუკლი ვ...“ 17r—26v.

15. „დეკენბერსა ამას თვესა რომელ არს იზ გინა ით, ითქმის აღდგომის
 განგებაჲ... უფალო ლაღატყავზე დასდებელი აღდგომისაჲ გ...“ 26v—30r.

16. „თვესა დეკენბერსა კ, წინა დღე ქრისტეს შობისაჲ უფლისაჲ და წმი-
 დისაჲ მღვდელ მოწამისაჲ ი გ ნ ა ტ ი ს ა ჲ . — მწუხრად უფალო ლაღატყავსა
 ზედა დასდებელი წინა დღისაჲ გ...“ 30r—34r.

17. „უკუეთუ დაემთხვიოს კვრიაკე წმიდათა მამათა წინა დღესასწაულსა
 შინა, რომელ არს კ, კა, კბ და კვ, ითქმის ესრეთ: მცირესა მწუხრსა ზედა აღ-
 დგომისაჲ და ლ თ ი ს მ შ ო ბ ლ ს ი ა ჲ ჩუეულებისაებრ, დიდს მწუხრზე უფალო
 ლაღატყავზე დასდებელი აღდგომისაჲ გ...“ 34r—37v.

18. „შვენის უწყებაჲ, უკუეთუ დაემთხვიოს კვრიაკე წინა ქრისტეს შობის
 წმიდათაჲ მამათაჲ, დეკენბერს კდ, შაბათს მცირეს მწუხრზე დასდებელი,
 მუკლი დ...“ 37v—49v.

19. „თვესა დეკენბერსა კე, კორციელი შობაჲ უფლისა, ღმრთისა და
 მაცხოვრისა ჩვენისაჲ ი ე ს უ ქ რ ი ს ტ ე ს — ჟამსა ზედა ზ დღისასა ვრკეთ
 დიდსა ზარსა და ყოველთავე ზართა ზედა და შეგვკრებთი ეკლესიასა შინა და
 იწყება მწუხრი ჩუეულებისაებრ. დიაკონი იტყვის: გუაკურთხენ, მეუფეო...“
 49v—58r.

20. „თვესა დეკენბერსა კვ, კრებაჲ ყოვლად წმიდისა ღვთის მშობელი-
 საჲ. და წმიდისა მღვდელ მოწამისაჲ ე ფ თ ვ ი მ ი ს ა რ დ ი ნ ი ს ე ფ ს კ ო პ ო-
 ზ ს ი ა ჲ . — მწუხრად კანონი არ ითქმის; უფალო ლაღატყავზე დასდებელი დღე-
 სასწაულისაჲ მუკლი ვ. კმაჲ ბ...“ 58r—71v.

21. „თვესა დეკენბერსა კზ, წმიდისა მოციქულისა და პირველ მოწამისა
 ს ტ ე ფ ა ნ ე ს ი და ღირსისა მამისა ჩუენისა და აღმსარებელისა თ ე ო დ ო რ ე
 გ ა მ ო მ წ ე რ ე ლ ს ი ა ჲ და ძმისა მისისა თ ე ო ფ ა ნ ე კ ა ნ ო ნ თ ო ქ მ ე-
 დ ს ა . — მწუხრად ჩუეულებისაებრ კანონი, უფალო ლაღატყავზე დასდებე-
 ლი ს ტ ე ფ ა ნ ე ს ი გ...“ 71v—74r.

22. „თვესა დეკენბერსა კტ, წმიდათა ორთა ბევრთა დამწვართა ნ ი კ ო მ ი-
 დ ი ა ს . — მწუხრად დასდებელი დღესასწაულისაჲ გ...“ 74r—75v.

23. „თვესა დეკენბერსა კთ, წმიდათა ჩვილთა ათოთხმეტიათასთა ქრის-
 ტესთვის მომწყდართა ჰ ე რ ო დ ე ს მ ი ე რ ბ ე თ ლ ე მ ს ჰ უ რ ი ა ს ტ ა ნ ი-
 ს ა ს ა . და ღირსისა მამისა ჩუენისა მ ა რ კ ე ლ ე წ ი ნ ა მ ძ ღ ვ ა რ ს ი ა და უძინებელ-
 თა მონასტრისაჲ. — მწუხრად უფალო ლაღატყავსა ზედა დასდებელი ჩვილთა
 გ...“ 75v—77v.

24. „თვესა დეკენბერსა ლ, წმიდისა მოწამისა ა ნ უ ს ი ა ს ი და ღირსისა
 ზ ო ტ ი კ ე ხ უ ც ი ს ა ჲ ო ბ ო ლ თ მ ზ რ დ ე ლ ს ი ა , ხ ო ლ ო ა ქ ა გ ა რ დ ა ი ც დ ე ბ ს განგებაჲ.

წმიდისა მელანიასი. — მწუხრსა უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი წმიდისა ანუსიასი გ, კმად და...“ 77v—78v.

25. „თვესა დეკენბერსა ლა, ღირსისა მელანიასი რომისა. — ამისი განგებაჲ წერილ არს პირველადვე... მწუხრად ჩუეულებსიანებრ კანონი უფალო ღალატყავს ზედა...“ 78v—83v.

26. „ა. იანვარსა აქუს დღე ლა, დღეთა აქს(!) ყამი ი, და დამეთა აქეს ყამი იდ. თვესა იანვარსა ა, კორციელად წინა დაცვეთა უფლისა ღმრთისა და მაცხოვრისა ჩვენისა იესუს ქრისტესი. და ქსენებაჲ წმიდათა შორის მამისა ჩუენისა დიდისა ვასილისა კესარიელ-კაბადუკიისა მთავარეფისკოპოზისა. — აღესრულების ღამის თვეაჲ; მცირეს მწუხრზედ დასდებელი წმიდისა. მუკლი და...“ 84r—92v.

27. „თვესა იანვარსა ბ, წინა დღე ნათლის ღებისაჲ და წმიდათა შორის მამისა ჩუენისაჲ სილიბისტრო რომთა პაპისაჲ. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი წინა დღისაჲ გ...“ 92v—95v.

28. „თვესა იანვარსა გ, წინა დღე ნათლის ღებისაჲ და წმიდისა წინაწარმეტყველისა მალაქიასი და წმიდისა მოწამისა გორდისი. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი წინაწარმეტყველისა გ...“ 95v—97v.

29. „თვესა იანვარსა დ, წინა დღე ნათლისღებისაჲ და კრება სამეოცდაათა მოციქულთა, და ღირსისა მამისა ჩუენისა თეოქტიტეს წინამძღვრისა კუნთმის საკვირველისაჲ. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი მოციქულთა...“ 97v—99v.

30. „თვესა იანვარსა ე, წინა დღე ნათლის ღებისა, და ღირსისა სვნიკლიტიკესი და წმიდათა მოწამეთა თეოპეპოსი და თეონასი. — მწუხრად უფალო ღალატყავზე დასდებელი მოწამეთა გ...“ 99v—104v.

31. „თვესა იანვარსა ვ, წმიდაჲ განცხადებაჲ უფლისა ღმრთისაჲ და მაცხოვრისა ჩუენისაჲ იესუს ქრისტესი. — ყამსა ზედა ე-სა დღისასა ვრევთ დიდსა ზარსა და მერმე ყოველთა ზართა ზედა და შევკრებებით ეკლესიადა...“ 104v—119v.

32. „თვესა იანვარსა ზ, კრებაჲ წმიდისა დიდებულისა წინაწარმეტყველისა წინამორბედისა და ნათლისმცემლისა იოანესი. — მწუხრად ფსალმუნებაჲ არ იქნების...“ 119v—126r.

33. „თვესა იანვარსა ჟ, ღირსისა მამისა ჩუენისა გიორგი ქოხელისაჲ. და ღირსისა დედისა ჩუენისაჲ დომენიკასი და ევმელიანესი აღმსარებელისაჲ. — მწუხრად უფალო ღალატყავს ზედა...“ 126r—127v.

34. „თვესა იანვარსა თ, წმიდისა მოწამისა პოელიეკტოსი. — მწუხრად დასდებელი დღესასწაულისაჲ გ...“ 127v—129r.

35. „თვესა იანვარსა ი, წმიდათა შორის მამისა ჩუენისა გრიგოლი ნოსელ ეფისკოპოზისაჲ და ღირსისა დომე(!). მელიტინის ეფისკოპოზისაჲ და ღირსისა მარკიანესი. დიდისა ეკლესიისა მოხუცებულისა იკონომოსისაჲ. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი გრიგოლისაჲ...“ 129r—130v.

36. „თვესა იანვარსა ია, ღირსისა მამისა ჩუენისაჲ თეოდოსი ზოვათ(!)-ცხოვრებულთა მთავრისა. — მწუხრად ითქმის ნეტარ არს კაცი...“ 130v—137r.

37. „თვესა იანვარსა იბ, წმიდისა მოწამისა ტატიანესი. — მწუხრად დასდებელი დღესასწაულისა გ...“ 137r—138v.

38. „თვესა იანვარსა ივ, წმიდათა მოწამეთა ერმილესი და სტრატონიკესი. მასვე დღესა გარდაიკდების წმინდათა მამათა სინელთა და რაითელთა მომწყდართა. მწუხრად დასდებელი მოწამეთა...“ 138v—141r.

39. „თვესა იანვარსა იდ, ღირსთა მამათა ჩუენთა სინას და რაითას მომწყდართა. — განგება წმიდად გარდაიკდების...“ 141r—146r.

40. „თვესა იანვარსა იე, ღირსისა მამისა ჩუენისა პავლე თებელი-სა და იოანე გლახაკისა. — მწუხრად დასდებელი ვ...“ 146r—147v.

41. „თვესა იანვარსა ივ, თაყუანისცემაჲ ჯაჭვთა წმიდისა და ყოვლად ქებულისა პეტრე მოციქულისათა. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა...“ 147v—148v.

42. „თვესა იანვარსა იზ, ღირსისა და ღმერთშემოსილისა მამისა ჩუენისა ანტონისი, ამასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუენისა ანტონი მარტომყოფელისა. — უკუეთუ ენებოს, ღამის თევად“. 148v—150r.

43. „თვესა იანვარსა იძ, წმიდათა შორის. მამისა ჩუენისა და მთავარებისკობოზისათა ალექსანდრიელთა ათანასე და კირილესი. — მწუხრად ჩუელებისაებრ კანონი...“ 150r—v.

44. „თვესა იანვარსა ით, ღირსისა მამისა ჩუენისა მაკარი მეგვიპტელისა. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი...“ 151v—152r.

45. „თვესა იანვარსა კ, ღირსისა მამისა ჩუენისა და ღმერთშემოსილისა დიდისა ეფთვიმისი. — უკუეთუ გენებოსთ, ღამის თევად. მცირეს მწუხრზე დასდებელი...“ 152r—154r.

46. „თვესა იანვარსა კა, ღირსისა მამისა ჩუენისა მაქსიმე აღმსარებელისა და წმიდისა მოწამისა ნეოფიტესი. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი, მუკლი ვ... ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ეგვიენისი, კანდიოსი, ულერიანე და აკკლასი. განგებაჲ ამათი სერობის ლოცვაზე გარდაიკდება...“ 154r—155r.

47. „თვესა იანვარსა კბ, წმიდისა მოციქულისა ტიმოთესი და წმიდისა მოწამისა ანასტასია სპარსისა. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი მოციქულისა, კმაჲ ა...“ 155r—156r.

48. „თვესა იანვარსა კგ, წმიდისა მღვდელთმოწამისა კლიმი ანკკრვირელისა(!) და წმიდისა მოწამისა ალათანგელოზისა. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი, მუკლი ვ...“ 156r—v.

49. „თვესა იანვარსა კდ, ღირსისა დედისა ჩუენისა ქსენიასი. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა...“ 156v—157r.

50. „თვესა იანვარსა კე, წმიდათა შორის მამისა ჩუენისა გრიგოლი ღვთისმეტყველისა კოსტანტინეპოლელ მთავარებისკობოზისა. — უკუეთუ გენებოსთ, ღამისთევად აღასრულოთ...“ 157r—159v.

51. „თვესა იანვარსა კვ, ღირსისა მამისა ჩუენისა ქსენეფორესი და მოყვასთა მისთა. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი პარაკლიტონისა გ...“ 159v—160r.

52. „თვესა იანვარსა კზ, ნაწილთ აღმოყვანებაჲ წმიდათა შორის მამისა ჩუენისა იოანე ოქროპირისა. — მწუხრად ნეტარ არს კაცი...“ 160r—161r.

53. „თვესა იანვარსა კჭ, ღირსისა მამისა ჩუენისა ეფრემ ასურისა. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი, მუკლი ვ...“ 161v—162r.

54. „თვესა იანვარსა კთ ნაწილთ აღმოყვანება წმიდისა მამისა ეგნატო ღმერთმემოსილისაჲ. — მწუხრად უფალო ღალატყავზე დასდებელი, მუკლი ვ...“ 162r—163r.

55. „თვესა იანვარსა ლ, წმიდისა მღვდელთმოწამისა იპოლიტე რომთა პაპისაჲ. — განგებაჲ ამისი გარდაიქლება მცირეს სერობის ღოცვაზე ყოველივე. ამასვე დღესა წმიდათა შორის მამათა ჩუენთა დიდთა მღვდელთმთავართა დიდისა ვასილისაჲ, გრიგოლი ღვთისმეტყველისაჲ და იოანე ოქროპირისაჲ. — მცირეს მწუხრზე დასდებელი, მუკლი დ...“ 163r—171r.

56. „თვესა იანვარსა ლა, წმიდათა და საკვრველთმოქმედთა უვეცხლოთა კკროს და იოანესი. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი წმიდათაჲ, მუკლი ვ...“ 171r—172r.

57. „თვესა ფებერვალსა აქეს დღე კმ, უკეთუ იყოხ ნაკი, მაშინ აქეს კთ, დღეთა აქეს ჟამი ია და ღამეთა აქს(!) ჟამი იგ. თვესა ფებერვალსა ა, წინა დღე შიგებებისა უფლისა ღმრთისა და მაცხოვრისა ჩუენისაჲ იესუ ქრისტესი. და წმიდისა მოწამისა ტვირიფონისაჲ. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა ჩუეულებსაებრ კანონი...“ 172r—179r.

58. „თვესა ფებერვალსა ბ, მიგებებაჲ უფლისა ღმრთისა და მაცხოვრისა ჩუენისა იესუ ქრისტესი. — ვყოფთ ღამის თევასა, მცირესა მწუხრსა დასდებელი დღესასწაულისაჲ მუკლი დ, კმაჲ ა...“ 179r—201v.

59. „თვესა ფებერვალსა გ, წმიდისა და მართლისა სვიმეონისა ღმრთის მიმქმელისა და ანნა წინაწარმეტყუელისა. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი დღესასწაულისაჲ გ, კმაჲ ა...“ 201v—202v.

60. „თვესა ფებერვალსა დ, ღირსისა მამისა ჩუენისა ისიდორე პილუსიელისა. უკუეთუ არა იყოს, ორმოცი ითქმის. განგებაჲ დღესასწაულისაჲ და წმიდისაჲ. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი დღესასწაულისაჲ გ, კმაჲ დ...“ 203r—v.

61. „თვესა ფებერვალსა ე, წმიდისა მოწამისა აღათისაჲ. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი დღესასწაულისაჲ გ, კმაჲ ა...“ 204r—v.

62. „თვესა ფებერვალსა ვ, ღირსისა მამისა ჩუენისა ვუკოლე ზმირინელ ეპისკოპოსისაჲ. — მწუხრად ღლოწა ზედა დასდებელი დღესასწაულისაჲ გ, კმაჲ ა...“ 204v—205v.

63. „თვესა ფებერვალსა ზ, ღირსისა მამისა ჩუენისა ბართენი ღალატყავსა ეფისკოპოსისაჲ და ღირსისა მამისა ჩუენისა ლუკა ელადისაჲ. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი მღვდელთმთავრისაჲ გ, კმაჲ ა...“ 205v—206v.

64. „თვესა ფებერვალსა ლ, წმიდისა და დიდებულისა მოწამისა თედორე სტრატილატისა და წმიდისა წინაწარმეტყუელისა ზაქარიასი. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი მოწამისაჲ გ, კმაჲ დ...“ 206v—208r.

65. „თვესა ფებერვალსა თ, წმიდისა მოწამისა ნიკიფორესი, ამასვე დღესა წარგზავნა დღესასწაულისა უფლისა მიგებებისაჲ. ხოლო უკუეთუ არა დაემთვიოს ამასვე დღესა, წარგზავნა დღესასწაულისაჲ ითქმის ესრეთ. — უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი, კმაჲ ბ...“ 208r—216v.

66. „თვესა ფებერვალსა ი, წმიდისა მოწამისა ბარალამისი. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი წმიდისა პარაკლიტონისა გ და ვ. კმაჲ ვ...“ 216v—217v.

67. „თვესა ფებერვალსა ია, წმიდისა მღვდელმოწამისა ვლასისი. — მწუხრად დასდებელი პარაკლიტონისაჲ გ...“ 217v—218r.

68. „თვესა ფებერვალსა იბ, წმიდათა შორის მამისა ჩუენისა მელეტი დიდისა ანტიოქელ მთავარეპისკოპოსისაჲ. — მწუხრად დასდებელი პარაკლიტონისაჲ გ...“ 218r—v.

69. „თვესა ფებერვალსა იგ, ღირსისა მამისა ჩუენისა მარტინიანესი. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი პარაკლიტონისაჲ გ...“ 218v—219r.

70. „თვესა ფებერვალსა იდ, ღირსისა მამისა ჩუენისა აექსენტისი. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი პარაკლიტონისაჲ გ...“ 219r—v.

71. „თვესა ფებერვალსა იე, წმიდისა მოციქულისა ონისიმესი. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი პარაკლიტონისაჲ, მუკლი გ...“ 219v—220r.

72. „თვესა ფებერვალსა ივ, წმიდისა მოწამისა პაფილესი(!) და მისთა თანა. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა, დასდებელი პარაკლიტონისაჲ გ...“ 220r—v.

73. „თვესა ფებერვალსა იზ, წმიდისა დიდისა მოწამისა თეოდორეტირონისაჲ. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა, დასდებელი წმიდისაჲ, მუკლი ვ. კმაჲ ბ...“ 220v—221v.

74. „თვესა ფებერვალსა იშ, წმიდათა შორის მამისა ჩუენისა ლეონრომთა პაპისაჲ. — მწუხრად უფალი ღალატყავსა ზედა დასდებელი პარაკლიტონისაჲ გ...“ 221v—222r.

75. „თვესა ფებერვალსა ით, წმიდისა მოციქულთ სწორისა არქიპოსისი. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი პარაკლიტონისაჲ გ...“ 222r—v.

76. „თვესა ფებერვალსა კ, ღირსისა მამისა ჩუენისა ლეონკოსტანტინელ ეფისკოპოსისაჲ. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი პარაკლიტონისაჲ...“ 222v.

77. „თვესა ფებერვალსა კა, ღირსისა მამისა ჩუენისა ტიმოთესი და წმიდათა შორის მამისა ჩუენისა ევსტრატე ანტიოქელ მთავარეფისკოპოსისაჲ. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი ღირსისაჲ გ, კმაჲ ტ...“ 223r—v.

78. „თვესა ფებერვალსა კბ, პოვნა პატიოსანთა ნაწილთა წმიდათა მოწამეთა, რომელნი იყვნეს ევგენიას. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი პარაკლიტონისაჲ გ... 223v—224r.

79. „თვესა ფებერვალსა კგ, წმიდისა მღვდელმოწამისა პოლიკარპოსვილერ(!) ეფისკოპოზისაჲ. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი პარაკლიტონისაჲ, მუკლი გ...“ 224r—v.

80. „თვესა ფებერვალსა კდ, პირველი და მეორე პოვნა პატიოსნისა თავისა წინამორბედისაჲ. — უკუეთუ მარხვთ არა იყოს, მწუხრად ითქმის ნეტარ არს კაცი...“ 224v—227r.

81. „თვესა ფებერვალსა კე, წმიდათა შორის მამისა ჩუენისაჲ ტაქარასნი კოსტანტინელ მთავარეპისკოპოზისაჲ. — მწუხრად უფალო ღაღატყავსა ზედა დასდებელი პარაკლიტონისაჲ გ...“ 227რ—v.

82. „თვესა ფებერვალსა კვ, წმიდათა შორის მამისა ჩუენისა პორფირი ღაზელ მთავარეპისკოპოზისა. — მწუხრად უფალო ღაღატყავსა ზედა დასდებელი პარაკლიტონისაჲ გ...“ 227v—228რ.

83. „თვესა ფებერვალსა კზ, ღირსისა მამისა ჩუენისა და აღმსარებლისაჲ პროკოპი დეკაპოლელისაჲ. — მწუხრად უფალო ღაღატყავსა ზედა დასდებელი პარაკლიტონისაჲ...“ 228რ—v.

84. „თვესა ფებერვალსა კწ, ღირსისა მამისა ჩუენისაჲ და აღმსარებლისაჲ ბასილისი, თანა-მოდვანისაჲ წმიდისა პროკოპისი. — მწუხრად უფალო ღაღატყავსა ზედა დასდებელი პარაკლიტონისაჲ, მუკლი გ...“ 228v—229რ.

85. „თვესა ფებერვალსა კთ, ღირსისა მამისა ჩუენისა კასიანერომისაჲ. — მწუხრად დასდებელი პარაკლიტონისაჲ გ...“ 229რ.

86. „თვესა მარტსა აქვს დღე ღა, დღეთა აქვს ყამი იზ, და ღამეთა ყამი იბ. თვესა მარტსა ა, წმიდისა ღირსისა მოწამისა ევდუკისი, უკუღე...“ 229v.

წინიშვნა: დანარჩენი გვერდისა დაუწერელა.

87. „თვესა მარტსა თ, წმიდათა ორმოცთა მოწამეთა სევეასტიანს შინა წამებულთა. — მწუხრად უფალო ღაღატყავსა ზედა წინა უძღვის...“ 230რ—233v.

88. „თვესა მარტსა კდ, წინა დღე ღრთისმშობლის ხარებისაჲ, და ღირსისა მამისა ჩუენისაჲ ზაქარიასი და წმიდათა შორის მამისა ჩუენისაჲ არტემი თესალონიკელ ეპისკოპოზისაჲ. — მწუხრად ჩუეულები-საებრ კანონი...“ 234რ—240რ.

89. „თვესა მარტსა კე, ხარებაჲ ყოვლად წმიდისა დედოფლისა ჩუენისა ღრთისმშობლისა და მარადის. ქალწულისა მარიამისა. — დაუწყების(!) ხუთშაბათითჲან მესამის კურიაკითჲან...“ 241რ—246რ.

90. „თვესა მარტსა კვ, კრებაჲ მთავარანგელოზისაჲ გაბრიელისი. — მწუხრი იწყების თვნიერ მეტანიისა...“ 246რ—256v.

91. „თვესა აპრილსა კგ, წმიდისა დიდებულისა დიდისა მოწამისა და ძღვევაშემოსილისა და საკვირველომოქმედისა გიორგისა. უკუეთუ ტაძარი იყოს მისა ანუ ენებოს წინამძღვარსა, ყოფს ღამის თევასა. — მცირეს მწუხრსა ზედა, უფალო ღაღატყავსა ზედა დასდებელი დ...“ 256v—260რ.

92. „თვესა აპრილსა კე, წმიდისა მოციქულისა და მახარებლისა მარკოზისა. — უფალო ღაღატყავსა ზედა დასდებელი დღესასწაულისაჲ გ...“ 260რ—261რ.

93. „თვესა აპრილსა კზ, წმიდისა მღვდელმოწამისა სვიმეონისა, რომელი იყო ნათესავი უფლისაჲ. — უფალო ღაღატყავსა ზედა...“ 261v—262რ.

94. „თვესა აპრილსა ღ, წმიდისა მოციქულისაჲ იაკობისაჲ. მმისა წმიდისა იოანე ღვთისმეტყუელისაჲ. — უფალო ღაღატყავსა ზედა დასდებელი დღესასწაულისაჲ...“ 262რ—263v.

95. „თვესა მისსა(!) აქვს დღე ღა, დღეთა აქვს ყამი იდ, და ღამეთა ყამი ი. თვესა მისსა ა, წმიდისა წინაწარმეტყუელისა იერემიასი. — უფალო

ლაღატყავსა ზედა დასდებელი, კმაჲ შ...“ 264r—v.

96. „თვესა მათისა ბ, წმიდათა შორის მამისა ჩუენისა დიდისა ათანასესი
ალექსანდრიისა პატრიარქისა. — უფალო ღალატყავს ზედა დასდებელი,
კმაჲ შ...“ 264v—266r.

97. „თვესა მათისა ზ, კსენებაჲ პატიოსნისა ჯუარისაჲ ქალაქსა შინა იერუ-
სალიმისა. წმიდისაგან თხემისა ადგილით განვრცომილ იყო იგი ვარსკვლა-
ვის სახედ, ვიდრე მთა წმინდადმდე ზეთისხილისა, ჟამსა გ-სა დიდისასა, ჟამსა
შინა კოსტანტინესა ზე მეფისა ძისა დიდისა კოსტანტინესი და
წმიდისა მოწამისა აკაკისი; ამასვე დღესა ღირსისა მამისა ჩუენისა იოანე
ზედაძნელისა, ქართველთა განმანათლებლისა. — მწუხრად უფალო ღა-
ღატყავსა ზედა დასდებელი ზატიკისა, მუკლი დ...“ 266r—269r.

98. „თვესა მათისა ზ, წმიდისა და ყოვლად ქებულისა მოციქულისა და მა-
ხარებლისა მკერდსა მიყრდნობილისა იოანე ღვთისმეტყველისა და
ღირსისა მამისა ჩუენისა დიდისა არსენისაჲ. — მცირეს მწუხრზე დასდე-
ბელი მოციქულისაჲ მუკლი დ, კმაჲ გ...“ 269r—272v.

99. „თვესა მათისა თ, წმიდისა წინაწარმეტყველისა ესაიასი და წმიდი-
სა მოწამისა ქრისტეფორესი; ამასვე დღესა აღმოყვანებაჲ პატიოსანთა
ნაწილთა წმიდათა შორის მამისა ჩუენისა ნიკოლოზ საკვირველთმოქმედისა
პირონითგან ბარა ქალაქად. — მწუხრზე ვაკსენებთ ნეტარ არს კაცსა
ა...“ 272v—274v.

100. „თვესა მათისა ი, წმიდისა მოციქულისა სვიმეონ მოშურნი-
საჲ. — მწუხრად ჩვეულებისაებრ კანონი...“ 274v—276r.

101. „თვესა მათისა იბ, წმიდათა შორის მამისა ჩუენისა ეპიფანე კვიპ-
რელ ეპისკოპოზისაჲ და გერმანე კოსტანტინეპოლელ პატრიარ-
ქისა. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი ეპიფანესი ბ, კმაჲ
ე...“ 276r—v.

102. „თვესა მათისა იგ, წმიდისა მოწამისა დვლიკერიისი; ამასვე დღე-
სა წმიდისა და ღირსისა მამისა ჩუენისა ეფთვიმე ქართველისა. რომე-
ლი იყოფებოდა მთაწმიდასა. — მწუხრად ნეტარ არს კაცი ა...“ 277v—
279r.

103. „თვესა მათისა იე, ღირსისა მამისა ჩუენისა დიდისა პახუმისა. —
მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა...“ 279r—280r.

104. „თვესა მათისა კა, წმიდათა დიდთა მეფეთა და მოციქულთა სწორთა
კოსტანტინე და ელენესი. — მწუხრად ჩუეულებისაებრ ვაკსენებთ და-
ითქმის ნეტარ არს კაცი ა...“ 280r—283r.

105. „თვესა ივნისსა აქვს დღე ლ, დღეთა აქვს ჟამი იე და დამეთა ჟამი თ.
(ა). წმიდისა მოწამისა იუსტინე ფილოსოფოსისა და მოწამისა იუსტინ-
ნასივე და მოყვასთა მისთა. — აღ. მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა
დასდებელი გ. უკუეთუ იყოს მარხვაჲ...“ 283r—v.

106. „თვესა ივნისსა ბ, წმიდათა შორის მამისა ჩუენისა ნიკიფორე
კოსტანტინეპოლელ პატრიარქისაჲ და აღმსარებლისაჲ. — მწუხრად უფალო ღა-
ღატყავსა ზედა დასდებელი, მუკლი დ...“ 283v—284r.

107. „თვესა ივნისსა ზ, წმიდისა დიდისა მოწამისა თეოდორესტრა-
ტილატისა. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი, მუკლი
ვ...“ 284r—285v.

108. „თვესა ივნისსა ია, წმიდათა მოციქულთა ბ ა რ თ ლ ო მ ე და ბ ა რ ნ ა ბ ა ს ი. — მწუხრად ჩვეულებისაებრ კანონი...“ 285r—287r.
109. „თვესა ივნისსა ით, წმიდისა მოციქულისა ი უ რ ა ძ მისა უფლისაჲ. — მწუხრად ჩვეულებისაებრ კანონი...“ 287r—288r.
110. „თვესა ივნისსა კდ, შობაჲ პატიოსნისა და დიდებულისა წინაწარმეტყველისა, წინამორბედისა და ნათლისმცემლისა ი ო ა ნ ე ს ი. — მცირეს მწუხრზე დასდებელი მუკლი დ, კმაჲ...“ 288r—292r.
111. „თვესა ივნისსა კე, წმიდისა ღირსისა მოწამისა თ ე ბ რ ო ნ ი ა ს ი. — მწუხრად უფალო ღაღატყავსა დასდებელი წინამორბედისაჲ გ, კმაჲ დ...“ 292r—293r.
112. „თვესა ივნისსა კთ, წმიდათა დიდებულთა და ყოვლად ქებულთა და თავთა მოციქულთა პ ე ტ რ ე ს ი და პ ა ვ ლ ე ს ი. — ცყოფთ ღამის თევასა, მცირეს მწუხრზე უფალო ღაღატყავს ზედა დასდებელი, მუკლი დ...“ 293r—297r.
113. „თვესა ივნისსა ლ, კრებაჲ წმიდათა და დიდებულთა და ყოვლად ქებულთა მოციქულთა ათორმეტთა და ღირსისა მამისა ჩუენისა გ ი ო რ გ ი მ თ ა წ მ ი ნ დ ე ლ ი ს ა ჲ. — მწუხრად ითქმის ნეტარ არს კაცი, ა...“ 297r—300r.
114. „თვესა ივლისსა აქვს დღე ლა, დღეთა აქვს ყამი იდ, და ღამეთა ყამი ი. თვესა ივლისსა ა, წმიდათა და საკვირველმოქმედთა უვეცხლოთა კ ო ზ მ ა ს და დ ა მ ი ა ნ ე ს ი რომს წამებულთა. — მწუხრად ჩვეულებისაებრ კანონი...“ 300r—301r.
115. „თვესა ივლისსა ბ, დადებაჲ პატიოსნისა სამოსლისა ყოვლად წმიდისა დედოფლისა ჩუენისა ღვთისმშობლისა ვ ლ ა ქ ე რ ნ ს. — მწუხრად ჩვეულებისაებრ კანონი...“ 301r—302v.
116. „თვესა ივლისსა დ, წმიდათა შორის მამისა ჩუენისა ა ნ დ რ ი ა კ რ ი ტ ლისა ი ე რ უ ს ა ლ ე მ (!) მთავარეფისკოპოსისა და ღირსისა მ ა რ თ ა ს ი, დედისა წმიდისა ს ვ ი მ ე ო ნ საკვირველთმოქმედისა. — მწუხრად უფალო ღაღატყავსა ზედა დასდებელი ანდრიასი გ...“ 302v—303v.
117. „თვესა ივლისსა ე, ღირსისა მამისა ჩუენისა ა თ ა ნ ა ს ი ათონოელისა(!). ამის განგებაჲ მწუხრი და ცისკარი ყოველივე სეკდენბერს კ შ ი ძ ი ე ხ ა რ ი ტ ო ნ ი ს ა ჲ. იქ იძიეთ“. 303v.
118. „თვესა ივლისსა ზ, წმიდისა დიდისა მოწამისა პ რ ო კ ო პ ი ს ი. — მწუხრად უფალო ღაღატყავს ზედა დასდებელი, მუკლი ვ...“ 303v—305r.
119. „თვესა ივლისსა ია, წმიდისა მოწამისა და ყოვლად ქებულისა ე ვ ფ ე მ ი ა ს ი მამათ განწესების შემწყყნარებელისა. — მწუხრად უფალო ღაღატყავს ზედა დასდებელი ეფემიასი. მუკლი ვ, კმაჲ ზ...“ 305r—307r.
120. „თვესა ივლისსა იგ, წმიდისა მთავარანგელოზისა გ ა ბ რ ი ე ლ ის ა და ღირსისა მამისა ჩუენისა ს ტ ე ფ ა ნ ე ს ა ბ ა ი ტ ე ლ ის ა. — მწუხრად უფალო ღაღატყავსა ზედა დასდებელი მთავარანგელოზისაჲ გ. კმაჲ დ...“ 307r—309v.
121. „თვესა ივლისსა იზ, წმიდისა და დიდისა ქალწულ მოწამისაჲ მ ა რ ი ნ ა ს ი. — მწუხრად უფალო ღაღატყავს ზედა დასდებელი წმიდისა მუკლი ვ, კმაჲ ზ...“ 309v—310r.
122. „თვესა ივლისსა კ, წმიდისა დიდებულისა წინაწარმეტყველისა ე ლ ი ა ს ი. უკუეთუ ტაძარი იყოს მისი ანუ ენებოს წინამძღვარსა, ყოფს ღამის თევასა. — მცირეს მწუხრზე უფალო ღაღატყავს ზედა დასდებელი...“ 310v—313v.

123. „თვესა ივლისსა კბ, წმიდათა მენელსაცხებლებეთა და მოციქულთა სწორისა მარია მ მაგ დანელისა და მოქცევა ნაწილთა წმიდისა მღვდელთმოწამისა ფოკასი. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი წმიდისა კმაჲ 313v.

124. „თვესა ივლისსა კდ, წმიდისა მოწამისა ქრისტინასი. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი მუკლი ვ... ამისი განგებაჲ ცისკრისაჲ და წირვისაჲ ყოველივე ამასვე თვესა იჴ წმიდისა მარინესი იძიე“. 314v.

125. „თვესა ივლისსა კე, მიცვალებაჲ წმიდისა ანნასი დედისა ლთისა მშობელისაჲ და კსენებაჲ წმიდათა დედათა ულუმპია და ევპრაქსიასი. — მწუხრად ჩუეულებისაებრ კანონი...“ 315r—316r.

126. „თვესა ივლისსა კვ, წმიდისა მღვდელთმოწამისაჲ ერმოლოაოზ და მის თანათა. — მწუხრად დასდებელი, კმაჲ 316r—v.

127. „თვესა ივლისსა კჴ, წმიდისა დიდისა მოწამისა პანტელეიმონისი. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი, მუკლი ვ...“ 316v—317v.

128. „თვესა ივლისსა ლა, წინა დღე შემოყვანებისა პატიოსნისა და ცხოველსყოფელისა ჯუარისა უფლისაჲ და წმიდისა მართლისა ევდუკიმესი. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი ჯუარისაჲ გ...“ 318r—v.

129. „თვესა აგვისტოსა აქვს დღე ლა, დღეთა აქვს ყამი იგ და ღამეთა ყამი ია, თვესა აგვისტოსა ა, შემოსლვა პატიოსნისა ძელისა და ცხოველსყოფლისა ჯუარისა წმიდისა შემოსილისა ტრაპეზსა ზედა, იხილეთ ყოველივე სეკდენბერსა[...]. და კსენებაჲ წმიდათა შვიდთა მოწამეთა მაკაბელთა და დედისა მათისა სოლომანდროსი და მოძღვრისა მათისა ელიაზარისი. — მწუხრად ჩუეულებისაებრ კანონი...“ 319r—327r.

130. „თვესა აგვისტოსა ბ, ნაწილთ აღმოყვანებაჲ წმიდისა პირველ მოწამისა და მთავარდიაკონისა სტეფანესი. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი წმიდისა, მუკლი ვ...“ 327v—328v.

131. „თვესა აგვისტოსა გ, ღირსისა მამისა ჩუენისა ისაკ, დალმატ, და ფასტესი. — აღჯ ანუ უფალო მამათა ჩუენთაო, რომელი ყოფთ ამის რიგის“. 328v—329r.

132. „თვესა აგვისტოსა დ, წმიდათა შვიდთა ყრმათა ეფესელთა და წმიდისა ღირსისა მოწამისა ევდოკიასა. — გალობითა ანუ ოხითა. მოწამეთაგან დასდებელი პარაკლიტონისაჲ გ და მოწამეთა გ...“ 329r.

133. „თვესა აგვისტოსა ე, წინა დღესასწაული ფერისცვალეებისა უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესი. და წმიდისა მოწამისა ევსელონისი. — მწუხრად დასდებელი წინა დღისაჲ გ. კმაჲ დ...“ 329r—332v.

134. „თვესა აგვისტოსა ვ, ფერისცვალებაჲ უფლისა ღმრთისა და მაცხოვრისა ჩუენისაჲ იესუ ქრისტესი. — მცირეს მწუხრზე დასდებელი მუკლი დ...“ 332v—337v.

135. „თვესა აგვისტოსა ზ, წმიდისა ღირსისა მოწამისა დომენტისი. უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი გ...“ 337v—342v.

136. „თვესა აგვისტოსა ჴ, წმიდისა ემელიანე აღმსარებლისაჲ კვიზიკელ ეპისკოპოზისაჲ. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი დღესასწაულისაჲ გ...“ 342v—343v.

137. „თვესა აგვისტოსა თ, წმიდისა მოციქულისა მ ა ტ ა თ ა ს ი. — მწუხრად ჩუეულებისებრ კანონი...“ 343v—345r.
138. „თვესა აგვისტოსა ი, წმიდისა მოწამისა და მთავარ დიაკონისა ლ ა ვ რ ე ნ ტ ი ს ი. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი დღესასწაულისაა გ, კმაა დ...“ 345r—v.
139. „თვესა აგვისტოსა ია, წმიდისა მოწამისა და მთავარდიაკონისა ე ფ პ ო ლ ო ს ი. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი დღესასწაულისაა გ...“ 345v—346v.
140. „თვესა აგვისტოსა იბ, წმიდათა მოწამეთა ფ ო ტ ი და ა ნ ი კ ი ტ ე ს ი, ხოლო აქა ითქმის ერთად განგებად ღირსისა მ ა ქ ს ი მ ე ა ღ მ ს ა რ ე ბ ე ლ ი ს ა დ. — მწუხრად დასდებელი მოწამეთა გ...“ 346v—348r.
141. „თვესა აგვისტოსა იგ, ღირსისა მამისა ჩუენისა მ ა ქ ს ი მ ე ა ღ მ ს ა რ ე ბ ლ ი ს ა. ამასვე დღესა წარგზავნა დღესასწაულისაა და ითქმის ყოველივე განგებად დღესასწაულისაა. — მწუხრად ჩუეულებისებრ კანონი...“ 348r—351r.
142. „თვესა აგვისტოსა იდ, წინა დღე ლ თისმშობლის მიცვალებისა და წმიდისა წინაწარმეტყუელისა მ ი ქ ი ა ს ი. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი წინა დღისა გ...“ 351r—352v.
143. „თვესა აგვისტოსა იე, მიცვალებად ყოვლად წმიდისა დიდებულისა და დედოფლისა ჩუენისა ლ თისმშობელისა და მარადის ქალწულისა მ ა რ ი ა შ ი ს ი. — მცირეს მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი, მუკლი დ...“ 352v—358v.
144. „თვესა აგვისტოსა ივ, ე დ ე ს ი ი თ გ ა ნ წარმოყვანებად კ ო ს ტ ა ნ ტ ი ნ ე პ ო ლ ო ს ჯელით უქმნელისა ხატისა უფლისა ჩუენისა ი ე ს უ ქ რ ი ა ტ ე ს ი, ესე-იგი არს წმიდისა ტილოსი. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი, მუკლი ვ...“ 358v—367r.
145. „თვესა აგვისტოსა იზ, წმიდისა მოწამისა მ ი რ ო ნ ი ს ი. — მწუხრად დასდებელი დღესასწაულისაა გ, კმაა ვ...“ 367r—368r.
146. „თვესა აგვისტოსა იზ, წმიდათა მოწამეთა ფ ლ ო რ ო და ლ ა ვ რ ა ს ი. — მწუხრად დასდებელი დღესასწაულისა გ, კმაა ზ...“ 368r—369v.
147. „თვესა აგვისტოსა ით, წმიდისა მოწამისა ა ნ დ რ ი ა ს ტ რ ა ტ ი ლ ა ტ ის ა და მისთა თა ათა(!) ორი ათას ხუთას ორმოც და ათკამეტთა. — მწუხრად დასდებელი დღესასწაულისაა. კმაა გ...“ 369v—370v.
148. „თვესა აგვისტოსა კ, წმიდისა წინაწარმეტყუელისა ს ა მ ო ე ლ ი ს ი. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი დღესასწაულისაა გ...“ 370v—371v.
149. „თვესა აგვისტოსა კა, წმიდისა მოციქულისა თ ა დ ე ო ზ ი ს ი. და წმიდისა მოწამისა ვ ლ ა ს ი ს ი. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი მოციქულისაა გ, კმაა მ...“ 371v—372v.
150. „თვესა აგვისტოსა კბ, წმიდისა მოწამისა ა ლ ა თ ო ნ ი ვ ე ს ი და მის თანათა. ხოლო იმასვე დღესა ითქმის განგებად წმიდისა ლ უ პ ე ს ი. — მწუხრად უფალო ღალატყავს ზედა დასდებელი ალათონიკესი გ...“ 372v—374r.
151. „თვესა აგვისტოსა კგ, წმიდისა მოწამისა ლ უ პ ო ს ი. ამასვე დღესა წარგზავნების დღესასწაული ლ თისმშობლის მიცვალებისაა. და ითქმის ყოველივე დღესასწაულისაა. — მწუხრად ჩუეულებისებრ კანონი...“ 374r—377v.

152. „თვესა აგვისტოსა კდ, წმიდისა მღვდელთმოწამისა ევტუქისი, მოწაფისა წმიდისა იოანე ღვთისმეტყველისაჲ... — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი პარაკლიტონისაჲ...“ 377v—378r.

153. „თვესა აგვისტოსა კე, ნაწილთა აღმოყვანებაჲ წმიდისა მოციქულისა ბართლომესი და კსენებაჲ წმიდისა მოციქულისა ტიტესი. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი ბართლომესი გ, კმაჲ და...“ 378r—379r.

154. „თვესა აგვისტოსა კვ, წმიდათა მოწამეთა ანდრია და ნატალიასი. — მწუხრად უფალო ღალატყავსა ზედა დასდებელი პარაკლიტონისაჲ გ...“ 379r—v.

155. „თვესა აგვისტოსა კთ, თავის კუეთა წმიდისა პატიოსნისა და დიდებულისა წინაწარმეტყუელისაჲ წინამორბედისაჲ და ნათლისმცემლისაჲ იონესი. — მცირე მწუხრს ზედა დასდებელი, მუქლი და...“ 379v—385v.

156. „თვესა აგვისტოსა ლ, წმიდათა შორის მამათა ჩუენთა კოსტანტინენპოლელ(!) პატრიარქთა ალექსანდრე, იოანე და პავლე ახლისაჲ... — მწუხრად უფალო ღალატყავს ზედა დასდებელი წინამორბედისაჲ ე, კმაჲ ზ...“ 385v—386v.

157. „თვესა აგვისტოსა ლა, დადებამა პატიოსნისაჲ სარტყლისა ყოვლად წმიდისა ლთისმშობელისა. — მწუხრად ჩუეულებსაებრ კანონი...“ 386v—388r.

შენიშვნები: 1. ტექსტს ერთვის: „ჩასართავი თორმეტ საუფლოსი. თვესა დეკემბერსა კე შობამა უფლისა ჩუენისაჲ იესუ ქრისტესი...“ (388v—393v).

2. თარიღი გადაწერისა შეიძლება დაზუსტდეს გადამწერის ანდერძის მიხედვით (იხ. ქვემოთ, ანდერძი 2). „სამი თვე საღვთსაწაფლო სტამბა“ გულისხმობს ანტონ კათალიკოსის ნათარგმნ და 1756—1762 წლებში მოსკოვში დაბეჭდილ თვენს (იხ. ქართული წიგნი. I, გვ. 52).

ანდერძები: 1. „ქ. ტიბიკონი ძალითა ლთა. ღმერთო, წარმიმართე საქმე ესე ცოდვის მღდელს ჩაჩიკასვეილს ნიკოლოზს“ (11r).

2. „განსრულდა დეკემბრიდამ აგვისტომდინ ცხრა თვე. თავისი ტიბიკონით. სამი თვე ხომ საღვთსაწაფლო(!) არის სტამბამა. ღმერთო, შეიწყალე ამისი მწერალი ნიკოლოზ მღდელი“ (388r).

მინაწერი: სომხური (393v: აღნიშნულია რომ ხელნაწერი ეკუთვნის ავეტიკ ენდიანკიანცს, თარიღი 1855 წ.).

(1101)

2579

ნემესიოს ემესელი, ბუნებისათვის კაცისა. XIV—XV

140 ფ. (280 გვ.): ქალღი, ტვიფრულ ტყავადაკრულ ხის ყდაში: ტყავი დაზიანებულია, დახეული, შემდეგ რესტავრირებული; კიანაჭამი; გვ. 275—280 ამოვარდნილია; ზემო წდის საცავი ფურც, გვ. 1—4, 15—18 წარმოადგენს XVII ს. რესტავრაციას: ნუსხური, სათაურები სინგურით. [XIV—XV ს.].

„ნეტარისა მამისა ჩუენისა ნემესიოს ემესელ მთავარეპისკოპოსისა ბუნებისათვის კაცისა. თავთანად თქმული. — კაცისა სულისაგან გონიერისა და სხეულისა რჩეულად შემზადებაჲ და ესრეთ კეთილად...“ გვ. 1—280.

წყდებამა: „...ჯერ არს მრავალ სახეთა აღწერილთაგან აღრჩევაჲ და კინადვე ფერთაცა თუთო ფერობამა შორის ცხოველთადასა...“.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერი აღწერილია ე. თაყაიშვილის მიერ. (ახ. Описание... 1, გვ. 703—707).

2. „ბუნებისათვის კაცისა“ გამოცემულია 1914 წ. ს. გორგაძის მიერ. გამოცემას საფუძვლად უდევს ეს ხელნაწერი, რომელიც აღნიშნულია A ლიტერატ. აღწერილობის მიხედვით, იმ დროს ხელნაწერში ყოფილა 282 გვ. 275 და 280 გვ-ზე დაკრულია ქალაქის პატარა ნაჭრები ს. გორგაძის მინაწერებით.

მინაწერები: 1. „ქ. ესე ნემესიო ვახტანგისა არის და ღმთა კეთილად მოახმაროს“ (ზედა ყდის საც. ფ.).

2. სომხური მინაწერი (ზედა ყდის საც. ფ. verso; აღნიშნულია, რომ ხელნ. № 20 ეკუთვნის ავეტიქ ენფიანჯიანცის, თარიღი — 1855 წ.).

(1102)

2580

ანტონ I, სიმეტნე ღრამმატიკისა. 1822

31 ფ.; 15×19,5; ქალაქი, ტვიფრულ ტყავადაკრული მუყაოს ყდა; ზედა ყდის საცავი ფ. დაზიანებულია (შუაზეა გახეული); მხედრული; სათაურები სინგურით; 1822 (იხ. მინაწ. 2); გადამწერი: მინა ტყეშელაშვილი(?) (იხ. მინაწ. 1, 2).

[ანტონ I]. „სიმეტნე ღრამმატიკისა პირველისა კერძოსა კითხუა-გებანი ღრამმატიკისათვის და ნაწილთა მისთა, რომელთა ზეპირ უქმსევე გამოხატუაჲ გონებათა შინა სწავლის შინათა ქუჭმოდ ამისა. ღრამმატიკის ნაწილთათვის. თავი პირველი. კითხუაჲ: რაჲ არს ღრამმატიკაჲ? მიგებაჲ: ღრამმატიკაჲ არს გამოცდილებაჲ სიტყვის მოქმედთა და აღმწერელთა ზედმიწევნითა მიერ...“ 1r—31r.

შენიშვნა: გადამწერი, როგორც ჩანს, ვარაუდობდა გრამატიკის გადაწერასაც. 31v-ზე სწერია: „კარი პირველი ღრამმატიკისა, რომელ არს...“ დანარჩენი ფურცელი დაუწერელია.

მინაწერები: 1. ტყეშელაშვილოვისა მინა... (ზემო ყდის შიგნითა მხარე).

2. მინამ იწყო ესე ღრამმატიკა ჩუკბ ივნიისის ვ. ჰე ღვთისა ძალითა“ (ზედა ყდის საცავი ფ. verso).

3. „მინასია ესე სიმეტნე“ (24r).

4. „ეს სიმეტნე მინას მივეც. ნიკოლოზ“ (ქვედა ყდის საცავი ფ. verso).

5. „ქ. ოქროს ღმლი ავსწონეთ. მოვიდა თექვსმეტი მისხალი. ერთის შაურის წონა ნაკლები იყო. ქ. კიდევ ერთი ოქროს ღმლი გააკეთა. მოვიდა სამი შაურის წონა. ქ. კიდევ მეორე ოქროს ღმლი მოიტანა. მოვიდა მისხალი თხუთმეტი და ერთი დანგი. ქ. კიდევ მესამედ ოქროს ღმლი მოიტანა გიორგიძე. მისხალი იგი მუხუდო ნაკლები“ (ქვედა ყდის შიგნითა მხარე).

6. სომხური მინაწერი (31v; შიგნითა მხარე, რომ ხელნაწერი ავეტიქ ენფიანჯიანცის საკუთრებაა. თარიღი — 1855 წ.).

(1103)

2581

მეტლოლია (ზღაპარსიტყვაობა). XIX

82 ფ.; 20,5×16,5; ლურჯი ქალაქი; ფერადქალაქდაკრული მუყაოს ყდა; მხედრული; სათაურები და აზვაციების დასაწყისი ასოები ასომთავრული სინგურით; ჭვირნიშანი — 1819 (ფ. 7); გადამწერი — მიხაილ (82r); დაუწერელია 82v; მთარგმნელი დავით ბაგრატიონი. (1r—v).

მეტალოლია ანუ ზღაპარსიტყვაობა. თარგმნილი საქართველოს მეფის ძის ლენერალ-მაიორის დავითის მიერ). — „შეყუანილება მეტალოლიისა საზოგადოდ. თავი პირველი. — მეტალოლია ანუ ძუშლი ზღაპარსიტყვაობა არს მოთხრობა ერთთავს ნივთთა და ბუნებითთა მოქმედებათა ღთად აღსარებულთა ძუშლთა წარმართთაგან. მეტალოლიური წარწერა მრავალთა ადგილთა ემსგავსების სამღუდელოთა წერილთა...“ 2r—70r.

შენიშვნები: 1. ტექსტს წინ მიუძღვის: „ცნობა ისტორიული და ლეოგრაფიული ზღაპარსიტყვაობათა შეკრება რაოდენთამე ძუშლთა ღმერთებთა ელინთაგან ღთად აღსარებულთა. თარგმნილი რუსულისაგან ქართულსა ენასა ზედა საქართუშლოს ჰეფის ძის და რუსეთის ლენერალ-მაიორის დავითისაგან. წინასიტყვაობა. სიტყვერთა ცხოველთა ჯერ არს სიტყვერ-ყოფაჲ, გარნა სიტყვერ-ყოფაჲ გარდა ჯმარებისა წერილისა არა ეგების და არცა რამე საქმე წარმართების, რომელსა ზედაცა არს დამოკიდებულ ბედნიერება ცხოვრებასა შინა კაცისასა.“

ესეგუარსა შორის დატკობასა წერილისასა ადრითგან რომელთამე ერთა ჩუენთა ეწყით მოცილება მას შინა, რომელსაცა შინა შთაბჭურტებან არა რამე ვიხილე მას შინა ნივთი და მავალითი ურთიერთისად მძლუნველობითისა წერილისა საჯმარად, გარდა მავალითთა მიერ ნაზავთა საღმრთოთა წერილთათა, რომლისცა არა ჯერ არს მოღება და აღზელა ესევეთარსა შინა წერილსა, გარნა კიდევცა გარდა ამისსა ჯმარობენ გარეშეთა მავალითთაცა ყუავილთა და ღჯნოთა, რომლისცა შორის არს ფრიადი განყოფილება და რომელიცა ნიშნავს უჰაზროსა და მოკლესა ჰაზრისა განვრცობასა, მიბაძვითა წერილთა სპარსთათა, რომელთაცა მოქმედებაჲ ღრმასა შინა შთაბჭურტასა არარამესა, კიდე ნივთისა ცალიერისა და ჰაზრისა გლახაკისა.

ამის ვამო წერასა შემეცნებისა ერთისა შურითა შეკრულმან გარდმოვიღე რუსულისაგან ენისა სტიხთა და წიგნთა საჯმარი და შესაფერისი ესე მავალითი, რომელ არს მეტალოლია (ანუ ზღაპარსიტყვაობა) ძუშლთა ელენთაგან ღთად აღსარებულთა, რომელიცა არს მრთელისა საბერძნეთისა და ევროპისა ნაცულად ყუავილთა და ღვინოსა ჯმარებული მავალითი სტიხისა და წიგნისა ურთიერთარსისად მიმოწერისა ჯმარებულთ, რა ჩუშნცა მონებითა ესევეთარისა მავალითისათა ვისწაომცვა გუარი წერისა და სტიხისა შესაფერისითა აღმქუშობითა. საქართველოს მეფის ძე ლენერალ-მაიორი დავით“ (1r).

2. ტექსტს ერთვის „პინაქსსიტყუაობა მეტალოლიისა ქართულსა აღჰავერტასა ზედა. ა. ათერთმეტნი დიდნი საქმენი ჰერკულესისნი...“ (78v—82r).

3. 82r-ზე ხვეულად გადაწერის სახელი: მიხაილ, ამავე პირის გადაწერილი უნდა იყოს S 2585.

მინაწერი: სომხური (82r; აღნიშნულია, რომ ხელნაწერზე ეკუთვნის აკვტიქენ ფიანჯიანცს. თარიღი — 1855 წ.)

(1104)

2582

კრებული. XVIII—XIX

69 ფ.; 16,5×10,5; ქაღალდი, უყდო; მხედრული; სათაურები სინგურით; ჰვირნიშანა 1786 (ფ. 9—10); [XVIII—XIX]; დაუწერელია: 65rv, 69rv.

1. „ღთივ შუტწნიერებით მღუდეღმთავრის ლიტურდიისა განმარტებაჲ სახის მეტყუშლეებით. ვითარმედ ყოველს მღუდეღმთუტწნიერებით მოქმედებასა მისსა საიდუმლოებითი ძალი უპყრიეს. განმარტებაჲ ლიტურდიისა. — წმიდაჲ ეკლესია სახე არს ხილულისა ამის სოფლისა...“ 1r—18v.

3. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV

2. „იმისის უგანათლებულებობის მეფის ძის დავითისგან ქმნული ათორმეტ წარწერილებანი, მოცალეა კაცთა შესაქცევლად უქმთათს. წიგნი პ'ლი. — ოდეს გონება ჩემი უზომოთარე მწუხარებითა შფოთიერ იქმნა...“ 19r—40v.

3. „კანონნი შეცოდებულთანი, აღწერილნი წმიდისა მამისა ჩუენისა იოანეს მიერ კოსტანტინელ მთავარეპისკოპოსისა, რომელსა ეწოდა მმარხუჭლ. თავი ა. უწყებულ იყვნით, ვითარმედ ესე ნეტარი იოანე მმარხველი უკანასკნელი იყო ყოველთა მათ, რომელთა სჯულის კანონისა წესნი დაეწერეს...“ 41r—54v.

4. „კანონნი შეცოდებულთანი, განწესებულნი წმიდისა მამისა ჩუენისა იოანე მმარხველისა მიერ კოსტანტინეპოლელ პატრიარხისა მიერ: თავი ა. — უკუეთუ ვის შეემთხვენენ ბუნებითნი ცოდუანი, ესე იგი სიძტა დედათა თანა, ვინათუ ქვრივთა, ანუ მხევალთა, ანუ მეძავთა წესითა მიტ ბუნებითისა...“ 55r—64v.

მთავრდება: „...უკუეთუ მოვიდნენ სინანულად და აღიარნენ ბრალნი თვისნი, უზიარებლობა მიეცეს. ვითარცა ზემო წერილსა არს შემსგავსებულად თითოეულისა ცოდვსა. ხოლო მარხუა და მუხლთ მოდრეკა მიეცეს ესრეთ: ზრ...“.

5. (სჯულის კანონი, ბასილი დიდის მიერ განწესებული). „...შეცოდებულთათს მარხუა ანუ მღვდარება, ანუ მუკლთ დრეკა...“ 66r—68r.

მინაწერები: 1. „აღეშენა ეს ტაძარი სახლად ღმრთისად სალოცველად, შიგ უსისხლოს მსხვერპლის დაქულად ვინც ღირს იყოს შემწირველად, ვინც უღირსად ეზიაროს, იგი იქმნეს ქრისტეს მკვლელად“ (68v).

2. ქ. მლუღელი ეფრემ გარდაიცვალა ჩუმ წელსა, დეკემბრის ი, ოდესა ორშაბათსა, შულამისას და დამარხულ იქმნა ოთხშაბათის ყრაზე. ქ. იმისი შვილი იოანე გარდაიცვალა ჩულბ წელსა, ოქტომბრის კმ, და დაიმარხა თავშინდაში(!)“ (68v).

3. სომხური მინაწერი (68r; აღნიშნულია, რომ ხელნაწ. № 23, ეკუთვნის ავეტიქ ენფიანჯიანცს. თარიღი — 1855 წ.).

(1105)

2588

აპოკთეგმატა. XIX

61 ფ.; 17×11; ცისფერი და თეთრი ქაღალდი; ქსოვილგადაკრული მუყაოს ყდა; ქსოვილს ზევიდან აკრავს ზეთის საღებავით დახატული ქაღალდი; ყდის საცავი ფურცელი დაწერილია (ფურცელი ამოღებულია რაღაც თხზულებიდან); მხედრული; კვირნიშანი 1613 (ფ. 1); [XIX].

„წიგნი ესე სიტყვის გება სოკრატ ფილასოფოსისაგან პირველ თარგმნილი რუსულისაგან ქართულად ერასტი თურქისტანოვისაგან. — კეთილის კაცის წესი არ არის, რომ კაცს პირში აქებდეს და უკან ზრახვიდეს...“ 1r—61v.

შენიშვნა: ხელნაწერი შეიცავს „აპოკთეგმატას“ პირველ ნაწილს (იხ. ლ. შოქენიძე, „რუსული „აპოკთეგმატას“ ქართული რედაქციები“, 1957, გვ. 38).

მინაწერი: სომხური (61v; აღნიშნულია, რომ ხელნაწერი ეკუთვნის ავეტიქ ენფიანჯიანცს. თარიღი — 1855 წ.).

(1106)

2584

ქ. ბაუმეისტერი, შემოკლებული ლოლიკა. XIX

45 ფ.; 22×18; ცისფერი ქაღალდი, ამავე ქაღალდის ყდა; მხედრული; ზოგიერთი სათაური სინგურით; კვირნიშანი — 1808 (ფ. 2); [XIX]; გადამწერი — მიხაილ კალობანჭი (46v).

[ბ ა უ მ ე ი ს ტ ე რ ი]. „ლოლიკა. ნაწილი პირველი თეორეტიკები: ანუ სამთათვს მოქმედებათა გონებისათა. თავი პირველი. მოგონებათათვს და იდეათა. § 11. იდეა არს ნივთისა რადასამე გამოხატვა ანუ წარმოდგინება გონებასა შინა ჩვენსა, გარდა დამტკიცებისა და უკუთქმისა...“ 3v—46v.

შენიშვნა: ტექსტს წინ მიუძღვის: ა) „წინასიტყვაობა ფილოსოფიისათვს და ნაწილთა მისთა“ (1r—2v). ბ) „წინასიტყვაობა, ლოლიკისათვს და განყოფილებისა მისისა“ (3r—v).

ანდერძი: „სრულ იქმნა. ესე ლოლიკა ეკუთვნის მოწაფესა მეოთხის შკოლისასა მიხაილ კალობანჭის“ (46v).

მიწაწერი სომხური (2v: აღნიშნულია, რომ ხელნაწერი ეკუთვნის ავუტოქენ ფიანჯიანცს. თარიღი — 1855 წ.).

(1107)

2585

იოანე ქართველიშვილი, ქართული გრამატიკა. 1818

79 ფ. (158 გვ.); 21×16; მოლურჯო ქაღალდი; ქაღალდგადაკრული მუყაოს ყდა; მხედრული; სათაურები და აბზაცების დასაწყისები ასომთავრულით; 1818 წ. (გვ. 153); გადამწერი — მიხაილ (გვ. 153); დაუწერელია: გვ. 27, 110, 162.

[იოანე ქართველიშვილი]. „ქართული ღრამმატიკა. § 1. ღრამმატიკა არს ჰსწავლა კელთმძღუნანველი კანონიერ უბნობისა და მართლწერისადმი. § 2. ღრამმატიკა განიყოფების სამთა ზედა ნაწილთა: 1. ეტიმოლოლიასა ზედა ანუ ლექსთწარმოებასა, 2. სინტაქსსა ზედა ანუ ლექსთთხზულებასა, 3. ორთოდრაფიასა ზედა ანუ მართლწერასა. ნაწილი პირველი. ლექსთწარმოებისათვს. § 3. ლექსთწარმოება (ეტიმოლოლია) არს ნაწილი პირველი ღრამმატიკისა. რომელსაცა შინა იჩვენებინა წარმოებანი, ვითარებანი და შეცულებანი ლექსთანი...“ გვ. 1—159.

შენიშვნები: 1. გვ. 26—27 შუა ჩაკრულია უფრო დიდ ფურცელზე დაწერილი სქემა სახელთა ბრუნებისა.

2. გვ. 154—155. ზედა ყდის საცავი ფურცლის verso-ზე მოთავსებულია ყვავილების ანაბეჭდები.

3. ამ ხელნაწერის გადამწერის შესრულებულია აგრეთვე ხელნ. S—2581.

4. ხელნაწერის შედგენილობა:

ნაწილი პირველი, ლექსთწარმოებისათვს.

თავი

ა. ასოთათვს, მარცხალთა და ლექსთა (გვ. 2—4);

ბ. განყოფისათვს ლექსთასა რუათა ნაწილთა ზედა სიტყვასათა (გვ. 4—5).

გ. სახელისათვს და განყოფილებისა მისისა (გვ. 6—9);

დ. მდევართათვს ანუ თვსებათა განკუთვნილთა. ყოველთა სახელთადმი (გვ. 10—26);

- ე. წარმოებულთა ანუ სხმიგარდასჭლითთა სახელთათუს (გვ. 28—33);
 ვ. ნაცუალსახელისათუს (გვ. 33—42);
 ზ. ზმნისათუს (გვ. 42—46);
 მ. მღევართა ანუ გარემოებათათუს განკუთვნილთა ზმნათადმი (გვ. 46—73);
 თ. შეცუალებათათუს დაბოლოებათა ზმნათა ორთავე უღვლილებათათა სხუ-
 ათა და სხუათა დროთა შინა და სქესთა (გვ. 73—84);
 ი. მაბროვნებელთათუს და მამრავლებელთა ზმნათათა (გვ. 84—90);
 ია. უკანონოთათუს ზმნათა (გვ. 91—99);
 იბ. მიმღობისათუს (გვ. 99—101);
 იგ. თანდებულისათუს (გვ. 101—102);
 იდ. ზმნისზედისათუს (გვ. 102—105);
 იე. კავშირისათუს (გვ. 105—107);
 ივ. შორისდებულისათუს (გვ. 107—108).

ნაწილი მეორე ლექსთხულებისათუს

- ა. შეთხზათუს არსებითისა სახელისა არსებითისა სახელისა თანა (გვ. 111—114);
 ბ. შეთხზათუს ზედშესრულისა სახელისა არსებითისა სახელისა თანა (გვ. 114—116);
 გ. ჯმარებისათუს ნაცუალსახელისა (გვ. 116—117);
 დ. შეთხზათუს ზმნისა სახელთა თანა და ბრუნუს მიღებისათუს მისისა (გვ. 117—125);
 ე. ჯმარებისათუს მიმღობისა და ბრუნუს მიღებისა მისისა (გვ. 125—126);
 ვ. შეთხზათუს თანდებულისა და ბრუნუს მიღებისა მისისა (გვ. 126—127);
 ზ. შეთხზათუს ზმნისზედისა (გვ. 128—129);
 მ. ჯმარებისათუს კავშირთა და შორისდებულთასა (გვ. 129—131);
 თ. საზოგადოთა კანონთათუს ლექსთხულებისადმი მისაწერთა (გვ. 131—137);

ნაწილი მესამე, მართლწერისათუს

- ა. კანონიერისა ჯმარებისათუს ასოთასა (გვ. 139—144);
 ბ. ჯმარებისათუს ტრიქონთშინათა ნიშანთასა წერილთა შინა (გვ. 144—151);
 გ. ჯმარებისათუს ტრიქონთუნათა ნიშანთასა (გვ. 151—153).

5. ხელნაწერის პირველი ნაწილი (ლექსთწარმოებისათუს) ძირითადად მის-
 დევს გამოქვეყნებულ ტექსტს ი. ქართველიშვილის გრამატიკისა (იხ.
 ქართველიშვილი იოანე. ქართული ღრამმატიკა. გამოცემულია ორჯერ.
 1815 და 1825 წლებში. «ქართული წიგნი», I, 1941, № № 106 და 142). მეორე
 და მესამე ნაწილები ხელნაწერისა გამოქვეყნებელია. მათი ტექსტისათვის შდრ.
 ხელნაწ. S—4432, იხ. აგრეთვე ამ ხელნაწერის აღწერილობა.

ანდრძი: „სრულ იქმნა ღრამმატიკა. 1818 (ხვეულად): მიხაილ“ (გვ. 153).
 იქვეა აკროსტიხი, რომლის კიდურწერილობაში იკითხება იგივე სახელი.
 (ზედა ყდის შიდა მხარე, გვ. 158).

მიწაწერები: 1. „Принадлежит Дмитрию Калоубанскому“.

2. „ეს წიგნი მიხაილ კალოუბანჭკისა არის. ვინ გაიპაროს, ვა-
 უწყურეს სიონთ ღვთისმშობელი. ამინ“ (გვ. 158).
 (ქვედა ყდის შიდა მხარეს).

3. „Сия книга принадлежит ученику вышеуезднаго (?) класа Захарю
 Калоубанскому. 1832-го“.

4. სომხური მიწაწერი (ზედა ყდის საცავი ფურცლის recto; მიწაწერში აღ-
 ნიშნულია, რომ ხელნაწერი ეკუთვნის ავეტიქ ენფიანჯიანცს. თარი-
 ლი — 1855 წ.).

(1108)

2586

კეისრის ფუნციანოსის ამბავი. XIX

31 ფ.; 17×11; ქალღი; უცდო; დაუმაგრებელი; მხედრული; ჰვირნიშანი — 1808 (ფ. 29); 29v—31r დაუწერელია.

„თარგმანი კეისრის ფუნციანოსისა და ცოლისა და შვილის დი-
უგლიტანისა და შვიდ ფილასოფოსთა. — იყო რომს კელმწიფე ერთი, სა-
ხელი მისი მუზეულ და კეისარი ჰყუანდა გულმისანდო, ფუნციანის სახელიდ
(sic), დიდი, მხნეობით ძრეილი...“ 1r—27r.

მთავრდება: „...ქალაქსა ერთსა იყო კაცი ერთი აზნაური და სახე-
ლოვანი დიდათ და ჰყვა თუთიყუში ერთი, რომლისთვის ესწავლებინა ენა ებ-
რაელთა, რომ ვითარცა კაცი მართლად მეტყუელებდა...“.

შენიშვნა: 27v—28r — მიწერილია ლოცვები, 31v-ზე — აზნანი, რომლის
შემდეგ მიწერილია „...კეთილად მოუხდინე მონასა შენსა ტატოს(?) რათა
ისწავლოს... წერაც, ამინ“.

(1109)

ანტონ მთავარეპისკოპოსის ანდერძი. 1793

7 ფ.; 35×23; ქალღი; უცდო; მხედრული; აზნალების დასაწყისი ასოები სინგურით;
1793 (6r); დაუწერელია 6v, 7v.

[ანდერძი] — „მე, მთავარეპისკოპოსი ანტონი, ვიტყვი ანდერძსა
ამას თქვენდა მიმართ, ჩემო მოძღუარო, ჩიგოგიძე მღუდელმონაზონო
დავით, და ლაზარე მღუდლო ჩხეიძე, და ჯვარის მტვირთელო მღუ-
დლო ჩხეიძელო(!) იოანე: რვაასი მარჩილი ჩემი ნაღვაწი არის და მო-
გებული და არარაჲ სხვისა ურევია რა, ზოგი წიგნები მქონდა ნასყიდი და მი-
სი ფასი არის და ზოგი რომელიმე ჩემი შემატებულია, ისეც ჩემი ნაღვაწი არის.
და ამას თქუჴნ გარწმუნებ...“ 2v—6r.

შენიშვნები: 1. ანდერძს ბოლოში თარიღი უზის: „ქ-ეს აქეთ ჩღჴ“ (6r);
2. ანდერძს წინ მოუძღვის ანტონის წიგნებისა და ჭონების სია (1r—2v).

მინაწერი: „ქ. ყ-დ სამღუდლო მთავარეპისკოპოსი ანტონი მიიღუალა სა-
წუთოსა ამისგან, დიდად მოხუცებული, ჩყვბ წელსა, ივლისის იჴ, დღესა კვი-
რიაკესა, და ეამსა იდენ მზისა დასვლისასა. საუკუნომცა არს სახსენებელი მისი
ამინ“ (7r).

(1110)

2588

იოანე ლარაძე, ქრისტეშობის მილოცვა. 1790

1 ფ.; 37×23; ქალღი; მხედრული; სათაურები და სტრიქონების დასაწყისი ასოები
სინგურით; 1790.

„კადრი მისისა. უმაღლესობისადმი მეფის ირაკლისა იროიკოდ, რომ-
ლისა კიდურწერილინი იტყვან ესრეთ: „ქრისტეს შობასა მოგილოცავ, მეფეო

ირაკლი“, ნაქმი უკანასკნელისა მონისა იოანეს მიერ სამლუდელოსა დი-
აკონის ლარაქიანისა დღესა [...] წელთა 1790. —

ქებად ქებადთა მკედთა თავის არა ბრძნად
რაულად ვიწყო სიტყვით ალქატ მქსუჭლობად...“.

(1111)

2589

ბეჟანიანი. 1829

32 ფ.; 22×18; თეთრი და ცისფერი ქაღალდი; უყდო; მხედრული; სათაური და სტრო-
ფების დასაწყისი სიტყვები სინგურით; კვირინიანი 1828 (ფ. 6); გადაწერის თარიღი 1829
(31v); გადამწერი მოსე იორამაშვილი (31v); დაუწერელია 32rv.

„აქა ამ ბავი დასაწყისი ბეჟან და მანიყავისა. —
თურანს ტახტი დაეკარგა, ხორციელი ყველას სცნობდა...“

1r—31v.

მთავრდება: „...რასაც იქმს კაცი, სირეგენეა. მასვე თავსა
უარდაცდების...“

შენიშვნები: 1. ხელნაწერი აღწერილია ე. თაყაიშვილის მიერ (იხ.
Описание..., 1, გვ. 378—379).

2. ხელნაწერში მოცემულია „შაპ-ნამეს“ 4177—4375 სტროფები (იხ.
აბულ-ყასიმ ფირდოუსი, შაპნამე, ქართული ვერსიები, 11, 1934).

ანდერძი: „ესე საერო წიგნი ბეჟანიანი აღაწერე(!) კალოუბნის
ეკლესიაში მე, დავითის ძემ იორამას შვილმა მოსემ, ვიყავ წლი-
სა იხ. თუ შეცთობა ჰპოვოთ რამე, შემინდევით, ახალი მოსწავლე ვიყავ; ჩუკო
წელს, ივნისის კვ, ქკს ფიზ“ (31v).

(1112)

2590

სამთვარიო. XIX

10 ფ.; 22×18; იმავე ქაღალდის ყდა; მხედრული; [XIX].

„სამთვარიო მართალი და კეშმარტი. — ერთსა მთვარისასა დღე კე-
თილ ყოვლისა საქმისათუს. მოგზაურობა ბედნიერი, ზღვასა და კმელსა; თეს-
ვა, ნერგვა, ცხოვართა რისვა კეთილი...“ 1r—10v.

(1113)

2591

ნაპოლეონ ბონაპარტე. სინანულის ეპისტოლე. XIX

8 ფ.; 22,5×18; ქაღალდი; უყდო; მხედრული; [XIX]; რუსული ენიდან თარგმნილი.

1. „ეპისტოლე, მიწერილი შენანებისა ნაპოლეონ ბო-
ნაპარტესაგან უწმინდესისა პაპისა მიმართ, პიოს მე-7-
ისა. — უწმინდესო მამაო! თქუჭნ აწ თავისუფალ ხართ...“ 1r—4v.

2. „პასუხიგება უწმინდესის პაპის პიოს მე-7-ისა, მონა მონათა
ლთისათა ნაპოლეონ ბონაპარტეს, ყოფილს იმპერატორსა ღრანციისა-

სა და მეფედ იტალიისასა, ჩუჭნი სამოციქულო ახსნა. — ეკლესია ქრისტესი ძველადგანვე იდევნებოდა მსგავსთა მიერ შენთა...“ 5რ—8რ.

შენიშვნა: 1რ-ზე, მესამე სტრიქონში ჩაწერილია: „რუსულიდან ქართულსა ენასა ზედა ნათარგმნი“.

(1114)

2592

ღვთისმშობლის ნანა. XIX

2 ფ.; 36×23; ქალღიმი; უყდო; მხედრული; ქართულ-რუსული ტექსტი: [XIX ს.].

ღვთისმშობლის ნანა

„მოისვენე. მოისვენე,

„Почиваи, почиваи,

შვილო ჩემო, საყვარელო...“

сын мой милый“

შენიშვნები: 1. ქართულ ტექსტს გვერდზე ვერტიკალურად ჩამოწერილი აქვს შესატყვისი რუსული თარგმანი.

2. ბოლოში, ფანქრით, მიწერილია: „Е. Колубанский“

3. პირველ რ-ზე, ზემო კიდეზე, გარდა ხელნაწერის აწინდელი ნომრისა (№ 2592), მიწერილია ძველი ნომერი 38.

(1115)

2593

თუმანოვი გიორგი. მუსტაზადი და მუხამბაზი. XIX

1 ფ.; 36×23; ქალღიმი; უყდო; მეტად ჭუჭყიანი და დაზიანებული (ნაკვეთ ადგილებზე დახეულია); მხედრული [ავტოგრაფი]: [XIX ს.].

თუმანოვი გიორგი. ლექსები.

1. „მუხამბაზი, თქმული თავადის გიორგი ეგნატის ძის თუმანოვისაგან. —

ა. კმატკილი იადონი ჰსტირს ცრემლით მკმუნვარედ...“ 1რ.

შენიშვნები: 1. ლექსი ხუთი სტროფისგან შედგება.

2. ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. ძველი ქართული მწერლობის საკითხები, 1, 1962 წ., ძვ. 49—50).

2. „მუსტაზადი, თქმული თავადის გიორგი ეგნატის ძის თუმანოვისაგან. —

ა. ეპა. მნათობო, ცთომილმჯობო, გეტრფი სულითა...“ 1ვ.

შენიშვნები: 1. ეს ლექსიც ხუთი სტროფისგან შედგება.

2. ფურცელს ძველი პავინაცია ჰქონია (გვერდობლივი: 3, №). — ეტყობა ეს არის ლექსთა კრებულის ფრაგმენტი.

3. ლექსი გამოქვეყნებულია გ. მიქაძის მიერ (იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 50—51).

(1116)

2594

ანტონი I, გრამატიკა. 1754

492 გვ.; 21×16; ქაღალდი; ტყავგადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; მხედრული (კალო-გრაფიული), სათაურები ასომთავრულით; სინგურით არის ნაწერი სათაურები და გამოსაყოფი ადგილები; ზოგიერთი ასო (სათაურებში) მოხატულია (19, 361 გვ.); 1754 წ. (გვ. 489); დაუწერელია: 490—492 გვ.

ანტონი I, გრამატიკა. — „დასაბამი პირველისა ნაწილისა, რომლისა წოდებულ კარი ღრამმატიკისა. რომლისა შორის მარტივად დადებულ სახელთა ბრუნუანი, შეუღლუანი ზმნათანი და შეკრებანი სხუათა სიტყვის ნაწილთანი, რომელნიცა ზებირ სწავლად უქმს-ყე ახალ ღრამმატიკოსთა სწავლის შინათა. ხოლო ზედ-კიდებულ მერმეცა საზღუართა კითხუანი წუალები-სათვს და გარემოთა (ესე იგი მდევართა) ნაწილთა სიტყვისათა ზოგებითსა შინა (ესე იგი საზოგადოსა), ხოლო ჯერარს მათიცა ზებირ გამოხატუაჲ გონებასა სწავლის შინათასა...“ 18—489 გვ.

შენიშვნები: 1. ტექსტს წინ უძღვის: „ანტონის მიერ არხიეპისკოპოსისა სრულიად საქართუშლოჲსა დავითიანისა სიტყუა ძეთადმი საქართუშლო-ახათა, ტესტამენტი შრომათა თვსთა და წინა-სიტყუაჲ ახლისა ამის ღრამმატიკისა სიტყუა პირუშლი. — უღირსყე მათ რომელნიცა ვლენელ მგულვებელნი მისლვად ქუშყანად მიმართ, რომელი აღგუთქმის მისლვითა მუნ...“ (1—17 გვ.).

2. ტექსტს დართული აქვს: „სხუა და სხუა შესახედავათვს ძუშლოთა შეთხუაობათასა ზედდადებითა, რომელთამე სიტყუათათა, აღმოღებული წერილთაგან ქართველთა ენისათა სრულიად საქართუშლოსა არხიეპისკოპოსისა მიერ ანტონისა და ყოვლად ბრძნისა მიხითარ მოძღურისა მიერ სომეხთასა სომეხთა ენისა წერილთაგან აღმოღებული, მაგალითად დებული ყრმათათვს. — პირველ ვიდრემე თუ სადამე დავდვამტა მაგალითნი რომელნიმე ნათხზათგან პირველთა მოძღუართასა...“ (435—489 გვ.).

3. ანტონის გრამატიკის ეს ნუსხა მისდევს Q კოლექციის ხელნაწერს № 881. იხ: ქართულ ხელნაწერთა აღწერილობა ახალი (Q) კოლექციისა, ტ. II, თბ., 1958 წ., გვ. 289—291.

4. ხელნაწერის ეს ტექსტი პირველი, ვრცელი რედაქციაა და არ მისდევს ანტონ I „ქართული გრამატიკის“ 1885 წელს გამოქვეყნებულ ტექსტს.

ზინაწერი სომხური.

(1117)

2595

კრებული. XIX

I—II, 109 გვ.; 16×9.5; ქაღალდი (მოლურჯო); მაგარი მუყაოს ყდა, ტყავით შემოსილი, მოჭკოვილ-მოტვიფრული; კიდებ-მოოქროვილი; მხედრული; დასაწყისი ასოები ასომთავრულით; სათაურები და გამოსაყოფი ადგილები — სინგურით; XIX ს.

1. „წიგნი აღსარებისა. — მოძღუარმან მოწაფე ეკლესიად მოიყუანოს ანუ სენაკად და სთქუას: „კურთხეულ არს ღმერთი ჩ'ნი“, „წმიდაო ღმერთო“, „მამაო ჩუჭნო...“ გვ. 1—25.

2. „კანონნი შეცოდებულთანი. განწესებულნი ნეტარისა მამისა ჩ'ნისა იოანე მმარხუშლისა მიერ, კოსტანტინუპოლელ პატრიარხისა. — უკეთუ ვის შეემთხვივნენ ბუნებითი ცოდვანი, ესე იგი არს სიძვანი ღვდათა თანა...“ გვ. 35—77.

შენიშვნა: 1. ტექსტს წინ უძღვის წინასიტყვაობა: „კანონი შეცოდებულთანი, აღწერილი ნეტარისა მამისა ჩუნი. იოანეს მიერ, კოსტანტინეპოლელ მთავარეპისკოპოსისა, რომელსა მმარხველ ეწოდებოდა. — უწყებულ იყავნ, ვითარმედ ესე ნეტარი იოანე მმარხუშლი უკანასკნელ იყო უფროს ყოველთა მათ, რომელთა მსჯულის კანონის წესნი აღწერეს...“ გვ. 27—34.

2. ტექსტი გამოქვეყნებულია, იხ. Н. А. Заозерский и А. С. Хаханов, Номоканон Иоанна Постника, Москва, 1902, გვ. 2—92.

3. „კანონი დღითი-დღეთა ცთომათანი, ვითარცა წმიდამან მამამან ჩვენმან ვასილი განაწესნა. — პირველი მოსვლა გულის-სიტყვისა, რომელი მოუქდეს და გონებამან მსწრაფლ განიოტოს... უცოდველ არს...“ გვ. 78—84.

4. „პარაკლისი არსებისა ხატისა, ესე იგი ანჩის ხატი-სა. — მღწის ლარსი“, „დიდება შენდა, ღმერთო“, „ყოვლად-წმიდაო“, „მამაო ჩუწნო...“ გვ. 84—106.

(1118)

2596

ქ. ბაუმეისტერი. ფილოსოფია საპრაქტიკო (სამ ნაწილად). 1774

412 გვ.; 15,5×10,5; ქალაღი; ტვიფრული ტყავით შემოსილი ხის მკვიდრი ყდა; მხედრული; სათურები ასომთავრულით; 1774 წ. (გვ. 7); გადაშფერი დღით რექტორი (ალექსი-ნესხიშვილი; გვ. 7); დაუწერელია: 5, 6, 406—412 გვ.

[ბაუმეისტერი. ფილოსოფია საპრაქტიკო]. „საყოფაქცევო ფილოსოფია. ნაწილი ა. თავი ა. საქმეთათვის კაცობრივთა და განწუხალებისა მათისა. § 5. — ოდეს ძილოსოფიასა. შინა ითიკასა, მიჭმენებელსა ვითართამე ნივთთა მწადნე-ყოფად და რომელთაგანმე განშორებად. ჯერ-არს რათა პირველ დადებულ-ვწყით საზოგადონი მოგონებანი...“ გვ. 18—405.

შენიშვნები: 1. ტექსტს წინ უძღვის:

ა. „ბინაქსი საყოფაქცევოსა ფილოსოფიისა, (გვ. 1—4).

ბ. „წინასიტყვაობა საითიკოვსადმი ფილოსოფიისა“. (გვ. 9—17).

2. ტექსტის შედგენილობა ზედმიწევნით ისეთივეა, როგორც Q—258 ნუსხისა და H—2359 (ეს უკანასკნელი H ფონდის აღწერილობის V ტომში შეცდომით იოანე ბაგრატიონს მიეწერება. იხ. V ტ. გვ. 356, საძიებელს II სვ.).

3. ეს არის ბაუმეისტერის ეთიკა, ქართულად ბარგმნილი ანტონი კათალიკოსის მიერ, მთარგმნელის მრავალი შენმშვნით (გვ. 23, 25, 38, 41 და სხვ. სადაც სქოლიოებს ბოლოში მიწერილი აქვს „ანტონი“.

4. გვ. 7 დაფარულია დავით რექტორის კალიგრაფიული ხელით შესრულებული, მხედრული ჩართული ასოებით დაწერილი ცნობით: „ფილოსოფია ყოფაქცევთა მოძღვრებისა ზედ-დადგინებანი, რომელნი შეიტყმნ ბუნებითსა სამართალსა, ითიკასა და პოლიტიკას.

დავით ალექსის ძე დეშუერ წერით. ოკდომბერს 3; წელსა ჩლოდ. ქკს უბ.“ (გვ. 7).

5. ცნობა ამ ხელნაწერის შესახებ იხ. ტრ. რუხაძის წიგნში „ქართულ-რუსული ლიტერატურული ურთიერთობის ისტორიიდან“, თბ., 1960, გვ. 239.

ანდერძი (გადამწერისა): „ეს საყოფაქცევო ფილოსოფია უღედნოდ ჩაიკითხული და გამართულია. თუ ვინმე დედანი იშოოთ, დედანსა ზედაცა ჩაიკითხეთ. თუ მეტ-ნაკლები იხილოთ. გამართეთ. მკათათვის ივ, წელსა ჩედ, ქკს უბ. რექტორი დავით. (გვ. 405).

(1119)

2597

ფისიკა (ანტონი I თარგმანი). XVIII

330 გვ.; 17×11,5; ქაღალდი; 311—330 გვ. (312, 330 გვერდები ნახაზებს უჭირავს); ყდიანი, ფიცრული ყდის 11 ფრთა გატეხილია; შემოსილია ტვიფრული ტყავით; მხედრული, სათურები სინგურით, ასომთავრულით; თავკაზმულობა 13 გვ.; ანტონი I-ის ამ თარგმანს შრავალ ადგილას დართული აქვს მთარგმნელის სქოლიოები [XVIII ს.].

„შემოკლებული ფისიკა თეორეტიკებრი... ნაწილი პირტული. სხეულთათვის დათვისებათა მათათასაზოგადოდ. თავი I. უმთავრესათვის თვისებათა სხეულისათა. § 7. — სხეულსა ნივთისათვის, რომლისაგანცა წარმოდგების, აქვს განფენილება, ვინაეცა შესაძლებელ არს განწულებად კერძობადცა...“ გვ. 15—283.

შენიშვნები: 1. „ფისიკა“ ხუთი ნაწილისაგან შედგება.

2. ტექსტს დართული აქვს: ა. „ზედა დართუა“ — „ოქტროფისათვის ქალისა“ (გვ. 283—311).

ბ. ნახაზები: დედამიწისა და „ცხრა“ ცისა (312 გვ.); ოთხი მხარე (აღმოსავლეთი, დასავლეთი, ჩრდილოეთი და სამხრეთი), 313 გვ.; ქარების გამოხატულება (საბას ლექსიკონისებური), 315 გვ.; გლობუსი: „ნაკ. 1“ (გვ. 317); „ნაკვეთი 3“ (გვ. 319); „ნაკვ. 2—3“ (321 გვ.); „ნაკვ. 4“ (გვ. 323); „ნაკვ. 5“ (გვ. 325); „ნაკვ. 6“ (გვ. 327); [„ნაკვ. 7“] — „პტოლემეოსისა სისტემა“, „კოპერნიკის სისტემა“, „ტიხო-პრადუსი“. გლობუსი (გვ. 329—330).

3. ტექსტს დართული აქვს მთარგმნელის, ანტონ I, მრავალი შენიშვნა.

4. ტექსტს წინ უძღვის: ა. თავფურცელი, რომელზედაც სინგურით, კალიგრაფიული მთავრულით, ჩართული დიდი ასოებით სწერია: „ფისიკა“ (გვ. 1);

ბ. „პინაქსი ფისიკისა“ (გვ. 7—10).

გ. „შესავალი ანუ წინასიტყვაობა“ (13—15).

5. როგორც მთარგმნელის, ანტონ I, წინასიტყვაობა მოწმობს, მას უთაღვნია ფიზიკა „სხუათა და სხუათა აქსონთაგან“ და არა ერთი წყაროდან.

ანდერძი (მთარგმნელისა): „ანტონის მიერ, არხი-ფიზიკოსოსისა წინასიტყუაობა ფისიკისა ამის წინამდებარისა. — შემნდობელ-მექმნენი სურვილი წერილით-მოყუარეთა და უფროსლა სიბრძნის-მოყუარეთანი, რამეთუ წინასიტყუაობა შესაბამი აქა დაღებად, ვითა დაყენებულმან გარემოებათაგან საჭიროთა ვერ უძლე, ვინაჲთგან ვკსთქუ ზემორე, ვითარმედ გარემოებათაგან საჭიროთა, ვითა დაყენებულმან წინასიტყვაობა აქა დაღებად ვერ უძლე, ამისთვის თანა-მაცს განცხადებად, თუ რამენი იყუნეს საჭირონი იგი დაყენებანი: მგზავრობა მამულისადმი, რომელსაცა მონარხისა შიშართ დიდითარე თხოვითა გივემთხვიე.“

გარდამოვიდე წინამდებარე ესე ბუნებითი ძილოსოფიაჲ, საქმარად სწავლის-მოყუარეთა, რუსთა სამოქალაქოჲსა ენისაგან ჩვენსა ზედა ენასა. ხოლო საქმარად ესთა: გუშინ, წელსა 1762, თთჴსა დეკემბერსა 26, შეკრებულ-ვიყუშნით სახლსა ვისმე ნათესავისა ჩვენისასა, სადაცა ითქვა ვისვანმე, ვითარმედ „ფისიკა გარდაქცევს კაცსა კემშარტებისაგან ცნობისა“.

ხოლო უგანსწავლულესმან ვინმე და, უდიდესი ვსთქუა, უქრისტესმოყუარესმან მიუგო მას: „უმეცარო ფისიკისანი მსგავს არიან ბრმათა, რომელნიცა, ნივთთა წინამდებარეთა ჴელითა ოდენ განმხილულნი და მგრძნობელნი შეხებითა ოდენ ნივთისანი და ვერ სადამე მცნობელნი შესახედავთანი. ხოლო მეცნიერნი ფისიკისანი არიან ვითა მხედრულნი და არა შეხებითა ოდენ მგრძნობელნი ნივთთანი, რომელნიცა არაამეთა მიზეზითა ფისიკოსობითასა გარდაიქცევან კემშარტებისაგან ცნობისა“.

აოს ქიისიკასა ამას შინა ანბანი (აქ ცარიელი ადგილია დატოვებული), რომელიცა გუაენობებს ჩვენ ცნობასა ირისესსა, გვირგვინთა და მაცთურთა მზეთასა და მიზიდუასა წყლისასა მთოვარისა მიმართ. და ესე დაღათუ არა ადვილარს, მაგრა ნაკუჭთნი, დახატულნი ბოლოს წიგნისა ადვილად შეგვესწავებენ.

გარდამოვიღე ქიისიკა ესე სხუათა და სხუათა აქესონთა შემკრებელმან, მით, რქომელ] ვოლქიოსისგან სისტემასა სოფლისასა მივრიდე.

ხოლო მეუფესა მას საუკუნეთასა უხრწნელსა, უხილავსა, მხოლოსა ბრძენსა ღმერთსა პატივი, დიდება უკუნითი-უკუნისამდე. ამინ“. (გვ. 3—5).

ანდერძი (გადაწერისა): „დასასრული ქიისიკისა. მცირე ალექსის ძემან დავით“ (გვ. 311).

(1120)

2598

სამუილ რაბინ იუდიანი. ოქროს აღნაქესი. 1820

96 გვ.; 20,5X12; ქაღალდი; ტეფრული ტყავით შემოსილი ფიცრული ყდა, დაწინებულთა ჭიისაგან; მხედრული, სათაურები სინგურით, დასაწყისი ასოები მთავრულით, სინგურითვე; ადგილი: გორი (89 გვ.): 1820 წ. (გვ. 89).

„სამუილ რაბინ იუდიანი, ოქროს აღნაქესი“. „თავი ა. ამისთვის, ვითარმედ რაქსათვის იმყოფებიან ლთისა რისხუასა ქრტმე იუდიანნი, — მსურს, უფალო ჩემო, რათა შენ მიერ უწყებულ ვიქმნა დამტკიცებითა ჰსჯულისათა წინასწარმეტყუშლთა და სხუათა წერილთაგან, თუ რაქსათვის ჩვენ ყოველნი იუდიანნი შევრდომილ ვართ ტყუშობასა ამას...“ გვ. 10—89.

შენიშვნები: 1. ამ ნუსხის ტექსტი, ისე, როგორც H—1009:1 და A—1523:1-სა, 37 თავისგან შედგება.

2. თარგმნილია რუსული ენიდან, 1782 წლის პეტერბურგის გამოცემიდან (იხ. გვ. 1. თავფურცელი).

3. ტექსტს წამძღვარებული აქვს მთარგმნელის, თავადი დიმიტრი ბაგრატიონის მიმართუა „მკითხველთათვის“ (გვ. 4), რომელიც გვამცნობს, რომ დიმიტრი ბაგრატიონს უთარგმნია ეს ნაწარმოები თავისი მამიდის „მეფის ქაიხოსროს ასულის თხოვა-ბრძანებით“.

4. ტექსტს დართული აქვს „პირი წიგნისა, წარვლინებულისა იეროსალიმით ტიბერიოს იფარატორისა მიმართ ძუბლიო ღენტულო მთავრისაგან პერსიასტანისა იესო ქრისტესთვის“ (გვ. 90—92).

5. ამ ხელნაწერთან დაკავშირებით იხ. ტრ. რუხაძე, ქართულ-რუსული ლიტერატურული ურთიერთობის ისტორიიდან XVI—XVIII სს., გვ. 232.

ანდერძი 1. (მთარგმნელისა ლექსად): „მე დავკუმშე ამად,

ერთი მრწამს საზად: სულად, ძედ, მამად,

იუდელო ვამად“. (გვ. 89).

2. (გადაწერისა): „სრულ იქმნა ოქროს აღნაქესი ოქდომბრის 2 დღესა, 1820 წელსა, გორის ქალაქსა შინა“. (გვ. 89).

(1121)

2599

„ნარევი ლექსიკონი“, გამოკრებილი ს.-ს. ორბელიანის „სიტყვის კონიდან“.

1788

330 გვ.: 16,3×10,5; ქალაღი: 1—12, 319—330 ამოვარდნილია; ტყავგადაკრული ხის ყდა; მხედრული, დასაწყისი ასოები სინგურით; 1788 წ. (329 გვ.); ზოგიერთ ასოზე განმარტებათა დასაწყისში მოთავსებულია მეღნით, ჩინებული მხატვრის ხელით მოხატული ასოები ბ, გ (თანქრით), დ, ე, ვ (გვ. 69), ზ (71 გვ.), ზ, თ, ი და სხვ. (უმეტეს ნაწილად ქვეწარმავალთა და ფრინველთა, ხოლო 1 გვ. გაქვებული ცხენის მოხაზულობის სახით).

[გამოკრებილი ლექსიკონი].

„—აბჯარი ესე ზოგადი სახელი არს ყოველთა საჭურველთა და; უფროსად ჯაჭუთა.

აგამოუტდელა გამოუტდელ ჰყო.

აგარაკი სადგური საზაფხულო, გინა სავენახე, ანუ დაბა.

აგნა მიაღვა.

აგნისანი მაღალთა და უნაყოფოთა კვპაროზთა და მისთანათა.

51. 26. იერემია“. 1—327.

ანდრძი (გამომკრებელისა): „წიგნისა ამის ჰირ-მშრომელი და დიდად ჰირნახული, ნარევი ლექსიკონის ამის გამოკრებელი, სიბრძნის მოყვარე; მტრფე საბა ორბელიანი, დიდად მოყვარე სიბრძნისა, და შემდგომად ამისა მეცა მასურვენ უსასყიდლო საფარდული იგი, ანგელოზთა სამყოფს, რომელ გამოვკრიბე, რომელიცა ჩემჴან მცირე გონებამ მაწვივა. დავჩხაბუ ესეცა. მოვედინ ჩემჴედა მაღლი ყოვლად წმიდისა სულისა, სული სიბრძნისა, სული მეცნიერებისა. რომელსაცა ვეტრფი და ნუ შესცვლი ჩემთა კეთილთა სატუხელად და შთაწერენ სახელი ჩემი წიგნისა, ამას ცხოველსა, თთუშსა აპრილსა, ზ, ქკს უოვ“ (გვ. 329).

(1122)

2600

იოანე ოქროპირი, ოქროს წყარო (გაბრიელ მცირის მიერ შედგენილი). 1795

250 გვ., 15×10,5; ქალაღი: ტვიფრული ტყავით შემოსილი მუყაოს ყდა ჰიისაგან დაზიანებულია; ფურტლები არევით არის აკინძული: 80 გვ. მისდევს 129—144, მერე — ჩაკინძულია 97—128; ამის შემდეგ 81—96; 145 გვერდიდან თანამიმდევრობა სწორია; მხედრული, სათაურები სინგურით, მთავრული ასოებით; 1795 წ. 27 მაისს (გვ. 250); ვაღამწერ-შემდგენელი გაბრიელ მცირე (გვ. 250); ადგილი: ვარესჯის ნათლისმცემლის მონასტრის მრავალმთის უღაბნო (250 გვ.).

[იოანე ოქროპირი. ოქროს წყარო, გაბრიელ მცირის შედგენილი]. „წმიდათა შორის მამისა [ჩვენისა იოანე ოქროპირისა. კოსტანტინუპოლელ პატრიარხისა თქმულთაგან. დრე შტჴნიერნი სწავლანი, რომელსა ეწოდების ოქროს წყარო. სწავლა 1. წმიდათა წერილთა კელად მოღებისათჴს. — საყვარელო! იკითხვდე რა საღმრთოთა სიტყუათა, პირველად ევედრე ღმერთსა, რათა განგიხჴნეს თუალნი გულისანი, არა მხოლოდ კითხუად წერილისა, არამედ ყოვადცა...“ (გვ. 1—249).

შენიშვნა: შდრ. კ. კეკელიძე, ძველი ქართული ლიტერატურის ისტორია. ტ. 1, თბ., 1941, გვ. 368—369 და მისივე ეტიუდები, V, გვ. 71.

ანდერძი (შემდგენელის და გადამწერისა): „ყოვლადის სურვილით და ფრიადის ტრფილით ტბილ-სიტყუაობისთვის ოქროპირისა, რომლისათვის წერილ-არს, ვითარმედ „უმჯობეს არს, რათა მოაკლდეს მზესა ნათელი თვისი და იოანე ოქროპირისა სწავლათა არა დახუმებაჲ“, აღსწერე ღვი-სულიერი ესე წიგნი მრავალმთის უდაბნოსა გარეგნისა მონასტერსა ნათლის-მცემლისასა. ცთომისათვის მოტევაბასა ვითხოვ და შრომისთვის ლოცუასა, ყოვლად-უღირსი იერო-მონაზი გაბრიელ. 1795, 5—27“ (გვ. 250).

(1123)

2601

ჟამნი. XVII—XVIII

906 გვ.; 12×8,5; ქალაღი; დაშლილ-დაფურცლული, სხვადასხვა; ნაკლული; ტვიფრული ტყავით შემოსილი ხის ყდა მოშლილი; 1—26 გვ. აღდგენილია XIX ს. ხელით, მოლტრჯო ქალაღზე; ნუსხური; სათაურები და დასაწყისი ასოები სინგური; ძველი ტექსტი XVII—XVIII სს. ხელით (27—906 გვ.).

„ჟამნი“. — „აწ ვიწყით ჟამნი შუალამისა. — აღსდგე რაჲ ძილისაგან, ესე ბრძანე, უწინარეს შუალამისა ეკლესიად მიმავალმან: „აღდგომილნი ძილისაგან...“ გვ. 1—906.

შენიშვნები: 1. ძველი ტექსტი იწყება 27 გვერიდახ.

2. „ჟამნი“ შეტანილია: ა. თენი (261—358 გვ.), სადაც იენისის კბ-ს მიათავებულა — „ამასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩნისა გიორგი მთაწმიდელისა, ქართველთა მონასტრისა... ათორმეტთა მზეთა შორის, მნათობთა მათ სოფლისათა, ვითარცა მნათობი, ბრწყინავ ნათლითა ღთისმეტყულებიანთა. ბრძენო გიორგი, რ იდიდა მიცვალებად შენი და სასწაულსა თვისთა მგობართასა ქრისტემან ღმერთმან ჩნმან, რომელთა თანა გადიღებთ. მეოხ გვეყვებ ჩვენ...“ (გვ. 343).

ბ. „ოხითა იბაკონი მარხვათა და ზატკითანი...“ (გვ. 358—392).

გ. „იბაკონი ღთისმშობლისანი, რომელსა დაუჯდომელი ეწოდებოდა...“ (გვ. 393—403).

დ. ლტყანი (403—412, 452—521 გვ.).

ე. „პარაკლისი სავდრებელი“. (გვ. 412).

ვ. საკითხავ-სავლობლები სამოციქულო-სახარებიდან და ფსალმუნიდან (523—732 გვ.).

3. „ჟამნის“ ტექსტს დართული აქვს: ა. „წესთათვის სამართლმადიდებლთა კითხვანი მონაზონისი ვისიმე, რომელთა აქსნა გამოსცა პრეპატიოსანმან ხარტუპალოკმან“. (გვ. 733—861).

ბ. „თხრობათაგან იოსიპოსისთა მკვათისა თაეისა“. (გვ. 861—863).

გ. „სიტყვათაგან ევსევი პანფილელისათაჲ“. (გვ. 863—864).

დ. „სიტყვანი წითა მამათანი. იგავი პირველი. — კაცი ვინმე გარდამოვიდოდა იჭრუსალიმით...“ (გვ. 864—906).

წყდება: „ვითარცა არა გამოვალს თოვლისაგან ცეცხლი, ეგრეთვე რომელი ეძიებდეს პატივსა ამის სოფლისასა, ვერ მიემთხვოს პატივსა ზეცისასა. ვაჲ ბუნებაჲ კაცისა შეუ...“.

(1124)

2602

ფსალმუნთ. XV—XVI

130 ფ.; 18×14; ქალაღი; შეტად დაზიანებული, დაშლილ-დაფურცლული, კუქყიანი; ნაკულოვანი; ტყავადაკრული ფიცრული ყდა შემოცვეთილია და დაჭრილი (განზრახ?); ყდის I ფრთაზე, შიგნიდან. გაკრულია ვახტანგის სტამბის მხედრული შრიფტით დაბეჭდილი წიგნის ფურცლის ნაშთი; ნუსხური, სათაურები სინგურით; XV—XVI სს.; პრიმიტიული თავგაზმულობა 1r-ზე; 39r-ზე და 116v-ზე ლამაზი ორნამენტის თალი.

[ფსალმუნთი დაეითისი]. — „ნეტარ არს კაცი, რომელი არა მივიდა ზრახვასა უღოთოსა...“ 1r—117v.

შენიშვნები: 1. ფსალმუნის ტექსტს ერთვის „გალობანი“. — „გალობა მოსეი გამოსლეთათან. ა. უგალობლით უფალსა, რამეთუ დიდებით დიდებულ არს...“ 117v—130v.

წყდება: „...მსახურებად მისა სიმართლითა და ღირსებითა, წინამე მისა, ყოველთა დღეთა ცხორებისა მისისათა...“ (გამოცემის მიხედვით, გალ. 9, 8. იხ. ფსალმუნის ძველი ქართული რედაქციები X—XIII საუკ. ხელნაწერების მიხედვით, 1960).

2. „ფსალმუნის“ წინამდებარე ნუსხა საყურადღებოა მით, რომ ხელნაწერის რამდენიმე ადგილას შეიმჩნევა ფსალმუნის დაყოფა წიგნებად.

ტექსტის ნაკულობის გამო (18—46 ფს. მთლიანად აკლია) არ ჩანს სადა თავდება ფსალმუნის I წიგნი და სად იწყება II.

ფსალმუნის II წიგნის დამთავრება აღნიშნულია ობ (72) ფსალმუნის დასაწყისში, სინგურით ნაწერი სათაურის მარცხენა ნაწილის გასწვრივ. მარცხენა და ქვემო ნაპირის კუთხეში, ტექსტის ხელით (დასაწყისი ასო სინგურით): „დაესრულა მეორე წიგნი ფსალმუნისა“ (35v). ობ ფსალმუნის I გალობის გასწვრივ. მარჯვენა კუთხეში, ტექსტის ხელითვე (დასაწყისი ასო სინგურით) მიწერილია: „მესამე წიგნი ფსალმუნისა“ (36r).

3. ფსალმუნის უკანასკნელი სტრიქონების გასწვრივ, ვერტიკალურად მიწერილია: „დაესრულა მესამე წიგნი ფსალმუნისა“ (54v). აქვე, ქვემოთ, 38 ფსალმუნის სათაურისა და პირველი სტრიქონების გასწვრივ, მიწერილია (ვერტიკალურად): „მეოთხე წიგნი ფსალმუნისა იწყე აქათ“. (54v).

(1125)

2603

წერილების კონა. XIX

20 ფ.; 16×11; ქალაღი; უყდო, უკანო, ნაკული, კუქყიანი; მეტად დაზიანებული გაბეჭდილი ფ. ფ.; მხედრული; [XIX ს.].

წერილების კონა.

1. „...ოსასა მას ვითარ მრავალ-ნათხსს გიშრის მსგავსად კოწოლ-ყრილსა. შუბლ-სპეტაკსა და ინდ მშვიდ კრდევით II! ზედან მდებარესა, ტბა-მელან რეულ სწორ მოდგომილსა... ბატონს, ბატონის შეილს... ვილის [?]. ივანეს ასულმა“.

2. „ეჰა. სიტყუა-გელოვანო და ენისა ორდანოფთა მგალობლო...“ 1v—3v. თავდება: „ჩემო კელმწიფევ და კელმწიფის შეილო“.

3. „სევდისა ზდვასა შიშთვილად მიცემული... შენი საკუთრებით მოუცილებლად მგონებელი...“ 4r—5r.

4. „მაწუტვს გონება სასურველისა სასაუბროსა მითხრობისა... ჰოჲ, სი-
ყუარულისა ჩემისა წალკოტო...“ 5v—6r.
5. „მომბერა ნიავმან საყნოსელთა...“ 6v—7r.
6. „წარმოწერილმან და მათუწყებელმან სიბრძნემან თქუტმნან...“ 7v—8r.
7. „ეჰა, უმეცართა გოსებათა ჩემთა აღვმადლობ...“ 8v—9v.
8. „ვინაჲდგან განუწყვეტლად. ერთგულობით მყის აღიძრა ცნობად შენ-
და, დიდებათ და ბრწყინვალეზაო...“ 9v—10r.
9. „ეპისტოლე მან თქუტჰა, ჩემდა წარმოწერილმან...“ 10r—12r.
10. „მაწუტვს გონება სასურველისა სასაუბროსა მითხრობასა...“ 12r—13r.
თ ა ვ დ ე ბ ა: „დაო ბატონო, გეზრახება თქუტჰნი დაჲ“.
11. „მისს კამკამ ცისკრავნებას, სამოთხესავით აღყვავებულს, იერიქოს
ვარდთა უმეწამულესს...“ 13r—14v.
12. „ეჰა, ჩოლოყოვისა მტილისა ახლად აღმონაბ უ[ტ]კო...
უნდონი ესე შაირნი უნდოსა მიერ დიმიტრისა...“ 14v—15r.
13. „აკრთე აღმოსავლეთით ბრწყინჰა...“ 15v—16r.
14. „ჰოჲ, განმანათლებლო ქუფრ-ჲნდისა იდეისა [!] ჩემისაო!...“ 16r—17r.
15. „შე. ინამდვლების თუ ჩემ მიერ ქმნად ეგე...“ 17r—v.
16. „საწყურ-საწადო სატრფოვ...“ 17v.
17. „ეჰა. ყოვლად უსაწადლესო დაო...“ 17v—18r.
18. „ვეითარცა კეთილთა მიერ წყართა დამაშურალმან...“ 18v—19r.
19. „ნამდვლ უზადოსა მის არსთა მბადისა მიერ უზადოდ წარმონაბადო.
დაო ბატონო, ბატონის ასულო“ 19v—20r.
20. „ქორსა სიონსა მონაბრწყინვსა სულისა სავანეს...“ 20r—v.

(1126)

2604

ხელმწიფის კურთხევის ცერემონია. 1856

22 ფ.; 23×18; ქალაღი; უყლო; მხედრული; [1852]; თარგმნილი რუსულიდან.

(ხელმწიფის კურთხევის ცერემონია). — „ცერემონია. დაწყობილი კურთხევისათვს კელმწიფე იმპერატორისა ალექსანდრე ნიკოლა-
ოზის ძისა, სამეფოსა ქალაქსა მოსკოვს, ჩყნვ წელსა, აგვისტოს კვ დღესა,
კვირიაკესა. — შემოდგომად დღესასწაულობითისა შემობძანებისა...“.

(1127)

2605

ლოგია. XIX

20 ფ.; 22,5×17,5; ქალაღი (ცისფერი); უყლო, დაშლილი, თავნაკლული, მხედრული.
სათაურები ასომთავრულით; [XIX ს.]; კვირნიშანი — 1614.

[ლოგია]. — „...§ 58. ლეგმა არს წინადადება იგი, რომელსაცა მოვი-
ლებთ სხუათაგან ჰსწავლათა და შეერთავთ მას ჰსწავლისა მის წინადადებისა-
დმი...“ 1r—16v.

წყდება: „...ამისდამი შერთულ-იქმნების მიზეზი დამამტკიცებელი: ვინა-
დგან მხოლოდ იგინი ჰვლობენ უკვთა და სამარადისოდათა სიმდიდრითა და
მხოლოდ იგინი იწოდებიან მდიდრად, რომელნიცა კმა არიან მით, რაჲცა
აქუსთ-ყე...“.

შენიშვნები: 1. ლოგიკას დასაწყისში აკლია ოთხი თავი სრულად და მე-
ხუთე თავის დიდი ნაწილი. წყდება მეშვიდე თავის ზემოთ აღნიშნულ ნაწილზე.

2. ძირითადი ტექსტის თავ-ბოლონაკულ ფრაგმენტს დართული აქვს:
„მაგალითნი წინადადებათანი“ — მარტივ, რთულ, „კვობტეტიურ“, „შეერთებ-
ბითი“ და სხვ.

(1128)

2629

„სამთვარიო“ (კრებული). 1857

100 გვ.; 17×11; ქაღალდი; სადა ტყავით შემოსილი ფიცრული ყდა; მხედრული; 1857 წ.;
გვ. 25—26, 73—74 დახეულია. გადამწერი: ზედგინიძე (ანდ.); მომგებელი: ბარბარე ასათი-
ანოვის ასული (ანდ.); შემოწირულია ვ. არაბნძის მიერ.

[კრებული]. 1. „თქმული ეზრა წინასწარმეტყუთლისა — უკეთუ დადგეს იანვარი კვირასა, ზამთარი იყოს ნოტიოანი...“ გვ. 1—3.

2. „ზედნადები, დაცდილი ბრძენთაგან. — ოდეს იყოს ზედნადები ია, ზამთარი იყოს ცივი, თივა ძვირად...“ 3—12.

3. „კალანდრა, თქმული ეზრა წინასწარმეტყუთლისა. — თთვესა იანვარ-
სა თუ მთუარე დაბნელდეს, ნაშრომთა იკეთენ, ხოსტაქი [!] იეფად იყოს...“
12—24.

4. „სამთვარიო მართალი და ჭეშმარიტი. — ამთუარისასა
დღე კეთილი, თესვა, ნერგვა...“ 24—46.

5. „ერთი მასკულავი არის — სახით. შეუქროლამს მასკულავი
ქვიან. ერთობ ავი მასკულავი არის...“ 46—48.

6. „ხოლო თუ იმიშოდე რისხვისა ღისა... ესე ფსალმუნი სთქვი: გ...“
49—50.

7. „სიტყუანი წთა მამათაგან, განწესებული სარწმუნოებისა.
— იანვარს ღვინოსა დიდსა ნუ სუამ...“ 51.

8. „სასიზრმო, თქმული ზაქარიასი. — უკეთუ სიზმარი გეზ-
მანოს, მტერსა და მოშურნესა და ავსა კაცსა ნუ უთხრობ...“ 52—74.

9. „ასოთა სამღერალი... მართალი და ჭეშმარიტი. — ვის თხემი უხტო-
დეს, ხენწიფობა მიუხდეს...“ 75—88.

10. კითხვა-მიგებანი. „კითხვა: ვინ არის დედა შენი? მიგება: ა:
მიწა და წყალი არის.

კითხვა: ვინ არის მამა შენი? მიგება: ქვა და ცეცხლი არის...“ 89—96.

შენიშვნა: დართული აქვს მელნის გაკეთების რეცეპტი (გვ. 98) და ქარ-
თული ანბანის რიცხვობრივი მნიშვნელობის განმარტება (გვ. 100).

ანდერძი (გადამწერისა): „ესე სამთავრო სრულ იქმნა 1857-სა, აპრილას
14-სა დღესა, ხელითა ზედგინიძისათა და ვკუთნის ესე წიგნი ბარ-
ბარე ხიკოლოზ ასათიანოვის ასულს და არა სხუასა“ (გვ. 88).

(1129)

2630

ანტონი I, წიგნი კატილორია-სიმეტნეა. 1767

53 ფ.; 19×12; ქაღალდი; უყდო, დაშლილი, ბოლონაკული; მხედრული; სათურები და დასაწყისი ასოები სინგურით; 1767 წ. (2v); ვ. მალაშვილის წიგნებიდან.

„ანტონის მიერ არჩევისკოპოსისა, დავითიანისა. კატილორიათა არისტოტელითად შეყუანილება. — § 1. საჭირო ვიდრემე არს სიბრძნისმოყუარებისად მოწაფე-ქმნილთა ცნობად — რადენ გუარობს ზედ-მიწვენილება კაცობრივი...“ 5r—54v.

წყდება: § 142-ის შემდეგ ადგილას: „...რამდა-მიმართობა არს რადვეცა ერთსა ნივთსა არ ეშესაბამების... რადვეცა ერთსა მათგანსა-აეშესაბამების, რომლისაგან ანიჭსთვსცა იგულისკმების, რომლისა გარ...“.

შენიშვნა: ტექსტს წინ უძღვის:

ა. თავფურცელი:

„სადიდებელად ცხოველსყოფელისა, თანაარსისა და განუყოფელისა სამებისა, ანტონისაგან, არჩევისკოპოსისა ყოვლისა ზემოდასა საქართუმლოდას, დავითიან-ბაგრატიონისა ქმნილი ანუ თქმული წიგნი კატილორია-სიმეტნეა, დასკილი მისგან ვმასა ზედა არისტოტელისა, შედგომითვე მისითა, მაგრა სხვათადაცა სცხოლასტიკოსთა და ახალთა ძილოსოფოსთა განსაზღვრებათაგან და გარდამოღებათა მოღებული, ხოლო წინადადებული თვისისა სხოლისა მოწაფეთად. დროსა ყოვლად-ბრწყინულისა, უკეთილმსახურებისა და უმაღლესისა ირაკლი მეორისა, მეფისა ყოვლისა ზემოდასა საქართუმლოდასა, ხოლო მამათ-მთავრობისა თვისისა. წელსა დასაბამითგან სოფლისათ 7275; ჭორციელად შობითგან სიტყუსა ღრისა 1767, თთუშსა მერტშსა, რიცხუსა ე.“

დაიწერა ახალსა გნოსისსა შინა, სამეფოსა მისისა მეფობის უმაღლესობისასა. 2r—v.

ბ. „წინასიტყუობა წინამდებარისა წიგნისა ხუთ-ტაეპოვანთა სტიხთა, ანუ დასდებელთა ზედა ცხრა რიცხუსა, ანტონის მიერ, არჩევისკოპოსისა, დავითიანისა.“

1. არ სილაღითმან კადრმან გუათანადა ჩუშნ ახლად ჰელტოფად ქუშ-თქმულებანი ძუშლნი.

როესე ზუშლთა სხოლასტიკოსთა

და ჩუშნთადა ჰქმნეს მრავალთა კმანი ჩუშნდა.

მაგრა თუსათუს შოომამ სარაცხ[?] ტკბილად.

2. მგონიეს, რომელ სათანადო არს ესე, ვითარმედ ახლად ცნობად მომზიდუშლოდა მოძღუართად მათი, რომელ თან მიენერგნეს, თუსთა გნოსისთა მოწაფენი შედგომით, ვინადა ახლად მივსენე ძველნი ცნობანი.

3. იპყრობს თუს შორის წიგნი წინამდებარე შეეუანილებას ჩემ მიერსა ქუშ-თქმულთად, ხოლო სამგუართა ძილოსოფოსისათა კატილორით, ახლად ქნილთაქ[?], ჩემ მიერ და პორტირითთა. ნამეორებთა ჩემგან.

4. კულად სიმეტნეს, სსჯულითურთ ჩემით პრთულთა, რათა თქუშნ, ჩემთა მოწაფეთა, გონება მკუშთირი აღვლესო უმკუშთირეს ცნობათადმი და მოვცნე ჩემნი ახლად ძუშლნი ცნობანი, სახსენებელად ჩემდა თქუშნ, ჩემთა მაგათ.

9. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV

5. სამ-მეოცესა და მერვესა პარალაფს პორტირიოსის ხეი დავანაჲტითე სქიმად ახლითა შორჲითა არ უმეცრად და მუნ ცხოველი ჰსდეს მოზარდისა ადგიდ, ხოლო მშვნევი ცხოველისად ვანაც ულე.
6. მაგრა ესენი თუცა კანონთა შინა ესთავე სქიმებრ იცხადებთან ჩრგან, ვარნა მშვნევი გაიგონე ცხოვლად, ხოლო ცხოველი — მოზარდად გულისცმაჲყავ. მიზეზ არს ამათ სხჲათა ბრძენთა მიზამჲა.
7. მსწერს პავლე საღმთო კორინთელთ პრლს შინა: „პირველი ადამ სამშვნეველად ცხოველად“. (კორ. 15, 45) აჲა მშვნევი ჰსდეს ნაცულად ცხოველისა, ხოლო ცხოველი ადგიდ მოზარდისა ცა. ესფერ გუთარგმნეს ჩრნ გრამატიკოსთა.
8. ვინაცა ეზბამჲს ჩჲტსთა წ-თა თარგმანთ: ზემოწერილთა სახელთა ცჲმულ-ჲყოფა. ამისთვის ნუვინ უმეცართად მიგჲაწერს: ვიციოთ — მშვნევი მშვნევერი არს პსიხი, ხოლო ცხოველი — კაცისა ნათესაჲი.
9. იქმნა ჩრნ მიერ ცნობანი ესე დროსა ირაკლი ბრძნისაჲ მეორედ წოდებულის, მეფისა, ძმისა ჩგვისა სატრქოასა, ბრძანებთავე მისისა სიმაღლისათ, დადებდ. ესე ჩრნთა წიგნთა საცავსა“.

3r—4r.

(1130)

2682

მოსე ხონელი. ამირან-დარეჯანიანი. XVIII

113 ფ.: 22×16; ქალაღი: ტვიფრული ტყავით შემოსილი ფიცრული ყდა მოცილებულია. ორად გაკლევილი და II ფრთის ფიცარი გატეხილი აქვს: XVIII ს. (კვირნიშანი — სამი ნახევარმოთვარე): მხედრული; სინგურით ჩაწერი სათაურები გადასულია და აღარ იკითხება: ნაკლული (აკლია თავსა და ბოლოში, აგრეთვე შიგნითაც); შემრწირულია გრ. ა. ბენა-შვილის მიერ.

მოსე ხონელი. ამირან-დარეჯანიანი. —

„...[მან გამოგვგზავნა წინაშე თქვექნსა და მოგახსენებს: „ამირან-დარეჯანისძეო. სახელითა ყოველთა უფროსო! მე ბერი კაცი ვარ და აღარა შემეძლიან...“ 1r.

წყდებთა: „...მე დამიძიმდა დიდად, ამისთვის, რომე მეტად საჭირო გზა იყო...“ 113v.

შდრ. „ამირან-დარეჯანიანი მოსე ხონელისა“, სარგის კაკაბაძის რედაქციით. თბ., 1939, კარი III, გვ. 25, კარი XII, გვ. 170.

შენიშვნა: ტექსტი დიდად ნაკლულოვანია: I—II კარი აკლია მთლიანად. III კარისა 13 ბოლო სტრიქონია დარჩენილი: V კარს აკლია შიგნით ფფ.: XII. კარისა: მოღწეულია 17-ოდე სტრიქონი. სრულია IV, VI—IX კარი.

(1131)

2644

„იესო ქრისტეს წერილი“. XIX

2 ფ.; 35,5X21,5; ქალაღი: უულო; მხედრული: ტექსტი ჩაწერილია ჯვარის სახით და ზახულის შიგნით; [XIX ს.]; დაუწერელია 1v—2v.

„იესო ქრისტეს წერილი“. —

„ოქროს ასოებითა ებრაელთ ენასა ზედა, სასწაულითის სახითა კშთა-მოვარდნილი წერილი. საკუთართა ღთისა ჩუშნისა იესოს ქრისტეს კელითა დაწერილი, პოვნილ იქმნა თორმეტსა ვერსტსა შინა, გამოხატვთა ჯვარისათა. სენტპოროტიდგან (რეპოლოვს შინა). ხოლო განმარტებულ იქმნა შვიდის წლის ყმაწვილისა მიერ, რომელიცა ამა დრომდე იყო შობითგან მუნჯი. — პატივს-ვსცემდეთ წმიდასა დღესა კვირიაკესა...“ 1r.

(1132)

2645

ყარამანიანი (ფრაგმენტი). XVIII

38 ფ.; 22X15; ქალაღი: უულო; დაშლილ-დაზიანებული: მხედრული, სათაურები სინგურით; [XVIII ს.]; კვირნიშანი სამი ნახევარმთვარე.

[ყარამანიანი]. —

„...მოიზარდა, ძალიანი კელგამომავალი შეიქმნა; ფალავანი და უცხო თვალტანადი იყო; უმაილაძათის დეენი ერთობით ამოეწყვიტა და ქვეყანა გაქსიქსა?!. ესე ამბიშაფერს მოხსენდა...“ 1r—38v.

წყდება: „...აქა ლომი იგი ლომთა ძლიერისა ყათრანისა და სარვიხურამანისა ომი ძლიერი და სარვიხურამანისაგან ყათრან ფალავანის შეპყრობის“. შემდეგ ადგილზე — „...ცხენთა მათთა ნატერფალი ღრუბელსა შესწვდებოდა. ერთმანერთსა შიგან პირივინენ; ორთავე კერძო ლაშქარსა მალლად ხმინაობა იყო: „ჰკარ. მოჰკალ, შეჰკარ, შეიბყარ! ესე არს დღე მამაცთა გამოჩენისაო“, როგორც მელექსეთ უთქვამთ:

„მარგ ამად დარქამინ ჯჰანპათ,

ჯაქარდა ვაბუშიე ქნმანაპა!“

შეიქნა ომი და საკვირველი, რომელ სპარს ესრეთ აღწერენ...“.

შენიშვნები: 1. ფრაგმენტს აკლია შიგნითაც: 9v—10r, 12v—13r, 18v—19r, 25v—26r, 31v—32r — შუა.

2. 1v-ზე მოთავსებული სინგურით ნაწერი სათაური იკითხება: „აქა ვარდანქეშანისაგან აზარლის მეთილისმის ამბვის მბოზა დაიწყო ვარდანქეშანა“.

(1133)

2646

ავიოგრაფიული კრებული. XIX

30 ფ.; 22X18; ქალაღი (სხვადასხვა ხარისხის); უულო; მხედრული, სათაურები სინგურით, აბზაცები იწყება ასომთავრულით; [XIX ს.], კვირნიშანი — 1936; დაუწერელია: 1r—2v, 7v—8v, 12v—21r, 29v—30v.

1. „თა მარტა იჲ, ცხოვრება და მოქალაქობა ევფემიანესი და ძისა მისისა ალექსი კაცისა ღრისა, გ. მ. — იყო ვინმე, რომს ქალაქსა შინა კაცი მორწმუნე და მართალი და მდიდარი ფრიად, და სახელი მისი ევფემიანე...“ 3r—7r.

2. „თასევემბერსა კ, სიმხნე და მოთმინება წმიდისა ევსტათისა და მისა შემდგომად წამება, გ. მ. — მესამესა წელსა მარკიანეს მეფისა იყო სპასპეტი ერთი მკნე ფრიად...“ 9r—19r.

3. „ცხოვრება და მოქალაქობა წმიდისა და ნეტარისა მამისა ჩუენისა ქსენეფორესი, გ. მ., ამინ. — გვითხრობდა ბერთავანი ვინმე ფრიად სათნო, ვითარმედ იყო ვინმე სეფე-წული, სახელითა ქსენეფორე...“ 21r—29r.

(1134)

2647

კატეხიზმო. XIX—XX

23 ფ.; 21,5X17; ლურჯი ფერის ქაღალდი, დალაქავებული; უყდო; მხედრული, დასაწყისი ასოები ასომთავრულით და სინგურით; [XIX—XX სს.], ჭვირნიშანი აქვს (2r); დაუწერელია: 1v, 13v—14r.

[კატეხიზმო]. — „ღმერთმან შექმნა ცაჲ და ქუჭყანაჲ ესრეთ ყოვლად შემკულ და დიდად შუჭნიერ...“ 2r—23v.

შენიშვნა: თავფურცელზე სწერია: „ქართული ვრცელი კატეხიზის. — კატეხიზის არს შემოკლებული ჰსწავლა, თუ ვითარ ჯერას ცნობა ღრისა და მოქცევა მცნებათა მისთაებრ. ამისთა მომართ მოგვეუანს ჩვენ თუთ ბუნება და აღძრცვება ღრისა. — და ესრეთ, კატეხიზის განიყოფების ორად ნაწილად რომელნიცა იპყრობენ თჳს შორის: ა. ბუნებითსა ცნობასა ღრისასა; ბ. აღძრცვებითსა ცნობასა ღრისასა; ნაწილი ა. ბუნებითად ცნობისათჳს ღრისა. თავი ა. ყოფისათჳს ლტთისა“.

(1135)

2648

ზახილი დიდი, მიცვალება ღვთისმშობლისა. XIX

21 ფ.; 21X16,5; ქაღალდი, დალაქავებული; მუყაოს ყდა; მხედრული, სათაური სინგურით; [XIX ს.].

„თთუშსა ავსტოსა იე, მიცულება ყოვლად წმიდისა ღრთისა მშდღელისა, თქმული წმიდისა და ნეტარისა მამისა ჩვენისა ვასილი დიდისა კესარიისა კაბბადოკიის მთავარეპისკოპოსისა მიცულალებისათჳს, ქუეყანით ზეცად აღსლვისათჳს წინაშე ღრთისა და რომელ საიდუმლო აღესრულა საკრველი: ცისა შორის და ქუეყანასა ზედა ღრთისა მიერ დედისა თჳსისათჳს, გ. მ. — სამებამან წმიდამან ცხოველმან, დიდებულმან, დაუსაბამომან, დამბადებელმან ყოველთა დაბადებულთამან...“ 1r—21v.

შენიშვნა: ყდის შიდა გვერდები დაჯდაბნილია.
მინაწერები: 4r, 5r, 7r, 17.

(1136)

2649

რუსულ-ქართული ლექსიკონი. XIX

239 ფ.: 19X16,5; ქალღი (დასაწყისში ფურცლები დალაქავებულია); მუყაოს ყდა ყუ-
ბზე ყავისფერი ტყავით, 98v-სა და 99r-ს შორის ხელნაწერი გადახსნილია; ტექსტი რუსუ-
ლად და ქართულად; [XIX ს.]. კვირნიშანი 1820 წ. (17r); დაუწერელია: 1v, 9v—10v, 30r,
38v, 42r, 50v, 55v, 67v, 72v, 80r, 91r, 105r, 139v, 165r—166v, 171r—174v, 195v, 203r, 211r,
212v, 215v, 217r, 221v, 224r—v, 226r—v, 227v, 228v—229v, 230v—231v, 234v—235v,
236v—237v, 238v—239v; შემოწირულია იასონ ციციშვილის მიერ.

[რუსულ-ქართულ ლექსიკონი]. —

„а сиюзъ ხოლო, არამედ, და

авторъ ავტორი, პირველმპოვნელი...“.

შენიშვნა. ლექსიკონში გვრან ჩაუმატებიათ მთელი რიგი სიტყვები განმარ-
ტებითურთ (იხ. მაგ.: 2r, 3r—v, 4r და ა. შ.).

მინაწერები: 1. (ყდის საცავ ფურცლებზე): „ქართველთ წერა-კითხვის სა-
ზოგადოებისადმი შეწირულია იასონ ციციშვილის მიერ“.

2. „Сня книга принадлежит прапорщику князю Давыду Цици-
пову“ (1 r).

3. (ხელრთვა) „დავით ციციშვილი“ (1r).

(1137)

2650

ქილილა და დამანა. XVIII

(საბას რედაქცია)

383 ფ.: (786 გვ.); 31,8X20; ქალღი, დაზიანებული, ალაგ-ალაგ რესტავირებულია;
კოლექცორგადაკრული მუყაოს ყდა, ყუა ყავისფერი ტყავის, ამოტვიფრული წარწერით: „წე-
რაკითხვ. საზოგადოების წიგნთსაცავი. ქილილა და დამანა. № 1. ვანნაძიანი ვარიანტი“; ნაკ-
ლული (აკლია 329—330 ფურცლებს შორის); მხედრული (კალიგრაფიული), სათაურები და
დასაწყისები სინგურით, დატოვებულია სურათებისათვის თავისუფალი ადგილები წარწერით:
„დასახტავი“ (იხ. გვ. გვ. 2v, 4v, 9r, 18v და ა. შ.); [XVIII საუკ. 11 ნახ.], კვირნიშანი აქვს.

[ქილილა და დამანა]. — „ამას უკან, ამ შემოკლებულს არაკებს
რომ საქებარის სიტყვებით შეთხზნილია და მითვე შეიკაზმვის და ისიტყვის.
ვიწყევით პირველი არაკი იგავთა, თვალ-მარგალიტთა მებაზრეთა და სიტყუა-
ქელოვნებთა გამომჩხრეკელთა და უცხოთა არაკებთათვის პირის ამღებთა
და საკვირველთა შემჭვერებითა თქმულთა შემაწყობელთა...“ 9v—383v.

შენიშვნები: 1. უძღვის: ა. ვახტანგის ლექსი: „მეც მივეყვ სპარსთა
ზღაპარს თარგმნებისა მგებართა...“ (1r).

ბ. „დასაწყისი პირველი წიგნისა ამის შეესავალად თქმული ბრძნისა
ან ვარი სოილისა“ (1r—5v).

გ. ანდერძი სულხან-საბა ორბელიანისა (5v—7v).

დ. „ანდერძი დიდს ჰირსა შინა მყოფისა მეფის ვახტანგისა“ (7v—9r).

2. ერთვის: „მეფის ნაბძანები შაირები. —

კვლავ მივქმეს ისევ ისპაანს. დამრჩა ეს შეუსრულები,

შომცეს პატივი მრავალი, ვაჰ, თუ დავაბი სულები...“ (383v).

3. „ქილილა და დამანა“-ს ეს ხელნაწერი ი. ჯყონიას გამოუყენებია
თავის გამოცემის დედნად (იხ. გამოცემის გვ. V).

ხელნაწერში ი. ჯყონიას ფანქრით, ხან მელნით ჩაუწერია სასვენი ნიშნები და ზოგჯერ სქოლიოებში ჩაუტანია ვარიანტული სხვაობები. მის მიერვე გაკეთებული მინაწერები გვაფიქრებინებს, რომ ხელნაწერი სტამბაშია ნამყოფი (იხ. გვ. გვ. 1რ. 9ვ, 310რ, 329ვ და ა. შ.).

4. ხელნაწერის კიდევზე მოთავსებულია სულხან-საბა ორბელიანის ეული ლექსიკური შენიშვნები (იხ. გვ. გვ. 2რ, 3რ და ა. შ.).

5. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ექვთიმე თაყაიშვილს წიგნში: „Описание рукописей Общества распространения грамотности среди грузинского населения“. ტ. 1. გვ. 291.

6. ტექსტი გამოცემულია რამდენჯერმე: 1. „ქილილა და დამანა, სპარსულისაგან ნათარგმანები მეფისა ვახტანგისაგან. თ. გრ. გურიელის გამოცემა, ილია ჯყონიას რედაქციით“. ტფილისი, 1886 წ.; 2. „ქილილა და დამანა, იგავ-არაყები, ქართულად გადმოღებული ვახტანგ VI-ისა და სულხან-საბა ორბელიანის მიერ. აღ. ბარამიძისა და ჰ. ინგოროყვას რედაქციით“. 1949 წ.; 3. სულხან-საბა ორბელიანი, თხზულებანი, ტომი II. აღ. ბარამიძისა და ე. მეტრეველის რედაქციით. თბილისი. 1962 წ.

2660

გრიგოლ ორბელიანის წერილები სხვადასხვა პირჭბთან

(გადატანილია გრიგოლ ორბელიანის არქივში იხ. № № 13, 20, 24, 25, 27, 29, 63, 71, 84).

(1138)

2662

ოთხთავის კანონები (ფრაგმენტი). XII

1 ფ.; 27×17,5; პერგამენტი (დაწინაშეული); ნუსხური; კანონი მოთავსებულია მონათულ კამარაში, რომელიც წარმოადგენს XI—XII საუკუნეების ქართული ორიგინალური მხატვრობის ნიმუშს (1რ—5ვ); [XII ს.]. ხელნაწერის ეს ფურცელი შეგვეულია ქალაქში, რომელსაც აწერია რუსულად: „Ср. № 2125 (Нов. груз. сер. Публ. Библи. в П-де № 15) и № 2122 (Нов. груз. сер. Публ. Библи. в П-де № 7) из хранилища рукописей груз. общ. ист. и этн. в Тифлисе.“

Настоящий листок с канонами является частью р-си числящейся в разбитом виде под двумя указанным номерам.

Определено 21 X 1923. Д. Гордеев“.

შენიშვნა: ხელნაწერი წარმოადგენს ხელნაწერთა ინსტიტუტის H ფონდში დატულ ხელნაწერების № 2125 და 2122-ის ნაწილს, რომლებიც შეცდომით XIV საუკუნით არიან დათარიღებულნი. (იხ. H ფონდის ხელნაწერთა აღწერილობა ტ. V). ხელნაწერი შემოწირულია კნ. ოლგა ჭავჭავაძის მიერ. ამჟამად ოთხთავის ეს ფრაგმენტი შეუერთდა H 2125-ს.

(1139)

2663

არჩილი, გაბაახება თეიმურაზისა და რუსთველისა. XVII

134 ფ.; 31,5×21; ქალაქი (გაყვილებული, ახალი რესტავირებული); მუყაოს ყავისფერი ყდა (ახალი გაკეთებული); ნაკლული; მხედრული, სათურავი, სტრიქონის დასაწყისი და ბოლო წითელი მელნით; [XVII ს. II ნახევარი]. კვირნიშანი აქვს.

[არჩილი. გაბაახება თეიმურაზისა და რუსთველისა].—

...[ქივველ უნდა ღთის შიშხედა კაცმა გული დაამყაროს].

[სიყვარული მისი ჰქონდეს, სასოება არ გაჰყაროს...]. 1რ—132ვ.

შენიშვნები: 1. არჩილიანის გამოცემის მიხედვით, (თბილისი, 1937 წ., ტ. 11) ხელნაწერის ტექსტი იწყება მეათე სტროფით.

აკლია: 1—9, 19—26, 54—58, 1047—1061 სტროფები და ვრცელი პროზაული შესავლის დიდი ნაწილი.

ხელნაწერი რედაქციულად საინტერესოა. იხ. ზემოთ დასახელებულ წიგნში ალ. ბარამიძის „ტექსტისათვის“, გვ. 149—156.

2. გადაწერის დროს გამორჩენილი სტროფები კიდებზეა მოთავსებული. იხ. მაგ.: 9რ, 21რ და ა. შ.

3. ზოგიერთი სტროფი გაცხოველებულია. ზოგჯერ სხვა ხელით (არჩილის?) შეტანილია შესწორებები.

4. ტექსტს ერთვის: [არჩილი, ანბანთქება]. — „ასულა ასულა მკვერტელნი დასულა...“ (132v—133v). (იხ. არჩილიანი, ტ. 1, 1936 წ., გვ. 251—253).

მინაწერები: 1. [არჩილი, სკამიჯნურონი ლექსნი აქა-იქ ნაოქვამი]. —

„ენახე ედემს ალვა რგული,

რომე მზეებრ შუქსა ფენდა...“ (5რ).

წყდება: „...ეკლტვნო შეიბრალენით თქვენნი მკვერტელნი შემძროლი...“ (იხ. არჩილიანი, 1, 1936 წ., გვ. 128—129, სტროფი 12—16).

2. [ლექსი]. — „აბესალომ და ეთერი ღმერთმა შეყარა ერთფერი.

შენ დიდი ხარ დიდებულა, დედ-მამისაგან ქებული,

მე მდაბალი, ობლის შვილი, ობლობისაგან დაჩაგრული“ (132v).

3. [ლექსი]. —

„ქ. აბა ჩემო მოურავო, ხმით ვალობა მაიწყე

ნიბლიას გაბრძევა ეშმაკობით რად იწყე.

ფეი წმიდათ ანობდი. ახლა სიტყვა დაიწყე.

პერში ასასკელად ფთა ბოლოზე შეიწყე.

მოდრ ტურფავ.

მოდრ ჩემო ნიბლიავ, დაჯექ, რა მოგახსენო“ (133v).

იხ. აგრეთვე მინაწერები: 134რ.

(1140)

2664

ს.-ს. ორბელიანი, ქართული ლექსიკონი. XVIII

840 გვ.; 21×15,5; ქალაქი: ტვიფრული ტყავედაკრული ხის ყდა (ყდაზე ლეთისმშობელი გამოსახული); ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; [XVIII ს.]; კვირნიშანი: სამი მთვარე; დაუწერელია: 825—826, 836 გვ.

[ს.-ს. ორბელიანი. ქართული ლექსიკონი]. — „აბლაბუდა, დედაზარდლის ბუდე...“ გვ. 3—824.

შენიშვნები: 1. უძღვის: „ქიმლანი. თავი. ბოლო. შეისწავე, რამეთუ ქუეყანის მზომელობათა კვლოვნებანი არიან ეს ნიშნინი ოთხნი“ (გვ. 1—2).

2. ლექსიკონი CB რედაქციისაა. იხ. ლილი ქუთათელაძე, სულხან-საბა ორბელიანის ლექსიკონის რედაქციები. 1957 წ. გვ. 267.

3. ერთვის: „ცხოვრება და მოქალაქობა წმინდისა მამისა ჩუენისა მარკოზ განშორებულისა. — გვთხრობდა წმიდა მამა ჩუენი სერაპიონ...“ (გვ. 827—835).

მინაწერი: „ამას შემდეგ მოთავსებულია ცხოვრება და მოქალაქობა მარკოზ განშორებულისა 9 გვერდზე“ (გვ. 824).

(1141)

2666

კრებული. XVIII—XIX

159 ფ.: 33,5X21,2; ქალაღი; მუყაოს ყდა, ყუაზე და ყდის კუთხეებში მწვანე ფერის ტყავი; მხედრული. სათაურები და დასაწყისები სინგურით; [XVIII—XIX სს.), კვირნიშანა აქვს (3რ, 158რ); დაუწერელია: ფ. 159; ხელნაწერი ანა დედოფლის ნაქონია.

1. **ბასილი დიდო. ექუსთა დღეთაჲ.** — „თქმული წმიდისა და ნეტარისა მამისა ჩუენისა ბასილისა პირველი. სიტყუსა მისთვის, ვითარმედ დასაბამად ქმნა ღმერთმან ცა და ქუეყანა. — რომელსა ენებოს დაბადებისათვის სოფლისა მითხრობად, დასაბამად ხილულთა ამათ შემკობისა; ესევეთარისა სიტყვისა შუჭნის დაწყებად...“ 1რ—92რ.

შენიშვნები: 1. ტექსტს ბოლოში ერთვის გიორგი მთაწმიდლის ანდერძი.

2. ბასილი დიდის „ექუსთა დღეთაჲ“ ანდერძითურთ გამოქვეყნებულია: ბასილი დიდო. ექუსთა დღეთაჲ. გიორგი მთაწმიდლის თარგმანი. ტექსტი გამოსცა და გამოკვლევა და ლექსიკონი დაურთო მ. კახაძემ (მასალები საქართველოსა და კავკასიის ისტორიისათვის. 1946, ნაკვეთი II). წიგნში ეს ხელნაწერი C ლიტერითაა აღნიშნული.

2. **„წმიდისა და ღმერთმემოსილისა მამისა ჩუენისა გრიგოლინოსე ლევისკობოსისა.** ძმისა წმიდისა დიდისა ვასილისი, რომელი იგი აკლდა აღწერასა ექუსთა დღეთასა, რომელი იგი წინასწარ თქუა ნეტარმან დიდმან ბასილი. და ვინადგან დაბადებისათვის კაცისა დაუშთა მას, ესე სრულ ჰყო წმიდამან გრიგოლი მალლად და ღთივ ბრწყინულად. — თავთა, რომელსა შინა არს ზოგსა რაამე სოფლისათვის ბუნებათა მეტყველება და შემოკლებულ მითხრობაჲ პირველ კაცის შესაქმნისა დაბადებულთაჲსა...“ 94v—158v.

შენიშვნები: 1. წინ უძღვის: „ძმისა ჩემსა და მონასა ღმრთისასა პეტრეს ეპისკოპოსისა გრიგოლინოსელიისა ეპისკოპოსი“ (92v—94r).

2. ხელნაწერი ცუდი შეკინძულია, ფურცლების თანმიმდევრობა დარღვეულია: ფ. 7 და 8-ს შორის უნდა მოთავსდეს ფფ. 12—15; ფფ. 23 და 24-ს შორის უნდა მოთავსდეს ფფ. 28—31.

მიანწერები: 1. „წიგნი ესე არის წაჩამძღვაროვისა“ (ზემო ყდის საცავი ფურცლის რ).

2. „Из книгъ благоииннаго Протоиерея Пантелеимова Цинамцварова“ (ზემო ყდის საცავი ფურცლის v).

3. „გამოკრებული დაბადება დედოფლის ანნასია, ზინც. მოიპაროს. შენვენებული იყოს“ (ზემო ყდის საცავი ფურცლის v).

4. (სინგურით): „ექუსთა დღე ესე იმერთა დედოფლის ანნასი ვარ“ (158v).

(1142)

2676ა

კრებული. XVI

94 ფ.: 20X16; ქალაღი (ლურჯი ფერის, დალაქავებული); წითელი ფერის კოლენკორ-გადაკრული მუყაოს ყდა, ყდაზე აწერია ოქროსფერი ასოებით: „ანბანთ-ქება“, „მ. გ.“; მხედ-

რული, სთაურები და დასაწყისები სინგურით; [XVIII ს. II ნახევარი], კვირნიშანი — 1787; დაუწერელია: 3r, 93v, 94r—v: შემოწიულია კნენა ელეონორა გურიელისაგან.

1. „ღღისა და ღამის გაბასება, თქმული მეფის ერეკლეს ძის მეფის თეიმურაზისაგან. რომელი იქმნა ცხებულ შემდგომად წელიწდისა ცხრისა თქმისსა ამისსა. აწ წიგნსა ამას სწოდებდეს სარკე თქმულთა. —

ვით კელ-ვეო აღძრვად სიტყვათა, ვერ სიბრძნის ღირსმან
სწავლობითა...“ 4r—76r.

შენიშვნები: 1 უძღვის:

„მეფისა სიბრძნით ნაშრომმა უსიტყვე ყვნა ბრძენნი მისრისა,
ომიროს ბირგვილ დალინოს. ელიებრ სიტყუით მისრისა,
დღწ ღამის ბჭობა ბევრგვარად, შესხმა ბალ-წალოტ-მისრისა
და ვინ საწოლს შევბით შეყარნა, ვინ ხელი რბოდა მისრისა“ (3v).

2. იხ. თეიმურაზ II, თხზულებათა სრული კრებული, გიორგი ჯაკობიას რედაქციით, თბილისი, 1939, გვ. 1—101.

2. [თეიმურაზ II]. — „ყუმარზედ ზმა ლექსად თქმული. მისვე მეფისა მიერ, განჯათისა, ჭადრაკისა, და ნარდისა.

— „ამისგან ჯათას ბევრს ვნახავ, ვინ მზესა დაედარების...“ 76r—77r.

შენიშვნა: იხ. თეიმურაზ II, დასახ. გამოც. გვ. 137—138.

3. [თეიმურაზ II. ანბანთ-ქება]. — „ანი და ჭოე კვალად მეფის თეიმურაზისაგან თქმული. —

აღმედრა ბაგე გულის დადებით. ეუწყო ვის ზედ ჭესრეთ თქმულება“
77r.

შენიშვნა: იხ. თეიმურაზ II, დასახ. გამოც. გვ. 125.

4. [თეიმურაზ II]. — „ანბანთ-ქება ამიციანად ნათქვამი, მისვე მეფის ერეკლეს ძის მეფის თეიმურაზისაგან. —

არის რამ უცხოთ საცნობელ, გამოუთარგმნელ ენათა...“
77v—80v.

შენიშვნა: იხ. თეიმურაზ II, დასახ. გამოც. გვ. 131—135.

5. [თეიმურაზ II]. „ანბანთ-ქება ამიციანად ნათქვამი. მისვე მეფის თეიმურაზისაგან ცხებულუებასა შინა თავრიზს. —

აღძვრათ სიტყვა საცნობელი, არცა ძნიად გამოჩნდების...“ 80v—83v.

შენიშვნა: იხ. თეიმურაზ II, დასახ. გამოც. გვ. 126—130.

6. [თეიმურაზ II. ბიჟინას სიკვდილზე]. — „სიმტროს ბატონისშვილობაში მეფემ ერეკლემ შველი გაზარდა და სსახლეში ჰყვანდა. თვითან იქ არ ბძანდებოდა. მეფემ თეიმურაზ შველი და მისი გამზრდელი თხა ამ ლექსებით გაუმყლავნა. ბატონისშვილის ანნას მაგიერ მისწერა ეს ხუთი ლექსი. —

ვითა ვსთქვენთ ძნელად სათქმელნი, აწ. თქვენთან ჩემის პირითა“

83v—84r.

შენიშვნა: იხ. თეიმურაზ II, დასახ. გამოც. გვ. 136.

7. [ონოფრე ბოდბელი. ბიჟინას სიკვდილზე]. — „ბოდბლის ონოფრესი. —

როს მოკვდა თქვენი ბიჟინა. შეექნა ეტლი წყეული...“ 84r.

8. „ანბანთქება მეფის დავითისაგან, რომელსა უწოდდენ იმან ყულიხანად. —

ადამ ბრძანების განგებულებით დაბადა ევა; ვინ ზმნა ჭერს თანად...“
84r.

9. „ში და ანი რჳსთველის ნიკოლოზისაგან თქმული. —
ჭოვსნი, ჰახეზანი, ჩიქ-ქადელები, ზედავ ქართალელთ წირდალს ძრავს
ცაცა...“ 84v.

10. „ანი და ში ბოდბლის ონოფრესაგან თქმული. —
არ ბაღში გამცენ დღე ესე, ვით ზი ჭერსა თანადო...“ 84v.

11. [თეიმურაზ I. შვიდთა კრებათათვის]. — „ქება და დიდება წმიდისა და ერთარსებისა სამებისა და ღვთაებისა, ბუნებით განუყოფელისა, ხოლო გვამებით განყოფილისა კრებათაგან დამტკიცებული. ლექსად თქმული მეფეთ მეფის, ღვთივ გვირგვინოსნის პატრონის თეიმურაზისაგან, კურთხევერთმცა არს სახსენებელი მისი უკუწინსამდე. —

„ალვადო პირი, სიბრძნე დამძვირი, ზესთა ძალისა, ჩემისა მბობად...“
85r—89r:

შენიშვნა: იხ. თეიმურაზ I, თხზულებათა სრული კრებული, ტექსტი, გამოკლვეა, ლექსოვრი ალ. ბარამიძის და გ. ჯაკობიას რედაქციით. თბილისი, 1934, გვ. 161—167.

12. [თეიმურაზ I. ანბანთქება]. — „იესეს ძირთაგან აღმოცენებულისა და დავითის რტოდ აღმოფურჩინილისა და სოლომონის ტომად სიბრძნით საჩინოსა და ღვთისმეტყველებისა მადლსა ღირსქმნილისა, ღვთივ გვირგვინოსნისა მეფეთ-მეფის და თვით კელმწიფის თეიმურაზის მიერ აღმოთქმული წმიდათ ქება, ანბანზე ლექსად თქმული. —

ადამ ვასხენოთ პირველად; თვით ღ-თნ შექმნა რომელი...“ 89r—92v.

შენიშვნა: იხ. თეიმურაზ I, დასახ. გამოც. გვ. 145—147.

13. [არჩილი. გაბაასება თეიმურაზისა და რუსთველისა] — „მისვე პირველის მეფის თეიმურაზისაგან თქმული, გლოვა დედოფლისათვის. —

„ჟამი გარდაცა შევებისა, მოვიდა გლოვა წუხილი...“ 92v—93r.

წყდება „...და ში, ვაიმე რაღა ვქნა, აქა ვზი ცეცხლმოდებულად...“.

(ტექსტი წარმოადგენს გამოცემის მიხედვით გაბაასების 384—387 სტროფებს. იხ. არჩილიანი, ტ. II, 1937 წ., გვ. 45).

შენიშვნები: 1. ვადამწერს განზრახული ჰქონია შემდეგი 5 სტროფის დაწერა. ამხედ მიუთითებს სინგურით დაწერილი სტროფებზე დასაწყისი სიტყვები.

2. ზელნაწერს წინ უძღვის „ხანდუი წიგნისა ამის“ (1r—2v).

3. ეს ზელნაწერი გამოყენებულა: თეიმურაზ I-ის ზემოთ დასახელებულ გამოცემაში 7 ლიტერით; და თეიმურაზ II-ის ზემოთ დასახელებულ გამოცემაში F ლიტერით.

4. ზელნაწერი აღწერილად აქვს ექვთ. თაყაიშვილს; იხ. „Описание...“ ტ. II, გვ. 251.

2676ბ

თეიმურაზ I, პოემები. XVIII

80 ხვ.: 22,5×18: ქალღი (დალაქავებული, ბოლო ორი ფურცელი დახეულია, ბოლო ფურცელს თავი აქვს მოხეული): უყდო, დაშლილი, ნაკლები: მხედრული: [XVIII ს. II ნახ.], კვირნიშანი აქვს; დაუწერელია: 57v: შემოწირულია კნეინა გურიელისაგან.

1. [მიჯნურთ ამბავი იოსებ ხისა და ზილი ხანისა]. — „კარი პირველი სპარსულისაგან ქართულად ნათარგმანები დიდისა მეფისა თეიმურაზისაგან და ლექსადაც მისგანვე თქმული. —

არსებით ვიტყვი ცნობილსა. სამებით ერთ უფლებულად...“ 1r—31r.

შენიშვნა: 1934 წლის გამოცემის მიხედვით აკლია სტროფები 40—49.

2. [ლეილ-მაჯნუნიანი]. — „კარი პირველი, ლეილ-მიჯნურისა ანბავი სპარსულისაგან ქართულად ნათარგმანები ლეივგვრგვოსანისა მეფისა თეიმურაზისაგან და ლექსადაც მისგანვე თქმული, სუფევთამცა ყოს ულმან უკუნისამდე, ამინ. —

ღმერთო, რომელი თვთ სიბრძნე ხარ, სიბრძნის მომცემლობით...“.

31v—57r.

შენიშვნა: დასახელებული გამოცემის მიხედვით აკლია ბოლო სტროფი (270).

3. [ვარდ-ბულბულგანი]. — ლექსი მონასიბი და ტკბილად გაწყობილი. მსმენელთათვის სასიამოვნო ვარდ-ბულბულისა გაბჭობა ლეივგვრგვოსანისა მეფისა თეიმურაზისა სუფევით ჰყოს უფალმან უკი უკუნისამდე, ამინ. —

ჰე. ერისა შემოქმედო. შენგან არის ყოვლისფერი...“ 58r—68v.

წყდება: „...და სიკვდილისა მონატრესა. მიწა მინდა ერთი ბლურჯი...“ (წყდება 1934 წ. გამოცემის მიხედვით 89 სტროფზე).

4. „შეღარება გაზაფხულისა და შემოდგომისა, ერთმანეთის თავის ქებით ჯობნისა ბაასი და ცილობა ლექსად თქმული საქართველოს მეფისა თეიმურაზისა. სუფევითაც ჰყოს უფალმან უკუნითი უკუნისამდე. ამინ. —

ღმერთო, რომელსა გაქებენ, ზეცისა ძალთა კრებულნი...“ 67r—77v.

5. [შამი-ფარვანიანი]. — „შელაპარაკება და მათ შესაფერად ბაასი, ფარვანისაგან სამთელთან მიჯნურობით თავის დაწვა. განლექსულ არს ლეივგვრგვოსანისა საქართველოჲს მეფისა თეიმურაზისაგან, სუფევითაც ჰყოს ღმერთმან, ამინ. —

ღმერთო, ყოველთა ცხადთა, და იღუმალთა დაუფარაო...“ 78r—80v.

წყდება: „...და ვედარ მოვიწვდი ასეთი, გულსა ისარი მკარია...“ (1934 წ. გამოცემის მიხედვით წყდება 50 სტროფზე).

შენიშვნები: 1. გამოცემის მიხედვით შიგნით აკლია სტროფები 10—30.

2. ეს ხელნაწერი 1934 წ. გამოცემაში გამოყენებულია „ლიტერით იხ.: თეიმურაზ I, ტექსტი, გამოკლევა, ლექსიკონი ალ. ბარამიძის და გ. ჯაკობიას რედაქციით. თბილისი. 1934. გვ. 010.

3. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ე. თაყაიშვილს (იხ. „Описание...“ ტ. II, გვ. 265).

(1143)

2077

შექსპირი. რომეო და ჯულიეტა. XIX

73 ფ.; 20,5×16,5; ქალაღი (დალაქაეებელი): წითელი ფერის კოლენკორგადაკრული მუქაოს ყდა, ყდაზე ოქროსფერი ასოებით აწერია: „რომეო და ჯულიეტა“; მხედრული; [XIX ს.]; დაუწერლია: 1v; შემოწირულია კნენა ელეონორა გურიელისაგან.

[შექსპირი, რომეო და ჯულიეტა]. — „წარმოდგენა პირველი. ხილვა პირველი. თეატრი წარმოდგენს ასპარეზსა.

სამსონ. — დამიჯერე, გრეგორიო, რომ დღეს ჩვენ კარგათ დაგუცხება...“ 3v—71r.

შენიშვნები: 1. უძღვის ა. წარწერა: „რომეო და ჯულიეტა“ (1r); ბ. წარწერა: „რომეო და ჯულიეტა. დრამა სახელოვანის შექსპირისაგან(!), შეთხზული ანგლიურს ენაზე და რუსულს ენაზედ გარდმოღებული როსკოვშენკოსა ჯა შემდგომ კატკონის მიერ, ხოლო რუსულიდან კნენა მანანა ორბელიანისთვის ქართულსა ენაზედ გარდმოღებული ყიფიანის მიერ ტფილისის აპრილის დღესა წელსა“. (2r); გ. შექსპირის პიესების სია. (2r); დ. „განმარტება რომელთამე აქა მოხსენებულთა სიტყვათა...“ (2v); ე. მომქმენდი პირნი: „წარმოდგენელი არიან...“ (3r).

2. ერთვის: ა. [გრიგოლ ორბელიანი. ნ...] „შე საყვარელო, ვის მიერ ძვირფას მიჩნს კვალად სიცოცხლე...“ (71v). (იხ. გრიგოლ ორბელიანი, თხზულებათა სრული კრებული, თბილისი, 1959 წ.; გვ. 44).

ბ. „გიორგი დავითის ძის ერისთავისაგან სიმონ მანაბელთან კაზარმადამ. — გახსოვს რომ, ძმაო...“ (72r—73r); (იხ. გიორგი ერისთავი, თხზულებანი, შალვა რადიანის და ი. ბალახაშვილის რედაქციით. ტფილისი, 1936 წ., გვ. 3).

გ. [ლექსი]. —

„ვარდსა შუშნის სიწითლე და ბუბუღუსა გალობა,
ჩემს საყვარელს მანანას ტურფა ყმაწვილ-ქალობა“ (73r);

დ. [ლექსი]. —

„მეფეს... მიერ ეკლესია ვადიდე,
ვინ არს მიზეზი არსთა მეფობისა...“ (73r—v).

მინაწერები: 1. [ლექსი]. —

„როგორც კაცი ვერ იწყნარებს ქალსა კეკიანსა,
ექებს კეკელას, გონება ბრმას, ჭაყრიანსა,
ემონვის ქალსა თვის მაქებარს და თვის ტრფილასა,
ქალს. ვინც ვერ ხედავს ჩვენს გონებას ვაგლაზიანსა.
ვის შეუძლიან, რომ საწუთროს დაგვაფიყებდეს,
რომ შრომას, ზრუნვას ჩვენ გულიდან გადაგვიგებდეს.
ვის უდარდელად სახე ზეცას მოგვაგონებდეს
და ვინ ამითი ჩვენ ჩვენს თვალშივ ალგვამდლებდეს.
ევრეთ ქალთ მოსწონს კაცებშია უდარდელობა,
გოქმაფი ქცევა, სიცილე და დაუდევრობა,
რომ არაფერსა მიწიერსა არ ავონებდეს,
მოპალოჯოს მიწას და ზეცაში დააფრინებდეს.

ანტონ, ფურცელაძე“ (1r).

2. [ნაწყვეტი გიორგი ერისთვის ლექსიდან „ე... (ამჟამად მიკვრეტ, გული ჩემი აღარ არს მტრფობი)]. —

„შენს ჰვრეტაშია მხოლოდ მე ვგარძნობ სულის სიცივეს;
გული ყინულად დროებამან გარდამიქციეს,
მაგრამ ყინული არის მზგავსი მაღალის მთისა,
რომელს აბრწყინებებს და არ აღნობს სხივი მის მზისა. გ. ე.“ (72v).

(იხ. გ. ერისთავი, დსახ. გამოც. 1936 წ. გვ. 42).

3. [ნაწყვეტი გიორგი ერისთავის ლექსიდან „ე... წ... (ჭედი, მშვენიერო, რად მიჰფრინავ უცხოთა მხარეს...)“]. —

„მე ვერ ავიტან შენსა ხილვას ეამს მოშორების,
მკლავს უბედურსა ეგე ჰაზრი, რა მაგონდების,
მრცხვნის, არ მნახო, გული ლმობითა განჩვილებული,
გამორტირული, თვალებთაგან ცრემლ ფრქვინებული.
იქნებ შენს მაღალს გონებასა ჩვეული სამშობლო მხარე
უკვე მოსწყინდა და ამისთვის შორს განიგარე?
მართლად მუნ ნახავ უცხო აღგილო, ბუნებას ტურფას,
მაგრამ მუნ კაცი ვერა ჰსცნობენ გონების შენს ფასს“ (73r).

(იხ. გ. ერისთავი, დსახ. გამოც. 1936 წ. გვ. 45).

(1144)

2678

უდაბნო ალპანის მთისა ანუ განსაცდელნი შემთხუჭულებანი სტუარტის
შთამომავლობათა. XIX

გვ. 46; 22,5×36; ქალღი (ჭუჭყიანი, დახეული); უყდო, დაშლილი, ბოლო-ნაკლული; მხედრული; [XIX ს.]; დაუწერელია: გვ. 34; შემოწირულია კნ. გურიელისაგან.

„უდაბნო ალპანის მთისა ანუ განსაცდელნი შემთხუჭულებანი სტუარტის შთამომავლობათა. — მომეწყინა რა მე ცხოვრება ქალაქსა შინა, სადაცა ყოველნი დამოკიდებულნი არიან ძალითგან ქელოვნებათა...“ გვ. 1—46.

წყდება: „...რამეთუ დიდხანია უკუშ მიაწია დანიშნულსა ნიშანსა ზედა; არა განიზრახვიდა...“.

(1145)

2682

კარაბადინი. XIX

60 ფ.; 21×17; ქალღი (ლურჯი ფერის, დახეული); უყდო, თავ-ბოლონაკლული; მხედრული; [XIX ს.]; შემოწირულია გ. ვასილივისაგან.

[კარაბადინი]. — „...ყვითელი ზაფრის და ბალღმის ნიშანია...“ 1r—60v.

წყდება: „...და ფეტვი დაწვით ლურჯი ნარი და... ესენი ღორის ქონში მოადტლე...“.

(1146)

2684

კრებული. 1766

160 ფ; (320 გვ.): 15×10: ქალღმერთი, ზოგიერთი ფურცელი გახეულია: ტყავადაკრული მუყაოს ყდა, მოცილებული, ყუა ამოტვიფრულია; მხედრული, სათაურები და დასაწყისები სინგურით, აბზაცის დასაწყისი ასოები ნუსხურით; თავსამკაულები: გვ. 125, 233; ილუსტრაციები გვ. 289—301; 1766 წ. მარტის 24 (გვ. 229), კვირნიშანი აქვს; გადაწყერი: ტრიფილე დიკონ-მონაზონი (გვ. 229, 314, 315); დამკვეთი: მთავრინა თინათინი (გვ. 125, 164, 165, 199, 229); დაუწერელია 8. 26, 184, 288, 290. 292, 294, 296, 298, 309, 302, 316 გვ.

1. „პარაკლისი. — მოვედით თაყვანი ვსცეთ. გ. უფალო, შეისმინე ლოცვისა ჩემისა...“ გვ. 2—3.

2. „ეპისტოლეა, რომელიცა მისწერა ავგაროზ მთავარმან ედესიისამან იერუსალიმს უფალსა ჩუენსა იესუ ქრისტესა. — ავგაროზ მთავარი ედესიისა ქალაქისა იესოს მაცხოვარსა სახიერსა. გამოჩინებულსა ქალაქსა იეროსალიმს გახარებ...“ გვ. 9—11.

3. „ეპისტოლეა, რომელი მისწერა უფალმან ჩუენმან იესუ ქრისტემან ავგაროზს მთავარსა ედესიისასა ქალაქისასა. — ჯერარს ჩემდა პირველად აღსრულებად ნებასა მომავლინებელისა ჩემისასა...“ გვ. 11—16.

4. „მიიწია რა ეპისტოლე ესე ავგაროზის მიმართ მთავრისა და ესმა ვითარმედ ჰურიანი მოსწრაფე არიანო მოკლვად იესოჲსა. — წარავლინა ავგაროზ მთავარმან მალე მსრბოლი...“ გვ. 16—24.

5. „ლოცვანი სავედრებელნი ძისა ღვთისანი“. გვ. 25—123.

შენიშვნა: შედგენილობა: 1. „ლოცვანი შემდგომად მწუხრის გამოლოცვისა“ (გვ. 27—29); 2. „ლოცვაჲ ოდეს გეგულეებოდეს ძილად მისელაჲ“ (გვ. 29—30); 3. „სხვა ლოცვა ანგელოსისა მიმართ ძილად დაწოლისა“ (გვ. 30—32); 4. „ლოცვა ავაზაკისა. რომელი მიიყვანა მადრიკ მეფემან წინაშე ხატისა იესოჲსა, ძილად დაწოლისა“ (გვ. 32—35); 5. „ლოცვა ქალწულისა მარიამის მიმართ სავედრებელი, ძილად დაწოლისა“ (გვ. 35—37); 6. „ლოცვანი შეიღეულნი, ძილად დაწოლისანი სავედრებელნი“ (გვ. 37—51); 7. „ლოცვანი ათორნი ღამისანი“ (გვ. 52—123); (აქვე შედის იქსებ გამომეტყველის ლოცვანი შუაღამისანი. გვ. 62—110).

6. „იბაკონი სასოჲსა ჩემისა მარიამისნი, რომელსა ზედა მაქვს სასოებაჲ მკვევალსა მისსა თინათინს, რომლისა მიერ ღმერთ ვიქმენით ადამიანი. ესე მაქვს მისართმი ძღვნად მისდა. ამას ეწოდების აკათისტო, ესე იგი დაუჯდომელი. მიიღე მკვევლისა შენისაგან. ქალწულო დედაო ემმანუილისაო. — კმაჲ მ, იბაკოჲ ა. ზესთა ბრძოლისა ჩემისათჳს...“ გვ. 125—183.

შენიშვნა: უძღვის: 1. „ესე პირველი დაუჯდომელისა ითქმის. — ბრძანებული ჩუენდა საიდუმლოჲ გულისხმა ვყოთ გონიერად...“ (გვ. 124); 2. თავსამკაუელი ნუსხური წარწერით: „მარიამისა დაუჯდომელი ქალწულისა“. (გვ. 125).

7. „ლოცვა გმადლობსი. რომელი წარიკითხვს შემდგომად აკათის-ტოსა. — გმადლობ შენ, უფალო ღმერთო ჩემო...“ გვ. 185—200.

შენიშვნა: შედგენილობა: 1. „ლოცვა სინანულით ცოდვთა თვისთა აღსარებისა, ქმნილი იოანე ოქროპირისა, იესოს მიმართ ძისა ღმრისა“ (გვ. 192—194); 2. „ლოცვა სინანულით სათქმელი“, (გვ. 194—195); 3. „ლოცვა სინანულით სათქმელი, ქმნილი ეფრემისა“ (გვ. 196—197); 4. „ლოცვა ღირსისა ტიმოთეისი, ცრემლით სათქმელი“ (გვ. 197—199); 5. „ლოცვა ქალწულის მიმართ“ (გვ. 200).

8. „ლოცვანი ათორნი დღისანი. ლოცვა აქამისა. — გმადლობთ შენ უფალო ღმერთო ჩემო...“ გვ. 201—228.

9. „განზრახუაჲ თვსთა ცოდვთა კვირიაკესა. — ღმერთო ჩემო, უფალო ჩემო...“ გვ. 233—264.

შენიშვნები: 1. შედგენილობა: ა. „ლოცვა და გონებად მოღება სიკუდილისა და შენახება ცოდვთა“ (გვ. 244—245); ბ. „ლოცვა და მოგონება სიკუდილისა და ვედრება ღმრისა“ (გვ. 246—248); გ. „ლოცვა [იესოს] მიმართ ტვილად წოდებულისა. ტრიფილესაგან“ (გვ. 248); დ. „ლოცვა და მოგონება სიკუდილისა ცრემლით და ვოდებით“ (გვ. 249—251); ე. „ლოცვით მოგონება განკითხვისა“ (გვ. 251—253); ვ. „ლოცვა და მოგონება სატანჯველისა ჯოჯობეთისა“ (გვ. 254—255); ზ. „ლოცვა მოგონება სიკუდილისა თავსა თვისსა შორის“ (გვ. 256); ჟ. „სხვა ლოცვა მოხსენება სიკუდილისა“ (გვ. 256—259); თ. „ლოცვა სინანულით მოგონება სატანჯველთა“ (გვ. 259—263); ი. „ლოცვა მოგონება შევებისა და სიხარულისა ღირსთასა“ (გვ. 263—264).

2. უძღვის თავსამაული ნუსხური წარწერით: „მიიღე, დაო, სვინიდისი, თინათინ“.

10. „მოგონებანი განზრახუითი ჯვარცმისათვს უფლისა ჩვენისა იესო ქრისტესაჲ, დღესა პარასკევსა. — ვინ მოსცა გულსა ჩემსა ლმობიერებაჲ...“ (გვ. 265—284).

შენიშვნა: უძღვის თავსამაული ნუსხური წარწერით: „მიიღე, დაო, სვინიდისი, თინათინ“ (გვ. 265).

11. [შვიდთა მომაკვდინებელთა ცოდვათა ამსახველი ილუსტრაციები]. გვ. 289—301.

12. [ვედრება ღვთისმშობლისადმაჲ]. — „ღმრისმშობლო ქალწულო, სასოებო ქრისტიანეთა...“ გვ. 303—304.

13. „ამპარტავნებისათვს და შემდგომთა მისთა, ესე იგი შვიდთა მომაკვდინებელთა ცოდვთა და მათთა წამალთა. ქმნილი იოანე კლემაკისისა. — ჯმა დ. ლოცვამან ანნა, ამპარტავანო, რად ემსგავსე გულითა...“ გვ. 305—310.

შენიშვნა: ბოლოში სინჯურით მიწერილია: „სრულ იქმნა სადიდებელია ღმრისა“ (გვ. 310).

14. „იამბიკონი მოციქულთ აღსრულებისანი იოანე მონაზონისაგან. — ჯვარს აცვამს პეტრეს...“ გვ. 311—314.

შენიშვნები: 1. ერთვის: ა. (ნუსხურით) „თინათინს ვეკადნიფრები ქემისი ტრიფილე“ (გვ. 314—315);

ბ. „მი მიმუშაკა, აღწერით შემასრულა
 ტრიფილე ბერმან დიაკონ-მონაზონმან,
 რომლის ჳსენება კეთილ საუკუნობდეს.
 მკითხველთ ჰვაფიცებ. ნაზარეველს იესოხ.
 ნუ დაკლებულ ჰყოფთ ლოცვათა შინა თქვენთა“ (გვ. 314);

გ. „ტრიფილესაგან:
 „თვალთა ბოროტთა აღმხილველსა შენდამი
 იესოს მეწვო, მარიამ სანატრელო.
 ნუ წარმავლინებ ცეცხლადმი საუკუნოდ.
 აროდეს მქმნელსა ნებისა შენისასა,
 თვალთა ნათელო, გვეედრები თინათინ“;

2. 1რ-ზე მოთავსებულია კრიპტოგრაფის გასაღები.

ანდერძები: 1. (დამკვეთის): „ქალწულთა თვალთ, შეიწყალე, ღმრთისმშობე-
 ლო, თინათინ“ (გვ. 164).

2. (დამკვეთის, სინგურით): „მარიამ, სასოო ჩემო, ოხა მავე თინათინსა
 ძისადმი აქასა(!) და საუკუნოსა“ (გვ. 165).

3. (დამკვეთის): „წმიდაო დედოფალო ღმრთისმშობელო მარიამ, შეიწყალე
 მკვეალი შენი თინათინ“ (გვ. 199).

4. (გადამწერის): „აღვსწერე ესე მცირე ლოცვა პალატსა შინა საპატრიარ-
 ხოსა ყოვლად უგანათლებულესისა და უბრწყინვალესისა მთავრინათი-
 ნათინისათვის მისმან უკანასკნელთა მონათაგანმან ტრიფილე უნდო-
 მან დიაკონ-მონაზომან(!) წელსა 1766, თთუჭსა მარტსა 24. უფალმან იესომ
 ძემან ღმრთიან აწმარნეს მშვიდობასა და დღეთა სიგრძესა შინა“ (გვ. 229).

5. (დამკვეთის, სინგურით): „თინათინ მკვეალი შენი შემეწყალე, იესო“
 (გვ. 265).

6. (გადამწერის): „აღვსწერე ტრიფილე დიაკონ-მონაზონმან“ (გვ. 315).

შინაწერები: 1. „Молитвенна книга принадлежит князь Георгию
 Авал...“ (ზემოყდის საცავი ფურცლის რ).

2. (კრიპტოგრაფა) „თქვენს(!) გწერ მამაო ევენო რკ ნ...ნათა შწაი...“ (ზემო
 ყდის საცავი ფურცლის v).

3. (კრიპტოგრაფა) „მამაო ჩვენო, რომელი ხარ ცათა შინა, წმიდა იყავნ
 საველი შენი, მოვედინ სუფევა შენი“ (გვ. 1).

4. (კრიპტოგრაფა): „პეტრეს წიგნი მივსწერე დეკემბრის ივ, წელსა
 ჩკას პეტერბურღით თბილისს, ფითუაშვილს აღას გაუგზავნე
 და ეს ორივე წიგნი ფარსადან სტეფანეს ძეს ასლანოვს გაუგზავნე.
 მოსდოგს“ (გვ. 1).

5. „ქ. თავადის ავალისშვილის იოანეს ასულ წულთ, შვილთ სა-
 ჳელნი. —

მ^რთა — ქ. მარია ივანოვნა დაიბადა აპრილის ა, წელსა ჩღნზ.

მ^რთა — ქ. ვარვარა ივანოვნა დაიბადა ოქტომბრის კე, წელსა
 ჩღდა.

თ^რა — ქ. სოლომონ ივანიჩი დაიბადა მარტის ვ, წელსა ჩღგვ.

თ^რა — ქ. დავით ივანიჩი დაიბადა იანვარს კვ, წელსა ჩღგვ.

თ^ა — ქ. ევლოლიოს დაიბადა დეკემბრის იდ, წელსა ჩღგვ.

თ^რა — ქ. გიორგი ივანიჩი დაიბადა აპრილის იდ, წელსა ჩღდო.

თ^რა — ქ. ივან ივანიჩი დაიბადა აგვისტოს იგ, წელსა ჩღო.

თ^რა — ქ. ივან სოლომონიჩი დაიბადა მაისის იზ, წელსა ჩღუჭ
 ზიარს“ (გვ. 317—318).

6. „ათას რვას(!) ორმოცდარვას კნენინა მარიამ ძეთოდე ერის-
 თვის ასული, კნენინა ავალოვისა გარდაიცვალა იანრვის(!) ოცს, შაბათს
 საღამოს. წლოვანება ქონდა სამოცი.

ქ. თ^რა დავით ივანიჩი მიიცვალა წყალში დარჩობით აგვისტოს იდ,
 კვირას საღამოს, წელსა ჩღუთ თბილისს.

ათას რვას(!) ორმოცდარვას კნენინა ნინა. ივანოვნა ავალოვის

ასული, ესე იგი კნენია ჩოლოკაევისა აღსრულდა. პირველს გიორგობის თვეს. წლოვანება ქონდა ოცდაათისა. დღე იყო ორშაბათი.

წელსა ჩლეთ; იანვრის ია, მათი სიმაღლე საქართველოს მეფეთ; ირაკლი მიიყვალა თელავს ქრეს უბე.

ათას რვას(!) ორმოცდაათში კნენია ელისაბედ დიმიტრი ჩოლოკაევის ასული, ესე იგი კნენია ჩოლოკაევისა აღსრულა სამოცი წლისა ოცს იანვარს. დღე იყო შაბათი“ (გვ. 318—319).

შენიშვნა: მეხუთე და მეექვსე მინაწერი ვიორგი ავალიშვილის ხელითაა დაწერილი.

7. „ქ. სულმან მე ბადითგან მომბერა ცხოვლობად.

კავშირმან ოთხმან დაქსა ანაგი ნავი.

მცვიდა პატივი წინაშე მეფეთაცა.

აწ წელსა მწარედ მანგალმან აღვსილმან

მონსხლა უფამოდ, ვაზი მარად საცავი.

ვმეტყველებ ჟტყვი ცვალებული მიწადვე.

საფლავით გამო დუმლით გვევდრები,

თქვენცა მიწითნო შეიწყალეთ ბუნება.

ბაგეთ მე ოხა ტყვილთ მოყვარებითა,

რათა მფლობელმან მოგივგროსთ(!) თქვენცა.

საფლავსა ამას შინა მდებარე ავალიშვილი მეითარი იოანე ოხსა გვევდრებით თუშსა ივლისსა ვ, წელსა ჩლოთ. ქრეს უფე“ (გვ. 320).

იხილე აგრეთვე მინაწერები: გვ. 230—233 (სავედრებელი), გვ. 285—287 (ლოცვა).

(1147)

2686

რუსთაველი შოთა, ვეფხისტყაოსანი. XIX

130 ფ. (260 გვ.); 36×22,5; ქაღალდი (დალაქავებული, კიდევებზემოცვეთილი, ზოგი ფუციელი გახეულია); ტვიფრული ტყავგადაკრული ხის ყდა, მოცილებული (ყდა 32,5×21 ადრე სხვა ხელნაწერს ეკუთვნოდა); დაშლილი, ბოლონაკლული; მხედრული, სათურები და სტროფის დასაწყისები სინგურით; თავსამკაული: გვ. 15, 29, 31; ბოლოსამკაული: გვ. 28, 104, 148; [XIX ს. I მეოთხელი]; გადაწერილი: (პეტრე მოსეს ძე ტაბლიაშვილი. გვ. 1, შეადარე S—1586-ს. დაწერილობა); დაუწერელია: 254—258 გვ.

[რუსთაველი შოთა, ვეფხისტყაოსანი]. — „შესავალი ვეფხისტყაოსანისა პირუელი. ამა ამბისა დასაწყისი პირუჭლი, ჰამო და სასმენელად შუჭნიერი. ჰსწავლისათვს მოშაირეთასა, ტარიელისა და ნესტანდარეჯანისა, რომელსა ვეფხისტყაოსნობით უხმობენ. — რომელმან შეჰქმნა სამყარო. ძალითა მით ძლიერითა...“ გვ. 1—251.

დავდება:

„...ტარიელ მადლსა იხდიდა, ტურქა სიტყვთ და ენითა,

დიდად ვიპე მეფეო, პირუჭლ ნახვთა თქუჭნითა,

მერმე აღვუავსენ მრავლითა, უსასყიდლოთა ძლუჭნითა

ვიცი შორი-შორ არ ჩავლა, ჩუჭნ თქუჭნი კარგად ვჰქმენითა...“.

10. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV

შენიშვნები: 1. ხელნაწერის ტექსტი მოაგრდება „ვეფხისტყაოსნის“ 1937 წლის გამოცემის მიხედვით 1441 სტროფზე.

3. ხელნაწერის 252—253 გვერდებზე მომდევნო 11 სტროფის მხოლოდ დასაწყისია სინგურით დაწერილი.

4. ხელნაწერს აქვს გვერდობლივი და რვეულგვრივი პაგინაცია.

5. ხელნაწერი გადაწერილია იმავე ხელით, რომლითაც S—1586.

6. ხელნაწერის პირველ გვერდზე დაკრულია პატარა ფურცელი წარწერით: „2686 S. ამ ხელნაწერში აღრიცხულია ორას სამოცი (260) გვერდი. გ. ბოჭორიძე, 1935 წ., მაისის 5-ს“.

7. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ე. თაყაიშვილს (იხ. „Описание...“, ტ. II, გვ. 557).

მინაწერები: 1. (ლურჯი ფერის ფანქრით) „გადაწერილია პეტრე მოსეს ძის ტაბლიაშვილის საგან, რომელიც გადაწერა 1825 წ. (გვ. 1);

2. „ღმერთმა აცხონოს ამ წიგნის დამწერი“ (გვ. 259).

იხ. აგრეთვე მინაწერი: გვ. 260.

(1148)

2690

ს.-ს. ორბელიანი, წიგნი სიბრძნე სიცრუისა. XIX

197 ფ; 22,7×17,5; ქალაღი (დალაქავებული); ლურჯი ფერის სქელი ქალაღის ყდა; მხედრული, სათაური და დასაწყისები სინგურით: [XIX ს.], კვირნიშანი: 1834.

წიგნი სიბრძნე სიცრუისა, ნათქვამი სულხან ორბელიანის საგან, ჟამსა სიჭაბუკისა მისისასა. — იყო კელმწიფე ერთი, რომლისა საქმენი არავისგან მოიგონებია...“ 1r—197r.

შენიშვნა: ტექსტი 1 რედაქციისა (იხ. ს. ს. ორბელიანი, თხზულებანი, I, გვ. 266).

მინაწერები: 1. „მეც ვისურვებ მართობასა, ქალო, შენთვის ხმა ტკბილობასა. ბროლის ყელზედ გარდაქმით, ქალო, გთხოვ, რომ შემიწყალობე“ (197v).

2. „ნუმცა გეტრფის ყოველ, ქალო, მე მით სიკვდილს მოველი. ბევედრები გულმდღურად, ქალო, არვინ შემაცილობე“. (197v).

3. „1. გიო მარანელი. 2. რაქდენა ქილდაძე. 3. სვიმონ გელაძე, 4. ანდრო მარანელი“. (197v).

(1149)

2691

ვახტანგ VI. სამართლის წიგნი. XIX

95 ფ; 21×17; ლურჯი ფერის ქალაღი (დალაქავებული); მუყაოს ყდა, ყდაზე დაკრულია პატარა ზომის თეთრი ქალაღი წარწერით: „სამართლის წიგნი ვახტანგ მეფისა“; თაყნაყლული; მხედრული, დასაწყისები სინგურით: [XIX ს.], კვირნიშანი 1809.

[ვახტანგ VI. სამართლის წიგნი]. — „ა. ჯერ ეს მკადრი და მოგახსენოთ მეფეთა და მსაჯულთა ყოველსა სამართალში მჯდომს კაცსა...“ 3r—86r.

შენიშვნები: 1. უძღვის ვახტანგ VI შესავალი: „...ვითარებითა ეამათათა თვით სიბრძნით და თავით თვისით სჯიდენ...“ (1r—3r).

2. ერთვის: სამართლის წიგნის ზანდუკი (87r—95v).

3. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ექ. თაყაიშვილს, იხ. „Описание...“, ტ. II, გვ. 624.

4. სამართლის წიგნი გამოცემულია (იხ. ვახტანგ VI, სამართლის წიგნი, ტექსტი გამოსაცემად დაამზადა, გამოკვლევა და ტერმინთა საძიებელი დაუთმო თინა ენუქიძემ, თბილისი, 1955).

(1150)

2692

კრებული. XIX

52 ფ. (104 გვ.): 21×17; ქალაღი (მწვანე ფერის); მუყაოს ყდა; ნაკლული (95—100 გვ.; მხოლოდ ქვემო ნაწილია დარჩენილი, ამოცვენილია: გვ. 95, 101—104); [XIX ს.], ჰვირნიშანი: 1809 წ.

1. „მოქცევა მირიან მეფისა და მისთა ყოვლისა ქართლისა წმიდისა და ნეტარისა დედისა ჩუშნისა მოციქულისა მიერ. პირველად უკეთუ ვახსენოთ ცხოვრება წმინდისა და ნეტარისა დედისა ჩვენისა და ყოვლისა ქართლისა განმანათლებლისა ნინო მოციქულისა, რომელ ესე თვთ მანვე მოგვითხრა ეამსა აღსრულებისა მისისასა, რომელი აღწერა მორწმუნემან დედოფალმან სალომე უჯარმელმან, ძისა ცოლმან მირიან მეფისამან და ასულმან თრდატ სომეხთა მეფისამან, რომელი ესე იკითხების იანვარსა იდ-სა დღესა. მ. გ. — და იყო მათ ეამთა შინა, ოდეს წმიდა გიორგი კაბადუკიელი იწამა...“ გვ. 1—96.

შენიშვნა: ხელნაწერის 1—92 გვ. მისდევს ლეონტი მროველის თხზულებას (იხ. ქართლის ცხოვრება, ტექსტი დადგენილი ყველა ძირითადი ხელნაწერის მიხედვით ს. ყაუხჩიშვილის მიერ. ტომი I, გვ. 72—132, სახელგამი, 1955 წ.).

2. [ცხოვრება წმიდა მარინასი]. — „...ებოდეს... კაცი ვინმე ურწმუნო მღუღელი კერპთა, სახელით ედესიოს...“ გვ. 97—104.

წყდება: „...რათა მსწრაფლ ესძლო მტერთა ჩემთა პირისპირ კადნიერებითა, რომელნი ესვენ სახელსა შენსა, დაიცვენ, რამეთუ კურთხეულ ჯარ შენ უნუნით(!) უკუნისამდე, ამინ. მაშინ უწყალოთა და აბრძენოს... მისნი...“.

შენიშვნები: 1. ყდაზე აწერია შავი მელნით: „ცხოვრება წმიდა ნინოსი“.

2. ხელნაწერი აღწერილი, აქვს ე. თაყაიშვილს (იხ. „Описание...“ ტ. II, გვ. 701).

მინაწერები: გვ. 104.

(1151)

2694

კრებული. 1835

176 გვ.; 21X17; ქალაღი (ღალაქავებული); მუყაოს მცირედ დაზიანებული ყღა; ფ. 85 ამოვარღნიღია; მხედრული, სათაურები და სტროფების დასაწყისები სინგური; 1835 წ. 28 მარტი, ჭვირნიშანი აქვს; გაღამწერი: ეღისაბედ თარხან-მოურავი (გვ. 176); დაუწერი-ღია: გვ. 172—175.

1. [თეიმურაზ II]. — „ქება და წამება ქეთევან დედოფლისა შაჰბაზისაგან. — ღმერთო ცისა და ქვეყნისა, საბრუნავითა მაქციეო...“ გვ. 3—24.

შენიშვნა: იხ. თეიმურაზ I, თხზულებები. 1934 წ. გვ. 126—137.

2. [სასწაული მთავარმოწამისა წმიდისა გიორგისა]. — „საბაწმინდის გიორგისა, ესე წიგნი გრიგოლისა. —

შიღიღო წმინდავ, გიორგი მთავარმოწამევ ღთისო...“ გვ. 24—27.

შენიშვნა: ბოღოში მიწერიღი აქვს: „დასრულღა წმინდის გიორგის ქება“.

3. „ცხოვრება და მოქალაქობა აღექსი კაცისა ღთისა. ახღად შაიღად გარღათარგმნული, მარგებელი მსმენელთა და მკითხველთათვისღა, თქმული სააკაძის იოსებ თბიღელისგან. —

„ღმერთო, შენ გაქება ყოველთა, ვინ უმეტეს ხარ ძღიერი...“ გვ. 28—45.

შენიშვნა: ბოღოს მიწერიღი აქვს: „დასრულღა აღექსი კაცისა ღთისა აღბავი და სრულ იქმნა ლექსი იოსებ თბიღნი“.

4. „ქება და წამება წმინდისა მარინასი. —

დასაწყისიღა პირვეღი წმინდის მარინას ქებისა...“ გვ. 47—60.

შენიშვნა: კ. კეკელიძეს პოემის ავტორად მიანიღა იოსებ სააკაძე (იხ. ქართ. ლიტ. ისტ., II2 გვ. 480). ამავე აზრს იმეორებს გ. ლეონიძე, იხ. „ღიღმოურავიანის“ წინასიტყვაობა (1937, გვ. XXIX). ე. თაყაიშვიღი, რომელსაც აღწერიღი აქვს ეს ხელნაწერი, ავტორს არ ასახელებს.

5. [თეიმურაზ II]. „ანბანთქება წმინდანებზე ღ ბატონის მეფის თეიმურაზისაგან ნათქვამი. —

„ქ. აღამ ვახსენოთ პირვეღად თვით ღმერთო(!) შექმნა რომელი...“ გვ. 60—66.

შენიშვნა: იხ. თეიმურაზ I, დასახ. გამოცემა, გვ. 145—149.

6. [თეიმურაზ I. შვიღთა კრებათათვის]. —

ქ. აღვღლო, პირი, სიბრძნე და ძვირი, ზესთა ძაღისა ჩემისა მბობად...“ გვ. 66—68.

შენიშვნა: გამოცემის მიხედვით აკღია ბოღო (27) სტროფი. იხ. თეიმურაზ I, დასახ. გამოცემა, გვ. 161—167.

7. [თეიმურაზ I]. „მისივე, ანბანთქება მეფის თეიმურაზისაგან. —

„ანო ალვისა. ბანო ბროლ-ვარდი. განო ვარევით ნაყოფად ესხეს...“.

გვ. 69.

შენიშვნა: იხ. თეიმურაზ I, დასახ. გამოცემა, გვ. 159—160.

8. [ვახტანგ VI, ანბანთქება]. „ეს ანბანთქება უცხო და ახლათ(!) შემოღებული და არა ადვილათ(!) სათარგმნელი, ბატონაშვილის ვახტანგისაგან თქმული და გალექსული და სასმენელათ შესაქევეი. —

„ქ. ასრე არის ამგებელი ამგებელსა აქ აქებლეს...“ გვ. 70—76.

შენიშვნა: იხ. ვახტანგ VI, ლექსები და პოემები. აღ. ბარამიძის ზედაქციით და შენიშვნებით, 1947 წ. გვ. 56—60.

9. [თეიმურაზ I, გრემის სასახლეზე]. „ქ. მეფის თეიმურაზისაგან სახელზედ გალექსული. —

„ღთით არს თავი ყოველთა, იგ ვაქოთ, განვადიდოთო...“ გვ. 76.

შენიშვნა: იხ. თეიმურაზ I, დასახ. გამოც., გვ. 142—143.

10. [ვახტანგ VII], „ეს ერთი ლექსი ჩახრიხაულია. —

„ჯგუფთა არს არვის, ეთქვა არვის, თუ ვინ აწ ბრძანებს ვაჭარს(!)ზედ მდგომი...“ გვ. 76—77.

შენიშვნა: იხ. ვახტანგ VI, თხზულებანი, 1947 წ. გვ. 60.

11. [ვახტანგ VI, ანბანთქება]. „ქ. ეს ერთი ლექსი არის, ყოველის სიტყვის ანბანი უხის თავბოლოსა.

„არა ბრძანებ გიორგ დედავ, ესე ვიყავ ზებ ჭთერად...“ გვ. 77.

შენიშვნა: იხ. ვახტანგ VI, დასახ. გამოც., გვ. 61.

12. [თეიმურაზ II, ქებასრისა]. — „აქა დასაწყისი საეროს წივნისა. —

ქმნა ღმერთმან ცანი. ქვეყანა შეამკო ზევით-ქვევითა...“ გვ. 77.

შენიშვნა: სტროფების რაოდენობით და რიგით განსხვავდება გამოცემისაგან. იხ. თეიმურაზ II, 1939 წ. გამოცემა, გვ. 104—108.

13. [საბრამიანი]. — „აბრამ იყო მლთის მლოცავი, მაგრამ ძენი ენატრება...“ გვ. 81—82.

14. [ლექსი მარიამ მაგდალინელზე]. —

„ქ. მარიამ მაგდანინელი ტიროდა ცხარის ცრემლითა...“ გვ. 82—83.

15. „ამბავი ჯუმჯუმთ ხემწიფისა, რომე იმისთანა დიდი ხემწიფე არ გაგონილა. —

რა ღმერთმან სოფელი დაბადა, მაგრამ ეს საწუთრო არც იმას შერჩა...“

გვ. 83—87.

16. [თეიმურაზ I, ლეილ-მაცუნეანი]. „ქ. კარი პირველი ლეილ-მაცუნურისა, სპარსულისაგან ქართულად გარდათარგმნილი და გალექსილი; თქმული მეფის თეიმურაზისაგან სასმენელად, შესაქევეი მიჯნურთ ლექსი. —

ღმერთო, რომელი თვით სიბრძნე ხარ სიბრძნისა მამცემელობით...“

გვ. 88—135.

შენიშვნა: 1. გამოცემაში არ არის ხელნაწერის ბოლო ორი სტროფი. ახ. თეიმურაზ I, 1934 წ. გამოცემა, გვ. 24—59.

2. სათურის წინ წერია: „მარიაჲ, აი, ლიელ-მაჯნურის ამბავი აქედამ იწყობა“.

17. [თეიმურაზ I. იოსებ-ზილიხანიანი]. „იერი პირველი იოსებისა და ზილიხანის გამიჯნურებისა, სპარსულისაგან ქართულათ გადმოთარგმნილი ბატონის თეიმურაზისაგან. —

არსებით ვიტყვი ცნობილსა სამეზბით შეერთებულად...“ გვ. 135—167.

თავდება: „...მათ ორთავე მაქებელი კამს უმირონ, პითალორა,

სოლომონ და დავით, სამსონ უნდა ერთად მოელორა.

დალილსა და ვითა ბილყიზს; ცნობა სრულად მიელორა და ლეინოს მისგან მირთმეულსა სვემდა ვითამც მიელორა“.

შენიშვნა: გამოცემის მიხედვით აკლია სტროფები: 69, 177, 209, 213—311 (ახ. თეიმურაზ I, 1934 წ. გამოცემა, გვ. 60—98).

18. სანდრონიკაშვილი ქაიხოსრო. მიჯნურთ ბადე]. „აქა ამბავი პირველი კარისა. შესავალი, რომელსა ეწოდების სახელად მიჯნურთ ბადე, ამად რომე მიჯნურსა ბევრი საცთომელი სდევს და თავის შენახვა მართებს, რომ ბადესა შინა ამას არა გაეზას, თვარა გამოხსნა ძნელია; ამად არა ყველასგან შესაძლებელია მიჯნურობა და თუ ესე მიჯნურობა გწადეს, ესე წიგნი აღმოიკითხე და ამ წიგნს შიგან რა ეწეროს. თუმცა სრულად გჭირდეს ყველა ჰყავ საქმედ და თუ არა, თავი ამოდ(!) შეინახე. —

ქ. ახლად გამოცხნდი, დამერქო სახელი მიჯნურთ ზადია...“ გვ. 168—170.

თავდება: „...და მისმან მზემ მიწინ(!) საკუდავად მომზადებული ვარდია“.

შენიშვნები: 1. გამოცემის მიხედვით აკლია სტროფები: 12—96. იხ. ანთოლოგია, ტომი მეორე. 1928 წ. გვ. 257—266.

2. ხელნაწერი გამოყენებულია გამოცემებში: ა. თეიმურაზ I, თხზულებათა სრული კრებული. ტექსტი. გამოკვეთვა, ლექსიკონი აღ. ბარამიძის და გ. ჯაკობიას რედაქციით. ტფილისი, 1934 წ.

ბ. თეიმურაზ II, თხზულებათა სრული კრებული. გიორგი ჯაკობიას წინასიტყვაობით, რედაქციით, ლექსიკონით და შენიშვნებით. თბილისი. 1939 წ.

3. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ექ. თაყაიშვილს (იხ. „Описание“..., ტ. II, გვ. 273).

ანდერძი: „წელსა ჩუღე, მარტის კჳ, გადამიწერია მე თარხან მოურავის ასულს ელისაბედს. დასრულდა და სრულ იქმნა ესე მშვენიერი წერილი, რომელიც არის ქეთევან დედოფლის ცხოვრება, წმინდის მარინას წამება, ალექსი კაცის ცხოვრება და მიჯნურიანი, იოსებისა და ზილიხანის ანბავი და სხვადასხვა კარგი ანბანთქება.

ვისაც გსურდესთ ამა მშვენიერის წიგნის წაიკითხვა [აქლმოიკითხოთ, თუ რაიმე შეეთოჟა ჰპოვოთ, ნუ დამზრახამთ, რადგან ქალის გადაწერილი ვახლამსთ და მეტი ვერ დავსლიე. ცოცხალი ვახლდეთ, დღევრამელობა მიბრძანეთ და თუ მკვდარ ვიქმნე, აბრამის წიაღსა შინა განსვენება მიბრძანეთ“ (გვ. 176).

მინაწერები: 1.

„ნათლიდდა გიძენი, ვის ვალთ მძევსა,
ძმასა ჩემს, ივანეს სოლომონის ძესა“. (ზემო ყდის შიდა
გვერდი).

2. (ტექსტის ხელით):

„რა საქმე არა ჰქონდა, იგი ზარდნა წელსა ხუთსა,
მსახურების ვით საწუთრო, ჯელმწიფესა დანა სუთსა(!),
მათი ჰვრებით იბრუნევედს სულსა, ყელსა და ნახუთსა“ (გვ. 2).

3. „ქალებო, ვისაც გიყვარდესთ ჩემებრივ კარგი ხელის საქმე,
ეს ლექსები დასწერეთ ქისაზედ, საულვაშეზედ, თუთუნის ქისაზედ,
ქამარზედ,

გიძლენი, ვანელბ(!) შენსა წადილსა, შესვი ნარნარით,
იყავ ხადილსა, განსანათლია ყოველსა ადგილსა
და შენ იხილამ ჩემსა ქადილსა:

კიდევე თუთუნის ქისის ლექსი.

ესდენ ტურფანი ჰვავილენ,
ფერითა განშენდები.
ლაშაზთ სვეტენ(!) ზულბულნი,
მსმენელიც გამციფრდებია.
იშვეშენ მათვისა მჭვრეტელნი, მათვისა
საბრალოთ ბნდებიან.
სალბუნად უძღვნი ტრფობასკ ვისთვისა ხელი ჰდებიან,
სამიწოდ სული ხდებიან.

საულვაშის დასაწერი.

ლენტო მსახურე მზისებრ სანეს,
ვინ აბამს ტრფივალს, ეშხისა მახე მასხეს.

ქამარზედ დასაწერი.

წელსარტყამს გიძლენი ძმაო,
ხანჯლისთვი წელსა შეიბიო
საენებლად მტრისთვის,
ელისაბედ დავშეებენ(!) ვნებისთვისი(!).
იპო, განსომდე, აწ მე ამისთვის“. (გვ. 170—171).

იხ. აგრეთვე მინაწერები: გვ. 1, 176.

(1152)

2698

კრებული. 1871

148 ფ.; 20,5×16,5; ქაღალდი; მუყაოს ყდა; ნაკლული, (ამოვარდნილი ფ. ფ. 1—5);
მხედრული; 1871 წ. იანვრის 6. (138v); დაუწერელია: 3r—5v, 82v—83r, 136v—137r, 139r—
142v, 143v—148v.

1. < მირიანი >. „ამბავი პირველი, თავი დასაწყისი ჩინეთისა ხემწი-
ფისა. ამ წიგნსა ეწოდების მირიანი. — იყო ერთი ხემწიფე ხოსროვ შაჰი.
ჩინეთს იძყოფებოდა...“ 1r—2v.

წყდება: „...მაგრამ ისინი რომ ლოცულობდნენ, ჯადომ ვერა გასაწყობრა, მერმე ჯადო სხვა და სხვა...“.

შენიშვნა: „მირიანი“ გამოცემულია სამჯერ: პირველი—ტფილისი, 1876 წ. ე. ხელაძის გ-მა; მეორე — ა. ზარგაროვისა, ტფილისი, 1894; მესამე — ამავე გამოცემლისა, ტფილისი, 1900.

2. ჩარდავრიშინი. „კოსტატინეპოლის ხელმწიფის ამბავი უშვილოებისათვის, თუ როგორ შეწუხებულყო. — იყო ხელმწიფე კოსტანტინეპოლის ქვეყანასაზე და მორჭმული და გამდიდრებული...“ 6r—138v.

შენიშვნა: „ჩარდავრიშინი“ ორჯერაა გამოცემული: 1876 და 1890 წწ.: ამ გამოცემებში ტექსტი შემოკლებით და ცოტაოდენი ცვლილებითაა გადმოცემული. მოკლე შინაარსი მისი იხ. A. Xaxanov, Ocherki, III, 155—162.

იხ. კ. კეკელიძე, ძველი ქართული მწერლობის ისტორია, II², გვ. 338. ანდერძი: „ვინც მოიპაროს ეს დავრიშინასი, ვინც მოიპაროს, გაუწყრეს ღმერთი. წელსა ჩუოა, იანერის თვის კვ დაიწერა. ვინც ეს დავრიშინი წაიკითხოთ, თითო შენდობა დამწერს უბძანეთ, გთხოვთ, თუ რამ ასო შეცდომილია ანუ ნაკლები, შემინდევით“ (138v).

შინაწერი: „ჩუგ-სა წელსა, არეულსა დღესა დაწერილი მარტის თვესა ვფიქრობდია(!) ვწერდ(!)“ (143r).

(1153)

2696

ს.-ს. ორბელიანი. სიტყვის კონა. 1758

740 გვ.; 21×17; ქალაღი; მუყაოს მწვანე ფერის ყდა, ყუაზე ამოტვიფრული შავი ტყავი; მხედრული, დასაწყისები სინგურით: 1758 წ. დეკემბრის 17, ჳვირნიშანი აქვს; გადაწერილია პეტერბურგში: გადაწერი: მეღქისეღვე კავკასიძე. დაუწერელია: გვ. გვ. 3, 4, 732—737, 739, 740.

[ს.-ს. ორბელიანი]. „სიტყუის კონა ქართული, რომელი არს ლექსიკონი. — ანი არს პირველი ასო და კმიანი და ართრონი მრავალ რიგად თავად და ბოლოდ მოვალს მრავალთა სიტყუათა ჳედა. ვითარცა თავსა დაგუიწერია, კუალად ანი არს რიცხვში ერთი, კუალად ანი ითქმის მგზეფსში კვირად. გ^ა კვირიაკედ...“ გვ. 9—719.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერი მისდევს A რედაქციის ზონიშესულ გავრცობილ ნუსხას (მღრ. „სიტყვის კონა“, 1949 წ. გამოცემა).

2. უძღვის: ა. „ანბანი პირველ სასწავლო ყრმათათჳს“ (გვ. 1—2). ბ. ბერძნული მახვილების, გამოფების. სასვენი ნიშნების დასახელება (გვ. 5). გ. „ესე ნიშანი, სადაცა სხენან, მიგასწავლის. ცხოელ არს თუ მეცნარე“ (გვ. 6). დ. „ქ. ანდერძნამაგი ამის მუშაკისა. ფრიად დამაშურალისა მოსწავლეთათჳს, გარნა მრავალნი მოსწავლენი მგმობარ და მოკიცხარ ექმნებიან შრომისათჳს და არა სარეწავად მისცემენ ლოცვასა“ (გვ. 7—8).

3. ერთვის: ა. „იესო ქ^რეს ღ^რისა ჩვენისა სამეოცდაათორმეტ მოწაფეთ სახელები და ვინ იყუნენ და სადათ ეპისკოპოზ იქმნენ“ (გვ. 721—723).

ბ. „მოქვლენი, რომელნი არიან ქართულნი და რომელიმე არღარა უწოდენ და დავიწყებიესთ და სხუა თურქთა ენათაგან მოუღიესთ მისდა ნაკულად“ (გვ. 724—726).

- გ. „თქმული ქართველი მეფისა მესამე ვახტანგ ლეონის ძისა“ (გვ. 727).
 დ. „თქმული სახლთულის დიმიტრი ორბელიანისა“ (გვ. 728).
 ე. „თქმული თვთ საბასი“ (გვ. 724).
 ვ. მინაწერები: „დასაბანიოგან ქვეს მოსულადმდე...“ (გვ. 729).
 „ბერბენი იტყვიან...“ (გვ. 730); „ქვეს აქეთ 533 წლის შემდგომად...“ (გვ. 730).

4. ლექსიკონში არის რუსულ-სომხურ-თურქული შესატყვისები.
 5. ხელნაწერზე ვილაცას უმუშავნია შავი ფანქრით და მელნით.

ანდერძები: 1. „ამა წიგნისა მომღვაწებელსა...“ (გვ. 720). (ანდერძი გამოქვეყნებულია. იხ.: ს.-ს. ორბელიანი, ქართული ლექსიკონი, პროფ. ი. ყიფშიძისა და პროფ. ა. შანიძის რედაქციით. ტფილისი. გვ. 477—478.

2. „1758. დეკემბრის 16. განსრულდა წერით. ღმთო, შეიწყალე მდივანი მელქისედეკ“ (გვ. 718).

3. „სრულ-იქმნა სიტყუის კონა. ესე წიგნი, რომელ არს ლექსიკონი ქვეს აქათ 1758, დეკემბრის 17 ქალაქსა სამეფოსა სანკატპეტრებრუხს ცელითა უნდოს მდივნის კნიაზ მელქისედეკ კავკასიძისათა, თვთ საბას უკანასკნელს დანარჩომს ლექსიკონზედ დიდის სიფრთხილით გარდაწერილი და ამის გამო შენდობის წყალობას ვმოქენებ თქვენ მიერ, უფალნი ჩემნი“ (გვ. 729).

მინაწერი: „საქართველოს შეფის ფარსმან მეექვსის დროს მოვიდენ საქართველოს ქრისტიანობის გასავრცელებლათ ათამებნი წმიდანი მამანი სირიელნი მოწაფენი სვიმეონ მესვეტისანი. სახელდობრ: 1. იოანე ზედაზნელი. მოძღვარი სხვათა ათორმეტთა მამათა. დღეობა წმიდის ამის იოანესი არის 7 მაისს.

2. აბიბოს ნეკრესელი, ვსენება მისი 29 ნოემბერს.

3. ანტონ მარტომყოფელი, ვსენება მისი 19 იანვარს და 16 ავვისტოს.

4. დავით გარეჯელი, რომელმან დააწესა გარეჯას დიდი ლავრა. სადაც ეტეოდენ 600-ს მოღვაწენი. აქვე აღმოჩნდენ მოსასწაულენი სხვათა შორის მოწაფენი დავითისნი: ლუკიანე და დოდო. დღეობა დოდოსი არის აღდგომის მეშვიდე კვირიკეს ოთხშაბათ და დავითისა იმავე კვირიკეს ხუთშაბათს.

5. ისე ანუ იასე წილკნელი. ვსენება მისი არის 2 დეკემბერს.

6. იოსებ ალავერდელი, დღეობა მისი 14 ენკენისთვის.

7. შიო მღვიმელი, ვსენება მისი ყველიერის ხუთშაბათს.

8. ისიდორე ზისელი.

9. თათე (თადეოზ სტეფანწმიდელი).

10. სტეფანე ხირსელი.

11. ზენონ იყალთოელი.

12. პიროს ბრეთელი.

და 13. მიხეილ ულუმბოელი.

ისიდორესი, თათესი. სტეფანესი, ზენონის და მიხეილის შესახებ ცნობანი მრავალთა აღრეულობათა, — სპარსთა და ოსმალთა შემოსვლის და ქვეყნის ცარცვის დროს, — დაკარგულან“ (გვ. 731).

(1154)

2700

ხელაშვილი იონა. დამაკავშირებელი ასოთა და გუამთა. 1830

105 ფ.; 20×12,5; ქალაღი. მოგარაყებული წითელი ფერის ქალაღით გადაკრული მუყაოს ყდა; მხედრული; დასაწყვისები სინგურით; თავსამაჯული: 2r, 13v, 20r, 27r; 1830 წ. (13r); გადამწერი: [სიმონ ტაბიძე]; დაუწერელია: 1r—v, 19v, 26v, 104v.

სხელაშვილი იონა, დამაკავშირებელი ასოთა და გუ-
ამთა. — „ქრისტე იესოს მიერ ემბაზისაგან კეთილ-შობილო, შინაგან მეფე-
სულითა და გარეგან ქალაქ გუამითურთ შენით სოლომონ ძეო იონანე-
სო...“ 27r-104r.

შენიშვნები: 1. უძღვის: ა. „წინასიტყუაობიერი ცხადოვნება.
ველის-ველ-წინარე დამძღუანებელი, შეყუანად წიგნსა ამას-შინა, აღმოკითხვად
და ყურად-ღებად და გულისხმის-ყოფად.“ (2r-13r); ბ. [წინასიტყუაობა]. —
„ვერა წიგნი კატეხიზმო თქუენდა მოკჳყვ წინასიტყუაობითა პირუტლ
წელსა 1827; ეგრეთვე აღქაჯტა—წელსა 1829, ხოლო მესამე ესე დამაკავში-
რებელად სახელ-ღებულ ესეა წიგნი თქუენდამოვე შევზადე ცნობად და აღ-
რიცხვად თითოეულთა ასოთა გუამებისათა; ვითარცა გარეგანთა, ეგრეთჳ
შინაგანთა ასოთა წვერთა და ნაწილთა დაწებითთა ქურჭელთა, გუამებთა ყო-
ველთა კაცთასა, რომელთაგანნი თნიერ განსწავლისა, სოფელსა შინა ვერაინ
იცნობს თავთა თჯსთა, თუ რაოდენნი ბუალნი, ძარღენი ტჯენი, ჯორენი და
სადრეენი და სისხლნი და ნოტიონი სიცოცხლისანი ჰქონანთ თავთა თჯსთათჯს...“
(13v-19r); გ. „ფურცლებთა და გუჭრდებთა ზედა წითლურთთა, მუჭლებთა
მისწავებათათჯს, კითხუად, მსგავსად თავებთა და პარალრაფებთა და მუხლებთა
პირველნი იხილენ.“ 20r-26r.

2. ერთვის: ა. „წინა-სიტყუაობა“. —
„ივერიის ნორჩსა ვაზსა კეთილსა,
ოქრო ნილოსა ტკბილად მომდინარესა,
ნექტარსა საღმთოს მწყურვალთ განმაგრილესა,
ანთარკს მშუტნიერს სიბრძნის ვამომქროლოველსა,
საუნჯეს საღმრთოს სულისა მომბერვალსა:
სიმდაბლით გიძღენი ამა ჩემსა ნაშრომსა,
ვინადგან მაქუს მე მსახურებად:
იხარებს სული, თუ სათნო იყოს თქუენდა,
მოძღრისა ჩემის სულიერის შამისა,
ონიქის მშხავესად განმახარის გულისა“ (105r).

ბ. „მისს მალალ ღირსებას მღუღელ-მონაზონს მაქა-
იონას.“

1. მალლისა ძეო, სიბრძნისა მზეთ, ვნებათა მძღეო, ეშმაკთა. მთრგუნელო,
2. ნათლის მფრქვეველო, გონება ვრცელო,
შორს განმკვრეტელო, გოლად მეტყუშელო,
3. ქველის საქმეთა უხვად მფენელო,
ნუგეშინის წყლისა მაკურებელო,
4. სამართალია იდიდებოდე, უცხო თესლთაა შემწყურებელო.

სოლომონ რაზმაძე. წელსა 1830“ (105r-1v).

3. ხელნაწერი ნასწორებია იონა ხელაშვილის ხელით. მისივე ხე-
ლით არის გაკეთებული ხელნაწერის ქვემო კიდებზე სქოლიოები.

ანდერძი: „ესერა მკითხულნო წიგნისა ამის, თუმცა სხოლიონნი განევე-
რცე. რათამცა ვმსახურე ადვილ შესამცნოდ, გარნა ვმოქენებო, რათა იმსახუ-
როთ ლუაწლნი ჩემნი თქუენ საყვარელთა სულისა ჩემისაგან კინდა და გარ-
დარეულად, რომელი აღევგზენ, დავყვ სულისა ჩემისა მთავარი გონება შორის
თქუენსა მზრახველ სულისა წმიდისა სიბრძნისა შიშით და ძარწოლით, ხოლო
გული ჩემი უმსხუერპლე სულთა და გულთა თქუენთა, რათამცა გეხსენებოდე
ძე თქუენნი იონა“ (104r).

(1155)

2701

ბარათაშვილი ნიკოლოზ, ლექსები. 1841

17 ფ.; 17×12; ქალაღი (გაყვითლებული); უყდო; ამოცენილია: ფ. 11—12; მხედრუ-
ღი; 1841 წ. (1r); ავტოგრაფი; დაუწერელია: 14v—17v; შექენილია ვ. გუნიასაგან.

[ბარათაშვილი ნიკოლოზ, ლექსები. —

1. „ბუღბუღი ვარდზედ. —

ბუღბუღი ვარდზედ შეჯდა და იტყოდა მსტვინავი...“ 2r—v.

შენიშვნა: ბოლოს მიწერილი აქვს: „ივნისის 18-სა, 1833“.

2. „ქეთევან. —

ზვირთები მოდუღუნებენ,
ქალები ბუჩქნარებენ...“ 3r—4r.

3. „ძია გ...სთან. —

ძიავ. ყაბახი, სამშობლო შენი...“ 4v.

4. „ღამე ყაბახზედ. —

მიყვარს ყაბახის არე-მარე. თვალად საამო...“ 5r—6r.

5. „შემოღამება მთაწმიდაზედ. —

ახ! მთაწმიდაო, მთავ წმინდაო, ადგილნი შენნი...“ 6v—8r.

6. „ფიქრნი მტკვრის პირას. —

წარვედ წყალის პირს სევდიანი ფიქრთ გასართველად... 8r—9r.

7. „ნაპოლეონ. —

ნაპოლეონმა გარდმოავლო თვალი ფრანციას...“ 9v—10r.

8. „ჩემს ვარსკვლავს. —

რად მრისხანებ, ჩემის ბედის ვარსკვლავო?...“ 10v—11r.

9. „ჩონგურს. —

შენნი მოთქმანი, კეშნის კმანი...“ 11r—v.

10. „საყურე. —

ვითა პეპელა
არხევს ნელნელი...“ 11v—12r.

11. „ჩვილი. —

მიყვარს, მიყვარს მე ტიკტიკი ჩვილის ყრმის...“ 12v—13r.

შენიშვნები: 1. უძღვს: ა. „ღაო მაიკო! ეს ლექსები იქონიე ჩემეულად.
ვიცი, რომ წარმკითხველი მათი მოიგონებ ბევრთა საამოთა დღეთა ყრმაწვი-
ლობისათა და შემობრალე შენსა ყარბსა მასა. თ. ნ. ბარათაშვილი“.
(1v); ბ. „1841 წელი ტფილისი“ (1r).

2. ეს ხელნაწერი აღიტერიტ გამოყენებულია გამოცემაში: ნიკოლოზ
ბარათაშვილი, თხზულებანი, თბილისი, 1945 წ. იხ. გვ. 120.

შინაწერები: 13v—14v.

(1156)

2714

ფირდოუსი, შაჰნამე. XIX

121 ფ.; 33×21; ქაღალდი (ლურჯი ფერის); უყდო, დაშლილი; ნაკულლი: მხედრულა; სათაურები და სტროფების დასაწყისები სინგურით; [XIX ს.], კვირნიშანი: 1815; შექმნილი არისტო ქუთათელაძისაგან.

1. [ს ა ა მ ი ა ნ ი]. —

„...რა ზალდაჩამ ჯაშუშთანა. ეს ამბავი გაიგონა,
ღამე დღესა წამოერთო, ომსა არას დაელონა.
ღამით მათი ცეცხლი ნახა, ხელი შუბსა დაეკონა,
და შეუტივა თავს დაესხა, კოცა შექნა სისხლთა ფონვა...“ 1r.—15v.

შენიშვნა: აკლია სტროფები: 115—445; 508₄—913₃ (იხ. „შაჰ-ნამეს ანუ მეფეთა წიგნის ქართული ვერსიები. ტექსტი გამოსცა და წინასიტყვაობა და ლექსიკონი დაურთო იუსტიციის მინისტრის ი. თბილისი, 1916 წ.).

2. [როსტომიანი (გალექსილი)]. —

„ქარი პირველი როსტომისა. ესე არს დასაწყისი მანუჩარ კელ-მწიფისა, საამ ფალავნისა. ღმერთო, წარმართე საქმე კელითა ჩვენთან და მოგვეც გონება ვრცელი და განძლიერება, ხოლო კელი მწერალისა მიწასა შიგან ლპების და ნაწერი მისი რჩების. —

ჰე შემოქმედო, ნუ წამწყმედ, დამხსენ სახმილთა აღია...“ 16r.—121v.
წყდება: „...რა ქექაოზ შვილი ნახა, ცეცხლისაგან შეუწველი...“.

შენიშვნები: 1. აკლია სტროფები: 1128—1247; 1262₃—1487₂; 3002₂ — ბოლომდე (იხ. „შაჰ-ნამეს ანუ მეფეთა წიგნის ქართული ვერსიები“, ტ. I, 1916 წ.; ტ. II, 1934 წ.).

2. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ექ. თაყაიშვილს, იხ. „Описание...“, ტ. I, გვ. 371.

(1157)

2715

ოთხთავი. XVIII

III ფ.; + 406 გვ.; 15×10.3; ქაღალდი; ნაჭერგადაკრული ხის ყდა; ნუსხური, ორ სვეტად; სათაურები და დასაწყისები სინგურით, ოთხივე თავის პირველი აბზაცის დასაწყისი ასო ვარაყით; [XVIII ს.], კვირნიშანი აქვს: გადამწერი: დიკონი ალექსი ქმეხსიშვილი, (401 გვ.); ადგილი: ტფილისი (401 გვ.); დაუწერელია: IV, IIIr—v, 93—94, 152—154, 160—162, 402, 404—406 გვ.; შექმნილია თამარ ჯორჯაძისაგან.

[ოთხთავი]. — „სახარება მათეს თავი პირველი. წიგნი შობისა იესუ ქრისტესი, ძისა დავითისი, ძისა აბრაჰამისი...“ გვ. 1—334.

შენიშვნები: 1. უძღვის: ა. წარწერა: (ვარაყით). „სამიებელი წმიდისა სახარებისა“ (1r); ბ. ანდერძი (სინგურით): „იესუ ქრისტე, შემიწყალე მე ფრიად ცოდვილი ალექსი. ამ წიგნის მხებავე, დღესა მას განკითხვისასა, ამინ“ (1r); გ. ჩართული დამწერლობა: „ღმერთო, მომხალე შენდობად ალექსი მწე-

რალსა ამა სახარებისასა“ (11r).

2. ოთხთავის თითოეულ წიგნს წინ უძღვის შესხმები: „შესხმა წმიდისა მახარებლისა მათესი, სოფრონის მიერ თქმული“ (11r); „შესხმა სოფრონის მიერ წმიდისა მარკოზ მახარებელისა“ (21 ვვ.); „მისივე მახარებლისათჳს შესხმა დორეთოს მიერ წმიდისა მოწამისა და სინოფსელისა ეპისკოპოზისა ტირელისა“ (გვ. 92); „შესხმა წმიდისა მახარებლისა ლუკასი სოფრონის მიერ“ (გვ. 149); „შესხმა წმიდისა მახარებლისა ლოკასი, რომელი დაწერა დორეთოს მოწამემან და ეპისკოპოზმან ტრონ სინოპსელმან“ (გვ. 157); „შესხმა წმიდისა მახარებლისა, თქმული სოფრონის მიერ“ (გვ. 157); „შესხმა კვალად მახარებლისა იოანესი, თქმული დორეთოს მოწამისა სინოპსელისა ეპისკოპოზისა მიერ“ (გვ. 159).

3. ერთვის: ა. (ვარაყით) „საძიებელი წმიდისა სახარებისა, წმიდისა დღისა“ (გვ. 335—401).

ბ. „სახარებანი მიცვალებულთანი“ (გვ. 403).

ანდერძები: 1. (სინგურით) „ღმერთო, შეიწყალე ცოდვილი ალექსი“ (გვ. 148).

2. „ღმერთო, შეიწყალე გრიგოლ მხატვარის შვილი ალექსი, ამ წიგნის დამჩხაბავი“ (გვ. 156).

3. „დაიწერა ჭალაქსა ტფილისსა კელითა მხატვრის გრიგოლის შვილის ალექსისათა პ(ს) ქორონიკონს...“ (გვ. 401).

4. (სინგურით) „მომივსენებდით, ძმანო, რომელი დავშვერ წერისა ამის სახარებისასა და რაოდენიცა იხილოთ ნაღვაწსა ამას შინა ნაკულევენი, ანუ ცთომილნი, უღრტენველად გამართეთ და შენდობა ყავთ ჩემთვის, რათა თქუენცა მიიღოთ სათხოვილი ლოცვისა თქუენისა.“

მეუფეო იესუ ქრისტე, შეიწყალე მამა ჩემი გრიგოლ მხატვარი და დედა ჩემი თამარ და მე მათი ძე დიკონი ალექსი. დაეწერე მე წლისა იე“. (გვ. 401).

მინაწერი: „ნოღარი არქიმანდრიტი ნიკიფორესი არს ესე“. (გვ. 401).

(1158)

2724

ერაზმ როტერდამელი; „ხრისტეანე მკედარი ხრისტესი და ძლევამოსილი საჭურუჭლი მისი“. 1830

82 ფ.; 21,5×17,5; ქალაღი; მუყაოს ყდა, ყუაზე ყავისფერი ტყავა; მხედრული. მთაზ-გმნელის, გიორგი ავალიშვილის; ავტოგრაფი; სათაურები და დასაწყისები სინგურით; 1830 წ. ივნისის 25 (3r); ადგილი: მოსკოვი; დაუწერელია: 1r—2v; 3v; 80r—82r; შემოწირულია ე. კარიკაშვილის მიერ.

⟨ერაზმ როტერდამელი⟩, ხრისტეანე მკედარი ხრისტესი და ძლევამოსილი საჭურუჭლი მისი. განყოფაა ა. მისთუის, თუ რაბამ საჭირო არს ჭეშმარიტისა ხრისტეანესა ცხოვრებასა შინა თუისსა ქონებად განმპხილუჭლობისა, შორს-მპხედლუჭლობისა და სიმპყნე-მსა. — ა. თუით საჭიროა და ფრიად სარგებლიანი საქმეა ჭეშმარიტისა ხრისტეანესა...“ 5r—59v.

შენიშვნები: 1. უძღვის: ა. თავფურცელი წარწერით: „ხრისტეანე მკედარი ხრისტესი და ძლევამოსილი საჭურუჭელი მისი“

ანუ უმაცხოვარებთესნი კანონნი ხრისტეანებისა ცხოვრებისანი, წულილად და საჩინოდ განჰხილულნი, გამოხატულნი და საღმრთოთაცა წერილთა ზედა დაფუძნებულნი კატასმევეილთა გამო, დიდებულისა ერასმ როტერო-დამისა, წოდებული სასოვარად მკვედრისა ხრისტეანესა, თარგმნილი როსის ენით ქართულსა ზედა თ. გიორგი ავალოვისა მიერ. ჩულ-წელსა, იენისსი კე, მოსკოვს“ (3r); ბ. „გათაეება“ (4r—v).

2. ტექსტი ნასწორება მთარგმნელის მიერ.

3. ხელნაწერის ქვემო კიდებზე მოთავსებულია შენიშვნები.

4. ზღნაწერს აქვს ანბანური პაგინაცია.

მინაწერები: 1. „Из книгъ благоуспинаго Протоиерея Пантелеѣмона Цин-намзварова“ (ზემო ყდის v).

? (ფანქრით): „ეს წიგნი ეკუთვნის ნიკოლოზ კარიკაშვილსა“ (ზემო ყდის v).

3. (ფანქრით): „ეს წიგნი ეკუთვნის დავით კარიკაშვილს“ (ზემო ყდის v).

4. (ფანქრით): „ნიკოლოზ კარიკაშვილისა არის; ნიკოლოზ კარიკაშვილისა. 1890 წელიწადი. შარიაშ კარიკაშვილისა“, (82v).

(1159)

2725

ვენბანი უფლისა ჩუშნისა იესო ხრისტესნი. 1828

130 ფ.; 21X17,5; ქალაღი; მუყაოს ყდა, ყუა ყავისფერი ტყავის; მზღარული; სათაუ-რები და დასაწყისები სინგურით; მთარგმნელის გიორგი ავალიშვილის ავტოგრაფი; 1828 წ. დეკემბრის 12(4r); ადგილი: მოსკოვი (4r); დაუწერულია: 1v—3v; 4v; 6v; 24v; 129v—130v; შემოწირულია დ. კარიკაშვილის მიერ.

„ვენბანი უფლისა ჩუშნისა იესო ხრისტესნი დროსა დაფარვულისა მისისა ცხოვრებისასა. ა. ვენბაჲ. წინაჰსწარხილუაჲ და თავს-დებაჲ ყოვლისა, რაჲსაცა ვენბად ჭერ-უჩნდა მას. — აღდგინებისათჳს კაცთა ზუნებისა, ცოდვთა პირუტყლისა კაცისათა განჰკრწნისისა...“ 25r—129r.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერის ქვემო კიდებზე მოთავსებულია შენიშვნები.

2. ტექსტი ნასწორება მთარგმნელის მიერ.

3. უძღვის: ა. თავფურცელი წარწერით: „ვენბანი უფლისა ჩუშნისა იესო ხრისტესნი დაფარვულსა და საზოგადოსა ცხოვრებასა შინამისსა, ტან-ყუთა შინამისთა პირუტყლ-სიკუდილისა და თუთ სიკუდილსაცა შინა. ე. ი. თუთ გან-ჰკორიელებისა მისისთ-განტყვებადმდე სულისა ჯუარსა ზედა, თარგმნილი როს-სიის-ენით ქართულსა ზედა თავადისა გიორგი ავალოვისა მიერ. ტომი ა. ნაწილი ა. ჩუკ წელსა. თუტჳსა დეკემბერსა იბ. მოსკოვს (4r); ბ. „გათაეებაჲ (ა) პირუტყლისადმი ნაწილისა პრუტყლისა ტომისა“ (5r—6r); გ. „წინა-სიტყუობაჲ“ (7r—v); დ. „შემოკლებული აღწერაჲ კატასმევეილის ცხოვ-რებისა. რომლებითაჲ სასულიეროთა რჩევაებითა მისითა მიჰნედგსამებრ მისა, თუ ვითარითა სახეთა ჭერ-არს სარგებლობად კითხუთა იესო ხრისტეს ვენბათა. — კატასმევეილი წიგნისა ამის მამაჲ თომას იყო ჰეჲ ფერდი-ნანდისა...“ (8r—24r).

4. ხელნაწერს აქვს ანბანური პაგინაცია.

მინაწერები: 1. „Из книгъ благоуспинаго Протоиерея Пантелеѣмона Цин-намзварова“ (ზემო ყდის v).

2. „ჩულვ წელსა, იანვარს პირველს დღესა. წიგნი ესე შევაკრევინე სამე-უფოს ქალაქსა შინა მოსკოვსა, მე, მღვდელმა პარამენ წინამძღვ-როვმა, და ჩემი საკუთარი არის“ (1r).

(1160)

2726

ქილილა და დამანა (ბებუთაშვილისეული რედაქცია). XIX

222 ფ.; 35,3X22; ქალაღი (დალაქაეებულო); ტყავადაკრული ტვიფრული ხის ყდა, დაზიანებული (ქვედა ყდა მხოლოდ ნახევარია), მოვარდნილი; მხედრული; [XIX ს.]; გადამწერი: [მელიგზედ ბებულოვი, იხ. S 21]; დაუწერელია: 71r—v, 150r—v, 172r (ეს ფურცელი ზომით მთელი ფურცლის მეოთხედია).

⟨ქილილა და დამანა⟩. „კარი პირველი. რომელსაც ყმათაგანსა და ხელქვეშეთთა თავი გამოეჩინოს სიტყვით მისის სიდიდის სახელის დამცრობას ნუ უჯერებ...“ 1v—222v.

შენიშვნები: 1. ტექსტს უძღვის ანვარი სოჰაილის შესავალისა და საბას ანდერძის პერიფრაზი და „ქილილა და დამანას“ ტექსტის შემმოკლებლის მელიგზედ ბებუთაშვილის ანდერძი: „დასაწყისი პირველი, თქმული ბრძნისა ანვარი სოილისა, სიბრძნეთა იგავთა შეწყობითა სწავლის აღმატებთა „ქილილა დამანას წიგნია. — რიტორთა და მეცნიერთა ფილოსოფოსთა ამის შეკრების რიგები მრავალ რიგათ შეუწყვიათ. სასიბრძნო სწავლა სამხიარულო და საცრუო არაკები ერთმანერთში აურევიათ, ნადირთა, მხეცთა, თევზთა და ფრინველთა ენათა მაგიერი არაენი და სიბრძნის გზები მოუყვანიით და ბედნიერებით გამოუჩენიათ. მეფეთაგან ყმათა შერისხვა, შეწყალება, ვადიდება და გამდიდრება მტერთაგან გაცლისა მოშორებებისა და მათის გაცულების საქმე უმოქმედებიათ; წიგნი ესე ბრძენსა და გზიანსა ფილოსოფოს ბარამად სახელდებულს ინდოთა და მიწლიმის თემთა ჯელმწიფე ყოფილა, მას ინდოურს ენით ეთქმევიანებინა. რა ეს წიგნი ისპანს შეპირვებაში მყოფს მეფეს ვახტანგს ქართველთასა ხელად ევლო, ენახა, რაც მეფეთა რიგია, გაქირვებული რჩევა, ერთგულთა წყალობა, ორგულთა მისაგებელი, ჯელმწიფეთ და ხელისუფალთა წესნი — აქედგან მიხვდებთან. მაშინ სპარსულითგან ქართულად ეთარგმნებინა. თვითონ სპარსული არა სცოდნოდა, მთარგმნელიც თავის გონებისა ვერ ეშოვნა. მირევ-მორევით გადმოეთარგმნათ. სხვას ენის წიგნი, სხვას ენაზედ, თუ არა კის მცოდინარისაგან, გამოთარგმნა ძნელია. რა ვაეთაებინა; ქართში სულხან ორბელიანისათვის გამოეგზავნა და მოეწერა მალასა მდაბალი ლექსი:

წუთის სოფლისა სურვილი უგუნურება მგონია,
მოყვარე კეთილს ჰყვარობდეს, ბრძენთაგან გამიგონია,
აწ მოიგონე შეს ჩემი პირველი სიყვარულია,
ეს საქმე კარგათ მისაქმე, თვალთ ნუ მოვივა. რულია.

და ებრძანა ეს ჩემი პირნახული გაჩალზე გემოვანად, სადაც ლექსები ჩართულია, აგრეთვე ქართულად ლექსები ჩაურთივეო, რა ეს ბრძანება მოსვლილია; უარი არ შეიძლება... წიგნი ტყილად და გემოვანად დაეწყო თოთხმეტ კარად. რა ჩემს სოფლად ყოფნისა ცუდაობის გამოდ ენახე, რომ მრავალი ლექსნი და იგავნი ღრმასიტყვაოთა მკითხველნი შეუგებლად დარჩებოდნენ; ამისთვის პე თავადმა მელიგზედ ბებულოვმა ადვილ შეტყობისათვის მემამულეთა ჩემთა ზოგიერთნი გაუგებელნი იგავნი გაუშვი, რათგანც მას შიგან ვრცელად იყო დაწერილი და ერთის იგავის კითხვით რა მოგებოდა მეორეს საგანზედ ლაპარაკი, მკითხველნი უსარგებლოდ და შეუტყობრად დარჩებოდნენ. აქედგან იგულისხმების: უკეთუ ფრინველნი, მხეცნი და თევზნი ამ სახით მოიმოქმედებენ, ჰყვათა მყოფთა და პირმეტყველთა კაცთათვის როოდენ სასარგებლო არის და მის ღარს რავებარად გამოაჩენს და ყოველსა გეამსა დაანავლეს, თუ როგორ ჯერარს ამ ქვეყანაში ცხოვრება* 1r—v (ანდერძი წარმოადგენს საბას ანდერძის ბებუთაშვილისეულ პერიფრაზს ბებუთაშვილის დამატებებით).

2. ტექსტს ერთვის: მეფის ვახტანგის ნაბძანები შაირები. — „ველავ მიხმეს ისევ ისპაანს...“ 222v.
წყდებოა: „...და მოუძღურდა ბორცი სუსტი, რაღა შეთქვა მსმენთვინ მწარად“.
3. „ქილილა და დამანას“ ბებუთაშვილისეული რედაქციის შესახებ იხილეთ: ტო. რუხაძის წიგნი: „ქართული ეპოსი „გარდამავალი ხანის“ ლიტერატურა-ში“. 1935 წ., გვ. 236—238.
4. ამ ხელნაწერის შესახებ იხ. აგრეთვე: ექვთიმე თაყაიშვილი, „Описание...“, ტ. 1, გვ. 294.

(1161)

2727

ს.-ს. ორბელიანი. სიტყვის კონა. 1758

732 გვ.; 22,5×18,5; ქაღალდი; კოლენკორგადაკრული მუყაოს ყდა, ყუაზე ყავისფერი ტყავი წარწერით „LEXICON“; მხედრული, დასაწყისები სინგურით, ყოველი ახალი ასო იწყება მოხატული ასოთი; 1758 წ. 19 ივნისი (გვ. 731), კვირინშანი აქვს; გადაშვრი: მეღვი-სედევ კავკასიძე (გვ. 731); გადაწერილია პეტერბურგში; დაუწერელია გვ. 2.

[ს.-ს. ორბელიანი]. „სიტყვის კონა. ქართული, რომელ-არს ლექსიკონი. — ანი არს პირველი ასო და კმონი და ართრონი მრავალ რიგად. თავად და ბოლოდ მოვალს მრავალთა სიტყუათა ზედა, ვითარცა თავსა დაგუწერია. კუალად ანი არს რიცხვი ერთი. კუალად ანი ითქმის მგზეფსში კვირად...“ გვ. 9—721.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერი მისდევს A რედაქციის ზოსიმესეულ გავრცობილ შესხას (შდრ. „სიტყვის კონა“, 1949 წ. გამოცემა).

2. უძღვის: ა. „ნულა და ქართული რიცხვი (გვ. 1). ბ. „საქევენი ხეთთა კმონთჲ ასოთანი და სწავლა სხუათა ასოთა და თავ-ბოლოთანი...“ (გვ. 3—4).

გ. „ან დერძანამაგი ძის მუშაქისა ფრიად დამაშვრალისა მოსწავლეთათჲს, გარნა მრავალნი მოსწავლენი მგმობარ და მოციტხარ ექმნებიან შრომისათჲს და არა სარეწავლად მისცემენ ლოცვასა“ (გვ. 5—7).

დ. „ეს ოთხნი ნიშანი ქვეყანის მზომელობისანი არიან ჯელოვნებანი“ (გვ. 7).
ე. „ესე ნიშანი სადაცა სხენან, მიგასწავლის ცხოელი არის თუ მცენარე გონება...“ (გვ. 8).

3. ერთვის: ა. „იესო ქრისტეს, ღმრთისა ჩვენისა, სამეოცდაათორმეტი მოწაფეთ სახელები, და ვინ იყუნენ და სადათ ფისკოპოზი იქმნენ“ (გვ. 723—725).

ბ. „მოველენი, რომელნი არიან ქართულნი და რომელთამე არლარა უწოდენ, და დაეწყებეს და სხუა თურქთა ენათგან მოუღიეს მისდა ნაცულად“ (გვ. 726—728).

გ. „გეომეტრია ქვეყნის მზომელი“ (გვ. 729).

დ. „თქმული ქართველთ მეფისა, მესამე ვახტანგ, ლეონის ძისა“ (გვ. 730).

ე. „თქმული სახლთხუცის დიმიტრი ორბელიანისა“ (გვ. 730).

ვ. „თქმული თუთსაბასი“ (გვ. 731).

ზ. მინაწერები: „დასაბამითგან ქრისტეს მოსულამდე...“ (გვ. 732); „ბერძენ-ნი იტყუიან...“ (გვ. 732); „ქრისტეს აქათ 533 წლის შრდ...“ (გვ. 732).

4. ლექსიკონს აქვს რუსულ-თურქულ-სომხური შესატყვისები.

5. შიგადაშვი მიწერილი აქვს წყაროები.

ანდერძები: 1. „ამა წიგნისა მომღვაწებელსა, სულხან-საბა ორბელიანსა...“ (გვ. 722); (იხ. ს.-ს. ორბელიანი, ქართული ლექსიკონი. პროფ. ი. ყიფშიძისა და პროფ. ა. შანიძის რედაქციით. ტფილისი. 1928 წ. გვ. 477—478).

2. „სრულ იქმნა სიტყუისკონა, ესე წიგნი, რომელ-არს ლექსიკონი, წესს აქათ 1758 ივნის 19, დიდსა ქალაქსა სანკთ-პეტრე ბრუხს ხელთა მდივნის კნაზ მელქისედეკ კავკასიოჭისათა, თუთ საბას უკანასკნელს დანარჩომს ლექსიკონზედ დიდის სიფთხილით გარდაწერილი, და ამის გამო შენდობის წყალობას ვმოქენებ თქვენ მიერ, უფალნო ჩემო. დიდება ღმრთისა სრულმყოფელსა, ამინ“ (გვ. 731).

მინაწერი: 1. „მონა ვარ ღმრთისა, ძე ადამისა არხიერი ევლოგიოს. Смирный Епископ Евлогий“ (გვ. 722). იხ. აგრეთვე გვ. 732.

(1162)

2734

ანტონ I, ქართული გრამატიკა. XVIII

1+120 ფ.; 31,5×20,5; მწვანე ფერის ქაღალდი; ტვიფრული ტყავდაკრული ბუკავოს ყდა; დაშლილი; მხედრული, ორ სვეტად, სათაურები და დასაწყისები სინგურით; [XVIII ს.]; დაუწერელია: 1r—v; 3v; 46v; 86r—v; 119v—120r; 60r—v შეწებებულია.

⟨ანტონ I, ქართული გრამატიკა⟩. „თუც კელოვნებისა ღრამმატიკოსობითისა, ნაწილი პირუელი. რომელსა შინა მარტივად მდებარე არიან თითოეულნი ნაწილნი სიტყუათანი მაგალითებითურთ, რომელნიცა ზეპირებად სათანადო არიან ღრამმატიკასა მოწაფე ქმნილთა. თავი ა. ბრუნვათაუც სახელთასა. § 1. — რიცხუსა შინა ჩუჭნ განჰსჯითა შემოყუანილნი ბრუნუნა სახელთანი არიან რუა...“ 4r—119r.

შენიშვნები: 1 ტექსტს უძღვის: ა. „შეყუანილება წიგნისა ღრამმატიკასა, მიწერილი მოძღუართად და მოწაფედად ღრამმატიკასათა ანტონის მიერ არხიეპისკოპოსისა ყოვლისა ზემოისა საქართველოდსა. — სამთა მიერ განშუქებულისა სიბრძნისა...“ (1r—v); ბ. „პინაქსი ღრამმატიკისა...“ (2r—3r).

2: ერთვის: „დასასრული მესამისა, ღრამმატიკის ნაწილისა...“ (119r).

3: ანტონის ქართული გრამატიკა გამოცემულია. იხ. „ქართული ღრამმატიკა შედგენილი ანტონ I-ის მიერ. გამოცემული ალექსანდრე ეპისკოპოსის საფასით, თბილისი, ექვთიმე ხელაძის სტამბა, 1885 წ.“

ანდერძი: (სინგურით): „იწყო წერათ თუბებვალს კ და აღესრულა მარტს იბ“. (119r).

მინაწერი: „ზაქარია კიკიძისა წიგნია“ (57r).

იხ. აგრეთვე მინაწერი 119v.

(1163)

2744

იოანე დამასკელი. გარდამოცემა. 1803

46 ფ.; 16,5×11; მამწვანო ქაღალდი; უყდო; მხედრული, სათაურები და სახედაო ასოები სინგურით; 1803 წ. (46v); გადამწერი — რაფიელ იოანეს ძე მისიუროვი (46v); გადამწერის ზღვილი თბილისი (46v).

ღირსისა მამისა ჩვენისა იოანე მონაზონისა და ხუცისა დამასკელისა, გარდამოცემა უცილობელი მართლმადიდებელისა სარწმუნოებისა, ვითარმედ მიუწოთმელ არს ღმერთი და ვითარმედ არა ჯერ-არს ძიება და გამოწულილება არა მოცემულთა ჩვენდა წმიდათა წინასწარმეტყველთა, მოციქულთა და მახარებელთ; მიერ. გვაკოროთხენ მამაო. თავი პირველი. —

11. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV

ღმერთი არავინ იხილა ოდესცა, მხოლოდ შობილმან ქემან, რომელი იყო წიაღთა მამისათა...“ 5r—46v.

შენიშვნები: 1) ტექსტს წინ უძღვის ზანდუკი (ფ. ფ. 1—5): „შეწვენითა ლთისათა, ზანდუკი იოანე დამასკელი სა მითუწლომელობისათვის ლთისა და ვითარმედ არა ჯერ-არს ძიება და გამოწულიება არა მოცემულისა ჩვენდა წმიდათა წინასწარმეტყუშლთა, მოციქულთა და მახარებელთა მიერ“.

2) თხზულება თარგმნილია არსენ იყალთოელის მიერ (მდრ. S—1463, 54r—102v და „მომომხილველი“, ტ. I, 1926 წ., გვ. 178).

ანდერძი: „1803 წელსა, დაიწერა ხელითა რაფიელ იოანეს ძის მღერისთროვისათა ქალაქსა ტფილისს“ (46v).

(1164)

2745

გამოკრებილი ფსალმუნი. 1815

26 ფ.; 21,5×16; მოწვანო ქაღალდი; უყდო: მხედრული, სათაურები და საზედაო ასოები სინგურით; 1815 წ.; კვირნიშანი 1814 წ.; გადამწერი ბაგრატ ბატონიშვილი (25v); დაუწერელია 26r—v.

„გამოკრებულ ი ფსალმუნი. თთუშსა სეკდებერსა შ. შობასა ყოვლად წმიდისასა. იწყებენ პირველი მკარის მგალობელნი გალობით: — გაიღებთ შენ. ყოვლად წმიდაო ქალწულო...“ 1r—25r.

შენიშვნა: 23r-ზე ტექსტის ხელით სიტყვასთან „თანამკვდრო(!) ანგელოსთაო“ არის კომენტარი: „რუსნი ასე იტყვან: და მობაძაო ანგელოსთაო, ხოლო ესეც არის — და თანამოდასეო ანგელოსთაო“.

ანდერძი (გადამწერისა): „უგანათლებულესო ძმა[ო] მეფის ძეო იოვანე, თქვენგან ნაბრძანები ესე შრომაი ჩემი შევძლუ[ენ] უგანა[თ]ლებაესობასა თქვენსა. ვთხოვ ღმერთსა და აქ მოხსენებულთ წმიდათა, რათა მფარველ გექნესთ და შეგზ ქრისტესა წინაშე, თქვენი უმცროსი ძმა ბაგრატ. ს. პეტ[ერ]ბურ[ხს] — 18 $\frac{7}{10}$ 15.“

ვისცა ვინ მღღელნი, ანუ დიაკონი, ანუ ერისკაცნი წარიკითხავდეთ, ცოდვილს მეფის ძეს ბაგრატს შენდობას უბრძანებდეთ“. (25r—v).

(1165)

2746

ჟამნი. XVIII

335 ფ.; 17,5×13,5; ქაღალდი; ტყავდაკრული ტვიფრული ხის ყდა; ზედა მხარეზე მედალიონში ამოტვიფრულია ჯვარცმის სცენა, ქვემო ყდაზე რომელიღაც წმინდანი; ზემო ყდის საცავი ფურცელი სტამბაში დაბეჭდილი საგალობლების ფრაგმენტი; ნუსხური; დასაწყისი ასოები შთავრულად და სინგურით; ბოლონაკული; [XVIII ს.]; გადამწერილია სხვადასხვა ხელით, ძირითადი ნაწილი იესე დეკანოზის მიერ (122v).

„ჟამნი. — „აღსდგე რა ძილისაგან უწინარეს შუალამისა, ესე ბრძანენ ეკლესიად მიმავალმან. აღდგომილნი ძილისაგან შეგივრდებით შენ...“ 17r—335v.“

შენიშვნები: 1. ჟამნი შედგება: ა) „ოხითანი ღრსმშობლისანი სრულიად წელიწადსა შინა, რომელი ითქმის მწუხრად...“ (1r—16v); ბ) თვეთა მეტყველება (184r—273r); გ) „პარაკლისი ახლად თარგმნილი. სავედრებელი ყოვლად წმი-

დისა ღრისმშობლისა მიმართ“ (275v—285r); დ) „ოხითა იბაკონი მარხვათა და ზადიკთანი“ (285v—296r); ე) „სახარებანი გამოავლინენი და დიდებაჲ აქებდითისა“ (296r—335v).

2) ხელნაწერის ტექსტი ძირითადად მიეყება 1899 წელს თბილისში დაბეჭდულ „ქამნს“, თუმცა დაბეჭდილ ტექსტთან შედარებით ზოგიერთი ადგილი შემოკლებულია და ზოგიერთი გავრცობილია.

ანდერძი (გადამწერისა): 1. ყოვლად წმიდაო სასო ჩუენო, შემიწყალე მჩხაბავი და უღირსი [იე სე]“ (შემდეგ ფურცელი ჩამოჭრილია, 16v).

2. „ქრისტე, შემიწყალე ფრიად ცოდვილი იესე დეკანოზი, ამის მწერალი“ (122v).

(1166)

2747

კრებული. XVII—XVIII

314 ფ; 15,5X20,5; ქაღალდი; უყდო; შემორჩენილია ზედა ყდის მხოლოდ ნახევარი; ნაკლები; ნუსხური; სათაურები და საზედაო ასოები სინგურით; აქვს თავკაზმულობა: 2r, 164v და 246r; გადამწერი: დავით მღვდელი (263v); [XVII—XVIII სს.]; დაზიანებულია ფ. 186 და 297; დაუწერელია: 1v; 186v.

1. [ქამნი]. — „აღდგომილნი ძილისაგან შეგივრდებით, შენ, სხრო და ანგელოზთა გალობასა გიღალადებთ, შენ, ძლიერო...“ 2r—164r.

შენიშვნა: ქამნი შედგება: 1. „ქამნი შუალამისნი ბერძულნი“ (2v—16r), 2. ქამნი შუალამისნი შაბათისა“ (16r—23r), 3. „ლოცვაჲ წმიდისა ევსტათისი“ (23r—24r), 4. „წესი და ქამნი, რომელი ესრეთ ითქმის ყოველთა კვირიაკეთა ღამისთევათა შინა“ (24r—28r), 5. „ქამნი პირველი ცისკრისა“ (28r—37v), 6. „შაბათს გამოავლინე“ (37v—44v), 7. „ქამნი სამყამისა“ (44v—48r), 8. „ქამა შეექუსე“ (48r—52r), 9. „ქამნი ცხრ[ა] ქამისა“ (52v—61r), 10. „ქამნი მწუხრისანი“ (61r—67r), 11. „ქამნი დიდისა სერობისა“ (67r—78r), 12. „ქამნი მცირე სერობისა“ (78r—82r), 13. „იბაკონი წმიდისა ღმრთისმშობლისანი, რომელ არს დაუკდომელნი. ხოლო ბერძულად აკათისტო, ზეშთა მბრძოლისა ჩემისათვის...“ (82r—89v), 14. „ლოცვაჲ დღითი-დღე სათქმელი ყოვლად წმიდისა ღმრთისმშობელისა მიმართ. უკეთუ გსურის ხილვა მისი ქამსა სულისა განყოფისა“ (89v—91v), 15. „ლოცვაჲ წმიდისა ღმრთისმშობლისა მიმართ სვედრებელი“ (91v—93v), 16. [თუენი]. „თუესა სეკდენბერსა აქუს დღე ლ, დღეთა აქუს ქამი 12 და ღამეთა ქამი აბ. თუესა სეკდენბერსა დაწყებაჲ ინდიკტიონისაჲ, ესე იგო არს ახლისა წელიწადისა“ (94r—164r).

2. „სახარებისა და სამოციქულო სსაკითხავები — „წინაღით (!) განგებაჲ აღესრულების ათორმეტთა ქრისტეს შობისა, იწყონ ფსალმუნთა...“ 164r—186r.

3. [მარხვანი]. — „იწყებინა ოხითა იბაკოჲ და სამოციქულო სახარებაჲ მეზუერისა და ფარისეველისა. ღთო ყოვლისა მპყრობელო, უწყი საღთოჲ ძალი ცრემლთა...“ 187v—265v.

4. [აღდგომის კვირათა განგება]. — „ოხითა იბაკონი აღდგომისანი. კმაჲ ა. რაჲამს ლოდი იგი დაბეჭდილ იყო...“ 266r—289v.

5. „მარგალიტისაგან გამოღებული ცოდვილთა დამარბათა.— აწ რომელი მეგულების თქმად, შემეშინდების და შემიდრწუნების გული...“ 290r—297v.

6. „ცათ მოხილვა და გამოცხადებაჲ ყოვლად წმიდისა ღმრთისმშობელისა, რაჲთა განცხადნენ სატანჯველნი საუკუნონი, გუაყურთხენ მამაო. — აღვიდა რაჲ(!) ყოვლად წმიდაჲ ღმრთისმშობელი მათსა ზეთის ხილთასა...“ 305რ—313რ.

7. „სამთვარიო მართალი და ჭეშმარიტი ესე. — მთვარისასა დღე კეთილი თესვა, ნერგვა, ცხვართა რისვა წარწყმედილი ჰპოოს...“ 313რ.

წყდება: „...გუელმან ადამ აცთუნა და ევა მეექუსესა ჟამსა და სამოთხით გამოვარდეს, რომელი დასნეულ...“ 314ვ.

ანდერძი (გადამწერისა): „ღმერთო, შეიწყალე ამ წიგნის აღმასრულებელი დავით მღვდელი. ვინცა შენდობა მიბძანოთ, თქუენცა შეგინდნეს ღმერთმან. ამენ, ამენ, ამენ“ (263ვ).

მინაწერი (სხვა ხელით): „ტყვირბისთჳს ქერის ანაკუეთი ანუ იფქლისა ღვნითა დათუთქე და მღუღარე ეგრეთვე ზედა შემოსდევ და ერგოს, ველურ[ი] ნიორი კურმუხი ღვნითა შეაბე და შეასვი“ (266რ).

(1167)

2753

იონა ხელაშვილი, კატეხიზმო. XIX

219 გვ.; 19,3×12,3; ქალაღი; ტყავადაკრული ტვიფრული მუჯაოს ყდა, რომლის ზედა ნაწილი მოცილებულია; მხედრული; [XIX საუკ.]; დაუწერელია; გვ. გვ. 20, 21, 22, 34, 219; შემოწირულია ალ. როინაშვილის მიერ.

ლიონა ხელაშვილი. — „შემოკლებული კატეხიზმო. მართლამადიდებელთა ქრისტიანეთა ძეთა და ასულთა ყრმათათჳს ენისა აღმოდგმისა დროთავე შინა გაზეპირებად სიმოკლო სარწმუნოებისა და ჰსჯულისა ათთა მცნებათა და ლოცვათა საფუძვლისა, საუფლო მამაო ჩვენოჲსა. ნაწილი ჰირველი კატეხიზმოსისა. თავი ა:

კითხუა: რაჲ არს კატეხიზმო?

მისგება: ელინ-ბერძულ ჰრთული ლექსია...“ გვ. გვ. 35—218.

შენიშვნები: 1. ტექსტს უძღვის: ა) „ეპისტოლე, მიწერილი უფლისა დოღოვისა(!) მიმართ. სოლომონ იოანეს ძისად წელსა 1827, თთუშსა აპრილსა 12, სამშაბათსა სპაზრ იონა ხელაშვილისა მოძღვროსაგან...“ (გვ. გვ. 1—19).

ბ) „სარჩევთა-მეტყველება კატეხიზმო რკუშელისა ამის ბუნებითი ღმრთისმეტყველებისა და გამოცხადებითი ღმრთისმეტყველებისა, ძუშლისა და ახლისა აღთქმებისა წიგნებთაგან, რომელნი სულმან წმიდამან დასწერა წინაწარმეტყუელთა ჭელებთაგან და წმიდათა მოციქულთა...“ (გვ. გვ. 23—33).

2. ტექსტის ყველა გვერდზე გაკეთებულია სქოლიოები იონა ხელაშვილის მიერ.

მინაწერები: 1. ზედა საცავი ფურცლის შიგნით: „აღლექსანდრე სოლომონის ძე როინაშვილისა. ვწირამ ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელს საზოგადოების წიგნსაცავსა(!). ეს კატეხიზმი ვიცილდ იარმუკაზე ძველი წიგნების მოვაკრესაგან თფილისში, იანვრის 26, 1896 წელსა. ა. ს. როინაშვილი. № 3“.

2. Нина, Анастасия (გვ. 220).

(1168)

2764

კურთხევანი. XVIII

100 ფ.; 19×14,5; ქალაღი; თავ-ბოლო ნაკლები; თავში აკლია პირველი რვეული მოლი-ანად და მეორე რვეულის 4 ფურცელი: წყდება მე-14 რვეულზე; უცდო; დაშლილი; ნუსხა-ხუცური; შავი მელანი; შიგადაშიგ გამოყენებულია სინგურიც; [XVIII ს.]; შემოწირულია ნიკოლოზ გაბრიელის ძის ასათიანის მიერ.

[კურთხევანი]. — „...წინააღმდეგომობისა და შემთხვევისაგან ეშმაკისა შუადღისა და საცთლ[უ]რთაგან მისთა ბოროტთა...“ 1რ.

წყდება: „...მკუდრად იხილვე ჯუარსა ზედა უკ^ადო და საფლავსა შინა, ვითარცა მკუდარი დაიდევ, რომელი ჰხრწნილებისაგან და სიკუდილისაგან თავისუფალნ ნათესავი კაცთა, არამედ ვითარცა ხარ უფესკრული მმწყალეების განუცდელი უსაზღრო და წყარო...“ 100ვ.

შენიშვნა: კურთხევანი შედგება: 1. „ლოცვაჲ წმიდისა ნათელისა ემბაზსა ზედა ყრმითურთ“ (2რ—6რ); 2. „ლოცვაჲ აღკვეცასა ყრმისასა“ (6ვ—8ვ); 3. „წესი, რომელი იქნების წინდობისა“ (6ვ—8ვ); 4. „ლოცვაჲ გვრვანის კურთხევისა“ (8ვ—18რ); 5. „ლოცვაჲ ზეთსა ზედა“ (18რ—34ვ); 6. „ლოცვაჲ მცირისა აიაზმისა“ (35რ—40ვ); 7. „ლოცვაჲ დიდისა აიაზმისა“ (40ვ—47რ); 8. „პარაკლისი ღვთისმშობლისა აღსარებასა ზედა ცოდვილისასა, თქმული ეფთჳმის მიერ მონაზონისა“ (47რ—55ვ); 9. „ლოცვაჲ სულთ ბრძოლისა“ (55ვ—58რ); 10. „წესი, რომელი აღესრულებს ერის კაცსა ზედა შესვენებულსა, რაჟამს განვიდეს ამიერ სოფლით“ (58ვ—73ვ); 11. „ლოცვაჲ და წესი მდდელსა ზედა მიცვალებულსა“ (73ვ—93ვ); 12. „წესი, რომელი აღესრულებს მონაზონსა ზედა აღსრულებასა“ (93—100ვ).

(1169)

2765

რუსულ-ქართული ლექსიკონი. XIX

144 ფ.; 17,5×21,5; თუარი ქალაღი; ხის ტყავადაკრული ტვიფრული ყდა; ბოლინაკ-ღული; [XIX საუკ.]; კვირინიანი 1826 წ. (ფ. 4); შემდგენელი პავლე ასათიანი (?); შემოწირუ-ლია ნიკოლოზ გაბრიელის ძის ასათიანის მიერ.

[რუსულ-ქართული ლექსიკონი]. —

A—ბოლო, არამედ, და.

аѢаси — აბაზი...“ 1რ.

წყდება: шастливый — ბედნიერი.

шебенѢ — ხიჭი, ნამუსრი, ღორღი...“ 144ვ.

შენიშვნა: ხელნაწერი აღწერილი აქვს მ. კვლენჯერძიძეს წიგნში — „რუსულ-ქართული ხელნაწერი ლექსიკონები XVIII—XIX საუკუნეებისა“, თბილისი, 1961 წ., გვ. 10.

მინაწერები: 1. „მოჯამაგირეთა დავიჭირე პავლე ბიჭი 12 იანვარსა, 1855 წელსა...“ (1რ).

2. „Из книг Николая Гавр. Асатиани“ (1რ).

3. „ნიკოლაი გაბრ. ასათიანის“ (1რ).

4. „პავლე ასათიანოვის არის. ვინც იპოვნოს და არ მისცეს, ვაუწყრეს წმინდა მარინის მადლი“ (ქვედა ყდის შიდა მხარე).

5. განსხვავებული ხელითა და მელნით: „შემდგენილი პავლე ასათიანისა“ (ზედა ყდის შიდა მხარე).

(1170)

2766

წმინდათა ცხოვრება. XIX

196 ფ.; 20,5X16,5; ქალღიმი; ხის ტყავდაკრული ყდა; მხედრული; გადამწერი — ტერ-ანტონი (2v); სათაურები და საზედაო ასოები სინგურით, [XIX ს.]; დაუწერელია: 5v, 196r. შემოწირულია ნიკოლოზ გაბრიელის ძის ასათიანის მიერ.

„წმინდათ ცხოვრება: — 1. წმიდა ევსტაქეო: ევსტაქეოს, ანუ ევსტათეოს, ჯერ რომ არ გაქრისტიანებულიყო, პლაკიდოს გინა პლავიდას ეწოდებოდა...“ 6r—14v.

2. „წვიდთა ყრმათა ეფესოსთა. ეფესოს ქალაქს, ჰისა აიასლუქ ითქმის, მფრინველადა თქმული ადგილი არის...“ 14v—21r.

3. „ცხოვრება ევგინე ქალწულისა. — ესეცა იყო ასული ფილიპესი, რომელი ჰრომის აზნაურებთაგანი ერთი იყო...“ 21r—30r.

4. „წმიდა ადრიანესი და ანატოლისა. — ადრიანე იყო კერპთმსახურის შვილი, მაგრამ ცოლი თვისი ანტოლა ქრისტიანე იყო...“ 30r—39v.

5. „წმიდა სანდუხტე ქალწულისა. — ესე ასული იყო სანატრუქ წოდებული სომეხთ მეფისა, როდესაც თადეოს მოციქული; საშეოცდა-ათორმეტ მოწაფეთაგანი. ერთი მოვიდა სასომნეთოში...“ 39v—47r.

6. „წმიდისა შუშანისა. — ამისი სახელი ვარდანუჰი, გინა ვარდუჰი იყო. გარნა ფრად მშვენიერებისა და ნათლოვანი სახის ყოფნისათვის შუშანა იწოდა...“ 47r—48r.

7. წმიდისა ფებრონესი. — ესე ორი წლისა რომ იყო, ვანქშა შეიყვანა ბრიონე ქალწულთ მთავარმან...“ 48r—58r.

8. „წმიდისა გიორგისა. — ყაისარის ვც(?) კესარიის თემში იშვა; ბარაშამის ქყანაში აღიზარდა...“ 58r—64v.

9. წმიდისა კლემენტე ჰრომის მამადმთავრისა. — ესე ჰრომაელი კერპთმსახურის შვილი იყო, სამეფო სახლისაგან...“ 64v—66v.

10. „წმიდისა იოვანე ოქროსპირისა. — მამა მისი იწოდებოდა სეკუნდო, რომ მოლაშქრობის პატივი აქუნდა კეისრის კარზედ...“ 66v—74r.

11. „წმიდისა ვარვარესი. — ეს დიდებული ქალწული ჰელიუპოლის ქალაქისაგან იყო...“ 74r—78r.

12. „წმიდა იოვანე ნებერი გლახაკისა. — ამის მამა ეფესტრაპიო იწოდებოდა, რომ სტამბოლს არკადეოს კეისართან სარასკარი იყო...“ 78r—87r.

13. „წმიდისა თეკლასი. — ეს ქალწული იკონიის, გინა ღონიის ქალაქისაგან იყო, და დედა მისი ქვრივით დარჩენილი იყო...“ 87r—92r.

14. „წმიდისა იაკობ მზნის(!) მამამთავრისა. — თავისი მამა იწოდებოდა ტირანი, რომელს ამბობენ, რომ ჰეფთალის გვარის მეფე იყო...“ 92r—97v.

15. „წმიდისა თევდორესი ანუ დოროს წოდებული ტივროს. ამასიის ქალაქის ახლოს იშვა, რომელი ახლოს იყო მეორე სომეხთ ზემო ქალაქისა...“ 97v—100r.

16. „წმიდისა თევდორე ჯარისთავისა. — ესეც იმ ერთი თევდოროსავით შექაიტე სოფლისაგან იყო...“ 101r—103r.

17. „წმიდისა ძეგბრაქსისა. — ესე იშვა სტამბოლს, წელსა ვითარ სამას ოთხმოცსა, რომ მეორე წელიწადი იყო დიდი თევოდოს კეისრისა...“ 103v—109r.

18. „წმიდისა ბასილისა. — იიშობა კესარიასი და თავისი პირველნი სევისტელნი(!) იყუნენ...“ 109r—111v.

19. „წმიდა ანტონი აბბა, გინა მეუღაბნოელი. ესე ყფთი(!) იყო ეგვიპტელი, კეთილმსახური და სულიერი მშობლების ძე...“ 111v—117r.

20. „მეგფიმე კუსისა(!) ხატი სოფლისაგან იყო, ეამსა დევოკლესიანე კეისრისასა...“ 117r—119v.

21. „წმიდა ათანასი. — იშობა ისკანდარიაში, რომ წერილთა შორის აღექანდრია ისახელების...“ 119v—125v.

22. „წმიდა სარქისი კაბადოკიის ქყნისაგან იყო, რომ ყაისრის(!) ქყანა არის, ჭკვიანი და სიტყვათა მარჯვე...“ 125v—130r.

23. „წმიდისა სვიმონ მესვეტე რადგან ანტიოქის ქყანას შობილი იყო, მცირე თევოდორე კეისრის დღესა...“ 130r—135v.

24. „კატარინე ქალწული გინა ნექტარინე. აღექანდრიის ქალაქისაგან იყო. იმისთვის თვთანაც კატარინე აღექანდრელი იწოდების...“ 135v—137v.

25. „წმიდა კირილე იერუსალიმელი პალესტინის ქყნისაგან იყო, რომელ არს ბარაშამი. იერუსალემის ქალაქში ისწავა...“ 137v—140v.

26. „წმიდისა პანდელეონისა. — იზნიმიტის ქალაქისაგან იყო, მაქსიმიანო კეისრის დროს...“ 140v—143v.

27. „წმიდა ვონოფრი ჭიქნაორი, რადგან ეგვიპტისაგან იყო, პატარაობითგანვე ბერათ ვახდა...“ 143v—146v.

28. „მარიანე ქალწული, რომელიცა(!) მარგალიტა. — ეს ქალწული ანტიოქის ქალაქიდან იყო, რომელი პისიდის თემში არის...“ 147r—150v.

29. „წმიდა იგნატიო ღთშემოსელი(!) მამამთავრისა. — ეს წმიდა ის ყმარწვილი არს, რომელიც იესომ თავის ღლიაში აყვანით ზედ ხელი დაადვა...“ 150v—152r.

30. „გრიგოლ ღთისმეტყველი, რომელიცა ნაზიანზელი იშობა ნაზიანზ ქალაქში, დედა მისი ქრისტიანე იყო და ფრიალ კეთილმსახური...“ 152v—155v.

31. „გრიგოლ ნივსელინა(!). — ძმა იყო წმიდისა ბასილისა. იმასა და მაკრინა დასა მისსა გამხრდელისაგან პატარობიდანვე კეთილი გაწვრთნილობა აქუნდა...“ 155v—156v.

32. „გრიგოლ სასწაულთმოქმედი. — იგი ნევიკესარიის ქალაქისაგან იყო, რომლის თემი პონტოს იწოდებოდა. წარმართ მშობელთა ძე, არამედ პათიოსანი გვარისა...“ 156v—160v.

33. „წმიდისა ქრისტიანე ქალწულისა. — ტივროს ქალაქისაგან იყო, ტრაიანე კეისრის დროს, მხოლოდ ერთი შვილი თავის მშობელთა, რომლის მამას ურბანო ერქვა...“ 160v—163v.

34. „წმიდა ეპიფან კიპრელი. — ესე იყო ძე ერთი გლახაკი ჰუარიისა, ერთ სოფელში რომ შვიდი მილის ოდენი შორს იყო...“ 164r—167r.

35. „დივომილია მკურნალი. — ესე შობილი იყო ტარსონის ქალაქში, რომელ ახლა თარშისი იწოდების...“ 167v—169v.

36. „უ ლ ი ა ნ ე ქ ა ლ წ უ ლ ი. აირიკანოს ერთი დიდი მთავარის ასული იყო იზნიმიტის ქალაქში. მაქსიმიანე კეისრის დროს...“ 169v—173v.

37. „კ ი რ ი ლ ე ა ლ ე ქ ს ა ნ დ რ ე ლ ი. იშობვა ესე ალექსანდრიის, ისქენდერის საზღვარში, პატიოსანი და კეთილმსახური მშობლებისაგან...“ 173v—175r.

38. „წ მ ი დ ა ა ბ ბ ა მ ა რ კ ო ზ ი. — ერთს დღეს, ოდეს წმიდა სრაბიონი იოვანე შეიქნა ვოროთან იყო (?) ერთი ხილვა იხილა, რომ ორნი ბერნი უძახდნენ მას...“ 175r—181r.

39. „პ ე ლ ე გ ი ა, გ ზ ნ ა პ ე ლ ა გ ი ა ქ ა ლ წ უ ლ ი ტ ა რ ს ო ნ ე ლ ი. — ესე იყო ერთი ჭკვიანი და მშვენიერი გოგო, ზენგინი კაცის ასული, მაგრამ კერპთმსახური...“ 181r—182v.

40. „წ მ ი დ ა გ რ ი გ ო ლ გ ა მ ნ ა თ ლ ე ბ ე ლ ი ს ა (!). — იმის მამას ეწოდებოდა ანაკ და დედასა მისსა ოგოპე, რადგან რომ მამამისი პართეველთ გვარისაგან იყო...“ 183r—189r.

41. „ჭ რ ი ფ ს ი მ ე დ ა გ ა ი ა ნ ე. — დევოკლესიანე კეისრის დროს ერთს ადგილს შეკრებულნი ისხდნენ ქტიანენი ქალწულნი ჰრომის ქალაქში...“ 189r—194r.

შენიშვნები: 1) წიგნს ერთვის „ზანდუცი ამა წიგნისა“ (194v—195v).

2) „ცხოვრებები“ თარგმნილია რომელიღაც სომხური გამოცემიდან. სავარაუდებელია, სომხის შიერ. თარგმანი შესრულებულია ულახათოდ, არის არმენიზმები.

3. თხზულებებს წინ უძღვის მოსახსენებელი.

„მ ო ს ა ხ ს ე ნ ე ბ ე ლ ი.“

უწინდელს დროს ქრისტიანობისასა ეკლესია ჭლიერს დევნულობაში იყო კერპთმსახურთ ჯელთაგან. მაშინ ქრისტიანის თქმა, ქრისტესათვის სისხლის დაქცევის თქმა იყო თითქმის. ოდეს ერთი სისხლს დააქცევდა და წამებული განდებოდა, დანარჩენი ქრისტიანენი, ვითარცა ერთ დიდს გამარჯვების ქმნასა ისრე განხიარებდნენ და მათს ნაწალების შეკრებით ზედ ილოცევდნენ და მადრიელ იქმნებოდნენ ღოთისა. და ითხოვდნენ მადლსა, რათა რომ მათი მეოხებინათ ღონ ივითანც ღირსი ჰყოს წამებულად გახდომისა. რაოდენსაც რომ ესენი თვალთ უყურებდნენ იმათ გაწეულს სატანჯველსა, თვითანაც სიყვარული მოუვიდოდათ ღოთისათვის წამებულად გახდომისა, ანუ შეკირვების გაწევისა.

შემდგომად, როდესაც დევნულობა დასცხრა, ქრისტიანობა განეფინა. უწინდელს წამებულების ცხოვრებას წარიკითხევდნენ. წლის თავზე მათი ნაწილების ადგილს შეიკრიბებოდნენ და წირვას იქმოდნენ და მათს გაწეულს სატანჯველთ ერთმანერთს მიუთხრობდნენ და მათს ქებას ლაპარაკობდნენ. ამით, თუ რომ თვითონ არ ეხილათ თავიანთზედ უწინდელეებივითა, გარნა ყურით სმენითა წამებულების ცხოვრებისა თვალთ ნანახივით იქმნებოდნენ და მრავალს ისარგებლებდნენ.

მერმე და მერმე ასრე იქმნა. რომ წმიდათ ცხოვრების კითხვა ჩვეულობასავით გახდა, როგორც საკირო ერთი წიგნი. ეკლესიაში ყოველთ წინაშე წარაკითხევდნენ და ყოველნი ფიქრის მიყრითა თვითონაც კეთილს მაგალითს აიღებდნენ.

რაოდენმე გზის ერმან ქრისტიანემან ერთი ეფისტოლე(!) მისწერა ერთს წმიდასა კაცსა გამოკითხვით, რომ აჩვენოს, თუ რა გზით შეიძლებს სულის მოგებასა და წმიდათ გახდომასა. იმანაც მისწერა იმასა. რომ წმიდათ ცხოვრება იკითხოს და პრქვა: წაიკითხვით თვალთ ნანახივით იქმნები და შეიტყობ, რომ იგინიც ჩვენსავით კაცნი იყუნენ, ხოლო თუ როგორ შეიძლეს სულის მოგება, იხილავ, რომ იგინიც ამ სფველში ყოფილან თვითთა თვითთა გზითა. მეორეც

სხვა გზითა, მაგრამ იმფერად იცხოვრეს, რომ სასუფეველი მოიგეს, შენცა ხილვითა იმათგან მაგალითს აღებ.

აჲ, ამ სარგებლის ცნობითა გრძობან კეთილმან გვამმან ითხოვა ამ წიგნის გამოლება დაბეჭდვითა, ვითარ დასტამბევითა; სადაც აღწერილ არიან ჩინებულნი წმიდათ ცხოვრებანი ნდომითა, რომ კეთილ უფროს ჩვენს გვარსა, რომელ ნატრულ იყო ამა წიგნისა გლეხურს ენასა ზედა აღაბეჭდინა, რათა რომ ყოველთა შეიტყონ და წაიკითხვიან იხარებდნენ. ესე არს ერთი სულიერი მოწყალების საქმე, რომელი უმეტესად უფროს საჭირო არის და სარგებლოვან უფროს ჭორციელი მოწყალების საქმისა. ინება რომ ეს წიგნი მოსახსენებლად იყოს თუ ლუმბაჯიანთ პეტროს ყმარწვილისა, რომ თავისი და ყოველთა საყვარელ შვილ ყოფნითა თავის ახალ ყვავილობის წელსა შორის მიიცილა. ყოველნი ოდესაც წარიკითხვენ, ოდესაც ისარგებლებენ აქ აღწერილი წმიდანების ცხოვრების სმენითა, ამ სულსაც მოიხსენებენ თავიანთ ლოცვაში და ითხოვენ წმიდათ მეოხებასა, რომელი თუ იმისი სულისათვის და თუ თავიანთთვის, რომ ამა კეთილი საქმის მიზეზი გახდა.

ახლა ესოდენი წმიდათ ცხოვრება გარს გამოვიდა და შემდგომად ამისი სულიერით ნაყოფის ხილვითა დანაშთენით წარნების ცხოვრებასაც გამოვიდებთ. თუ იმათ, რომელთაც ჩვენი ეკლესია დღესასწაულობს და თუ ლატინთასა“ (4r—5r).

მინაწერები: 1. „წელსა 1889-ა იანვრის 3-ს, დღესა ვსწერ გაბრიელ ალელოვი“.

ესე წმიდანების ცხოვრება არის ალელიანთ ოჯახობისა, რომელიც არის ნასყიდი გოლადცვალებული ბებერა ჩემისა, რომელსაც დაუწერიანებია გარდაცვალებული ხიზამბავოელი ტერანტონისათვის და ვარდა ამისა მამაჩემს, ე. ი. იაკობ ალელოვს, გარდაუთხოხია ეს წმიდანების ცხოვრება რამთონჯრამე. და წამკითხველნი, გთხოვთ უმორჩილესად შენდობა შეუპოვალთ ამ ნაწერში გამოცხადებულ მიცვალებულებს. გაბრიელ ალელოვი“ (2r).

2. „თამარ მეფის ნათქვამი:

უბის ავაგე საყდარი, უწყლოსა წყალი ვადინე,
ისპაპანს დადე ბეგარა, სტამბოლს ხარაჯა ავიღე,
თეთრს ზღვაში რკინა ჩავაგდე, ხმელეთი ჩემსკენ მოვიგდე,
ამდენ საქმის მომქმედმა ცხრა აღნი ტილო წაიღე“ (1v და 2r).

3. „ესე წმინდანების ცხოვრება დაუწერიანებია დედაჩემს გარდაცვალებულ ხიზამბავრელი ტერანტონისათვის. წამკითხველთ, ამა წმინდანების ცხოვრების, შენდობა ბრძანეთ“ (2v).

4. „დედინემოს კარდაცვალების წელი, გინა რიცხვი 1867-ს წელს, ნოემბრისთვის, გინა გიორგობისთვის 16-ს, დღესა ხუთშაბათ. ღამის თათრულს ანგარიშზედ მესუთე საათზედ, ზეციერს შეუფეს მიაბარა სული. ეს აღწერე მე იაკობ ალელოვმა“ (2v).

5. „ეს წიგნი ხანუმათ ელენასია, ვინც იპოვნოთ, ისევ პატრონს შეეცით ვისაც. ღთის საყვარული გაქვსო. ეს წერილი დავსწერე მე სტეფან ალელოვმა ქორონიკოსს 1841-სა. იანვრის, 2-სა დღესა“ (196v).

6. ქვედა ყდის შიგნითა მხარეს და 196v-ზე არის უმნიშვნელო მინაწერებე.

2767

გაწრთვნა ყრმათა. 1831

169 ფ.; 22X17.5; ქალალი: მუყაოს ყდა; მხედრული: 1831 წ. (1r); თარგმნილია სომხურიდან: მთარგმნელი იაკობ მურადოვი (1r); თარგმნის ადგილი ქუთაისი (1r); დაუწერელია 1v; შემოწირულია ნიკოლოზ გაბრიელისძის ასათიანის მიერ.

(გაწრთვნა ყრმათა). — წილი პირველი. სკოლაშიდ წამსვლელ ყრმათა საცოლინელ საჭირო საქმეთა ზედა. მოკლე მცნება სკოლასა.

ზედა. სკოლა ერთი ადგილი არის, რომელსა შორის ყმარწვილი იმ საქმებს შეეჩვევიან, რომლებითა ნეტარელი, გინა ბედნიერი კაცი გახდებინა..." 4r—163v.

შენიშვნები: 1. თხზულება შედგება ხუთი ნაწილისაგან.

2. 164r—167r არის „ზანდუკი ნაწილთა, თავთა და ნაკვეთთა ამ წერილისა“.

3. წინ უძღვის: ა. „გაწურთენა ყრმათა კითხვისა და ბედნიერობის სწავლებასა ზედა. გულმოდგინე სარკლით შეთხოხული(!) მამა პავლე მთავარი იონიანი, ერთობისაგან ყოვლად პატივცემული მხითარისა დიდისა ამბისა. ვენის ქალაქსა შინა, სასტამბოსა მხითართან მამათა, 1826. რომელი აწ თარგმნულ იქმნა სომხურის ენისაგან მხედრულს ენასა ზედა ამავე ენის მცოდინე(!) ყრმათა სასარგებლოდ და განათლებით აღსაყვავებლად მათივე გონებისა. ახალციხელი ტრაქუ იაკ[ო]ბ მურადოვის სარკლითა, ქუთაისა შინა, წელსა 1831, აგვისტოსის პირველსა“ (1r).

ბ. „შესავალი“ (2r—3r).

4. ერთვის ბოლოსიტყვაობა (167r—168r).

5. 168r-ზე არის მინაწერი: „ტერ იაკობ მურადოვი“.

(1172)

2768

მოთხრობა მამალ-ძმობილასი. XIX

58 ფ.; 21×15,5 და 21×17,5; ქალღი; უყდო; დაზიანებულია პირველი ორი ფურცელი; მხედრული; [XIX ს.]; თარგმნილი სომხურიდან; მთარგმნელი პავლე ივანეს ძე ასათიანი (58v); შემოწირულია ნიკოლოზ გაბრიელისძეს ასათიანის მიერ.

„მოთხრობა აქლორ(!) [ა]ლპარასი; ესე იგი მამალ-ძმობილასი. წარსულ დროებაშია ერთი საკმაოდ მდიდარი კაცი იყო. დაქორწინდა და ცოტა ხანის შემდეგ დაეზადა მას ერთი ვაჟი...“ 1r—58r.

ანდერძი: „სომხურიდან ქართულზე ნათარგმნია პავლე ივანეს ძე ასათიანისაგან“ (58r—v).

მინაწერი: „ქველ ვერ გამოვიჩინე, ქალაღმა მიყო ზიანი, მელახმა იკლო ფერითა, მან შემქმნა მიზეზიანი, ასო ვერ დავსხი გაწყობით, ვერც პოე ლამაზიანი, მაშინცა ვსწერდ ყოველ დღე, რა დილა ვნახე მზიანი (58v).“

(1173)

2769

ბრძენთა ბრძენი. XIX

160 გვ. 34,5×22; ქალღი; უყდო; დაშლილი; მხედრული; [XIX ს.]; დაუწერელია გვ. 160; შემოწირულია ნიკოლოზ გაბრიელის ძის ასათიანის მიერ.

„ქამილი ალ ქალამ; ესე იგი ბრძენთა ბრძენი. — დროსა ერთსა ერთი მეფე იყო, სახელად აბი ომარ ასად ერქვა. ძრიელი მეფე იყო, ალაბსა და შამსა ჰვლობდა...“ გვ. 1—159.

შენიშვნა: თხზულება თარგმანია. გადაწერილი (თარგმნილი?) უნდა იყოს პავლე ასათიანის მიერ (შდრ. S—2768).

(1174)

2770

კრებული. 1785

III+52 ფ.; 8,6×14; ქალაღი; ტყავგადაკრული ტვიფრული ზის ყდა; მხედრული, სათაურები და საზედაო ასოები სინგურით; 1785 წ. (50v); დაუწერელია: ფ. I—III, 23, 51; შემოწირულია ნიკოლოზ გაბრიელის ძის ასათიანის მიერ.

1. [არჩილი. ანბანთქება]. —

„არსი ყოველთ დამარსი, სხუა უარსო არ სად არი.

არასი ქამს შედარება; არც ყოველთ ნივთთ დასადარი...“ 1r—16r.

შენიშვნა: ტექსტი გამოცემულია (იხ. „არჩილიანი“, ტ. 1, აღ. ბარამიძისა და ნ. ბერძენიშვილის რედაქციით, 1936 წ.). გამოცემასთან შედარებით ტექსტს აკლია შემდეგი სტროფები: 12, 27, 34, 70, 75, 76, 77, 78.

2. [ლოცვა]. — „მრწამს ერთი ღმერთი, მამა უშობელი და ერთი ძე, დასიტყვა ღვთისა მამისაგან შობილი...“ 16v—22v.

შენიშვნა: ლოცვა კათოლიკურია.

3. [ვახტანგ ორბელიანი]. — „ამბავნი ქელმწიფისა სრასახელთა, და ბაღჩაბაღთანი, რომელი ვიხილე. იგი ალვისწერი, რომელი არა, დაუტევეყე. — მე, ვახტანგ ორბელიანი, წელსა ჩლვ, თვესა აგვისტოსსა ვ[6]...“ 24r—45v.

შენიშვნა: ტექსტი გამოცემულია (იხ. დავით ბრეგაძე, ქართველთა მწერლები რუსეთში, 1958 წ., გვ. 323—341). გამოცემაში ჩვენი ხელნაწერი აღნიშნულია B ლიტერით.

4. [სულხან-საბა ორბელიანის სამოგზაურო ჩანაწერი]. — „ეს სახაბაზაო. ზედათს ფქვილს დააგროვებენ გაუცრელსა და იმ პატარას ხერელში ჩავა...“ 46r—50r.

შენიშვნები: 1. ტექსტი დამატების სახით გამოქვეყნებული აქვს რ. ბარამიძეს წიგნში: „სულხან-საბა ორბელიანი, თხზულებანი, ტ. I, 1959 წ. გვ. 246—249.

2. 52v-ზე არის უმნიშვნელო მინაწერი.

3. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ექ. თაყაიშვილს (იხ. Описание, II, გვ. 261—262).

ანდერძი: „განსრულდა სადიდებლად ღმრთისა, ყოვლად შემძლისა და პატივად ყოველთა წმიდათა მისთა, 1785“ (50v).

(1175)

2771

ვახტანგ VI სამართლის წიგნი. XVIII

52 ფ.; 31,5×20,5; ქალაღი; ხის ტყავგადაკრული ტვიფრული ყდა; ნუსხური; შავი მელანი, სათაურები სინგურით; გადამწერი — მარკოზ (52v); [XVIII საუკუნე]; შემოწირულია ქრისტეფორე მამაცაშვილისაგან.

[ვახტანგ VI, სამართლის წიგნი]. — „მყოფისა უმყოფისა, არსისა და უარსისა, დამარსისა მქებნი, არა თუ ღირსად და შეძლებისა ჩემისა-

ებრ მკვებელი დამმონებელი, უდებად მქონე მპოვნელ კიქმენ, ვითარცა მეფე-
ნი. დღითი-დღე მრეველნი კელთა მარგალიტთა შინა და ჰპოებენ მძივთა...“
1r—47r.

შენიშვნები: 1. სამართლის წიგნში 263 მუხლია.

2. ხელნაწერს მრავლად აქვს კიდევზე დ. ბაქრაძის შენიშვნები, რომ-
ლებიც მას გამოუყენებია მის მიერ ვახტანგის სამართლის წიგნის რუსულ გა-
მოცემაში (იხ. ვახტანგ VI, სამართლის წიგნი, თ. ენუქიძის გამოცემა,
1955 წ., გვ. 38).

3. ტექსტს ბოლოს ერთვის: „საძიებელი წიგნისა ამის სამართლისა“ (47v—
52r).

4. ტექსტი გამოცემულია თ. ენუქიძის მიერ 1955 წელს. ნუსხა C რე-
დაქციის ტიპისა.

5. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ექვთიმე თაყაიშვილს (იხ. Описан-
ие, II, გვ. 623).

ანდერძი: „ღმერთო აცხოვნე და შეიწყალე წყალობისა შენისათვის უღირსა
მარკოზ“ (52v).

მინაწერები: 1. „წელსა ჩუკა ქრტიშობითვის იე, თუთხმეტსა დაიბადა
ნინო ნასყიდაშვილი, ბრეთი რომ შეკრული იყო ქირის მიზეზითა“
(51v).

2. „ბრალი არის საწუთოსა კაცი ბრიყვი, გაუზღელი,
ვერ მალისა ამწლომელი, ვერ დაბლისა დასწდეს მწდელი,
პირუტყველად მოარული, ვერასფერით ვერას მრდელი,
და მგზავსთა მიხდეს მისი მგზავსი, გაუძრომი, გაუზღელი“ (51v).

3. „ქ. პატარა მეღანა დაიბადა ქრისტისშობის თვეს თერთმეტს, წელსა
ჩუკა“ (52r).

4. „ქ. პატარ(!) სვიმონ დაიბადა თებერვალსა თვესა 2, წელსა ჩუკა“ (52r).

5. „სიბრძნე ამისთინ კარგია, რასაც იქს შევნიერადო,
მდაბალსა ასე აიყვანს სიმაღლედ, შესამზერადო,
სიტყვასა იტყვის ქცეულსა საძველად დასაწერადო,
და კვაბსა ქორათ შეგიცვლის. მიმინოს აქცევს მწყერადო“ (52v).

6. „ღმერთო აცხოვნე მიქელაძე გაბრიელ“ (ქვემო ყდის შიდა გვერ-
დი).

7. დ. ბაქრაძის ხელით: „თქმული და ნაღვაწი და ნასიბრძნი ნეტარად
სახსენებელისა მეფისა ვახტანგისა, ეამსა უფლისწულობისა მისასა,
რომლისა საუკუნოდ იყავნ ხსენება მისი“ (1r).

8. ზედა და ქვედა ყდის შიდა გვერდებსა და 52r—v-ზე არის კიდევ უმნიშ-
ვნელო მინაწერები.

(1176)

2772

საღმრთო ლიტურდია. XIX

24 ფ.; 22,5×18; ქაღალდი; უყდო, დაშლილი; მხედრული; სათაური ნუსხურით, დასაწ-
ყისი ასოები შთავრულით; [XIX ს.]; დაუწერელია: 1r, 23r—v, 24v; შემოწირულია ანტონ
ფურცელაძის მიერ.

„დასაწყისი სამღრთოსა ლიტურდიისა.

ქართული

რუსული

ოდეს გამოვალს დიაკონი
და დასდგების ამბონსა(?)

დიაკონმან

ზედა და იტყვს:

გ კ ს ნ მ ე უ ფ ე ო

ბ ლ ა ლ ო ს ლ ო ვ ი ვ ლ ა დ ი კ ო ...“ 2v—22v.

შენიშვნები: 1. რუსული ტექსტი წარმოდგენილია ქართული ტექსტის პალეოგრაფიულად. რუსული ტექსტი დაწერილია ქართული ტრანსკრიპციით.
2. 1v, 2r და 24r-ზე არის უმნიშვნელო მინაწერები.

(1177)

2773

კ უ რ თ ხ ე ვ ა ნ ი (ფ რ ა გ მ ე ნ ტ ი). 1824

40 ფ.; 22×17,5; ქაღალდი: თეთრი, ლურჯი; უყდო; მხედრული: შავი მელანი; დასაწყისი ასოები მთავრულად; სათაურები სინგურით; გადაწერილია ვლადიკავკავსს 1824 წ. (38v); დაუწერელია: 1r—v, 4v, 39r—40v, შემოწირულია ანტონ ფურცელაძის მიერ.

ქ უ რ თ ხ ე ვ ა ნ ი. — „წესი ეკლესიის საფუძვლის დადებისა. რომელსა ენებოს აღმწევა ეკლესიისა, პირველად მოვალს კათალიკოსისა წინაშე...“ 5r—38v.

შენიშვნები: 1. კურთხევანი შედგება: ა) „წესი, რომელი აღესრულების შეგრვასა(!) წმიდისა ტრაპეზისასა“ (29r—32r); ბ) „წესი ტრაპეზის გარეცხისა წმიდასა და დიდსა ხუთშაბათსა“ (32r—34r) და გ) „კურთხევა ოდიკისა ქართული ბერძულად ეკლესიასა თანა იკითხვის“ (34r—38r).

2. ხელნაწერი წარმოადგენს ვახტანგ VI სტამბაში დომენტი კათალიკოსის საფასით 1719—1720 წლებში დაბეჭდილი „ეკლესიის კურთხევის“ პირს (იხ. ქართული წიგნი, ტ. I, გვ. 26).

3. „ეკლესიის კურთხევას“ წინ უძღვის დომენტი კათალიკოსის წინასიტყვაობა (2r—4r), რომლის ბოლო ნაწილი, სადაც მოხსენებულია წიგნის მთარგმნელი კვიპრიანე სამთავნელი, დაბეჭდილია (იხ. ქართული წიგნი, ტ. I, გვ. 26).

ანდერძი (გადაწერის): „აღიწერა ქალაქსა ვლადიკავკავსს, ჩუკდ წელსა, სექტემბრის იო-ს“ (38v).

2774

მ ა ნ ი ფ ე ს ტ ი ი მ პ ე რ ა ტ ო რ ნ ი კ ო ლ ო ზ I

გადატანილია საბუთების კოლექციაში Sd 2316.

(1178)

2775

კ რ ე ბ უ ლ ი. XVIII.

291 გვ.; 16,5×21; ქაღალდი; რესტავრირებული; ჩასმულია ახალ ყდაში; მხედრული; შავი მელანი; [XVIII საუკ.; დაუწერელია გვ. 202—203; შემოწირულია კონსტანტინე თავართქილაძის მიერ.

1. „ე ფ უ დ ი, რომელი აღწერეს წმიდათა წინასწარმეტყველთა და მამად-მთავართა ყოელთა მღვდელთ-მოძღვართა, რათა, რა მივიდნენ მორწმუნენი კაცნი იკითხვად, რასაცა მისანთა და ქერის მყრელთა თანა უკეთუ იკითხვიდეთ, ვითარცა მთოვართაგან მიგცესთ, ეგრეთ იკითხვიდეთ, მამანო და ძმანო. —
ა. მთოვარისასა დღე ყოველ იკითხე.“

ბ. პირველსა უამსა იკითხე...“ გვ. 1—92.

2. [თეიმურაზ პირველი, იოსებზილიხანიანი]. —

„...ძებნა, ვერ პოვა, გაიჭრა, ხელი ნადირთა ერევა.

ვეფხსა უმგზავსის სიტურფე, დაბნდის და ცნობა ერევა...“ გვ. 93—151.

შენიშვნა: იოსებზილიხანიანი გამოცემულია ალ. ბარამიძისა და გ. ჯაკობიას მიერ. გამოცემასთან შედარებით ტექსტს დასაწყისში აკლავს პირველი ათი სტროფი, 128—136 სტროფები.

3. „ქარი პირველი. ლეილმაჯნუნის ანბავი სპარსულისაგან ქართულად ნათარგმანები ღვთივ გვირგვინოსანის კელმწიფის მეფის თეიმურაზისაგან და ლექსად მისგან თქმული, სუფევით ყოს უფალმან უკუნითა უკუნისამდე. ანინ. —

ღმერთო, რომელი თვით სიბრძნით ხარ სიბრძნის მომცემელობით.

არსისა, არა არსისა სიტყვით დამბადე მქნელობით...“ გვ. 151—207.

შენიშვნა: ტექსტი მიყვება გამოცემას, თუმცა ზოგიერთი სტროფი (266—270) აკლია. იხ. თეიმურაზ პირველის დასახ. გამოცემა, გვ. 24—59.

4. [ჩახრუხაძე, თამარიანი]. — „ქება მეფის თამარისა ჩახრუხაძისაგან.

მო ფილასოფნო, სიტყვითა არსნო. თამარს ვაქებდეთ გულისკმეირსა, დიონოსისგან, ვით ენოსისგან, სრულნი ქებანი ამ ძლეთ ძლიერსა...“

გვ. 208—228.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერში 111 სტროფია.

2. ხელნაწერი დაედო საფუძვლად „თამარიანის“ ივ. ლოლაშვილის ეულ გამოცემას; ხელნაწერი გამოცემაში აღნიშნულია A ლიტერით (იხ. ძველი ქართველი მეპოეტენი, I, ჩახრუხაძე, ქება მეფისა თამარისა, თბილისი. 1957 წ.).

5. [ლექსი]. — „ჟმა მოგვესმა წერილთაგან ტირილისა არამათით, ოხვრად იქმნეს რაქაელნი წულთა სვრითა არამათით...“

გვ. 229—230.

6. [იაკობ შემოქმედელი]. — „მოთხრობა და სიტყვის-გება მცირე რამე შემოკლებით უღთოს მოჰამედისა. —

ჟამთა ერეკლე მეფისთა გამოჩნდა ქელბაშ მოჰამედ, უღთო, ურჯულო, ურწმუნო. წვალეზას მეტად მოჰამედ...“

გვ. 230—284.

7. [თეიმურაზ პირველი, გაბაასება გაზაფხულისა და შემოდგომისა]. „კიდევ ბატონის მეფისა. —

მე ვიყავ უცხოთ ღარიბად. რაჭა ჰქვიან თუ აგარა,

იგ რამდენ გვარად სოფელმან გული ცეცხლითა დაგარა...“

გვ. 285—290.

შენიშვნები: 1. ტექსტი წარმოადგენს „გაბაასების“ ბოლოსიტყვაობას. მიყვება გამოცემულ ტექსტს, სამი სტროფით მეტს იძლევა ხელნაწერი.

2. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ექ. თაყაიშვილს წიგნში „Описание рукописей“, II, გვ. 311—314 და ივ. ლოლაშვილს წიგნში „ძველი ქართველი მეპოეტენი“, I, ჩახრუხაძე, ქება თამარ მეფისა, 1957 წ. გვ. 29.

შინაწერები: 1. „ამ ხელნაწერში მოთავსებულია შემდეგი: მაჰმადიანთ სიტყვის გება ლექსად იაკობ შემოქმედელისა, დუმბაძესი გვარად,

XVIII საუკ. ჩახრუხაძის ლექსი, ლელიანი, მშვენიერი იოსები და მრავალიც სხვა“ (გვ. 5).

2. გვ. 291 არის უმნიშვნელო მინაწერები.

(1179)

2776

ქაიხოსრო ანდრონიკაშვილი, მიჯნურთ ბადე. XIX

17 ფ.; 17,5×21,5; ქაღალდი; უყდო; დაშლილი; დაზიანებულია: ფ. 11, 12, 15, 16, 17; მხედრული; [XIX ს.]; დაუწერელია 17v; შემოწირულია კონსტანტინე თავართქილაძის მიერ.

[ქაიხოსრო ანდრონიკაშვილი]. „მიჯნურთ ბადე. — ახლა გამოვჩნდი, დამერქო სახელად მიჯნურთ ბადეა, გულ დაკოდილთა აშიყთა, სალხენად დავიბადეა...“ 1r—17v.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერთა ერთ ნაწილში სტროფთა თანმიმდევრობა S—1511-თან შედარებით არეულია. სტროფების თანმიმდევრობა ასეთია:

ა. „ერთი მორბოდა ჯერანი, ლიკლიკა მაღლა მხტომელი...“

ბ. „ვნახე უცხო შავი თვალი...“

გ. „მოსთქვამდი: ნეტარ რათ მოვკვალ...“

დ. „ვამ, საყვარელო, დამკარგე...“

ე. „ვამ, ბროლის ყელო გაშლილო...“

ვ. „ოქროვ, პაწაწავ, ნარინჯო...“

ზ. „გული, გონება მიმილო...“

თ. „მუნ იყო ვინმე ქაბუკი...“

ი. „თვარამეტის წლისა შეიქნა...“

კ. „მისთა უფროსთ ტკბილად უჩნდა...“

ლ. „აქა ფრანვისტან ქაბუკისაგან ჯეირანის სიკვდილი...“

მ. „გიშრის ტბაო, გავსილო...“

2. S—1511-თან შედარებით ხელნაწერი გამოკრებილია, აკლია სტროფები.

3. ტექსტი დაბეჭდილია შემოკლებით (იხ. „ანთოლოგია“, ტ. II, 1928 წ.).

4. 17r-ზე არის ორი სტროქონი სხვა ლექსიდან:

„რა აქლემი ცასა ზომდეს, ზაქმა სიბრძნე იჩინოსა,

ვირი მღერდეს, მგელი მღვდლობდეს, დათვი მოძღვრად იღვიოსა...“

(1180)

2777

ბაასი ხუთთა ფრანციელთ ფილოსოფოსთა და ხელმწიფის ძის რიფიმონისა
ხელმწიფე ზაბისორის წინაშე. XIX
(ფრაგმენტი)

4 ფ.; 33,5×21,5; ქაღალდი; უყდო; დაშლილი; დალაქავებული; მხედრული; შავი მელანი; შიგადაშიგ სინჯურა; [XIX ს.]; შემოწირულია კონსტანტინე თავართქილაძისაგან.

[ბაასი ხუთთა ფრანციელთ ფილოსოფოსთა და ხელმწიფის ძის რიფიმონისა ხელმწიფე ზაბისორის წინაშე]. — „...კარი მეორე. ფრანციის ჯელმწიფისა. ზაბისორის წინაშე ხუთთა ფილოსოფოსთაგან ძისა ჯელმწიფისა რიფიმონისაგან. მეორესა დღესა რა დილა გათენდა, მივიდნენ ყოველნი ჯელმწიფისა წინაშე...“ 1r.

წყდება: „...აქა დასრულდა კარი პირველი(?) ფრანციელთ ერთის დღის ბაასი ყრმათა ქარისა სიძლიარესა(!), სიძლიერესა ზედა ხუთთა ფილოსოფოს-

თავან და ძისა კელმწიფისა რიფონისაგან ზაბიასორ კელმწიფეთ კელმწიფის წინაშე..." 4v.

შენიშვნა: სათაური აღებულია მეორე კარის სათაურიდან. შდრ. დ. კარიკაშვილის მიერ შედგენილი კატალოგი ქ. შ. წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების წიგნთ-საცავისა, 1904 წ., გვ. 99.

(1181)

2778

ზალუმჯანიანი. XIX

23 ფ.; 35×22; ქაღალდი, მოლურჯო; უყდო; დაშლილი: დაზიანებული; თავ-ბოლო ნაკლები; ფურცლები დალაქავებული: მხედრული; [XIX ს.]; ჰვირნიშანი 1808 წ.; შემოწირულია კონსტანტინე თავართქილაძის მიერ.

[ზ ა ლ უ მ ჯ ა ნ ი ა ნ ი.] — „...მორუმ დიდებით ცხოვრება და მოქალაქეობა კელმწიფისა ფირმალისა და ძისა მისისა აბულაყისათვის...“ 1r.

წყ დ ე ბ ა: „...დიდებულნი კელმწიფისანი მოეგებდეს და ამბავსა ზალმოვანისასა ჰკითხვიდეს და მისსა...“ 23v.

შენიშვნა: ხელნაწერში დევს პროფ. ალ. ბარამიძის ცნობა: „ზალუმჯანიანი. XIX ს. დასაწყისისა. [ფილიგრანი 1808]. წ. კ. № 2778“.

(1182)

2779

სულიერნი თხრობანი. XIX

79 ფ.; 23×18; ქაღალდი; ლურჯი; უყდო; დაშლილი; თავ-ბოლონაკლები; დასაწყისში უკლია ორი ფურცელი; დაზიანებული; მხედრული; შავი მელანი; სათაურები სინგურით; [XIX ს.]; შემოწირულია კონსტანტინე თავართქილაძის მიერ.

[ს უ ლ ი ე რ ნ ი თ ხ რ ო ბ ა ნ ი.] — „...ცხადად აღხდა სართული სახლისამის და აღიტაცეს ზეცად მღვდელი იგი და კაცისა ცოდვა მიეტევნეს, ხოლო მღვდლისა მის ღონ უწყის და არა სხვათა...“ 1r.

წყ დ ე ბ ა: „... კაცის მაღლი და მალი ეს არის, რომელი შეკრა ქვეყანაზედ კაცი. შეკრულ არს ცათა შინა და რომელიც განხსნათ, ქსნილ არს ცათა შინა — ესე ეთქვა და უჩინო...“ 79v.

შენიშვნები: 1. თხზულება შედგება 70 თავისაგან.

2. თითოეულ თავში ზოგჯერ რამდენიმე იგავია, რომელთა სათვალავი მიწერილია ფურცლის კიდურზე.

(1183)

2780

იონა ხელაშვილი, კატეხიზმო. XIX

115 ფ.; 17,5×20,5; ქაღალდი; მუყაოს ყდა, შემოცილილი; დაშლილი; მხედრული; დასაწყისი ასოები მთავრულად; [XIX ს.]; შექმნილია გამრეკელისაგან.

[იონა ხელაშვილი. შემოკლებული კატეხიზმო.] — „შემოკლებული კატეხიზმო მართლმადიდებელთა ქრისტიანეთა ძეთა და ასულთა, ენისა აღმოდგმისა დროთავე შინა გაზეპირებად სიმოკლო(!) სარწმუნოებისა და სჯულისა ათთა მცნებათა და ლოცუათა საფუძელისა საუფლო მამია ჩუნიონისა(!).“

ნაწილი პირუელი კატეხიზმოსა, თავებთ-მეტყუელება, ესე იგი სარჩევით საძიებელი მეტყუელება სარწმუნოებისათვის კატეხიზმოსა. თავი მოკლესიტყუაობით აღმოჩენა კატეხიზმოდ(!), რომელ ფუძე სარწმუნოება, სასოება და სიყუარულია.

კ: რაასა არს კატეხიზმო? მ: ელლინ-ბერძულ რთული ლექსია, ხოლო ქართულ სწავლა სარწმუნოებისა...“ 12r—111r.

შენიშვნები: 1) „კატეხიზმოს“ წინ უძღვის „ეპისტოლე მიწერილი უფლისა დოდაევისა მიმართ სოლომონ იოანეს ძისად, წელსა 1824, თთუჭსა აპრილსა 12, დღესა სამშაბათსა, ს. პ. იონა ხუცეს-მონაზონისა მოძღვრისაგან“ (1r—11v).

2) ერთის ა) ს იამბიკო, „თქმული მეფის ძის იოანესაგან, წინასიტყუაობა“ (112r—113r).

ბ) „მეფის ირაკლის ძის მირიანისაგან იამბიკონი“ (113r).

გ) „თქმული პეტრე ლარაძესაგან“ (113r—v).

3) ერთის იონას(?) წიგნების ნუსხა:

ა) „ღმრთის მეტყუელება სამ ნაწილადი.

ბ) ქადაგება კურიაკეთა და დღესასწაულებთა.

გ) კატეხიზმო ვრცელი.

დ) მეორე მცირე კატეხიზმო.

ე) ხოლო მესამე კატეხიზმო დიდი

ვ) მოსეს ხუთის წიგნის განმარტება.

ზ) ისონავესი და მეფეთი(!) განმარტება.

შ) იოზის წიგნის განმარტება.

თ) იგავის განმარტება სამი წიგნითურთ.

ი) ისო ზირაქის წიგნის განმარტება.

ია) ათ თექსმეტთა წინასწარმეტყუელთა წიგნის განმარტება.

იბ) ასოთა და გჯამთა განმარტების წიგნი.

იგ) აღძაჟტა, ანბანზედ ასხმული წიგნი.

იდ) ათი მცნების და ცხრა ნეტარების წიგნი.

იე) მეფის ძის იოანეს ოცდა ათოთხმეტი შეკითხვის წიგნი.

ივ) ღმრთისა სიყუარულეს წიგნი.

იზ) ქართულსა ენასა ზედა წირვა-ლოცვის მოსმენის წიგნი.

იშ) წიგნი ორ ენა კაცის აკრძალვისა.

ით) იოანა მოხუცებულის წიგნი.

კ) წიგნი წყულებისა (ესე იგი ხოლერისა).

კა) წიგნი ამაოებისა.

კბ) წიგნი ქორწინებისა.

კგ) წიგნი ნაშთთა განმარტებისა.

კდ) წიგნი უბრწუნელის საზრდელისა.

კე) იფქელ-ლუარძლის განმარტების წიგნი,

რომელ არს იფქელი ცხონებულნი კაცნი, ხოლო ღუარძლი არს წარწყმედილნი კაცნი.

კვ) კაცის ცნობის წიგნი.

კზ) არავინ წინასწარმეტყუელი შეწყნარებულ არს წიგნი.

კშ) ლექსიკონი, შავთ დაწერილი, უვრცელესი.

კთ) სიბრძნის პოენის წიგნი.

ლ) ქრისტეს მოყუარის მკედრობისა წიგნი.

ლა) მელქისადეკის მღუდელობის განმარტების წიგნი.

ლბ) საღოთო ლოცუვის ძალის ცნობა და სასწაულებისა“ (113v—115r).

3) გაურკვეველი ხელით არის მინაწერები (ლექსი?) 11v-ზე და 111v. ამ უკანასკნელზე არის ლექსის ბეჭედი.

მინაწერები: 1. „ეს კატეხიზი(!) გარდმოწერა იოანე, ძმისწულმან ჩემმან ნამდვილითგან, გარნა გამოუცდელობისა გამო არა არს ესრეთ გარდმოღებულ, ვითარცა ღრამბატიკოსნი გარდმოსტყდრენ, წესიერ ასო მთავრულებითა და პროსოტიათა... (ამოჭრილია მრგვალად) ...ნიერებითა.

ესერა ზემოხსენებული იოანე დიდ..... მოსწრაფებითა, რომელი ეშურება სწავლათა ამად დავშეე.....ად ორგზის, გარნა ვგონებ ჭვალადცა დამიშონენ უნებლიეთ..... ვინც იხილოთ, თვთ გამართელ სწავლულთა, კვილ მნებებელი..... წელსა 1834, თთუშსა აპრილსა 5“ (111r).

2. „სოლომონ რაზმაძე. წელს 1830-ს“ (113v).

3. „ეს წიგნი ეკუთვნის დავითს ხელეცს(?), ვინც მოიპაროს, გაუწყრეს წმინდა გიორგი, ანუ ღმერთი. ამინ. დავსწერე მე — აბრაამ ივანიაძე, ვინც წაივითხო...“ (ზედა ყდის შიდა მხარე).

4. აქვე არის სხვა მინაწერებიც, რომლებიც არ იკითხება.

(1184)

2781

შოთა რუსთაველი, ვეფხისტყაოსანი. 1836.

250 გვ.; 34,5X22; ქაღალდი; მუყაოს ყდა; დაშლილი; პირველი გვერდი დაზიანებული; მხედრული; შავი მელანი, სათაურები სინგური; გადაწერი: ჯვარის მამის მდივანი გიორგი მიქეროვეცი; 1836 წლის 28 აგვისტო. (გვ. 259) დაუწერელია: გვ. 250; შექმნილია გამრეყელისაგან.

[შოთა რუსთაველი, ვეფხისტყაოსანი]. „შესავალი პირველი ვეფხისტყაოსანისა, ამა ამბისა. და პირველ ამო და სასმენელად შევნიერო სწავლისათვის ...ასა ტარიელისა და ნესტან-დარეჯანისა, რომელსა ვეფხიტყაოსნობით უხმობენ, —

რომელმან შექმნა სამყარო ძალითა მით ძლიერთა...“ გვ. 1—230.

შენიშვნები: 1) ტექსტს ერთვის: ა) „საძიებელი წიგნისა ამისა ვეფხისტყაოსანისა“, გვ. 230—232. ბ) „ლექსიკონი ამა წიგნსა შინა წერილთა ძნელთა ლექსთა თარგმანი საცნობელად ლექსთასა“ (გვ. 232—248).

ლექსიკონს ერთვის: „განმარტება ლექსთა(!) ამათ, რომელნიცა უხმარნია ბრძენსა მას შოთა რუსთაველსა თვისსა ამა შრომილსა ვეფხისტყაოსანსა შინა, რომელნიცა ვითთავანმე მძიმედ საცნობელ და მისახლომ იქმნებიან, ამისთვის აქა ანბანსა ზედა ასხმულნი არიან ლექსნი იგი მისგანვე განმარტებითა თვისთა მხილველთაგან ადვილ მისახლომელად, ხოლო მრავალთა უწყიან და არად სახმარ არს მათთვის განმარტება ლექსთა და ესე შრომა დაშთების, რომელთაცა სახმარ ექმნების, ესრედ ეწერა უძველესსა და ძნელად აღმოსაცნობელსა დედანსა შინა“ (გვ. 248).

2. ხელნაწერი არტანუჯული რედაქციისა (შდრ. ს. ცაიშვილი, ვეფხისტყაოსნის ვახტანგისეული რედაქცია, თბილისი, 1957 წ., გვ. 65).

3. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ექ. თაყაიშვილს წიგნში „Описание“, II, გვ. 558.

მინაწერები: 1. „ეს ხელნაწერი და № 1586 ერთნაირებია“ (ზედა ყდის შიდა მხარე).

2. „სრულ იქმნა დიდება ღმერთსა ყოველთა კეთილთა მიზეზსა დამბადსა. თუმცა იყუნეს წიგნი ვეფხისტყაოსნობით ხმობილნი საქართველოსა შინა დაბეჭდილნი და ჯელ-ნაწერილნიცა, გარნა ფრიად განრყუნებო და არად საზმარნი, ამისთვის მიცემოდა გულს-მოდგინება თავადს სტატსკის სოვეტნიკს და კვალერს თუმანოვს გიორგის ეგნატის ძეს და მოეპოვა უძველესი ნაწერი ვეფხისტყაოსანი: კერძოთა არტანუჯისათა და ესე მე მუნითგან გარდ-მოესწერე მრავლითა შრომითა და ლუაწლისა დადებითა ჯვარის მამის მდივანმა გიორგი შიქეროვეჯისათა. აღიწერა ესე თვესა აგვისტოსა კმ-სა დღესა, ჩუღუ-სა წელსა“ (გვ. 249).
3. „რაცა თავსა უწერია, კაცსა იგი გარდახდების, ცა, ქუეყანა დაირღვევის, და ლუთის ბრძანება არა სადა წარხდების, ჯელი მშრომელთა მიწოდების და ნაშრომი შეების, შრომილი ესე ვეფხისტყაოსანი, რომელთაცა ეკუთვნის ღმრთი კეთილად მოაზმაროს, ამინ“ (გვ. 249).
4. „1881 წელსა იანვრის 12 დღეს“ (გვ. 249).

X(1185)

2782

სწავლანი სამეცნიერონი (აპოვთემატა). 1853

55 ფ.; 36×21,5; ქალაღი; უყდო; მხედრული, შავი მელანი, სათაურები სინგურით; გა-დამწერი: კონსტანტინე ევსტატის ძე ჯორჯაძე; 1853 წ. (50v); დაუწერელია 55v; შექენილია გამრეკელისაგან.

„სიტყვეანი და სწავლანი სამეცნიერონი ფრიად მარგებელი სულ-სხეულობით ორკერძოვე, ძველისა და ახლისა წმინდითა წერილთაგან რჩევით გამოკრებული: კლემაქსისაგან, დიდისა ბასილისა და გრიგოლ ღვთისმეტყველისა, და იოანე ოქროპირისა, და ძამისა ეფრემისა, და მაქსიმესი, და ცხოვრებათაგან მამათასა და სხვათა წმიდათა მღვდელმოდვართა, მამათა, მოციქულ წინასწარმეტყველთა, სოლომონ და ზირაქისა, და გარეშე წიგნთა პლატონ და სოკრატე, და მენიანდროს და სხვათა ფილასოფოსთა მიერ თქმული კლემაქსისაგან. —

ყოველთა, რომელთა ენებოს და ეძიებდენ ღმერთსა, ეპოების მათ, რამეთუ იგი არს ყოველთა ღმერთი და ყოველთა ცხოვრება...“ 1r—50v.

შენიშვნები: 1. განსხვავებული ხელით 51r—55r არის მიწერილი „კითხვა-მიგება წმინდისა ვასილისა და გრიგოლისა, გვაკურთხენ მამაო“.

2. ამავე განსხვავებული ხელით 50v-ზე არის უმნიშვნელო მინაწერი.

3. ვის მიერ არის თარგმნილი „სწავლანი სამეცნიერონი“, ცნობილი არ არის. თარგმანი შესრულებული უნდა იყოს მოსკოვში ბაქარის თანამედროვეთა წრეში. იხ. ლ. ძოწენიძე, რუსული აპოვთემატას ქართული რედაქციები, 1959, გვ. 26.

ანდერძი: „შევასრულე ესე წიგნი წელსა 1853, ივლისის 3 დღესა, თნა კონსტანტინე ევსტატის ძემ ჯორჯაძემ“. (50v).

(1186)

2783

პლატონ ლევშინი. ბოროტთა ანგელოსთათვის. 1826

28 ფ.; 21,5×16; ქალაღი; მეყაოს ყდა; წყლის საღებავებით უგემურად მოხატული; მხედრული, სათაურები და დასაწყისი ასოები მთავრულად; მთარგმნელი გაიოზ რექტორი (28r); ვადამწერი: უღირსი ბერი დიონისი (28r); 1826 წ. (28r); დაუწერელია: 27r—v და 28v; შექმნილია გამრეკელისაგან.

პლატონ ლევშინი. — „მუკლი მესამე. თვის ბოროტთა ანგელოსთათვის. — კ 76: აწ შეგვდგეს ჩუჴნ წინადადებად რაჴსამე ბოროტთა ანგელოსთათვის, რომელთა თვისცა უფროსლა ესენი არიან უმთავრესნი კითხუანი, რომელნიცა ითხოვენ სჯასა...“ 1r—26v.

შენიშვნები: 1. თხზულება თარგმნილია გაიოზ რექტორის მიერ 1792 წ. იასაში (იხ. A. Цагарели, Сведения, III. გვ. LV).

2. ავტორი აღდგენილია ტრ. რუხაძის მიხედვით (იხ. ტრ. რუხაძე, ქართულ-რუსული ლიტერატურული ურთიერთობის ისტორიიდან XVI—XVIII სს., 1960 წ., გვ. 224).

შინაწერები: 1. „აღმწერი ამის წიგნის ითხოვს წარმოკითხულთაგან ცთომისა მოტევებასა, 1826, უღირსი ბერი დიონისი“. (28r).

2. „თარგმნილ არს კრემენჩუკს არქიერისა გაიოზის მიერ“ (28r).

1. „Сня книга принадлежит иеромонаху Дионисию Жандиерову(?)“ (უკანა ყდის შიდა მხარეს).

4. „ესე წიგნი არის იერომონახის დიონისისა კელითა თვისთა აღწერილი“ (ყდაზე ზემოდან).

(1187)

2784

ანტონ I, გრამატიკა. 1830

96 ფ.; 29,5×20,5; ქალაღი (თეთრი, მოლურჯო); ტყავავადაკრული ხის ყდა; ბოლონაკლული; მხედრული, შავი მულანი, სათაურები მთავრულად და სინგურით; ვადამწერი: იერომონახი ფილადელფოს (კიენაძე?); ვადაწერილია 1830 წ. (1v); დაუწერელია: 3v, 94v, 95r—v, 96r; შექმნილია გამრეკელისაგან.

„თვის კელოვნებისა ღრამატიკოსობითისა, ნაწილი პირუჭლი, რომელსა შინა მარტივად მდებარე არიან თითოეულნი ნაწილნი სიტყუათანი მაგალითებითურთ, რომელნიცა ჴეპირებად სათანადო არიან ღრამატიკასა მოწაფე ქმნილითა. თავი პირუჭლი. ბრუნუათათვის სახელთასა, § 1. — ჩიცხუსა შორის ჩუჴნ მიერ განსჯითა შემოყუანილნი ბრუნუანი სახელთანი არიან რუა მარტივასა ანუ ჰრთულისანი. მაგალითი: მარიამ, მარიამისა, მარიამნი, ანუ მარიამებნი, მარიამებისა, მარიამებითა...“ 6r.

წყდება „...ძირი არს ჴმნისა სახელ-ჴმნა ესე მავალ, ვჴკუშთთ, ჴკუშთთ; და მესაძესა ენ მარტული, მავალ, ჴკუშთენ...“ 94r.

შენიშვნები: 1. თხზულება ვრცელი რედაქციისა.

2. თხზულება გამოცემულია 1885 წელს რაფ. ერისთავის რედაქციით. ხელნაწერი მისდევს გამოცემას. წყდება გამოცემის 174 გვ-ზე, თავი 18, § 261.

3. თხზულებას წინ უძღვის ანტონის წინასიტყვაობა და პინაქსი. (იხ. გამოცემაში გვ. 1—4).

4. ხელნაწერს წინ უძღვის თავფურცელი ანტონისათვის დამახასიათებელი ბიბლიოგრაფიული ცნობით: „სახელითა მამისათა და ძისათა და სულისა წმიდისათა, ამინ.“

საღიდებლად ცხოველს-მყოფელისა თანა არსისა დი განუყოფელისა სამებისა, მამისა და ძისა და სულისა წმიდისა.

ანტონის მიერ არხიებისკომოსისა ყოვლისა ზემოისა საქართველოსა, დავითიან ბაგრატიანისა ახლად ქმნილი წიგნი ღრამმატიკაჲ ქართულისამებრ ენისა. დროსა უყეთილმსახურებისა და უმაღლესისა ირაკლი მეორისა, მეფისა ყოვლისა საქართველოსისა და მამათმთავრობისა თვისისათა ყოველთა ქართულთა ზედა.

წელსა დასაბამიჲან სოფლისა... 7275.

„ხოლო განხორციელებითჲან სიტყვისა ღვთისა... 1767 თთულსა მეთათრამეტესა, რიცხვისა 20“ (1r).

5. ხელნაწერზე არის უმნიშვნელო მინაწერები.

ანდერძი (გადამწერისა): „წიგნი ესე ქართული ღრამმატიკაჲ აღწერილი ჩემ მიერ დროსა სწავლისა ჩემისასა. აწ სურვილისამებრ მისისა მიმირთმევეს მიხეზად სარგებლობისა კეთილ-ზნინისა მოწადისა მეოთხის კლასასა რიტორებისა სვიმონ შიშნევისათვის. მივართვი ამისთვის, ვინათჲან იბოგების მის შორის სურვილი სწავლისადმი ქართულისა სიტყვიერებისა, რომელსაცა ჯეოს ვაწერ იერომონახი ძილაღელქოს. 1830-სა წელს, ზ=28-სა“ (1v).

2. „ესე მცირე ნაჩხაბი წიგნი ღრამმატიკა ვინც იქონიოთ, თუ ამის შემწყობის მაღლი გვაშდესთ. გთხოვთ შრომა მიიღოთ და შეასრულოთ. მე ამის მეტი დრო არ მომეცა. ძილაღელქოს“ (94r. მინაწერი გაკეთებულია იქ, სადაც ტექსტი წყდება).

(1188)

2785

კრებული. XVII—XVIII

222 ფ.; 21X31; ქაღალდი; ტვიფრული ტყავგადაკრული ხის ყდა; ნაკლული; ფურცლები დაზიანებული; რესტავირებულია XIX საუკუნე დასაწყისში; მხედრული, შავი მელანი, სათაურები და დასაწყისი ასოები სინურით: [XVII—XVIII საუკუნე]; გადმწერილია მეფე გიორგი XI დაკვეთით; დაუწერელია: 30r—v, 32r—v; შეძენილია გამრეკელისაგან.

1. [გრიგოლნოსელი. კაცისა შესაქმისათვის]. — „ბუნებისათვის ქუეყანისა ერთნაწილად და გამოცხადება წვლილად, რომელი დაებადნეს უწინარეს კაცისა. — თქუვა წიგნმან ესე, არამედ შესაქმისი ცისა და ქუეყანისა...“ 2v—70r.

შენიშვნები: 1. აღმდგენელს ტექსტი მრავალ ადგილას დაუმახინჯებია. მაგ. სათაურში დედანში გადარჩენილი ყოფილა სიტყვის ნაწილი „...ლნი“, რესტავრატორს თავში დაუმატებია „წყა“, „რომე“-ს მაგიერად და სხვ.

2. ავტორი აღდგენილია S—1141-ის მიხედვით.

3. თარგმანი პირველი რედაქციისა, შესრულებულია მეათე საუკუნემდე (იხ. კეკელიძე, ეტიუდები, ტ. V, გვ. 25).

3. თხზულება შედგება 30 თავისაგან. ზანდუჯი დართული აქვს თავში.

2. „ეპიფანე კვიპრიელისა თქმული თუალთა ეპიფანე ეპისკოპოსი კონსტანტინე ქალაქისა, რომელ არს დედაქალაქთა კვიპროს ქალაქისა, რომელ თქუა ათორმეტთა მათ თუალთათვის. — უფალსა ჩემსა, პატიოსანსა ძმასა და საქმისა თანაზიარსა, თეოდორეს კეთილად მსახურსა ეპისკოპოსისა...“ 70v—134r.

შენიშვნა: თხზულებასთან დაკავშირებით იხ. კეკელიძე, ეტიუდები; ტ. V, გვ. 46.

3. „მეცცთათვს სახისა სიტყუა წიგნთაგან თქმულთ წმიდისა ბასილისი კესარიელისა. — არს, რომელთ იწოდების მსუენი მზარისა, ვითარცა სახისმეტყუელმან თქუა: რაჟამს დამდედნის და მოაკლდის ორთავე თუალთა მისთა...“ 134r—150v.

შენიშვნა: ამ თხზულებასთან დაკავშირებით იხ. Н. Марр, Физиолог, Тексты и разыскания, кн. VI. კ. კეკელიძე, ეტიუდები, ტ. V, გვ. 22.

4. [სასწავლო წიგნი]. — „ამას შენდა, პატიოსანო. ზვენ შევსწირავთ. რომლისა მადლისათვს ჰკითხე მოქსენებასა მისთვს, იყავნ. არიან მრჩობლ წერითა მათ წარმოლება პირველად დაბადებულთა მათ ღთისა მიერ ექუსთა მათ დღეთა ქმნული...“ 150v—162v.

შენიშვნა: შდრ. საქართველოს სახელმწიფო მუზეუმის ძველ ხელნაწერთა საცავების გზამკვლევი, 1952 წ., გვ. 31. და ს. ყაუხჩიშვილი, შატბერდის კრებულის სასწავლო წიგნი, თსუ მოამბე, ტ. III, გვ. 178—185.

5. „იპოლიტეს განმარტება კურთხევათა მათთვს მოესსთა(!) ათორმეტთა მიმართ ნათესავთა. კირიელესონ. — ნეტარისა მის ისაკისი ყოფილთა მათთვს კურთხევათა ძეთა მიმართ თვისთა პირველთა მათ წიგნთა შინა...“ 162v—185r.

6. „წმიდისა იპოლიტეს თქმული კურთხევათა მათთვს იაკობისთა, ვითარ იგი ათორმეტნი ნახპეტნი აკურთხა. კურთხევათა მათთვს იაკობისთა გამოთქმად სიტყუანი მე. უფლისა მიერ კურთხევათა, მათ ვეძიებ, რამეთუ ვინმე არს კაცთაგანი შემძლებელ გამოთქმად სულიერთა წიგნთაგან...“ 185r—211v.

შენიშვნა: იპოლიტე რომაელის თხზულებების ქართული თარგმანების შენახებ იხ. კ. კეკელიძე, ძველი ქართული მწერლობის ისტორია, ტ. I, 1951 წ., გვ. 431.

7. „თქმული წმიდისა და ნეტარისა მამისა ჩუენისა იოვანე ოქროპირისა სწავლანი, სარგებელნი სულთანი, რომელთ განაღვძებს კაცთა შიშსა უფლისასა ცსენებისათვს მეორედ მოსლვისა უფლისა ჩუენისა იესოს ქრისტესა. — ცხორება ყოველთა წმიდათა და მართალთა მოთმინებითა განშვენებულ და განბრწყინებულ არს...“ 212r—221r.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერი შედგენილობით ძირითადად მისდევს ე. წ. შატბერდის კრებულს.

2. ვილაცას მოგვიანო ხელით ტექსტის ბოლოს მიუწერია: „იანვარსა ჩტდ“.

3. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ექ. თაყაიშვილს წიგნში: Описание, II, გვ. 651—654.

ანდერძი: „აღიწერა და სრულ იქმნა წიგნი ესე კაცთა შესაქმე, ექუსთა დღე, სახისმეტყუელები, კურთხევა და ცხორება ათორმეტთა ნათესავთა და ათორმეტთა თუალთა არონისთა და სხუანი სწავლანი იოვანე ოქროპირისანი, ბრძანებითა მეფისა გიორგისათა, რომელსა სუროდა მრავალთა საღთოთა და სამეცნიერთა წერილთა კითხვა და თარგმანება, რათა განმარტებულად გამოიძიოს ღთივ წერილნი, რომელსა შეუკრებენ გულსა მისსა ყოველი სწავლა და მეცნიერებაჲ.“ (221v).

(1189)

2786

კრებული. XIX

21 ფ.; 21×17; ქალაღი (მოყვითაღ ლურჯი); ნაკუღი, დაზიანებული, კიდები შე-
მოცვეთიღი; ვერღები დაბებული; მხედრული; სხვადასხვა ხელი; [XIX ს.]; შეძენიღი გა-
თეკელისაგან.

1. [ლექსი]. — „ბევრი გასჭრეს მუცელზედა, იმის გულ-ღვიძღი...
ბატონო ეს რა ღთის რისხვა არის წამალსა...“ 1r—4v.

შენიშვნა: თხზუღბა საკმაოდ უღაზათო ლექსითაა დაწერიღი. ნაწარმოები
XIX ს. აღრინღელი ვერ იქნება, ტექსტში მოხსენიებულია „მთავარმართებუ-
ღი“ და სხვ.

ტექსტი ძალზე ძნელად იღითხება.

2. [ქალ-ვაჟიანი]. — „ესე წიგნი ქალისა და ვაჟისა არის. ერთათი კაცი
იყო, ღიას გადაღარეული(!), ძალიან გაგაღადარებული...“(!). 8r—21v.

შენიშვნები: 1. ტექსტს ახასიათებს „ა“ მეტობა; დაწერიღი ძალზე უწიგ-
ნურად.

2. ფ. ფ. 5—8 არის თურქული ტექსტი, რომელიც მელნის გადასუღობი
გამოარ იღითხება.

3. ხელნაწერი აღწერიღი აქვს ექ. თაგაიშვიღის წიგნში: Описание,
1r, გვ. 503.

(1190)

2787

წესი მართღმადიდებღობის მიღებისა. 1816

11 ფ.; 21,5×17; ქალღი; ქალღის ყდა; დაზიანებული; დაღაქვეებული; მხედრული;
1816 წ. (11r); მთარგმნელი ვასიღ კიღაძე(?) (11r); შეძენიღი გამრეკელისაგან.

[წესი მართღმადიდებღობის მიღებისა]. — „წესი, თუ ვი-
თარ მიღებღდენ მართღ-მადიდებღისა მიმართ სარწმუნოებისა, რომელნი-
ცა სიერმიტგან აღზრდიღ ყოფიღან გარეშე მართღმადიდებღისა ეკკლესი-
ასა...“ 1r—11r.

შენიშვნა: ტექსტი თარგმნიღი რუსული ენიღან.

ანღერიძე: 1. „ითარგმნა საქართვეღ-იმერეთის უწმინღესის კანტორასა შა-
ნა, იღლისის 11-სა ღღეს, 1816-ს წელსა.“

2. „ნამღელისა თარგმანის თანა სწორე არს, პერევიღიკი კანცელიარისტი
ვასიღ კიღაძე“ (11r).

(1191)

2788

მთოვარის მსრბოღობა. XIX

13 ფ.; 23×18,5; ქალღი; უყღო; დაშლიღი, დაღაქვეებული; მხედრული; [XIX საუღ.];
კვირინიშანი 1839 წ.; შეძენიღი გამრეკელისაგან.

„მთოვარის მსრბოლობა. — თვითეულს მთოვარეს აქუსთ დღენი (კთ) ოცდაცხრანი და ნახევარი დღისაა, გინა ღამისა. ნახევარ ჟამი, ანუ საათი და მეხუთე ნაწილი ჟამისა.

იწყების პირველის მოქცევიდგან და აღვალს ვიდრე მიათცხრამეტად მდგ...“ 1r—13v.

შენიშვნა: დართული აქვს „მთოვარის მოქცევის“ ცხრილები 1835—1853 წლამდე.

(1192)

2790

ლოგიკა. XIX

14 ფ.: 17×22; ქალაღი (ცისფერი); უყდო; დაშლილი; მხედრულღ (შავი მელანი); [XIX ს.]; შეძენილია გამრეველისაგან.

„ლოღიკა, ნაწილი პირველი თეორეტიკებრი, ანუ სამათაჲს მოქმედებათა გონებისათა. თავი პირველი. მოგონებათათვის ანუ იდეათა. — ზ იდეა არს ნივთისა რაჲსამე გამოხატვა ანუ წარმოდგინება გონებასა შინა ჩუჭნსა...“ 3r—14v.

შენიშვნა: „ლოღიკას“ წინ უძღვის „წინასიტყვაობა ძილოსოღისათვის და ნაწილთ მისთა“ 1r—3r).

(1193)

2792

კურთხევანი. XVIII

59 ფ.: 11,5×16,5; ქალაღი: უყდო; დაზიანებული; ნაკლული; დასაწყისში აკლია ერთი რეველის შვიდი ფურტკელი: ნუსხური, შავი მელანი, სათაურები სინგურით; [XVIII ს.]; გადამწერი კაკაძე სვიმონ (59r); დაუწერელია 59v; შემოწირულია მღვდლის ესტატე მატათიას ძის მირიანაშვილის მიერ.

[კურთხევანი]. — „...აქ იქნა(!) მზე და ბნელეთი და ქუეყანაჲ შეიძრა და საფლავნი აღახუჭნა და კორცნი წმიდათანი აღადგინნა...“ 1r—59r.

შენიშვნა: „კურთხევანი“ შედგება:

- ა. „წინა დღით მწუხრისა წმიდისა ღმრთისა გამოცხადებისასა შემდგომად მწუხრისა ჟამის წირვისა ლოცვაჲ თქს ღმრთისა და იწყონ“ (16v—25r).
 - ბ. „ვანგებაჲ წინდობისაჲ“ (25r—26r).
 - გ. „კურთხევაჲ გვრგვისა“ (26r—v).
 - დ. „ლოცვაჲ წინდობისა“ (26v—31v).
 - ე. „დაბადებისა საკითხავი“ (31v—35v).
 - ვ. „ლოცვაჲ საფლავის კუჭთისა“ (36r—v).
 - ზ. „წესი და ვანგებაჲ, რომელი აღსრულების დაფლავასა შესუჭნებულისაჲ“ (36v—55r).
 - თ. „ლოცვაჲ მღვდელსა ზედა აღსრულებისა“ (55r—56v).
 - ი. „ლოცვაჲ ებისკოპოსსა ზედა აღსრულებაჲსა“ (56v—57r).
 - ი. „ლოცვაჲ ჩიჲვლთა ზედა აღსრულებისა“ (57v—59r).
- ანდერძი: „დასრულდა წესგებაჲ მიცვალებულისა კაკაძის სჲმონის ჲელითა“ (59r).

(1194)

2793

კურთხევანი. XVIII

69 ფ.: 10×14,5; ქალაღი; ტყავადაკრული ხის ყდა; თავ-ბოლო ნაკულღი, იწყება მე-3 რვეულღი და წყდება მე-11 რვეულზე; ნუსხური (შავი მელანი), სათურები სინგურღი; [XVIII ს.]; შემოწირულღა მღვდლის ესტატე მატათიას ძის მირიანაშვილის მიერ.

[კურთხევანი]. — „...ვღიარმედ. რომელმან იწყოს თქვენ შორღის საქმე საეშმაკო...“ 1რ.

წყდებღა: „...ღიდებულღისა წინასწარმეტყუღლისა, წინამორბედღისა ნათღლისმც...“ 69ვ.

შენღშენღ: კურთხევანღის შუღდკეპიღობღა: 1. „განგება გვირგვინთ კურთხევღისა“ (1რ—7რ).

2. „ლოცვა საფრღის გაკვეთღისა“ (7ვ—24რ).

3. „განგება შესენებულღსა(!) ზეღა“ (7ვ—24რ).

4. „ლოცვა ჩულღსა ზეღა აღსრულებულ არღს(!)“ (24რ—ვ).

5. „პანაშვიღი, რომელი იღსნების (!) მიცვლებული ცეცხლღსაგან გაენღსა“. (24ვ—36რ).

6. „განგება წყღის კურთხევღისა და განცხადებისა“ (36რ—48ვ).

7. „ლოცვა შეგინებულღსა მკაპელღსა“ (48ვ—49ვ).

8. „კურთხევა მარღიღსა“. (49ვ—50რ).

9. „კურთხევა ზვარაკღისა საღმრთოსაღ“ (50რ—51რ).

10. „ლოცვა აღშენებასა სახღისაღსა“ (51რ—52რ).

11. „ლოცვა სახღაღ შესღსა“ (52რ).

12. „კურთხევა ბაღისა(!)“ (52რ—53რ).

13. „ლოცვა შთავრღომღიღისა“ (53რ—55რ).

14. „კურთხევა თესღსა ზეღა. რასაც თესღსა დასთესვეღვ“ (55რ—ვ).

15. „სამორტარიო(!) მართღი და კეშმარღი“ (55ვ—61რ).

16. „განგება წყღის კურთხევღისა, რომელ არღს აიღზღა ყოვეღღა“ (61რ—69ვ).

(1195)

2794

პორფირღის შეყვანიღლება. XVIII

გვ. 214; 21×15,5; ქალაღი; ტყავადაკრული ხის ყდა; მხედრული; შავი მელანი, სათურები სინგურღი; [XVIII ს.]; დაუწერღღღა: გვ. 208—214; შემოწირულღა მღვდლის ესტატე მატათიას ძის მირიანაშვილის მიერ.

„დავღთ სიბრძნღის მოყვარღისა ახსნა პორფირღის შეყვანიღლებღისაღ მი რვათღ თავთღ შერთვღთა. განმზადებულღღა ლღვღიღთ(?). რღთ. წყება ვყოთ წინამდებარე აღნაქუსღისა ჩვეულღებღთა განმმარტებღღღა მღმღთხრობღღღა ძღებღა...“ გვ. 1—208.

შენღშენღ: პორფირღის შეყვანიღლება თარგმნღღღა სომხურიღდან ზღურაბ შან-შოანღის მიერ. იბ. კ. კეღკელიძე, ძვეღი ქართული მწერღლობღის ისტორღი, ტ. 13, გვ. 288.

(1196)

2795

კრებული. XVIII

22 ფ.; 20×16,5; ქაღალდი; მუყაოს ტყავადაკრული ყდა; ნაკლული: აკლია ფ. 12-სა და 13-ს შორის; შავი მელანი; ნუსხური, სათაურები სინგურით, [XVIII ს.]; შემოწირულია მღვდლის ესტატე მატათიას ძის მირიანაშვილის მიერ.

1. „სწავლა მღვდელთ-მთავართაგან ახლად დადგინებულთა მღვდელთა მიმართ, რათა ყოველთა მღვდელთა აქუნდეს აღწერილი ქარტასა ზედა მცნება ესე და რათა ყოველთა დღეთა შინა წარიკითხვდენ მცნებასა ამას გულსმოდგინებითა. ხოლო მცნებანი ესე, რომელიცა აქა წერილ არს წმიდათა ყოვლად ქებულთა მოციქულთა და ღმერთშემოსილთა: მამათა, წმიდათა მამათა სჯულისა კანონთა მიერ არს გამოკრებული. — აჰა. ესერა მოცემულ არს შენდა მადლი ღმრისა სულიერო შეილო...“ 1რ.

წყდება: „...იყავნ შენდა დამცულ და მასწავლელ უკუცი(!)...“ 12v.

2. „ესე არს უვდთა მომაკუდინებულთა ცოდვათა უპირველესი თქმული ნიკოლოზ მიტროპოლიტისა მიერ ორბელიანის-შვილისა. — ამპარტავენება. ამპარტავენება ეს არის, ვისაც თვსო ნაქმარი და ნათქუამი დიდად მოსწონდეს...“ 13რ—21v.

მინაწერი: „ეს წიგნი ბლადოჩინის გიორგისა არის, ფოცნვეროვისა“ (21v); იხილე აგრეთვე 22რ—v.

(1197)

2796

მთავარმოწამის გიორგის წამება. 1816

6 ფ.; 35×22; ლურჯი ქაღალდი; უხდო; ძლიერ დაზიანებული; მარცხენა ზედა კუთხე მოხეული; მე-6 ფურცლის მხოლოდ ფრაგმენტია შემორჩენილი; მხედრული, შავი მელანი, სათაური სინგურით; გადამწერი ანდრია; (6v); 1816 წ. (6v); შემოწირულია მღვდლის ესტატე მატათიას ძის მირიანაშვილის მიერ.

თთუშსა აპრილსა კგ. წამება წმიდისა დიდებულისა მთავარმოწამისა დიდისა გიორგისა, გუაკურთხენ მამაო. —

რაჟამს იგი დაეპყრა კერპთმსახურობასა საეშმაკოსა ყოველი სოფელი, იყო მათ ეამთა ბერძენთა ზედა მეფე: რომელსა ერქუა დეოკლიტიანე...“ 1რ.

წყდება: „...კაცი, რომელი სარწმუნოებით, იხ... თხვევდეს მიაქუნდეს მას მადლი და...“ 6რ.

ანდრძი: „ადიწერა ჳელითა კერძო ანდრიასითა და ვითხოვ მხილველთაგან შეტომის მოტევაბასა. თთუშსა მანის 12, ქრისტესით 1816, ხოლო ქართულსა ქორონიკონსა ფდ“ (6v).

(1198)

2797

ოიანე ქსიფილინოს—პაპუწისშვილი, სისხლის ნათესავობისათვის, XVIII

16 ფ.; 15,5×20; ქალაღი; მუყაოს ყდა; დაზიანებული, ნაკლული; მე-16 ფურცელი ნახევრად მოხეული; მხედრული, შავი მელანი, სათაურები ასომთავრულად და სინგურით; [XVIII საუკ. ბოლო]; შემოწირულია მღვდლის ესტატე მატათიას ძის მირიანაშვილის მიერ.

[ოიანე ქსიფილინოს — პაპუწისშვილი, სისხლის ნათესავობისათვის]. — „ქორწინებისათვის. თავი მათესი. ხარისხნი ქორწინებისანი ამად ვიდრემე იწოდებიან. ხარისხად, რამეთუ ვითარ იგი კიბეთა ზედა აღუღენ ხარისხად...“ 1r—16v.

შენიშვნები: 1) ფ. 1 აღდგენილია მე-20 საუკ. დასაწყისში.

2) ტექსტს ბოლოს ერთვის საილუსტრაციო მასალა.

3) ავტორ-მთარგმნელი აღდგენილია კ. კეკელიძის მიხედვით, იხ. ძველი ქართული მწერლობის ისტორია, I, 1951 წ. გვ. 370.

(1199)

2798

ს.-ს. ორბელიანი. საქრისტიანო მოძღვრება. 1778

49 ფ.; 16,5×21; ქალაღი; ტყავადაკრული ხის ყდა; მხედრული, შავი მელანი, სათაურები და საზედაო ასოები სინგურით; ვადამწერი: მიხეილ მონაზონი, ვადაწერის ადგილი: შილა; (47v); 1778 წ. (47v). შემოწირულია მღვდლის ესტატე მატათიას ძის მირიანაშვილის მიერ.

[ს.-ს. ორბელიანი]. „სახელითა მამისათა და ძისათა და სულისა წმიდისათა, ამინ. საქრისტიანო მოძღვრება. პირველად სასწავლო, რომელი მოგვცა წმიდათა მამათა მიერ. სარწმუნოებისათვის მართლისა და უბიწოსა სჯულისა.“

მოძღვარმან ჰკითხა ყრმასა ვისმე, ვითარმედ შენ ვინ ხარ?

ყრმამან მიუგო და ჰრქვა: ქრისტიანე...“ 3r—47v.

შენიშვნა: სპეციალურ ლიტერატურაში ეს ხელნაწერი ცნობილია მლიტერით (იხ. ი. ლოლაშვილი, სულხან-საბა ორბელიანის ლიტერატურული მოღვაწეობიდან, გვ. 106).

ანდერკები: 1. „განსრულდა საღიდებელად ღმრთისა დაბასა შილდისას, ოკნდომბერს კე, ქრისტეს აქათ ჩლოშ“ (47v).

2. „აღსწერე ველმან ცოდვილისა მიხაილ უნდოსა მონაზონისამან. და მხილველნი ყოველნი და [აღმომკითხველნი, გაფუცებ იესოს, რათა შენდობას ღირს მყოთ და არა დამაგდოთ. მე ფრიად სარგებელ მექნების და თქვენ უზრუნველ იქმნებით. ქრისტეს აქათ ჩლოშ“ (47v).

შინაწერები: 1. „ფილასოფოსთ უწერიათ, სწორე არის მათი მცნება,

ათასის წლით უწინ იყვნენ, მაშინ იყო კეჟა, მცნება.

მიწა გაცედება, კაცი წაჯდება, აღარ არის სრული ზრძნობა,

და რით ვევედრნეთ კეჟა-ცნებით, რით ვასრულოთ მათი ნება.

ვაი სოფლის სიტკბონი, სიმოკლით უზანობანი,

ათასის წლის სიცოცხლე, ვით ერთი დღისა ნობანი“ (1r).

2. „ქ. დასაბამითვან ქრისტეს მოსვლამდე ქართულის რიცხვითა გარდაქდა-

წელიწდი(!) ხუთი ათას ას ოთხმოცდაათერამეტი.

რღუნის შემდგომად ქრისტესამდე წელი ორი ათას ცხრაას ორმოცდა ათ შვიდმეტი.

აბრაჰამის შობის შემდგომად ვიდრე ქრისტესამდე წელი ორი ათას ათხუთმეტი.

მოსეს ევეკებით ქრისტესამდე წელი ათას ხუთას ათხუთმეტი.

დავითის ცხებიდამ ქრისტესამდე წელი ათას ათორმეტი“ (48r).

3. „ხუთნი: ა) თვალი, რომლითა ვხედავთ; ბ) ყური, რომლითა გვესმის; გ) ცხვირი, რომლითა ვიყნოსოთ; დ) პირი, რომლითა ვიგვემბთ; ე) შეხება, რომლითა ვიცნობთ ცხოველსა, ცეხსა, მძიმესა, სუბუქთა და მისთანათა. რაოდენნი არიან სახენი ცოდვისანი? ორნი ნათესობითნი, ადამისნი მიერნი, რომელსა შინა ყოველნი შობილ ვართ. რომელსა ეწოდებთ შესანდობელი ცოდვა“ (48v).

4. „მეცხრე ცაჲ ამას უწოდენ ბროლის ცასჲ; რომლისა მოქცევასა ფილასოფოსნი ორმოცდაცხრა ათასთა წელიწადთა შინა იტყვან და რომელიმე ოცდათექუსმეტი ათასთა წელთა შინა. და ამა ცის მოქცევისა შემდგომად სოფლისა აღსასრულსა და ყოველთა ცათა სამკაულისა მოშლასა და მაშინდა სასჯელსა“ (48v).

5. „ქ. ზაქარი ა დაბადა ოქნდომბერს ა, კქს უა“ (48v).

6. „ქ. ალა მამა დხან მოვიდა ქალაქზე და კიდევ წახდინა სეკნდებერს ია; ამ წელს ქრისტეს აქათ ჩლყე.“

ქ. ამ წელს ჩყვ შევიდა ბ ე ლ ა ქ ა ნ შ ი რ უ ს ი, კ ი დ ე ვ წ ა ხ დ ი ნ ა, მ ა რ ტ ს თ .

ქ. ამ წელს მიცვალა ბ ე ბ უ რ ი ს შ ვ ი ლ ი თ ა მ ა ზ ი, ფებერვალს მვშვიდე დღე თენდებოდა პარასკევი, ქრისტეს აქათ ჩყშ.

ქ. დ ა რ ე ჭ ა ნ მიცვალა სეკნდებერს იბ; ქრისტეს აქათ ჩყშ.

ქ. ბ ე ე ვ ა ნ ი ს ც ო ლ ი ა ნ ა მიცვალა ნოენბერს ორს ქრისტეს აქათ ჩლყე“ (49r).

7. „Агамамата(и) пришел . . . сентября(!) 11го—1795го года“ (49r).

8. „ეს სამოთხის კარი მიხაილ ბერისა შემდგომად ზაქარი ი ს ა. ქ^ს აქეთ ჩლოშ“ (2r).

9. „ქ. თესლი სეთისა ვინ იყენენ? ენოს, ენუქ, მათუსალა და ნოე.“

ქ. მათუსალამ ცხრაას სამოცდაცხრა წელი.

ქ. ნოემ რღვნამდე ექვსასი ერთი წელი ეამსა რღვნისასა და სამას ორმოც ცხრა წელი, უკანასკნელ რღვნისა.

ქ. იდგა წყალი ქვეყანასა ზედა ასორმოცდაათ დღე.

ქ. რღვნის უწინ იყენენ მამათმთავარნი, სახელით ადამ, სეთი ენოს, კაინან, მალაიელი, იარელი(?) ენუქ, მათუსალა, ლამექ და ნოე.

ქ. სემირამიდ, ცოლი მეფისა(?)

ქ. რადენნი იყენენ კეისარნი პირველსა შინა ეამსა?

ათორმეტნი: ავგუსტ, ტიბერია, კალიგულა, კლავდია, ნერონ, ღალბა, ოტტონ, ვიტელლია, ბესპასიანე, ტიტე, დომენტიანე და ნერვა.

ავგისტო იხელმწიფა ორმოცდაათშვიდმეტ წელი. ეამსა მისსა იშვა ქრისტე ოცდამეცხრეს წელსა მის ხელმწიფობასასა.

ქ. რასა შინა იმყოფებოდა დამპყრობელობა მისი?

ღელიობადალს ენება ამათ აღმატება მამა-პაპათაივის და სჰამდა ყოველთა დღეთა ბიბილოსა მამლისასა, ენასა ფარშამანგისასა, კვერცხსა გნოლისასა, თავსა სირაქლემისასა და ტეინსა შროშნისასა. მაშიათა თვისთა შეამკობდა აღმასითა და ტბათა შინა ასხემდა კეთილ საყნოსელთა წყალთა. ცხენთა თვისთა, ნაცვლად ბურღოსა, ბძანებდა დაგებად ზაფრანისა.

ქ. რასა შინა უდიდესად იმყოფებოდა უსჯულოება მისი?

ა) ფუცა სახელსა ქრისტესა აღზოცად სრულად.

ბ) ქრისტეს მაცხოვარსა ჩვენსა უწოდა გალოღველად და ნაზარეთის ხუროდ.

გ) ოდეს ივნა, ჰკითხა ქრისტიანეთა მღვდელსა რომელსამე, რით შეიქცევისო თქვენი ნაზარეთისა ხურო? მაშინ მიუყო მღვდელმან: შენთვის კუბოს აშენებსო.

ქ. მაქსიმოანე კეისარი იგი იყო დიდი უზომოდ. ხოლო ზომიერებით ოთხი მწყრთა სიმღლით. გინა სამი ადლი და მეოთხედი რუსულისა ზომითა, ყოველსა

დღესა სკამდა ხუთ ლიტრას ჭორცა და ოთხს თუნგს ღვინოს სრულიად და-
ლევდა დღესა შინა.

ქ. სპარსეთის შეფემან საფირ ტყვედ ესე კეისარიი(!) და ხმარობდა ნაცვლად
სკამისა, ოდეს ცხენსა ზედა შეჯდის, და უკანასკნელ ბაძან მისი ტყავისა გახდად.

ქ. კეისარს აქუნდა წვერი მოწითაონ და ამას ზედა ეწოდა ბარბაროსად!
(1r—2r).

(1200)

2799

კონდაკი. XVIII

103 ფ.; 22×15,5; ქალღალი; უყდო; თავ-ბოლო ნაკლული; ნუსხური (შავი მელანი), სათა-
ურები სინგურით; ხელნაწერის დასველების გამო სინგური გადასულა; გვერდები დალაქავე-
ბულია; [XVIII ს.]; დაუწერელია: 1v, 13v. შემოწირულია ესტატე მატათიას ძის მირიანაშვი-
ლის მიერ.

[კონდაკი]. „...დედოფალო ღრის მშობელო, აღმოგვყვანენ ჩუშნ სიღრ-
მისაგან...“ 1r.

წყელება: „...წმიდა ნიჭი იგი მაღლისა ნათესავსა კაცთასა მოჰმადლე
გარდამოსლვაჲ წ...“ 103v.

შენიშვნები: 1. კონდაკში წარმოდგენილია იოანე ოქროპირისა და
ბასილი დიდის ქამისწირვები.

2. 103v-ზე თანქრით მიწერილია „1774 წ.“.

მინაწერი: „ქ. მამო ჩვენო იესო ქრისტე, ღმერთო, შემეწყალე მე, მითხარ
შენ უფალო“ (1v).

(1201)

2800

დავითნი. XVIII

214 ფ.; 15×10; ქალღალი; ტვიფრული ტყავგადაკრული ხის ყდა; ნუსხური, (შავი მელა-
ნი); სათაურები სინგურით; [XVIII ს.]; გადამწერი: გაბრიელ მირიანაშვილი (IIv); დაუწერე-
ლია: 1r, 211v—213r; შემოწირულია ივანე მატათიას ძის მირიანაშვილის მიერ.

„დავით წინასწარმეტყულისა მიერ ქება, კანონი 1. ფსალმუნი დავითისი
ზედა-წარწერილი ებრაელთა შორის. ფსალმუნი 1. — ნეტარ არს კაცი, რომელი-
არა მივიდა ზრახვასა უღთოთასა და გზასა ცოდვილთასა...“ 1r—211r.

მინაწერები: 1. „ქ. რუსეთს ხემწიფე მიცვალა(!) დენკემბერს(!) აჲ, ქკს
ჩღაბ=1762“ (1v).

2. „ქ. გახემწიფდა პეტრე ხემწიფე ქკს ჩღაბ“ (1v).

3. Иван Мирянашвили, причетник Шильдинской Богороди-
цкой церкви „Иван Мирянов“ (2v).

4. „Сен псалтир (!) принадлежит причетнику Шильдинской Богоро-
дичной церкви Иоану Мирянову на 1854 году“ (3v).

5. „მოხსენე, უფალო, დამწერი ამის დავითისა მონა ღვთისა პატოხა-
ნი მღვდელი გაბრიელ მირიანაშვილი“ (3v).

6. „ჩღაჲ მიცვალა იანეარს კჲ ბატონიშვილი ლევან“ (4v).

7. „შიღდის ღრთის-შობლის შობის ეკლესიისა არის. 18 ივლისი 1889
წლისა“ (138r).

8. „ქ. ესე დავითნი არის მირიანაშვილი გაბრიელ მღვდლისა.
ვინც ამის პარვად ანუ მძლავრებით ხელ ყოს, წყუელს და შეჩვენებულ იყოს.
მღვთისაგან. ამინ. ივან მირიანოვი“ (213v).

9. ქრისტე შვევიდ სახლსა შენსა შინა, თაყვანისთათ(!) ვცეთ ტაძარსა შენსა, წმინდაო ღმერთო“ (214r).

10. 1v-ზე არის ლოცვა გველისა.

√(1202)

2801

მღვდელმთავრის ლიტურგიის განმარტება. XIX.

7 ფ.; 18×24; ქალაღი; უყდო; ბოლონაკული; მხედრული; შავი მელანი; სათაურები და საზედაო ასოები სინგურით; [XIX ს.]; შემოწირულია ივანე მატათიას ძის მირიანაშვილის მიერ.

„მღვდელმთავრისა ლიტურგიისა განმარტება. სახის-მეტყველებითი, კუალად ყსავე მღვდელმოქმედებასა მისსა საიდუმლობითი ძალი უბყრის. ღთ(!) მთავარო გონებას გამომაბრწყინებელო, ღთ(!) მთავრისა სიტყვისაო და გამომაგლინებელო...“ 1r.

წყდება: „...თვით უნი იტყვის მამისა მიმართ: მე მათ შორის და შენ ჩემ თანა, რათა იყუნენ სრულ ერთობითა...“ 7v.

√(1203)

2802

კრებული. XIX

15 ფ.; 11×17; ქალაღი; უყდო; დაზიანებული; თავ-ბოლო ნაკული; მხედრული; შავი მელანი; [XIX ს.]; შემოწირულია ივანე მატათიას ძის მირიანაშვილის მიერ.

1. [აღდგომის საგალობლის ფრაგმენტი]. — „...ის ვსცემ ქრე და აღდგომასა შენსა თაყვანისსვე(!), უგალობ და ვადიდებ. რამეთუ წყლულებითა შენითა ჩრნ ყოველნი განვიკურნენით...“ 1r—7v.

2. [ალ. ჭავჭავაძე]. —

„ვამ სოფელსა ამას და მისთა მდგმურთ[ა],
ბოროტებისა და სიცრუვის ჭურთა...“ 8r—v.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია. იხ. ალ. ჭავჭავაძე, თხზულებანი, ი. გრიშაშვილის რედაქციით, წინათქმით, შენიშვნებით და ლექსიკონით, 1940 წ., გვ. 30—31.

3. „იბიკონი ჩემიერ(!) თქმულნი მიცვალებასა ზედა ეკატერინა, დავით სარღლის ასულისასა. —

სადა მიდრკა მზეა. მნათობი ივერისა,
უმავალითო, უსახესი სახისა...“ 9r—12v.

4. [ლექსი]. — „მჭვირუალეს ყელს რიდე ვლებულსა
ვაქებ ბროლ ველს განათლებულსა...“ 12v—13r.

5. [ალ. ჭავჭავაძე]. „ჯანყუში ბუიერლარდს, კმა. —
ბალახზე ბეზევმა(!) ბავით სიტყუა წარმონაშობი
მესმა რა მუნითგან, მწყლავს მე გლახ ისარი...“ 13r—v.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია. იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 45.

6. [ალ. ჭავჭავაძე]. „გეთმასამ ოლდუჭყროიარ ბამანი-
ჭი, კმა. —

ქენებით ვჰმოვანებ(!), მისმინე მგუდრსა.

ნუ მიმცემ სიკვდილსა მსწრაფლ შესახვედრსა... 13v—14r.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია. იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 46.

7. „ვანდე შენებრს მოყუას გული მჰნობარუ,
მას არ ჰრიდე დაეც ცეცხლი მგზნებარე...“ 14r—v.

8. [ალ. ჭავჭავაძე]. „ზაისაბაჲი ჩამანმის კმაზედ სათ-
ქმელი. —

შუჭნებანო, სახილვოდ სასურველნო,

თავთა თქნთა(!) კეთილ ქცევით მბურველნო...“ 14v—15r.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია, იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 48.

9. [ალ. ჭავჭავაძე]. „ოსმალური ყადია, ბირნაზინან ბირ-
ყამზინანის კმა.

სიყუარულსა შეუპყრივარ აწ შენსა,

გეტრფის გული, სურვილ რგული...“ 15r—v.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია. იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 49—50.

(1204)

2803ა

ანტონ I, გრამატიკა. XVIII

(ფრაგმენტი)

1 ფ; 17X21; ქალაღი; მხედრული, (შავი მელანი); უყდო; რესტავრირებული; [XVIII ს.];
შემოწიებულია ივანე მათათიას ძის მირიანაშვილის მიერ.

[ანტონ I, გრამატიკა]. — „...ბრუნვათათჳს სახელთასა... სახეთა მე-
სამესა და მეექუსესა, რომელასა და...“ 1r.

წყდება: „...ხოლო ბრუნუანი 2 დაბოლოებულთა სახელთანი იქმნებიან
ესთა შავა...“ 1v.

შენიშვნა: ფრაგმენტი ემთხვევა ანტონის გრამატიკის ე. წ. ვრცელ რე-
დაქციას, გამოქვეყნებული ტექსტის 5 პარაგრაფს. შდრ. ანტონ, ღრამატიკა, გვ. 11.

2803ბ

ანტონ I, სიმეტნე. XVIII

(ფრაგმენტი)

1 ფ; 32X22; ქალაღი; უყდო; რესტავრირებული; მხედრული (შავი მელანი); [XVIII ს.];
შემოწიებულია ივანე მათათიას ძის მირიანაშვილის მიერ.

ქანტონ I, სიმეტნი. — „ქ. მესამედ კინობითი და ქვეშე ამისა არიან ესენი: აკი — ანუ კი; ავი — ანუ ვი; და ლი ვარ(?); მარცვალი — მარცვალი...“ 1რ.

წყდება: „...და თანადებულადცა არიან და ზმნის ზედადაც თანადებულად...“ 1რ.

შენიშვნა: v-ზე არის მხედრულად და ნუსხურად მინაწერები.

2803 გ

გრამატიკული და სინქრონოლოგიური ფრაგმენტები. XVIII

4 ფ.: 17,5X21,5; ქალაღი; უყდო; დაშლილი; რესტავირებული: შავი მელანი; მხედრული; [XVIII ს.]; შემოწირულია ივანე მატათიას ძის მირიანაშვილის მიერ.

1. [გრამატიკული ფრაგმენტი]. — „...უტყუელად, რამეთუ ცხოველი ლომსა და მუმლ... სწორეთ არის ეგრეთვე კაცობაცა...“ 1რ—2ვ.

2. [სინქრონოლოგიური ფრაგმენტი]. — „დასაბამითგან ესა, ქრისტეს აქათ ჩღობ. ნაკი. ზედნადები ვ. მივარის მოქცევი(!) ვ. ათცხრამეტური 10. მზის მოქცევი(!) 28. ჯელთა 7. შობა უფლისა 1...“ 3რ—4ვ.

შენიშვნა: მოცემულია 72 წლის ტაბულა.

(1205)

2804ა

ფრაგმენტი. 1805

1 ფ.: 17X22; ქალაღი; უყდო; შავი მელანი; მხედრული, გადაწერი მონაზონი მისეილი; 1805 წ. (v); შემოწირულია ივანე მატათიას ძის მირიანაშვილის მიერ.

„...და ესრეთ იტყოდა: ვამე. ვითარღა დაბნელღა გონეღა ჩემი და დავადგერ მოსალოდებელსა საწუთოსასა...“ 1რ—v.

შენიშვნები: 1. ტექსტის მითითებით „წმინდანი“ მიიღვალა მარტის 17. საეკლესიო კალენდრით 17 მარტს წმ. ალექსის ხსენება.

2. შემორჩენილი ფურცელი ყოფიღა 33—34 გვბი, რასაც მოწმობს ასოებრივი პავინაცია.

ანდერძები: 1. „მეოხ მეყავ მე, წმინდაო ღთისაო, ცოდვილს ბერს მიხაილსა“.

2. „ალესწერე ჯელმან ცოდვილის უნდოსა მიხაილ მონაზონისამან. მხილველნო, ფრიაღ გვედრები, გაფუცებ იესოს, რათა შენდობას ღირს მყოთ და არ დამადგოთ მე ფრიაღ სარგებელ მექმნების, და თქვენ უზრუნველ იქმნებით. დაიწერა წიგნი ესე პალატსა ქისიყის მოუტრავის რევაზისასა, თვესა ივნისაჲს, შესრულღა ქს აქეთ ჩუე“ (v).

მინაწერები: 1. „ხაქარიას ვაჟი დაიბადა ოკლობერს თორმეტსა, ქს აქეთ ჩუე წელსა“ (v).

2. „ათს ოკლობერსა მიღვალა ანნა ქს აქეთ ჩუე“ (v).

3. „ეს წიგნი ასაფაშვილისსალექსისა“ (v).

2804ბ

კონდაკი (ფრაგმენტი). XIX

1 ფ.; 22×16,5; ქალაღი; უყდო; რესტავირებული; შავი მელანი; მხედრული; შიგადა-შიგ სინგური; [XIX ს.]; შემოწირულია ივანე მატათიას ძის მირიანაშვილის მიერ.

[კონდაკი, მიცვალებულის ანდერგოს აგება]. — „...მონისა. სახელი. საყოფელსა მართალი... ასა დააწესოს წიაღთა შინა...“ 1რ.

მინაწერი: „ქ. ავიღე მე ივანე მირიანოვის ამიღია(!). კოჭლი შასინაკასაგან ლარი გორგალი; არის ამისი მოწამე სონონელი ასაბალოვი, დამაწერია“ (1v).

2804გ

შეგონებები (ფრაგმენტი). XIX

1 ფ.; 17×11; ქალაღი; უყდო; მხედრული; შავი მელანი; [XIX ს.]; შემოწირულია ივანე მატათიას ძის მირიანაშვილის მიერ.

[შეგონებები]. — „კაცის წესი არ არის, რათა ტკბილი მოუბარობით მაფერებელნი კაცნი თავისთან იყოლოს. უნაყოფობა სჯობს ბოროტის შეილი[ს] ყოლას...“ 1r—v.

შენიშვნა: ფრაგმენტი ფურცლის ნახევარია. სულ 28 შეგონებას მოიცავს.

(1206)

2806

კრებული. 1819

20 ფ.; 16,5×11; ლურჯი ქალაღი; უყდო; მხედრული; შავი მელანი; გადამწერ-შემდგენელი მღვდელი დიმიტრი ოქროვეი (2r); 1819 წ. (6r); დაუწერელია: 1r, 3r, 18v, 20v.

1. [დიმიტრი ბაგრატიონი]. „ანბანთქებანი. — ახლად ავამკობ ალუასა. ანაგებ ანაზებულსა, ბან ბროლსა ბადახშუ ბაკმიანს, ბუნებით ბრწყინულელებულსა...“ 1v—2r.

შენიშვნები: 1. ავტორი აღდგენილია S—2433:4-ისა და H:350:5-ის მიხედვით.

2. S:1284-ის მინაწერი ლექსს დიმიტრი თუმანიშვილს მიაკუთვნებს, ხოლო H:2130:89 ბესარიონ გაბაშვილს.

2. [ვახტანგ ორბელიანი]. „ანბანთქებანი. — აჰა ამბად აღვამიღლო, აწ ალვისა აღნავობა, ბეწვე ბნელობა, ბროლ ბადლობა, ბაგებისა ბარდახშობა...“ 2v.

შენიშვნები: 1 ლექსი მხოლოდ ორი სტროფისაგან შედგება.

2. ავტორი აღდგენილია ექ. თაყაიშვილის მიხედვით. იხ. Описание,

Ит. გვ. 316.

13. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV

3. „სევდის ბაღს შეველ შენაღონები» ამის კმა არის.—
მიწურულობდა ზამთრისა ქამი, მწვანესა ჰროდა თრთვილის წილ ნამი,
როს მეწალკოტე სახე ნამი ვნახე და მივე ცრემლით სალამი...“ 3v—4v.

შენიშვნა: H—2130:86 ლექსს შიაწერს ბესარიონ გაბაშვილს. გამოცემაში ლექსი შესული არ არის.

4. „ანბანთქება. —

აღცავსტირდე, აღცავსდუღდე, აღსასრულის ამზობასა,
ბავშობიდან ბერობადმდე ბევრთა ბრალთა ბრალობასა...“ 5r—6r.

5. „იამბიკონი. —

ლუარსაბ დიდო, სისხლს სარდიონ, ტოპაზებ,
ანთრაკ, იასპებ, აიაკინთ მჭვირვალე...“ 6v.

6. „ამბერკის საფლავსა ზედა სწერიან იამბიკონი ესე ხუთ მუხ-
ლენი. სძლისპირი «ლოცვამან ანნა». —

რჩეულისა მის მკვდრმან ქალაქისამან

ესენი შევქმენ ვიდრეღა ცოცხალ ვიყავ...“ 7r—v.

შენიშვნა: ტექსტი მთლიანად გამოქვეყნებული აქვს ექ. თაყაიშვილს
წიგნში: Описание рукописей, II, გვ. 317—318.

7. [თეიმურაზ I], „ანბანთქებანი. —

ასახვენი(1) ჩემნი ბაგენი, ღმერთო, სამებით ქებულო,
არსებით ერთო, ბუნებით, პირებით სამრიცხვაბულო(!)...“ 8r—12v.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია (იხ. თეიმურაზ I, თხზულებათა სრული
კრებული, აღ. ბარაშინძისა და გ. ჯაკობიას რედაქციით, 1934 წ., გვ.
149—154).

8. [თეიმურაზ I], „ანბანთქებანი. —

ადამ ვაკსენოთ პირველად, ოვით ღმერთმან შექმნა რომელი,
ანგლ და სეით მოყვსითურთ მთასა წმიდასა მდგომელი...“ 13r—17r.

შენიშვნა: ლექსი გამოქვეყნებულია. იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ.
145—149.

9. „ლექსი. —

ქონებისა ხარსაუნჯე, ელვის მომფენი ზეცითა,
რიტორი, უხვი, მალალი, მეფის დავითის სქესითა...“ 17v.

შენიშვნა: ამ ლექსთან დაკავშირებით H—2130: 39 შენიშნავს „არ ვიცი
ეს ლექსით შესხმა ვისგან არის მეფის ძის იოანესადმი მიართმეული
დღესა ქრისტეს შობისასა...“.

10. „იამბიკო. —

დამწყები აწლა შაირ-სიტყვაობისა,
არა დავსცხრები შემდგომითი შემდგომად...“ 18r.

შენიშვნები: 1. ფ. 19რ—20რ არის მოგვიანო გაურკვეველი ხელით გაკეთებული ჩანაწერები, უნდა იყოს ლექსები.

2. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ექ. თაყაიშვილს წიგნში: Описание, II, გვ. 316—318.

ანდერძები: 1. „ოკდომბრის იბ დღეს, ჩყით წელსა, მღუდელი დიმიტრი ოქროვეი“ (2რ).

2. „აღიწერა ოქტომბრის იბ დღეს, ჩყით წელსა, მღუდელი დიმიტრი ოქროვეი“ (6რ).

3. „აღიწერა ოქტომბრის 11 დღესა, 1819 წელსა, მღუდელი დიმიტრი ოქროვეი“ (6რ).

4. „სრულ იქმნა ოქტომბრის ია დღესა, ჩყით წელსა, მღუდელი დიმიტრი“ (12ვ).

5. „აღიწერა ოქტომბრის იბ დღესა ჩყით წელსა, ქალაქსა გორს მღუდელი დიმიტრი ოქროვეი“ (17რ).

(1207)

2807

სამართლის წიგნთა კრებული. XIX

192 ფ.; 35,5X21,5; ქალაღი, მილუტოკო; რესტავირებული; ჩანსხლია კოლენკორის ყდაში; თავბოლონაკული; მხედრული (სავი მელანი), სათაურები ნაწერი სინურით; [XIX ს.], კვირნიშანი აქვს; დაუწერლია: 114ვ; 126ვ.

1. [სამართალი ბერძნულ ი]. „... მიყვანონ სამუშაოდ ჯა ასათა-გებლად...“ 1რ—10რ.

2. [სომხური სამართალი]. „ქ. ესე წიგნი არს დიდის სომხეთისა სამართლის წიგნთა ზედა გარდმოთარგმნებული და ეწოდების სახელი სამართლისა. თუ იკითხავთ და შეტყობა გინდათ თუ რომლის წიგნისაგან შეგვიკრებია, მოგახსენებთ...“ 10ვ—114რ.

3. [საშვითალი კათალიკთწიისა]. — „სახელითა ღვთისათა, მე ქრისტეს მიერ კურთხეულმან ყოვლისა საქართველოსა კათალიკოზმან პატრი-აქმან მალაქია, მე ქრისტეს მიერ კურთხეულმან (sic) აფხაზეთის ქათალიკოზმან მამათმთავარმან ევდემონ, დავსხედით და შეგვირბენით ყოველნი ებისკოპოზნი...“ 115რ—117ვ.

4. „ძეგლის დადება მეფეთ-მეფის გიორგის მიერ. ჩვენ მეფეთა მეფემან გიორგიმ, ძემან ყოველთა შორის წარჩინებულისა მეფეთა-მეფის დიმიტრისამან, დავდევით ძეგლუ განაჩენი...“ 118რ—126რ.

5. „სამართალი აღბუღასი. — შევიყარენით კოლთა მინდობილნი ღვთისანი და აწყურისა ღვთისმშობლისანი და გაქცევისა(?) დავიდევით წინა პატრონისა პაპისა ჩემისა მანდატურთხუცესის ბეჭას განაჩენი და იგი აგრევე სრულობით და უკლებლად დავსწერეთ...“ 127რ—149ვ.

6. [სამართალი ბატონიშვილის ვახტანგისა]. — „მყოფისა უმყოფისა, არსისა და უარსისა დამაარსისა, მქებები არა თუ ღირსად და შეძლებისა ჩემისაებრ...“ 150r.

წყდება: „თუ ვითარ ჯამს დაწერა განაჩენისა აქ გასინჯეთ და სცნობთ...“ 191v.

შენიშვნები: 1. „ვახტანგის სამართალი“ პირველი რედაქციისა.

2. 191 ფურცელზე არის სამართლის წიგნთა ბოლოსიტყვაობა, ხოლო 192 ფურცლად არის სამართლის წიგნთა კრებულის შესავლის ფრაგმენტი. (იხ. ვახტანგ VI, სამართლის წიგნი; ტექსტი გამოსაცემად დამზადა, გამოკვლევა და ტერმინთა საძიებელი დაურთო თინა ენუქიძემ, 1955 წ., გვ. 9).

3. ვახტანგის სამართლის კრებულის ცალკეული ნაწილები პერიოდულად გამოაქვეყნეს თ. ეორდანიამ, ლ. მელიქსეთ-ბეგმა, ი. დოლიძემ, თ. ენუქიძემ და თ. ბრეგაძემ. ვახტანგის სამართლის კრებული მთლიანად გამოაქვეყნა ისიდორე დოლიძემ. (იხ. ქართული სამართლის ძეგლები, ტ. I, ვახტანგ VI-ის სამართლის წიგნთა კრებული, ტექსტები გამოსცა, გამოკვლევა და ლექსიკონი დაურთო ის. დოლიძემ, 1963 წ.).

(1208)

2808

გურამიშვილი დავით. დავითიანი. XIX

78 ფ.; 34×21; ლურჯი ქაღალდი; ახალი ლიდერინის ყდა; რესტავრირებული; თავ-ბოლო-ნაკლები; მხედრული (შავი მელანი), სათაურები და დასაწყისი სიტყვები სინგურით; [XIX ს.]; დაუწერელია 41v.

1. [გურამიშვილი დავით]. — „ქართველთ მეგვართომეთა იგავი.

ღმერთო მაღალო, რომელსა ზე გაქვს საყდართა ჯდომანი,

რომელმან მიეც მიჯნურთა ტრფიალთ სურვილის ნდომანი...» 1r—40v.

2. „სიმღერა დავით გურამიშვილისა გან ტყვეობიდან გამოსვლის, დავითის შესხმა. —

ვინც რომ მე სახლში შემიშვა, გამათბო, გამომშუშაო...“ 41r—54v.

3. „გოდება დავით გურამიშვილისა გან საწუთრო სოფლის გამოტირილი. —

გული ღონდება, ვიწყო გოდება:

ვაი საწუთრო, ცრუო სოფელო...“ 54v—61v.

4. „წიგნი ესე მხიარული ზაფხული(!) რუსულად ამის ხმის სიმღერას ეწოდების: ვესელი ვესნა, თქმული მისივე დავით გურამიშვილისა, ზამთარ-ზაფხულისა და ქარების ბრძოლა. —

ერთს ქალს „რუსული ვესნა...“ 62r.

წყდება: „მათ ღმერთს აწყინეს, გული ატკინეს

მათგან ეს საქმე არ დაიომინა...“ 78r.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერი ზუსტად მიყვება 1955 წლის აკადემიურ გამოცემას. წყდება ამ გამოცემის 252 გვ-ზე, „ქაცვია მწყემსის“ 514-ე სტროფზე, თუმცაღა ორი უკანასკნელი სტრიქონი გამოცემაში სპეციალურად დაბეჭდილია:

„ქმნეს! უშულოვება, უსამართლოება
განმრავლა ქვეყნად“.

2. დასაწყისში ავლია თავი „ამ წიგნთა გამლექსავის გვარისა და სახეუდის
გამოცხადება“, გამოცემით 21—24 გვერდები.

3. ხელნაწერი წარმოადგენს ავტოგრაფის S—1598 პირს. იხ. ავტოგრაფის
დეტალური აღწერილობა — ქართულ ხელნაწერთა აღწერილობა, S კოლექცია,
ტ. III, გვ. 55—61.

4 78v-ზე არის ყოველგვარ შინაარსს მოკლებული მანაწერები.

5, ავადმეორი ტექსტის გამომცემლები ამ ნუსხას მიაკუთვნებენ „ნაგვიან-
ნევი სრული ხელნაწერების“ ა ჩუგუფს და აღნიშნავენ A ლიტერით (იხ. და ვ ი თ
გ უ რ ა ი მ შ ვ ი ლ ი, დავითიანი, 1955 წ. გვ. 303).

(1209)

2829

შ. რუსთაველი, ვეფხისტყაოსანი. 1688

246 ფ.; 26,5X20; ქაღალდი; კოლნეკორგადაკრული მუყაოს ყდა; რესტავრირებული;
პირველი ფურცელი დაზიანებული; მხედრული; (შავი მელანი); სათაურები და დასაწყისი სიტ-
ყვები სინგურიით; გადაწერილია ერეკლე I სახლთუხუცესის პაპუნა ბებურიშვილისათვის 1688
წელს (232v); დაუწერლია: 242r, 244v.

[შ. რუსთაველი. ვეფხისტყაოსანი]. „პირველი დასაწყისი
ვეფხისტყაოსანთა ამბავი ტარიელისა [და ნესტა]ნდარეჯანისა სპარსულისაგან
ქართულად ნათარგმანები.

[პირველ] თავი დასაწყისი ნათქვამია იგ სპარსულად,

გუნბობთ ვეფხის ტყაოსნობით, არსსა შეიქს კორც არ სულად...“

1r—232r.

შენიშვნები: 1. აღდგენილი სიტყვები არ იკითხება.

2. ხელნაწერი ვრცელი რედაქციისაა (იხ. ს. ცაიშვილი, ვეფხისტყაოს-
ნის ვახტანგისეული რედაქცია, 1957 წ., გვ. 106, 107, 111 და სხვ.).

3. 233r—241v არის ვეფხისტყაოსნის ლექსიკონი, შედგენილი გვიან, XIX
საუკ. მეორე ნახევარში.

4. 7r, 15v, 15r, 24v, 30v, 31r, 40r, 122v, 125v, 127r—v, 141r და 210v-ზე
არის კრიპტოგრაფიები, რომლებიც გაშიფრული და გამოქვეყნებულია გ. მი-
ქაძის მიერ (იხ. გ. მიქაძე, ვეფხისტყაოსნის ხელნაწერების შესახებ, და-
ბეჭდილია: ლიტერატურული ძიებანი, ტ. XII, 1959 წ., გვ. 235—238).

5. სოლ. იორდანიშვილის მიერ გამოცემულ წიგნში — „ვეფხის-
ტყაოსნის დანართი და ჩანართი“ — ხელნაწერი აღნიშნულია E ლიტერით. (იხ.
ს. იორდანიშვილი, ვეფხისტყაოსნის დანართი და ჩანართი, 1948 წ. გვ.
87).

6. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ექ. თაყაიშვილს წიგნში: Описание,
ტ. II, გვ. 565—566 და სოლ. ყუბანეიშვილის წიგნში — ვეფხისტყა-
ოსნის ხელნაწერთა სტროფული შედგენილობა, 1959 წ., გვ. 303.

ანდერძები: 1. „...მოსულვარ შედვივარ მე ტა...“

სიცოცხლეშია ლხინსა ვიჯეგ და ვზმიდია

...დი მას... აქეთ თვალსა გარდმეცა ბინდია

მი... სიკუდილს უკან მე დიად გავღარიბდია.

ვედრებულთა ყოველთა ქრისტიანელო

სიქადულლო დედოფალო ღთის მარია მ

მეოხ მექმენ წინაშე ძისა შენისა... ამინ.

ქრეს ტოვ“ (1r).

2. „ბებურიშვილის ღმერთმან ავმაროს, პაპუნა სახელიანი,
ერეკლეს სახლთ უხუცესია, ბძანდების სამართლიანი,

- ბატონისშვილი ერეკლე მოწყალე, დავლათ-სვიანი.
და ქორანიკონი ჯდებოდა ტარი, ონი ვინიანი“ (232v).
3. „... ბილა ბრძენმა სიბრძნითა სოლომონ
გაკვირა, ივ გარდმოვარდა სამჭრითთ ცათა ფრინველი ირაო“ (232v).
4. „ქ. ათას რვას ოცი არის ეს ლექსი.
ქ. ფურცელი ამისი ორას ოცდათორმეტი“. (232v).
5. „ქ. ჩვენს დიდს იმედსა — ალღათ ქვითს წყალობა და სავ... დასავიწყარს ძმას ბატონს...“ (232v).
- მინაწერები: 1. „1874 წ. დაიბადა ნინო ალალინოვი, გიორგობის 6-სა, ასული მიხეილასი“. (242v).
2. „1879-სა წელსა დაიბადა ლიზა ლალთნოვი. ეს თარიღი მართში უნდა შესრულდეს, წინათ არაა დაბადებული“. (242v).
3. „წელსა ჩვენს, ენკენისთვის კე, დღესა ორშაბათს, საღამოს მეხუთე საათზედ მოძიანდა პულმწიფის შვილი ქალაქს, სიონში“ (243r).
4. „აკას მიხვდეს საწადელი, რას ეძებდეს მისი პოვნა,
მაშინ მისგან აღარა ხამს, გარდასრულთა ჭირთა ხსოვნა“ (243r).
5. „გადაწერილია იმავე ხელით, როგორც № 4499“ (244r).
6. „ეს ხელთნაწერი გადაწერილია იმავე ხელით, როგორც ხელთნაწერი № 4499. თუმცა ეს ნომრები სხვადასხვა ვარიანტებს წარმოადგენენ“ (245r).
7. „წელ ჩუაშ, ენკენისთვის კდ; ველიკი კინაზ ვაჟი შვილი მიეცა, დღესა ხუთშაბათს“ (245v).
8. 243v, 246r არის უმნიშვნელო მინაწერები.
9. „ქ. ეენისთვესა რვასა მღთის მშობლობა, თოთხმეტსა — ამალემა პატროსნისა ჯვარისა, უქმე და მარხვა, რაც დღე იყოს ოცდა... [მიეც]ალემა წმინდისა მოციქულისა... მღვთისმეტყველისა, უქმი. მწიფობის თვესა ერთსა სასწაული დიდებულისა სვეტისცხოველისა და კვართისა საუფლოსა... ოცდაექსადიმიტრესი უქმი. ქ. გიორგობის თვესა რვასა მთავარანგელოზის უქმი: ცამეტს უქმი, ოცდაათსა წმინდისა მოციქულისა ანდრიაისი უქმი. ქ. ...საბაობა უქმი; ექსა... ქ. იანვარსა ერთსა წინადაცვეთა; ხუთსა — წინაღლე განცხადებისა, უქმი და მარხვა, რაც დღე იყოს; ექსა — ნათლის დება, უქმი; თექვსმეტსა... ჩვიდმეტსა ანტონის უქმი; ოცსა — ეფთიმესი, უქმი; ოცდახუთსა — გრიგოლი მღთისმეტყველის უქმი; ოცდაშვიდსა აღმოყვანება...ტე რომთა პაპისა და წმინდათა დღთა მამათა ჩვენთა მღვდელთმთავართ სოფლის ქალაქთა დიდისა ბასილისი...
თებერვალსა ორსა მირქმა, უქმი; ოცდაოთხ[სა]... ველდა მორე(?) პოვნა თავისა დიდებულ[სა] ნათლისმცემლისა იოვანესი, უქმი; ქ. აპრილსა ოცდასამსა გიორგობა, უქმი; მაისსა შვიდსა უქმი; ოცდახუთსა მესამედ პოვნა თავისა ნათლისმცემლისა... პავლესი უქმი; კვირიკობის თვესა თუთხმეტსა კვირიკობა, უქმი; ოცსა ელიობა, უქმი; მარიობისთვესა უქმ[სა]. ფერისა... ლის მცემლისა უქმე(!) და მარხვა, რაც დღე იყოს“ (142v—148r).
10. „ქ. ეს ვეფხისტყაოსანი წერეთლის ქალის სალომესი არის, ხვთის მშობელმა და მკვდრეთით აღდგომილმა იესომ მამის დედის ძმების სიცოცხლით მრავალყამიერ ახმაროს წელთა მრავალთა. ვინც ეს სალომეს გამოარვას(!), ათასის პეტრიარქისაგან დაიწყევლოს და... (122v).
11. „ქ. დედას ბატონს მაგათი შვილი მარია მრავალს მოკითხვას და გუბებშვა(?) მოვახსენებ“ (219r).
12. 231v და 232r აშეებზე არის მინაწერები, რომლებიც ძნელად იკითხება.

(1210)

2831

გვიდო დე კოლუმნი, ტროადის დარღვევის ისტორია. XIX

158 ფ.; 17×22; ქაღალდი; შემორჩენილია ტყავავადაკრული მუყაოს ყდის ზედა ნაწილი; ტვიფრული; ქვედა ყდის მაგვირად არის ფიცარი; ბოლო ნაკლული; უკანასკნელი ფურცელი დაზიანებული; მხედრული, (შავი მელანი); სათაურები სინგურით; ზოგჯერ სათაურები ნაწერია მთავრულად; [XIX ს.]; დაუწერელია: 1r—5v. შემოსულია გ. სამაგლიშვილისაგან.

[გვიდოდე კოლუმნი, ტროადის დარღვევის ისტორია].
„პელეოსათვის, რომელმან გაგზავნა იაზონ შოვნად ოქროს მატყლოაანისა. —
თესალონიკეს სამეფოსა შინა, რომლის ქუჭყნისა კაცნი მირმიადონედ
იწოდებოდენ. სამეფოსა ამას ჯდა მეფე ვინმე გუარიანი და მართალი...“ 7r.

წყდება: „...და ვინ არს კაცი იგი, რომელი ისრის ცემითა დაეცა? მათ
რქუტს მას...“ 158v.

შენიშვნები: 1. ტექსტს წამძღვარებული აქვს წინასიტყვაობა:

„რომელსა შინა წერილ არს დარღვევა ქალაქის ტროადისა, ფრილის სა-
კელმწიფოსა და აღშენებამ მისი და დიდნი ამხედრებულნი ბრძოლანი, ვითარ
იბრძოდენ მისთვის მეფენი და მთავარნი ქვეყანისანი და რასათვის გარდამოუბრუნ-
დათ ესოდენი და ესევეთარი სამეფო ტროიანელთა მფლობელთა და ნოხარს.
მინდვრად დაიდვა სრულისა გაობრებითა, და კვალად რომელნი მეფენი და მთა-
ვარნი ებრძოდენ მას და რომელნი მას ეშველებოდენ და რავდენნი ჟამნი იბ-
რძოდნეს და ვინ მათგანი დაეცა ბრძოლასა შიგან და ვითარისა საქურველთა და
ვისის კვეთებითა, ყოვალნივე ესე აქა წვლილუელად აღწერილ არიან.

დაწერეს ესე პირველად მემატიანეთა დით ბერძენმან და ფრილიდარიამ
კეშმარიტთა მოწამეთა ტროიანთა ბრძოლისა, ამაღ, რომე დამერნი(!) იგი თვა:
იყენეს ბრძოლათა შიგან და თვთმხილველ არიან ყოვლისა მის დაწყებითგან
საქმეთა თვისთა, ამისთვისცა მართლადცა აღწერეს იგი.

და მერმელა პირად-პირადთა ჟამთა შინა ომირ ვირლიდომ და ოვიდი სო-
ლომონელმან დაწერეს იგი თვთოველთა მათგანთა, არამე(!) არა მართლიად.
რომელთა შორის მრ.ვალნი სიტყუა უსწორობანი და ტყულ ზღაპარნი მოიბოვ-
ნეს და უფროსდა ოვიდი სოლომონელმან, ფრიადის ცრუ სიტყუა-მოზღაპრები-
თა აღწერა, ვინათგან შთაურებნა დმერთნი, რომელთაცა ძველნი ელენნი პატვის
ჰსცემდენ მაშველებულად ბერძენთა და მბრძოლულად ტროიანელთა და მათ თა-
ნა ყოფილდ ბრძოლასა შიგან, ვითარცა კაცნი ცხოველნი და სხუანიცა ბევრნი
მოზღაპრებულნი და ესე კეშმარიტი მათიან დით ბერძნის მიერ დაწერილ არს.
მეფისა“ (6r—v).

2. ავტორი აღდგნილია ტრ. რ უ ხ ა ძ ი ს მიხედვით (იხ. ქართულ-რუსუ-
ლი ლიტერატურული ურთიერთობის ისტორიიდან XVI—XVIII სს. 1960 წ.,
გვ. 231).

3. ამავე ავტორის აზრით, ტექსტი ქართულად თარგმნა გაიოზ რეკტო-
რმა (იხ. დასახელებული წიგნი, გვ. 231).

მინაწერები: 1. „ელენე იოსებ ბრომლის(!) მეუღლე გარდაიცვალა
იანერის სამსა, ჩყმთ-ს წელსა, 1849 წიგან“ (1r).

2. „1894 წელსა გადავიკითხე ეს წიგნი და ფოიად მომეწონა“ (4r).

(1211)

2840

ქარანაიანი. XIX

III+670 ფ.: 20,5×39,5; ქალაქი (ლურჯი, თეთრი); ჭაფურღი ტყავადაკრული მუ-
ყაოს ყდა; ბოლონაკლული; მხედრჯლი; სხვადასხვა ხელი; შვიი მელინი; სათაურებისათვის
სინგური; [XIX ს.]; კვირისშანი 1800 წ.; დაუწერელია Ir—IIIr; 271r—272v; 294v—295r;
383r—385v, 667v—670r.

[ყარამანიანი. კარი პირველი]. — „ქ. პირველ ჟამად სპარ-
სეთსა შინა იყო კელმწიფე დიდი, რომელსა სახელად თახმურად ეწოდებო-
და...“ 1r.

წყდება: „...წამალი არა დამედვას და ჩემის სიცოცხლის დასასრული
სიკვდილი იყო“. 492v.

შენიშვნები: 1. ტექსტი შეიცავს 6 კარს.

2. ფ. 493რ—667რ კვლავ მეორდება „ყარამანიანის“, 4—6 კარები. წყდება 1888 წლის გამოცემის 490 გვ-ზე.

3. ზედა ყდის შიგნით მხარებზე, 1რ, 668რ და 669რ-ზე არის უმნიშვნელო მიწაწერები.

4. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ექ. თაყაიშვილს წიგნში Описание, II, 639.

(1212)

2841

ალექსანდრიანი. 1871

111 ფ.; 22×17; ქაღალდი; მუყაოს ყდა; დაზიანებული; ნაკლული; აკლია დასაწყისში; მხედრული; გადამწერი: ლისა თავდგირიძის ასული (111v); 1871 წ. (111v); შემოწირულია ივანე გომელაურის მიერ.

ალექსანდრიანი. — „...მიბრძანდი ხილვად, რომელ არს
მაშენებელი კრებისა,
და შენ ხარ მიზეზი მის მზისა, სიცოცხლისა და ვნებისა.

მეფე წყნარი, ღმობიერი ამ ანბავსა იყო სმენად,
მსგავსის მსგავსად მოუბარი, შე-ვით-ვატყევ, არ არს წყენად,
შეუთვალა ქება ბევრი, სიტყვა ტკბილი ლამაზ ენად
და მე ვარ უცხო თქვენად ქვეყნად მეფობა არს გვარად ჩვენად...“

1რ—111v.

შენიშვნა: „ალექსანდრიანი“ ქართულად უთარგმნია ჩხატარასძე პეტრეს (იხ. კ. კეკელიძე: ძველი ქართული მწერლობის ისტორია, ტ. 13, გვ. 262—264).

ანდერძი: „თქვენც მიხთებით ამა წიგნსა აქ მიეცა დასასრული,
ქმნული მისი გარდავსწერე, ვინც ყოფილა კაცი სრული,
მცოტე შრომა მიმილია, სჯობს განცხადდეს დაფარული,
და თუმც შეცთომა ბევრი ნახოთ შენდობის მყავთ მოხარული.
ქნიაქნა ლისა თავდგირიძის ასული. 1871-ს წელსა, მარტის 6-ს“
(111v).

(1213)

2842

ღ. ქვარიანი, წმ. გიორგის წამება. XIX

50 ფ.; 17,5×22; ქაღალდი; ხელნაწერი დევს ტვიფრულ ტყავში, რომელიც სხვა ხელნაწერის ყდის ნაწილია; ნაკლული; აკლია დასაწყისში; ფ. 50 დაზიანებული; ძველი ყდისათვის გამოყენებული ყოფილა ნაბეჭდი ფურცლები; მხედრული; გადამწერი: მარიამ ივანეს ასული აჭრგენისძე (50რ); [XIX ს.]; შემოწირულია გრიგოლ კვალიაშვილისაგან.

[დათუნა ქვარიანი, წმ. გიორგის წამება]: —
„...და გველი აცდუნა ეშმაკმა მისისა მანქანებითა.

სატანამ ჩვენდა ცდუნებად თვალთა არ მისცა ძილი.
გველმა ქალს მისცა, აჭამა, დასცა, აჩვენა ტკბილია,
ქალმა ქმარს მისცა, აჭამა, შაქრის უტკბოსი ხილია,
და სცა და ყოველი დაგვხოცა, შვილი და შვილისშვილია...“ 1რ—50რ.

შენიშვნა: წმ. გიორგის წამება გაულექსავს დათუნა ქვარიანს (იხ. კ. კეკელიძე, ძველი ქართული მწერლობის ისტორია, ტ. 113, გვ. 513; და მიხ. ჩიქოვანი, უცნობი პოეტი დათუნა ქვარიანი, ა. ს. პუშკინის სახელობის, თბილისის სახ. პედაგოგიური ინსტიტუტის მოამბე, ტ. IV, 1947 წ.; გვ. 155—199).

მინაწერი: „წმინდის გიორგის წამება და მოქმედება აღიწერა. [წმი]ნდა[ო] დიდო მოწამე გიორგი, გზადი მკურთხალა. შტატის მღვდლის იოვანე გურგენისძის ასულის ხელითა მარიამისათა“ (50r).

(1214)

2850

კრებული. XIX

65 ფ.; 16×20,5; ქაღალდი; ნაჭრის ყდა; დაზიანებული. ფ. 13, 65 კუთხეები მოხეული აქვთ; ნაკლული; მხედრული; ერთი ნაწილი ნაწერია რუსულად, ხოლო ერთი ნაწილი (ფ. 46v—60v) რუსულ-ქართულად; [XIX ს.]; შემოწირულია ერმალო ჯვარიძისაგან.

1. <იოანე ქართველოვი. გრამატიკა>. „...ნაწილი მესამე. ლექსთ თხზულებებისათვის ანუ სინტაქსისა. — ლექსთ თხზულება არს ნაწილი მესამე ლრამატიკისა, რომელიცა ასწავებს კანონიერსა შერთებასა სიტყუის ნაწილთასა ურთიერთისა შორის...“ 1r—12r.

შენიშვნები: 1. იოანე ქართველოვის გრამატიკა გამოცემულია, გამოცემაში ეს ადგილი არ არის შეტანილი.

2. ხელნაწერის ტექსტი შეყვება S—4439 და Q—732.

3. 1r-ზე მიწერილია „იოანე ქართველოვის გრამატიკა“.

2. Краткое начертание Словосочинения российского 1808 года. Глава первая. — Осоединении частей слова. § 1. Словосочинение есть часть Грамматики, научающая правильно соединению частей слова между собою... 13v—45v.

3. [აბატ მილოტი]. Всеобщая история, часть первая: История до рождения Христова. Первый (!) период, от Адама до Ноя, или от сотворения мира до потопа, Мста мира 1—1656, лет пред рождением Христовым 3984—2328.

ყოვლად საზოგადო ისტორია, ნაწილი პირველი: ისტორია შობადმდე ქრისტესსა, პერიოდი პირველი. ადამიდგან ნოემდდე ანუ შექმნილიდან სოფლისა რღუნადმდე. წელნი სოფლისა 1—1656, წელნი უწინარეს შობისა ქრისტესა 3984—2328.

Почти за четыре тысячи лет до рождения христова Бог сотворил мир...“

კნინლა უწინარეს ოთხი ათასთა წელთა შობადმდე ქრისტესსა დაბადა ღმერთმან სოფელი“...

46r—64v.

შენიშვნები: 1. ავტორი აღდგენილია ტრ. რუსხაძის მიხედვით, (იხ. ქართულ-რუსული ლიტერატურული ურთიერთობის ისტორიიდან XVI—XVIII სს., გვ. 233).

2. ამავე ავტორის აზრით, თხზულების ქართულად მთარგმნელია იოანე ბაზლიძე (იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 233, შენ. 10).

მინაწერები: 1. „Сня Грамматика (!) принадлежит Александру (!) Туманову“ (12 г).

2. „Исак Туманов
Кихосро (!) Туманов.
Гиорги Туманов
Александр Туманов.
Ишот (!) Туманов“ (12 v).

(1215)

2855

ოთხთავი (ფრაგმენტი). XIII

2 ფ.; 23,5×22,5; ეტრათი; უყდო; ნუსხური (შავი მელანი); სათურები სინგურით; [XIII ს.].

[სახარება, მარკოზის თავი]. — „...ოტელი ერთი ათორმეტთავანი, და მისთანა ერი მრავალი...“ (14.43) 1r.

წყდება: „...და ამიერითგან იხილოთ ძე კაცისაჲ. მარჯუწნით...“ (14.62) 1v.

შენიშვნა: 2r—v-ზე არის ლუკას თავის საძიებელი: „ესე თავები არს ლუკას სახარებისაჲ“. საძიებელი მოღვივებულია 2 თავის მე-20 მუხლამდე.

(1216)

2859

ანტონ I. სიმეტნე. XVIII.

39 ფ.; 10×15,5; ქალაღი; ხის ტყავადაკრული ტვიფრული ყდა; 39-ე ფურცელი ყდიდან ამოვარდნილი; თავ-ბოლო ნაკლული; აკლია ტექსტსაც: მე-6 და მე-7 ფურცლებს შორის; მხედრული; შავი მელანი; სათურები სინგურით; [XVIII ს.]; შემოწირულია ალ. ფაღავანიშვილისაგან.

[ანტონ I, სიმეტნე]. — „...სიტყვისანი და რაოდენნი. კი ნაწილნი სიტყვისანი არიან ლექსთა რვა გვარობანი, რომელნიცა ზემო გარდაიდვა და ეწოდნეს სახელი: სახელნაკლი, ზმნაჲ და სხვანი...“ 1r.

წყდება: „...ხოლო შემდგომად შესრულებისა თუ სადამე იხილნესმცა იგინი არ მკამებლად შეწყობილ...“ 39v.

მინაწერები (ნუსხურად): 1) „ძალითა ღისათა, ბრწყინვალე თავადი იესე იშვა ოთხშაბათ მიმწუხრს ღამისას, ჟამსა მეოთხეს, თვესა აპრილს თხუთმეტს, წელსა ჩუჲ, ქუკს ოჲ; მთოვარეს ერთსა“.

2) „ბრწყინვალე თავადი დიმიტრი იშვა ორშაფათს პირველ მარტვისასა თებერვლის კა, მთვარის ა, წელსა ჩუკა“ (ზედა ყდის შიდა მხარე).

(1217)

2865

სამთვარიო და სიზმრის წიგნი. 1859

30 ფ.; 15,5×20,5; ქალაღი; მგარი. მუყაოს ყდა; მხედრული, საზედაო ასოები მთავრულად; შავი მელანი; სათურები და დასაწყისი სიტყვები სინგურით; გადამწერი: ოქროპირ ბახტაძე (29r); 1859 წ. (29r). დაუწერელია: 1r—v, 29v—30v.

„ქალენ დარი თქმული უზდრია(!) წინასწარ მეტყველი-
სამიერ. — უკეთუ დადგეს იანვარი დღესა კვირიაკესა, მას წელსა იყოლ-
ზამთარი ნოტიო, ზაფხული დარე, ქარიანი...“ 2r—28v.

ანდერძი: „ესე სამთვარიო და სიზმრის წიგნი მოთხრობილი გარ-
დაიწერა ხელითა ოქროპირ ბახტაძიდგან, მიერ მომიხსენებდეთ და თუ
რამე შეცთომა იპოვოთ, მკითხველნო, და(!) ნუ მწყევთ. ჩუნთ-სა წელსა, ივლი-
სის კბ-სა რიცხვსა“ (29r).

მინაწერები: 1. „1881-სა წელსა მაისის 10-სა დღესა ძ. მ. ცისკრის დროს“.
(30v).

2. „1873-სა წელსა ოკტომბრის 23-სა რიცხვსა და მთვარესა თოთხმეტსა
დაბნელდა მთვარე და ამო. ვლის დროს ჭონდა სინათლე გვერდზედა, ვიღრე
წირვის დრომდინ, და შემდეგ სულ დაბნელდა, წითლის მზგავსი გახდა და მემ-
რე გარდიყარა, იყო ერთი საათი დაბნელებული“.

3. „1879-ს წელსა აპრილის 10-სა რიცხვსა ინება ეგსარხოსმა იოვანემ
ჩემი გამწესება მეღვრიკისზედ. ნათლისმცემლის ეკლესიაზედ“ (ქვედა
ყდის შიდა მხარე).

4. „მარიაში დაიბადა 1874-სა თებერვლის 15-სა რიცხვსა და მთვარესა
თერთმეტსა, ვახშობის დროს“ (ზედა ყდის შიდა მხარე).

5. „Из книг Окропире Бахтадзе“ (ზედა საცავი ფურცელი).

(1218)

2880

იტალიურ-თურქული ლექსიკონი, 1767

210 ფ.; 16×10,5; ქალაღი; ხის ტყავგადაკრული ყდა; მხედრული; შავი მელანი; გამო-
ყენებულია სინგურიც; 1767 წ. (ზედა ყდის შიდა მხარე); პატრონი მიქანდრიანთ ტერ
იოანე. (210v); დაუწერელია: 1v, 207r—210r. უზის ბეჭედი სომხური ლეგენდით (2r—210v).

[იტალიურ-თურქული ლექსიკონი]. —

„აქაზამია ბენიმეუშე ეუშმეშ

ატუე მიგლია მილე

ამანმანჩინა ოვერ სოლ თარავე, სოლელე...“ 2r—206v.

შენიშვნები: 1. სიტყვები დალაგებულია იტალიურ ანბანზე.

2. ტექსტი შემდეგ ვილასს უსწორებია. ჩასწორებები უმრავლეს შემთხვე-
ვაში გაკეთებულია სომხურ ენაზე.

3. ზოგჯერ იტალიური სიტყვის თურქული შესატყვისის გვერდით არის
ქართული შესატყვისებიც.

4. ფურცლის კიდებზე მრავალი მინაწერია სომხურ და იტალიურ ენებზე.

(1219)

2881

ქართული, 1864

10 ფ.; 22×17,5; ქალაღი; უყდო; დალაქავებული; მხედრული (შავი მელანი); 1864 წ.
(6v).

1. [ქალ-ვაჟიანი]. — „ვაჟი ვინმე იყო ქალაქსა შინა მდიდარი და მოხელე მრავლის თვალის და მარგალიტისა...“ 2r—8r.

2. <მესროფელაშვილი>, „მეფე ირაკლის, კახთა ბატონისა. — ყაზახში წიგნი მიერთვა, ალათ მამათ ხანისა, მაშინვე აყრა არჩიეს, სულ ერთბირად ელებისა, ამაში ბატონმა რა ქნა, შერჩათ ხელი მრჩეველებისა...“ 8r—10v.

შენიშვნები: 1. ერთკლე მეორის ქების ავტორი ჩანს ლექსის ბოლოს. („ამ შეირის გამოთქმელა მესროფელაშვილი არის“).

2. მოგვიანებით ტექსტი ვილაცას ფანქრით უსწორებია.

3. ხელნაწერი აღწევილი აქვს ექ. თაყაიშვილს წიგნში „Описание“ II, გვ. 501—502.

შინაწერი: „ჩუად წელსა თიბათვის (ე) ხუთსა დღეს. სჯობს ესე ქალისა სიტყვა სჯობნიდეს ვაჟის. [ს]“ (8r).

(1220)

2882

კრებული. XIX

13 ფ.; 34×21,5; ქაღალდი; უჯდო; თავ-ბოლო ნაკლული; დაზიანებული; ყველა ფურცელი შუაზე გადაკეცილად ვახველია; მხედრული (შავი მელანი); [XIX ს.]. შემოწირულია ალ. მირიანაშვილისაგან.

1. [ამბავი პილატონ დანათელიისა]. — „...იწყინე იმაზე, რომ ის რასაც ადგება, შენი მოყუარე შეიქნება, შვილო [ნათა]ნელ, კაცი თვრალი ასე იცის, თუ ქვეყანაზე ვიარებო, არ. იცის, თუ თავი მისი დარეტიანებულია... 1r—6r.

2. [უთრუთიანი]. —

„აქა ფოლად დევისა და თაიმურაზ ხემწიფის ომი. ეს გაიგონეს დაღამდა, სადგომს წავიდენ ყველანი, კირჩხიბის ჭანგსა დაესხა, მზეს მოეფარა ბნელანი, სრულიად მიფინა ბნელეთმა, გახდა მართ ვითა მელანი, და მას ღამე გამოისვენეს, იყვიან სისხლთა მსმელანი...“ 6v.

წყდება: „...ხემწიფე ბძანებს: რა არის ამსგან(!) უკეთესია, მერმე ელჩები მოვიდენ ფოლადის იმავ დღესია...“ 13v.

შენიშვნა: „უთრუთიანის“ რედაქციების შესახებ იხ. დ. კობიძე, შაჰნამეს ქართული ვერსიების სპარსული წყაროების შესახებ, 1959 წ., გვ. 162—197 და 231—237.

(1221)

2883

მ. კომაროვი, მილორდიანი. XVIII

74 ფ.; 16,5×20,5; ქაღალდი; რესტავრირებული; ახალი, კოლენკორგადაკრული ყდა; მხედრული (შავი მელანი); [XVIII ს.].

ამ მშავი გარდასავალისათვის ანგლიელისა მილლორ
გიორგისა და ბრანდელბურელისა მარკ ღრაფნასი(!)
ლუჭვისა. —

წარსულს დროებში ევროპელნი არა სრულად ქვანობისა მიმღებნი,
სცხოვრებდნენ კერპთმსახურებასა და მიიღებდნენ კელოვნებითსა ყოფაქცევა-
სა. ანგლიაში შეემთხვა საკვირველი განსაცდელი ჭაბუკსა ამას მილლერდსა,
რომელიც რომ იმყოფებოდა დღესა ერთსა სანადიროსა მინდორსა...“ 1r—71v.

შენიშვნები: 1. ავტორი აღდგენილია ტრ. რუხაძის მიხედვით (იხ. ქარ-
თულ-რუსული ლიტერატურული ურთიერთობის ისტორიიდან XVI—XVII სს,
1960 წ., გვ. 278).

2. ამავე ავტორის ცნობით თხზულების ქართულად გადმოღები არის გლო-
ხა კოტეტიშვილი (იხ. დასახელებული წიგნი, გვ. 279).

მინაწერები: 1. „ქ. მხილველნა ამ წიგნისა ლექსებს აწერენ ხელითა,
გამოცანა შეუთხზვით ბრძენს, კაცთა, სკუთა ვრცელითა

2. „ვარდსა, ყვავილთა ხელმწიფეს, ეკლითა რამე ვნებოდა,
თავსა დაბრუნავს ბულბული, ზედ ელეოდა, ბნდებოდა,
მალმალ უბძანებს ნუგეშსა, მევე მომაღხენ მზეოდა,
და ვარდსაცა გული მოუტლბა, საყვარლად მიეხვეოდათ.“ (71v).

შენიშვნა: ეს გამოცანა მეორდება 73v-ზე.

3. „ქ. უვაცის ხელით გაზდილი ერთი რამე გამს პინასა,
აცვია თეთრი პერანგი, თვი(!) გამს ნაღებ ინასა
მისი მკრეფელ მუშაკი, მაზედ არ იხმარს რკინასა,
და ბატონსაც მოიმაღლებენ, თვსაც(!) უჩვენენ ლხინასა“ (ნიორი) (71v).

4. „აქედგან დაწყებული სულ გამაცანა არის ბოლომდინ.
ქ. ერთი რამ უცხო ნაქმარი სიბრძნეს იძახის, მივირისა,
სახლი უცს ტურფად ნაშენი, ხუროს გამოსვლა უჭირსა,
სიბრძნეს გამოსცემს იქიდამ. სოფელს შენახვა უჭირსა,
ამისი გამომცნობელი ჭკვიანი ბრძენი იქნების“ (ციცინათელა) (72r).

5. „ქ. შარავანდელი მოპფრინამს, ვითა ლამპარი ენთების,
ცეცხლისა ნაბერცკალსა ჰგავს, აბედს არ მოეკიდების,
პატიოსანსა თვალსა ჰგავს, საჭურჭლეს არ დაიდების,
ამისი გამომცნობელი ჭკვიანი ბრძენი იქნების“ (ციცინათელა) (72r).

6. „ერთი რამ ტურფად ნაქმარი, უცხოს მუცლითა, ყელითა,
თვითონ არა სვაშს, არა სვაშ, სხვანი ჩაასხმენ კელითა,
თავზედან ცეცხლსა ადებენ, თვითონ არ არის წყენითა,
ლაპარაკობს და არ ისმის, ნეტარ რა ჰსკულის ენითა“ (ყალიონი) (72r).

7. „კაცი ყანასა ჰსთესემდა, ბრძენი და გულისხმიერი,
გვერთ ედვა თოვლის ნაკვეთი და კუბრი მისი მიერი,
გუთანი ჰქონდა ჩალისა, და კარი მისი ძლიერი,
ამისი გამომცნობელი კაცი ხამს თვით მეცნიერი“. (საწერ-კალამი) (72r).

8. „ამიცანას მოგახსენებ, თავი ეს არის პირველი,
ნადირი რამე მინახავს, უცხო, უნივთო მფრინველი,
სახლი აქვს, ცეცხლი არ დასწვავს, ძნელი არს დასაჭირველი,
ყველა იმაზედ დალატობს, ერისგანი და მწიროველი“ (ფუტკარი) (72r).

9. „ბრწყინვალეო კნიაზო ორბელიანო ასლან, თქვენ რომ ცხენი გვიწყალობეთ, ცალი თვალი აქვს თეთრია, მანდ თურმე მუნით კვდებოდა, აქ გამოაჩნდა კეთრია, წყალში ჩ[ა]გვიწვა, გვარჩობდა, ძლივ მოგვეხმარა ღმერთია, და ნეტავი არც თქვენ გებოძათ, ლარც ჩვენ წამოგვეთრია.“

აფიციგდა, ლეფეთა(!), შეცვლა უცხოთ ფერია, გ[ა]ქმიკვირდა, რა მექნა, არ ენახა თურმე ქერია, ეუცხოვა, მიკუნტა(!), დაეხვია ზურგზე ნწერია და ამისთანა არ მინახამს, გამითეთრდა ასე წვერია.

დალღავითა ვაბრალებდით, დავაკარი ოთხფეხ ნალი, აფანთაღდა წასაქცევლათ, ევენებოდა ვითა მთვრალი, ჯიღაოში ბეჭებშია ძვალი უჩნდა შვთ(!)მთყარლია(!). და ვი-ვისც უღმემაღინ ყავნდა, ვი-ვის თავს(?) მისი ბრალია. ეგონა ა-უ მოხერხდება დილას აღრე ღეურვთ(!)... (72v).

10. „ქ. ობოლი მარგალიტი ხარ, სადაფში ამონაღები, შენი სახელი მეხოშროს(?) გუნებით ამონაღები, ხილი არის თუ წალკოტი, კრიფეთ, ეს არის ბაღები და ამისი გამომცნობელი ბუნებით ამონაღები (მარწყვი)“ (73r).

11. „ქ. ინადირეს და გაიდეს მეფეთა და ხემწიფეთა, ცხენებით შემოუტეეს დარბაისელთა სეფეთა, ნაკრავსა ბევრსა აიტანს, სისხლსა არ იდენს ჩქეფეთა; და ბოლოს ჟამს მაღლა წავიდეს, ძალი ვერ შესწვდეს ყეფითა (ჩოგანი)“ (73r).

შენიშვნა: ეს გამოცანა მეორდება 73v-ზეც.

12. „ქ. ჰკვიანო, თქვენ მეცნიერნო, ეს ამიცნა რა არსო, ერთი რამ მკვიდრი ქონება ორსავ სოფელის კმა არსო, გაზღის და გადიდკეცეს(!) წახდენა ზედაც მანარსო, და იცოდეთ თვალ-მარგალიტამ ამ საქონელზედ მზა არსო.“

ერთი რამე; სულიერი მათამს(?) აღგება მაწყრლივითა, დიდი არის უსაზომო, მხდალი არის ქალივითა, შვმას და ცეცხლს უფთხის, წინ კორდი აქვს მწვანევითა; და მე მინახავს მას მოსდევდენ თავადები ყმანივითა“ (73r).

13. „ქ. მე ერთი თვალი მსმენია, არ არის სხვისა მგზავსია, მაგრამ ასეთი თვალია, არ დედება(!) ფასია, ის თვალი სამათაც ითქმის, მაგრამ ერთისა მგზავსია, და მას გარეშემო ცხრა შადა გარ-მარგალიტი ავლია (სამება)“ (73r).

14. „ქ. ობოლი მარგალიტისა სადაფში ამონაღები, შენი სახელი მეხოშროს(!) გუნებით ამონაღები, ხილი არის თუ წალკოტი, კრიფეთ, ეს არი ბაღები, და ამისი გამომცნობელი, ბუნებით ამომღებელი“ (მარწყვი) (73v).

15. „ქ. იქნევს თავსა და ბოლოსა და ტანსა უჩინახოსა, მას ორი თვალი უყრთა, ვერც ერთმა დაინახოსა, ყვითელი ვარდი დეღამან შვილთათვის შეინახოსა, ქალისა თემში გაგზავნოს, ქალეზმა მოიჩინახოსა.“

16. „ქ. ერთი რამ ვნახე, უცხო რამ, უცხო ნათლი ქვისაგან, მას გალავანი ავლია, ვერცხლია ანუ რქისაგან, უკუეოს არვის არგია, კვეინსა კაცსა მისაგან, ვინცა ამასა გამოსცნობს, ჰსწავლა არა ჰსურს სხვისაგან“ (73v).
17. „ქ. ვნახე სახლი უნათლესი ღთისგან ჩვენთვის მონაფენი, შიგ ტახტი დგას მოკაზმული მძიმე სტაერით მონაფენი, ზედ მეფე წვეს განსვენებით, სრულად ნათლით მონაფენი, და თავმიშველნი მსახურებენ, არღანოს ხმით მონაფენი“. (74r).
18. „ქ. ერთი რამ მაღლა კიდული, სამის ფეხითა მავალი, თავს ხურავს ოქროსა ქუდი, მას უყურებენ მრავალი, უსულით ხმანი მოგვესმის, მკვრეტელთა ყურსა სავალი, და სურნელელების სული ყონის(?) მის გამო გამოშვავალი.“
19. „ქ. ერთსა ახსნასა გიანობით, გამოიციან, სიბრძნე გაქვსო, ერთ ქვეყანას ორთა ძმათა ორთავ ერთი ფერი აქვსო, [ერთს] ჭარი ჰქავს(!) უთვალავი, ერთსა მარტო ტახტი აქვსო, და ერთი მუდამ სიყმეზე დგას, ერთს სიბერე ახლო აქვსო.“
20. „ქ. ერთსა პატარას ჭიხურსა სამი კარი აქვს ნაგები, ლალ-მარგალიტით წყობილი, მკვრეტელთა გულსა(!)დაგები, ორი არს მუდამ გახსნილი, მესამეს დავებაგები, და ბროლისა სვეტნი უყრია ტურფა თლილი და ნაქები.“
21. „ქ. არის ერთი რამ სულდგმული, მავის ტანითა, ბუღითა, არ დაიჭირვის ბორკილით, არც ფეხი სტიკვა ხუნდითა, ზურგსა კიდიასასხლე, მიეზიდება კუდითა, და ვეშვ, მაშინ ძლივსა გამოსცნო, ღვინოსა სვემდეს კულითა“ (74r).
22. „ქ. ზის ერთი ვნაშე მნათობი, კაშკაშებს მოუწყინარი, ხანდახან ახლავს მოყვასნი, ხან მარტო თავის წინ არი, ხანდახან ფერი დაკრახობს მკვრეტელთა მოსაწყინარი, და ამისი გამომცნობელი, აჰა, თქვენ ბძანეთ, ვინ არი“. (74v).
23. „ქ. ერთი რამ მცირედ ნაზარდი, მცირედ ჩანს მისვე თავითა, შეუკრავს მძიმე სომალდი, შიგა ზის მარტო თავითა, როდესაც ბინა მოუნდის, ზღვას შეუტურდის ნავითა, ვინცა ეს ჩქარად ვერ ახსნას, მას შეუმზადე მკავითა.“
24. „ქ. დადგეს ტახტი და დაადგეს გუმბათი, კამარინი, ზედან დაწვევს ზოდები, ვერცხლია ანუ ხიანი, ალის ფერი აქვს ყვავილი, ურიცხვი ვარსკვლავიანი, გარსა უსხედან მთვარენ(!), ქალნი პირ-მარხიანი.“
25. „ქ. მე ათი ძმანი მინახავს, არცეთსა ქონდეს ზდილობა, დაბადებიდამ თავს ადგეს ერთი-ერთისა ცილობა, მუშაობს ტანთ არ აცვია, აჩნია უცოდინრობა, და ვინცა ამასა გამოსცნობს, აჩნია ათი ზდილობა.“
26. „ქ. [ორი] ფრინველი მოვიდა, მაგრამ ბუღიდამ ერთისა, დედით და მამით ერთგვარნი, მაგრამ მწე შორიშორისა, მთასა შუა წვერსა უყურებს, სანავარდო აქვს გორისა, და წყალს დალევს. ვერა გაძლება, დამკარგავია ქორისა“ (74v).

27. „ჯოგი წაუღოთ მოსრულნი, ვესმით(!) ჯოგისა წაღება,
ჯერგი(!) დედოფალი ცოცხალ ა, მკვდართაგან უფრო მკუხრია(!)
ჯოგი ნახეს, მოეწონათ ფრიდონისთვის უაგეთა(!)
ჯაჭვ-მუზარადი აღმასი, ხრმალი ბასრისა მკრელია.
28. ძე არა ესეა მეფესა, დედოფალსა, მზისა დარსა,
ძირსა ბახჩა საბანელად, სარაჯი ვარდის წყალისა,
ძ...ად ლომსა, თვალა მზესა, ტანად გვანდი ედემს ზრდილსა,
ძილი არ ჰქონდა, და უწყო, გამოყარა უმცხოვნელსა. (??) ზრდილსა(?)“ (76r).
29. „ამართა ბროლისა სვეტნი, რა მზემან ნახა, იამა,
უფრქვეული ვარდი, კოკობი, მიზიდვით მიზიამა(!)
[სამქთავე ერთად იდინეს: ბროლმან, ლალმან და იამა,
...კვირთა ცვარი ობოლი, საღაფის კარმან ლიამა“ (77r).
30. „მზილველნი ამა წიგნის, ლექსებს აწერენ ხელითა,
გამოცანა შეუთხზვიათ ბრძენ კაცთა ჰკუა ვრცელითა,
მეც მსურდა ბოლოს მოწერა გონების დამნახველითა,
და გამოცანის დამწერს უძღვნი ქალაქს აბანოთ ცხელითა“.
31. „არ იყო ამ წიგნისთვის ლექსების მოწერა საქირო მაგრამ რადგანაც სხვათ
ენებებინათ, მეცა ამისთვის ვეკადნიერე.
ქ. წავიკითხე წიგნი ესე, არ ძალმიძს სრულად ქებანი,
არ შეირგინა მილორდმან მრავლრაფინასი მცნებანი,
სარძლოს უამბო ყოველი თავისი სხვაგან რებანი,
და როდეს მოჰქონდა აღთქმული, მიეცა დიდი ვებანი.

ქ. იუპიტეს ეხვეწება, მილორდს აქვს ლაწვი რეკლია,
თილისმითა შემაცთუნეს, შენა ხარ გამკითხველია,
კარ დავდგები შებურულად, მისს გზაზედა ვარ მკლილია,
და ბრძანებულსაც აღვასრულებ, ექვსს წელიწადსაც ველია.
ქ. ეს ამბავი ლექსათ ითქმის, ვინც რომ ხელსა ჰყოფს გულითა,
გავრცელდების წიგნი ესე ამბითა კარგ ქართულითა,
ბოლოს ეამს ჰპოვა მილორდმან გარჯილმან დიდათ...
და შეხარის, შესტრფის, შესცინის. თვალნი აღარ აქვს რულითა“ (75r).

(1222)

2884

კრებული. 1800—1801

44 ფ.; 21×16; ქალაღი, ლურჯი; ტვიფრული, ტყავადაკრული მუყაოს ყდა; მხედრულ-
ლი; სათაურები მთავრულად; შავი მელნი; ვადამწერი: დავით მღვდელი (11r, 44v); 1800—
1801 წწ. (11r და 44v); დაუწერელია: 1r—v; 11v; 12v, 76v.

1. „და ვითის მიერ დავითიან-ბაგრატიონისა. საქართულ-
ლომსა მეფისა მეთასამეტისა გიორგის პირმშოს ძისა კელ-ხება. სიმვოლი. —
ლექსი ესე ზემოხსენებული. რ-ლა სიმვოლი, არა არს ჩ-ნისა ენისა ლექსი,
არამედ ბერძული და ესე ნიშნავს ჩ-ნსა ვიდრემე კმასა ზედა აღსარებასა სარ-
წმუნოებისასა...“ 3r—11r.

შენიშვნა: ტექსტს წინ უძღვის „წინასიტყუაობა“. „წინასიტყუაობა. ვინაი-
 გან ჯერ-იყო ჩრნდა, კეთილმსახურთა ერთათჳს, რომელნიცა აღბეჭდულ ვართ
 ბეჭდითა წრისა ნათლისღებისათა, რათა ვიცოდეთმცა აღსარებაჲ წრისა აღმო-
 საველეთისა ეკკლესიისა. ამის კჳმისა მიზეზისა ძლით ვჳყავ შრომაჲ და აღვჳსწე-
 რე განმარტებაჲ სულთა განმანათლებელისა ამის სიმოვლოჲსა (sic), რომელიცა
 არს აღსარებაჲ წრისა აღმოსაველეთისა ეკკლესიისა, ვინაითგან ზოგათა ვიეთთამე
 არა უწყიან განმარტებით აღსარებაჲ ესე გამოუცდელობისა ძლით წეროლთასა,
 რომლისა მეცადინობაჲ მართლმადიდებელთა ქრისტიანეთათჳს ფრიად არს სა-
 ჳირო. და თჳნიერ ამისსა სათნო ყოფაჲ ღრისა ვერ შესაძლებელ არს, ვითარცა
 იტყჳს მოციქული: „თჳნიერ სარწმუნოებისა ვერ შესაძლებელ არს სათნო ყო-
 ფაჲ და არცა განმართლება“ (ებრ. 11,6). ვითარცა კჳლად ჰსწამებს თვითმე
 მოციქული და იტყჳს: „რამეთუ არა განმართლების კაცი საქმეთაგან ჰსჯული-
 სათა, გარნა სარწმუნოებითა ქრისტე იესოსითა“. (გალ. 11, 2, 16).

ამისთვისცა მეცა სჳვიროდ აღმიჩნდა შემეცნებად ამისსა ერთა ჩრნთა და
 აღვსწერე განმარტება აღსარებისა ამის, რაოდენ ძალ ედგა უძღვრებასა ჩემსა,
 და უკეთუ ჰპოვოთ რამე ცთომია. ვითხოვ მოტყეებასა, ვინაითგან ჯერეთ ჰსა-
 კითა ჰსწავლისათა ვარ გამოუცდელ და არა თუ მხოლოდ. ამით, არამედ ჟამი-
 თაცა.

საქართულოჲს მეფისა მეათსამეტისა გიორგის პირმწიჲ ძე და-
 ვით, სრულ იქმნა წელსა ჩუ, თთუჲსა იანვარსა ით“ (2რ—v).

2. „სამეფო ტომართ. უსამღუღ[ე]ლოესსა და უკეთილმსახურესსა.
 მეფესა ჩუჴსნა იმპერატორსა იუსტინიანეს აღაპიტ უმცირესი დიაკონი
 კრძალულებით შრომასა ამას უძღუნი. თავი ა. — ღმერთი არს ყოველთა მე-
 ფობათა შემოქმედ. მყოფი უმაღლესსა ღირსებასა შინა, ში იმპერატორო,
 უმაღლეს ყოველთა ღირსებათა აღგიყუნა შენ ღმერთმან...“ 15რ—44ვ.

შენიშვნები: 1. „სამეფო ტომარის“ ტექსტს წინ უძღვის:

ა) თავფურცელი — „უმაღლესსა და უდიდებულესსა, კეთილმსახურსა
 ჳელმწიფესა მეფესა ირაკლის, მჳყრობელსა ყოვლისა ზემოჲსა საქართუ-
 ჲოჲსასა უუმორჩილესთ მოჳსენება“ (12რ).

ბ) მთარგმნელის გაიოზის მიძღვნა ერეკლე II-სადმი — „უუმოწყა-
 ჲესო ჳელმწიფეო, სრულებით ზედმიწევნამან სიბრძნის მოყუარებისა თქუწნი-
 სამან...“ 13რ—v (მიძღვნის ტექსტი იხ. საქართველოს სახელმწიფო მუზეუმის
 ქართულ ზელნაწერთა აღწერილობა, საქართველოს საისტორიო და საეთნოგრა-
 ფიო საზოგადოების ყოფილი მუზეუმის ზელნაწერები (H) კოლექცია, ტ. I,
 1946 წ., გვ. 56—57).

გ) ცნობები აღაპიტ დიაკონის შესახებ (14რ—v).

2. აღაპიტ დიაკონის შრომის ქართულად მთარგმნელი არის გაიოზ
 რექტორი (იხ. კ. ჳეკელიძე, ეტიუდები, V, გვ. 16).

3. ამ თხზულებისა და ზელნაწერის შესახებ იხ. ტრ. რუხაძე, ქართულ-რუ-
 სული ლიტერატურული ურთიერთობის ისტორიიდან XVI—XVIII სს., გვ. 230.

ანდერძები: 1. „მე მღუღელმა დავით ვჩხიბე სარწმუნოების წიგი(!) ესე
 აპრილს ა, ქრეს აქეთ ჩუა, ქკს უფო, მახმედის აქეთ ჩხიე“ (11რ).

2. „აღაპიტის წიგნი ესე ვჩხაბე მე მღუღელმა დავით ქკს
 უპმ, ნოემბრის იე“ (44v).

მინაწერები: 1. „ესე წიგნი ეღიშერ თუ მანოვის არს“ (1v).

2. „სულით და გულით ვმადლობ მექვდრეს ამა წიგნისას და მრთელსე
 ვსძღუნა მადლობით მისი მარად უნდი და ურგები მონა და მცირე ძმა ევ-
 აბაშიძე, 18³/₂₃ 38“ (უკანა ყდის შიდა მხარე).

(1223)

2885

მარკოს ავრელიელი. საყოფაქცევო ჰსჯა. XVIII

137 ფ.; 17X21; ქალღლი; ტვიფრული ხის ტყავგადაკრული ყდა; მხედრული; ბოლონაკ-
ლული; შავი მელანი; [XVIII ს.]; დაუწერელია: 2v—3v; 136r—v.

„საყოფაქცევო ჰსჯა. მარკოს ავრელესი, რომის კე-
ისრისა. წიგნი პირველი. — პაპისა ჩემისა ვერუსისაგან ვისწავლე სიპ-
დაბლეს და უშურველობა...“ 4r.

წყდება: „...შენის სამათაშოს(!) სიცოცხლეს შედგებოდა, ვითარცა საზ-
ღვრის დამდებელისად...“ 134v.

შენიშვნები: 1. ტექსტი 12 წიგნისაგან შედგება.

2. ზედა ყდის შიდა მხარეზე და 1r-ზე არის კრიპტოგრამები.

3. ქვედა ყდის შიდა მხარეზე უნდა იყოს კრიპტოგრამული ანბანი.

4. „საყოფაქცევო ჰსჯა“ ქართულად უთარგმნია გაიოზ რექტორს (იხ.
ტრ. რუხაძე, ქართულ-რუსული ლიტერატურული ურთიერთობის ისტორი-
იდან XVI—XVIII სს., 1960 წ., გვ. 286).

მინაწერები: 1. [დავით გურამიშვილი]. — „გული ღონდება, ვიწყო-
გოდება, ვაჟ“ (1r—2r). (შდრ. დავითიანი, 1955 წ. მე-9 გამოცემა, საბჭოთა მწე-
რალი, გვ. 226—230).

2. [დავით გურამიშვილი]. —

„ეო, მეო, აქეთ მომხედო...“ (135r—v).

(შდრ. დავითიანი, დასახელებული გამოცემა, გვ. 187—191).

3. „მცირეო(!) სენის ეგზომ შიში, ვგონებ, სიმხნეს ვერად გვანდეს,
აწ ამისთვის ვბედავ კითხვად, თუ პასუხი არა გზარდეს,
მან რაღა ყოს, ვის გლახ წყლული როდისთგან დავგიო სწვავედეს,
და ...რომ ოდესმე დაუამდეს.

მზეო, მხედავ გარდასრულსა, საწუთროსა ლხინისაგან,
ვარდს ფურცელი აღარა აქვს, ზამთარ ყინვა-თვრთილისაგან.
ლალი ქარვად გარდამქმნია, მთვარევე შენის პირისაგან
და რატომ წყინობ, წამალს ვითხოვ, შეპყრობილის კირისაგან.

ბრძენი შევიქმენ აწ ჯელი, საწერელს ჯელი ვახელი,
ვისთვისაც გული ვახელი, ვერ ვიქმნ მისი მნახელი,
მიყვარდა, მისი საჯელი, ვინ მზედ არის დამსახელი,
და ის ჩემი მოსახელი ნეტამც საუბრად ვახელი.

ეს ვის ასმია სულ დგმულსა, ჯელს უთხრა, ნუ ხარ ჯელიო,
გატირებ სისხლის ცრემლითა, დაწვი ნუ გაქვან სრულიო,
ცეცხლსა მოგიდებ უშრეტსა, ნუ დაგეწვების მწველიო,
და წადი და სხვათა უპკრიტე, ჩემთანა ნუ ხარ მსგელულიო.

ერთი სული მიდგს, სიკვდილო, მოყვრისთვის შემიწირავსო,
სხვა შენთვის ველარ დავბადო, ვერ მოგცემ, ნუ ვიკვირავსო,
იგ არს პატყეთა მიზეზი, სად ვარდქვეშ ბროლი სკვირავსო,
და სული მას მიყავს, არ ვიცი, ჩემთვის რა გაუპირავსო“ (137r).

4. „წელსა 1807, დეკემბრს 15“ (137v).

5. „იანვრის, წელსა ჩყლა“ (137v).

6. 137v-ზე არის უმნიშვნელო მინაწერები.

(1224)

2886

ივანე აღმეროვი. ბიბლიური ისტორია. 1848.

46 ფ.; 17,5×22,5; ქაღალდი; უყდო; დაშლილი; მხედრული; ავტორი: ივანე აღმეროვი (46v); 1848 წ. (46v); გადაწერის ადგილი: ახალციხე (46v).

⟨ივანე აღმეროვი, ბიბლიური ისტორია⟩.—„თავი 1. ისრაელეები მოინდომებენ მეფის აღმორჩევასა თავიანთ-თვს და ლთიც პირუჭლ მეფედ გამოურჩევს მათ საულსა: — ოდესაც მოხუცებულ იქმნა სამუელ, თავისი შვილისა და პატრონობის აღმსუბუქებლად თავის ორს შვილებს(!) იოველს და აბიას დაადგენს...“ 1r—46v.

შენიშვნა: შრომა წარმოადგენს ძველი აღთქმის ზოგიერთი წიგნის მოკლე შინაარსის გადმოცემას.

ანდერძი: „წელსა 1848 მაისის 15-სა. ივანე აღმეროვი. ახალციხე“ (46v).

(1225)

2887

ქილილა და დამანა. XIX

169 ფ.; 33×20; ქაღალდი (ლურჯი); რესტავირებული: კოლენკორის ყდა; მხედრული; შავი მელანი; სათაურებისათვის, სტროფებისა და აბზაცისათვის გამოყენებულია სინგურა; [XIX ს.]; ფურცლების დაზიანების გამო ტექსტი დაზიანებულია; დასაწყისი და ბოლო ფურცლები აკლია.

[„ქილილა და დამანა“]. —

„...და ერთი მუშკსა ყნოსს, სხვისა — სისხლია, გვამსავე მოაქვს დასაბრანძესა...“ 1r.

წყდებ: „...ცისა უსწრაფე მთვარის უმაღლე, დაღმა ღვარისებრ ჩასაქანებლად.

ხან ორთქლსავითა აღმა ამრბენი, ღრუბელსა შერთვის არ შეკრებულად...“ 169v.

შენიშვნა: 1. ტექსტი სულხან-საბა ორბელიანის რედაქციისა.

2. ტექსტი გამოცემულია რამდენჯერმე. უკანასკნელად 1962 წელს ალ. ბა-რამიძისა და ე. მეტრეველის რედაქციით (იხ. სულხან-საბა ორბელიანი, თხზულებანი, ტ. 11). ხელნაწერი იწყება ამ გამოცემის პირველი წიგნის 189 გვ-დან და წყდება მეორე წიგნის 260-ე გვერდზე.

(1226)

2888

ალექსანდრე მაკედონელის ისტორია. XIX

I+13 ფ.; 17×21,5; მოლურჯო ქაღალდი; უყდო; დაშლილი; თავ-ბოლონაკლული; დალა-ქავებული; ფ. 6—8; მხედრული; ჰვირნიშანი; გვირგვინი (1 ფ.); [XIX საუკ. I ნახევარი]. დაწერილია: 1r, 13v.

[ალექსანდრე მაკედონელის ისტორია]. — „...თვისსა ათა ათასი ლომი და ალექსანდრე მიუშვა პირისპირ მათსა ათასი კამბეჩი უსწავ-ლელი და ლომთა მათ შეიპყრეს...“ 1r.

წყდება: „...და ჰკითხვიდა ძესა თვისსა ყოველსავე მათთჳს, რაოდენიცა შემთხვეოდა მას, ხოლო იწყო კანდაკუს...“ 13r.

შენიშვნა: ტექსტი განსხვავდება კვინტოს კურციოსის ცნობილ შრომიდან (შდრ. S—1273, S—2480b, S—2390-ს.).

შინაწერი: „მის ბრწყინვალეობას ორბელიანოვის კნინას ელისაბედს, მოწყალეს ხელმწიფეს“ (1v).

(1227)

2889

კარაბადინი. 1844

1+20 ფ.; 22×17,5; ქაღალდი; უყდო; დალაქავებული; მხედრული; 1844 წ. (1v); დაუწერელია: 1r; 20v.

[კარაბადინი]. — „ქ. კარაბადინის ჰკვანი ბრძენისა. თუ კაცსა ან ვისაც თვალი სტკივა, ან სიწითლე, ან თეთრი მოვიდეს, ნახე...“ 1r—20r.

ანდერძი: „ქ. წელს ენკენისთვის 28, ჩემდ (1844) აღიწერა ესე კარაბადინი“ (1v).

შინაწერი: „1845 წელს ჰრისტიშობის 17 მობძანდა ჩვენი სულის მამა ნერსისი“ (3r).

2890

თავად-აზნაურთა სია 1783 წ. ტრაქტატიდან.

გადატანილია საბუთების კოლექციაში Sd—5506.

(1228)

2891

გალობანი (ფრაგმენტი). XIX.

4 ფ.; 21,5×17,5; ქაღალდი; უყდო; დალაქავებული; მხედრული; [XIX ს.]; დაუწერელია: 4v.

[გალობანი]. — „ალაღე პირი ჩემი და აღავსე იგი მადლითა, აღმოსთქუა გულმან ჩემმად დიდება დედოფლისა და შევამკობდე დღესასწაულსა მისსა, ბრწყინვალედ მშვენიერსა და გვირგვინოსანსა...“ 1r.

წყდება: „...წერილთა მიერ ჰსჯულისათა მოგვესწავა ჩვენ მორწმუნეთა ვითარმედ ყოველი წული პირველ საშოსა განმღებელი წმიდა უფლისა იწოდოს. აჰა, დღეს ვიხილეთ ჩვენ პირმშო ზეცით და ქვეყანით და სარწმუნოებთა ვადიდებთ...“ 4r.

(1229)

2892

ფრაგმენტი. XVIII

1 ფ.; 40×11; ქაღალდი; შემორჩენილია გვერდის ნახევარი; უყდო; ფურცელი სამადაა აკპრილი შუაზე; ნუსხა-ხუტური; (შავი მელანი); [XVIII ს.].

[ფ რ ა გ მ ე ნ ტ ი]. — „...ბუნებითი იგი სირცხვილი და შიშ... იმღერდიან, ჩამამცა იყო უძვირ... მისლვასა...“ 1r.

წ ყ დ ე ბ ა: „...თეატრონ ...დახედვად საქმეთა საძაგელ... დედათა მროკველ-თა აღრე[უ]ლთა მამათა თანა, რომელთა განაგდიან...“ 1v.

შენიშვნა: ქაღალდზე, რომელშიც ჩადებულია ხელნაწერი, ფანქრით აწერია: „მთავარ-დიაცვანი ნიკოლოზ ოქრომკედლიშვილი“.

(1230)

2898

კუროთხევანის ნაწილები. XVIII

19 ფ.: 14,5×10; ქაღალდი, უყდო; დაშლილი; დალაქავებული; კიდევები შემომწვარი; ნაკლული; აკლია — დასაწყისში, შუაში და ბოლოშიც; იწყება მე-11 რვეულიდან; ნუსხური; შავი მელანი; სათურები სინგურით; [XVIII საუკ.] შემოწირულია ნიკო ოქრომკედლიშვილის მიერ.

[„კუროთხევანის ნაწილები“]. — „...მნებისა, რომელმან კურისა მის რჩეულისა პავლეს მოციქულისა...“ 1r.

წ ყ დ ე ბ ა: „...მაისსა მ. თრთვლმან აენოს ცოტა ვენაქთა; ზამთარი ტფილი, გაზაფხული წვმიანი, სთუჭლი გრძელი და შეზავებული; თრთვლმან ავ-ჯსტოსა ზეგანთა ნაშრომს აენოს...“ 17v.

შენიშვნა: შემორჩენილი ფურცლების მიხედვით „კუროთხევანის“ შედგენილობა ასეთია: „ლოცვა პირველ თევასა ნაყოფთა“ (1v—2r); „კუროთხევა ყურძენსა ზედა“ (2r); „ლოცვა გუშლის ცემულისა“ (2r—v); „ლოცვაა წმიდისა დიდებულისა ტვირიფონისი ვენახთა ზედა და ბოსტანთა და ყანათა“ (3r—4v); „კალანდარა(ჲ), თქმული ეზრა წინასწარმეტყველისა“ (4v—7r); „ათორმეტთა თუშთანი საკემატონი კრძალვანი“ (7r—v); „ასოთსამღერალი მართალი და ჭეშმარიტი“ (7v—10r); „შესწავებაჲ პაერისა ძრვისა და ქუხილისა“ (10r—14v); „პანაშვიდი ცოცხალთოვს“ (14v); კალენდრული ცნობები. — „უკეთუ იყოს ზედნადები ია...“ (16r—15v).

მიწაწერი: „კუროთხევანის ნაწილები ესუ შემოვწირე მთავარმა ნიკო ოქრომკედლიშვილმა“ (1r).

2898

დ. დადიანის წერილი ბროსესთან.

გადატანილია მ. ბროსეს არქივში — N 146.

(1231)

2910

კრებული. 1801

134 ფ.; 34×20,5; ქაღალდი (მოლურჯო); რესტავირებული; დასაწყისში აკლია; ჩამოკლია მაგარ ყდაში; კიდევები დაზიანებული აქვს; მხედრული (შავი მელანი); დასაწყისი ასოები სინგურით; აქვს კვირინიზანი (ფ. 1, 2, 3...); 1801 წ. (3v); გადამწერი გაბრიელ რატივეი (3v); დაუწერელია: 119v; 134r—v.

1. <გაბრიელ რატივევი>. „მცირედი რაიმე მოთხრობა როსიისა. — ალვადო ბაგენი ჩემნი ქელითურთ და დავსტკბე მე ყოველითურთ. განცხადება მნებავს უკვე, ძმანო და უსაყვარლესნო მეგობარნო...“ 1r—92v.

შენიშვნა: ტექსტს წინ უძღვის ავტორის შესავალი.

2. [კალენდარული ცნობები]. — „ვისაც გენებოსთ ცნობა, თუ რომელი დღე არს თვეთა შინა კვიმატი, ყოველივე ამას ქვემორე აღიწერება თითოეულად.

იანვრის(2) ორს და (14) თოთხმეტს,
ფებერვარს (23) ოცდასამს და (26) ოცდაექვსს...“ 92v—104v.

3. [გაბრიელ რატივევი.—*მეე, მოყვასნო, ნუ დამგმობთ*].—
„*მეე, მოყვასნო, ნუ დამგმობთ, აწე მოგითხრობთ მე რასა, ნახეთ მუხთალმან სოფელმან, ვით მაწყო ლექსთა წერასა...*“ 105r—112r.

შენიშვნა: ტექსტს ბოლოს ერთვის მინაწერი: „ესე მცირედი ლექსნი ერთისა ჩემისა საყვარელისათვის წარმოვსთქვი თავადმა გაბრიელ რატივევა“ (112r).

4. „თეჯლისი. —
მოი მტილო, მდიდარო, ვარდ იერიქო,
გულს მაპკურე ნამი, ვითა ცვარია...“ 112v.

5. „თეჯლისია. —
სევდის ბალსა შეველ ნახვად ყვავილთა,
თავმობრით შეენოდა უხოდ იანი...“ 112v.

6. „თეჯლისი. —
მეა, მწუხრებით შორით მომთქმელსა,
ინდ ლახვარი მწყველელად გულსა დამეგო...“ 113r.

7. „თეჯლისი.—
კელქმნილსა გაჭრა მწადს აწე მე ველად,
ესრეთ მყოფი ვისლა შევეწყნარები...“ 113r—v.

8. „თეჯლისია. —
მე, მნათობო, შენგან ესრეთ ვნებული,
შემიწყალე თულა კვლა გებრალეები...“ 113v.

9. დილდირ ჩირს კმა. —
ზესთა მზეო, მალრიბთ მზეო,
ცეცხლსა მიგზებ კერაზეო...“ 114r.

10. „ქაფარ ბარუხათის კმა. —
დისკო მზისგან საჩენად, კაცთ მალხენად
ნათლისა მომფენად, მეი, შენსა სხივს ნუ მამორვებ...“ 114r—v.

11. „კეკელო კეკლუცოს ქმა. —
მაშვრალი გზისა სვლისაგან. ულონო ქმნილი მზისაგან,
მივხვდი სიამეს მისაგან, ვინ არს კელმწიფა მეფეო...“ 114v.
12. „მუსათაზდის(!) ქმა. —
აწ სოფელს მყოფსა, ამ სამყოფსა, მას ვმონო მარად,
ვისთვის მე გული დადაგული მიძღვნია ლარად...“ 114v—115r.
13. „მუხამბაზი. —
აწ ვის ვამგზავსო ხე აღვა რგელი,
საროსა მგზავსი ედემს დარგული...“ 115r—v.
14. „მუხამბაზი. —
ვიწყვილი(!) სურვიდეთ ვარდის კილვითა,
კვქნები მარადის ინდის კილვითა...“ 116r.
15. „მუხამბაზი. —
ფარვანისებრ გარს ვლი შენთან კლებითა,
ეტნისის ცეცხლს ნულარ მიგზებ დებითა...“ 116v.
16. „თეჯლისი. —
დღე და ღამ მიწყევ შენს გონებაში ვარ,
შემიწყალე, ჯუბა წითელო ქალო...“ 116v—117r.
17. [ლექსი]. — „პირ მანგსა ჰშვენის ხალნი, ამაღ მედების აღნი.
შორით მისა მკვრეტელსა, ცნობის მიმხდია ძალნი...“ 117r—v.
18. [ლექსი]. — „მე, საყვარელო, შენის გონებით.
მე სიმდიდრე მიჩნს თავის წონებით...“ 117v.
19. [ლექსი]. — „პარსა ბადრსა გშვენის ღაწვთა ხალობა,
მისთვის დამისშირდა ისართ მალობა...“ 117v—118r.
20. [ლექსი]. — „ქართველთა ძეთა, გულად მხნეთა ჩვენ წილჯდომილთა,
ვედრი გვისმინონ, შეგვისმინონ, ჩვენ წილჯდომილთა...“ 118v—119r.
21. [ლექსი]. — „ამ წიგნის აღწერისათვის გიძღვნი სასუფეველსა,
ვარვის საქმისა მქონეს, შენის მტერისა მძლეველსა...“ 119r.

შენიშვნები: 1. 120r—133v არის: „მეგობართან მისაწერი ბარათი“-ს, „ბატონთან და ბატონისშვილთან მისაწერი ბარათი“-ს, „დასთან მისაწერი ბარათი“-ს და „სამძიმრის ბარათი“-ს ნიმუშები.

2. 104v-ზე წარმოდგენილია ბიოგრაფიული თარიღები: „ქქს უბ — ოთხას ოთხმოცსა — და ქტეს აქეთ ჩღუბ — ათას შეიდას ოთხმოცდათორმეტს — ოცდა ერთის შევსრულდი და მეორეში ჩაედევ ივლისის 13, დღესა კვირიაკესა ვშობილუარ მთოვარის 17. კოლეშვი(!) ასესორ კნიაზ გაბრიელ რატივეი.

ქქს უბა, ამ წელს, მარტს 23, მთოვარის 22 შეაღამისას, სამშაბათსა პატარა გიორგი დაიბადა.

ქ-კს უბდ, ამ წელს, ნოემბრის დ. მთოვარის 15. ღამე ოთხ საათს, ოთხშაბათს პატარა დიმიტრი დაიბადა.

ქ-კს უბგ, ამ წელს, მარტს 26. ხუთშაბათს განთიადისასა პატარა ანასტასია დაიბადა.

ქ-კს უბთ. ივნისის 28, დღესა პარასკევსა შუა დღისას მთოვარის 17 პატარა ოსები დაიბადა.

ქ-კს უბზ, დეკემბერს 22, მთოვარის 2, ღამე სამ საათს გასულს, დღესა ხუთშაბათსა პატარა ბექან დაიბადა.

ქ-კს უბთ დედაჩემი ანა მიიცვალა, იანვრის კზ.

ქ-კს უბა მამაჩემი ბეჟან მიიცვალა, ფებერვარს 12.

წელსა ჩემ, ივნისის 16, მთოვარის 28... კვირას დღესა იყო გასული საათი... (მოგვიანო მინაწერი, 104v).

3. ხელნაწერი შესაძლებელია გაბრიელ რატიევის ავტოგრაფს წარმოადგენდეს.

4. 119r-ზე არის მინაწერი: „დემეტრთან სასუფეველი დაუმკვიდროს ამის დამწერსა, რადგან ხელი მუყეა(!). შრამისთ აღმწერსა(!) ღირსია ქებისა შესამკობისა“.

5. ბოლო ლექსს მიწერილი აქვს: „1842 წელსა, იანვრის 1-სა დღესა, თ. სვიმონ რატიევი უძღვნის რიოდ(!), სიტყვას მდაბიურს ლექს, ნეტარხსენებულს მამასა თვისა თ. გაბრიელ რატიევს“ (119r).

2911

სხვადასხვა დოკუმენტები.

ნაწილი გადატანილია Sd № 2317—2340; Rosd № 3065—3141; Armდ № 153.

(1232)

2912

კრებული. 1811.

131 ფ.; 35×21,5; ქალაღი; მუყაოს ტყავადაკრული ტვიფრიანი ყდა; მხედრული (შავო მელანი); სათაურები სინგურით; კვირნიშანი: 1808 წ. და გვში; 1811 წ. (109v); გადამწერი: სპირიდონ იაშვილი (109v); დაუწერელია: 1r—18v; 21v; 58v; 69r—75r; 110r—131r.

1. [პეტრე მოგილა]. „აღსარება მართლისა სარწმუნოებებისა კათოლიკე და სამოციქულოსა ეკლესიისა მართალმადიდებელთა აღმოსავალთასა წყალობითა ღრისათა პატრიარქ ნეკტარიოს წრისა ქალაქისა იერუსალიმისა და ყრისა პალესტინისა ყთა მართალმადიდებელთა ძმათა და საყუარელთა შვილთა გიხაროდენ, ხოლო უფლისა მიერ მადლი მშვიდობა, და წყალობა იყავნ თქნ ყოველთა თანა...“

აღსარება მართლისა სარწმუნოებისა აღმოსავლეთისა მართალმადიდებელთა წრისა კათოლიკე სამოციქულოსა ეკლესიისა. —

კითხვა პირველი: რაჲ ჯერ არს დამარხვად მართალმადიდებელთა ქრისტიანეთა მიერ, რათა დაიმკვიდრონ ცხოვრება საუკუნო?

მიგება: სარწმუნოება მართალი და საქმენი კეთილნი, რამეთუ ორნი ესე, რომელსა უპყრიეს იგი არს მართალმადიდებელი ქრისტიანენი...“ 23v—58r.

შენიშვნები: 1) ფ. ფ. 19—23 არის „შესავალი წიგნისა ამის“, (შდრ. ხელნაწერ. H—1751-ს).

2) ავტორი აღდგენილია ტრ. რუხაძის მიხედვით (იხ. ტრ. რუხაძე, ქართულ-რუსული ლიტერატურული ურთიერთობის ისტორიიდან XVI—XVIII სს., 1960 წ., გვ. 208); ამავე ავტორის აზრით „აღსარება“ თარგმნილია არჩილ მეფის მიერ. (იხ. დასახელებული წიგნი, გვ. 209).

2. „ეპისტოლენი წმიდისა ეგნატი ღმერთშემოსილისა, ეპისტოლენი მარიამ კასოვოლელისა წისა ეგნატისა მღუდელ მოწამისა მიმართ მთავარ ეპისკოპოსისა ღწის ქალაქისა ანტიოქიისა. — მარიამ მწირი ივე ქრესი ეგნატი ღთ შემოსილსა ნეტარსა ეპისკოპოსსა ანტიოქელთა სამოციქულოსა ეკკლესიისა ღწისა მამისა...“ 59r—68v.

შენიშვნა: თხზულება თარგმნილია გ. მთაწმიდელის მიერ. (იხ. კ. კეკელიძე, ეტიუდები, ტ. V, გვ. 41).

3. „წმიდათა შორის მამისა ჩვენისა იოანე თქროპირისა კოსტანტინუპოლელ პატრიარქისა. ღწივე მშვენიერნი ჰსწავლანი, რომელსა ეწოდების მარგარიტ. თავი I, მოთმინებისათვს. გვაკურთხენ მამაო. — დიდ არს საყვარელნო მოთმინებისა მადლი და სულგრძელებისა და რათა არა სულმოკლე და მოწყინე ვიქმნებოდეთ...“ 76r—109v.

შენიშვნები: 1. კ. კეკელიძის აზრით თხზულება თარგმნილი უნდა იყოს ექვთიმე ათონელის მიერ (იხ. კ. კეკელიძე, ეტიუდები, V, გვ. 71).

2. ტექსტი შედგენილობით ზუსტად ისეთია, როგორც მოცემულია კ. კეკელიძის დასახელებულ წიგნში.

3. ტექსტს ერთვის „ზანღუცი წიგნისა ამის“ (109v).

მინაწერები: 1. „აღიწერა თთუშსა ივლისს 18, ქრისტეს აქეთ 1811, ხოლო ქართულსა ქორონიკონსა 499. სპირიდონ იაშვილი“ (109v).

2. „ესე სამნაწილელი წიგნი ერგო ალექსანდრეს და ნიკოლოზს აფხაზოვთ წელს 1848, იანვრის 28, ვინც მოიპაროს, ან ამოხიოს გაუწყრეს სამება“ (109v და 114v).

3. „აღიწერა სამნაწილი. ესე თვესა ივლისს 14, ქრეს აქეთ 1811. სპირიდონ იაშვილი, შენდობის მოქმენ“ (68v).

*(1233)

2918

ხრონოგრაფი. XVI:II—XIX

372 ფ.: 30×19; ქაღალდი; ტყავდაკრული ტვიფრული ხის ყდა (ყდის ორივე ფრთა მოცილებულია, ჰიისაგან დაბრუნდი); მხედრული (ტექსტის პირველი ნაწილის სათაურები და საზედაო ასოები სინგურით; მეორე ნაწილი — ყავისფერი მელნით; საზედაო ასოები ასომთავრულით): [XVIII—XIX სს.]; ხელნაწერი გადაწერილია ორი პირის მიერ; პირველი ნაწილი 1r—164v, მეორე — 165r—372v; დაზიანებულია: 92, 209, 236, 283 და 372 გვ.

[ხრონოგრაფი]. — „სათნო უჩნდა სიბრძნითა შემოქმედსა მას ღმერთსა და უფალსა, რათა შექმნას სოფელი ესე მრავლითა სიბრძნითა მისითა და აურაცხელითა სახიერებითა თვისითა...“ 1r—372v.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერს წინ უძღვის „ზანდუკი წიგნისა ამის საქმეთა, რომელსა გარე შეიცავს შემოკლებით მოუჩრობა. დაწყებული დასაბამითგან სოფლისა მეფობადმდე კოსტანტინე პალეოლოგოსა, უკანასკნელისა ბერძენთა მეფისა“ (1r—Vv).

2. ხრონოგრაფი შედგება 256 თავისაგან.

3. ხრონოგრაფი ქართულად თარგმნეს ბ ა გ რ ა ტ ს ო ლ ო ლ ა შ ვ ი ლ მ ა და ა რ ჩ ი ლ მ ე ფ ე მ, იხ. H—294 ხელნაწერის ანდერძი (128r). სათაური აღდგენილია ამავე ხელნაწერის მიხედვით.

4. იხ. კ. კ ე ე ლ ი ძ ე, ძვ. ქართ. მწერლ. ისტორია, ტ. I, გვ. 469, 1951 წ.

მინაწერები: ტექსტის ხელითა: 1. „მაისის თ-ს დავიწყე“ (ქვედა ყდის შიდა მხარე).

2. „ქრისტე აღიღე მეფე არჩილ“ (355r).

3. „ქრისტე აღიღე მორწმუნე მეფე არჩილ“ (357v).

(1234)

2915

განზრახვანი. XVIII

43 ფ.; 9X7; ქალაღი: ტყავგადაკრული ტვიფრული ყდა (ახლად რესტავირებული); მხედრული, სათაურები და საზედაო ასოები სინგურით; [XVIII ს.]; თავ-ბოლონაკლული.

[ზ ა ქ ა რ ი ა გ ა ბ ა შ ვ ი ლ ი, გ ა ნ ზ რ ა ხ ვ ა ნ ი]. — „...თვისი უკუდავი კორცი და სისხლიც რომ არ დავიშურვა, და ორის ხელიღამ და ორის ფერხი-დამ უშურველად მოგცა...“ 1r—43v.

წყ დ ე ბ ა: „...იფიქრე. თათ ჩემო, რომელმან ღმრთის ორგულებაში გა-ატარე ცხოვრება შენი. თუ ღმრთისაგან...“.

შენიშვნები: 1. განზრახვანი შედგება 6 ნაწილისაგან. ხელნაწერს აკლია პირველი სამი ნაწილი.

2. ტექსტი იწყება მესამე ნაწილის მეოთხე თავიდან. შდრ. Q—724 ხელნაწერს (145r—169v).

3. ხელნაწერი შედგება თავებისაგან:

ა. „სასუფეველი არს სულთა სამეფო ცათა შინა, სამყოფი ანგელოსთა და ყოველთა წმიდათა სასუფეველისათვის“ (8r—21r).

ბ. „ჯოჯონგეთი არს შინაგან გულსა ქვეყანისასა, სახელი სიმწარისა სამკვიდრებელად ეშმაკთა და კაცთა, ნებსით ეშმაკ ქმნილთა: გოდებით მოხსენება ქირთა ჯოჯონგეთისათა“ (21v—32r).

გ. „ძალნი ცათანი შეიძინენ, ოდეს იხილონ ძე კაცისა მომავალი, ღრუბელი ღრუბელთა ძალითა და დიდებითა მრავლითა, მეორედ მოსლვისათვის“ (32r—43v).

(1235)

2916

მღვდელთ-მსახურების წიგნი. 1755—1756.

309 ფ.; 22X17,5; ქალაღი: ტყავგადაკრული ტვიფრული ხის ყდა (მოცილებული); მხედრული, სათაურები და საზედაო ასოები სინგურით; 1755—1756 წწ. (295r); ხელნაწერი გადაწერილია ორი პირის მიერ: პირველი — 1r—292v, 295v—313v; მეორე — 293v—294r, 314r—319v; დაზიანებული. თავნაკლული, ტექსტს შიგადაშიგ აკლია ფურცლები; დაუწერელია: 201v, 262v; კვირნიშანი — გვირგვინი.

1. <ლოცვანი>. — „...მოწყალებისათ და მყავ მე ცოდვილი...“ 1r—11v.

2. „ლოცვა პარაკლისისა სავედრებელი ღმრთის-მშობლისა დღითი-დღე სათქმელი. — ჰი, ყოვლად წმიდაო დედოფალო, ღმრთის-მშობელო ქალწულო...“ 11v—12v.

3. „ლოცვა დღითი-დღე ჯვარისა ცხოველისა. — ჯვარო მფარველო, ყოვლისა სოფლისაო...“ 13r—18v.

4. „უკეთუ კვირა ძალი იყოს, თავიდგან ბრძანე: აღდგომილი ჭლისაგან შეგვივრდებით შენ, უფალო, და ქუეით ლოცვები მიწყალე და სამეზიანი, და ზედ ეს მოაბი. — ყოვლად წმიდაო სამებაო, სამებაო ერთ არსებაო...“ 19r—47r.

5. „უკეთუ საუფლო დღე იყოს და ან წმიდათ კაცთ სახარება ჰქონდეს, ეს ფსალმუნი რიგით და მას უკან სახარება და მიწყალე. — აუარბდით უფალსა, რამეთუ კეთილ, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობა მისი...“ 47v—81r.

6. „იბაკონი წმიდისა ღმრთის მშობელისანი, რომელსა დაუჯდომელი ეწოდების, ყოველთა დღეთა სათქმელი; შესხმა ქება და ძალი. — ღმრთის-მშობელო ქალწულო, გიხაროდენ მიმადლებულო...“ 81v—90v.

7. „ლოცვა სავედრებელი ყოვლად წმინდისა და ცხოველსმყოფელისა ჯვარისა პატიოსნისა ყოველთა დღეთა სათქმელი და სავედრებელი...“ 90v—92v.

შენიშვნა: ტექსტი ნაკლულია, აკლია დასაწყისი.

8. [სინანულის ლოცვები]. „ლოცვა ორშაბათისა სინანულითა მთავარ ანგელოზთა. — ჰი, მრავალ-მოწყალო უფალო, ამისთვის მოვივლტვი შენდა...“ 92v—107r.

9. „ჟამნი სადილისა; სამ ჟამნისანი. — ლოცვითა წმიდათა მამათა ჩვენთათა უფალო იესო ქრისტე, ღმერთო. შეგვიწყალენ და გვაცხოვნენ ჩვენ, ამინ...“ 107r—116r.

10. „ჟამნი მეცხრე ჟამისა. — წმიდაო ღმერთო, მამაო ჩვენო, კსნი იბ...“ 116r—122v.

11. „სამოციქულო და სახარება შვიდეულთა კვირიაკისა. — ფსალმუნი: იყავნ უფალო წყალობა შენი ჩვენ ზედა...“ 122v—144r.

12. „ჭირის კანონი. — ჭირსა ჩემსა უფლისა მიმართ ღაღადყავ და ისმინა ჩემი...“ 144r—153v.

13. „ჟამნი სერობისა. — ლოცვითა წმიდათა მამათა ჩვენთა უფალო იესო ქრისტე...“ 153v—164r.

14. „ოხითა იბაკონი მგზეფისა; ორშაბათს. — ზეცისა მკედრობათა მთავარანგელოზნო მიქაელ და გაბრიელ, გვევდრებით ჩვენ...“ 164r—167r.

15. „ოხითა იბაკონი აღდგომისანი. კმანი რვანი. ოხითა, კმა პირველი. — რაჟამს ლოდი იგი დაბეჭდულ იყო ურიათა მიერ და მკედარნი სციდეს უბრწენლსა გვამსა შენსა...“ 167r—171v.

16. „ოხითა იბაკონი მარხვათანი და ზატიკთანი. ვიწყებთ მეზვერისა და ფარისეულისა კვირით, ვიდრე ყოველთა წმიდათა კვირიაკედმდე... — ვეველტოდეთ ფარისეულისა მის სიმაღლესა...“ 171v—191v.

შენიშვნები: 1. ტექსტის დასასრულს სწერია: „განსრულდა ოხითა იბაკონი მარხვათანი და ზატიკთანი. ძალითა ღმრთისათა(!) ამინ“.

2. ტექსტში შეტანილია იბაკობი: შიო ასურისა (173r), წმიდისა ლაზარესი (176r), წმიდათა მამათა ნიკიელთა (187v). დოდო ქართველისა (188r), დავით გარეჯელისა (188v) და იოანე ზედაძნელისა (189r).

17. „თვეთა მეტყუელებანი ძალითა ღმრთისათა წლითი-წლად; თვესა სეკდენბერსა აქუს დღე ლ“; დღეთა აქუს ყამი იზ და ღამეთა ყამი იზ.ა“. დაწყება პირველისა ინდიკტიონისა ახლისა წელიწადისა, ქსენება ღირსისა მამისა ჩვენისა სვიმიეონ მესვეტისა... — ყოვლისა დაბადებულისა შემოქმედო...“ .192r—283r.

შენიშვნები: 1. თვეთა მეტყუელებანი სეკდენბრის პირველით იწყება და ავვისტოს 31 თავდება.

2. თვეთა მეტყუელებაში, სხვა ლიტურგიკულ მასალასთან ერთად, შესულია ქართულ წმინდანთა და მოწამეთა (ქეთევან დედოფლის, დავით და კოსტანტინესი, გრიგოლ ხანძთელის, წმიდა ნინოსი, ანტონ ქართველის, მარია დედოფლის) დღესასწაულების განწესება.

18. <შესხმანი>. — „ბასილისა ყოველთა სენთა საკურნებლად შეცოდებულთა სულთა...“ 283v—284r.

შენიშვნა: ტექსტი შეიცავს, მღვდელთ-მოაზრების ბასილის, გრიგოლის, იოვანე ოქროპირის, ნიკოლოზის და მოწამეთა მთავრის გიორგის — შესხმებს.

19. <საეკლესიო კალენდარი>. — „წმიდა აღდგომა აპრილს რდ. დიდ-ალებანი დღენი ნვ...“ 285r—303v.

შენიშვნა: საეკლესიო კალენდარი მოიცავს 1756—1793 წლებს.

20. ლოცვა. — „...ველთა სულისა ჩემისათა საცინელ...“ 304r—309v.

შენიშვნა: ხელნაწერს აქვს რვეულებრივი აღრიცხვა, შედგება 39 რვეულისაგან.

მინაწერები: 1. „დაბნელდა ჩვენ-სა წელსა კათათვის ივ-ს დღესა“ (284v).

2. „წახდა მონასტერი ამავე რიცხვსა და თვესა დავით გარეჯა“ (284v).

3. „ეს წიგნი ეკუთვნის მიხეილს მჭე...“ (309v).

4. „სვიმონ მჭედნოვი“ (309v).

2927

ტიამის კორესპონდენციები საქართველოს შესახებ.

გადატანილია სხვადასხვაში № 116.

2928

მღვდლობის ქარტა გაცემული ანტონ II-ისაგან.

გადატანილია დოკუმენტების კოლექციაში Sd—5507.

2927

მორიგე ჭარის განჩინება გადაწერილი შანშოვანის მიერ.

გადატანილია დოკუმენტების კოლექციაში Sd—2341.

(1236)

2938

სია საქართველოს კათალიკოსთა. XIX

2 ფ.; 35,5×21,5; ქალაღი; მხედრული (შავი მელნიი ნაწერი); სახედაო ასოები მთავრულით; დაუწერელია 1v—2v; [XIX ს.]—ჰვირნიშანი: 1819 წ.

რიცხუ	ვინ იყუნენ ეპისკოპოსნი ანუ საიღამ იწყებინ ს საქართუშლოსა შინა	ქრისტე-სიღამ წელი	რიცხვი	ქესით წელი	
	განმანათლებელი საქართუშლოსი:		16	ნიკოლოას [1152 წ.]	1150
1	იოანე	318 ¹	17	მიხაილ [1136 წ.]	1160
2	იაკოვ	364 ²	18	თიოდოსი	1169
3	იიოვ (!)	379 ³	19	იოანე [1195 წ.]	1171
4	ილია	405 ⁴	20	თეოდოსი [1209 წ.]	1202
5	სვიზონ ⁵	408	21	ნიკოლოას [II 1212 წ.]	1209
6	იოანე		22	ეფთიმე [1240 წ.]	1216
7	გიორგი ⁶		23	ნიკოლოას [1284 წ.]	1240
8	ვასილი		24	აბრაამ	1279
9	მობილა ⁷	434	25	ეფთიმე [1340 წ.]	1301
10	მიხაილ ⁸	446	26	ვასილი [1348]	1345
	ვანტანგგორგასლანის დროს კათალიკოსი საქართუშლოსი:		27	დოროთეოს [1372]	1357
	პეტრე ⁹ [500 წ.]	473	28	გიორგი	1375
1	სამუილ [526 წ.]	499	29	ელიოზ [1399 წ.]	1391
3	თავუჟეგ (!)	541	30	მიხაილ [1406 წ.]	1396
4	ჩიგირმან [550]	542	31	დავით [1416 წ.]	1407
5	საბა [545?!]	555	32	ელიოზ	
6	ველავიოს [565 წ.]	560	33	თიოდოსი	
	ამის დროს მოვიდნენ ვამეტნი მამანი შუა მდინარით: 1. იოანე; 2. დავით; 3. სტეფანე; 4. იოსებ; 5. ზენონ; 6. ანტონი; 7. ისე; 8. თათე; 9. შიო; 10. ისიდორე; 11. აბიბოს; 12. მიხაილ; 13. პიროს; 14. ილია დიაკონი		34	შიო [1460 წ.]	1430
7	მეკარი [580]	572	35	დავით [1488 წ.]	1462
8	სუმონ	581	36	ნიკოლოას [1492 წ.]	
9	სამოილ [578—597] [სამუილ II 601 წ.]	587	37	აბრაამ [1516 წ.]	1494
10	სუმონ	600	38	ვასილი [ორი წელი იმედა]	
11	ბართლომე [622]	603	39	დოროთეოს [1527]	1522
12	იოანე [626]	620	40	მელქისედეგ [1530 წ.]	1525
13	ბაბილა [630]	622	41	ვერმანე [1558]	1532
14	თაბორ [*]	663	42	ნიკოლოას [1559 წ.]	1548
	ან თაბორიღამ ვიდრე იოანე კათალიკოსამდე არღარავინ იყო კათალიკოსნი ვინაჲდგან იყო ქვეყანათა აღრევა ვდრე დავთ (!) აღმაშენებლამდის. და ამ დავით აღმაშენებელმან დადგინა კათალიკოსი იოანე.		43	დომენტი [1623 წ.] [იოანე, ზაქარია]	1559
	იოანე [1132 წ.]	1089	44	მალაქია	1580
			45	ვედემოს [1639 წ.]	1634
			46	ქრისტეფორე [1660 წ.]	1642
			47	დომენტი [1678]	1660
			48	ნიკოლოას [1696 წ.]	1675
			49	იოანე [1700 წ.]	1688
			50	ვედემოს [1710 წ.]	1704
			51	დომენტი [1741 წ.]	1705
			52	ბესარიონ	1724
			53	ნიკოლოას [1744 წ.]	1741
			54	ანტონი [1788 წ.]	1744
				[იოსები	1756
			55	ანტონი	1788
				რუსეთს წარვიდა	1810
				ამას ქვეითნი ექსარქოსნი	
			1	ვარლამ	1811
			2	კანტრა (!) გაი ხსნა	1815
			3	თეოდულიკტე	1817
				იონნა	1821

1. გარდაიცვალა 350 წ. 2. ბერძენია; იქმნა ეპისკოპოსად 350 წ. შვეა... ბაქარის მიერ. მიიღვალა 379 წ. 3. სომეხი; გარდაიცვალა 405 წ. 4. ილია მიიღვალა 408 წ. 5. გარდაიცვალა 428 წ. 6. გრიგოლი. 7. 429 წ. სპარსი. Огрхашен 434 წ. 8. მიიღვ. 460 წ. 9. ერთი აკლია, მიხაილ მეორე (თ. ყორღანიი).

* აქ აკლია: იოანე; კლიმენტი+890 წ.; მალაქია; იოანე; (მელქისედეგ); ილარიონი; ონოფრე.

შენიშვნები: 1. სქოლიოში ჩატანილი შენიშვნები გაკეთებულია თ. ჟორდანიას მიერ.

2. კვლარატულ კავებში ჩასმული რიცხვები და სიტყვები ჟორდანიასეულია. რიცხვები აღნიშნავს გარდაცვალების წელს.

3. ზოგან თ. ჟორდანიას წითელი მელნით დასმული აქვს ჭვარი.

4. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ე. თაყაიშვილს, *Описание*, ტ. II, გვ. 660.

მინაწერები: 1. „წითელი მელნით შევამსე თ. ჟორდანიას“.

2. „ჭვარი ნიშნავს მიცვალებულის წელს“.

(1237)

2939

საქართველოს მეფეთა შთამომავლობის ხე. XIX

1 ფ.; 42×35 სმ; ქაღალდი; მხედრული; (სქემა შესრულებულია სხვადასხვა ფერის საღებავებით); [XIX ს.]; დახატული იასე იოსების ძე სულხანოვის მიერ; კვირნიშანი 1836 წ.

„საქართველომასა ანუ ივერიის შთამომავლობა, თუ ვისის ტომისაგან არიან მეფენი მისნი ბაგრატოვანადმდე, ამაწინამდებარითა ხითა იცნობების პირველის მეფის ფარნავაზი დამ, ვიდრე მირიან ხოსროვიანდმდე და მეგრემ მირიანი დგან ბაგრატოვანამდე და ბაგრატოვანი დამ რუსეთის მპყრობელობამდე“.

შენიშვნები: 1. იწყება ადამ-ევით, თავდება — გიორგი XII-ით.

2. ბაგრატოვანთა „გენეალოგიური ხე“ შედგენილია ვახტანგ VI მიერ (შდრ. Q—844 ხელნაწერის 64—78 ფ. ფ.).

3. გენეალოგია თავდება ვახტანგის შვილების დასახელებით (იხ. თ. ჭყონია, გორკოც ოლქში აღმოჩენილი ქართული სიძველენი, «ლიტერატურული ძიებანი», IV, 1948 წ., გვ. 255—279).

4. Q—844 ხელნაწერთან შედარებით ხელნაწერი შეესებულება, მასში შეტანილია იმერეთისა და კახთ მეფეების ნათესაობა.

ა. „შემდგომად განყოფისა იმერთა მყოფნი ბაგრატოვანნი, ნარინდ-ავით — სოლომონ“.

ბ. „შემდგომად განყოფისა კახ ბატონნი ბაგრატოვანი, დავით — გიორგი XII“.

5. ამ სახის ნუსხა იხ. S—4990 ხელნაწერში, გვ. 444—445. იგი დახატულია ბაქოში 1822 წლის 22 თებერვალს.

6. სქემა მეფეთა გენეალოგიისა, შეესებული სახით, ინახება ლენინგრადის აღმოსავლეთმცოდნეობის ინსტიტუტის ქართულ ხელნაწერთა კოლექციაში (ფონდი P—4). იხ. თ. ჭყონიას დასახელებული შრომა.

7. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ე. თაყაიშვილს, Описание, ტ. II, გვ. 659.

მინაწერი: „ქარტა ესე შეთხზულ არს ვახტანგის მიერ, ლეონის ძისა ბაგრატიონისა. დახატულ არს მეშვიდე კლასის მოწაფის იასკე იოსების ძის სულხანოვისაგან“.

(1238)

2942

სახარებისა და სამოციქულოს საკითხავები (ფრაგმენტი). XVIII

3 ფ.; 13,5×8,5; ქალღი; ნუსხური; სათაურები და საზედაო ასოები სინგურით; [XVIII ს].

[სახარების, სამოციქულოს, ფსალმუნის საკითხავები]. — „...ფსალმუნი. იყავნ უფალო წყალობაჲ შენი ჩუენ ზედა და ვჲთარცა ჩუენ შენ გესავთ. [ი]ხარებდი: მართალნი უფლისაჲ მიმართ...“ 1რ—3რ.

მთავრდება: „...ვითარცა მესმის ვსჯი და სასჯელი ჩემი მართალ არს, რამეთუ არა ვეძიებ ნებასა ჩემსა, არამედ ნებასა მომავლინებელისა ჩემისა მამისა ზეცათასა“.

შენიშვნები: 1. ტექსტი შეიცავს საკითხებს:

ა. [...მიმართ] ეპისტოლე. — „მანო, განმართლებულ ვართ სარწმუნოებითა და მშუღობაჲ გაქუს ღმრთისაჲ მიმართ...“.

ბ. „სახარება მათესი. — მას ჟამსა შინა წარმოვრიდოდა მიერ იესუ. მოსდევდეს მას ორნი ბრმანი...“.

გ. წებრაელთა მიმართ ეპისტოლე წმიდისა პავლე მოციქულისა. — „მანო, რომელი-იგი ანგელოზთა მიერ წითქვა სიტყუაჲ, იქმნა მტკიცე...“.

დ. „სახარება მარკოზის. — რქუა უფალმან თვსთა მოწაფეთა, რამეთუ ვითარცა ელეა რაჲ გამობრწყინდის...“.

ე. [საქმე წმიდათა] მოციქულთა [საკითხავი]. — „მათ დღეთა შინა, ვითარცა აღასრულებდა იოვანე სრბასა თვსსა...“.

ვ. [სახარება მათესი]. — „მას ჟამსა შინა იოვანეს რაჲ ესმნიეს საპყრობილესა შინა საქმენი ქრისტესნი...“.

ზ. [ფილიპელთა მიმართ]. — „მანო, ესე ზრახვა იბრაზებოდენ თქვენ შორის...“.

თ. „სახარება ლუკასი. — მას ჟამსა შინა შევიდა იესუ დაბასა...“.

2. ხელნაწერის სათაური და საკითხავის თავები აღდგენილია S—2916 დახმარებით. იხ. ამ ხელნაწერის გვერდები (132v—137v).

3. ტექსტის გადამწერი ბესარიონ ორბელიშვილი უნდა იყოს. შდრ. S—286 (84r) და S—3269 (227r—261v, 267r—271v) ხელნაწერებს.

მინაწერი: „ეს წიგნი ბესარიონის არის“ (3v), იგულისხმება კათალიკოსი ბესარიონ ორბელიშვილი.

(1239)

2943

ლოცვა (ფრაგმენტი). XVIII

3 ფ.; 13,5×8,5; ქალაღი (ლურჯი); ნუსხური; [XVIII ს.]; კვირნიშანი 1715 წ. (2—3 ფ.).

⟨ლოცვა⟩. — „...საღთოსა საიდუმლოსათა განსვენებულ იქმნას, რაჟამს მოიღოს უკუღავი წა საიდუმლოჲ, წმიდისა ტრაპეზისა შენისაგან...“ 1r—3v.

წყდება: „...და ლმობიერებითა აღსრულებად და მარხვთა წმიდათა ბრძანებათა შენათა, უკეთუ სიტკბოებისასა...“.

შენიშვნა: ტექსტში ჩართულია ასოების რიცხობრივი შესატყვისი: კ—ოცი—დან წ — ათათასამდე (1v).

(1240)

2951

დოგმატურ-პოლემიკური კრებული. XVIII

106 ფ.; 15,5×10; ქალაღი (სხვადასხვა); უცდო; ნუსხური (1r—76v), მხედრული (77r—106v); სათურები და საზედაო ასოები სინგურით; [XVIII ს.]; გაღამწერი — ნიკოლოზ ჩაჩიაშვილი (76v); დაზიანებულია; ბოლონაკლული, ერთი ფურცელი ამოვარდნილია (16), აკლია ფურცლები; კვირნიშნები: 1789 წ. (15—17 ფ. ფ., 99—101 ფ.), 1790 წ. (22—23 ფ. ფ.).

1. „ყოვღად ბრძნისა ევსტრატის ნიკიელ მთავარ-ეპისკოპოსისა მოსახსენებელი შემოკლებული. თუ ოდენ(!) რომნი და ეკლესია მათი და რასათვის საღთთა აღმოსავლისა ეკლესიათაგან განიჭრნეს. — იუ[ო] ოდეს მყუდროება აქვდა ყოველსა საეკვესიოსა(!) დაწყნარებასა და ერთისა მხოლოსა ყოველთა მიერ მსახურებულისა ღმრთისაჲ სამათა...“ 1r—13r.

შენიშვნები: 1. ტექსტის სათური ძნელად იკითხება, აღდგენილია A—1132 ხელნაწერის მიხედვით (35v—41r).

2. ევსტრატის ნიკიელის ამ პოლემიკური თხზულების შესახებ იხ. კ. კეკელიძე, ძვ. ქართ. მწერლ. ისტორია I, გვ. 456, 1951 წ.

3. გაღამწერს 20v-ზე დაუწყია ახალი ტექსტი, „სიბრძნისაგან მრავალთა ფილოსოფოსთა ძველნი“, შემდეგ გადაუშლია.

2. [სამოთხის კარი]. — „სწავლაჲ მეცნიერთათვის თქმული აღვიარება, რომელ არს ღმერთი და ან რჯული, ორბელის, ყოფილის საბაწოდებულის ნათქვამი. — სარწმუნოებისათვის მართალი და უბიწო მჯობისა, რომელი მოგვითხრეს წმიდათა მამათა. მოძღვარი კითხავს ყრმას ვისმე, და ყრმა მიუგებს: ვითარმედ, შენ ვინ ხარ. — მოძღვარი კითხავს: — შენ ვინ ხარ? ყრმა მიუგებს და ეტყვის ქრისტეანე ვარ...“ 21v—71r.

შენიშვნები: 1. სამოთხის კარი რედაქციულად განსხვავდება საბას ვეტოგრაფისაგან. შდრ. A—303 (1—62 გვ.).

2. ხელნაწერიდან ამოკრებილია კათოლიკური ხასიათის მუხლები.

3. იხ. ივ. ლოლაშვილი, სულხან-საბა ორბელიანი (საიუბილეო კრებული), 1959 წ., 135—150 გვ.

4. A—303-თან შედარებით იტყვევებ: რომ ხელნაწერში დამახინჯებულია სა-
ქუთარი სახელები: აპოლინე, უნდა იყოს აპოლინარი; დიოსკორე—
დიოსკოროს; პეტროს კამფლი—პეტროს კანაფელი; პალკ-
გიოს დანაოტ—პელაგიოს, ნავატოს. დამახინჯებულია ლექსიც (71 v).

5. ხელნაწერი შედგება 225 მუხლისაგან.
ბ. სამოთხის კარს წინ უძღვის მარწამსი: „მარწამს ერთი ღმერთი, მამა
ყოვლისა მპყრობელი, შემოქმედი ცათა და ქუჩანისა და ერთი ღმერთი იესუ
ქრისტე, ძე ღმრთისაჲ მხოლოდ შობილი...“ (21r—v).

7. ტექსტს ერთვის ანდერძი: „ლოცვაჲ ყავთ. სარწმუნოებისა მართლისა,
ხოლო საქმით ცოდვილისა სუღხან-ყოფილი ორბელის შეილისა, ხოლო
აწ მონაზონობისა საბა უნდოსა, უდაბნოსა ბერისა ნათლის-მცემლის
მონასტრისა, გარჯითა მრავლითა მყოფისა, რომლისა მიერ ვამოწვილივით აღი-
წერა წმიდაჲ და უბიწო აღსაარება. და აღიარებს ამას და ესე არს მის მიერი
აღწერილი სიმოცლისათჳს სასწავლო უსწავლელთა ყრმითა და ყრმათათჳს“.
(ფიქრობთ, ანდერძი ნიკოლოზ ჩაჩიკაშვილის მიერა დაწერილი).
ანდერძს ერთვის საბასელი ლექსი:

„ვიყავ ვითარ და მჯობდა ვერად,
ვიქმენ ბერად, ვემსგავსე ვერად“ (71v).

ბ. ამაზე გამოტანილია მწვადებელთა სახელები: ნესტორ 25v; აპო-
ლინე 26r; დიოსკორე 26v; პეტროზ კამფლი და კაიანი 38v; პა-
ლკგიოს და ნაოტ 53v; გრიგოლ ნოსელი მართლმადიდებელი (67r).

9. 45r-ზე მოთავსებულია ბეჭედი მხედრული წარწერით: მწღთ ნიკო-
ლოზ.

3. „ვითარ ჯირ-არს აღსაარება წინაშე მოძღვრისა და მოწაფისა მიერ. ვი-
თარ შეუძლებელ არს ცხოვრება. — საყვრელი(!) ძმაო, ღმრთისმეტყველნი
ორთა საქმეთა იტყვიან...“ 71v—76v.

შენიშვნები: 1. შდრ. H—108 (123r—136v), და A—303 (147—154 გვ)
ხელნაწერებს.

2. გამოყოფილია თავები: „ლოცვაჲ აღმსაარებელსა ზედა“ (73v). „ლოცვა
განტყვევისა“ (75v).

4. „წიგნი აღსარება. — მოძღვარმან სიტკბოებით მიიყვანოს მოწა-
ფე და თქვას: კურთხეულ არს ღმერთი ჩვენი, მეუფეო ზეცათაო...“ 77r—106v.

წყდებ: „...თუ ცილი დასწამე ვისმე და ტყუილი მოუგონე, რას სიტ-
ყვით და რას მიზეზით...“.

შენიშვნა: 1. აღსარება დაყოფილია თავებად. იგი შედგება 10 თავისაგან.

ანდერძი: „გასრულდა სარწმუნოებაჲ ჩ ჩიკს ძის მღვდელ ნიკოლოზ.
უფალო, მშვიდობით აჴმარე კორნილის და თომას“ (76v).

(1241)

2953

თვენი. XIII—XIV

191 ფ.; 20,5×17,5; ეტრათი; უცდო; ნუსხური (სათაურები და საზედაო ასოები სინგუ-
რით, საზედაო ასოები მთავრულით); [XIII—XIV სს.]; თავ-ბოლიჩაკული, ხელნაწერს აკლია
შვიდაშიგ ფურცლები.

1. <თუ ესა ნოენბერსა იგ>. — „...სარწმუნო უბიწო, ანგელოზ
ქუეყანისა, სუეტ ეკლესიისა, ხარისხ მოძღურებისა და სწავლისა...“ 1r.

15. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV

2. „თუ ესა ნოენბერსა იდ. წმიდისა მოციქულისა ფილიპესი, წმიდისა იპატრისი, ერთისა მღვდელ-მოწამისა ტიტეზ მამათავანისაჲ, ბგ.ი. ყოველი სასობჲჲ. — საქმე აღმყვანებელად ხედვისა მიმართ მოიგე...“ 1v—6v.

3. „თუ ესა ნოენბერსა იე. წმიდათა აღმასრულებელთა გურია, სამონა და აბიბოს მოწამეთაჲ, დ. მოგიცემი. — აბიბოს ყოველად ბრძემან და სამონა ღმერთმემოსილმან და გურია დიდებულმან...“ 6v—9v.

4. „თუ ესა (ნოენბერსა) ივ. წმიდისა (მათესი) და წმიდისა ბარაქლამ მოწამისაჲ. რაჲჲჲ მწყ.ლე. — რომელი განიკითხავს გულსა კაცთაჲსა, ოდეს იგი საღმრთოდ შენი წაიდერებაჲ...“ 9v—14r.

5. „თუ ესა ნოენბერსა იზ. წმიდისა გრიგოლისაკვრველთ-გოქმედისაჲ, დგ.ი. ვითარმედ გხადოდი. — რაჲ სახელ გდვით შენ, ბრძენო გრიგოლი...“ 14r—19v.

6. „თუ ესა ნოენბერსა იმ. წმიდისა მოწამისა პლატონისი და წმიდისა პრთმანთზისი, დგ.ი. ჟ სასწაული. — სავსემან სიმკნითა სულისაჲთა წორტა შენთა დაბძარვაჲ და დაქრად ასოთა შენთაჲ...“ 20r—24r.

7. „თუ ესა ნოენბერსა ით. წმიდისა აბდიასი და წმიდისა მოწამისა აზისი და წმიდისა მოწამისა დასისი. წმიდანო მარტვ. — საუნჯე სულისაჲ ბრწყინვალე იქმენ და მის მიერ განათლებულ...“ 24r—27r.

8. „თუ ესა ნოენბერსა კ. წინა დღე და წმიდისა პროკლესი და წმიდისა გრიგოლი დეკალოლელისაჲ(!), ჯჲა. ეჲა დიდებული. — ეჲა: დიდებული საკვრველი, რამეთუ ბრწყინვალე ცაჲ ცათა უვრცელესი და საყდარი მადლისაჲ...“ 27r—31r.

9. „თუ ესა ნოენბერსა კა. ტაძრად მიყვანებაჲ ყოველად წმიდისა ღმრთის მშობელისაჲ. უფლო ღლ ტყა ჯჲა. ეჲა დიდებული. — დღეს განსცხრებოდეთ თქუენ, მორწმუნენო, გალობით შესხმითა ვადიდებდეთ ქრისტესა...“ 31r—35r.

10. „თუ ესა ნოენბერსა კბ. დღესასწაულისაჲ წმიდისა მოციქულისა ფილიმონისი და წმიდისა მოწამისა კიკლიასისი, ჯჲა. ეჲა დიდებული. — აღსწერდა რაჲ დავით დიდებასა შესნა კალმითა საღმრთოთა, სულისა წმიდისაჲთა...“ 35r—39v.

11. „თუ ესა ნოენბერსა კგ. ტაძრად მიყვანებისაჲვე და წმიდისა ამფილოქესი იკონიელისაჲ და წმიდისა გრიგოლი აკრაკანტელთა ებისკოპოსისაჲ და წმიდისა მოწამისა სისინისი, ა. ეჲა დიდებული. — დღეს განსცხრებოდეთ თქუენ, დღესასწაულსა თავსა ჰპოვნე; მოგიცემიეს გონებაჲ თვთმფლობელი...“ 39v—45r.

12. „თუ ესა ნოენბერსა კდ. დღესასწაულისაჲ და დიდებულისა ეკატრინისი და ყოველად ქებულისა წმიდისა მერკვრესი. უფლო ღლჲ, ჯჲა დ. მკნეონი წმიდა მას წმიდათასა, შენ სიტყუაჲ. — დღეს განსუშენდების ქალაქი...“ 45r—50v.

13. „თუ ესა ნოენბერსა კე. დღესასწაულისა გაგზავნაჲ და წმიდისა მოციქულთა სწორისა კლემენტოსისი და წმიდისა პეტრე ალექსანდრიელისაჲ. განგებაჲ ყოველი დღესასწაულსა ჰპოო, მუნით ბრძანეთ. — მამისავან შობ. ვაზად ვენაჯისა ცხოველისა, მღვდელთ-მოძღუარო, გამოსჩნდი და შუშენიერი ტევანნი ღმრთისმსაფურებისანი გამოიხუენ...“ 50v—54v.

14. „თუ ესა ნოენბერსა კვ. ღირსისა მამისა ჩუენისა ალუპიმე-სუჭტისაჲ, და წმიდისა აკაკისი, რომელსა კლემქსი აკსენებს; ჳჲ ა. წმიდანო მარტულ. — ნეტარო ალუპი, ცხოვრებაჲ შენი შეჰვედრე ქრისტესა ღმერთსა...“ 54v—58v.

15. „თუ ესა ნოენბერსა კვ. წმიდისა დიდებულისა მოწამისა იაკობ სპარსისაჲ და ღირსისა მამისა ჩუენისა პალადისი ბ. მის-გან შობი. — სოფლისა ამის სიმდიდრენი საშუშბელნი ერნი და ნათესავნი...“ 58v—63v.

16. „თუ ესა ნოენბერსა კვ. ღირსისა მამისა ჩუენისა სტეფანე ახლისაჲ და წმიდისა მოწამისა ირინარხოსი(!), ჳჲ დ. მენეონი. — უითარმე გიგალობდეთ შენ, მონაზონთა სამკაულო, მოღუაწეთა ქეშმარიტო სიქადულო, პირველ მოწამისა სეხნაო...“ 63v—68v.

17. „თუ ესა ნოენბერსა კთ. წმიდისა მოწამისა პარამონისი და წმიდისა ბესარიონისი. ჳჲ დ. რაქამს მიწყალე. — ნათლითა საღმრთოთაჲთა ქეშმარიტად განჰბრწყინდი, ყოვლად ქებულო პარამონ...“ 68v—71v.

18. „თუ ესა ნოენბერსა ლ. წმიდისა მოციქულისა ანდრიაჲსი, დ. მენეონი. — სიმკნისა მრისახელესა მოძლუარსა, მორწმუნეთასა ქრისტეს მოციქულსა ანდრიას, შევსხმიდეთ ჩუენ...“ 71v—82v.

შენიშვნა: ფურცლების ნაკლებობის გამო წყდება ტექსტი: „...ძლიერმან პირველ ყოველთა წოდებულსა და მოწაფედ უფლისა ჩინებულსა და წადიერებითა სრულითა საკუთარ ქმნილსა...“.

19. [თუ ესა დეკენბერსა დ]. — „...რგისი შენგან ქალწულო, აღსასრულსა ჟამთასა იშვა ჩჩვლებრ ჳორციითა...“ 83r—86v.

შენიშვნა: ტექსტს აკლია დეკემბრის თვის დასაწყისი.

20. „თუ ესა დეკენბერსა ე. წმიდისა მამისა ჩუენისა საბაჲსი, ოლო ღლტყა, ჳჲ ა გრი. საბა ნეტარო — ანგელოზთა თანა ჳიარო, თანა მყოფო და თანა მზრახველო...“ 86v—92v.

21. „თუ ესა დეკენბერსა ვ. წმიდისა მამისა ჩუენისა ნიკოლოზ. მღღელთ-მოძლუარისა მირონ ლუკიისაჲ. უფალო ღლტყა: ბ. მამისაგან შობი. — მკრონ ქალაქსა დაემკვდრე...“ 93r—99r.

22. „თუ ესა დეკენბერსა ზ. წმიდისა მამისა ჩუენისა ამბროსი მედიოლანელ ებისკოპოზისაჲ. უფალო ღლტყა; ჳჲ ა. ჳეცი-სა განწესებ. — ეკლესიისა შვილნი სწავლითა აღფრინვენ...“ 99v—103r.

23. „თუ ესა დეკენბერსა შ. წინა დღე წმიდისა ღმრთის მშობე-ლისა მუცლად ღებისაჲ და წმიდათა მოციქულთა სოსთენი, აპოლო: კიფატჯიკოს, ეფაფროდიტე და კესარისი და წმიდისა მამისა ჩუენისა პატაპისი. უფალო ღლტყსა, ჳჲ ა. ჳეცისა განწესე. — სამოთხესა შინა ანნა ჳეშთა ბუნებისა კაცთაჲსა სახარებაჲ...“ 103r—109r.

24. „თუ ესა დეკენბერსა თ. მუცლად ღებად წმიდისა ანნაჲსი. უფალო ღლტყა ჳჲ დ. რაქამს მიწყალე. — რომელი მყოფ არს მაღალთა შინა ღმერთი, ჳერ იჩინა მოწყალებით მოხედვაჲ კაცთაჲ...“ 109r—114r.

25. „თუესა დეკენბერსა ი. წმიდათა მოწამეთა მინა, ერმოგენი და ევლრაფოასი და წმიდისა მოციქულისა ონისიფორე, ჯა ა. წმიდანო მარტულნო. — მოწამეო, მკნეო მინა, გუჭმანი იგი მოუთმენელნი...“ 114r—119r.

26. „თუესა დეკენბერსა ია. წმიდისა მამისა ჩუენისა დანიელ მგსუეტისაჲ, ჯა დ გი. — ვითარმედ გხადოდი, ვითარმედ სახელ გღვათ შენ, დანიელ...“ 119r—123r.

27. „თუესა დეკენბერსა იბ. წმიდისა და საკვრველთ მოქმედისა მამისა ჩუენისა სპირიდონისი. უფალო ღლტყსა, ჯა ა. ზეცისა განწესე. — სულისა ბრწყინვალებითა, ყოვლად ბრწყინვალებამან ბრძენმან მამათმთავარმან...“ 123r—126v.

28. „თუესა დეკენბერსა იგ. წმიდათა მოწამეთა ევსტრატისი, აქსენტი, ევგენი, ქარდარი და ორსტისი და წმიდისა მოწამისა ლუკიაჲსი. უფალო ღლტყა, ჯა ბ გი. ყოველი სასოებაჲ. — მოაქუნდა ჭუარი შენი, ვითარცა რაჲ საჭურველი შეიტკობდეს ტანჯვათა...“ 126v—132r.

29. „თუესა დეკენბერსა იდ. წმიდათა მოწამეთა თვრსო, ლევიკი და კალინიკესი. უფალო ღლტყა დ. თანასწორმან მამის. — თვროს მკნეო, მოწამეო, ფარი უღმბოთთაჲ შეკმუსრე, ხოლო მშკლდები და საჭურველი მათი დასწე...“ 132r—137r.

30. „თუესა დეკენბერსა იე. წმიდისა ელევთერი მღღელ-მოწამისაჲ და წმიდისა დედისა მოწამისა სრსანაჲსი. უფალო ღლტყსა ჯა დ. მოგიცემის. — ჭური პატიოსან იქმენ, სულისა წმიდისა მამაო...“ 137r—141v.

31. „თუესა დეკენბერსა ივ. წმიდისა წინაწარმეტყუელისა ანგეაჲსი და წმიდისა მოწამისა მარინოჲსი და წმიდათა მოწამეთა ევტათისი, ანატოლიოჲსი და ლესპესიოჲსი და წმიდისა ბაქოს მონაზონ მოწამისაჲ და წმიდისა თეოფანია დედოფლისაჲ. უფალო ღლტყა, დ გი. ვითარმედ გხადოდი. — იქმენ შენ სამკვდრებელა უფლინა...“ 141v—147r.

32. „თუესა დეკენბერსა იზ. წმიდისა წინაწარმეტყუელისა დანიელისი და წმიდათა სამთა ყრმათა ანანია, აზარიო და მიხაელისი. უფალო ღლტყა, ჯა დ. მკნეონი. — დანიელ მღმრთ-შემოსილმან გული უმვლოჲ მოიგო...“ 147r—151r.

33. ქრისტეშობისა წინა კკე, ჭსენებაჲ წმიდათა მამათმთავართაჲ, უფალო დადატყავსა, უქცევთ ათთა მუქლთა. ზედა, და ვიტყვი პირველ ჯ დასდებელთა აღდგომისათა და გთა ამათ დ გი. ედემი. — ვითარცა ღრუბელსა შორის ცეცხლსა...“ 151r—154r.

34. „მეორესა კვრიაკესა, ზარეელ ქრისტესშობისა წმიდათა მამათაჲ და სამთა ყრმათაჲ და დანიელისი. უფალო ღლტყსა, უქცევთა ი მუქლთა ზედა და ვიტყვთ დ აღდგმისთა და გ წინა დღისათა და გ მამათმთავარსა. — ანგელოზთა დღეს წინა უვილოდეთ ძლნო...“ 154r—157v.

35. „თუესა დეკენბერსა იწ. წმიდისა მოწამისა სევასტიანესი და მათთანათაჲ და წმიდისა მამისა ჩუენისა მიქაელ აღმსარებელისაჲ. ჯა ა. წნო მარტულ. — სისხლთა შენთა წმიდათა პორფარი...“ 157v—161r.

36. თუესა დეკენბერსა ით. წმიდისა მოწამისა ვონიფანტენსი და წმიდათა მოწამეთა არე, პრომო და ილისი და წმიდისა ათინოდორესი. უფალო ღლტყსა ჳაღ. მოგიცემის ღმერთო. — გსუროდა დიდებისა საუკუნესა. დიდებულო ვონიფანტე, ახოვანო..." 161r—164v.

37. „თუესა დეკენბერსა კ. წინა დღე ქრისტეს შობისა და ეგნატი ღმერთ შემოსილისა. უფალო ღლტყა ჳა ბ გ. ანგელოზთა დღს. — ცნეს გონიერად; ვითარჲედ ღმერთი განკაცნა..." 164v—170v.

38. „თუესა დეკენბერსა კა. წინა დღე ქრისტეს შობისა და წმიდისა მოწამისა ივლიანა. უფალო ღლტყა ბ გ. ანგელოზთა. — დღესასწაულობს ყოველი დაბადებული და ზეცისანი..." 170v—176r.

39. „თუესა დეკენბერსა კბ. წინა დღე ქრისტეს შობისა და წმიდისა მოწამისა ანასტასიასი, მწამლველობისა და მკსნელისა ბ გ. ანგელოზთა დღს. — აჰა ესერა, კრავი ღმრთისა ამღებელი..." 176r—181v.

40. „თუესა დეკენბერსა კგ. წინა დღე ქრისტეს შობისა და წმიდათა ათთა მოწამეთა კრიტელთა. უფალო ღლტყსა ბ გ. ანგელოზთა ღღეს. — ნეფსით მოსდრიკენ ცანი და გარდამოჰქედდა..." 182r—190v.

41. თუესა დეკენბერსა კდ. წინა დღე ქრისტეს შობისა და წმიდისა მწმი(!) ევგენიასი. უფალო ღლტყსა ჳა ა. ეჰა დიდებულო. — რამეთუ მეფე ყოველთა და უფალი პირველ საუკუნეთა..." 190r—191v.

წყდება: „...ქუაბი იცნობებოდა დედოფლისათჳს, ქრისტე იშვების აღმართებად; პირველ დაცემულისა მის ხატისა. წგა ბ გ..."

შენიშვნები: 1. ხელნაწერის აშეებზე მიწერილია ავტორები ასომთავრულით: „იოსებ“, „თეოფანე“, „ბასილი“, „იოვანე დამასკელი“, „ლეონტი“, „საბა“, „მიქაელ“, „ანდრია“, „სტეფანე“, „გრიგოლ“, „იაკობი“, „ანატოლე“, „გერმანოს“, „იოზიმან“, „ეფრემ“, „გიორგი“.

2. თვენი შეიცავს ნოემბრისა და დეკემბრის თვეებს. იგი წარმოადგენს გიორგი მთაწმინდისეული თვეის გადამუშავებულ და შევსებულ რეაქციას.

მინაწერები: 1. „ღმერთო, შეიწყალე ცოდვილი სვიმონ ლაბაძე და დღესა მას განკითხვისასა შენ..." (14v).

2. სხვადასხვა ხელთ: 61v, 88v, 94v, 100v, 154r, 165r, 166r, 182r.

(1242)

2954

კურთხევანი. XVII

77 ფ.; 21,3X15; ქალაღი; უედო: ნუსხური; სათაურები და საზედაო ასოები სინგურით; [XVII ს.]. — კვირნიშანი სამი მთვარე; დაზიანებული, ჭიანჭამი; თავ-ბოლონაკლული; ხელნაწერს აკლია შიგადაშიგ ფურცლები.

⟨კურთხევანი⟩. — „...უნებად ღვაწლით შემოსილო, ყოვლად ქებული და ბრწყინვალეო მოწამეთა მთავარო..." 1r—77v.

წყდება: „...რაათა გარდამოავლინოს მდიდრად წყალობად და მოწყალებად მისი ჩუენ ყოველთა ზედა და რაათა ღირს ვიქმნეთ ჩუენ წინა მდებარისა ამის საიდუმლოსა...“.

შენიშვნა: „კურთხევანში“ შესულია: „გალობანი ზეთის კურთხევისანი სნეულთა ზედა. მოამზადონი ზეთი და ლერწამი“ (9r—31r), „პანაშვიდი ცოცხლისა, რომელი ახსნის(ი) ცოცხლისაგან სატანჯველისაჲ“ (31r). „ლოცვა ნათლსა დღესა მეორმოცესა“ (31v), „ლოცვა, რაჲმს ეკლესიად შეიყვანდეს(!) ყრმათა“ (31v—35v), „ამა ლოცვასა სამჯერ ჯერ-არს თქმა“ (35v—43v), „გალობანი“ (44r—68v), „შესხმანი“ (69r—77r), „პანაშვიდი ლოცვისათჳს“ (77r—v).

(1243)

2955

ლექციონარი (ფრაგმენტი). IX—X

19 ფ.; 26,3×18; ეტრათი; ასომთავრული; დამწვარი, ძლიერ დაზიანებული; დაშლილი; სათაურები და საზედაო ასოები სინგურით; [IX—X სს.].

〈ლექციონარი〉. — „...ვიტყენ ვიწრაფო. ეგრე, რაშეთუ ჰქონან კორცთა ჩემთა საღმობანი...“ 1r—19v.

წყდება: „...რაჲმს კმანი იგი და საყვრი და ღრუბელი წარვიდეს მთისა მისგან, მაშინ იგინცა აღმოვიდენ მთად“.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერი უნდა ყოფილიყო დიდი ტანის, დაზიანების შედეგად მხოლოდ ნაწილია დარჩენილი.

2. ხელნაწერი შედგება თავებისაგან:

ა. „ბზობისა შაბათსა კრებაჲ ბეთანიას, ქსენებაჲ ლაზარშისი“ (3r).

ბ. „მეორშ საკითხავი ესაია წინაწარმეტყუელისაჲ“ (8v).

გ. „მეექვსშ საკითხავი პავლშ ეფესელთაჲ“ (12r).

დ. „სახარებაჲ მათშისი“ (13r).

ე. „მესამშ საკითხავი ესაია წინასწარმეტყუელისაჲ“ (14v).

(1244)

2956

ანტონ I, კატეხიზმო. 1784

77 ფ.; 20×15 სმ.; ქაღალდი (სხვადასხვა); უყდო; მხედრული (სათაურები და საზედაო ასოები სინგურით); 1784 წ. (70v); გადამწერი — იოვანე (70v); ტექსტი რესტავირებულია XIX საუკუნეში.

„წიგნი კატეხიზმოს ანუ მოწოდება, რომელიცა თანა აცს ქრისტეანეთა კეთილმსახურთა აღსარებად და შეწყნარებად, რომლისა შორის სიმეოლიონ აღისხნების 123 შინა კითხვსა მიგებათა, ქმნილი ანტონის მიერ არხიეპისკოპოსისა, ყოვლისა ზემოდასა საქართუჭლოჲსა. — კითხუა: რაჲ არს სათანადო ქრისტეანისა, რადთა ჰრწმენეს...“ 2r—70v.

შენიშვნები: 1. უძღვის: ა. „შეყუანილება ანუ წინასიტყუაობა წიგნისა კატეხიზმოსი:

არ მომწყინდების თქუენთანა საუბარო,

ჟ ქართუჭლო, სიბრძნის-შემყუარებელსო,

აღტეხილება მაქუს ნიჭად თქუენდა მომართო,

შრომად. უბნობად. წერად. შეშაირობად,

ამად, ვითარმედ მიყუართ კეშმარიტებით.

ნამდულ კეშმარიტო ზესთა მყო ისმენს ამას,

ვითარმედ თქუწნოვს შეჩუწნებულ ვჰყო ზავი,
 არარა მჰვამის, არად შემირაცხის,
 არცა თქუწნონა სიყუდილი, არცა ტანჯუა,
 ვჰმურები სურვლით; არ დავსცხრე, ვირე ვიყო.
 ვჰქმენ კატეხიზმოს სარგებლად თქვიდა, ძმანო.
 ჩემთ თანერგულთად შეილთა თქვენთა ძმათადმი,
 მომწოდებელმან სათანადოხსადმი.

ქრისტეანეთად კეთილმსახურ მცხოვრებთა
 მიირთუთ, სარგებელ ჰყავთ ჩემთვის თქუენ ლოცუა.

ეს აღჰხსნის ტაეებთ სიმეოლისათ ათ ორთა,
 ღმრთისმეტყუშლურად აღმოაჩინებს იმათ,
 ხოლო სხუათაცა საღმრთოთა საიდუმლოთ
 ეგ სახედ მათსა ჰყოლს აღმოჩინებასა
 ფილოსოფოსებრ ყოვლად დაურღუშველად.

რაცა საჭიროდ თანავუაცს ქრისტეანეთ,
 რაასაცა მივჰსწუშთ. არა რა დაუტევე

დაუდებელად კატეხიზმოსა შინა:

თეორეტიკა ანუ საბრაქტიკოა

ღმრთისმეტყუშლება ამისთვის ვჰმურს უცებნი“ (1r—2r).

ბ. თავ ფ უ რ ც ე ლ ი: „სადიდებელად ცხოველსმყოფელისა თანაარისისა და განუყუფელისა(!) სამებისა, მამისა და ძისა და სულისა წმიდისა, ან ტ ო ნ ი ს მიერ არხიებისკოპოსისა ზემოესა საქართუშლოესა, დავითიან-ბაგრატიონისა. წიგნი კ ა ტ ე ხ ი ს ზ მ ო (!). რომელ არს მოწოდება თვსთა მოწაფეთა კეშმარიტისა მიმართ სარწმუნოებისა და საქმისა, რომელიცა სათანადოხსა ქრისტეანეთსა აღმოჩინებთა ღმრთის-მეტყუშლებითითა და ფილოსოფოსობითითა იპყრობს თვს შორის კითხუა-მიგებითად დროსა უკეთილმსახურებისა და უმადლესისა ი რ ა კ ლ ი მ ე ო რ ი ს ა, მეფისა ყოვლისა საქართუშლოესა და მამათმთავრობისა თვისსა ყოველთა ქართუშლოა ზედა.

წელსა დასაბამითგან სოფლისა ქტზ,

ვანჯორციელებითგან სიტყუსა ღმრთისა ჩლუთ“ (1r).

2. ხელნაწერის დასაწყისი ფურცლები (1r—8v) რესტავრირებულია დ ი კ ა ს ტ ი რ ი ი ს მწერალ-მწიგნობრის დ ი მ ი ტ რ ი ს მიერ.

3. თავფურცელში მოხსენებული წელი 1799 გადაწერის თარიღად ვერ ჩათვლება. რადგან ქალაქს აქვს კვირნიშანი 1801 წელი. ეს თარიღი იმ ნუსხის უნდა იყოს. რომლიდანაც არის რესტავრირებული ხელნაწერის ეს ნაწილი.

4. ტექსტის ბოლოს სწერია: „წელსა 1767, თთუშსა აპრილსა 4 (70v)“. ეს წელი ეკუთვნის იმ ნუსხას, რომლიდანაც იწერდა საერთოდ გადაწერი.

5. ერთვის: „პინაქსიტყუაობაჲ ჩუშენ მიერ ქმნილისა წიგნისა კატეხიზმოსისა, რომლისა შორის სიმეოლიონ აღიქსნების 123 კითხუა-მიგებათა შინა ქართულისა აღფავიტასა ზედა“ (71r—76v).

6. პინაქსიტყუაობა წყდება „უ“ ასოზე.

ანდერძი: „აღიწერა ყოვლად უტკბესი ესე კატეხიზმოდ მეფის დიაკონის ცოდვილის ი თ ა ნ ე ს ი თ ა. თ ე ლ ა ვ ქ ა ლ ა ქ ი ს ს ე მ ი ნ ა რ ი ს ს ტ ო ლ ს ა ზ ე დ ა, თ თ უ შ ს ა ო კ ლ ო ნ ბ ე რ ს ა კ ვ, ქ კ ს უ ო ბ“ (70v).

მინაწერი: „დიკასტირიის მწერალ-მწიგნობარი დ ი მ ი ტ რ ი“ (77r).

„ქსწავლა კარაბადინისა. — თუ კაცს თვალი ებინდებოდეს და ვერ ხედებდეს, მოიტანე დევის ყური...“ 1r—6v.

წყდება: „...თუ კაცს სოკო მუცელში ქონდეს, შავი ნავთი კაის ღვინით სამ დილას უზმით დაღვეინე(!), მორჩება. თავი მეოცდა მესამე...“.

შენიშვნები: 1. ტექსტი შედგება ოცდასამი თავისაგან, ბოლო თავი აკლია.

2. ფრაგმენტი მოიცავს სამკურნალო საშუალებებს შემდეგი სნეულებისათვის: „თვალბინდებისათვის“, „ზრუსხმისათვის“, „სიკვდილისათვის, ყურის კლევისათვის“, „ცოფიანი ძაღლის ნაკბენისათვის“ და სხვ.

3. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ე. თაყაიშვილს, Описание, ტ. I, გვ. 616.

(1246)

2958

კარაბადინი. XIX

9 ფ.; 24×19,5; ქალაქი: უყდო; მხედრული; [XIX ს.] — ჰვირნიშანი 1826 (3,9 ფფ.); ვადაწერილია ორი პირის მიერ: პირველი — 1r—6v, მეორე — 6v—8v; დაზიანებული; თავბოლონაკლული; დაუწერელა: 9v.

(კარაბადინი). — „...და ქვიშათა ღლაჭნიდი; სახელითა მამისათა და ძისათა და სულისა წმიდისათა, მთავარანგელოზთა შეწევნითა. ამინ. ვინც კურდღელის ქონი ნაკვერცხალზე დააკმიოს, ცხვირსა და პირში იყრჩოლოს...“ 1r—8v.

წყდება: „...ერთი დანგი ჰია ამაში ამოღესე და ჩაწვეთე და პატარა პატრუქი გაკეთე, დამაში(!) დასველე და შიგ ჩაუდე ქუთუთოში, და შეუკარით...“.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერი შეიცავს: თავის ტვიგის, თვალის, მეჭევის, ყურის და სხვათა მკურნალობებს.

2. ტექსტში ჩართულია შელოცვები: „ჰირის ლოცვა“, „ლოცვა ბედნიერისა“, „ლოცვა შავივისა“ და სხვა.

3. ერთი ფურცელი (8) სხვა ზომისაა.

4. 9r არის ნახაზი წრიული ხაზით და ჯვრებით, რომელსაც აწერია: „ესე ქართულნი გათულა აქედამ უნდა. ეს ურიანი“.

5. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ე. თაყაიშვილს, იხ. Описание, ტ. I, გვ. 616.

შინაწერები: 1. „ქმრითა ამათვანის თვითოეულით შეიძლება ყოველთვის ყრბოლება, რომელიც მზად იყოს“.

2. „ნაძვა ბალახი, ტყის ვაშლის კურკა და ეს უნდა დანაყო სხნილში რძეში, და მარხუაში წყალში უნდა მოადღლო და სხვა, ხველებას არგებს უთუოდ“ (9r).

(1247)

2959

ავგაროზი. XIX

2 ფ.; 26×22; ქალაქი (ლურჯი, ერთი ფურცელია შუაში ვაკეცილი); მხედრული; [XIX ს.].

1. „ლოცვა ალისა და ეშმაკისა. — ჩვენ ვიყავით სამნი ძმანი სამებისა ძალისანი...“ 1r.
2. „წმინდა გიორგი ხონისაო, წმინდაო გიორგი ილურისაო, წმინდაო გიორგი ქალა-ტყისაო, წმინდაო გიორგი ჩალ უბნისაო, წმინდაო გიორგი გონგისაო, წმინდაო გიორგი ჩხარისაო...“ 1r—2v.
3. „ლოცვა ბნედისა. — წმინდა ანგელოზი იდგა ლოცვასა ზედა, მოვიდა დიდი გრძნეული ცეცხლისა...“ 2r.
4. „ლოცვა შეშინებულისა დევისა ქაჯისა და გრძნეულისა. — იესო ქრისტე შევიდა იერუსალიმს მოწამედ...“ 2r.
5. „სახარება მათესა. — და შევიდა იესო სახლსა პეტრესა და იხილა სიდერო იგი მისი დავრდომილი...“ 2v.
6. „ლოცვა გზაზე წარმავალისა. — უფალო იესო ქრისტე, რომელი აღდგე მკვდრებით და აღმადგინე დაცემულობისაგან...“ 2v.

შენიშვნა: კიდევ სიგრძით მიწერილია: „ფილიპე, მათეზ, თომავ, თქვენ შემწე და მეოხ, მფარველ და მცველ, და თანამავალ და მოგზაურ, ექმენით მონასა ღთისასა და მოსავსა თქვენს, საუფლო ჯვარო პატიოსანო, სიონთა ღთის მშობელო, წმინდაო ათორმეტო მოციქულნო, პეტრე, პავლე, იაკობ, ბართლომე, სიმეონ“.

2962

პლ. იოსელიანი, ჭუარისათვის წმიდისა ნინოსსა.

გადატანილია პლ. იოსელიანის არქივში № 39.

(1248)

2966

მელის წიგნი. XIX

123 ფ.; 42×35; ქალაღი (ლურჯი); ტყავადაკრული ტვიფრული ყდა; მხედრული; [XIX ს.] კვირინიშანი 1815 წ.; შექმნილია ქეღიძისაგან.

„საარაკო რომა ვთქვი მელის წიგნი. ქმნილობა, სწავლა და გაღვიძება უმეცართათვის. — ერთმა მეფემ მესაკლავეს ტყავი გამოართო, დამარილა(!) და ბაზარში დადო...“ 1r—123r.

შენიშვნები: 1. „მელის წიგნი“ მთავრდება 158 იგავის ნაწყვეტით. აკლია 6 იგავი: „ორი პამალი ჩხუბობდნენ“, „პამალი ხეზედ შემოჯდა“, „კურდღლები შემოკრბნენ“, „აღდგომის დღეს ფრინველებმა აღსარება თქვეს“, „ბუმ არწივის მძახლობა მოინდობა“, „ერთმა კაცმა ერთი დიდი ლოდი ნახა. თორმეტს მხარეს ეწეოდნენ“. შდრ. ხელნაწერი A—178წ.

2. „მელის წიგნის“ თარგმნის ისტორიისათვის იხ. კ. კეკელიძე, ძვ. ქართ. მწერლობის ისტორია, I: ტ., 1952 წ., 375—377 გვ.

3. ტექსტი, გამოყვლევით, გამოსცა ს. ყუბანეიშვილმა (იხ. „ლიტერატ. ძიებანი“, V, გვ. 201—208).

4. 157 და 158 იგავებს შორას აკლია ორი ფურცელი:

მინაწერები: 1. „ღმერთო, მიეცი მტკიცე ქრისტიან სომხებს და ქართველებს ერთობა, რომ არ იყენენ მკაცრად ეროვნებისა, რომ არ მერიონ ურჯულოებმა. ღმერთო, მიეცი ეჩმიაწენის ათორსა სიხარული თავისის ეოლოვერდით. ეგრეთვე ჩვენ ქართველებსაც შავიწიფე ეჩმიაწენი, ცხეთა და სურჯქუტრქი, ჩუპუ წელსა ენკენის თვეს ია-სა“.

2. „მეი კაცნო, რატომ არ სცდილოფთ შეიყვაროთ ღმერთი, რამეთუ მოახლოვებულ არს სასურფეველი ცათა. უნდა გიყვარდეთ ღმერთი ჩვენი მსხნელი იესო ქრისტე, რომ ჩვენი ჯოჯობედამ დახსნის გულისთვის მიიღო იმდენი ტანჯვა. მაშასადამე, ჩვენც გვმართებს შევიყვაროთ იესო ქრისტე და მივყვათ სიმართლესა, კეთილ კაცობასა, გლახაკთა ვაკიოხვასა, რომ ჩვენც დავიმტკიცოთ სასურფეველი ცათა. იესო ქრისტე ბრძანებს, ვინც მიიღოს სისხლი და ხორცი ჩემი. იმან ჩემში განისვენოს და მე იმაში. ამინ დიდება უფალს“ (123r—v).

3. „ღმერთო, შენ დაიხსენ სომხეთ გაჭირებდიდან და მიეცი ქრისტიანებს ერთობა და სიხარული“ (123v).

4. ზედა საცავი ფურცლის შიგნით სწერია: „ამ წიგნის ბოლოს რაც სწერია, წაიკითხეთ და კარგათ შეისმინეთ“.

(1249)

2967

ლოცვანი. XVIII

304 ფ.; ქალღი; ტყავადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; მხედრული (სათაურები სინგურით); [XVIII ს.]; გადამწერი ორი პირი: I—1r—296v, II—297r—304v; ტექსტი მოხატულია თავსართ-ბოლოსართით: 114r, 155r, 205v, 206r, 250r—v; თავნაკული.

〈ლოცვანი〉. — „...ვუქ იცე ვურ ფრკისცი ივ ვურჩ აინ ვურ აპრტუ-ცანიცე...“ 1r—403v.

წყდება: „...ექიფ ტაცუც ანდარნიკოქ ივროქ ჰნდაი რე ზი ჰაკიტანე“.

შენიშვნა: ხელნაწერის ტექსტი სომხურია, ქართული ტრანსკრიპციით დაწერილი.

მინაწერი: „წელსა 1811 მარტის... კვირა ღამეს დაიბადა... მათ მიეცათ სიხარული [მამას] სტეფანასა და დედას [მისსა] მალაქასა. ღმერთმან აჩუქოსთ შაქა და გაუზარდოსთ, ამინ. [ქ]კს უფო, წელსა ჩუაა. დამიწერია მე თათოას ირმიშოვს“ (ქვემო ყდის შიდა მხარე).

(1250)

2981

კრებული. XIX

33 ფ.; 35,2×22; ქალღი (ყვითელი); უყდო; მხედრული; [XIX ს.]; გადამწერი — ანასტასია შერგილოვი და მისი მეუღლე (იხ. წერილი, რომელიც ახლავს ხელნაწერს); დაუწერელია 19v, 32, 33 ფფ.

1. „თქმული ეს ქვემო ლექსები მამუჩოვი მღვდლის იოანესაგან უსწავლელთ ყრმათა და ცოდვილთ შესანანებლად. —

პირველგანვე შენ იყავ ყოველ შემქმნელო არსადა...“ 1r—5v.

2. „უბედურებისა და ამ წუთისსოფლის საჩივარი მამუჩაშვილის მღვდლის იოანესი. —

ჰე ღმერთო, გმადლობ, რომელი ხარ ყოვლისა გამომზრდელი...“

6r—10v.

3. „ანბანთ-ქებაზედ თქმული ლექსი მამუჩაშვილის მღვდლის იოანესაგან. —

ღვიძრა გონება მე ბილწმან, ცოდვისთვის ვიწყო გოდება...“ 10v—12v.

4. „ანდერძი იოვანე მღვდელისა მამუჩაშვილისა. —

როგორ წავსდგე სამართალში, ოდეს შეიყაროს ჯარი...“ 12v—18v.

5. „ეს საფლავის ქვაზედ დასაწერი. —

მაყრია მტვერი ნაცარი, მაზედ მდებარე ქუაყ არი...“ 18v—19r.

შენიშვნა: ამ ლექსის ბოლოს იგივე ხელით სწერია:

„ეს ორი ტაეპი პაკეტზედ მოწერილი.

მალა ღირსა მეუფესა, ვალერიანეს აბაშიძეს, მოწყალესა ხელმწიფესა მოგიძღვანე წიგნი ეს“ (19r).

6. „მამაო ჩვენო, ვედრებით წყობილ ლექსად, თქმული მამუჩოვი მღვდელის იოანესაგან. —

მამაო ჩვენო, ყოვლის გამჩენო, ნუ მიმცემ ეშმაკთ მე სატანჯველად...“

20r—22v.

7. ჯდ. გურამიშვილი. ქაცვია მწყემსი. — „მ. მამისაგან რჩევა და ჩვენება. თუ როგორ[ი] ცოლი შეირთოს. —

შვილო მონახე ქალი ასეთი, ძისმარიტებით სწამდეს მას ღმერთი...“

23r—24v.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერში დაცულია „ქაცვია მწყემსის“ მხოლოდ ნაწყვეტი: 8 თავიდან — 10 თავის ჩათვლით. უკანასკნელს ბოლო ნაწილი აკლია. იხ. ღ. გურამიშვილი, დავითიანი 1955 წ., გვ. 231—248.

2. ხელნაწერი რედაქციულად მისდევს ავტოგრაფულ ნუსხას, შეინიშნება მხოლოდ ცალკეულ სიტყვათა სხვაობა.

8. „კვალადვე საკითხავი აღდგომისა, როდესაც ეჩვენა იესო ემომეს(!) და კლეოპესა(!). თავი. — ორნი კაცნი მოდიოდნენ გზაზედ, და ერთს ერქვა ემოსა(!) და მეორეს ერქვა კლეოპე(!), და ლაპარაკობდნენ...“ 27r—28r.

9. „ამაღლება უფლისა ჩვენისა იესო ქრისტესი. თავი... — აღდგომის შემდეგ ორმოცი დღე კიდევ იარა იესომ ქვეყანასა ზედან...“ 28r—29r.

10. „სულის წმინდის მოსვლა მოწაფეებზედან. თავი... — როდესაც უფალი ჩვენი მიბძანდებოდა ზეცად მამასთან, მაშინ დაარბია მოწაფენი და უბძანა...“

29r—31r.

11. „ფერისცვლება უფლისა და ღვთისა ჩუენისა იესო ქრისტესი. თავი. — ერთს დროში იესო მარტოკა ბრძანდებოდა და დაუძახა თავის მოწაფეთა...“ 31r—v.

წყდება: „რაც უთხრეს, სრულათ ის იყო იესო ქრისტეს ჯვარზედა, ის იმისთვისა ჰყო პეტრეს სიტყვა, უარა ჰყო რაზედა...“

შენიშვნა: ხელნაწერს თან ერთვის მოსე კალანდარაშვილის წერილი ლუარსაბ ბოცვაძისადმი: „მამო ლუარსაბ! ეს ხელნაწერი ეკუთვნის ნასტასია გიორგის ასულს შერგილოვისას (დაბადებით ყორანოვის ქალს). ეს პატივცემული ქალი ახლა ცხოვრებს სტავროპოლში შვილთან. რომელიც მსახურობს მაიკოპის რეზერვის ბათალიონში ოფიცრათ. ვასრულს წელს მე, როგორც მოგეხსენებათ, ვიყავი დროებით განწესებული ეკატერინოღარში. იქ ვავიციანი ეს პატიოსანი სომხის ქალი, რომელმაც მითხრა, რომ ის გადმოსულა თბილისიდან ეკატერინო...“

ღარ ში შეილებთან, რომლებიც მაშინ იქ მსახურებდნენ 1892 წელში და თან წამოუღია ეს ხელნაწერი, რომელიც გადმოწერია(!) მას და მის ცნობილ ქმარს ერთი ხელნაწერიდან, რომელიც დაცულია ერთ რომელიცაღა ცნობილ ქართველ ოჯახში, ეგონებ ბაგრატიონების ოჯახშია. მართალი არ მახსოვს და საჭიროება მოითხოვს, წერილს გუუგზავნი და ჩემდა შემატყობინებს. თუ თბილისში განხილვის შემდეგ იცნეს საყურადღებოთ რამეს მხრით, მაშინ იმედია სახელი ანასტასია შერგილოვისასი მადლობით იქნება მოხსენებული.

ვშოები შენი ერთგული ძმა და მეგობარი ექ. მოსე კალანდარიშვილი. 1898 წ. 27. 3. ქ. ვლადიკავკავი.

(1251)

2987

ს.-ს. ორბელიანი, ლექსიკონი. XVIII

I+255 ფ.; 29,5×13,8; ქალაღი; ტყვის ყდა (ახლად რესტავირებული); მხედრული; [XVIII ს.]; დაუწერღლია: 253, 254 გვ.

⟨ს.-ს. ორბელიანი, ლექსიკონი⟩. — „ანჯმნი, საჯაროდ.
აოზა, აასთან ნახე.
აორ, მახვილი ორპირი.
აოტა, გააქცივა.

წყდება: „...ჯიღა, მშვიღღი, ტყეაა შინა სასხლეტად მორთვენ მშვიღღისართა; რა ნადირი გავღიან, შესძრავს, დასხლტება და მოჰკლავს.

[ქ]იღოსანი, ჯიღარკმული.

[ქ]იღური, ქორის საკისრე.

შენიშვნები: 1. ეს ნუსხა წარმოადგენს დედანს ხელნაწერისა Q—401, რომელიც გადაუწერია დავით რექტორს. იხ. ლ. ქუთათელაძის ს.-ს. ორბელიანის ლექსიკონის რედაქციები, 1957 წ., გვ. 279.

2. ხელნაწერის კიდებზე მიწერიღია დავით რექტორის ჩამატებანი და ლექსიკოლოგიური ხასიათის შენიშვნები (119v, 135v, 136v, 137v, 144v, 160r, 169r—v, 189r, 192v, 206v, 208r).

3. დ. რექტორის მიერ არის ხელნაწერში ჩამატებული სიტყვები: ნომისშა, ობელისკანი, ყუი. მის ნამუშავეს ყვეღაგან მიწერიღი აქვს „რექტორი დავით“.

4. ხელნაწერში არის შენიშვნები ევგ. აბაშიძისა (43r, 61v, 62r, 193r).

5. შენიშვნები სხვა ხელით: 1r, 48v, 70v, 84r, 91r—v, 108v, 111v, 119v, 136v, 139r, 171r, 176v, 185r, 223r.

6. ტექსტებიდან მოტანიღი ციტატები სქოღიოშია ჩატანიღი.

7. ლექსიკონის ზოგიერთ სიტყვებს აქვს რუსულ-ღათინურ-სომხურ-თურქულ შესატყვისობანი.

შინაწერი: „Его Высочородиу Димитриу Ивановичу Кнпия-и.и. Господицу правителью дел совета Уголовного управления“ (258 r.).

(1252)

2988

ანტონ 1, მარტირიკა. XVIII

217 ფ.; 32X20,2; ქალაღი (ღურჯი); ტყავგადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; მხედრული (სათაურები და სახეღაო ასოები სინგურით); [XVIII ს.]; გაღამწერი — ღიმიტრი თუმაღიღი (216r); დაუწერღლია: 1v, 4v, 215v, 216v, 217v; ქვირინიშანი 1790 წ. (1 ფ.).

⟨ანტონ I, მარტირიკა⟩ — „შესხმა და მოთხრობა ლუაწლთა და ვნებათა წმიდისა დიდისა მოწამისა დედოფლისა ქეთევანისთა, ქმნილი ანტონისგან არხიეპისკოპოსისა ყოვლისა ზემოისა საქართუჭლოჲსა დავითიან-ბაგრატიონისა. სიტყუა პ'ლი. — ვიძლიე მე ჰსჯულისაგან ბუნებითისა და ძლეულეზასა ჩემსა აღვარებ...“ 5r—215r.

შენიშვნები: 1. წამება ქეთევან დედოფლისა მისდევს ნაბეჭდ ტექსტს (იხ. საბინინი, საქართველოს სამოთხე, 583—598 გვ.).

2. „მარტირიკა“ შეიცავს ოც „სიტყვას“.

3. ხელნაწერს წამდღვარებული აქვს:

ა. თავდურცელი: „სადიდებულად ცხოველსყოფელისა თანაარსისა და განუყოფელისა სამებისა, მამისა და ძისა და სულისა წმიდისა. წიგნი მარტირიკაჲ. შესხმა და ისტორია ქრისტესთვის ვნებულთა მოწამეთა ქართუჭლთა და სხუთა, დროსა ყრვლად ბრწყინუალისა უკეთილმსახურებისა და უმაღლესისა ირაკლი მეორისა, მეფისა ყოვლისა ზემოჲსა საქართუჭლოჲსაჲ, ხოლო მამათმთავრობისა თვისისა, წელსა დასაბამითგან სოფლისა 7278, ჯორციელად შობითგან სიტყუა ღ'ისა 1769, თთუჭსა მეთერთმეტესა რიცხუსა 19“ (1r).

ბ. „მარტირიკას“ წინ უძღვის იამბიკოს საზომით დაწერილი წინასიტყვაობა: „წინასიტყუაობაჲ წინამდებარისა წიგნისა მარტირიკაჲსა, ქმნილი მისისა უწმიდესობისა ანტონი არხიეპისკოპოსისა; ყოვლისა ზემოჲსა საქართუჭლოჲსა, დავითიან-ბაგრატიონისა მოწაფეთა მიერ გაიოს არხილიაკონისა და თანა მოწაფისა მისისა. მისის უმაღლესობის მეფის მოძღურის იოანეს ძის გავრილისამაჲ(1). — კრთოლვილი ზენათ, მამბრწყინი შარავანდი...“ (2r—4r).

გ. ერთვის: „ინაქს-სიტყუაობაჲ წიგნისა მარტირიკაჲსა ოც რიცხუჭდთა სიტყუათა“ (216r).

3. ხელნაწერი მისდევს Q—78.

ანდერძი: „თავადის მღვინის დიმიტრის თუმანოვისა არის მარტირიკა ესე. ვითხოვ უმდაბლესად, ვინც დასტკებთ აღმოკითხვითა, მომიგონებდეთ ლოცუათა შინა თქვენთა ამაღ, რომელ მრბულისა ღონისძიებით მომიპოვებებს და დამიდევს წიგნის საცავსა შინა. დიმიტრი თუმანოვი“ (216r).

2991ა

კრებული. XIX

78 ფ.: 17×22; ქაღალდი; უყდო; მხედრული; [XIX ს.]; ზარბარე ჯორჯაძის ავტოგრაფი.

1. ბარბარე ჯორჯაძე, ა: „დათ მაშო. — ბევრი ვიცელქეთ მე და შენ. სულ მოვირბინეთ ველები, თორმეტი წლისა შევსრულდი, მინდა დავიწყო ლექსები...“ 1v.

შენიშვნა: 1. ტექსტის ბოლოს სწერია: „შენი და ბარბარე“.

ბ. „ჯერ პირჯვარი დაიწერე. ილოცე და მერე წერე, თუ რომ ღმერთი გეყვარება, მისგან ღლეც გაგიგრძელდება...“ 2r.

შენიშვნა: ლექსი გადახაზულია ავტორის მიერ.

გ. „იას: —

იავ სურნელო, მშვენიერო, გხედავ ბიბინებ,
მაგრამ მოგკრეფამ, სიამოვნით გულს დაგიკონებ...“ 2r.

შენიშვნა: ლექსი დატულია Q ფონდის ხელნაწერში № 4:დ.

დ. „ა ლ ა ვ ე რ დ ი ს დ ლ ე ო ბ ა ზ ე დ. —

განვლილო დღეო, გულთ საგარძნობელო,
ჩემის გონების ფიქრთ შემპყრობელო...“ 2v.

შენიშვნა: ტექსტს წინ უძღვის ავტორის შენიშვნა: „თორმეტი წლძსა ვიყავი, როდესაც დავჩხაპე“.

ე. „ი ნ წ ო ბ ა. —

ვიჯექ მკმუნვარე ინწობის პირსა,
და მკოდველ სევდას მოვეცვი ხშირსა...“ 3r—v.

ვ. „გ უ ლ ი ს ა დ მ ი. —

გულო, რას ღელავ. მოუძღურდი მაგა ვნებითა,
მიწა ხარ ცივი, სული გატფობს მხურვალეებითა...“ 3v—4v.

შენიშვნა: ლექსი დაბეჭდილია ჟურნალ „ცისკარში“, 1860 წ. № 11 (იხ. ლ. მეფარიშვილი, ბარბარე ჯორჯაძის ლიტერატურული მემკვიდრეობისათვის, საქართველოს სახ. მუზეუმის მოამბე, XII—B, გვ. 277).

ზ. „გ რ ე მ ი ს ნ ა ქ ა ლ ა ქ ე ვ ი. —

რა შავი ნისლი მოიცავს ჰაერს,
ღრუბელი მობურვით ბურუსს შემოხვევს...“ 4v—6r.

შენიშვნა: ლექსი დაბეჭდილია „ცისკარში“, 1860 წ. № 8 (იხ. ლ. მეფარიშვილის დასახ. შრომა, გვ. 276).

წ. „ქ ნ ე ი ქ ნ ა ლ. —

მსურს ვაგარძნობინო განემზადოს ამა კალამსა,
შენი შევინება გამოხატოს ყოველს ალაგსა...“ 6v—7r.

თ. „ჩ ე მ ს პ ა წ ა წ ა მ ა ნ ა ნ ა ს. —

რა შემოვჰხედავ შენსა ნორჩობას,
სახის სიწრფელეს, უმანკოებას...“ 7r—8r.

შენიშვნა: ლექსი დაბეჭდილია „ცისკარში“, 1861 წ. № 6.

ი. „ს. ჯ. ს ა ბ უ ე ს. —

ჰსგობს, რომ გაშლიდე იმ მწვანეზედ ემაგ სუფრასა,
მოუტიგებდე აზარფეშებს, ჯიხვს, ყანწს, კულასა...“ 8r—v.

ია. „ძ მ ა ო რ ა ფ ი ე ლ. —

ჰხედავ ცვლას ჟამთა და დროებათ ვით საპყრობილეს,
როგორ დამაბეს მძიმეს ჯაჭვით შემაკავშირეს...“ 8v—9r.

შენიშვნა: ლექსი დაბეჭდილია „ცისკარში“, 1861 წ. № 1 (იხ. ლ. მეფარიშვილის დასახ. შრომა, გვ. 278).

იბ. „მ ა დ ლ ო ბ ი ს შ ე ს ხ მ ა რ ე დ ა ქ ო რ თ ა ნ. —

გამზავსებ ბრძენსა, სოლომონს მძღესა,
დავითს. ფსალმუნით გამომეტყველსა...“ 9v—11r.

შენიშვნა: ლექსი დაბეჭდილია „ცისკარში“, 1860 წ. № 2 (იხ. ლ. მეფარიშვილის დასახ. შრომა, გვ. 277).

იგ. „კ. პ. ო. ე. მ. ა. ზ. ე. დ. —

ნაწერნი ესე გულს კაცოსას აგრძნობინებენ,
ფიქრით მოცულნი მდუმარებით თუმც დაჰყურებენ...“ 11r—11v.

იდ. „მ. თ. ი. ვ. ლ. უ. რ. ი. —

ქართუჭლის დედა თვს ყრმასა ეუბნებოდა ნანასა,
ძველად დაშენილს ლეგენდას აყოლებდა ტკბილ ხმასა...“ 12r—14r.

შენიშვნა: ლექსი დაბეჭდილია „ცისკარში“, 1868 წ. № 5.

იე. „ლ. ე. ი. ლ. ა. ს. —

აგერ მერცხალი დაცეღქობს და ტოლებს ეკამათება,
ქართუჭლი აღარ რაინდობს, მშვილდით მას გამოუდგება...“ 14v—15r.

ივ. „ზ. ა. ლ. ი. კ. ო. ს. ა. მ. ა. გ. ი. ე. რ. —

გეტყვი შენი სიყუარული
მეცკი გულში დამებადა...“ 15v—16r.

იზ. „ს. ა. ქ. რ. მ. ო. ზ. ე. დ. და უ. წ. ე. რ. ე. რ. თ. ქ. ა. ლ. ს. —

ბრძანებ. ვითომ ვარდასა ვჰგვევარ,
დილის ცვარით დანამულსა...“ 16r—v.

შენიშვნა: ეს ლექსი დატულია აგრეთვე Q ფონდის ხელნაწერში № 4:9.

იძ. „ე. რ. თ. მ. ა. ქ. ა. ლ. მ. ა. დ. ა. მ. ა. წ. ე. რ. ი. ნ. ა. —

ნათელი დღის შეღამება
ეჯავრება ყოველ სნეულს...“ 17r—v.

შენიშვნა: ავტორისავე ხელით შეცვლილია სათაური: „ერთი ქალის თხოვნით“.

იო. „პ. ა. ს. უ. ხ. ი. მ. ე. ვ. ე. დ. ა. მ. ა. წ. ე. რ. ი. ნ. ა. —

მე რათ მემდღური. მას დაემდღურე,
ვინც რომ დაჰბადა ეს სიყუარული...“ 17v—18r.

შენიშვნა: სათაური შესწორებულია ავტორის მიერ: „პასუხი კაცსაც მევე დაუწერე“.

იკ. „გ. ა. ქ. ს. უ. ე. ბ. ე. ბ. უ. ლ. —

ნუ გიხარიან ჩემი ტანჯვა და მწუხარება,
ერთხელც იქნება ამგვარი დღე შენც მოგვრგება...“ 18r.

იქა. „ე. რ. თ. მ. ა. ყ. მ. ა. წ. ე. ი. ლ. მ. ა. დ. ა. მ. ა. წ. ე. რ. ი. ნ. ა. —

რა დაგნატრი, ჩემო პალტო,
შენში სატრფო გახვეულა...“ 18v—19r.

იკბ. „ტ... —

ტურფა ქმნილებავ, მშუშნიერო, უმანკოვ სულით,
იცოდე. ეგე ვინც შენ წინა ჰსდგას ალტაცებით...“ 19v.

კვ. „არაგვი. —

ყვირის და მორბის არაგვი მკვირცხლად,
აბობს და არღვევს კლდეებთა ფიცხლად...“ 20r.

შენიშვნა: ლექსი დაბეჭდილია „ცისკარში“, 1861 წ. № 2 (იხ. ლ. მეფარიშვილის დასახ. შრომა, გვ. 276).

კდ. „კ. ნ. ჩ. —

როგორც თუალად სიტურფითა,
სახელითაც ეგრეთ ბრწყინავ...“ 21v—23r.

შენიშვნა: ლექსს წინ უძღვის თარიღი: „წელსა 1868, ივლისს“.

კე. „ცისკარზედ მიმავალი. —

ზამთრის ღამესა ბნელს წყუდიადში,
ყურს შემომესმა რეკა ზარისა...“ 23v—27v.

შენიშვნები: 1. ლექსს წინ უძღვის თარიღი: „წელსა 1849, თელავი“.

2. ლექსი დაბეჭდილია „ცისკარში“, 1862 წ. № 11 (იხ. ლ. მეფარიშვილის დასახ. შრომა, გვ. 278).

კვ. „ა. წ. ს. —

პოეტო, ჰსცანი ამ ჩემს გულზედა
კუბოს კარამდის ტანჯვა ჰსწერიბ...“ 27v—28v.

შენიშვნები: 1. ლექსს აქვს თარიღი: „წელსა 1864, ივლისს“(1).

2. დაბეჭდილია „ცისკარში“, 1863 წ. № 9.

კზ. „მარია, მ. ჩ. ს. —

ეგ თუალები ცეცხლის ბურჯღლებს
თითქოს მკვრეტელს გულში ესვრის...“ 29r—v.

შენიშვნები: 1. ლექსს წინ უძღვის: „წელსა 1867(!), ზუგდიდს“.

2. დაბეჭდილია „ცისკარში“, 1865 წ. № 4.

კძ. „ლოცვა ჩემი წინაშე მღუთისმშობლისა: —

გულმხურვალეობით, ცრემლმჩქეფარე დედაო მღუთისავ,
მუხლსა მოვიდრეკ შენ წინაშე ხელგაპყრობილი...“ 29v—30v.

შენიშვნა: ლექსი დაბეჭდილია „ცისკარში“, 1863 წ. № 10 (იხ. ლ. მეფარიშვილის დასახ. შრომა, გვ. 277).

კთ. „უძღვნი დროებას. —

ღმერთო ძლიერო, მიუწთომელო,
შევჰსწირავთ შენდა ქართულნი მსხუჭრპლსა...“ 30v—31v.

შენიშვნა: ლექსი დაბეჭდილია 1866 წ. „ცისკარში“ № 6 (იხ. ლ. მეფარიშვილის დასახ. შრომა, გვ. 278).

ლ. „ჭორის ბოხია. —

ვინც ვერ მიცნობთ, გამიცანით,
დალალსავით მთელ დღეს დავალ...“ 32r—33v.

ლა. „იმ ჩემ სამშობლოს მხარეზედ,

ყოველ ბინდზედ შევსჭვრეტ ცასა...“ 34r—35r.

შენიშვნები: 1. ლექსს უძღვის თარიღი: „წელსა 1867(!), ზუგდიდს“.

2. დაბეჭდილია „ცისკარში“, 1865 წ. № 11.

ლბ. „დედა შვილს. —

დღეს შემისრული სწორეთ რვა წლისა,
ხვალ გგზავნი, შვილო, სასწავლებელში...“ 35v—37r.

შენიშვნა: ლექსი დაბეჭდილია 1866 წლის „ცისკარში“ № 5 (იხ. ლ. მეფარიშვილის დასახ. შრომა, გვ. 277).

ლგ. „ის... —

მშვენიერს, თუალტანადსა, შემგობილს ყმაწვილ ქალებს,
განათლებულ ნასწავლსა, ვისაც ვინ რომ არ აქებს...“ 37v—38r.

ლდ. „გული. —

გული არი ჰსწორეთ მეფე კაცისა,
შემორტყმია ჯარი ხუთის გრძნობისა...“ 38v—39r.

ლე. „ჩემ დას ანნა ჭავჭავაძისაზედ, რომელიც არ დაგანში გარდაიცვალა. —

წუთი სოფლისგან დატანჯული და დაკოდვილი,
ვითომ გაექე, დაო, სადმე შენს უბედო ბელს...“ 39v—40v.

ლვ. „ი... —

ვინც კერებესა ჰსცემს თაყუანსა
და მსხუჭრბლად შეჰსწირავს შვლსა...“ 40v—41r.

ლზ. „გამომძიებელს. —

შენ ეგ კალამი, მრავლის წამალი,
დამნაშავესთვის მკვეთველი ჯრმალი...“ 41r—v.

შენიშვნები: 1. ავტორის ხელით ფანქრით მიწერილია „ლაილაში“.

2. ეგვევ ლექსი დატულია Q ფონდის ხელნაწერშიც № 4:8.

ლტ. „ქ. კ. ჩ. —

მეფა ხარ, მითხარ, შენ სიტურფისა
ანუ ზოპალი ცით მოფრენილი...“ 41v—42r.

შენიშვნა: ლექსის დასაწყისში სწერია: „წელსა 1880, ლაილაში“.

ლო. „ნ... —

ჭაბუკი და ჯერეთ ნორჩი,
რათ ისწრაფი სოფლის ცნობას...“ 42v.

შენიშვნა: ლექსი დატულია Q ფონდის ხელნაწერში № 4:7.

მ. „ხ ა რ ბ პ ი რ ს. —

მთლათ კავკასიის ტინი კლდენი რომ ოქროდ იქცეს,
მუნ მდგომნი ხენი ას წლოვანი თუალმარგალიტად...“ 43r—v.

მა. „ს... —

მიკვირს გულში რათ ჩაგეჭრათ
კაცთ ქალების მეშურნობა...“ 44r—45v.

შენიშვნები: 1. ლექსი დაწერილია „თ ფ ი ლ ი ს ს“.

2. ეგვე ლექსი დაცულია Q ფონდის ხელნაწერში № 4:3.

მბ. „მ ო ლ ა ლ უ რ ს. —

ტკბილად უსტვენ, მოლალურო
და ხან ჭიკჭიკს განაგრძელებ...“ 46r—v.

მგ. „მ ო ს ა მ ა რ თ ლ ე ს. —

ვინ არ იცის გამოცანა
მეტათ ძველის ძველიაო...“ 46v—47v.

მდ. „ქ ა ც ი. —

კაცია მეფე ქუჭყნისა,
კაცივე გლახათ მავალი...“ 48r—50r.

შენიშვნა: ლექსი დაცულია Q ფონდის ხელნაწერში № 4:12.

მე. „თ ე ვ დ ო რ ე ს ს ა ჩ ი ვ ა რ ი. —

დავიბადე, სიღარიბე თან დამყვა.
გავიზარდე და მოვჰსტირი სულ ჩემ ბედს...“ 50v—51r.

შენიშვნა: ტექსტი გადახაზულია ავტორის მიერ. ამ ლექსის თეთრი ეგზემპლარი იხ. 71r—72r-ზე.

2. „ზ ა ლ ი კ ო ბ ა რ ა თ ა შ ვ ი ლ ი ს მ ო წ ე რ ი ლ ი. —

ჰე მნათობო, გვედრები გოდებით,
ეშხის ცეცხლი გარს მომერტყა მოდებით...“ 51v.

შენიშვნა: ლექსის ბოლოს სწერია: „ზ ა ლ ი კ ო ბ ა რ ა თ ო ე ი“.

3. < ბ ა რ ბ ა რ ე ჯ ო რ ჯ ა ძ ე >, „მ ო ჩ ვ ე ნ ე ბ ა. —

ფიქრით განვსჭვრეტდი ამ წუთისოფლის
ტურფას, მშვენიერს, შემკულ ბუნებას...“ 52r—54r.

შენიშვნა: ლექსს წინ უძღვის: „ზ უ გ დ ი დ ს, 1868 წელსა“.

4. „ქ ნ ე ი ნ ა ბ ა რ ბ ა რ ე ჯ ო რ ჯ ა ძ ი ს ა ს. —

ქარტამან შენმან საღბუნა წყლულსა,
ოცნებით პურობილს სევდიან გულსა...“ 54r—v.

შენიშვნა: ლექსს მიწერილი აქვს ბოლოში: „ქ ნ ე ი ნ ა ფ ე ფ ე ე ნ დ რ ო ნ ი კ ო ვ ი ს ა, წელსა 1859-სა“.

5. „კ. ბარბარე ჯორჯაძისას. —
ივერიელთა ქალთა შორის აღმოჰსჩნდი მწერლად,
რომლით ღირსი ხარ ტკბილსა სიმზედ გვეყვანდე სამღერლად...“
55r—v.

შენიშვნები: 1. ტექსტის დასაწყისში სწერია: „წელსა 1860, ივნისს 6“.
2. ამ ლექსის შესახებ იხ. ლ. მეფარიშვილის დასახ. შრომა, გვ. 276.
3. დაბეჭდილია „ცისკარში“, 1861 წ. № 3.
4. ლექსს ბოლოში მიწერილი აქვს: ა. „გიორგი ანდრონიკოვი“.
ბ. „ამას კარგათ ვიცნობ“.

6. „კ. ბარბარე ჯორჯაძისას. —
უტხოს კალმითა განგვინათლე მარტის ცისკარი,
თუალუჟუჟუნასა ქება უძღვენ სწორ შესადარი...“ 56r—v.

შენიშვნები: 1. ლექსის ბოლოს მიწერილია: ა. „გიორგი თუმანოვი“.
ბ. „ამას არ ვიცნობ“.
2. დაბეჭდილია „ცისკარში“, 1861 წ. № 6.

7. „კ. ბარბარე ჯორჯაძისას. —
ბადრო მზეო. ბრწყინვალეობ მარადა,
ახოვნებით მჭვრეტელთა ჰსწყლავ მწარადა...“ 57r.

შენიშვნები: 1. ლექსს უძღვის: ა. „წელსა 1867, იანვრის 1“.
ბ. ერთვის: „ი. ელიოზოვი (ამის მომწერი ჩემი მოძღვარი იყო)“.
2. ლექსის ავტორია კნ. ეფემია ანდრონიკოვისა (იხ. „ცისკარი“, 1861, № 2).

8. <ბარბარე ჯორჯაძე>, „იანოვსკის. —
კელთა გიპყრია უფასო განათლებისა ლამპარი,
ბნელში მიუძღვი ჩუჴნ ძეთა, განულო დახშული კარი...“ 57v.

შენიშვნა: ლექსს აქვს წარწერა: „ლენქარანი“.

9. <ბარბარე ჯორჯაძე>. — ა.
„მაშინ მოვიდა ძე მღუთისა,
ხორცშესხმით მოვლინებული...“ 58r.

შენიშვნა: ლექსი გადახაზულია ავტორის მიერ.

- ბ. „ა. წ. —
ერთი მერცხლის შემოფრენით,
არ იქნება გაზაფხული...“ 58v—59v.

- გ. „ზოგიერთ კაცებს. —
გულმტკივნეულად ჰქადაგებთ
საქართუშლოს წრფელ სიყუარულს...“ 60r—61r.

- დ. „ბალკონის სვეტზედ დაბმული
ყავაზით შაშივი ეკიდა...“ 61v—62v.

შენიშვნა: ტექსტს ბოლოში მიწერილი აქვს: „ბ ა რ ბ ა რ ე ჯ ო რ ჯ ა ძ ი ს ა ,
ნომბრის 29, ლ ა ნ ქ ა რ ა ნ ი თ“.

2991დ

ბ. ჯორჯაძე, თაზო მომღერალი. XIX

24 ფ.; 35,5×22; ქალღიმი; უყდო; მხედრული; [XIX ს.]; ავტოგრაფი; დაუწერელია;
გვ. გვ.: 22, 23, 24:

„თ ა ზ ო მ ო მ ღ ე რ ა ლ ი, მოთხრობა ძველი დროებიდან. — მანუჩარ
ქძლავრადეს თავის საკუთარ სოფელში კარგი სახლ-კარი ჰქონდა, მაგრამ სახ-
ლები თელავშია ც იყიდა და უფრო ხშირათ იქ იმყოფებოდნენ ხოლმე...“
1r—21v.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერს თან ახლავს ამ მოთხრობის შავი ცალი.

2. ხელნაწერის შესახებ იხ. ლ. მეფარიშვილის დასახ. შრომა, გვ. 275.

მინაწერი: „ამ მოთხრობის შინაარსი კარგია, მაგრამ შემუშავებული ვერ
არის რიგიანად. გ. ი. 1892 წ., 12-ს მარტს“ (22r).

2991ე

ბ. ჯორჯაძე, ტიტია და ივანე. XIX

14 ფ.; 35,5×22; ქალღიმი; უყდო; მხედრული; [XIX ს.]; ავტოგრაფი; დაუწერელია;
14r—v.

„ტ ი ტ ი ა და ი ვ ა ნ ე. — ტუნ-ცარიელა შვილები აზნაურები იყვნენ და
მოსახლეობდნენ სოფელს ჯონჭლიანში...“ 1r—13v.

შენიშვნები: 1. ამ მოთხრობის შესახებ იხ. ლ. მეფარიშვილის დასახ.
შრომა, გვ. 276.

2. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ბ ა რ ბ ა რ ე ჯ ო რ ჯ ა ძ ე“ (26v).

2991ვ

ბ. ჯორჯაძე, სარკით მოტყუება. XIX

28 ფ.; 35,5×22; ქალღიმი; უყდო; მხედრული; [XIX ს.]; ავტოგრაფი; დაუწერელია;
27r—v.

„ს ა რ კ ი თ მ ო ტ ყ უ ე ბ ა, კომედია ერთ მოქმედებათ, თხზულება ბ ა რ-
ბ ა რ ე ჯ ო რ ჯ ა ძ ი ს ა. — მოქმედება პირველი. ჰსცენა წარმოადგენს ასა-
ტურა ადალოვის ოთახს. ცალ მხარეს ტახტი ჰსდგას, რომელზედაც აგია ხალიჩა
და ვიწრო ლეიბი. მეორე მხარეს სტოლი ჰსდგას და რამდენიმე სკამები. ტა-
ტალუა ქართულათ ჩაცმული ზის და ზონარსა ქსოვს. გამოსვლა 1. ასატურა
(შემოვა, რომელსაც აცვია ყალაშქრის ახალუხი, ქართული გრძელი ჩობა და
ზემოდამ სარტყელი აკრავს...)“ 2r—26v.

- შენიშვნები: 1. ტექსტს წინ უძღვის მოქმედ პირთა სია.
 2. ამ კომედიის შესახებ იხ. ლ. მეფარიშვილის დასახ. შრომა, გვ. 275.
 3. ტექსტს ბოლოში ერთვის განცხადება 1867 წ. 12 დეკემბერს ქ. ქუთაისში გამართული სპექტაკლები: „ძალათ ექიმი“ (გადაკეთებული მოლიერის პიესიდან) და „რას ვეძებდი და რა ვიპოვე (ბ. დ. ჯორჯაძისა).

2991ზ

კრებული. XIX

17 ფ.; 35,5X22; ქალღი; უყლო; მხედრული; [XIX ს.]; ბარბარე ჯორჯაძის ავტოგრაფი; დაუწერელია 1რ—V.

1. <ბ. ჯორჯაძე>, „ზღაპარი უკვდავეთისა. — სწორეთ ლუთის განგება ჰფარავდა შიო მუშაკაძეს; თორემ როგორ უნდა მოეგერებინა ბუზებივით გარსშემოხვეული მეზობლობა...“ 2რ—3ვ.

შენიშვნა: ტექსტს ბოლოში მწერილი აქვს: „ბარბარე ჯორჯაძე“ (3ვ).

2. „მაგალითი. — ორი კაცი ჩხუბობდა და ძალზედ ერთმანერთსა ჰსცემდა: „ეს ხურჯინი არა ჩემია, არა ჩემიო“. ამ დროს საიდღამაც მესამე კაციც მოიჭრა...“ 3ვ.

შენიშვნა: არსებობს „მაგალითის“ ვალექსილი ვარიანტიც (იხ. S—2991ა, 11 გ).

3. <ბ. ჯორჯაძე>, „მოთხრობა სპარსელეების ცხოვრებიდან. — მზე ჩასვლამდე იყო. შარავანდი თავის ოქროსფერ სხივებს ხან გამოაშუქებდა და ხან ისევ ჩამალავდა...“ 4რ—16ვ.

შენიშვნები: 1. მოთხრობა მოხსენებულია ლ. მეფარიშვილის მიერ გამოქვეყნებულ ბ. ჯორჯაძის ნაწარმოებთა სიაში (იხ. მისი დასახ. შრომა, გვ. 277).

2. ხელნაწერი ზოგან ჩასწორებულია ავტორის მიერ.

3. ტექსტს ბოლოში ერთვის: ა. მოთხრობაში მოხსენებულ პირთა სახელების სია (17რ). ბ. 17ვ წარმოადგენს მოთხრობის ბოლო ნაწილის შავს.

2991თ

ბ. ჯორჯაძე, მარიამ. XIX

8 ფ.; 35,5X22; ქალღი; უყლო; მხედრული; [XIX ს.]; ავტოგრაფი; დაუწერელია: გვ. გვ. 7, 8.

„მარიამ, ლეგენდა. — როდესაც გრემის ქალაქი ჰყუაოდა და შემკული იყო ურიცხვი სასახლეებით, ეკლესიებით, ბაზრებით და სხუადასხუა შენობეებით; ბიზანტიის ხუროთმოძღვრების წელოვნება აშვენებდა და გარს ეხვია ტურთა წალკოტები...“ 1რ—6ვ.

შენიშვნები: 1. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ბარბარე ჯორჯაძისა“ (6v).

2. ლევენდა მოხსენებულია ლ. მეფარიშვილის მიერ გამოქვეყნებულ ბ. ჯორჯაძის ნაწარმოებთა სიაში (იხ. მისი დასახ. შრომა, გვ. 277).

2991ი

საქართველოს მეფობა. XIX

2 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უყდო; მხედრული; [XIX ს.]; ბარბარე ჯორჯაძის ავტოგრაფი.

„საქართველოს მეფობა. — ნოს(!) ძისა იაფეთის შემდგომ თელისაგან ქართლოს — ქართლოსიანი გვარი მეფისა, შემდგომ ნებროთიანი, შემდეგ არშაკუნიანი, შემდეგ ხოსროვიანი, შემდგომ ბაგრატიონნი. შემდგომად მოვიდა ალექსანდრე მაკედონელი და მოაოხრა და მოსცა სჯული...“ 1r—2v.

შენიშვნები: 1. ტექსტს დასაწყისში უძღვის წარწერა: „ქვეყანა ესე იწოდების საქართველო, ივერია და ივერთა“(!).

2. ტექსტში მოცემულია საქართველოს მეფეთა ისტორია დასაბამითგან გიორგი XI-მდე.

2991ია

ბარბარე ჯორჯაძე, ლექსი. XIX

1 ფ.; 35×22; ქალაღი; მხედრული; [XIX ს.]; ავტოგრაფი.

„ჩვენებული სუღია
მეტის მეტი ცუღია,
წარბი შეუხმუქია,
კბიღი დაუკრექია...“ 1r—v.

შენიშვნა: ლექსს ბოლოში მიწერიღი აქვს: „მარტირუზა“.

2991ბ

ბ. ჯორჯაძე, ლექსები. XIX

4 ფ.; 35×22; ქალაღი; უყდო; მხედრული; [XIX ს.]; ავტოგრაფი.

1. „ჩამძინებოდა და სიზმარში რა მომეზმანა,
მაღალის მთებით დაჩრდიღული არის ქუჭყანა...“ 1r—2r.
2. „კაცებს. —
მიკვირს, გულში რათ ჩაგეკრათ
კაცთ ქაღების მეშურნობა...“ 3r—4r.

შენიშვნა: ტექსტი ბ. ჯორჯაძის ლექსთა კრებულში მოღავესებული ლექსის შავს წარმოადგენს (იხ. S—2991ა, მ).

3. „კაცთ რათ გგონიათ, რომ ვითომ ქაღებს
არ ვეკონდეს ჰკუა, გული და გრძნობა...“ 4v.

2991იგ

მამაკაცთა სახელები. XIX

4 ფ.; 35,5X22; ქალღმერთი; უყვლო; მხედრული; [XIX ს.]; ბარბარე ჯორჯაძის ავტოგრაფი.

„კაცების სახელები წმინდანებისა და ისეც ურევია.—
ავტონომ, აუდიმ, აუნდი, ავფვა...“ 1r—4v.

შენიშვნები: 1. მამაკაცთა სახელები ანბანურ რიგზეა განლაგებული.

2. ხელნაწერის ბოლოს სწერია: „ამ კაცების სახელებში ზოგი წმინდანებისა არის და ზოგი ისე“.

2991იდ

ქალთა სახელები. XIX

2 ფ.; 35,5X22; ქალღმერთი; უყვლო; მხედრული; [XIX ს.]; ბარბარე ჯორჯაძის ავტოგრაფი.

„ქალების სახელები წმინდანებისა და ისეც ურევია.—
ანნა, ავგუსტა, ალაპია, ალათია...“ 1r—2v.

შენიშვნა: სახელები ანბანურ რიგზეა განლაგებული.

2991იე

ბ. ჯორჯაძის წერილი ეგზარხოზისადმი. XIX

1 ფ.; 35X22; ქალღმერთი; მხედრული; [XIX ს.]

„მალაღყოვლად უსამღვრდელოესო(!) ექსარხოზო. —
უკეთუ შვილნი ძუჭლისა ისრაჭლისანი დღესასწაულებდენ პასექსა, ანუ გან-
ვლასა უგვპტით ქუჭყანასა შინა...“ 1r.

შენიშვნა: ტექსტის მეორე მხარეს მოთავსებულია სასულიერო ხასიათის ამონაწერი (1v).

2991ივ

სხვადასხვა სასულიერო ხასიათის ამონაწერები. XIX

10 ფ.; 35X22; ქალღმერთი; უყვლო; მხედრული; [XIX ს.]; ბარბარე ჯორჯაძის ავტოგრაფი.

„ცის ქუჭმისა. — რა არს კაცი, რა არსა (!) კაცი თვნიერ აჩრდილი და
სიზმარი. არა რაა არს კაცი, გარნა მატლი და წუთხი. აპა წარხდა, აპა დადუმნა,
აპა დასცხრა მოქადული იგი...“ 1r—5v.

შენიშვნები: 1. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ბარბარე ჯორჯაძისა“ (6v).

2. ლეგენდა მოხსენებულია ლ. მეფარიშვილის მიერ გამოქვეყნებულ ბ. ჯორჯაძის ნაწარმოებთა სიაში (იხ. მისი დასახ. შრომა, გვ. 277).

2991ა

საქართველოს მეფობა. XIX

2 ფ.; 35,5×22; ქალღი; უყდო; მხედრული; [XIX ს.]; ბარბარე ჯორჯაძის ავტოგრაფი.

„საქართველოს მეფობა. — ნოს(!) ძისა იაფეთის შემდგომ თეს-
ლისაგან ქართლოს — ქართლოსიანი გვარი მეფისა, შემდგომ ნებროთიანი,
შემდეგ არშაკუნიანი. შემდეგ ხოსროვიანი, შემდგომ ბაგრატიონნი. შემდგომად
მოვიდა ალექსანდრე მაკედონელი და მოაოხრა და მოსცა სჯული...“
1r—2v.

შენიშვნები: 1. ტექსტს დასაწყისში უძღვის წარწერა: „ქვეყანა ესე იწოდების საქართველო, ივერია და ივერთა“(!).

2. ტექსტში მოცემულია საქართველოს მეფეთა ისტორია დასაბამითგან გიორგი XI-მდე.

2991ბ

ბარბარე ჯორჯაძე, ლექსი. XIX

1 ფ.; 35×22; ქალღი; მხედრული; [XIX ს.]; ავტოგრაფი.

„ჩვენებური სუღია
მეტის მეთი ცუღია,
წარბი შეუხმუჭია,
ქბილი დაუკრეჭია...“ 1r—v.

შენიშვნა: ლექსს ბოლოში მიწერილი აქვს: „მარტირუხა“.

2991გ

ბ. ჯორჯაძე, ლექსები. XIX

4 ფ.; 35×22; ქალღი; უყდო; მხედრული; [XIX ს.]; ავტოგრაფი.

1. „ჩამძინებოდა და სიზმარში რა მომეზმანა,
მაღალის მთებით დაჩრდილული არის ქუჭყანა...“ 1r—2r.
2. „ბ ა ც ე ბ ს. —
მიკვირს, გულში რათ ჩაგეკრათ
კაცთ ქალების მეშურნობა...“ 3r—4r.

შენიშვნა: ტექსტი ბ. ჯორჯაძის ლექსთა კრებულში მოთავსებული ლექსის შავს წარმოადგენს (იხ. S—2991ა, მა).

3. „კაცთ რათ გგონიათ, რომ ვითომ ქალებს
არ გვქონდეს ჭკუა, გული და გრძნობა...“ 4v.

2991იგ

მამაკაცთა სახელები. XIX

4 ფ.; 35,5×22; ქალაღღ; უყდო; მხედრული; [XIX ს.]; ბარბარე ჟორჯაძის ავტოგრაფი.

„კაცების სახელები წმინდანებისა და ისეც ურეკია—
ავტონომ, აუღიმ, აუნდი, აგვფა...“ 1r—4v.

შენიშვნები: 1. მამაკაცთა სახელები ანბანურ რიგზეა განლაგებული.
2. ხელნაწერის ბოლოს სწერია: „ამ კაცების სახელებში ზოგი წმინდანებისა
არის და ზოგი ისე“.

2991იღ

ქალთა სახელები. XIX

2 ფ.; 35,5×22; ქალაღღ; უყდო; მხედრული; [XIX ს.]; ბარბარე ჟორჯაძის ავტოგრაფი.

„ქალების სახელები წმინდანებისა და ისეც ურეკია—
ანნა, აგუესტა, ალაპია, ალათია...“ 1r—2v.

შენიშვნა: სახელები ანბანურ რიგზეა განლაგებული.

2991იი

ბ. ჟორჯაძის წერილი ეგზარხოზისადმი. XIX

1 ფ.; 35×22; ქალაღღ; მხედრული; [XIX ს.]

„მადალ ყოვლად უსამღვრდელ ოესო(!) ექსარხოზო. —
უკეთუ შვილნი ძუჭლისა ისრაჭლისანი დღესასწაულებდენ პასექსა, ანუ გან-
ვლასა ეგვპტით ქუჭყანასა შინა...“ 1r.

შენიშვნა: ტექსტის მეორე მხარეს მოთავსებულია სასულიერო ხასიათის
ამონაწერი (1v).

2991ივ

სხვადასხვა სასულიერო ხასიათის ამონაწერები. XIX

10 ფ.; 35×22; ქალაღღ; უყდო; მხედრული; [XIX ს.]; ბარბარე ჟორჯაძის ავტოგრაფი.

„ცის ქუჭშისა. — რა არს კაცი. რა არსა (!) კაცი თვნიერ აჩრდილი და
სიზმარი. არა რაა არს კაცი, გარნა მატლი და წუთხი. აჰა წარხდა, აჰა დადუმნა,
აჰა დასცხრა მოქადული იგი...“ 1r—5v.

შენიშვნები: ტექსტს მოსდევს: 1. ასომთავრული ასოებით შესრულებული ქართული ანბანი.

2. სულხან-საბა ორბელიანის ლექსიკონიდან ამოწერილი სხვადასხვა სიტყვათა განმარტებანი: „ქირი“, „მეზი“, „გონება“, „გარძობა“, „ქაფი“, „ქაშთაჭი“ და სხვა; პროსოდის ნიშნები; ასოების რიცხვითი მნიშვნელობა. (6r—9r).

3. „ცოფიანის ნაებენზე“ ლოცვა: „ციების ლოცვა“ (9r).

4. ქორონიკონები (9r).

5. „რაოდენი ცოდონი არიან სულის წმინდისა ძმობისანი“ (9v).

6. სახარებიდან გამოკრებილი ადგილები (10r—v).

2991იზ.

ლექსი. XIX

1 ფ.; 34,5×21,5; ქაღალდი; მხედრული; [XIX ს.].

„ღვთის მშობელი ყოვლად პატროსანი,
დედა ქალწული შვენიერი შრომანი,
მას ახარებდა ანგელოსი ფართოსანი,
შენგან იშვების მეფე გვირგვინოსანი
და მას მონებდენ მეფენი მრავალყმოსანი...“ 1v.

შენიშვნები: 1. ტექსტს წინ უძღვის „ზომა ქართულის წონისა“ (1r).

2. 1r-ზე არის ხელრთვა: „რაფიელ ერისთვის დავითის“(!); საფიქრებელია იყოს რ. ერისთავის ავტოგრაფი.

3. ამ ლექსის პირველი სტროფი დატულია Q ფონდის ხელნაწერში № 707 (6v).

(1253)

3009

ზატიკი. 1761

425 ფ.; ქაღალდი; ტყავის ტვიფრული ხის ყდა; ნუსხური (სათაურები და სახედაო ასოები სინგურით); 1761 წ. (424v); გადაშწერი — იესე მღვდელი (424v); დაუწერელია: 425v.

„დასაწყისი საღმრთოსა წმინდისა ერგასისა, რომელ არს ორმოცდაათი, — დაიწყების დიდსა კვრიაკესა პასექისასა ცისკრად და ესრეთ ყოველთა წმიდათა კვრიაკესა აღესრულების...“ 1r—424v.

შენიშვნა: ხელნაწერი ტექსტი მისდევს 1738 წ. მოსკოვში გამოცემულ ნაბეჭდ ტექსტს.

ანდერძი: „განსრულდა“ და აღიწერა წიგნი ესე ზატიკი საღიღებელად სამებისა და ერთარსისა ღმრთისა. ჯელითა ცოდვილისა ტფილისის მეტეხითა ლთის-მშობლის ეკლესიის მღვდლის იესეს... ისის... ათა თვესა ივნისს ზ, ქ ს აქეთ ჩააა. ქს ომთ. წმიდანთა მამანო, უკუეთუ ვინმე ჰელად მიიღოს წიგნი ესე და შეტომილებაა რამე ჰაოლოთ, ნუ მწყევთ(!) სიუარულისათჳს

ლ.ა. დიდებამ ღმერთსა სრულმყოფელსა, ყოვლისა კეთილისასა, ამინ“ (124v).
 მინაწერი: (ქვედა სტავრი ფურცლის შიდა მხარეს) „ქკს უოვ მისს კდ,
 ეამს მექუსესა მზეს ნათელი მოაკლდა და ვარსკვლავი გამოჩნდა“.

(1254)

3011

ს.-ს. ორბელიანი, სიბრძნე სიცრუისა. 1792

214 ფ.; ქალღიმი; მუყაის ყდა (ორბე მხრივ მოცილებული); მხედრული (დასაწყისი და საზედრო ასოები სინგურით); 1792 წ. (214r); გადამწერი — კორნელი და თომო ჩაჩიკაშვილები (214r); დაზიანებულია: 7, 79, 68, 213, 214 ფ.ფ.: 7r-ზე გამოსახულია ქალის სურათი.

(ს.-ს. ორბელიანი, სიბრძნე სიცრუისა). — „...მისცემდა ვერცხლსა ანუ ვისღა მიყიდდა? ესრეთ არს ყოველივე ზმანება, მეფე რად შეიპირვებს ეშმაკურსა...“ 1r—214r.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერს დასაწყისი ფურცლები აკლია. იწყება თავით: „ხარბი გლახაკი“. იხ ს.-ს. ორბელიანი, თხზულებანი, ტ. I, 1959 წ., გვ. 12.
 2. ხელნაწერი ტექსტი მეორე რედაქციისაა. იხ. დასახ. წიგნი, გვ. 267.
 ანდერძი: „ასრულდა წიგნი ესე ხელითა კორნელიანს და მისა მის თომასითა. ღმერთო, მშვიდობაში ახმარე ორთავ ცოლთა და შვილთა. მის ქკს უზ“ (214r).

მინაწერი: [თ ე ი მ უ რ ა ზ I].—

„[ენ]ი მწარე, ენა ტყბილი, ენა მოკლე, ენა გრძელი,
 [ენ] სევდის უკუმყრელი, ენა ქვეყნის შეცა-მძერელი,
 [ეს] მკურნალ სნეულთბოვს, ენა მთელთა ლახვრის მკერელი,
 [და ენა] სული სული მობრძავთა, ენა ზოგჯერ სისხლის მღვრელი“ (214v).
 (შდრ. A კოლექციის ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. V, გვ. 66, შენ.).

(1255)

3014

კალენდარი (ლოცვანი და შვიდეულები). XVII

110 ფ.; 20,5X14; ქალღიმი; ყდაანი, ახლად აკინძული; მხედრული (შავი მელანი); სა მუხურები და დასაწყისები სინგურით; ნაკული; აქვს რკეულებრივი სათვალავი; [XVII]; აქვს კეირნიშანი.

[კალენდარი (ლოცვანი და შვიდეულები)]. — „...იოთნ ერ, რაკნ ღ უნვარნ ღ...“ 1r—103v.

შენიშვნები: 1. ტექსტს სომხურია, დაწერილია ქართული ტრანსკრიპციით.
 2. 104r—110v-ზე კალენდრის სქემა მოცემული.
 3. ტექსტში სხვა ხელით ჩამატებულია ლოცვები (51r—v, 90v და 103v).
 მინაწერები: 1. „ქორონიონს ტნი, ქორონიონს...“ (97v).

2. „ესე წიგნი ფლანანს დაწერილია, არის ამისი მოწამე. ფცაკანა“ (98r).

3. მინაწერია აგრეთვე 23r-ზე.

(1256)

3029 ა

ეგნატე იოსელიანი, ფსალმუნთა განმარტება. 1825

90 ფ.; 34×22; ქაღალდი, სხვადასხვა: თეთრი, შეყვითლებული (1r—74v); ლურჯი (75r—90v); უყდო; მხედრული; ნაკლული; 1825 წ. (1r); თარგმნილი სომხურიდან ეგნატე ონისიმეს ძე იოსელიანის მიერ (1r); ავტოგრაფი, შავად ნაწერი; დაუწერელი: 86v—90v; კვირნიშანი: 1813 წ.

⟨ეგნატე იოსელიანი, ფსალმუნთა განმარტება⟩. — „...აწ თქმითა, რომელი არა მივიდა ზრახვასა უღმრთოთასა და სხვანი ყოველთაგან ზარისხთა სიბოროტისათა ნებაჲს განწორობად სული იგი...“ 1r—86r.

წყდება: „...და უკანასკნელისა მისვე სიტყვისაგან ვითარ ჩვენებულა დამრჩობლების...“.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერში არეულია ფსალმუნის ტექსტის თანმიმდევრობა: 1r-დან 4r-მდე მოთავსებულია I ფსალმუნის I მუხლის განმარტება. I ფსალმუნის მე-2 მუხლის განმარტება მოცემულია 11r-ზე. 11r-დან 74v-მდე გრძელდება II—VII ფსალმუნთა განმარტებები. VII ფსალმუნის მე-7 მუხლის განმარტება გრძელდება 4r-დან 10v-მდე. 10v-ზე მოთავსებული ტექსტი გრძელდება 75r-ზე.

2. ტექსტი აკლია I ფსალმუნის I და მე-2 მუხლებს შორის.

3. სათაური აღდგენილია ხელნაწერის ანდერძის მიხედვით.

ანდერძი (გადახაზულია): „წელსა ჩუიე-სა ვენეტოკის მონასტირსა შინა წმინდისა ლაზარესსა დაბეჭდულსა ჰაოსთა ენისა ფსალმუნთა განმარტებისაგან ქართულთა ენასა ზედა წელსა ათას რუას ოცდამეხუთესა, იანუარის თვის ია-სა დღესა, გარდმოთარგმანებით დაწყებული ონისიმე მღუღლის ძისა მღუღლის ეგნატი იოსელიანისაგან. სულო, ყოვლად ძლიერო ღმერთო, შემეწიე მე“ (1r).

3029ბ

ეგნატე იოსელიანი, განმარტება 50-სა ფსალმუნისა. 1821

16 ფ.; 36×23; ქაღალდი, მოწვანო: უყდო; მხედრული; დაუთავრებელი; 1821 წ. (1r); თარგმნილი სომხურიდან ეგნატი ონისიმეს ძე იოსელიანის მიერ (1r); ავტოგრაფი; დაუწერელი: 16r—v; კვირნიშანი: 1814 წ.

ეგნატე იოსელიანი, „განმარტება 50-ისა ფსალმუნისა. — დაიწყებს დავით ფსალმუნსა ამას სავედრებელად ღმრთისადმი...“ 6r—15v.

წყდება: „...აჲ თვთ იგი მოსრულცა არს და დაუთხევიესცა ყოვლად...“

შენიშვნა: ფსალმუნის განმარტებას უძღვის „წინასიტყუაობა აექსონისაგან წიგნისა ამის, რომელსა შინა შემოკლებით მოითხოობის ცხოვრება და ჭკევა წინასწარმეტყუელისა დავითისი, ჰშავარდობა მისი ცოდუასა შინა და სინანული და მერმეცა ჰაზრი აექსონისა“ (1r—6r).

ანდერძი: „ყოვლად ძლიერო ღმერთო; შემეწიე მე. წელსა ათას რუას ოცდერთსა 1821-სა, ოცდობრის თვის 1-სა დღესა ვიწყე გარდმოთარგმანებად ჰაოსთა ენისაგან ქართულთა ენასა ზედა განმარტება 50-ისა ფსალმუნისა ონისიმე მღუღლისა ძემან მღუღელმან ეგნატი იოსელიანმან და არს ესე შემდგომი განმარტება 50-ისა ფსალმუნისა“ (1r).

3029გ

ეგნატე იოსელიანი, კაცისათჳს. 1823

24 ფ.; 34×22,5; ქაღალდი; უყდო; მხედრული; 1823 წ. (19v); თარგმნილი სომხურიდან ეგნატი ონისიმეს ძე იოსელიანის მიერ (19v); ავტოგრაფი; დაუწერელია; 20r—24v; კვირნიშანი: 1817 წ.

ეგნატე იოსელიანი, „კაცისათჳს. — წრფელ აღმართებით და მშუშნიერ ჰასაკოვანად შეიქმნა დასაბამსავე კაცობრივი ჰასაკი საყვრ-საოცითა კელოვნების მოქმედებითა საზოგადოჲსა ავქსონისაგან, რათა მით ყოვლითურთ უცხოდ პოვნელ იქმნესმცა...“ 1r—19v.

შენიშვნა: ხელნაწერი ეგნატე იოსელიანის ავტოგრაფია, შავად ნაწერი და ნასწორები.

ანდერძი: „ესე ითარგმნა ჰაოსთა ენისაგან ქართუშლოთა ჳმასა და ენასა ზედა ონისიმე მღუდლის ძის მღუდლის ეგნატე იოსელიანისა მიერ წელსა 1823-სა, იულისს“ (19v).

(1257)

3030

ქოთხრობა ინდთა. 1817

12 ფ.; 20×16,5; ქაღალდი; უყდო; მხედრული; სათაურები და საზედაო ასოები სინგურით; აკლია 6v-სა და 7r-ს შორის; მე-10, მე-11 და მე-12 ფურცლები ჩამოხეულია; 1817 წ. (11r); მთარგმნელი: დავით ბატონიშვილი, გადამწერი: ბაგრატ ბატონიშვილი; ადგილი: სანკტ-პეტერბურგი (10v—11r); კვირნიშანი: 1816 წ.

„მოთხრობა ინდთა, ღმრთისმეტყველება ინდოურის ძისიონერიისა მამა ბუშესგან მოწერილი ეპისკოპ[ო]სისათა ანა ავრანშის მონასტრისასა. — რომელმანმე ბრამინმან ანუ ბრახმანმან გამომიცხადა მე მჰსგავსება კაცისა უმაღლესისა არსებისა და დამტკიცა ძველთა ინდთა წერილთაგან ესრეთ...“ 1r—11r.

შენიშვნები: 1. ტექსტი სხვა მელნით ჩასწორებულია დავით ბატონიშვილის მიერ (იხ. შენიშვნა 2).

2. ანდერძის შემდეგ დართულია დავით ბატონიშვილის წერილი: „ლალასადმი“, [დავით რექტორისადმი]. ეს წერილი მოხსენებული აქვს პლ. იოსელიანს, თარიღად 1819 წლის მაისისას ასახელებს. (იხ. პლ. იოსელიანი, ცხოვრება გიორგი მეცამეტისა, 1936 წ., გვ. 245—246). ხელნაწერში წერილის ბოლო და თარიღი ჩამოხეულია „ეს თქუენთვის გარდვილუ უძღვებომაში, ჩემო ლალავ, და ბაგრატს გარდავაწერი[ნი], მაგრამ ცრუ მწერალია, გთხოვ გამართოთ. თქვენი დავითთა.“

ანსილონში(!) ... მეზუთე თავში... [ძველისა და ახლისა ... ჩაპყევით, ვგონებ არცა ერთი ლექსთაგანი არს. სხვათა შორის ესოდენ ხმელ ქვრის-ყოფასა შინა, ვითარცა ლექსი ესე, რომელთა ბუნება ჩაპყევით: „ულისე და მწყემსი აპოლონ, ნავზიკა და ცოლი მისი“, ეს ცოლი მრავლობითად უნდა და არა მხოლოდობითად: ნავზიკა და ცოლი მისი, ასე უნდა. გთხოვ. გახსოვდე. გეორქ აღა მომიკითხე. ამას წინათ ჩემი ვერუშის წიგნი გამოვუგზავნე. მოუვიდა თუ არა. აღა ღოს წიგნი ჩადე. პალატში დამტკიცებული... ისგო პქვან. ვეჟილ ნამოს, ყველას მოკითხვა უბრძანეთ. ვინც ჩემზედ იცინის და ან ვინც ჩემთვის სწუხს, იმათ წაუკითხეთ ლუკას თავი კგ, მუხლი კზ ვიდრე:

ლბ-მდის. ვმადლოზ ღმერთსა, რომ სუყველას მოგრჩი. ვერც არავინ გულყოს გარდამაცემს და ვერც არავინ გამგზავნის საღმე. ჩემს წიგნებშია ... [ქართული თარგმანი]... ცოტა შინდის ჩურჩა წამომიღოს. ელევთერს ხელს აკოცე და შინდის ჩურჩა და კუნელი გამომიგზავნე, წამლათ მინდა კუნელი.

ჩემო ლალავ, ცოტა რაქული წამალი კრებული(!) გამომიგზავნე... (11r—12v).

ანდერძი (გადამწერისა): „სრულ იქმნა უგანათლებულესო ძმაო, მე ფიცო და ვიცი, ესე თქუენ მიერ ნაშრომი და გ[ა]რდმოღებული რუსულით ქართულსა ენესა(ჲ) ზედა მნდთა [ღმრთისმე]ტყველება, რომ[ე]ლიცა გარდმოგდოთ გაზეთით „ინვალიდით“. ბრძანებითა თქუენითა მე, თქვენმან მდაბლმან მოსამსახურემ, თქვექნმა ძმამ ბაგრატიმან გარდავსწერე თქუე[შ]ითვს ჩემად სახსოვრად წელსა 1817, თთუშსა ივლისსა 8, სანკატეტერბურხსა“ (10v—11r).

(1258)

3031

კატელორია-სიმეტნე. XVIII.

54 ფ.: 22×16,5; ქალაღი: ყღიანი, ახლად ავინძული: მხედრული; სათურები და სახედო ასოები სინგურით: ნაკული: [XVIII]; მთარგმნელი: ანტონ არხიეპისკოპოსი (1r).

„გნოსის არისტოტელეებითა კატელორბათა გარდამრცემისა შრომითა ანტონი არხიეპისკოპოსისა დავითიანისათა. § 34. — ვიხაითგან სათანადო ვკჰმენით ჩუენდა გარდამოცემანი არისტოტელეებრთა შესმენათანი, უფრორე ჳეროვნად ჰრაცხს დაკუჭთებისა ამის (აწინდელისა) მიზეზისა განხილუა, რათა არისტოტელეებრ ვიწყეთმცა დადებად წესნი თქმადთა განკარგუათანი...“ 1r—54v.

წყდება „...ხოლო პირველობა ესე მებრ დრომსა საკუთრად მგრძნობელთადმი მოიღების უხუცეს-ყოფა და უწინარეს ყოფაცა საზოგადო და უგრძნო...“.

შენიშვნები: 1. 14r-ზე მოცემულია „სქიმა ნაკუჭით პორფირიოსისგანი ცნობისა“.

2. 166 და 167 პარაგრაფები გადასმულია.

3. ამავე ნაწარმოებს შეიცავს ხელნაწერი A-233. A-233-თან შედარებით S-3031 იწყება 13r-დან და წყდება 71v-ზე. ხელნაწერს აკლია 24v-სა და 25r-ს, აგრეთვე 38v-სა და 39r-ს შორის.

მინაწერი: „№ 41 წიგნი ესე ეკუთვნის იოელ ალექსიევს...“ (1r).

3032

ბერძნული საგალობელი.

გადატანილია გრ ფონდში № 24.

(1259)

3033

კრებული. XIX

8 ფ.: 21,5×18; ქალაღი: უყდო; დაშლილი; მხედრული; ჩამოხეულია მე-8 ფურცლის ქვედა ნახევარი; დაუწერელია 8v; [XIX]; აქვს ჳვირნიშანი (7r).

1. „აღწერა უჩინებულესთა ერთა ევროპიისათა. — ნე-
შეცნი, ფრანციცნი, იტალიანელნი, ლიშპანელნი, ინგლისნი...“ 1r—v.

შენიშვნა: ამ ერთა დახასიათება მოცემულია ცხრილში, რომელსაც 13 დანა-
ყოფი აქვს: ქეცვასა შინა, ტანადობასა შინა, სამოსელსა შინა, საზრდელსა შინა,
ზნესა შინა, სახესა შინა, რჩევასა შინა, წერასა შინა, სჯულსა შინა, წინამძღუ-
ობასა შინა, სამსახურის ჩუშნებასა შინა, ქორწინებასა შინა, დედაკაცი. ცხრა-
ლის შემდეგ დამატებით მოცემულია პოლანდიელთა და ევროპის მთავარ ერ-
თა დახასიათება.

2. „ღირსსახსოვარნი სიტყუანი. — ოთხნი ნიეთნი არიან უკ-
მოუქცეველნი ანუ დაუბრუნებელნი, ესე იგი: სიყმაწვილე, დროჲ, ნათქუამი
სიტყუა და ქალწულება...“ 1v—2v.

3. „უბნობაჲ შორის მწიგნობარისა და ყმაწვილისა. —
ყრმა ერთი დასეირნობდა მდინარისა პირსა ზედა და შემოეყარა მის მწიგნო-
ბარი ფრიად ჩაფიქრებული...“ 2v—5r.

4. „რომელნიმე შესწავაებანი დედაკაცთა თჳს და ქორ-
წინებთა თჳს. — დედაკაცთა სილამაზესა შეადგენენ: ახალ-მოჰასაკეობა,
საშუალ-ტანადობა, კანონიერ-დაწყობილება ყოველთა ნაწილთა სხეულისა-
თა...“ 5v—8r.

შენიშვნები: 1. ტექსტის ნაწილი (1r—3v) ნაწორებია სხვა ხელით.

2. ამავე შინაარსისა ხელნაწერი H—1098, რომელიც აღწერილის, ქრ. შა-
რაშიძის, აზრით რუსულიდან ნათარგმნი ჩანს (იხ. H კოლექციის ხელნაწერთა
აღწერილობა, ტ. III, 1948, გვ. 82).

(1260)

3034

ეგნატე იოსელიანი, თბილისის ეკლესიათა აღწერა. 1837

18 ფ.; 36×22,5; 34×21,5; ქალაღი; უყდო; მხედრული; [ეგნატე იოსელიანი]; 1837 წ.
(1r); ჰვირნიშანი: 1836 წ. (ფ. 18); დაუწერელია: 5v—6v, 7v—12r, 16v, 17v—18v.

[ეგნატე იოსელიანი], „წელსა ჩყლზ-სა აპრილის თვეის
...-სა დღესა აღწერა სამსხავე ნაწილსა ტფილისსა, ავლა-
ბარსა და გარეთ უბანსა შინა მყოფთა ბერძენ-როსისი-
ქართველთ ეკკლესიათა, რომელნიცა არიან რიცხვით
... — უპირველესი ტფილისსა შინა არის დიდი ეკკლესია გუმბათიანი სიონად
წოდებული...“ 1r—16r.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერის შედგენილობა: ა. აღწერა სამსავე ნაწილსა
ტფილისსა, ავლაბარსა და გარეთუბანსა შინა ბერძენ-როსისი-ქართველთ ეკკლ-
სიათა, რომელნიცა არიან რიცხვით...“ (1r—5r). ბ. „აღწერა ტფილისის თემ-
თა და უეზლთა შინა მყოფთა საეკკლესიოთა ჩვენებათა“ (7r). გ. „აღწერა ტფი-
ლისსა შინა მდგომარეთა ჰაოსთა სარწმუნოებებისა ეკკლესიადთა, რომელნიცა
არიან რიცხვით 22-ნი“ (12v—16r).

2. ეკლესიათა აღწერის ავტორძს შესახებ იხ. ც. ჰანკიევი, ეგნატე იოსე-
ლიანის ლიტერატურული მემკვიდრეობის შესწავლისათვის, ხელნაწერთა ინსტი-
ტუტის მოამბე, V, თბილისი, 1963 წ., გვ. 57—66.

3. გამოქვეყნებულია ლ. მელიქსეთ-ბეგის მიერ (ჩვენი მეცნიერება,
№ 1, 1923 წ., გვ. 81—96).

3035

პლ. იოსელიანი, გრამატიკა (ფრაგმენტები).

გადატანილია პლ. იოსელიანის არქივში № 37. 38.

(1261)

3036

ალაპიტ დიაკონი, სამეფო ტომარი. XIX

47 ფ.; 22×18; 35×22; ქალაღი; სხვადასხვა; უყდო; მხედრული, სათაურები და საზე-
დაო ასოები მთავრულით: [XIX ს.]; კვირნიშანი: 1837 (6—7 ფ. ფ.); მთარგმნელი გაიოს (34v);
დაუწერელია: 1r—v, 35r—39v.

„სამეფო ტომარი. უსამლოდულოესა და უკეთილმსახურესა მე-
ფესსა(!) ჩუშნა იმპერატორსა იუსტინიანეს ალაპიტ უმცირესი დი-
აკონი კრძალულებით შრომასა ამას უძღვნი. თავი ა. ღმერთი არს ყოველთა მე-
ფობათა შემოქმედ, მყოფი უმაღლესსა ღირსებასა შინა. — ჟ იმპერატორო,
უმაღლეს ყოველთა ღირსებათა აღგიყვანა შენ ღმერთმან...“ 4r—34v.

შენიშვნები: 1. უძღვის: ა. მთარგმნელის გაიოზ რეკტორის მი-
მართვა ირაკლი მეფისადმი: „უმაღლესსა და უდიდებულესსა კეთილ-
მსახურსა წელმწიფესა მეფესა ირაკლის, მპყრობელსა ყოელისა ზემოასა
საქართუშლოსასა ომონებრიესი მოხსენება“ (2r—v). სრული ტექსტი იხ. HI
კოლექციის ხელნაწერთა აღწერილობაში, ტ. I, 1946, გვ. 56, ხელნაწერი № 79,
შენიშვნა ბ.

ბ. „უწყება წიგნისა ამის“ (3r—4r), მოცემულია ცნობები წიგნის ავტორის
ალაპიტ დიაკონის შესახებ.

2. ხელნაწერში ხშირად უ-ს ნაცვლად ნახმარია ო.

3. ხელნაწერს დართული აქვს „სამეფო ტომარის“ ლათინური ტექსტი
(40r—47v), რომელიც დაწერილია სხვა ფორმატის ქალაღზე (35×22) და ხელ-
ნაწერზე მიმაგრებულია კანაფით.

4. ამ ხელნაწერის შესახებ იხ. ტ. რუხაძე, ქართულ-რუსული ლიტერა-
ტურული ურთიერთობის ისტორიიდან, XVII—XVIII სს., თბილისი, 1960,
გვ. 197.

(1262)

3037

ვახუშტი ბატონიშვილი, გივი თუმანიშვილი, საბარათაშვილოსა და სომხითის
აღწერა. 1721

ფ. 216; 33×22; ქალაღი; ხის ყდა, შემოსილი ტვიფრული ტყავით; მხედრული; სათაურ-
ები სინგურით; 1721 წ. (15v); ავტორადი მდივან-მწიგნობარ გივი თუმანიშვილისა (15r);
აქვს კვირნიშანი; დაუწერელია: 1r—4v, 5v—13v, 16r—17v, 26r—29v, 78.—79v, 81v—
85v, 97v, 123r—127v, 142v—143r, 171v—175v, 186v—187v, 215r—217r.

[საბარათაშვილოსა და სომხითის აღწერა]. — „არის საბა-
რათაშვილოში ბატონის მეფის სახასო დიდუბეს, მამასახლისი ბობოქაშვილი
ღვთისავარ, კომლი ა, თავი ბ...“ 18r—216v.

შენიშვნები: 1. „აღწერა“ შედგენილია ვახტანგ მეექვსის ბრძანებით,
ვახუშტი ბატონიშვილისა და გივი თუმანიშვილის მიერ (15r).

2. ხელნაწერი შედგება ორი ნაწილისაგან: საბარათაშვილოს აღწერა (181—171r) და სომხითის აღწერა (176r—214v).

3. მოსახლეობის აღწერას უძღვის წინასიტყვაობა: „ეჰა, რაბამ და ვითარ და რაოდენ ძნიად გამოსაკულეველ, მისაწთომელ და გამოსათარგმანებელ არიან გამოთქმა ძალ-ძლიარებისა შენისანი...“ 14r—15v, (იხ. ე. თაყაიშვილის გამოცემაში, გვ. 1—3).

4. საბარათაშვილოში სადედოფლო კომლების აღწერას უძღვის წინასიტყვაობა: „ეჰა, ყოველთა დაბადებულთა(!) ძეთა ადამისათა პირველ დედისა ევას ცთომილებსაგან ჟოჯონებით აღმოყუანებისა მიზეზო...“ (80r—81r), (იხ. ე. თაყაიშვილის გამოცემაში გვ. 97—99).

5. 5r-სა და 6r-ზე თხზული ასოებით წერია: „დედაო ღმრთისაო დედოფლო ქალწულო. ევედრე ძესა შენსა და უფალსა ჩვენსა იესოს, რათა მეფე ჩვენი ვახტანგ განაძლიეროს“.

6. 6r-ზე ნაბეჭდი წიგნიდან ამოჭრილი წმინდანის გამოსახულება დაწებებული, წითელ ქალღმშემოვლებული, ქვევით მინაწერი აქვს: „ამაღლა ღმერთი ღმერთთა და უფალი ხმითა საყვირისთა“. 1r-ზეც ჩანს დაწებებული სურათის ნაკვალევი.

7. გამოქვეყნებულია ექ. თაყაიშვილის მიერ (იხ. მასალანი საქართველოს სტატისტიკურის აღწერილობისა მეთვრამეტე საუკუნეში, აღწერა მეწინავე დროშისა საბარათაშვილოსა და სომხითისა, შედგენილი მეფის ვახუშტი ბატონიშვილის და გივი თუმანიშვილის მიერ 1721 წ., თბილისი, 1907).

(1263)

3038

დოგმატიკურ-პოლემიკური კრებული. XIX

15 ფ.; 36X22: ქალღილი; ყდიანი, ახლად აკინძული; მკედრული, დასაწყისი ასოება მთავრულით; ნაკული; [XIX ს.].

1. „თვითთოეულად მოხსენება ვითარებისა სომეხთა ბოროტმადიდებლობისათა. — შეიწყნარებს უკუჭ ცთომასა უვალენტინიანესსა ეკკლესიად სომეხთა...“ 1r—6v.

2. „არს ჭვარცმულად შესმენილი იგი პირ მეოთხე; დასამხობელად უმადლოთა ერთბუნებიანთა, რომელნიცა შერევენ დღესასწაულთა საუფლოთა და ერთსა დღესა, რომელ არს იანვარს 6, აღასრულებენ დღესასწაულსა ხორციელად შობისა უფლისასა და დღესასწაულსა ნათლისღებისასა საუფლოსასა წინაღმდგომად ქეშმარიტებისა. — ნათესავთა უკვე და სახეთა და განუკვეთელთა ვითარებასა შეუდგა ეკკლესიი(!) ვალაშაპატისა...“ 7r—9v.

წყდება „...ნ. იტყვის იაკობ მტყუარ პოდღვარი სომეხთაგანი თითვეულთა ვემავიტუს თავსა შინა რ დღესასწაულთა ძლითსა შინა სიტყვასა...“.

3. „ვაჩვენებთ წინააღმდგომთა კრებისათა საზღვარსა, რომელსაცა არა შეიწყნარებენ, არამედ მყის სმენასა თანა გინებასა ჰყოფენ ჰურია ცნობილნი იგი. რათა იხილონ, თუ რა არს ცთომად ამა შინა, არიან ამას შინა მდებარენი ნაწილნი სიტყვათანი რ, თავი 22. საზღვარი წმიდისა ჭალკიდონის კრებისა. — უფალი ჩვენი და მაცხოვარი ქრისტე მეცნიერებასა სარწმუნოებისასა დაუმტკიცებდა რაა მოწაფეთა, ეტყვიდა: მშვიდობასა ჩემსა მოგცემ თქუჭნ...“ 10r—v.

შენიშვნა: ამოღებულია იოანე დამასკელის „გარდამოცემიდან“.

(შდრ. S—1463, 168v—169r).

17. ხელნაწერთა აღწერილობა: ტ. IV.

4. „გამოთქმა სარწმუნოებისა და წმიდათა სამასათე-
ვრამეტთა მამათა. — გვრწამს ერთისა ღვთისა მამისაჲ, ყოვლისა
მპყრობელისა, ყოველთა ხილულთა და უხილავთა შენმოქმედისა(!)..." 10v.

შენიშვნები: 1. ამოღებულია იოანე დამასკელის „გარდამოცემიდან“
(შდრ. S—1463, 169r).

2. ეს ტექსტი მეორდება ხელნაწერის 13r-ზეც.

5. „გამოთქმა სარწმუნოებისა წმიდათათა(!) მამათა
ასერგასისთა. — გურწამს ერთისა ღვთისა მამისაჲ, ყოვლისა მპყრობე-
ლისა, შემოქმედისა ცისა და ქვეყანისა, ხილულთა და ყოველთა და არახილულ-
თა..." 10v—11r.

შენიშვნა: ამოღებულია იოანე დამასკელის „გარდამოცემიდან“.
(შდრ. S—1463, 169r).

6. „ხალკიდონის წმიდამან და მსოფლიომან კრებამან
ათქვა. — კმა უკვე იყო სრულიადად(!) შესამცნებელად და დასამტკიცებ-
ლად კეთილმსახურებისა..." 11r—12r.

შენიშვნა: ამოღებულია იოანე დამასკელის „გარდამოცემიდან“
(შდრ. S—1463, 169r—v).

7. „ესე არს საზღვარი ხალკიდონისაი შეკრებულთა
630 მამათა ყოვლად წმიდისა სულიისა მრეკამოლთქმუ-
ლი(!), რომელსა არა შეიწყნარებენ უთაონო, გარნა იხილონ ყოვლად უბად-
რულთა მათ მწუნებელთა ჭეშმარიტებისათა ამას წიგნსა შინა მდებარი საზღვა-
რი ესე კრებისა, თუ რაჲ არს შეუწყნარებელ ამას შინა ხატი მადიდებელო-
ბისა. — არარაჲ თქვა ჭეშმარიტმან მას შეკრებულმან: არეშთა უბიწოთამან
ხარკიდონს, რომელნიცა შემოკრებეს(!) ახლად აღმოჩენილთა ვეშაბათვის..."
12r—v.

შენიშვნა: მოსდევს: „7. ვიხილეთ სხვაიცა წამებაჲ დღესასწაულთა
ჩუენთა ჭეშმარიტისა მისვე იაკბის(!) მუერ ტრთუხებიათთა ებსკაობისა..."

8. „[დასამქხოებლად უმადლოთა ერთბუნებიათა, თუ
რამასათვის ადიდეს ეკკლესიისაგან თუსისა საიდუმ-
ლოჲ მეშვიდე, ნე იგი არს ცხება უკანასკნელი. — მწყემსნი, რომელ-
თა აქუნდა შესახედავი ცხოვართა, განსრულნი მდინარესა ეკკლესისა(!) შო-
რის გამოშავალსა იცნეს რა მგელ მძეონარე, რომელნიცა იხილნა დღემან მნა-
თობმან ყოვლისა სოფლისამან გრიგორი მოწამემან..." 14r—15v.

წყდება: „მართალ არსა ცილისწამებაჲ შენი ანუ არა: გო უბადრუ-
კო..."

4039

გრამატიკული მასალა, დალაგებული ანბანის რიგზე.

გადატანილია ბლ. იოსელიანის არქივში № 40.

(1264)

8040

გეოგრაფიული (ანოტირებული) და ისტორიულ პირთა საძიებელი. XIX

ძ. ფ.; 35X21,5; ქაღალდი; უყდო; მხედრული; სახედაო ასოები მთავრულით; თავბოლო-ნაკული; [XIX ს.]; ჰვირნიშანი: 1828 წ.

1. [საქართველოს ციხეები]. — „113. ობის ციხე...“ 1r—2r.

შენიშვნა: ციხეების ჩამოთვლას მოსდევს ავტორის შენიშვნა: „თუმცა არიან სხუანია ციხენი: მრავალი, უსახელოებისა გამო დაშპთენ რომელიმე და რომელნიმე იქმნება შემცდა, რომელ აქ ვერ მოვიხსენე, უკეთუ ვწადდესთ, აღწერასა შინა იძიეთ. და ვგრეთვე შემოხსენებულთა ციხეთა აღშენება, თუ ვინგან აღშენებულან, მუნ სცნობთ“ (2r).

2. „მდინარე ნი უდიდესნი, რომელნიმე უწინარესგან-ყოფილები სასაქართუშლოდსა არიან, ანუ რომელთა ჰქონან თევზნი, ანუ სახელნი რით ეწოდათ, აქვე მოიხსენებიან და ესე მდინარენი ანბანსა ზედან წერილან. — 1. ალგეთის მდინარე გამოსდის კლდეარსა და მოდის აღმოსავლეთად...“ 2r—3r.

3. „ხოლო რადენი ტბანი არიან დიდნი და მცირენი, თევზიანნი და უთევზონნი. — 1. აბოცის დაბის ტბა: მცირე, ახალქალაქის წყალი გამოზდის, უთევზო...“ 6v—7r.

შენიშვნები: 1. ციხეების, მდინარეებისა და ტბების სახელწოდებები ანბანის რიგზეა დალაგებული.

2. მდინარეებისა და ტბების დახასიათება აღებულია ვახუშტი ბატონიშვილის წიგნიდან: „აღწერა სამეფოსა საქართველოსა“, თბილისი, 1941, გვ. 33, 34, 46 და ა. შ.

4. „მეფენი საქართველოდსაანთ. — 1. ფარნავაზ“, 7r—8v.

შენიშვნები: 1. ქრონოლოგიური თანმიმდევრუბით ჩამოთვლილმ საქართვლოს მეფეები და მათი გამეფების წლები.

2. მოკლედ დახასიათებულია გიორგი XIII შემდგომი პერიოდი: „99. ვართგი უკანასკნელი — 1798; დავით მეშვიდრე — 1801; რუსთა გადაადგონეს და ეით და განსნეს მმართველობა დროებითი, სიდაცა ისხდნენ ლენერალ-მაიორი დაზარევი, თავადნი ზაალ ბარათოვი, იოანე ჩოლაყაევი, სულხან მდივენი თუმანოვი — 1801, ლუბერნა განსნეს 1802“ (8r).

5. „მეფენი და მთავარნი აფხაზეთ-იმერეთისანი. — 1. ლეონ“ 8v.

წყდებია: „ხოლო ნარინ დავითმა იწოდა იმერთა მეფობა და არლარჯ აფხაზეთა“.

8041

ქილილა და დამანა, (ფრაგმენტი).

შეუერთდა H—2183 ხელნაწერს.

3042

ღრამოტა მღუდელობისა, მიცემული კათალიკოსის ანტონ მეორისაგან
ეგნატე იოსელიანისადმი. 1810 წ.
გადატანილია Sd ფონდში № 2342.

(1265)

3046

სვეტიცხოვლის საგალობლები. XVII

16 ფ.; 16×11,5; ქალაღი; უყლო; ნუსხური; სათაურები და საზედაო ასოები სინგურით; ნაკული; [XVIII ს.]; კვირნიშანი: სამი მოვარე.

[სვეტიცხოვლის საგალობლები]. — „...ამას სვეტსა ცხოველსა, რომელსა უხილავად ანგელოსნი უპირობენ და უგალობენ და ადიდებენ...“ 1r—16v.

წყდება: „...წმიდათა მოწამეთა სასოებაო, ჟამად-ჟამად სახილველო ბრწყინვალეო...“.

შენიშვნა: ხელნაწერის შედგენილობა: ა. „გალობა პირველი სვეტისა ცხოველისა, სქლისპირი ბ გზის, დასდებელი ვ. სვეტო ნათლისაო, ბრწყინვალედ განათლებულო, განმანათლე მგალობელი დღესასწაულისა შენისა. გალობა ა, სქლისპირი“ (5v—6v).

ბ. „სხუაჲ გალობა მეორე სვეტის ცხოველისა, თქმული უფლასა ბესარიონ კათალიკოსისა, სქლისპირი ბ გზის, დასდებელი ვ“ (7r).

გ. „გალობა გ, სქლისპირი“ (8r—10r).

დ. „გალობა დ, სქლისპირი“ (10v—12r).

ე. „გალობა ე, სქლისპირი“ (12r—13v).

ვ. „გალობა ვ, სქლისპირი“ (13v—16v).

(1266)

3047 (Q—744)

ს.-ს. ორბელიანი, სიბრძნე სიცრუისა. 1759

26 ფ.; 27×18,5; ქალაღი; უყლო; ფრაგმენტი; მხედრული, დასაწყისები სინგურით; დანიანებულია: 1, 2, 19—24 ფფ; გადაწვერი — მღველი გიორგი ალექსის ძე (26v); 1759 წ. (26v).

[ს.-ს. ორბელიანი, სიბრძნე სიცრუისა]. — „...[რომე შიგან შესვლასაც არ აღირსებდნენ, არ თუ დაჯდომილიყო. მან კაცმან, [რა კაცი] ეგრე მჯდომი ნახა, ერთი მოსამსახურე კაცი შეუყენ[ა]...“ 1r—26v.

შენიშვნები: 1. S—3047 ხელნაწერი აღმოჩნდა ფრაგმენტი Q—744 ხელნაწერისა, ამიტომ ეს ორი ხელნაწერი გაერთიანდა.

2. „სიბრძნე სიცრუის“ ხელნაწერთა შორის ეს ხელნაწერი ყველაზე აღინდელი თარიღიანი ნუსხაა.

3. Q—744 ხელნაწერი 1942 წ. მუზეუმს გადმოსცა შ. რუსთაველის სახელობის ლიტერატურის ინსტიტუტმა.

4. ხელნაწერის შედგენილობა: იწყება ზ რვეულის მე-2 ფურცლიდან (1r) და გრძელდება ი რვეულის მე-3 ფურცლამდე (18v), (შდრ. „ს.-ს. ორბელიანის სიბრძნე სიცრუისა“, 1957, თბილისი, გვ. 75—102). 18v-სა და 19r-ს შორის აკლია 1 ფ. 19r-დან იწყება ი რვეულის მე-5 ფ. და გრძელდება ი რვეულის

მე-2 ფ-მდე (24v), (შდრ. იქვე, გვ. 104—112). ი რვეულს მოსდევს იბ რვეული-დან შემორჩენილი მხოლოდ ბოლო ფურცელი (25r), (შდრ. იქვე, გვ. 142—144), ხოლო იბ რვეულს — „სიბრძნე სიტრუს“ ბოლო ფურცელი (26r), (შდრ. იქვე, გვ. 150).

5. ამ ხელნაწერის შესახებ იხ. დასახ. გამოცემა, გვ. 277.

6. 26v-ზე თხზული ასოებით წერია: „ფ ა რ ს ა დ ა ნ“.

ანდერძი (გადამწერისა) მიწერილია არაკალიგრაფიული ხელით: „უქმად მაშვრალი დეკანოზის ალექსის ძე, გლახაკი უღირსი მღვდელი გიორგი, ყოველთა უკანასკნელი, მღვდელად არა ღირსი. უფალნო ჩემნო, ნუ გამიწყრებით მოცალეობისა ამისთვის. მაისს ე, ქორონიკონს უმჟ“ (26v).

მინაწერები: 26r-ზე გაკეთებულია მინაწერები.

(1267)

3048

მოქცევა მირიან მეფისა. XVII

7 ფ.; 22×17; ქალღდი; კოლენკორგადაკრული მუყაოს ყდა; მხედრული, სახედაო ასოები მთავრულით, სინგურით; ფრაგმენტი; [XVII ს.]; კვირნიშანი: ირემი, ზევით გვირგვინი, ასოები P, Q, C, R, [17]81 წ. (ფ. 3, 4).

„მოქცევა მირიან მეფისა და მის თანა ყოვლისა ქართლისა წმიდისა და ნეტარისა დედისა ჩუჴნისა ნინა მოციქულისა მიერ. — პირველად უკვე ვახსენოთ ცხოვრება წმიდისა და ნეტარისა დედისა ჩუჴნისა და ყოვლისა ქართლისა განმანათლებელისა ნინა მოციქულისა...“ 1r—7v.

წყდება „...ხოლო იგი დაეცა პირთა ზედა თვისთა...“.

შენიშვნები: 1. ტექსტი მცირეოდენი განსხვავებით მოსდევს საბინისის მიერ გამოქვეყნებულ „მოქცევა მირიან მეფისა და მის თანა ყოვლისა ქართლისა წმიდისა და ნეტარისა დედისა ჩუჴნისა ნინა მოციქულისა მიერ“ (შდრ. საბინისი, საქართველოს სამთხვე, პეტერბურლი, 1882, გვ. 119—155).

2. ხელნაწერს აკლია 5v-სა და 6r-ს შორის (შდრ. იქვე, გვ. 122—123) და 6v-სა და 7r-ს შორის (შდრ. იქვე, გვ. 123—124).

3. აღწერილია ექ. თაყაიშვილის მიერ (იხ. Описание, 11, გვ. 704).

(1268)

3049

ფსალმუნთ. XVII—XVIII

26 ფ.; 20×14,5; ქალღდი; ყდიანი, ახალი აკინძული: ნუსხური, ფსალმუნთა მუხლების დასაწყისები მთავრულით, სინგურით; ფრაგმენტი; [XVII—XVIII სს.]; კვირნიშანი: ვარსკვლავი, ნახევარმთვარე და გვირგვინი (ფფ. 8, 9).

[ფსალმუნთ]. — „...და საკვრავლბინი(!) მისნი ძეთა კაცთასა. აღ[ა]-შ[ა]ლლონ იგი კარებულსა შორის ერსა...“ 1r—26v.

წყდება: „...ნათესავი აქებდენ საქმეთა შენთა...“.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერი იწყება 106 ფსალმუნის 31-ე მუხლით და გრძელდება 117 ფსალმუნის 15-ე მუხლამდე (8v), (შდრ. ფსალმუნის ძველი ქართული რედაქციები X—XIII საუკუნეთა ხელნაწერების მიხედვით, გამოსცა მ ზ ე ქ ა ლ ა შ ა ნ ი ძ ე მ. I, ტექსტი, თბილისი, 1960, გვ. 302—325). 8v-სა და 9r-ს შორის

აკლია. 9რ-ზე იწყება 118 ფსალმუნის 22-ე მუხლი და გრძელდება 118 ფსალმუნის 150-ე მუხლამდე (14v), (შდრ. იქვე, გვ. 331—349). 14v-სა და 15რ-ს შორის აკლია. 15რ იწყება 120 ფსალმუნის მე-8 მუხლის ბოლოდან და გრძელდება. 131 ფსალმუნის მე-11 მუხლამდე (18v), (შდრ. იქვე, გვ. 355—368). 18v-სა და 19რ-ს შორის აკლია. 19რ იწყება 134 ფსალმუნის მე-5 მუხლიდან და გრძელდება 144 ფსალმუნის მე-5 მუხლამდე (26v), (შდრ. იქვე, გვ. 372—396).

2. ხელნაწერს ანმეტობა ახასიათებს.

3050

ლოცვანი, (ფრაგმენტი)

შეუერთდა A—1110 ხელნაწერს.

(1269)

3051

დანიელ წინასწარმეტყველი, ასოთ სამღერელი და წიგნი სასიზმრო. XVI

15 ფ.; 26×18,5; ქაღალდი, მოყავისფრო; უყდო; დამოლილი; ფურცლები დაზიანებული, დახეული; ნუსხური; სათაურები და საზედაო ასოები სინგურით; ფრაგმენტი; [XVI ს.].

1. [დანიელ წინასწარმეტყველი, ასოთ სამღერელი]. — „...თუ თხემი ემღერდეს, [ვ]ელმწიფებაჲ მიეცეს, რომელ ღირს იყოს, ანუ გზასა წვიდეს უცხოებასა...“ 1რ—3v.

2. „სახელითა ღმრთისათა წიგნი სასიზმროჲ(!), თქმული დანიელ წინასწარმეტყველისაჲ, რომელი თქუა სიზმრისათეს კაცისა ასოთა ზედა მოვენლილი(!). — რომელი თავისა თავსა უცემელად გააბუღულსა ხედვიდეს და მიჰგვნიდეს(!), იგი ცემულსა თავისა უხუცესა(!) განეშოროს...“ 4რ—15v.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერის შედგენილობა:

ა. „გზაჲ განბჭობისაჲ და ჩინებაჲ დიდებისაჲ მეფეთა დ[ა] მთავართაჲ. (6v—7v).

ბ. „საქმენი გაძართებულნი აბჭრისა შენისაჲ, სამოსლსაჲ(!), საქ[ა]ულთაჲ და კაცისა საღმობათაჲ“ (7v—9r).

გ. „საქმე გაგებულ[ი] ჳორცისა ჳამისაჲ, სარგებელისაჲ და სავნებელისაჲ და ნახ[ვ]ია პირ[უ]ტყუთა“ (9r—v).

დ. „საქმე ვაგებული ორბთა, არწივთა, ყუავთა და...“ (10r—v).

ე. „...ქურციკთაჲ, პირუტყუთა და ცეცხლისაჲ“ (10v—11v).

ვ. „...ჭორთაჲ, აქლემთაჲ...“ (12r—v).

ზ. „...გაგებული ერბო-ყველსაჲ(!) და ძმრისაჲ, ხუარბლისა მ[ა]რ-გ[ა]ლატისაჲ(!), ხილთაჲ, უქუდურთაჲ და ყოველთაჲ...“ (12v). მომდევნო 13რ—v-ზე ახალი თავის ფრაგმენტი, ახსნილია რას ნიშნავს უფლის, ანგელოზისა და მოწამეთა ნახვა სიზმარში.

თ. „იღ კარი. მზისა, მთოვარისა, ვარსკულ[ა]ვთა და ღ[ა]რ[უ]ბელთაჲ და ნის-ლისაჲ“ (13v—14r).

ი. „ქილეთაჲ(!) წყალთაჲ, ზუღვათა...“ (14r—v).

2. ასოთ სამღერელი (1რ—3v) დაწერილია ორ სვეტად, სიზმრის ახსნა კი (4რ—15v) გაბმული ტექსტია.

3. სიზმრის ახსნას უძღვრება: „...უწყებაჲ არს სიცოცხლისაჲ და სიკუ-დილისა... და სიგლაზაქისაჲ და სიმკმუნერისაჲ, სიმდიდრისაჲ, ბრუემისაჲ

და გამარჯუებისა და ყოვლისა საქმისა აღმასრულებელი(!) არს, ვითაცა სიზ-
მარი ნახოს..." (4r).

4. მე-15 ფურცლის მხოლოდ ფრაგმენტა შემორჩენილი. იკითხება: „მკალი
ნახოს..." ეს ფურცელი უნდა იყოს ფრაგმენტი იმ თავიდან, რომელშიც ახსნი-
ლია, რას ნიშნავს მწერის ნახვა სიზმარში.

(1270)

3052

არსენ ბერი, ანდერძი დავით აღმაშენებლისა. XIX

2 ფ.; 35×22,2; ქაღალდი; მხედრული; [XIX ს.]; დაუწერელია 2r—v.

[არსენ ბერი], „ანდერძი დავით აღმაშენებლისა, რომელიც წარმოუთხრა უამსა მიცვალებისა თვისისასა მოძღვარსა თვისსა არსენის და პირით მისით ყოველთა სამღვდელთა დიდებულთა თვისთა. — გიბრძანებს და მოგახსენებთ მეფეთა მეფე დავით დღეთა შინა სიკვდილისა და სოფლით გასვლისა მისისათა ჩემ მიერ უნდოსა და უღირსისა მლოცველისა მათისა ბერისა პირითა..." 1r—2v.

შენიშვნები: 1. ანდერძს უძღვის ცნობა: „ესე გადმოწერილ არს ძველისა წიგნისაგან, რომელიცა იპოვების გაენათის მონასტერსა შინა, ესრეთ იტყოდინ“ (1r).

2. გამოცემულია საბინინის მიერ (იხ. საქართველოს სამოთხე, 1882 წ., გვ. 512—513).

3053

ცხოვრება მეფის გიორგის მეცამეტისა.

გადატანილია პლ. იოსელიანის არქივში № 41—45.

(1271)

3054

სიტყვა ბოსუეტისა. XIX ს-ის I ნახ.

21 ფ.; 34,5×22; ქაღალდი, ცისფერი; ქაღალდის ყდა; მხედრული; [XIX ს. I ნახ.]; კვირნიშანი: 1802 წ.

„სიტყვა ბოსუეტისა. — ყოვლად მოწყალევე კელმწიფევე, თქუჲნდა აღუავლენ თქმულსა იესო ქრისტესსა..." 1r—17v.

შენიშვნები: 1. ზოგან კიდევ გატანილია ტექსტში ხმარებული სიტყვების სინონიმები: „მიხედულად — განმზერად“ (2r). „პატიყესა — ვნებასა“ (3r). ასევე: 6r, 7r, 10r, 14r, 16r-ზე.

2. 18r—21v უკავია რუსულ ტექსტს, რომელიც სასამართლო დავას ეხება.

3. ყდაზე გადამწერის ხელით ჩამოწერილია სიტყვები: „მშვიდობა, სულგრძელება, სახიერება“ და ა. შ.

4. ყდაზე ჩამოწერილია სომხური ასოები სათანადო რიცხვობრივი შესატყვისებით. სომხურად წერია: „დასაბამითგან 5422; .1813“. დაწერილია იმავე მელ-

ნით, რომლითაც ტექსტია გადაწერილი, ეს მინაწერი ვადაწერს უნდა ეკუთვნოდეს.

5. ამ ხელნაწერის შესახებ იხ. ტ. რუხაძე, ქართულ-რუსული ლიტერატურული ურთიერთობის ისტორიიდან, XVI—XVIII სს., თბილისი, 1960, გვ. 201.

3055

ქაღალდები ათონის მონასტრის შესახებ.

გადატანილია პლ. იოსელიანის არქივში № 23—25.

3056

ცნობები და შენიშვნები საქართველოს ეკლესიებისა და მონასტრების შესახებ.

გადატანილია Sd ფონდში № 2343, ნაწილი კი პლ. იოსელიანის არქივში № 18.

3057

ქაღალდები მღვდელ ონისიმე იოსელიანის შესახებ.

გადატანილია Sd ფონდში № 2344—2350.

3058

სია მეფეთა და ეკლესიის გამგეთა ქართლისათა.

გადატანილია Sd ფონდში № 2351—2356.

3059

გუჯრები და გუჯრის პირები.

გადატანილია Sd ფონდში 2357—2367, ხოლო ნაწილი პლ. იოსელიანის არქივში № 19.

3060

წარწერანი ეკლესიებისა და სხვადასხვა ნივთებისა.

გადატანილია პლ. იოსელიანის არქივში № 33—35.

3061

ათონის ხელნაწერთა სია.

გადატანილია პლ. იოსელიანის არქივში № 2.

(1272)

3064

კრებული. XIX ს. I მეოთხედი

166 ფ.; 21X16,5; ქალაღი: ცისფერი და თეთრი; ქალაღის ყდა; მხედრული; სათაურები სინგურით; აკლია: ერთი ფურცელი 9v-სა და 10r-ს შორის, 163v-სა და 164r-ს შორის; დაუწერელია: 86v, 146v—159r; 7r-დან 96v-მდე გადაწერილია 1813 წ. (96r), დანარჩენი ნაწილი — [XIX ს-ის I მეოთხედში]: კვირნიშნები: ცისფერი ქალაღისა 1812 წ., 1809 წ.; თეთრი ქალაღისა 1816წ. შემკვეთი — სტეფანე მამულავი (96r), გადაწერი — მოსესა ბახტის ძე ყორღანოვი (96r).

1. „წიგნი ბარამ ფალავნისა, ურუმეთის კელმწიფის ძისა, ამოდსაკითხავი და სასიამოვნოდ სასმენელი. — ქვეყანასა ურუმეთისასა იყო კელმწიფე ქიშვარ, გაძრელებული, უკლებული, მორკმული, მოვლენილი და სიმდიდრისაგან გალალებული...“ 7v—95v.

შენიშვნები: 1. ტექსტი „ბარამიანის“ ვრცელი ვარიანტია (იხ. ექ. თაყაიშვილი. Описание, I, გვ. 557).

2. გამოცემულია ექ. თაყაიშვილის მიერ (იხ. ბარამიანი, ამბავი ბარამისა და გულადამისა, თფილისი, 1901 წ.).

ანდერძი (გადამწერისა): „კურთვეულ(!) იყოს, გინცა ამისთანა და ანუ თუ სხვა რიგი ამბავის წიგნები ნახოს და ის გარდაწეროს და იმაზე იკირნახულოს ამად, რომ ქვეყანაზე პირველი ამბავები არა ამოგარდეს და მათ ფალავნთა ამბავნი გაახლოს(!). შესაქვეყნადაც დიახ კარგია; და თუმცა მწიგნობარს ჩაუვარდეს ვისმე, თვით კითხვით შეექცევა და სხვათაც შეაქცევს. აგრეთვე ყმაწვილმან რომ კითხვით ამგვარი წიგნები გატეხოს, მრავალსა შეიმატებს და კაი მსწავლელიც შეიქნება, მრავალს ადგილს გამოიყენებს სამღვთოთ თუ საეროთ. კელმწიფეებთან თუ ამხანაკებთან, ჟამი მოხვდება; რომ მრავლის წიგნის კითხვა დიდათ გამოადგეს.“

აღიწერა ესე წიგნი ბარამიანი ჟამსა რუსეთის დიდებული კელმწიფის ალექსანდრ პავლოვიჩისასა. მას ეპყრა თავისი საბრძანებელი სრული რუსეთი და მას მსახურებდნენ: საქართველო. ქართლ[ი] სრული, ყაზახი, ბორჩალო. განჯა, შუში და ყარაბაღი და სხვათა მრავალი. შესრულდა წიგნი ესე ბარამიანი წერითა ჯელითა პატრონისა მისივე ყორღანოვი ბახტის ძის მოსესისასათა და ახლად პატრონისათა ბატონი სტეფან მამულავეისათვის. უფალმან მრავალ-ქამიერ ტყოს და მოახზაროს შექცევასა და სიხარულსა შინა და ჩვენდა საგონებლად. ამინ. დასრულდა ესე ბარამიანი თვესა მაისის ვასულსა ლ-სა წელსა ჩუიგ, ქორონიკონს ფა. 1813-го года, мѣсяцѣ (I) 30-го дня, аминь. რომელმანც ესე წიგნი პატრონისაგან ითხოვით და კითხვით შეექცეთ და ანუ ისე ჩავვარდესთ, აგრეთვე პატრონსავე უბოძეთ და რომელმანც მიცემა აღარა ინებოთ, თუ ქართველი იყოს, მასამცა რისხავს მამა, ძე და სული წმინდა. თუ სომეხი იყოს, მასამც გაუწყრეს წმინდა ლხვარი, და თუ თათარი იყოს, დმერთი გაუწყრეს. და რომელმანცა მიცემა ინებოთ და არა დაუმალთ, წესქელა ლოცვათ შეექცალოსთ, ამინ.

ესე წიგნი კდრე არის საკითხავი სპარსელთაგან, თარგმანული ქართველთავე მეფისა ვახტანგისაგან, ჩამივარდა, გარდაწერე, მეცა ვიშოვე სხვისაგან, და რომ მიამა, შევასრულე, თვარ ძალა მედგა ვისაგან.

ესე წიგნი ჩემგან ნახა, მყვანდა კარგი მეგობარი, ჩვენ გვიყვარდა ერთმანერთი, ძმაზე უკეთ შენაყვარი, გესურდა ერთად მუდამ ყოფნა. არაოდეს განაყარი და-მიიხრა: მეცა გარდაწერე, შენგნით მქონდეს გაუმყარი.

არ დამზარდა, დაუწერე ბატონ სტეფან მამულოვსა,
ჩვენ მივაჩნდით უკეთესად, სიყვარული ხქონდა გულსა,
რადგან მოხოვა, უარ ვერ ვყავ, აღვასრულე ნება გულსა,
და ოდეს ჰელთა აიღებდე, მახსენებდე ყო რ დ ა ნ ო ვ ს ა.

მე ცოდვილი ვიბოვ თქვენგან, რომელმანცა წაიკიხოთ
და ვისც გნებდეს სახსენებლათ, შენდობით არ დამივიწყოთ“ (95v—96v).

2. [მელის წიგნი, არაკი. ლომი ავათ გახდა]. — „ლომი ავათ
გახდა. მოდიოდნენ ყოველნი ნადირნი სანახავათა და მელამ დაიგვიანა...“ 97r.

შენიშვნა: შდრ. ს. ყუბანეიშვილი, ძველი ქართული ლიტერატურის
ქრესტომათია, II, 1949, გვ. 309, არაკი 74. გამოცემული ტექსტი რედაქციულად
განსხვავდება ხელნაწერის ტექსტისაგან.

3. „მუნასიბი, თქმული მეფისა თეიმურაზისაგან, გან-
კობა ვარდისა და ბულბულისა. —

ჰე, არსისა შემოქმედო! შე[ნ]გან არის ყოვლი ფერი...“ 98r—108r.

შენიშვნები: 1. თეიმურაზ I თხზულებათა სრულ კრებულში (აღ. ბარა-
მიძისა და გ. ჯაკობიას რედაქციით, ტფილისი, 1933) ეს ხელნაწერი გა-
მოყენებული არ არის.

2. ხელნაწერის ტექსტი რედაქციულად მიჰყვება H-59 ხელნაწერის „ვარდ-
ბულბულიანის“ ტექსტს. H-59 ხელნაწერიც მოსესა ყო რ დ ა ნ ო ვ ს ა გადა-
წერილია.

ანდერძი (გადამწერისა): „ესე ლექსი ერთგან ვნახე ბულბულსა და ვარდზედ
თქმული,

მეც მოსესამ გარდაწერე, რადგანც იყო პირველ თქმული, ამინ“.
(108r).

4. სხვადასხვა თემაზე ამოღებული ტაეპები „ვეფხისტ-
ტყაოსნიდან“ და „ფსალმუნიდან“:

1. ნიშანზედ მაყრული. —

იგი საძღვროდ მისად დასხნეს, ვისი შუქი ანათობდა.

2. ტახტის დადგმაზედ. —

მათ ქალ-ყმათათვის საჯდომი დაედგათ თეთრ-ძოწეული.

3. ტანთ ჩაცმაზედ: —

ადგა და კაბა ჩაიცვა, მჯობი ყოვლისა მთვარისა.

4. წასვლაზე. —

მთვარე მცხრალი, გავსებული მივა მზისა შესაყრელად.

5. მისვლაზედ. —

მივედით მისსა ქალაქსა ტურფასა, მაგრამ ცოტასა.

6. სახლიდამ ქალთან მისვლაზედ. —

მოდი, ნახე ვარდი შენი, უმკვნილი და დაუმკვნიარი.

7. ქალთან სახლში შესვლაზე. —

გამოჩნდა მთვარე ნათლითა გარე შუქმონავანითა.

8. საყდარში შესვლაზე. —

უხარის შეყრა ვარდისა: არ ერთგან შეუყრელისა.

9. საყდრიდამ გამოსვლისა. —

აჰა, მიხვდა შესაფერი ყმა ქალსა და ქალი ყმასა.

10. სუფრაზე სათქმელი. —

მეფეო, ღმერთმან შენ მოგცეს ბედი და ბედნიერობა.

11. კიდევ მაყრული სათქმელი. —

სულანათლითა აივსო სახლი, შუკა და უბანი.

12. ფსალმუნი. —

აკურთხე გვირგვინი ამის წელიწადისა სიტკბოებითა შენითა, უფალო.

13. კიდევ ფსალმუნი. —

დაადგა თავსა მისსა გვირგვინი ქვისა მისგან უფასონი...“ 108v.

5. [დავით გურამიშვილი]. „კაცისა და საწუთროსაგან ცილობა და ბჭობა და ერთმანერთის ძვირის ხსენება. —

ჰი, ჰი ეს საწუთრო რას სტყუის და რას უპირობს...“ 109r—114v.

შენიშვნა: გამოცემულია (იხ. დავითიანი, 1955, გვ. 239—256).

6. [დავით გურამიშვილი], „ხარების დღის ქება და შეს-
ხმაყოფილად წმინდისა მარიამისა. —

ქალ-ქანწულმან მარიამ წმინდათ თავი ატარა...“ 114v.

შენიშვნა: გამოცემულია (იხ. დავითიანი, 1955, გვ. 185). ხელნაწერში „ხა-

რების“ მხოლოდ პირველი სტროფია, შემდეგ მოსდევს ორტაპიანი ლექსი:

„რამეთუ გცოდე, უფალო, ვითხოვ შემინდეო,

შენი ვარ მონა, წყალობა შენვე დამმართო“ (114v).

7. „კარი პირველი ლეილი-მიჯნურისა პირველად სპარ-
სულად ნათქვამი და მეორედ ახლად ნათქვამი ლექსად
პატრონის თეიმურაზისაგან. —

ღმერთო, რომელი თვით სიბრძნე ზარ სიბრძნის მომცემელობით...“

115r—146r.

შენიშვნა: თეიმურაზ I თხოულებათა სრულ კრებულში ეს ხელნაწერი გა-
მოყენებული არ არის. ხელნაწერის ტექსტი რედაქციულად მიჰყვება H—59.
ხელნაწერის „ლეილ-მაჯნუნიანის“ ტექსტს (შდრ. დასახ. გამოცემას, გვ. 24—59).

8. [თეიმურაზ I], „ანბავი უსუთ-ზილიხანისა ლექსად. —
მიჯნურთ ანბავი შემოკრება(!) წიგნსა ჩემგან თქმულებასა...“

159r—163v.

წყდება: „...დამეხოცენ, მარტო დავრჩი გლახ ლახვართა დასაძგერად...“

163v.

შენიშვნები: 1. თეიმურაზ I თხოულებათა სრულ კრებულში ეს ხელნაწერი
გამოყენებული არ არის. ხელნაწერის ტექსტს რედაქციულად აკლავს პოემის შე-
სავალი. 161v-ზე გამოჩენილია 45-ე სტროფი. ხელნაწერს რედაქციულად აკ-
ლავს: 162r-ზე — 51—55 სტროფები, 162v-ზე — 60-ე სტროფი, 163v-ზე —
66—162 სტროფები (შდრ. დასახ. გამოცემას, გვ. 60—98).

2. „იოსებ-ზილიხანიანის“ 187, 189 და 309 სტროფები ხელნაწერის 97v-ზეა.
ბოლო 105 სტროფი — 166r-ზე (შდრ. დასახ. გამოცემას, გვ. 83, 98, 73).

9. [მელის წიგნი, არაკი, ერთი კაც იყო, ანჩხლი ცოლი
ჰყვანდა]. — კაცი ერთი იყო და მას ანჩხლი ცოლი ჰყვანდა, მუდამ ქმარ-
სა ავად ეპყრობოდა...“ 164r—165r.

შენიშვნა: შდრ. ს. ყუბანეიშვილი, ძველი ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია, II, გვ. 322, არაკი 122. გამოცემული ტექსტი რედაქციულად განსხვავდება ხელნაწერის ტექსტისაგან.

10. [მელის წიგნი, არაკი, ერთს სულელს აბაზი ჰქონდა, კირი უნდა ეყიდნა]. — „ერთ კაცს ერთი აბაზი ჰქონდა, უგონო და უმეცარი იყო...“ 165v—166r.

შენიშვნები: 1. შდრ. ს. ყუბანეიშვილი, ქართული ლიტერატურის ქრესტომათია, II, გვ. 308, არაკი 70. გამოცემული ტექსტი რედაქციულად განსხვავდება ხელნაწერის ტექსტისაგან.

2. ეს ხელნაწერი აღწერილი აქვს ექ. თაყაიშვილს. იხ. Описание, ტ. I, გვ. 543—547.

მინაწერები: 1. (გადამწერისა):

„ესე წიგნი სტეფანასი, გვარად არის მამულოვი, იკითხვედეს შესაქცევად, ჰქონდეს მუდამ სიხარული. ღმერთმან მისცეს ჰენი ორნი, ერთი მნათობი ასული.

და ყრმანი ლომ-ვეფხვთა ნაკვეთად, ქალნი ქალურად ნახული“ (2r).

2. 2v—3r-ზე მიწერილია ცხრა სტროფიანი ლექსი:

„Песня — В час разлики настушок
Слезный взор склонил в поток“.

(1273)

3065

ტროპარნი და კონდაკნი. XIX

70 ფ.: 18×10,5; ქალაღი; მხედრული; სათაურები და საზედაო ასოები სინგურით; ნაჭ-
ლული; [XIX ს.]; კვირნიშანი: 1819.

[ტროპარნი და კონდაკნი]. 1. [ნოემბერსა იბ]. — „...ამისთვსა ყოველნი აღმასრულებელნი ჰხსენებისა შენისანი გადიდებთ მოწყალებისა თანა მოსახელთ...“ 1r.

2. „იგ. წმიდათა შორის მამისა ჩუჴნისა იოანე ოქროპირისა კოსტანტინუპოლელ მთავარეპისკოპოსისა, ხსნილი ღვინითა და ზეთითა...“ 1r.

3. „იდ. წმიდისა და ყოვლად ქებულისა ფილიპპე მოციქულისა ერთისა ათორმეტთავანისა. ხსნილი თევზითა...“ 1v.

4. „იე. წმიდათა მოწამეთა და აღმსარებელთა გურია. სამონა და აბიბოსი. აქა იწყების მარხუა შობისა...“ 2r.

5. „ივ. წმიდისა და ყოვლად ქებულისა მოციქულისა და მახარებელისა მატთესი...“ 2v.

6. „[იზ]. ტროპარი მოწამისა [გრიგორისი]...“ 3r.

7. „იშ. წმიდათა მოწამეთა პლატონ და რომანოსისა...“ 3v.

8. „ით. წმიდისა წინასწარმეტყველისა აბდიასი და წმიდისა მოწამისა ვარლამისა...“ 3v.

9. „იკ. წინა დღე ტაძრად მიყუანებისა ყოვლად წმიდისა ღმრთისმშობელისა...“ 4r.

10. [ნოემბერსა 21, ღმრთისმშობლისა მარიამისი] 5r.

11. [ნოემბერსა 23. „წმიდისა მოციქულისა ფილიმონისი“. [ამასვე დღესა] „მამისა ჩუჴნისა ამფილოქეიკონელ მთავარეპის-

- კობოსისა, გრიგოლი აკრაკანტელ ეპისკოპოსისა...“ 5v.
12. [ნოემბერსა 25, „წმიდისა ქალწულ მოწამისა ეკატერინასი, მასვე დღესა წმიდისა მოწამისა მერკვირისი, ... მამათა ჩუენთა და მღუდელთ-მოწამეთა კლემენტოს რომთა პაპისა და პეტრე ალექსანდრიელისა...“ 6r.
13. [ნოემბერსა 26, „წმიდისა მამისა ჩუენისა ალვპ. მესვეტისა...“ 6r.
14. [ნოემბერსა 27, „წმიდისა დიდისა მოწამისა იაკობ სპარსისა...“ 6v.
15. [ნოემბერსა 28, „წმიდისა ღირსისა მამისა და მოწამისა სტეფანე ახლისა და წმიდისა მოწამისა ირინახოსი...“ 7r.
16. [ნოემბერსა 29, „წმიდისა მოწამისა პარამონისი და წმიდისა მოწამისა ფილიმონისა. მასვე დღესა ღირსისა აკაკისა, მასვე დღესა წმიდისა მღუდელ-მოწამისა აბიზოს, ნეკრესის ქალაქისა...“ 7v—8r.
17. [ნოემბერსა 30, მოციქულისა ანდრიაჲსი] 8r.
18. [დეკემბერსა 1, „წმიდისა წინასწარმეტყველისა ნაომისა...“ 8v.
19. [დეკემბერსა 2, „წმიდისა წინასწარმეტყველისა ამბაკომისა, მასვე დღესა წმიდათა შორის მამისა ჩუენისა ისე წილკანის ეპისკოპოსისა ათორმეტთაგანისა...“ 9r.
20. [დეკემბერსა 3, „წმიდისა წინასწარმეტყველისა სოფონიასი...“ 9v.
21. [დეკემბერსა 4, „წმიდისა მოწამისა ბარბარასი და ღირსისა მამისა ჩუენისა იოანე დამასკელისა...“ 9v—10v.
22. [დეკემბერსა 5, წმიდისა საბაჲსი] 10v.
23. [დეკემბერსა 7] „ამბროსი მედიოლანელ ეპისკოპოსისა...“ 11r.
24. [დეკემბერსა 8, „ღირსისა მამისა ჩუენისა პატაპისი...“ 11v.
25. [დეკემბერსა 9, წმიდისა ანაჲსი] 12r.
26. [დეკემბერსა 10, „წმიდათა მოწამეთა მინა, ერმოგენი და ევდრაფოსი...“ 12v.
27. [დეკემბერსა 11, „ღირსისა მამისა ჩუენისა დანიელ მესვეტისა...“ 13r.
28. [დეკემბერსა 12, „წმიდათა შორის მამისა ჩუენისა სფირიდონსაკვირველთმოქმედისა...“ 13r.
29. [დეკემბერსა 13] „წმიდისა მოწამისა ლუკია ქალწულისა...“ 13v.
30. [დეკემბერსა 14] „წმიდათა მოწამეთა თვირსო, ლევკი, ფილიმონ, აპოლონ, არიანე და კალინიკესი...“ 14v.
31. [დეკემბერსა 15, „წმიდისა მღუდელმოწამისა ელევთერისა და ღირსისა მამისა ჩუენისა პავლე ლატრელისა...“ 15r.
32. [დეკემბერსა 16, „წმიდისა წინასწარმეტყველისა ანგეასი...“ 15v.
33. [დეკემბერსა 17, „წმიდისა წინასწარმეტყველისა დანიილისა და წმიდათა სამთა ყრმათა ანანიასა, აზაზიასა და მისაილისი...“ 15v.
34. [დეკემბერსა 18] „წმიდისა მოწამისა სავასტიანესი და მისთანათა... წმიდისა მოწამისა ვონიფანტესი...“ 16v.

35. [დეკემბერსა 20] „წმიდისა მღუდელმოწამისა ეგნატი ღმერთ-
შემოსილისა...“ 17r.
36. [დეკემბერსა 21, „წმიდისა მოწამისა იულიანე მოწკომიდე-
ლისა(!)...“ 17v.
37. [დეკემბერსა 22, „წმიდისა დიდისა მოწამისა ანასტასია მწამლე-
ლობათა დამხსნელისა...“ 17v.
38. [დეკემბერსა 23, „წმიდათა ათთა მოწამეთა კრიტელთა...“ 18r.
39. [დეკემბერსა 24, „წმიდისა მოწამისა ევგენიასი...“ 18r.
40. [დეკემბერსა 25, შობაჲ იესუ ქრისტესი] 18v.
41. [დეკემბერსა 26, წმიდისა ღმერთისმშობლისაჲ მასვე დღესა] „წმიდისა მღუდელმოწამისა ევთიმი, სარდის ეპისკოპოსისა...“
19v.
42. [დეკემბერსა 27, სტეფანესი, მასვე დღესა] „ბევრთა მოწამეთა,
ნიკომიდიას დამწვართა...“ 21r.
43. [დეკემბერსა 29, „წმიდათა ჩვილთა ათთოთხმეტიათასთა ქრისტეს-
თვის მოწყვედილთა იროდის მიერ ბეთლემს ურიპასტანის. და
ღირსისა მამისა ჩუჭნისა მარკელე დაუძინებელთა მონასტრის ძინამძღ-
ვრისა(!)...“ 21r.
44. [დეკემბერსა 30, „წმიდისა მოწამისა ანუსიასი...“ 21r.
45. [დეკემბერსა 31] „ღირსისა ზოტიკე ხუცისა, [მასვე დღესა] ღირ-
სისა მელანია რომაელისა...“ 21v.
46. [იანვარსა 1] „წმიდათა შორის მამისა ჩუჭნისა დიდისა ვასილი-
სი, კესარიელ კაბადუკიელ მთავარეპისკოპოსისა“, [მასვე დღესა
იესუ ქრისტესი] 22r.
47. [იანვარსა 2] „წმიდათა შორის მამისა ჩუჭნისა სილიბისტრო
რომთა პაპისა...“ 22v.
48. [იანვარსა 3] „წმიდისა წინაწარმეტყუელისა მალაქიასი, მასვე
დღესა წმიდისა მოწამისა გორდისა...“ 23r.
49. [იანვარსა 4] „წმიდათა მოწამეთა თეოპემპტო და თეონასი,
მასვე დღესა ღირსისა დედისა სვინკლიკიტასი...“ 23v.
50. [იანვარსა 8] „ღირსისა მამისა ჩუჭნისა გიორგი ხოზიბელისა,
მასვე დღესა ღირსისა დედისა ჩუჭნისა დომნიკასი, მასვე დღესა წმიდისა
დიდისა მოწამისა აბოსი...“ 25r.
51. [იანვარსა 10] „წმიდისა მოწამისა პოლიევკტოსი, [წმიდათა შო-
რის მამისა ჩუჭნისა გრიგოლინოსელ ეპისკოპოსისა, მასვე დღესა
ღირსისა დომენტიანე მელიტინელ ეპისკოპოსისა, მასვე დღე-
სა ღირსისა მამისა ჩუჭნისა მარკიანე ხუცისა...“ 25v.
52. [იანვარსა 12] „წმიდისა მოწამისა ტატიანასი...“ 25v.
53. [იანვარსა 13] „წმიდათა მოწამეთა ერმილე და სტროეტონი-
კესი...“ 25v.
54. [იანვარსა 14] „ღირსთა მამათა ჩუჭნთა სინას და რაითას მოწყვე-
დილთა“, [მასვე დღესა წმიდისა მოციქულისა ნინოჲსი] 26v.
55. [იანვარსა 15] „ღირსისა მამისა ჩუჭნისა პავლე თებელისა და
იოანე გლახაკისა...“ 26v.
56. [იანვარსა 16] „ყოვლად ქებულისა მოციქულისა პეტრესი...“ 26v.
57. [იანვარსა 17, მამისა ანტონისი] 28r.

58. [იანვარსა 18] „მამათა ჩუენთა ათანასი დაკირილე ალექსანდრისა მთავარეპისკოპოსთა...“ 28r.
59. [იანვარსა 19] „ღირსისა მამისა ჩუენისა მაკარი მეგვიპტელიისა...“ 28v.
60. [იანვარსა 20. „მამისა ჩუენისა] ევთიმისი...“ 29r.
61. [იანვარსა 21] „ღირსისა მამისა ჩუენისა მაქსიმე აღმსარებელისა და წმიდისა მოწამისა ნეოფიტესი. მასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ევგენი, კანდიდოს. თვალერიანე და აკვილასი...“ 30r.
62. [იანვარსა 22] „წმიდისა მოციქულისა ტიმოთესი და ღირსისა მოწამისა ანასტასი სპარსისა...“ 30r.
63. [იანვარსა 23] „მლუდელოწამისა კლიმიანკირიელიისა და წმიდისა მოწამისა ალათანგელოსისა...“ 30v.
64. [იანვარსა 24] „ღირსისა დედისა ჩუენისა ქსენისი...“ 31r.
65. [იანვარსა 25. გრიგოლ დვთისმეტყველისაჲ] 31v.
66. [იანვარსა 26] „ღირსისა მამისა ჩუენისა ქსენეფორესი, მასვე დღესა ჰსენება წმიდისა კთილმსახურისა მეფისა დავით მესამისა...“ 32r.
67. [იანვარსა 27, იოანე ოქროპირისი] 32r.
68. [იანვარსა 28] „ღირსისა მამისა ჩუენისა ეფრემ ასურისა...“ 32v.
69. [იანვარსა 29] „წმიდისა მლუდელოწამისა ეგნატი ღმერთშემოსილისა...“ 32v.
70. [იანვარსა 30] „მლუდელოწამისა იპოლიტე რომთა პაპისა...“ 33r.
71. [იანვარსა 31] „საკვირველოქმედთა უვერცხლოთა კვიროს და იოანესი...“ 33v.
72. [თებერვალსა 1] „წმიდისა მოწამისა ტრიფონისა...“ 34v.
73. [თებერვალსა 3] „წმიდისა და მართლისა სვიმეონ დვთისმიმქმელისა და ანნა წინასწარმეტყველისა...“ 35v.
74. [თებერვალსა 4] „ღირსისა მამისა ჩუენისა ისიდორე პიუსტიელიისა...“ 35v.
75. [თებერვალსა 5] „წმიდისა მოწამისა ალათიასი...“ 36r.
76. [თებერვალსა 6] „ღირსისა მამისა ჩუენისა ვუკოლე ზმირინელ ეპისკოპოსისა...“ 36r.
77. [თებერვალსა 7] „ღირსისა მამისა ჩუენისა პართენი ლამფსაველ ეპისკოპოსისა და ღირსისა ლუკა ელადელისა. [მასვე დღესა] დიდისა მოწამისა თეოდორე სტრატოლატიისა...“ 36r.
78. [თებერვალსა 9. „წმიდისა მოწამისა ნიკიფორესი...“ 36v.
79. [თებერვალსა 10. „წმიდისა მოწამის ხარალამპისი...“ 36v.
80. [თებერვალსა 11, „წმიდისა მლუდელოწამისა ვლასისი...“ 37r.
81. [თებერვალსა 13. „ღირსისა მამისა ჩუენისა მარტიანესი...“ 37v.
82. [თებერვალსა 14] „ღირსისა მამისა ჩუენისა ავქსენტიისი...“ 38r.
83. [თებერვალსა 15] „მოციქულისა ონისიმესი...“ 38v.
84. [თებერვალსა 16] „მოწამისა პამფილესი და მისთანათა...“ 38v.
85. [თებერვალსა 17] „წმიდისა მოწამისა თეოდორე ტირონისა. [მასვე დღესა] მამისა ჩუენისა ლეონ რომთა პაპისა...“ 39v.

86. [თებერვალსა 20] მოციქულისა არქიპოსისი. [მასვე დღესა] მამისა ჩუჴნისა ლეონტი კატანელ ეპისკოპოსისა...“ 40r.
87. [თებერვალსა 21] ღირსისა მამისა ჩუჴნისა და საკვირველთმოქმედისა ტიმოთესი, მასვე დღესა წმიდათა შორის მამისა ჩუენისა ევსტათიანტიოქელისა...“ 40r.
88. [თებერვალსა 23] „პოლიკარპე ზმირინელ ეპისკოპოსისა...“ 41v.
89. [თებერვალსა 24, პონაჲ თავისაჲ წმიდისა იოანე ნათლისმცემელისაჲ] 41v.
90. [თებერვალსა 25] მამისა ჩუენისა ტარასი კოსტანტინუპოლის მთავარეპისკოპოსისა 42r.
91. [თებერვალსა 26] მამისა ჩუენისა პორფირი დაზელ მთავარეპისკოპოსისა, [მასვე დღესა] ღირსისა მამისა ჩუჴნისა პროკოპი აღმსარებელისა...“ 43r.
92. [თებერვალსა 27] ღირსისა მამისა ჩუჴნისა და აღმსარებელისა ვასილისი, [მასვე დღესა] ღირსისა მამისა ჩუჴნისა კასიანე რომისა...“ 43v.
93. [მარტსა 1] „ღირსისა მოწამისა ევდუკიასი...“ 43v.
94. [მარტსა 2] „თეოდოტი კვირინელ ეპისკოპოსისა...“ 44r.
95. [მარტსა 3] „მოწამეთა ევტროპი, კლეონიკე და ვასილის კოსი [მასვე დღესა] ღირსისა მამისა ჩუენისა გერასიმე იორდანის პირველისა...“ 44v.
96. [მარტსა 6] წმიდისა მოწამისა კონონისა, [მასვე დღესა] ორმოცდაორთა მოწამეთა, [მასვე დღესა] მოწამეთა ქერსოფნეთის ეპისკოპოსთა ვასილი, ეფრემ, კაპიტონ, ევგენი, ეთერი და მათ თანათა...“ 44v—45r.
97. [მარტსა 8] „ღირსისა მამისა ჩუენისა თეოფილაქტე ნიკოდიმელისა ეპისკოპოსისა...“ 45r.
98. [მარტსა 9, წმიდათა ორმოცთაჲ] 45v.
99. [მარტსა 10, „წმიდისა მოწამისა კოდრატესი და მისთანათა, [მასვე დღესა] მამისა ჩუენისა სოფრონიერუსალიმელ პატრიარხისა...“ 45v.
100. [მარტსა 12] „ღირსისა მამისა ჩუენისა თეოფანე სიღრიანელისა...“ 45v.
101. [მარტსა 13] „წმიდათა შორის მამისა ჩუენისა ნიკიფორე კოსტანტინუპოლელ პატრიარქისა...“ 46r.
102. [მარტსა 14] „ღირსისა მამისა ჩუენისა ვენედიკტესი...“ 46r.
103. [მარტსა 15] „წმიდისა მოწამისა ალაპისი და მის თანა ექუსთა მოწამეთა...“ 46r.
104. [მარტსა 16] „წმიდათა მოწამეთა საბიანე და პაპასი...“ 46r.
105. [მარტსა 17] „ღირსისა მამისა ჩუჴნისა ალექსი კაცისა ღმრთისა...“ 46r.
106. [მარტსა 18] „წმიდათა შორის მამისა ჩუენისა კირილე იერუსალიმელ პატრიარქისა...“ 46v.
107. [მარტსა 19] „წმიდათა მოწამეთა ხერისანთესი და დარიასი...“ 46v.

108. [მარტა 20] „ღირსთა მამათა ჩვენთა, რომელნი მოისრნეს შავთა მიერ ლავრასა შინა წმიდისა საბასისა...“ 47r.
109. [მარტა 21] „ღირსისა მამისა ჩუჴნისა და აღმსარებელისა იაკობ ეპისკოპოსისა...“ 47r.
110. [მარტა 22] „მლუდელ-მოწამისა ვასილისი...“ 47r.
111. [მარტა 23] „მლუდელ-მოწამისა ნიკონისი და ორასთა მოწაფეთა მისთა, მის თანავე წაშებულთა მისთა...“ 47r.
112. [მარტა 24, „წინა დღესასწაული ხარებისა ყოვლად წმიდისა ღმრთის მშობელისა, [მასვე დღესა] ღირსისა მამისა ჩუენისა ზაქარიასი და წმიდათა შორის მამისა ჩუენისა არტემისი...“ 47r.
113. [მარტა 26, წმიდისა მოწამისა გაბრიელისი] 47v.
114. [მაისსა 23, წმიდისა მოწამისა მიხაილისი] 49r.
115. [მაისსა 24] „ღირსისა მამისა ჩუჴნისა სიმეონისი...“ 49v.
116. [მაისსა 26] „წმიდისა მოციქულისა კარპესი, ერთისა სამეოცდაათთაგანისა. [მასვე დღესა] მლუდელ-მოწამისა თერაპონისა...“ 50r.
117. [მაისსა 28] „ღირსისა მამისა ჩვენისა ნიკიტა ხალკიდონელ ეპისკოპოსისა...“ 50r.
118. [მაისსა 29] „ქალწულ მოწამისა თეოდოსიასი...“ 50v.
119. [მაისსა 30] „ღირსისა მამისა ჩუჴნისა ისაკისი...“ 51r.
120. [მაისსა 31] „წმიდისა მოციქულისა ერმისი...“ 51v.
121. [ივნისსა 1] „მოწამისა იუსტინესი...“ 52r.
122. [ივნისსა 2] „მამისა ჩუენისა ნიკიფორე კოსტანტინუპოლელ პატრიარქისა...“ 52r.
123. [ივნისსა 3] „წმიდისა მოწამისა ლუკიანესი და სხუათა მისთანათა...“ 52v.
124. [ივნისსა 4] „მამისა ჩვენისა მიტროფანე კოსტანტინუპოლელ პატრიარქისა...“ 52v.
125. [ივნისსა 5] „მლუდელმოწამისა დოროთე ტვრისელ ეპისკოპოსისა...“ 53r.
126. [ივნისსა 6] „ღირსისა მამისა ჩუჴნისა ბესარიონ საკვირველთმოქმედისა. მასვე დღესა ღირსისა მამისა ჩუენისა ილარიონ ახლისა...“ 53v.
127. [ივნისსა 7] „მლუდელმოწამისა. თეოდოტი ანკვირელ ეპისკოპოსისა...“ 54r.
128. [ივნისსა 8] „დიდისა მოწამისა თეოდორე სტრატილატიისა...“ 54r.
129. [ივნისსა 9] „მამისა ჩუჴნისა კირილე ალექსანდრიის მთავარეპისკოპოსისა...“ 54v.
130. [ივნისსა 10] „ტიმოთე პრუსელ ეპისკოპოსისა...“ 55r.
131. [ივნისსა 12] „ღირსისა მამისა ჩუჴნისა ონოფრისა, მასვე დღესა ღირსისა მამისა ჩუჴნისა პეტრე ათონელისა...“ 55r.
132. [ივნისსა 13] „წმიდისა ქალწულ მოწამისა აკვილინასი. [მასვე დღესა] წმიდისა ტრიფილესი, ლევკუსიის ეპისკოპოსისა კიპრელისა...“ 55v.

133. [იენისა 14] „წმიდისა წინასწარმეტყუელისა ელისესი და წმიდათა შორის მამისა ჩვენისა მე თო დი კოსტანტინუპოლელ პატრიარქისა...“ 56r.

134. [იენისა 15] „წმიდისა წინასწარმეტყუელისა ამოსისი...“ 56v.

135. [იენისა 16] „საკვირველთ-მოქმედისა ტვზონ ამათუნტელ ეპისკოპოსისა...“ 56v.

136. [იენისა 17] „წმიდათა მოწამეთა მანუილ, საბაილ და ისმაილისი...“ 57r.

137. [იენისა 18] „წმიდისა მოწამისა ლეონტისი...“ 57v.

წყდება: „...ამისთვის ხსენებასა შენსა სიყვარულით პატივს ვპსცემთ ჩუენ ყოვლად ბრძენო ლეონტი...“ 57v.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერი იწყება ვ რვეულით და წყდება იე რვეულს ჩათვლით. იბ და იგ რვეულები, აგრეთვე იე რვეულის 1 და მე-8 ფურცლები აკლია.

2. ხელნაწერში იენისის თვის მასალა მეორდება 58r-დან 70v-მდე.

3. 4v-დან 60r-მდე სათაურებისა და საზედაო ასოებისათვის გაშვებულია ადგილი სინგურით ჩასაწერად. თვის დღეები და სათაურები აღვადგინეთ გიორგი ათონელის სვინაქსარის მიხედვით (H—1661).

მინაწერები: 1. „დათოქო ერთი იმ ორ წიგნთაგანი ეს არის მღ. ვ. კარბელაშვილი. 1898 წ.ოქტ. 10 დღ. შაბათსა“ (62v).

2. მინაწერებია აგრეთვე 24v და 57r.

(1274)

3066

სამართლის წიგნები. 1809

321 ფ.; 36X21,5; ცისფერი ქაღალდი; კოლენკორგადაკრული მუყაოს ყდა; ბოლონაკლული; მხედრული; სათაურები და მუხლების დასაწყისი სინგურით; 1809 წ. 1X.4; გადამწერონიკოლოზ ბალინოვი (20r); დაუწერელია: 52v, 53r—v, 54r—v, 55r—v, 129v, 235r—v, 236r—v, 271v, 272r—v; შეუესებელია გრაფები 40v და 52r-ზე; ქვირნიშანი: 1807.

[სამართლის წიგნთა კრებული]. 1. [სამართალი მოსესი]: „კარი პირველი. დასაწყისი წმინდისა სამართლისა, რომელი მოსცა ღმრთისს, რომელი დასწერა მან მოსე; წიგნსა მეორე სჯულისსა და გამოსვლათსა. მცნება ღმრთისამან, სამართალი მოსესი ა. — მცნება ღმრთისამან, თუ-უყავ მამასა შენსა და დედასა შენსა, ვითარცა გამცნო შენ უფალმან ღმრთისს შენმან...“ 57v—67v.

2. [ბერძნული სამართალი]. „ლევან ბრძნისა და კონსტანტინესი და სხვათა კელმწიფეთა მიერ თქმული და განწესება სჯულის კანონი რაოდენიცა ეწეროს წიგნსა ამას შინა. მცირედიცა არ განვაგდო, არამედ ყოველივე ვისმინოთ და ვიყოღცა(!). ა. რომ მოხდეს და დადგეს კაცი ვინმე მსაჯულად სასამართლოდ კაცსა ზედა, უკეთუ ენებოს კაცსა მას მსაჯულად სახელის წოდება ამა წესითა და რიგითა...“ 68r—129r.

3. [სომხური სამართალი]. „ესე წიგნი არს დიდის სომხეთისა სამართლის წიგნთა ზედა გადმოთარგმანებული და ეწოდების სახელი სამართ-

ლისა. თუ იკითხავთ და შეტყობა გინდათ თუ რომლის წიგნისაგან შეგვიკრებია, მოგახსენებთ...“ 130r—234v.

4. [კათალიკოსის სამართალი]. „ქ. სახელითა ღმრთისათა მე ქრისტეს მიერ კურთხეულმან ყოველისა საქართველოსა ქათალიკოზმან პატრიარქმან მალაქია, მე ქრისტეს მიერ კურთხეულმან აფხაზეთის კათალიკოზისამან მამათ მთავარმან ევდემონ დავსხედით და შევკრიბენით ყოველნი ებისკოპოზნი...“ 237r—240r.

5. [ძეგლის დება მეფეთ-მეფე გიორგის მიერ]. „თავი პირველი. ა. ქ. ძეგლის დადება მეფეთ-მეფის გიორგის მიერ. — ჩვენ, მეფეთ-მეფემან გიორგიმ, ძემან ყოველთა შორის წარჩინებულისა მეფეთ-მეფის დიმიტრისამან, დავდევით ძეგლი განაჩენი ესე მას ქამს, ოდეს შევედით მთულთა(!) შიგან...“ 241r—249r.

6. [სამართალი აღბუღასი]. „პირველი. ქ. შევიყარენით ქოლთა მინდობილნი ღმრთისანი და აწყურისა ღმრთის მშობლისანი(ი) და გაქცევისა დავიდევით წინა პატრონისა პაპის ჩემისა მანდატურთუხუცესის ბექას განაჩენი და იგი აგრეთვე სრულობით და უკლებლად დავსწერეთ...“ 250r—271r.

7. [სამართალი ვახტანგ ბატონიშვილისა]. „შესავალი პირველი ბატონისშვილის ვახტანგისა. მყოფისა უმყოფისა არსისა და უარსისა და მარსისა მქებნი. არა თუ ღირსად და შეძლებისა ჩემისაებრ მქებელი და მქონებელი უღებად მქონე მპოვნელ ვიქმენ, ვითარცა მეფენი დღითი-დღე მრევლნი, კელთა მარგალიტთა შინა და პოებენ მძივთა რათმე...“ 273r—321v.

წყდება: 1955 წლის გამოცემის მიხედვით 263-ე მუხლზე: „თუ მოვალის გარდაწყვეტის წიგნი არა ჰქონდეს და შემოსთვალოს, იქნება წიგნის აღება ვერ მოისწროს და თამასუქის პატრონმა კი აიღოს, იმას წიგნი უნდა...“ 321v.

შენიშვნები: 1. სამართლის წიგნთა კრებულის შესახებ იხ. S—2807-ის შენიშვნა 3.

2. წინ უძღვის: ა. ყველა წიგნის მუხლების საძიებელი, გაწყობილი ანბანთ რიგზე (1r—20r).

ბ. ყველა წიგნის კანონების „სიმფონია“, გრაფებში წარმოდგენილი (21r—51v).

გ. სამართლის წიგნთა კრებულის საერთო შესავალი: „დასაბამითგან დამბადებულმან საფურძველთა(!) ქვეყანისათამან და მქსეულმან ცათამან უფსრულთა(!) გამოძლეულმან და სივრცეთა სოფლისათა გარე შემცველმან ყოველთა არსთა და არაარსთა...“ (56r—57v).

3. წიგნი აკინძულია არასწორად: 44 ფურცლის შემდეგ უნდა მოდიოდეს 46-ე, შემდეგ კი — 45-ე ფურცელი.

4. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ე. თაყაიშვილს (იხ. Описание рукописей, ტ. II, გვ. 616).

ანდერძი: დასრულდა ამბანით სარჩევი სამართლისა ღვაწლდადებული მოქალაქის მოსესის ძის კოლესკის (!) რედისტრატორის ნიკოლოზ ბაღინაძის. სექტემბრის დ. 4, ჩეთ, 1809 წელსა“ (20r).

(1275)

3073

მხითარ სევასტიელი, რიტორიკა. XVIII

173 ფ; 15,5×10,5; ქალაღი; ტყავგადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; მხედრული; თავფურცელი ასომთავრული ზუტურით; სათურები თხზული ასომთავრულით, ზოგჯერ სინგურით; 68-ე ფურცელი დაზიანებული; აკლია 1 ფურცელი 15 და 16 ფურცლებს შორის; დაწერელია: 7v—8v, 170v; უთარიღო; [XVIII ს. მიწურული]; კვირნიშანი 1788 (170 ფ).

[მხითარ სევასტიელი, რიტორიკა]. „თვს კელოვნებისათვის სარიტოროხსა ესე იგი სამკვერმეთქოხსა. წიგნი ა. თვს სამზღურისა სამკვერმეთქოხსა და წუალეზისა ნაწილთა მისთასა. თავი პირველი. — მკვერმეთქუცობა, რომელიცა ითქმის რიტორებად, არს კელოვნება საკეთილმეთქვო, ითქმის კელოვნებად, რომლითა ეზიარების სხუათა ყოველთა კელოვნებათა...“ 9r—170r.

შენიშვნები: I. წინ უძღვის: ა. მხითარ ყოვლად ბრძნისა მოძღურისა სომეხთასა სევასტიელისა ქმნილი წიგნი რიტორიკა სარგებელად ყრმათა სხოლის შინათა ქართულსა ქმასა ზედა გარდამოღებით შრომილი ანტონის მიერ არხიეპისკოპ(პო)სისა ყოვლისა საქართუშლოხსა დავითიან—ბაგრატიანისა დროსა უკეთილმსახურესისა ყოვლად უბრწყინუალესისა და უმაღლესისა მეფისა ირაკლი მეორისა ყოვლისა საქართუშლოხსასა მამათმთავრობასა ანტონისსა, წელსა დასაბამითგან სოფლისა 7272, კორციელად შობითგან სიტყვსა ღმრთისა 1764 თთუშსა მეშუდესა, რიცხუსა 10“ (1r—v).

ბ. „წინასიტყუაობა ეპისტოლე, მიწერილი ანტონის მიერ არხიეპისკოპოსისა ყოვლისა საქართუშლოხსა დავითიან—ბაგრატიანისა ირაკლის მიმართ მეორისა, მისა თვისისა, მეფისა ყოვლისა საქართუშლოხსა. დავითიან—ბაგრატიანისა ირაკლის დავითიან—ბაგრატიანისა ყოვლად ბრწყინუალისა მეფისა ყოვლისა საქართუშლოხსასა მის მეფობის სიმაღლეს, ჩემს ყოვლად სატრფოს ქმას...“ 1v—7r („ეპისტოლეს“ ტექსტი გამოკვეყნებულია: იხ. II კოლექციის ზელნაწერთა აღწერილობა, ტ. I, № 256).

2. „რიტორიკის“ ტექსტს დართული აქვს „პინაქს-სიტყუაობა სარიტოროხსა კელოცენებისა (ესე იგი სამკვერმეთქოხსა)“ (171r—173v).

3. „რიტორიკა“ წარმოდგენილია 5 „ნაწილად“.

4. ტექსტი შევადარეთ H—256 ნომრის ქვეშ დაცულ „რიტორიკას“. სავსებით მიყვება მას.

მინაწერი: ზედა ყდის შიდა მხარეს მიკრულია ნაწერი ფურცელი XVIII ს. ხელით: ბოლო საცავ ფურცელზე მინაწერია: „ეს ნაწერი დეკანოზის ასულის ნინოსისა. ვინც წაიკითხოს, შენდობა უბრძანეთ“.

(1276)

3074

ანტონ I, კატეხიზმო. XVIII

86 ფ; 16×11; ქალაღი; ტყავგადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; თავბოლონაკლული; სათურები და კითხვა-მიგვების დასაწყისები — სინგურით; უთარიღო [XVIII ს.].

[კატეხიზმო] „...განწორება მწიკტლისა, არამედ გონებისა კეთილისა ტრფიალება ღმრთისა მიერ აღდგომითა იესუ ქრისტესითა, რომელი არს მარჯუწნით ღმრთისა, რომელი ამაღლდა ზეცად (1.21.22) 1r—75v.

შენიშვნები: 1. ტექსტი ნაკლულია, იწყება ძველი პაგინაციის მე-17 გვერდიდან.

2. ბოლოს ერთვის: „პინაქს-სიტყუაობა ჩუშნ მიერ ქმნილისა წიგნისა კატეხიზმოსისა, რომლისა შორის სიმვოლონი აღიწსნების 123 კითხუა-მიგებათა შინა ქართულსა აღძვეიტასა ზედა“ (76r—86v).

3. პინაქს აკლია 1 ფურცელი; წყდება: „...ჯ. ჭოჯოხეთად შთასრქამან სიტყუსამან მხოლოდ...“ (86v).

4. ტექსტი შევადარეთ Q—571 ნომრის ქვეშ დაცულ „კატეხიზმოს“ ტექსტს, საესებით მისდევს მას.

მინაწერი: 64v-ზე: „შენის შვილის ნინოს კეთილად სახსენებლო მამავ ბატონო, თუ ჩვენს ანბავს იკითხავ, ამთარი(!)...“ უმნიშვნელო მინაწერებია 19v, 67v—68r, 81r-ზე.

(1277)

3075

თეატრო პოლიტიკა. 1822

56 ფ.; 36,5×22,5; ცისფერი ქაღალდი; უყდო; დაშლილი; ბოლონაკლული; სათაურები და დასაწყისი ასოები მთავრული სინგურით; 1822 წ. 22. X; კვირნიშანი: 1820 (43 ფ.).

„თეატრო პოლიტიკა. რომელსა შინა შემოკრებულ არს უაღრჩეულესი რჩევა, თუ რაჲ უხმს ქმნად ანუ რაჲსაგან ჯერ არს, რათა ივლტოდეს მთავარი. თავი პირველი. მთავარსა თანა აქს განტარება პატიოსნითა ცხოვრებითა, ვინაჲთგან მას შეუდგებთან კელის ქუჭშენი მისნი, ვითარცა აჩრდილი გუამსა. — თუმცა თითოეული კაცი თანამდებ არს, რათა გარეშეიცევედეს სათნოებასა...“ 10r—56v.

წყდება: „მსგავსად შენცა ჰოი, მეფეო, გინა მთავარო! არა გექმნების საჭიროება საჭურველთა ზედა მკედრობათასა...“.

შენიშვნები: 1. „თეატრო პოლიტიკა“ შეიცავს 3 თავს; პინაქსიდან კი ირკვევა, რომ უნდა ყოფილიყო 30 თავი.

2. თავფურცელზე წერია: „თეატრო პოლიტიკა ლათინურისაგან ელლენურსა დიალექტსა უმაღლესისა ყოვლად ბრძნისა ონგრო-ვლახიის მთავრისა ნიკოლაოს მავროკოდრატოვის მიერ. ესე პირველად გამოცემული ტიპოგრაფიით მიეძღუნა უმაღლესსა ღმრთის მსახურსა და ყოვლად ბრძენსა ძესა მისსა ონგრო-ვლახიის მთავარსა უფალსა უფალსა(!) ნიკოლაოსის ძესა კონსტანტინე მავროკოდრატოვსა. ხარჯითა ჩინებულისა და სამეუფლოსა მონასტრისა ყოვლად წმიდის ღმრთისმშობლის კიკოლ წოდებულისა, რომელიცა არს ქალაქსა შინა კიპრიისასა. ბეჭედი ღმრთისმშობლის ხატით კიკოს მონასტრისა ზრუნვითა. გულსმოდგინებითა და ზედამდგომელობითა ყოვლად ღირსისა და უკეთილსწავლულესისა უფლისა სერაფიმ პისიდელიოსათა, მისვე სამეფოსსა მონასტრის არხიმანდრიტისათა, დაიბეჭდა იოანეს მიერ ვოტტლობემანუილ პრეითკოპფისა საქსონიის ქალაქსა შინა ლიფსიასა. 1758 წელსა“ (1r).

3. ტექსტს წინ უძღვის: სერაფიმ პისიდელიის მიმართვა ა. კონსტანტინე მავროკოდრატოვისადმი: „უმაღლესი ღმრთის მსახურო და უაღმატებულესო მთავარო! მრავალნი უკუშ არიან მიზეზნი, რომელთა მიერ წიგნი ესე ესოდენ უმჯობესი შეწყობისაებრ და საკვრველი ფრიად სწავ-

ლისამებრ აღმწერელისა და ესოდენვე შუშნიერი: და ბრწყინულავ ჩუშნისამებრ-
რცა დიალექტისა არს...“ (2r—4v).

ბ. „კითხვის მოყუარეთა მიმართ. კითხვის მოყუარენო! უკეთუ მსურველთა
რომლისამე ისტორიისა ძეშლთა კაცთა და ახოვანთა ფილოსოფოსთა, მიმღებ-
თა აღმოკითხუად დიდსა სიხარულსა და კმაყოფასა მისცემს...“ (5r—6v).

გ. პინაქსი (6v—9r).

4. ტექსტი თარგმნილია ბერძნულიდან ქართულად 1817 წ. ვენედიქტე
არქიმანდრიტის მიერ (იხ. Q კოლექციის ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ.
11, № 721).

მინაწერი: „ვიწყე 1822-სა წელსა, ოქტომბრის 22-სა“ (1r).

(1278)

3076

ყოვლად საზოგადო ისტორია. XIX

78 ფ.; 33×21, ცისფერი ქაღალდი; უყდო: პირველი 7 ფურცელი მოცილებულია ხელ-
ნაწერს; მხედრული; სათურები და თავების დასაწყისები სინგურით: დაუწერელია: 5r—v,
13v, 25v, 32r—v, 46v, 53r—v, 61r—62v, 77r—78v; კვირნიშანი: 1814 (4 ფ.); [XIX ს.].

ყოვლად საზოგადო ისტორია. ნაწილი პირუშლი. ისტორია
შობადმდე ქრისტესსა. პერიოდი პირუშლი. ადამითგან ნოედმდე ანუ შექმნი-
გან სოფლისა რლუნადმდე. წელნი სოფლისა 1-თგან 1656-მდე უწინარეს შო-
ბისა ქრისტესსა 3984-თგან 2328-მდე. — კნინდა უწინარეს ოთხიათასთა წელ-
თა შობადმდე ქრისტესსა შექმნა ღმერთმან სოფელი...“ 23r—75v.

შენიშვნები: 1. ტექსტი დაყოფილია 6 პერიოდად: 23v—25r; 29r—30v;
43v—46v; 51r—52v; 59r—60v; 74r—75v. თითულ პერიოდს მოსდევს „სხუა-
დასხუანი აღნიშნული ისტორიისათვის“.

2. ტექსტს წინ უძღვის: ა. „შესლუა ისტორიასა შინა — 1. ისტორია
იწოდების ესრეთ ბერძელისაგან ლექსისა, რომელიცა ჰნიშნავს ხედუს...“
(1r—4v).

ბ. „წინაგანმზადებითი დანაკუშთება ყოვლად საზოგადო-
ისტორიისა. განყოფა 1 ერთამებრ. — პირველთა ათშვიდმეტთა საუკუნეთა შინა
სოფლისათა დააშენებდენ კაცი სარწმუნო არს ნაწილსა აზიისასა და არა იუჟ-
ნენ ჯერეთ არავითარნი ერნი...“ (6r—13r).

გ. „წინაგანმზადებითი დანაკუშთება ყოვლად საზოგადო-
სა ისტორიისა. განყოფა 2, პერიოდთამებრ. ნაწილი პირველი. ისტორია შობად-
მდე ქრისტესსა. პერიოდი პირუშლი. ადამითგან ნოედმდე ანუ შექმნი-
თგან სოფ-
ლისა რლუნადმდე. — ამას პერიოდსა შინა გარემო ათექუსმეტთა საუკუნეთა
ნახევრითურთ მიიღო ქუშყანამან ყოფაჲ და სახე იგი...“ (14r—17r). ეს ნაწილი
შეიცავს 4 პერიოდს.

დ. „წინაგანმზადებითი დანაკუშთება ყოვლად საზოგადო-
სა ისტორიისა. განყოფა 2. ნაწილი მეორე. ისტორია შემდგომად შობისა ქრის-
ტესსა. პერიოდი პირუშლი. იესო ქრისტეთგან თეოდოსადმდე და დიდად დაშე-
ნებადმდე ერთა ანუ დაწყებითგან ქრისტეანობისა განყოფადმდე...“ (17v—22r).
ეს ნაწილი შეიცავს 6 პერიოდს.

3. ტექსტს ახლავს ტაბულები: ა. „თანდროებითი ტაბლიცა (ანუ სქემა) ძე-
შლის ისტორიისა მეორისა პერიოდისათვის 1657-თგან 2452 წ. ს. (31r):

ბ. „თანდროებითი ტაბლიცა ძეშლისა ისტორიისა, მეექუსისა პერიოდისა-
თვის...“ (76r).

4. ტექსტი თარგმნილია რუსულიდან. 75v-ზე წერია: „გამართულია დედან-
ზედ“.

5. ჩენი ტექსტის გაგრძელებას უნდა წარმოადგენდეს S—398-ის ქვეშ დატული „საზოგადო ისტორია. ნაწილი მეორე“, რომელიც რუსულიდანაა თარგმნილი იოანე ბაზლიძის მიერ.

(1279)

3077

შოთა რუსთაველი, ვეფხისტყაოსანი. XVIII
(ვრცელი რედაქციისა)

56 ფ.: 33,5×23; ქალაღი, გაყვილებული; კოლენკორგადაკრული მუყაოს ყდა; ნაკლული; მხედრული; სათაურები და სტროფების დასაწყისები სინგურით; ტექსტი ჩასმულია სწორკუთხოვან ფერად ჩარჩოში [XVIII ს. ბოლო].

[შოთა რუსთაველი, ვეფხისტყაოსანი]

„...კვალი სძებნეს და უკვირდათ ვერ პოვნა ნაკვალევისა...“ 1r—56v.
წყდება:

„...თუმც მაშინ არ დამეშალა, თქვენ უმართლეს ხართ მდურვასა,
თავსამცა ჩემსა ვაბრალებ მას საშინელსა ურვასა,
მაგრამ უბრალოდ ჩაიჭერ ცრემლთა მორევსა ცურვასა,
და ამად ვერავინ დამიშლის გულსა სისხლისა წურვასა...“.

შენიშვნები: ტექსტი იწყება 1937 წლის აკადემიური გამოცემის 98-ე სტროფიდან.

2. ტექსტი ნაკლულია. აკადემიურ გამოცემასთან შედარებით აკლია შემდეგი სტროფები: 108—143 (1—2 ფურცლებს შუა); 153—183 (2—3-ს შუა); 196—211 (3—4-ს შუა); 232—241 (5—6-ს შუა); 279—387 (9—10-ს შუა); 407—446 (11—12-ს შუა); 457—519 (12—13-ს შუა); 529—540 (13—14-ს შუა); 573—609 (17—18-ს შუა); 618—633 (18—19-ს შუა); 643—652 (19—20-ს შუა); 659—675 (20—21-ს შუა); 684—701 (21—22-ს შუა); 712—959 (22—23-ს შუა); 970—1004 (23—24-ს შუა); 1015—1040 (24—25-ს შუა); 1049—1070 (25—26-ს შუა); 1080—1086 (26—27-ს შუა); 1107—1155 (28—29-ს შუა); 1184—1261 (31—32-ს შუა); 1272—1311 (32—33-ს შუა); 1322—1358 (33—34-ს შუა); 1378—1395 (35—36-ს შუა); 1434—1453 (39—40-ს შუა); 1463—1472 (40—41-ს შუა); 1503—1536 (43—44-ს შუა); 1567—1576 (46—47-ს შუა); 1587—1603 (47—48-ს შუა); 1624—1656 (49—50-ს შუა); აკლია აგრეთვე: 191, 193, 222, 968, 1043, 1373, 1620, 1661 სტროფები.

3. აკადემიურ გამოცემასთან შედარებით ხელნაწერში ზედმეტია სტროფები, რომლებიც ს. იორდანიშვილის წიგნში „ვეფხისტყაოსანი. ჩანართი და დანართი“ შემდეგი ნომრებითაა წარმოდგენილი: 216¹, 276¹, 597¹, 1614¹, 655¹, 655², 1663¹.

აწ წიგნში არ არის შესული შემდეგი სტროფები:

„მიუჯდეს, ჯოგი წაუსხეს, დალევს ჩიხი და ღობა,
იკ უყვეს შეუტყობლად მათ ლალთა კარგი ლაღობა,
ფრიღონ გაფრთხილდა საომრად, მაგრამ ტარიელ დაღობა,
და სამთა შეენდა სიცილი და ტბილი ამხანაგობა“. (35v. II სტროფი).
„შინა წავიდეს, გარდაჯდეს ეს თურე არ ლაყაბია,
რამაზ ჰყავს ორთა დედათა, ყელსა მანდილი აბია,
შეშინებული საბრალოდ დღლდა მართ ვითა ქვაბია,
და შეგოღე მამკალ მე ზვალმე რამცავინ მისაბია“. (18v, III სტროფი).
„გამოეგბნეს... და ავთანდილ იარეს დღენი მცირენი,
გზამან გაჰყარნა, წავიდნეს თავისთვის ანატირები,
კარგათ მოუჯდეს მათ მათნი თავისა დანაპირები
და ავთანდილ მიხუდა არაბეთს, მიხუდა არ ცული ჰირენი“.

(50r, V სტროფი).

4. ჩვენი ხელნაწერი R ლიტერითაა აღნიშნული ს. აო რ დ ა ნ ი შ ვ ი ლ ი ს წიგნში „ვეფხისტყაოსანი. ჩანართი და დანართი“, 1948 წ.

5. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ე. თ. ა. ყ ა ი შ ვ ი ლ ს: Описание, ტ. II, № 327.

6. 52r-ზე ქალაღის დაკრულ ზოლზე მთელი სტრიქონია დაწერილი ს. ა. ბ. ა. ო რ ბ ე ლ ი ა ნ ი ს მ ს გ ა ვ ს ი ხ ე ლ ი თ:

„აბჯარ ახდილნი დატრცილნი. ტან-სარო შემოფრეწილი“.

მინაწერები: 1. „ქ. ღ-ნ ბედნიერის ხემწიფის კირი და სატკეპარი მოსცეს მათ ცხებთ მიწის მტვერსა შანშეს შვილს გიორგის. მისი ნამ სორჩი(!) ჟაე ახი (21v).“

2. „თუ ფ რ ი დ ო ნ მე შენ ვაჯობო, ერთი... უყიღო თავადის ასულ კნენია რუხევისა... თუ ამაში ვაგტყუნდე, სშტრაფი(!) ვავიღო“. (29v). იქვე: „მე ამის ქვემოთ ხელს ვაწერ: თუ ამაზედ ვაგმტყუნდე, ამ სანადღოსი აღმასრულებელი ვიყო მე ევგენ ევგენისის ძე“.

მინაწერებია აგრეთვე: 7r, 18r, 31r, 38r-ზე.

(1280)

3084

უამნი. XVIII

357 ფ.: 14×9: ქალაღი, მოყვითალო; კოლენკორგადაკრული მუყაოს ყდა; ნაკლული: ნუსხური; სათაურები და დასაწყისი ასოები სინგურით; „აღმწერელი“ მთავარდიაკონი ზაქარია (303v, 353v); [XVIII ს.].

[უამნი] „...კურთხეულ ღმერთი ჩვენი ყოვლადვე აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე. ამინ. კ ვ რ ი ა კ ი ს ა ც ი ს კ რ ა დ შ უ ლ ა მ ი ს ა დ მ ღ დ ე ლ მ ა ნ თ ქ უ ა ს: კურთხეულ არს ღმერთი ჩუენი...“ 1r—357v.

წყდება: „...ხოლო დგეს ჯუარსა მას თანა დედა მისი და და დედისა მისისა მარიამ კლეობასი და მარიამ მაგდანელი. ხოლო იესუ, ვითარცა იხილა დედა თვისი და მოწაფე...“.

შენიშვნები: I. ხელნაწერი შევადარეთ ერეკლე მეფის სტამბაში გამოცემული „უამნის“ ტექსტს (1791 წ. დატულია საქართველოს სახელმწიფო მუზეუმის ბიბლიოთეკაში. 82.9291). ძირითადად მისდევს მას. გამოცემული „უამნისაგან“ განსხვავებით ჩვენი ტექსტი შეიცავს შემდეგ ავტორიან ლოცვებს:

1. ლოცვა წმიდისა მამისა ჩუენისა მაკარისი (74v—75v).
2. „ წმიდისა მამისა ჩუენისა იოანე ოქროპირისა (75v—78v).
3. „ განთიად და მიმწუხრ სათქუმელი წმიდისა იოანე დამასკელისა (90r—91v).
4. ლოცვა ყოვლად წმიდისა ღვთისმშობლისა მიმართ. თქმული ღირსისა კრიფლოფის არქიეპისკოპოსისა კოსტანტინე ქალაქისა (100v—105v).
5. ლოცვა წმიდისა მამისა ჩუენისა იოანე ოქროპირისა (107r—110v).
6. „ წმიდისა ამონისი (110v—111r).
7. „ წმიდისა ეფრემისა(!) (111r).
8. „ წმიდისა ისაკ განშორებულისა (111r—112v).
9. „ წმიდისა ტიმოთესი (112v—113r).
10. გალობანი ზიარებისნ; თქმული თეოქთისტე მონოზანისა (117r—121r).
11. ლოცვა წმიდისა მამისა ჩუენისა იოანე ოქროპირისა (122v—123r).
12. „ წმიდისა იოანე დამასკელისა (123r—v).
13. „ წმიდისა იოანე ოქროპირისა (123v—124r).
14. „ წმიდისა სუმონ მეტაქრასისა (124v—125r).
15. „ წმიდისა იოანე დამასკელისა (125r—v).
16. „ წმიდისა დიდისა ბასილისი (125v—126r).
17. „ დიდისა იოანე ოქროპირისა (126r).

18. „ წმიდისა სუმონ მეტაფრასისა (126r—131v).
19. „ წმიდისა სუმონ ახლისა ღმრთისმეტყუელისა (131v—133r).
20. „ წმიდისა იოანე დამასკელისა (133r—v).
21. „ თქმული წმიდისა იოსებ გამომეტყუელისა (133v—135v).
22. „ ზიარებისათჳს თქმული წმიდისა მამისა ჩუენისა დიდესა ბასილისა (135v—138v).
23. „ წმიდისა იოანე ოქროპირისა (140r).
24. „ მისეე იოანე ოქროპირისა (140r).
25. „ წმიდისა დიდისა ბასილისა(!) (140v).
26. „ სუმეონ მეტაფრასისა (141r).
27. „ წმიდისა კვრილე ალექსანდრიელისა (141v).

28. ლოცვანი ყოველთა შუდეულთა დღეთანი, რომელიცა ვინ ჰყოფდეს აღსარებისათჳს ცოდვთა კვრიაკესა სათქმელი. თეოფანესგან სათქმელი (149r—155r).

ა. ლოცვა ორშაბათსა სათქმელი ღმრთისა მიმართ და წმიდათა ანგელოზთა თქმული იოანე დამასკელისა (155r—161r).

ბ. ამასვე დღესა სხუად ლოცვა სინანულისა, თქმული ეფრემისი (161r—164r).

გ. ლოცვა სამშაბათსა სვედრებელი წმიდისა იოანე ნათლისმცემელისა (164r—170r).

დ. სამშაბათსეე ლოცვა აღსარებათ თქმული ეფრემისი (170r—172v).

ე. ლოცვა ოთხშაბათსა, სათქმელი სვედრებელი წმიდისა ღმრთისმეტყუელისა, თქმული იოანე დამასკელისა (172v—176r).

ვ. ოთხშაბათსეე ლოცვა წმიდისა ეფრემისი სინანულისათჳს (177v—180r).

ზ. დღე... ხუთშაბათ საკითხავი სინანულისა სვედრებელი წმიდათა მოციქულთა, თქმული იოანე დამასკელისა (180r—186r).

თ. ხუთშაბათსეე ლოცვა. თქმული წმიდისა ეფრემისი (186r—187r).

ი. დღესა პარასკევსა... თქმული იოანე დამასკელისა (187v—192v).

კ. პარასკევსეე ლოცვა სინანულისა. თქმული ეფრემისი (192v—194r).

ლ. შაბათსა საკითხავი შესხმა წმიდათა მოწამეთა და მამათა, თქმული წმიდისა მამისა ჩუენისა იოანე დამასკელისა (195v—208r).

მ. ლოცვა შაბათსეე სათქმელი სინანულისა, თქმული წმიდისა იოანე დამასკელისა (208r—211v).

29. ლოცვა წმიდისა მამისა ჩუენისა დიდისა ბასილი მთავარეფისკოპოსისა სინანულისათჳს ცოდვთასა, თარგმნილი წმიდისა მამისა გიორგისი (211v—220r).

30. ლოცვა სინანულისა. თქმული მისეე წმიდისა მამისა ჩუენისა დიდისა ბასილისი (220r—223r).

31. ლოცვა წმიდისა მამისა დანიელისი ბრძოლასა სიძვისასა (223v—224r).

32. ლოცვა წმიდისა სუმონისი გულისსიტყუათჳს (225r—v).

33. „ სინანულისა წმიდისა ეფრემისა (227v—228v).

34. „ წმიდისა იოანე მახარებლისა (320v—321r).

35. თქმული წმიდისა მამისა ჩუენისა იოანე ოქროპირისა (333r—334r).

36. მცნება წმიდისა ბასილისი მღვდელმთმდლართ(!), თარგმნილი წმიდისა მამისა ჩუენისა არსენისი (334r—335r).

37. მცნება წმიდისა ბასილისი^ა ყამსა წირვისა მღვდელთა მიმართ (351r—v).

11. ტექსტს მოსდევს ზანდუკი, რომლისგანაც მხოლოდ 2 ფურცელია შეპორჩენილი. იწყება 32-ე ლოციდან (352r—353r).

III. ზანდუეის შემდგომ მოდის: „შობასა წმიდისა ღმრთისმშობელისასა: — მღვლთა შინა აღდგა მარიამ და წარვიდა მთად...“ (354v).

ანდერძები: 1. „[უფალო] შეიწყალე ფრიად ცოდვილი ზაქარია მთავარ-დიაცონი“ (303v).

2. „ქრისტე, შეიწყალე ცოდვილი ზაქარია“ (334r).

ბ. „სახელითა მამისათა და ძისათა და სულისა წმიდისათა ერთისა სამგვა-მოენისა და თაყუანის საცემელისა ღმრთაებისა თანაარსისა და ცხოველთმთავრო-ბითისა სამებისა ერთისა ღმრთისათა, ჩომლისა მიერ ყოველი მოცემა კეთილი და ყოველი ნიჭი სრული ზეგარდამო გარდამოვლოს და მიეფინების ყოველთა ნიჭისმყოფელთა და მსახურთა მისთა და აღმსარებელთა ნიჭისა მისისათა, ხოლო ჩემებრ ცოდვილთა ესეეთიარი ესე ნიჭი ყოველადვე უცხო არს. აჰა ესერა ძა-ლითა და შეწვენითა მალისა ღმრთისათა მე, ფრიად ცოდვილი და ყოველთა კაცთა უნარჩევესი მთავარდიაცონი გლახაჲი ზაქარია, ღირს ვიქმენ აღწერად ქელითა ჩემითა წიგნისა ამის ჟამნისა. დიდად ვიჭირვე და ვიხარვე და ფრია-დი გულსმოდგინება მაქუნდა, ვიდრემდის ძალითა ღმრთისათა სრულეყვე წიგნი ესე. მმანო ჩემნო, კეთილად მეცნიერნო! გვედრები ყოველთავე, რომელნიცა მი-ემთხვევნეთ და აღმოიკითხვიდეთ ნაშრომსა ამას ჩემსა, შენდობა ყავთ ჩემ ცოდ-ვილისათჳს“ (353v).

(1281)

3085

დავით უძლეველი, წიგნი საზღვართა. XVIII

ფრაგმენტი

19 ფ.; 15,5X11; ქალაღი, ყვითელი დალაქავებული; უყდო, დაშლილი; 5 ფ. ამოვარდნილი; მხედრული; [XVIII ს.].

[დავით უძლეველი, წიგნი საზღვართა]. „...ყოდეთ რა ცხო-ველი სიტყვიერი მოკვდავი გონებისა და კელოვნების შემწყნარებელი...“ 1r—19v.

წყდება: „რამეთუ იგივე არს მოკვდავი და მოკვდავებითა, რამეთუ მოკვდავებითა დამატებული ზმნა არს და არა საკელი...“.

შენიშვნა: ფრაგმენტი შევადართ H—3125-ის სრულ ტექსტს. ფრაგმენტი შეიცავს 4 თავს (21 თავიდან): I და IV თავები მხოლოდ რამდენიმე ფურცლითა წარმოდგენილი; II და III თავები სრულადაა. ფრაგმენტის ტექსტი ზუს-ტად მიყვება ზემოთაღნიშნული ხელნაწერის ტექსტს (2v—13v).

(1282)

3086

პარაკლისი და ლოცვანი. XVIII

56 ფ.; 16,5X10,5; ქალაღი, გაყვითლებული; ტვიფრული ხის ყდა; ნაკლ-ლი; ნუსხური; სათაურები სინგურით; გადამწერი ბერი იოანე (15r, 33r, 51r); [XVIII ს.].

[პარაკლისი და ლოცვანი]. „ცნობისა უცნაურისა. ცნობისა შეძი-ებელმან ქალწულმან კმაჲ. ყო მსახურისა მიმართ წიაღთაგან უბიწოთა...“ 1r—51v.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერის შედგენილობა:

- ა. სხუა ლოცვა ყოვლად წმიდისა ღმრთისმშობელისა (8r—v).
 - ბ. სხუა ლოცვა სვედრებელი (8v—9r).
 - გ. ლოცვა დღითი-დღე სათქუმელი წმიდისა ღმრთის მშობელისა მიმართ. უკეთუ გსურს ხილვა მისი ჟამსა სულისა შენისა განყოფისასა (9r—11v).
 - დ. ლოცვა განთიად და მიმწუხრ სათქუმელი წმიდისა იოანე დამასკედელისა (11v—13r).
 - ე. ლოცვა, თქმული წმიდისა მარკოზისი (13r—15r).
 - ვ. პარაკლისი ახლადთარგმნილი სვედრებელი ყოვლად წმიდისა ღმრთის მშობელისა მიმართ. (15v—22v).
 - ზ. პარაკლისი სვედრებელი წმიდისა იოანე ნათლისმცემელისაჲ. (23r—33r).
 - თ. ესე ლოცვა ყოველთა დღეთა (34r—37v).
 - ი. ლოცვანი ღამისნი ათორმეტთა ჟამთანი (37v—43v).
 - კ. ლოცვანი ღამისანი ათორმეტნი (43v—51v).
 2. ბოლოს ერთვის „პასქალია“, რომელიც მოიცავს 1744—1763 წლებს.
 3. ხელნაწერი აღწერილი აქვს დ. კარიკაშვილს (იხ. «კატალოგი ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელთა საზოგადოების წიგნთ-საცავისა», 1904 წ. გვ. 45).
- ანდერძი: „ღმერთო შეიწყალე ცოდვილი ბერი იოანე“ (15r, 33r, 51r).
 შინაწერები: 18v, 19r.

(1283)

3087

კურთხევანი. 1757

129 ფ.; 21,5×15,5; ქაღალდი; თავ-ბოლონაკლული; ტყავგადაკრული (ახლად რესტავრირებული); ნუსხური; სათაურები და საზედაო ასოები სინგურით; გადამწერი ბასილი (69r); 1757 წ.

[კურთხევანი] „...ეება და მიხვედ. ეგრეთვე აქაცა, ქმენ უხილავად სიმტკიცითა შენითა, აკურთხე ქორწილი ესე და მომადლე მონათა ამათ შენთა“ 1r—129v.

წყდება: „...უფალო, ო; ღმერთო ჩუენო, რომელმან მოწყალებისა შენისა მოსლვითა ყოველი არაწმინდებანი მტერისანი შემუსრენ, რომელმან ბრძანე...“

შენიშვნა: კურთხევანის შედგენილობა:

1. კურთხევა ვვირვეინისა (1r—7r).
2. კურთხევა ქორწილისაჲ (7r—8r).
3. განგება ქორწილისაჲ (8v—11v).
4. კურთხევა ზეთისაჲ (11v—38r).
5. ლოცვა მცირისა აიაზმისა (38r—47v).
6. წესი ღიდისა აიაზმისა (48r—57v).
7. პარაკლისი ღმრთის მშობლისა აღსრულებასა ზედა ცოდვილისასა, თქმული ეფთვიმის მიერ მონაზონისა და სინგელისაჲ (57v—62r).
8. ლოცვა გულმავიწყობისაჲ. (69v).
9. „ სულთბრძოლისა (70r—75r).
10. „ სოფლის კაცისა ბუჭლებური (75r).
11. წესი ერისკაცსა ზედა მიცვალებულსაჲ (75v—100v).
12. ლოცვა ყოვლად სიკვდილისა შესანდობელი (100v—101r).
13. წესი, რომელი აღესრულებს ჩჩვლსა ზედა აღსრულებულსა (101r—108v).

14. წესი და განგება პანაშვიდისა, ახლად თარგმნილი ბერძულისაგან. რომელსა აღვასრულებთ მიცვალებასა ზედა (109r—117r).
15. ლოცვა თესლთა ზედა დასათესავად (117r—v).
16. „ კალოსი (117v—118r).
17. „ პირველისა ხილისა (118r—v).
18. „ უტრძნისა ეკლესიასა შინა (118v).
19. „ დანერგვასა ვენაქისასა (119r—v).
20. „ სოლობასა ვენაქისასა (119v).
21. კურთხევა ღვინისა ახლისა, ოდეს იჰმოს ვინმე (119v—120r).
22. წესი, რომელი აღვასრულებთ ყანისა, ვენაქისა, ბოსტნისა — უკეთუ ავნებდეს მფრინველი... (120r—122v).
23. კურთხევა მარლისა (122v—123r).
24. „ წანდილისა (123r—v).
25. „ ყველისა და კუჭრცხისა (123v—124r).
26. „ განჯნასა ჭორცისასა წმიდა კვრიაყესა აღდგომასა (124r—v).
27. ლოცვა შეგინებულსა მკამელსა ზედა (124v—125r).
28. „ სახლისა შეეგრძნებულისა(?) (125r—126v).
29. „ საკირის დაწვისა (126v—127v).
30. „ რა ყამს მოვიდეს ყრმა სწავლად წიგნისა (127v—128r).
31. „ ყრმისა ზედა ავის გულის შურაინისასა (128r—129v).
32. წესი, უკეთუ არაწმინდა რამე შთავარდეს ჭურჭელსა ღვინისა, თაფლისა და ზეთისასა ანუ სხვასა რაასამე შინა (129v).

ანდერძი: „ადვსწერე გამოკრებული ესე კურთხევანი. სტანბის კურთხევანზე გარდმოვიღე, რაჲც სოფელში მოხმარებოდა. ასო მეტნაკლებობითა ნუ მწყევთ. ღმერთმან უწყის, დიდის ჰირითა დავსწერე შიმშილითა და წყურვილითა. პური ლიტრა აბაზათ იყო, კიდევ არ იშოებოდა, სიმინდი, ფეტვი, ქერი, ღომი, ლობიო ერთფასათ იყო — აბაზათ იყო ლიტრა. არ იშოებოდა. ოდეს ადვსწერე წიგნი ესე, ვიყავ ორმოცდაათის წლისაჲ. ადვსწერე ნუნის კანდელკამან ბასილი მღღელმან. ქორონიკონსაჲ ომე, ვაი მას წელსაჲ“ (69r).

(1284)

3091

ლოცვანი. XV.

77 ფ.; 13×10; ეტრავტი: მსხვილი ნუსხური; ძალიან დაზიანებული, ნახევრად დამწვარი; თავ-ბოლონაკლული; ამოვარდნილია 69—77 ფურცლები; სათაურები სინგურით; [XV ს.].

[ლოცვანი] „...ცხოვრებო... ზედა ქვ ნს... იგინი მცხ...“ 1r—77r.

შენიშვნა: პირველი ფურცლები თითქმის, სულ არ იკითხება.

შევეძლით ზოგი სათაურის ამოკითხვა:

1. ლოცვა ჩხულ[ისა] ზედა აღისრულ[ებულისა] (14r).
2. „ მღღელისა (15r).
3. „ თესლსა შესუენებულისა (17r).
4. განგება წყლისა წმიდისა ღმრთისა (18r).
5. სახარებაჲ მარკ[ოზისი] (27r).
6. წარდგომანი სულისანი (51v).
7. გალობანი სულისანი (54r).
8. სახარება (70r).
9. კურთხევა (75r).
10. ლოცვა შეგინებულისა (76r).

3092

სხვადასხვა დოკუმენტები გურიის შესახებ.

გადატანილია ისტ. დოკუმენტების კოლექციაში, იხ. Sd—2368—2800.

3093

წერილი ოდიშის დედოფლის ნინოსი. 1809 წ.

გადატანილია „სხვადასხვაში“, იხ. № 41.

(1285)

2163

ომანიანი. 1782

100 ფ.; 20X15,5; ქაღალდი, გაყვითლებული; ტვიფრული მუყაოს ყდა; დაშლილი; მხედრული; სტროფების დასაწყისები და სათაურები სინგურით; გადამწერი კორნელი ჩაჩიკასშვილი (100r—v); შემოწირულია კნ. მარიამ დავითის ასულ ჯავახიშვილის მიერ; 1782 (100v).

„წ ი გ ნ ი ო მ ა ი ნ ქ ა ბ უ კ ი ს ა. სხვა ანბავი, დასაწყისი. ტარიელის შვილის სარიდანის ძის ომაინ ქაბუკის ცხოვრება. ზოგი მიიბამს ამა ამბავსა ვეფხისტყაოსნისა ამბისა დასაწყისი(!), რომელი მიერთიდან მოიღოს სიტყვამან მოხსენებად.

— დიდება შენდა, დიდება, ღმერთო, ყოვლისა მპყრობელო...“ 1r—100r.

შენიშვნა: ხელნაწერი სხვა ნუსხებთან ერთად საფუძვლად დაედო გამოცემას (იხ. ომაინიანი, გ. ჯაკობიას რედაქციით. 1939 წ. გვ. VIII—IX).

ანდერძები: 1. სახელითა ღვთისათა გასრულდა წიგნი ესე სარიდან ხელმწიფისა და მისის ძის ომაინ ქაბუკისა. ქება და დიდება მაღალთა შინა ღმერთსა. მახსენებელნი მათნი და მწერალი ამისი კორნელე უფალმან აცოცხლოს, აცხოვნოს მეუღლე და ძენი და ძმა და დანი. უცოცხლე დღეთა სიგძობითა, სიხარულითა, შვილთა სიმრავლითა და სენთა და მტერთა მოშორებითა ამინ, ამინ, ამინ“ (100r).

2. განსრულდა წიგნი ესე ომაინ ქაბუკისა ხელითა ჩაჩიკასშვილისა კორნელესგან. ღმერთო მშვიდობაში ახმარე მსყიდველსა. განსრულდა ოკლონბერს ლა, ქრეს ჟო“ (100v).

მინაწერები: 1. [ვახტანგ VI] „იმატა ასვათ ასეთი, ითვის თავსა ატამა, იმატა ასვათ ასეთი, ითვის თავსა ატამი“. (ფორზაცი).

2. „თქვენი ქირი შეეყარა თქვენს მაზლის წულს სალომეს“ (50v).

3. „შენ განატრიან ყოველნი ენანი ჩემო მიხაკო და ჩემო მიხაკო“ (ქვედა ყდის საცავი ფურცელი).

(1286)

3164

ვოლტერი, ტრაგედია „ედიპი“. XIX

20 ფ.; 35,5X22; ქაღალდი; უყდო; დაფურცლული; თავნაკლული; მხედრული; აბზაცის დასაწყისები სინგურით; დაუწერელია 19v, 20r—v; შემოწირულია კნ. მარიამ დავითის ასულ ჯავახიშვილის მიერ; [XIX ს.].

[ვოლტერი, ტრაგედია „ედიპი“] „...ანტილონა. ოხ! არა ვზორგავ
 ზე თავსა ჩემსა განცხრომადისა დიდებისათვის მაგისა. ამპარტავნობ ამა ძონ-
 ძითა, ჩემის გლახაკობისათა, შეთვლილ ვყოფ მას ბრწყინვალეს გვირგვინად...“
 1r—19r.

შენიშვნა: შეიცავს II მოქმედების ნაწილს და III, IV, V მოქმედებებს მთლი-
 ანად.

(1287)

3168

ქილილა და დამანა (საბასეული რედაქციის). XIX
 ფრაგმენტი

86 ფ.; 33,5×21,5; ქალაღი, მომწვანო; მუყაოს ყდა; ბოლონაკლული;
 მხედრული; დაუწერელია 85—86 ფ.; ხელნაწერი ჩუბინაშვილისეულია; კვირ-
 ნიშანი: 1813; [XIX ს.].

ქილილა და დამანა]. „ქარი პირველი ქილილან და მანასი, სპარსუ-
 ლად ნათარგმანები მეფის ვახტანგისაგან.

— მეც მოვეყე სპარსთა ზღაპართა თარგმანებისა მგებართა...“ 1r—84v.

წყდება: „...ლომმა სხვა რიგი პასუხი იწყო: უნდოდა დამანასათვს მი-
 სი შეშინება არ გეცხადებინა. ამაზედ შეთურბას ყვირილისა ესრე ძლიერი
 კმა მოვიდა, რომე ლომი შიშით თვისის ადგილიდამ...“.

შენიშვნები: 1. ფრაგმენტი მიპყვება „ქილილა და დამანას“ 1962 წ. გამო-
 ცემას (იხ. სულხან-საბა ორბელიანი, თხზულებანი, ტ. II, აღ. ბარა-
 მიძისა და ე. მეტრეველის რედაქციით, გვ. 29—140).

(1288)

3175

სქემა ოთხთათვის ნივთთა. 1798

1 ფ.; 17×10; ქალაღი, გაყვითლებული, კიდებგატრეცილი; მხედრული;
 შედგენილი იოანე ქართველიშვილის მიერ; 1798 წ. (იხ. ანდერძი); დაწერილია
 მხოლოდ 1r.

⟨სქემა ოთხთათვის ნივთთა⟩.

4	1	2	3	4
ოთხნი ნივთნი	ქუცყანა ანუ მიწა	წყალი	ჰაერი	ცეცხლი
ოთხნი დრონი	სთულისა ანუ შემოდგომა	ზამთარი	ჰაერისა ანუ გაზაფხული	ზაფხული

შენიშვნა: „სქემა“ წარმოადგენს ტაბულას, შედგენილს 7 პორიზონტალუ-
 რი და 6 ვერტიკალური დანაყოფისაგან.

ანდერძი (შემდგენელი): „ვაზრომისმოყუარე წინამდებარე ესე სქემა და

დავსდევ ადვლ-საცნობელად ოთხთათრს ნიეთთა, დროთა და ვითარებათა მათ-
თა, ეგრეთვე ოთხთათრს ბალამთა, ფერთა და გემოთა და რლტაცა და რაო-
დენტა დღეთა შა შეცვთ მოქმედებენ იგინი, აღმომღებბან რლტამე ფისიკი-
საგან და უფროსლა საღთოასა დამასკელუსა წიგნისაგან. წელსა 1798 იუნისის 15.
სიბრძნის მოყუარე მეფის ძის იულონის კარის ხუცეს-მწიგნობარა
მღუდელი იოანე ქართველოვი. ქალაქსა გორსა“ (1r).

(1289)

3176

სხვადასხვა ხელნაწერების ფრაგმენტები. XIX

ფიზიკის სახელმძღვანელოს ფრაგმენტი

4 ფ.; 20×15,5; ქალაღი, მოყვითალო; დაფურცლული; მხედრული.
[XIX ს.].

„III. წონა, ცენტრი სიმძიმისა, სასწორი. — წონა. შეიძლე-
ბა ყოველი სხეულის დანაწილება ისეთ რიგათ, რომ იგინი წარმოგვიდგენდეს
წერტილებს“ 1r—4v.

წყდება: „...უღელის მხრების წონასწორობა. თუ AB და BC სასტიკათ
ეთანასწორობიან ერთმანეთს...“.

შენიშვნა: ტექსტი თარგმნილი უნდა იყოს ფრანგულიდან. ამას მოწმობს
რამდენიმე ფრანგული სიტყვა, რომლებიც ქართულ სიტყვებს აქვთ მიწერილი
ფრჩხილებში (1r—v, 2v). ზოგან ტექსტი ნასწორებია, გადახაზულია და ახალი
სიტყვებია ჩაწერილი.

სლავი ხალხების (ჩეხები, სერბები, ბულგარები...) მე-18—19 ს. მრღვაწეთა
შემოქმედების დახასიათება

21 ფ.; 26,5×20,5; ქალაღი, მოყვითალო; დაფურცლული; მხედრული;
ფურცლის მარჯვენა არშია დაუწერელია. [XIX ს.].

„სლავიანის ეროვნების აღორძინების ეპოქა აღბეჭდილია ერთი შესანიშ-
ნავი მოვლინებით. ამ მოძრაობის საუკეთესო წარმომადგენლები, მისი სულის
ჩამბერაენი იყვნენ ხალხის შვილები. მისი სისხლი და ხორცი...“ 1r—21r.

წყდება: „...ჩვენ ყველაფერი გვაქვს, ამბობს ის სხვაგან, რაც საჭიროა
კაცობრიობაშიდ დიდი როლის დასაჭერათ: ზღვა და ხმელეთი; ოქრო და ვერ-
ცხლი, მარჯვე ხელები, ენა და სასომო ლექსები, ერთიდა გვაკლია ჩვენ — თან-
ხმობა და განათლება...“.

შენიშვნები: 1. ტექსტი შინაარსით წარმოადგენს სლავი ხალხების (ჩეხები,
სერბები, ბულგარები...) მე-18—19 საუკუნეების მრღვაწეების: ობრადოვიჩის,
იუნგმანის, განკას, კოლლარს, ლინდას შემოქმედების დახასიათებას.

2. ტექსტი ზოგ ადგილას ნასწორებია იმავე ხელით.

8

მხატვრული ნაწარმოების ფრაგმენტი. XIX

2 ფ.; 31×20; ქალაღი, გაყვითლებული, კიღეღმემოტრეცილი; მხედრული.
[XIX ს.]

[მოთხრობა]. „ქუთ...ლო, რა ეგრე შეგყვარებიათ ქალაქი, რომ იწვიოთ და იღაგვიოთ შიგ, ჰყლაპაბთ მტვრიან ჰაერს და თავი მაინც ვერ დაგინწვივიათ იქედგან“. 1r—2v.

წყდება ლექსით:

„...მთვარიანსა ცაშიღ მიიფრენდა მსახური ღვთისა,
მშვენიერად, ნაზათ მასთანავე ის დამღერებდა,
გუნდი მთვარისა, ვარსკვლავის და ღრუბლებისა,
წმინდასა მისსა სიმღერასა ყურსა უგდებდა“.

შენიშვნები: 1. ტექსტი რაღაც მხატვრული ნაწარმოების ფრაგმენტს უნდა წარმოადგენდეს.

2. ტექსტი ბევრ ადგილას ნასწორებია: გადახზულია მთელი სტრიქონები და ახალი სიტყვებითაა შეცვლილი.

ღ

მოთხრობის ფრაგმენტი. XIX.

4 ფ.; 31×20; ქალაღი, გაყვითლებული; მხედრული; ფურცლის მარცხენა ნახევარია დაწერილი; დაუწერელია 3v, 4r—v, [XIX ს.]

[მოთხრობა]. „ოჰ, მადლობა ღმერთსა, არ კი დავაღწიე ბოლოს თავი ამ დასაქცევის ნისლის და ყინულის ქვეყნიდგან, — ვფიქრობდი მე ცეცხლის ეტლში გამოტვილი“ 1r.

წყდება: „რაც უფრო და უფრო იწვეოთ წინ, მით უფრო და უფრო ცვიფრდებით, გოაცებული ხართ, აღტაცებული ხართ ამ სიმშვენიერით და სიმღიღრით...“ 3r.

შენიშვნა: ტექსტი რაღაც მხატვრული ნაწარმოების ფრაგმენტს უნდა წარმოადგენდეს.

0

ტელეფონი, მიკროფონი, ფონოგრაფი. XIX

4 ფ.; 36×23,5; ქალაღი; მხედრული; 4r—v ფანქრითაა ნაწერი; [XIX ს.]

„ტელეფონი, მიკროფონი, ფონოგრაფი. — კარგა ხანია იცოდენ, რომ ელექტრონით შეიძლება სიტყვების გადაცემა ძლიერ შორს...“ 1r—4v.

წყდება: „...უმთავრესი მოთხოვნილება ჰაერის ტელეგრაფისა მდგომარეობს იმაში, რომ როგორც გამგზავნ სტანციაში, აგრეთვე მიმღებშიც აპარატები უნდა მოქმედებდნენ თანახმად, სინქრონიკულად, ესე იგი, ერთს და იმავე დროს. თანხმობა იმას ქვია, რომ ერთსა და იმავე დროს ორივე სტანციის აპარატებში სიმრგვლედ ამართულ ღერძს მარხილები ჰქონდეთ ერთნაირი სიჩქარის მასსა, აგრეთვე ანბანთანიან ბორბლებსაც...“

შენიშვნები: 1. ტექსტი შავს წარმოადგენს: ბევრგანაა გადახაზული, ნაწილებია მელნით და ფანქრით.

2. შესაილქებელია თარგმნილი იყოს რუსულიდან (ზოგ სიტყვას გვერდიან რუსული შესატყვისი უწერია).

3. დ. კარიკაშვილის კატალოგში ეს ხელნაწერი გატარებულია, როგორც ისიდორე წეროძის ხელნაწერები. თვით ხელნაწერში დამწერის ვინაობა არ ჩანს. ჩვენ შევედარეთ ეს ხელნაწერი S—2427-ის ტექსტებს, რომლებიც ის წეროძის ნაწერებად არის მიჩნეული. ჩვენი ხელნაწერის ბოლო ნაწილის (ე) ხელი სავსებით ისეთივეა, როგორც S—2427-ისა. წინა ნაწილის ხელი კი განსხვავებულია, მსგავსება მხოლოდ რამდენიმე ასოს მონახულობაში შეიმჩნევა.

(1290)

3177

ქილილა და დამანა. XVIII

307 ფ.: 30×20; ქაღალდი; მუყაოს ყდა; თავ-ბოლონაკლული; პირველი დაზიანებული ფურცლები რესტავრირებულია; დაზიანებულია 11—13, 25, 82 ფურცლები; მხედრული: სათაურები სინგურით; ყოველი არაყის შემდეგ დატოვებულია ადგილი ნახატისათვის; დაუწერელია 49 ფურცელი; დ. ჩუბინაშვილის კოლექციიდან. [XVIII ს. დასაწყისი].

[ქილილა და დამანა]. „...შეტყორცნილისა მსგავსად ზეცას გასრულენი იყუნეს და შავარდენი. გავაზნი და ბარნი ფრჩხილითა სისხლთა მღურელითა ფრინველთა ქელები დაუსხნეს...“ 1r—307v.

წყდება: „...და ჩახედა ჭასა და ნახა კაცი და თქვა: [ვეცდები იმის ამოყვანას, რომ მადლად მომხუდების, და ჩაუ[შვა თოკი], შემოფრინდა თოკზედ მაიმუნი, ამოსწია და ამოიყვანა და ჩაუშვა მეორედ, მოეჭიდა ლომი და ამოიყვანა...“

შენიშვნები: 1. „ქილილა და დამანას“ ეს რედაქცია წარმოადგენს კოლექტიური (დავით მეფე, სპარსი და სომეხი) შრომის ნაყოფს (იხ. აღ. ბარა. მიძე, „ნარკვევები ქართული ლიტერატურის ისტორიიდან“, ტ. I, 1932 წ., გვ. 184).

2. წინ უნდა აკლდეს საკუთრივ ტექსტს 1 ფურცელი, ბოლოს — მე-13 კაბის ნაწილი და მე-14 კარი მთლიანად.

3. ტექსტში ზოგ ადგილას რგოლია დასმული, რაც მიუთითებს იმაზე, რომ სპარსულ ტექსტში შესაბამის ადგილას შიარია.

4. ხელნაწერის აშოებზე და ტექსტის სტრიქონებს შორის სპარსული შიარების თარგმანებია პროზით, აგრეთვე რედაქციული ხასიათის შესწორებანი და შენიშვნები ვახტანგ VI-ის ხელით.

5. ხელნაწერი დაწვრილებით აქვს აღწერილი ე. თაყაიშვილის (იხ. 19. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV

Описание, ტ. I, გვ. 302—47):

მინაწერები: 1. 1r-ზე მიწერილია რუსულად: „Книжка и Дамна, перев. Ц.

Вахтанга“;

2. 77r-ზე შემდეგი შენიშვნაა ტექსტის ხელით: „ამას ქვემოთ, რომელიც ამ ნიშანსა და ნიშანს შუა წერილ არს, ეს სიტყვა სპარსულს წიგნში შაირად სწერია და ამა ნიშნითა სცნობთ“ (ეს ნიშანია რგოლი) (188r).

3. ტექსტისავე ხელითაა მინაწერები აშიაზე: „დედანში ბადი სამუმი ეწერა და ზეპირათ სამურს ეძახიან“. „საცა ეს ოქსიო აქუს, შაირი ყოფილიყო“.

4. გერმანული წარწერაა 118v-ზე: „Dieses Buch gehört dem Fürst G e o r g i R a t i e f f (!) 1754 Jahr 25 Genuiry“.

(1291)

3178

ასომთავრული და ნუსხური წერის, ბეჭდების და ხელმოწერის პირები. 1884

12 ფ.: სხვადასხვა ზომის, გაყვითლებულა, გამკვირვალე, მსხვრევადი ქალაქ-ლი; 1884 წ.

პირველ სამ ფურცელზე შემდეგი ბეჭდების პირებია ლეგენდებით:

1. იოანე, ბაგრატ (1r).

2. ერეკლეს 2 სხვადასხვა ბეჭედი (2r).

3. ნაზარალიხანი. იმამყულიხანი (2 სხვადასხვა), ვახტანგვა. ალექსანდრე, თეიმურაზ(?), დედოფალი ანნა, მეფის ძე იოანე, მეფის ასული თამარ; უფრო მკრთალად: თეიმურაზ, დედოფალი ფერიჯანბეგუმ, იოსებ, იოანე, გიორგი 3r.

4. ერეკლე, სოლომონ (3v);

5. გიორგი (არ ჩანს სახელი ვისია) (4r).

შენიშვნები: 1. ბეჭდის გამოხატულებებს ქვემოთ, ძალიან წვრილად, ფანქრით მიწერილი აქვს ქორონიკონები.

2. ფურცლის მარცხენა ქვემო კიდეზე წერია: „თა იოანე ორბელიანი“.

6. გაცრული მხედრული წერის ნიმუშები 5r.

7. იოანე ორბელიანის, თამაზ ორბელიანის, ეგესტათი ციციანოვის, ელიზბარ ფალავანდოვის, ალექსანდრე მაყაშვილის, ეგნატი თუმანოვის, მუხრან ბატონის ძე თეიმურაზის. გრიგოლ ჩოლ[ა]ყაევის, თომა(?) ანდრონიკოვის ხელმოწერის პირები (6r).

8. რამდენიმე მთავრული ასოს მოხატულობა (7r).

9. ასომთავრული წერის ნიმუში (8r).

შენიშვნა: ფურცლის ზემოთ წარწერაა: „ასომთავრული ჩართული ათონის მთისა. მღ. პ. კარბელოვი“.

10. ნუსხა-ხუცურით წერია: „პირველისა მისთვის შობისა დაღადებდეს მეფსალმუნს და...“ 9r.

შენიშვნა: ზემოთ წარწერაა: „საკითხავიდან“ წმ. ნინოსი — ნათლისღებისათვის“.

11. ასომთავრული წერის ნიმუში 10r.

შენიშვნა: ზემო არშიაზე წარწერა: „ასომთავრული ათონის მთისა. მღ. პ. კარბელოვი. ჩე კგ პდ“.

12. ასომთავრული წერის ნიმუში 11r.

შენიშვნა: მარცხენა კუთხეში თარიღია: „ჩე კგ პდ“.

13. ასომთავრულად ნაწერი ტექსტის ფრაგმენტი 12r.

(1292)

3179

ჩართული (თხზული) წერის ნიმუშები. XIX

2 ფ.: 36,5×24; ქალაღი; მხედრული; I ფურცელზე შავი მელნითაა შესრულებული ხელრთვა, მეორეზე — სინგურით; 1v—2v დაუწერელია; დამწერი: შიომ დედაბეროვი (12); შემოწირულია მარიამ ბერიძის მიერ; [XIX ს.].

[ჩართული წერის ნიმუშები]. — „მარიამ, საღვთო... ადამისა, წინაშე ძისა... დღესა მას... განკითხვისასა...“ 1r—2r.

შენიშვნები: 1. ყველა სიტყვის გაშიფრვა ვერ შეეძლო.

2. სინგურით ნაწერი სიტყვები უფრო დიდი ოსტატობითაა შესრულებული.

3. ორივე ფურცელზე ერთი და იგივე სიტყვებია ჩართვით შესრულებული.

ანდერძი: „დავწერე ესე ჩართული ხელი მე, შიომ დედაბეროვი, ამის დაკირალესონ“ (1r).

(1293)

3180 ა

ანტონის რიტორიკა. XIX

8 ფ. 17×11; ქალაღი, მომწვანო; მხედრული; სათაური სინგურით; აქვს კვირნიშანი; შემოწირულია თ. სახოკიასაგან. [XIX ს.].

[ანტონის რიტორიკა] „...რამეთუ განლევითა იქმნების ნივთ ცეცხლისა: ხოლო ძელნი და ქუანი არიან კელოვნებითნი და მგებარენი ნივთნი სახლისა და ცვლი კელოვნებითი და წარსული ნივთი არს სათლისა...“ 1r—8v.

წყდება: „...ჰამბავი იგი არს სიტყუა რამე ანჴმნილი ვისთვისმე, რომელიცა თქმულ იქმნების მრავალთაგან თვნიერ ნამდვლისა ვისმე ავქსონისა, ოდეს იგი ითქუას მრავალთაგან პეტრესთვის, ვითარმედ მპარავ არს, ანუ წმიდა...“.

შენიშვნები: 1. ფრაგმენტი მისდევს ანტონის „რიტორიკის“ სრულ ტექსტს (S—920) და ფარავს ამ ხელნაწერის 16r—23v გვერდებს.

2. ფრაგმენტი წარმოადგენს „რიტორიკის“ II წიგნის მე-7 და მე-8 თავების ნაწილებს. მე-8 თავის სათაურია: „თვს ექუსთა ადგილთა გარეგანთა, თავი 8“ (8r).

3. ქვესათაურები გატანილია კიდეებზე.

3180b

ასკეტიკური ხასიათის ფრაგმენტი. XIX

2 ფ.; 18×13,5; ქაღალდი, გაყვითლებული; მხედრული; შემოწირულია თ. სახოკის მიერ; [XIX ს.].

იწყება: „...ზა თვსსა სიცრუით და ნუ სიმართლით, რამეთუ ესეცა ყოვლად უჯერო არს...“ 1r—2v.

წყდება: „თვთ-მსჯულობა, თავხედობა, ურჩება. ხოლო ურჩება ესე მრავალგუართა მიმართ ვნებათა, გარდა ცემისა...“.

შენიშვნა: ტექსტი წარმოადგენს ასკეტიკური ხასიათის თხზულების ფრაგმენტს, სადაც ლაპარაკია სხვადასხვა ცოდვათა შესახებ, როგორცაა: უკრძალუ-შლობა, შებიღწება, ამპარტავანება, ცუდად ზუაობა, თავილობა, თავის-მოყუარება, სოფლისმოყუარება, განცხრომა, თვთ-მსჯულობა და სხვ.

(1294)

3181

ანტონ კათალიკოსისა და ქეთევან დედოფლის ბიოგრაფიები. XIX

2 ფ.; 35,5×21,5; ქაღალდი, გაყვითლებული, მხედრული; შემოწირულია მ. საბინინის მიერ; [XIX ს.].

1. [ანტონ კათალიკოსის ბიოგრაფია]: „ანტონ კათალიკოზი იყო ძეა იასე მეფისა. დისწული თეიმურაზ მეორისა, რომელმანდა მიიღო თათრობა და მეფობდა ქართლსა...“ 1r—2r.

წყდება: „...საფლავსა უქმნა ქუა თეთრის მარმარილოჲსა არხიებისკო-ბოსმან ექსარხოზ ვარლამ შემდგომისა ზელა-წარწერითა...“.

შენიშვნები: 1. ა: ტექსტში მოტანილია ანტონის მიერ დაწერილი და თარგმნილი 16 ნაწარმოების ნუსხა.

ბ. ანტონის მიერ აღზრდილი პირების ნუსხა.

2. ბიოგრაფიის ბოლოს შენიშვნა მ. საბინინის ხელით: „მიხაილ საბინინის საწიგნობლისაგან ჩუჲვ წელსა მაისის ით დ. უძღენი ქართუ-შლოთ, რაჲა დაიცუან ესე შესანიშნავი ძეგლი და ტერტეროვან ბერებს არ ჩაუვარდეს ხელში, თორემ მოიპარაჲენ; ვითარცა მთელი საქართუშლოს ეკკლესიის განძი და ნიში ყურთააგლეჲ ჰქმნეს. და ყურის მსრესელი კი აღარა იყო. მოსკოვ, ექსორობასა ჩემსა“.

2. [ბიოგრაფია ქეთევან დედოფლისა]: „ქეთევან, ქალი თეიმურაზ II, ღვიძლი დაჲ ირაკლი II, შობილი დედოფლის თამარისაგან. ოდეს განძლიერდა ნადირშაჰ და მოითხოვა ირაკლი მზეველად, მასვე დროსა გამოს-თხოვა მას, რადთა მიჰსცეს მას ცოლად ქალი თვისი ქეთევან...“ 2v.

შენიშვნები: 1. ტექსტი დაწერილია 2v-ს ქვემოთ ნაწილზე — ზემო ნაწილ სრულიად დაუწერელია.

2. ნაწერი წარმოადგენს შავს. ტექსტი ბევრგან გადახაზულია და ნაწორებზე.

(1295)

3183

ქილილა და დამანა. 1769 წ.

(სულხან-საბა ორბელიანის რედაქციის)

349 ფ.: 29,5×20; ქალღი; ტყავადაკრული ტვიფრული მუყაოს ყდა; მხედრული; სათაურები და დასაწყისები სინგურით; დატოვებული თავისუფალი ადგილები ნახატებისათვის წარწერით „დასახატავი“; ამოვარდნილია 41—42, 184—187 ფურცლები: გადამწერი ანჩისხატის დეკანოზის ძე ნიკოლაოსი (349რ); ხელნაწერი დ. ჩუბინაშვილისეულია; აქვს კვირინიშანი; 1769.

[ქილილა და დამანა]. „ამას უკან ამ შემოკლებულს არაკებს რომ საჭებარის სიტყვებით შეთხზილია(!) და მითვე შეიკაზმის და ის იტყვის. — ვიწყევით, პირველი არაკი იგავთა, თვალ-მარგალიტთა. მეზაზრეთა და სიტყვა-კელოვნებთა გამომჩხრეკელთა და უცხოთა არაკებთათვის პირის ამღებთა და საკვირველთა შემეკვრებთა თქმულთა...“ 10v—348v.

შენიშვნები: 1. უძღვის: ა. „კარი პირველი ქილილა და დამანასი; სპარსულისაგან ქართულად ნათარგმანები მეფის ვახტანგისაგან:

— მე მიყვევ სპარსთა ზღაპარსა თარგმანებისა მგებართა, არავინ შიშვებს გარეგან, მათა და გინა მე ბართა...“ (2r).

ბ. „ქ. დასაწყისი პირველი წიგნისა ამის შესავალად თქმული ბრძნისა ანკარი სოილისა. — სრული სიბრძნე ამისად შემსგავსებულად საფუძვლად დაუც და ყოველთა წიგნებთა შინა მოქმელისა სახელი დიდად უსაქლოვნებია...“ (2r—6v).

გ. „ანდრძი დიდს კირსა შინა მყოფისა მეფის ვახტანგისა. — ეამსა მას პატიოსნისა და ამაღლებულისა დედათშენიერებისა თვითმპყრობელისა და ღმრთივერიგვიონსანისა მეფეთ-მეფისა თამარისა ესე წიგნი ეთარგმნათ, რომელი ცხოვრებასა ქართლისასაცა წერილ არს...“ (6v—8r).

დ. [ანდრძი სულხან-საბა ორბელიანისა]. „ეს წიგნი ქირმანს, ისპანს შეპირებებაში მყოფსა და უსაქმო მზრუნავს გონების ურვის წამლად მოემუშავა მეფის ვახტანგს ქართველთასა სპარსულისაგან ქართულად ეთარგმნინა. — შაირი. მცონარს სოლომონ აძაგებს. კინკველა მოსწონს ქებითა, მეშუანი სამუშაკოთა ვერ აღასრულებს დებითა...“ (8r—9v).

ე. „ზადუქი(!) წიგნისა ამის. აკარი. რიდი ორენა კაცისა და მიუნდობელისაგან. ბ. კარი. ავის მოქმედის მისაგებელისა და ბოლო მათი...“ (სულ შეიცავს 14 კარს). (10r).

2. ერთვის: ა. „მეფის ვახტანგის ნაბრძანები:

— კულავ მიქმეს ისევ ისპანს, დამარჩა ეს შეუსრულებელი,

მომცეს პატივი მრავალი, ვა თუ დავაბი სულუბანი...“ (5 სტროფი) (348v).

ბ. ლექსს მოსდევს: „ვითა წინა ლექსი აჩენს, მე დამარჩა. გაულექსავი და სულხან-საბამ გალექსა ორბელის ძემან. რასაც ლექსის აშიაზედ მანი უზის. მეფის არის ნაბრძანები. დიდის ცლით ჩემგან ნაღვან, თუცა გაჯლიათ გულუბი“. (349r).

3. ტექსტი რამდენიმეჯერ არის გამოცემული. უკანასკნელად გამოიცა 1962 წ. (იხ. სულხან-საბა ორბელიანი, თხზულებანი, ტ. II, აღ. ბარამიძისა და ე. მეტრეველის რედაქციით).

4 ხელნაწერის კიდევებზე სიტყვათა განმარტებებია მიწერილი. ზოგ ლექსს შენიშვნა აქვს „მეფის თქმულია“ (86v, 312r...).

5. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ექვთიმე თაყაიშვილს (იხ. Описание... 1, გვ. 292—294).

ანდერძები: 1. „ალიწერა ქალაქსა ტფილისს ჭელითა ანჩისხატის დეკანოზისა დის ნიკოლოსისასათა. აწ წინა გიყოფ სიყვარულსა ღმრთისასა და გვედრებით, რომელნიცა მემთხვევნეთ ნამუშავეცა ამას, ქსენებასა ჰყოფდდეთ ჩემთვის, ჭეშმარიტად ირწმუნეთ. რაოდენ ძალ-მედვა, სიძარითლეს ვეცადე. იანვარს კჳქს უნა“: (349რ).

2. 231რ-ზეც ასეთივე შინაარსის შენიშვნაა: „მუშაყი ამისი ალექსის დეკანოზის ძე უღირსი მღუდელი ნიკოლოს“.

3. 143რ-ზე ტექსტისაგან განსხვავებული ნელთ შენიშვნაა: „ნიკოლოზის ნათქვამი“.

შინაწერები: 1. „სიტყუას ვიტყვი მეტად მხრიანს, თუ შეემის კაცსა მლუთიანს,

მოეხსენებ ბრძენსა, ჭკვიანს, არ ვამხილებ გიეს, ბედიანს, ვის ღმერთი სწამს ადამიანს, ნუ ჩახედავს ეისრამიანს, დაუბნელეს დღესა მზიანს, ჯოჯოხეთში ნახავს ზიანს“: (1რ).

2. „უბიღონ მკრა გულს ისარი, დამიკოდა. დამიწყულა, ცნობა სრულად დამიფანტა, სასიკვდილოდ მიმარულა, ვესტას ტაძრისთვის სანთებლად თავი ჩემი დანიშნულა, და თვალცრემლიანობს ბულბული, რა ვარდზედ სარი დასმულა“: (1რ).

3. ლექსის ბოლოს ინიციალებია პ. დ. ეგვეე ინიციალები უზის რუსულ ლექსს (V). ექვ. თაყაიშვილის აზრით პ. დ. შეიძლება პეტრე და დიონი იყოს (იხ. ზემოთდასახელებული აღწერილობა).

(1296)

818±

ავგაროზი. XIX

გრაგნილი (დახვეულია შუყაოს ფირფიტაზე); 237×8,5; ქალაღი, მოყვი-თალო, დალაქიანებული, დაზიანებული (დასაწყისი შემოცვეთილია, ტექსტი ალაგ-ალაგ არ იკითხება); მხედრული; სათაურები და დასაწყისები სინგურით; ტექსტი მთლიანად ჩარჩოშია ჩასმული; ლოცვები ერთმანეთისაგან გამოყოფილია სწორი შორიზონტალური ან ხვეული ხაზებით; [XIX ს.].

[ავგაროზი]. „... ცხოვრება იგი იყო ნათელ [კაცთა] და ნათელი იგი ზნელსა [შინა] სჩანს...“.

შენიშვნები: 1. იწყება იოვანეს თავის მე-4 მუხლით და გრძელდება მე-17 მუხლამდე (ჩათვლით).

2. ავგაროზში შესულია შემდეგი ლოცვები:

ა. ლოცვა სამას სამოცდახუთის კირის განმაქარებელი.

ბ. ლოცვა კვეთებისა.

გ. ჩამოთვლილია 99 სახელწოდების წმ. გიორგი.

დ. მამაო წმიდაო, მკურნალო სულთა და ზორცაო.

3. ყოველი ლოცვის ბოლოს წერია: „შეეწიენით მონასა ამას ღმრთისასა ელისაბედ და მარიაჲ“.

4. უკანასკნელი ლოცვის ბოლოს სახელი არ არის მოხსენიებული, ცარიელი ადგილია დატოვებული: „განარინე მონა ესე შენი... ყოვლისა განსაცდელისაგან“.

(1297)

3185

ავგაროზი. XIX

1 ფ.; 33×42,5; ქალაღი; მთლიანი ფურცელი დაყოფილია 48 პატარა ნაკვეთად; თეთრული მათვანი წარმოადგენს რვაკუთხედს, შემოჭრილია კუთხეებ

ისე, რომ ერთიმეორესთან დაკავშირებულია წახნაგებით; შემკულია მდარე ხარისხის ილუსტრაციებით: ჯვრის, ღვთისმშობლის, მარკოზ, იოვანე, ლუკა, მათე მახარებლების, წმიდა გიორგის, ნინო მოციქულის; ყოველ ორ რვაკუთხედს აქვს ფერადი ჩარჩო, რომელშიც მოთავსებულია ტექსტი; მხედრული; ხელნაწერს აკლია 1 რვაკუთხედი; [XIX ს.].

[ავგაროზი]. „სახარება იოვანესი; თავი პირველი: პირველით-გან იყო სიტყვა და სიტყვა იგი იყო ღვთისათან...“.

შენიშვნები: 1. წარმოდგენილია იოვანეს თავის 1—17 მუხლები..

2. ავგაროზი შეიცავს:

ა. ლოცვა ანგელოზის მიმართ.

ბ. სხვა ლოცვა სავედრებელი.

გ. ლოცვა უმუშრისა, სამას სამოცდა ხუთის კირის გამქარვებლისა.

დ. ლოცვა კვეთებისა.

ე. ჩამოთვლილია 65 სახელწოდების წმ. გიორგი.

3. ავგაროზი გადაწერილია დათებასთვის, რაც შემდგომში წაუშლიათ (გარდა 4 შემთხვევისა, სადაც ისევ დათება იკითხება) და ჩაუწერიათ მიხეილი (4 შემთხვევაში): „ოფნო თავნო. სახარებანაო(!); მათე, მარკოზ, ლუკა და იოვანე(!), თქვენ შეიწყალენით და დაიფარეთ ყოველისა განსაცდელისაგან და მოაშორეთ ყოველივე სულისა და ხორცისა მანე ეშმაკი მედგარი, გრძნებაშეტყუილი, ზავა მონასა ღვთისასა სახელი მიხეილი“.

(1298)

3189

კრებული. 1857—1866

203 ფ.; 22,5×17; ქალაღი: ტყავგადაკრული ხის ყდა; მხედრული; დაზიანებული: დასაწყისში აკლია 1 ფურცელი: ამოვარდნილია 123, 124, 141, 192 და 198. ფურცლები: გადაწერი ლუკა ასათიანოვი (104r); 1857—1866 (104r. 203r).

1. [სულხან-საბა ორბელიანი, სიბრძნე სიცრუისა]. „...თქვა სედრაქ ვეზირმან არაკი. — იყო ერთი მეფე ხორასანსა, დიდებული, კეთილგონიერი. უხვი და მოწყალე...“ 1r—104r.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერი აღწერილია (იხ. სულხან-საბა ორბელიანი, თხზულებანი, I, 1959 წ., გვ. 267).

2. ხელნაწერის ტექსტი ფარავს ზემოთდასახელებული გამოცემის 8—143 გვერდებს.

ანდერძი: 1857 წ. 27/11. ლუკა ასათიანოვისა არის. დასწერა ხალისთა თვისითა“ (104r).

2. [მირიანი]. „...ერთი გვრიტი იყო, გამოიყვანეს და და(!) გაუშვეს. გვრიტმა მიწას აკოცა და გაფრინდა...“ 105r—147v.

შენიშვნა: 1. ტექსტი შევედარეთ A—1199 ხელნაწერის „მირიანის“ ტექსტს. განსხვავებანი არის, მაგრამ ძირითადად მიჰყვება მას.

ანდერძი: „ეს ზღაპარი არის თათრულიდამ გადმოთარგმული, თუ ნაკლებობა აქვს; მოგთებდა. დავსწერე ეს და დასრულდა 1857. 22. 12 წელსა, ლუკა ასათიანომა“.

(ე. კეკელიძეს მოჰყავს ეს ციტატა ძველი ქართული მწერლობის ისტორიის II ტომში (111 გამოცემა, გვ. 337) და წერს: „თუ ამ შენიშვნაში სიტყვა თათრული ნახშირია. არა კონფესიული მნიშვნელობით, რომელიც სპარსულ-

საც გულისხმობს ხალხურ თქმულებაში. შესაძლებელია ვითქვამოდ, რომ ზღაპარი ჩვენში თურქული გზით შემოვიდა“).

3. [კატის ომი]. „კატა. —

ყოველს მგრძობელ ცხოველს შუა წინ წარმოდგა ნახად კატა;
მას მიუგავს თავი ლომსა, სინჯაბ ბეწვი გარდამატა“ 148r—153r.

შენიშვნა: ტექსტი წარმოადგენს ზაქარია გაბაშვილის „კატის ომს“. ნაბეჭდ გამოცემასთან შედარებისას (იხ. ანთოლოგია, ტ. 11, 1928 წ., გვ. 232—237). აღმოჩნდა, რომ ხელნაწერს აკლია შემდეგი სტროფები: 4, 8, 21, 25, 33, 36, 37, 38, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 52 (ნაბეჭდის ნუმერაციით). თავის მხრივ ხელნაწერში ზედმეტია შემდეგი სტროფები: 8, 10, 12, 14, 17, 22, 23, 25, 33, 37, 39, 43, 45, 46, 47, 49, 51 (ხელნაწერის ნუმერაციით). სულ ხელნაწერი შეიცავს 53 სტროფს, ნაბეჭდი კი — 52-ს. სტროფების თანმიმდევრობაც არ არის ერთნაირი.

4. [იოსებ-ზილიხანიანი]. „...კარი პირველი. სპარსულისაგან ქართულად ნათარგმანები დიდის მეფის თეიმურაზისაგან და ლექსადაც მისაგანვე თქმული.

არსებით ვიტყვი ცნობილსა სამებით ერთ-უბნებულად,

ბუნებით განუყოფელად ღთაებით შერთებულად(!)...“ 154r—189r.

შენიშვნა: შეიცავს 309 სტროფს. ნაბეჭდ გამოცემასთან შედარებით აკლია 2 სტროფი — 141 და 309 (იხ. თეიმურაზ I, აღ. ბარამიძის და გ. ჯაქობიას რედაქციით. 1934).

ანდრძებები: 1. „სრულ იქმნა იოსებისა და ზილიხანისა ამბავი. იბილეთ კეთილად, მკითხველნო, ღვთის მოყვარება იოსებისა — რა მწუხარებანი მოითმინა და ვერ აცდუნა ზილიხამ. გარნა ბოლოს ის ზილიხაცა და სდ მიხის ეგვიპტე მოაქცია კერპნი მსახურებისაგან და ბოლოც ხელმწიფობაცა მისის ეგვიპტისა და სჯულიერად ზილიხაცა ღთნ მინაიჭა. აღიწერა წელსა 1858. 12. 10“ (189r).

2. „სხოლო: —

ამის დამწერსა ლუკასა, ხელი მას უქოთ რომელსა,

სწავდა გულს ალი მიჯნურის, აწ მისთვის ამის მშრომელსა,

ბულბული ჰყვოდა, ეძებდა ვარდასა კიკვიის მდომელსა,

და ეს ლექსი დააყვავებს ვარდასა ბულბულზედ მწყრომელსა.

1866. XIII“ (189r).

5. „ასოსამღერელი. — თუ საქოხრე ემღერდეს, კელმწიფისგან წყალობა მი[ი]ღოს“ 190r—192r.

6. „სიზმარში რაც ნახო. — თუ უდაბნოში იჯდე, ავანტყოფობა არის...“ 193r—198v.

7. „თვარის ანგარიში. — 4-სა მთვარისასა დღე კრძალვისა არის, ნურას ივაჭრებ, ნურას გაჰყიდი, ნურც გარეთ გახვალ...“ 192r—203r.

მიანწერები: 1. „1885 სექტემბრის 10 დღესა გარდაიცვალა სოპია სტეპანოვნა ასათიანის მეუღლე ქალაქ ბათუმში და იქვეა მიხარებულ მიწაში. რომელიც იმავე ზემო ხსენებულს თვის 12 მივაბარეთ. იყო სრული 60 წლისა. 1886 იანვრის 2 დღესა გარდაიცვალა ამ ქალის ზემო ხსენებულის მეუღლე. ესე იგი პავლე ივანეს ძე ასათიანი და(?) ქალაქ ტბილიში(!) და იქვე მიწას არის 65 წლისა მიხარებულ, რომელიც 5 ამავე თვეში მივაბარეთ. თითონ იყვნენ ახალციხის მცხოვრებლები. 1886 წელსა 24 იანვრისა დღესა გარდაიცვალა ლუკა ივანეს ძე ასათიანი ქალაქ ახალციხესა და

იქვე არის. მიწას მივაბარეთ 26 იანვარს. 59 წლის იყო და აგრეთვე გთხოვთ, ამის წამკითხველნი, შენდობა შეუთვალეთ ამ სამთავე მიცვალებულებს. ღმერთმა შეიწყნაროს სასუფეველსა თვისა“ (104v—105r).

2. „1887-18 წელსა ოქტომბერის სამსა მოვექსოვე ქუდი, სუხარნიცა, სუფრა; სალფეტკი კოსტანცია ფირალოვის ასულმა, საქართველოდან გადმო-სულმა. ვსწავლობდი ემელისა ასათიანოვთან. კ. ფ.“ (153v).

3. „მერცხალმა სთქვა: მინდა ვსთქვა გულით ერთი გალობა“.

— მერცხალმან სთქვა: მინდა გულით ვსთქვა ერთი გალობა კვირა

დილის განთიადზე,

მაგრამ არც არის მწვანე ბალახი, არც ბალახში ვარდი გაშლილა,

მხოლოდ მე ვიწვი, ვიდაგვი, ტურფა რომ დამიკარგია.

აი, ამითა ვარ უბედური, ორივე ჩანგა მაქვს შეკრული,

გული დარდითა სავსე მაქვს. ვედარ წარმოვსთქვი ვერაფერი,

ახ, სიკვდილი; სიკვდილი ყოველს სჯობია,

იქ ვიძინებდი მოსვენებული“ (189v).

4. „...ბარბარისა შესაქცევა ყოველსა დღისათვისა დავსწრევე ესე 1832 წელსა თებერვლისა 24-სა“ — (ქვემო ყდის საცავი ფურცელი).

5. „1865-სა წელსა ღვინობის თვეს 19-სა დღესა მივეცი სახლი ლეონიძესა. თვეში შვიდ მანეთათ და ათ შაურათ. ოცდა... 1866 წელსა კათათვის 15-სა დღესა დავიჭირე. მოჯამაგირეთ დიმიტრი კიკვაძე 20 მან. და ერთს ხელ ტანისამოსათა“ (203r).

(1299)

3191

ღმრთისმშობლის შესხმა („გინხაროდენი“). XIX

21 ფ.: 7.5X6; ქაღალდი, გაყვითლებული და დალაქავებული; 3—7 ფ. გახუნებული მწვანე ფერისა; დაშლილი; თავ-ბოლონაკლული; პირველი ფურცლები დაღრღნილია; მხედრული; დაწერილია უწიგუნრად; [XIX ს.].

[ღმრთისმშობლის შესხმა]. „...ესევითართ გინხაროდენ, რომლისა მიერ სინხარული გამობრწყინდების, გინხაროდენ, რომლისა მიერ წყევა მოაკლდების...“ 3r—21v.

წყდება: „...ცოდვანი ჩემნი შენ უწყი, დედუფალო ჩემო, ღმრთის მშობელო, რამეთუ მფრინველი ვარო, ცხოდ(!) არ მაქვს ადგილი. სადა თავი მივდრიკო. არნ შენდამი დედისა ქრისტეფის ღვთისა ჩვენისა. შენ ხარ შემწე ჩემი, დედუფალო. შენ ხარ მხსნელი ჩემი, შენ ხარ მფარველი ჩემი. შენი ჩემი ღმრთის მიმართ თავისი მდ...“.

(1300)

3192ა

ელისაბედიანი. XIX

3 ფ.: 28X21; ქაღალდი, გაყვითლებული; უყდო; დაშლილი; მხედრული; შავი მელანი; გადამწერი ვასო ბიბილაშვილი (1r); [XIX ს.].

1. [დიმიტრი ბაგრატიონი, ელისაბედიანი].

„ელისაბედიანი, ლექსი ალერსიანი,

მამისაგან ნათქვამი, აღარ დასავეიანი...“ 1r—3r.

შენიშვნები: 1. ხელნაწერში სათაურად აქვს: „ძველებური ქართული ლექსები (მანუსკრიპტიდან)“.

2. ნაბეჭდ „ელისაბედიანთან“ შედარებით ნაკლებია (იხ. ანთოლოგია, ტ. II, 1928 წ., გვ. 249).

ანდერძი: „ორი ძველი მქრალთ ნაწერი რვეული მათხოვა ერთმა ურბნისელმა ქალმა კეკელა ხანიშვილისამ. ხელნაწერი ქალური ხელია და შეიცავს რამდენიმე ლექსს, ლოცვებს, არაკებს და ცოტა რამეს წამლობისას. რვეულები მინდა(!) შემეძინა ჩვენი წერა-კითხვის საზოგადოებისათვის, მაგრამ ქალს ვერ გავამეტბინე. ასე მითხრა: გენაცვაო, დედიჩემისეულია, ოქრო რომ მამცეთ, ვერ გავიმეტებო. მეც ავდექი და გადმოვიწერე. მამყავს აქ ყველა ლექსები სიტყვა-სიტყვით. ვასობიბილაშვილი“ (1რ სქოლიო).

2. [ლექსი]. „მე ერთს სიტყვას მოგახსენებთ, მაგრამ გვიან გათავდება, ერთ ვერანა ქვეყანასა ერთი გლახა დასახლება...“ 3ვ.

შენიშვნები: 1. ლექსი შეიცავს 3 სტროფს.

2. ხელნაწერი აღწერილი აქვს ე. თაყაიშვილს (იხ. Описание, ტ. II, 391).

მინაწერი: „ქიმ ტარსაიძის პირდაპირ ინსტიტუტის ვვერდზედ იქთხონ ფურცელაძისა სახლში ნათესავი(!)“ (3ვ).

3192ბ

ლექსები. XIX

5 ფ.; 36,5X22,5; ქაღალდი, გაყვითლებული; უყდო; დაშლილი; მხედრული; [XIX ს.].

1. „ცეცხლი მოედოს, ვინც რომ ენდოს ლამაზსა ქალსა, თვისსა ტრფიალსა არ დაუშლის სახმილის აღსა...“ 1რ.
2. ოთარ ქობულოვი. — გული ოხრამს და გეტრფის შენ, შენ, შოი, შოი, ვიშ, ვიშ, სულო, სულო...“ 1რ—v.
3. [ალ. ჭავჭავაძე]. — მიველ წალკოტს სანუგემოთ, გლახ ჩემს გულს სევდა ესეა...“ 1v.

შენიშვნა: ლექსი გამოცემულია (იხ. ალ. ჭავჭავაძე, თხზულებანი, ი. გრიშაშვილის რედაქციით, 1940 წ., გვ. 106).

4. იოსებ ნაცვლიშვილი, — თავი ჩემი თვით მოგანდე შენ და მე...“ 2რ.
5. ბესიკ გაბაშვილი, — შავნი შაშვნი, შავს გალიას შემსხდარნი...“ 2v.

შენიშვნა: ლექსი გამოცემულია (იხ. ბესიკის თხზულებათა სრული კრებული, ალ. ბარამიძისა და ვ. თოფურიას რედაქციით, 1932 წ., გვ. 21).

6. [ალ. ჭავჭავაძე]. — ჟამნი რბიან, შენცა მეღტვი, შოი სულგრძელო საყვარელო...“ 2v.

შენიშვნა: ლექსი გამოცემულია (იხ. დასახელებული გამოცემა, გვ. 21—22).

7. გარსევან ყორღანოვი. — ახ მაღალო, მაღალო, რა შენ ჩემგნით წახველი...“ 3რ—v.
8. [გიორგი თუმანოვი]. — ეშხისა ზღვასა რომ მიველ, ნაპირას უი, უი...“ 3ვ—4რ.

შენიშვნა: ლექსი გამოცემულია (იხ. გ. მიქაძე, გიორგი თუმანიშვილი, კრებულში ძველი ქართული მწერლობის საკითხები, I, 1962 წ., გვ. 60).

9. „გბოვე ჩემად სასურველად,
სიამოვნის დასაცველად...“ 4r.
10. „მე ვარ ტრფიალი შენის სიღვაისა, ჩემო მძახალ...“ 4v.

შენიშვნა: ლექსს დასაწყისში ასეთი შენიშვნა აქვს: „ღენერალ ერისთავის მიერ მიწერილი მძახლისთვის სუნბათოვის ცოლისა მელანიასათვის“ (4v).

11. „ვაირა დავკარგე ძვირფასი ლალი,
სისხლისა ცრემლით არ შრება თვალი...“ 4v—5r.

შენიშვნა: ყოველი ლექსის შემდეგ მიწერილია: „დასასრული“.

მინაწერი: „იანვარი აპანი

თებერვალი სარწყუნისი

მარტი მირკანი

აპრილი იგრიკა

მაისი ვარდობის თვე

ივნისი მთიბისა მთიბათვე

ივლისი მკისა მკათათვე

აგვისტო მარიამობისთვე

მარიალი ანუ ქველობისა

სექტემბერი ენკენობისა

ოქტომბერი სთველისა ანუ ლეინობის თვე

ნოემბერი გიორგობისა ანუ ტირისკონი

დეკემბერი ქრისტეს შობის თვე

ტირის დენა“ (5r—v).

3192გ

ყარამანიანი. XIX

ფრაგმენტი

1. ფ.; 35X22,5; ქალაღი, გაყვიოლებული, დალაქაეებული; მხედრული; [XIX ს.].

[ყარამანიანი]. „...მიყევ და ცეცხლს შიგან შედიო; რა მცირე გზას გაივლი, ერთს აივანს ნახამ, მაგრამ მრავალს საკვირველს მის მიდამოს იხილავ...“ 1r—v.

წყდებ: „აქა გარდანქეშან აიარისაგან გულუამიშრად აზრად მეთილისმესთან მისვლის ანბის თქმა ყარამან ფალავანთან თუ ვითარ შეიპყრო წყეული იგი მეთილისმე აზრად...“.

შენიშვნა: ტექსტი წარმოადგენს ფრაგმენტს „ყარამანიანის“ I კარიდან (იხ. ყარამანიანი. სპარსულსაგან ქართულად ნათარგმნი სახლთხუცის და სარდლის თავად დავით ორბელიანოვისაგან. სამოქმედო სასმენელი. გამოცემული დავით ლაზარევისაგან და ნიკოლოზ კობალაძისაგან. თბილისი, 1875 წ., გვ. 23).

ს ა ძ ი მ ბ ლ ე ბ ი

1. ხელნაწერთა კრონოლოგიური ტაბულა

საუკუნე ან წელი	ხელნაწერის №	საუკუნე ან წელი	ხელნაწერის №
IX—X	2955 ეტრატი	1784	2576
XII	2662	"	2956
XIII	2855	1785	2770
XIII—XIV	2562	1788	2599
"	2574	1790	2588
"	2953 ეტრატი	1791	2575
XIV—XV	2579	1792	3011
XV	3091	1793	2587
XV—XVI	2602	1795	2600
XVI	3051	1798	3175
1689	2829	XVIII	2518
XVII	2570	"	2523
"	2577	"	2545
"	2663	"	2546
"	2954	"	2561
"	3014	"	2566
XVII—XVIII	2601	"	2568
"	2747	"	2571
"	2785	"	2578
"	3049	"	2597
1721	3037	"	2632
1754	2594	"	2645
1755—1756	2916	"	2650
1756	2569	"	2664
1757	3087	"	2676 ა, ბ
1758	2696	"	2715
"	2727	"	2734
1759	3047 (Q—744)	"	2746
1761	2552	"	2764
"	3009	"	2771
1764	2563	"	2775
1766	2684	"	2792
1767	2680	"	2794
"	2850	"	2795
1769	3183	"	2797
1771	2572	"	
1774	2596	"	
1778	2798	"	
1782	3163	"	

საუკუნე ან წელი	ხელნაწერის №	საუკუნე ან წელი	ხელნაწერის №
XVIII	2799	1822	3075
"	2800	1823	3029 ^გ
"	2803 ა, ბ	1824	2773
"	2859	1825	3029 ა
"	2915	1826	2783
"	2942	1828	2725
"	2943	1829	2589
"	2951	1830	2700
"	2967	"	2724
"	2987	"	2784
"	2988	1831	2767
"	3031	1835	2694
"	3046	1836	2781
"	3048	1837	3034
"	3073	1839	2517
"	3074	1841	2701
"	3077	1843	2516
"	3084	1844	2889
"	3085	1848	2886
"	3086	1850	2530
"	3177	1853	2782
XVIII—XIX	2548	1855	2582
"	2564	"	2583
"	2582	"	2585
"	2666	1856	2604
"	2913	1857	2629
"	2973	1857—1866	3189
1800	2573	1859	2520
1800—1801	2884	"	2865
1801	2910	1864	2881
1803	2744	1871	2531
1805	2804 ა	"	2695
1809	3066	"	2841
"	3093	1877	2519
1811	2912	1884	3178
1815	2522	1892	2991 ბ
"	2745	XIX	2514
1816	2787	"	2515
"	2796	"	2521
1817	3030	"	2524
1818	2585	"	2525
1819	2560	"	2526
"	2806	"	2527
1820	2598	"	2528
1821	3029 ბ	"	2529
1822	2580		

საუკუნე ან წელი	ბელნაწერის №	საუკუნე ან წელი	ბელნაწერის №
„	2532	„	2786
„	2533	„	2789
XIX	2534	„	2790
„	2536 ა, ბ, გ, დ	„	2801
„	2541	„	2802
„	2542	„	2804 ბ
„	2543	„	2807
„	2544	„	2808
„	2565	„	2831
„	2567	„	2840
„	2581	„	2842
„	2583	„	2850
„	2584	„	2882
„	2586	„	2887
„	2590	„	2888
„	2591	„	2891
„	2592	„	2938
„	2593	„	2939
„	2595	„	2957
„	2603	„	2958
„	2605	„	2959
„	2644	„	2966
„	2646	„	2981
„	2648	„	2991 ა-იზ
„	2649	„	3033
„	2677	„	3036
„	2678	„	3038
„	2682	„	3040
„	2686	„	3052
„	2690	„	3054
„	2691	„	3064
„	2692	„	3065
„	2714	„	3076
„	2726	„	3164
„	2753	„	3168
„	2765	„	3176 ა—დ
„	2766	„	3179
„	2768	„	3180 ა, ბ
„	2769	„	3181
„	2772	„	3184
„	2776	„	3185
„	2777	„	3191
„	2778	„	3192 ა-ბ
„	2779	XIX—X	2535
„	2780	„	2647

- აბაშიძე ევგენი 2884 (მინაწ. 2); 2987 (შენ. 4)
 აბაშიძე ვალერიანი 2981,5 (შენ.)
 აბღია წინასწარმეტყველი 2569:80, 121; 2953:7; 3065:8
 აბდულა ბეგი (1736 წ.) 2515
 აბერკი (მოწ.) 2569:178, 266
 აბიბო აღმსარებელი 2569:6, 76, 93; 2953:3; 3065:4
 აბიბოს ნეკრესელი 2696 (მინაწ.); 3065:16
 აბო (მოწ.) 3065:50
 აბრამ („აბრამიანი“) 2694:13
 აბრამ ივანიჩი (გადამწერი) 2780 (მინ. 3)
 აბრამ მონაზონი 2569:59
 აბრამ სპარსი 2569:155
 აბრაჰამ მამათმთავარი 2569:31, 39
 აბულაძე ილია 2541 (შენ. 2)
 აბულაძე იუსტინე 2714:1 (შენ.)
 აგაფო (მოციქული) 2569:220
 ადავკტოვა (მოწ.) 2569:34
 ადამ 2939 (შენ. 1)
 ადილშაჰ (შაჰნადირის ძმისწული, 1737 წ.) 2515
 ადრიანე (მოწამე) 2578:154
 ავალიშვილი გიორგი იოანეს ძე (მთარგმნელი) 2684 (მინაწ. 1, 5, 6, 7); 2724 (ტექ. აღწ.), (შენ. 1); 2725 (ტექ. აღწ.), (შენ. 3ა)
 ავალიშვილი დავით იოანეს ძე 2684 (მინაწ. 5, 6)
 ავალიშვილი ივან ივანიჩი 2684 (მინაწ. 5)
 ავალიშვილი იოანე 2684 (მინაწ. 5, 7)
 ავალიშვილი მარია ივანეს ასული 2684 (მინაწ. 5)
 ავალიშვილი სოლომონ ივანიჩი 2684 (მინაწ. 5)
 ავალოვი გიორგი იხ. ავალიშვილი გიორგი
 ავგაროზ (ედესიის მთავარი) 2684:2, 3, 4
 ავდა ეპისკოპოსი (სპარსეთის) 2569:210, 256
 ავდელი (მღვდელი) 2569:224
 ავდიმოა 2569:316
 ავდისუ ეპისკოპოსი (სპარსეთის) 2569:256
 ავდოა (მღვდელ-მოწამე) 2569:5
 ავთანდილ (მელიქ-ზურაბას შვილი, 1732 წ.) 2515
 ავტო (მოწ.) 2569:68
 ავლიბი მესვეტე 2569:87
 ავისივი (კვბრელი ეპისკოპოსი) 2569:167
 ავქსენტი საკვრველთმოქმედი 2569:104, 164; 2578:13, 70; 2953:28; 3065:82
 ავქსონი 3029ბ (შენ.)
 აზა (დიაკონი) 2569:224
 აზარია 2569:108; 2953:32; 3065:33
 აზარია წინასწარმეტყველი 2569:155
 აზატ-ხანი (1741 წ.) 2515
 აზი (მოწ.) 2569:76, 80; 2953:7
 ათანასე კლიზმელი 2569:319
 ათანასია (მოწ.) 2569:150, 181
 ათანასი (ლავრისა მაშენებელი) 2569:306
 ათანასი ათონელი 2578:117
 ათანასი ალექსანდრიელი 2544:2 (შენ.); 2569:137, 242, 354; 2578:43, 96; 3065:58
 ათანასი აღმსარებელი 2569:172

- ათენაგენ ეპისკოპოსი 2569:318
ათინოდორე (წმ.) 2569:68, 98; 2953:
36
ათთალა (მოწ.) 2569:2, 64, 102
აკაკი (წმ.) 2569:15, 87, 247, 259, 273,
329; 2578:97; 2953:14; 3065:16
აკაკი ეპისკოპოსი 2569:209
აკაკი მელიტინელი 2569:15, 227
აკაკი მორჩილი 2569:87, 308
აკეფსიმა (წმ.) 2569:34, 40
აკეფსიმა ეპისკოპოსი 2569:64
აკეფსიმა სპარსეთს წამებული 2569:
102
აკეფსიმე (წმ.) 2569:102
აკვილა (მოწ.) 2569:163; 2578:46;
3065:61
აკიმოვი იოვანე (ავტორი) 2519:37, 38
აკულეთო (წმ.) 2569:254
აკუსტიონ დიაკონი 2569:19
აკვლა (წმ. მოციქული) 2569:315
აკვლა იხ. აკვილა
აკვლა ეპარხოზი 2569:203
აკვლინე (წმ.) 2569:217, 284
აკვნიდინე (წმ.) 2569:63, 228, 354
ალალინოვი ნინო მიხეილის ასული
(1874 წ.) 2899 (მინაწ. 1)
ალელოვი გაბრიელ (1889 წ.) 2766
(მინაწ. 1)
ალელოვი იაკობ 2766 (მინაწ. 1, 4)
ალელოვი სტეფანე 2766 (მინაწ. 5)
ალექსანდრა (დედოფალი, წმ.) 2569:
199, 231
ალექსანდრე 2569:280, 307, 310, 330
ალექსანდრე 3178:3
ალექსანდრე (წმ.) 2569:28, 70, 108,
175, 194, 220, 253, 254
ალექსანდრე ალექსანდრიელი მთავარ-
ეპისკოპოსი 2569:269
ალექსანდრე აფხაზოვი (1811 წ.) 2912
(მინაწ. 2)
ალექსანდრე ეპისკოპოსი 2569:52;
3734 (შენ. 3)
ალექსანდრე იერუსალიმელი პატრიარ-
ქი 2569:256
ალექსანდრე კოსტანტინეპოლელი მთა-
ვარეპისკოპოსი 2569:81, 362
ალექსანდრე კოსტანტინეპოლელი პატ-
რიარქი 2578:156
ალექსანდრე მაკედონელი 2888
ალექსანდრე ნიკოლოზის ძე (მემკვდრე
ალექსანდრე II. რუსეთის იმპერა-
ტორი) 2560 (მინაწ. 1)
ალექსანდრე პავლოვიჩი (რუსეთის
ხელმწიფე) 3064:1 (ანდერძი)
ალექსანდრე რომის პაპი 2569:195,
269
ალექსი (წმ.) 2804a (შენ. 1)
ალექსი (პეტრეს მამა, რუსეთის ხელ-
მწიფის) 2515
ალექსი (ღვთის კაცი) 2569:196, 288;
2646:1; 2694:3, 3 (შენ.); 3065:105
ალექსიევი იოელ (XVIII) 3031 (მი-
ნაწ.)
ალექსი-მესხიშვილი გიორგი (მღვდელ-
ლი, ანჩისხატის დეკანოზის ალექსის
ძე) 2563 (ანდ.)
ალიპი 2569:267
ალი ყული-ხანი (ადილშაჰ, 1737 წ.)
2515
ალი ყული-ხანი (1714 წ.) 2515
ალი-ხან (1738 წ.) 2515
ალფეუ (მოციქული) 2569:28, 79, 266
ალფიოს (წმ.) 2569:250
ალუპი მესვეტე 2953:14; 3065:13
ამბაკომ წინასწარმეტყველი 2569:93;
2578:2; 3065:19
ამბერკი (იერაპოლელი ეპისკოპოსი)
2569:52
ამბროსი მედიოლანელი 2569:98;
2578:7; 2953:22; 3065:23
ამბროსი მანგლელი 2574 (მინაწ. 15)
ამიანე 2569:4
ამილახვრები 2567 (მინაწ. 1)
ამიმფა (მოციქული) 2569:178
ამმონიოს ერმისი 2562:2, 3, (შენ.)
ამონა დიაკონი 2569:1; 3084 (შენ.
Iა)
ამოსი წინასწარმეტყველი 2569:286;
3065:134
ამპლიოს მოციქული 2569:61
ამფიანე (წმ.) 2569:212
ამფილოქე იკონიელი 2569:49, 84;
2953:11; 3065:11

- ანა (ბეჟანის ცოლი) 2798 (მინაწ. 6)
 ანა (დედა გაბრიელ რატიევისა) 2910
 (შენ. 2)
 ანა (1807 წ., 2804ა (მინაწ. 2)
 ანა (დედოფალი იმერთა) 2666 (ტექ.
 აღწ.)
 ანა (წმ.) 2569:38, 52; 2953:24; 3065:
 25
 ანანია (წმ.) 2569:92
 ანანია (წმ. ეფესელი ყრმა) 2569:108;
 2953:32; 3065:33
 ანანია მოციქული (დამასკელ ეპისკო-
 პოსი) 2569:31
 ანანია სუცი (წმ.) 2569:146
 ანასტასი (წმ.) 2569:172
 ანასტასი ანტიოქელი (მთავარეპისკო-
 პოსი) 2569:230
 ანასტასი პატრიარქი 2569:160
 ანასტასი სინელი 2569:230
 ანასტასი სპარსი 2569:141, 160;
 2578:47; 3065:62
 ანასტასია (წმ.) 2953:39
 ანასტასია (მოწესე დედა) 2569:29,
 225
 ანასტასია (მოწ.) 2569:113; 3065:37
 ანასტასია (რომაელი) 2569:59
 ანასტასია (ქალწული) 2569:42
 ანატოლე 2953 (შენ. 1)
 ანატოლი კონსტანტინეპოლელი მთა-
 ვარეპისკოპოსი 2569:81, 304
 ანატოლიო (წმ.) 2953:31
 ანგეა წინასწარმეტყველი 2569:107;
 2953:13, 31; 3065:32
 ანდრეა 2569:313
 ანდრია (მოწ.) 2569:50, 89; 255
 ანდრია (გადამწერი 1816 წ.) 2796
 (ტექ. აღწ., ანდ.)
 ანდრია (მეგვპტელი მეუღაბნოე)
 2569:93
 ანდრია იერუსალიმელი 2569:275, 305
 ანდრია კესარია-კაბადუქიის ეპისკო-
 პოსი 2570:4
 ანდრია კრიტელი 2569:49, 244; 2578:
 116
 ანდრია კუტიტონი (მოწ.) 2569:6
 ანდრია მოციქული 2969:91, 301, 314;
 2953:18 (შენ. 1); 3065:17
 ანდრია სტრატილატი (მოწ.) 2569:351;
 2578:147
 ანდრიანე (მოწ.) 2569:62, 153, 358
 ანდრომახოს (მოწ.) 2569:42
 ანდრონა (წმ.) 2569:65
 ანდრონიკაშვილი ქაიხოსრო (ავტორი)
 2694:18; 2776
 ანდრონიკე (მოციქული) 2569:331
 ანდრონიკე (წმ.) 2569:42, 181, 257
 ანდრონიკე მხედარი (მოწ.) 2569:6
 ანდრონიკოვი გიორგი (ავტორი) 2991ა,
 4 (შენ.), 5 (შენ. 4)
 ანდრონიკოვი ეფემია (ავტორი) 2991ა,
 7 (შენ. 2)
 ანდრონიკოვი თომა(?) 3178:7
 ანექტო (წმ.) 2569:189
 ანემპოდისტე (მოწ.) 2569:63
 ანვარი სოილი (სოპაილი) 2650 (შენ.
 1ბ); 2726 (შენ. 1)
 ანთიმე (მოწ.) 2569:80
 ანთიმო (წმ.) 2569:87
 ანთიმო (წმ.) 2569:122
 ანთიმოს ნიკომიდელი ეპისკოპოსი
 2569:3
 ანთიმო ხუცი 2569:278
 ანთო (წმ.) 2569:171, 360
 ანთუსი (წმ. დედა) 2569:354
 ანია 2569:170
 ანიკიტე (წმ.) 2578:140
 ანიკიტო 2569:344
 ანნა (ბატონიშვილი) 2676ა:6
 ანნა (დედოფალი) 3178:3
 ანნა (ღვთისმშობლის დედა) 2569:100,
 326; 2578:9, 125
 ანნა (წმ. იოვაკიმის მეუღლე) 2569:9
 ანნა (წინასწარმეტყველი) 2569:153;
 2578:59; 3065:73
 ანტიოხო 2569:317
 ანტიპა (პერლამის ეპისკოპოსი) 2569:
 221
 ანტილონო (მოწ.) 2569:46
 ანტონე 2569:311, 341; 2578:42
 ანტონ (დიდი მამა) 2569:136; 3065:57
 ანტონ (მოწ.) 2569:71, 68, 180, 244
 ანტონ I კათალიკოსი 2515; 2518;
 2578; 2580; 2594 (შენ. 3, 4); 2596
 (შენ. 3); 2597, (ანდ.); 2630; 2734,

- (შენ. 1ა, 3); 2784, (შენ. 3, 4); 2803 ა, ბ; 2859; 2956 (შენ. 1, ბ); 2988; 3073 (შენ. 1 ა, ბ); 3074; 3180 ა; 3181 (შენ. 1 ა, ბ)
- ანტონ კონსტანტინეპოლელი პატრიარქი 2569:162
- ანტონ მარტყოფელი 2578:42; 2696 (მინაწ.)
- ანტონ მთავარეპისკოპოსი 2587 (შენ. 2); (მინაწ.), (ანდ.)
- ანტონ (ტერ-ანტონი) ხიზამბავრელი 2760 (მინაწ. 1, 3)
- ანტონ ქართველი 2916:17 (შენ. 2)
- ანტონინა 2569:280, 283
- ანტონინე 2569:52, 74, 180
- ანტონინე ალექსანდრიელი 2569:332
- ანტონინოა (წმ.) 2569:229
- ანუსია (მოწ.) 2569:121; 2578:24; 3065:44
- აპვლემონ 2569:19
- აპიონ (წმ.) 2569:150
- აპოლინარი 2569:324
- აპოლინარი (მწვალებელი) 2951:2 (შენ. 4)
- აპოლო (ეპისკოპოსი) 2569:281
- აპოლო (მოციქული) 2569:231; 2953:23
- აპოლონ 2569:276, 311
- აპოლონ (მოწ.) 2569:105; 3065:30
- აპოლონ რომის პაპი 2569:324
- აპრიონოს (წმ.) 2569:157
- არაბიძე ვ. 2629
- არაზი 2569:276
- არდალიონ მიმოსი (წმ.) 2569:227
- არეა (წმ.) 2569:110; 2953:36
- არეთა (წმ.) 2569:54
- არიადნი (დედოფალი) 2569:354
- არიადნი (მარიამად წოდებული) 2569:18
- არიადნი (წმ.) 2569:25
- არიანე (მოწ.) 3065:30
- არისტოკლემოს ხუცესი 2569:294
- არისტოკლო (მოციქული) 2569:194
- არისტოტელე 2562:3; 2563
- არკადი (ტრუმეოზნტელი ეპისკოპოსი) 2569:186
- არსაკი (კონსტანტინეპოლელი ეპისკოპოსი) 2569:41
- არსაკი (მოწ.) 2569:73
- არსენ ბერი (დავით აღმაშენებლის მოძღვარი) 3052
- არსენ დიდი 2578:98
- არსენ იუპათოელი 2562:1 (შენ. 1); 2574 (შენ. 1, 2)
- არსენი (ღირსი მამა) 2569:248
- არსენი (წმ.) 3084 (შენ. I₃₆)
- არსენი იერუსალიმის პატრიარქი 2569:312
- არტემი (დიდმოწამე) 2569:50
- არტემი (თესალონიკელი ეპისკოპოსი) 2578:88; 3065:112
- არტემიდორე (მოწ.) 2569:56
- არტემიდორე (წმ.) 2569:20
- არტემონ (მოწ.) 2569:70
- არტემონ (წმ.) 2569:69
- არტემონ ხუცი 2569:38, 222
- არქელაოზ (მოწ.) 2569:183
- არქიპო 2569:307
- არქიპო (მოწ.) 2569:80
- არქიპო (მოციქული) 2569:169; 2578:75; 3065:86
- არჩილ მეფე 2663, (შენ. 3, 4). (მინაწ. 1); 2676ა:13; 2770:1; 2912:1 (შენ. 3); 2913 (შენ. 3)
- ასაბალოვი სინონელი 2804ბ (მინაწ.)
- ასათიანი ლუკა ივანეს ძე 3189 (მინაწ. 1), (ანდ. 1, 2)
- ასათიანი ნიკოლოზ გაბრიელის ძე 2764 (ტექ. აღწ.); 2765 (მინაწ. 2, 3); 2766; 2768 (ტექ. აღწ.); 2769 (ტექ. აღწ.); 2770
- ასათიანი პავლე ივანეს ძე 2765 (მინაწ. 4, 5); 2768 (ტექ. აღწ.), (ანდ.); 2769 (შენ.); 3189 (მინაწ. 1)
- ასათიანი სოფიო სტეფანეს ასული 3189 (მინაწ. 1)
- ასათიანოვი ბარბარე ნიკოლოზის ასული 2629, (ანდ.)
- ასათიანოვი ემელია 3189 (მინაწ. 2)
- ასათიანოვი ლუკა ივ. ასათიანი ლუკა ივანეს ძე
- ასათიანოვი პავლე ივ. ასათიანი პავლე ივანეს ძე

- ასაფაშვილი ალექსი 2804ა (მინაწ. 3)
 ასინკრიტე (მღვდელ-მოწამე) 2569:
 291
 ასკელიპოდა (მოწ.) 2969:169
 ასკილიპიადო 2569:304
 ასკილიპიდო (წმ.) 2569:15
 ასკილიპოა 2569:308
 ასკლა (წმ.) 2569:260
 ასლანოვი ფარსადან სტეფანეს ძე
 2684 (მინაწ. 4)
 ასტერი (მოწ.) 2569:60
 ასტი 2569:307
 ატიკტიკო 2569:41, 63, 239, 358
 ატტალო 2569:327
 აქაია წინასწარმეტყველი 2569:128
 აქაიკა (წმ.) 2569:115
 აფთონი (მოწ.) 2569:63
 აფრიკანო (მოწ.) 2569:192, 220
 აფროდისი (წმ.) 2569:244
 აფტონოზო (იტალიელი ეპისკოპოსი)
 2569:12
 აფხაზოვი ნიკოლოზ 2912 (მინაწ. 2)
 ალათანგელოზი (წმ.) 2569:66, 142;
 2578:48; 3065:63
 ალათი (წმ.) 2569:155; 2578:61;
 3065:75
 ალათიკე მეუღაბნოე 2569:260
 ალათოდორე (მღვდელ-მოწამე) 2569:
 186
 ალათოდორე (მოწ.) 2569:43, 299
 ალათოკლია (წმ.) 2569:1, 17
 ალათონ რომის პაპი 2569:170
 ალათონიკე 2569:299, 354; 2578:150
 ალათობიო (მოწ.) 2569:215
 ალათობოდოს დიაკონი 2569:214
 ალათობოს (კრიტიკელი მოწამე) 2569:114
 ალალო (XIX ს.) 3030 (შენ. 2)
 ალამამად-ხან (მაჰმად-ასან-ხანის შვი-
 ლი) 2515; 2798 (მინაწ. 6, 7)
 აღა-მელიქი (1760 წ.) 2515
 აღაპი 2569:20, 305, 333
 აღაპი (ქალწული) 2569:226
 აღაპი (წმ.) 2569:63, 83, 94, 194, 213,
 351, 353; 3065:103
 აღაპიტ დიაკონი (ავტორი) 2884:2
 (შენ. 1გ, 2), (ანდ. 2); 3036 (შენ. 1ბ)
 აღაპიტო (წმ.) 2569:168
 აღაპიტო (რომთა პაპი) 2569:227
 აღაქიში (პაჯი ჩალაბის შვილი, 1742
 წ.) 2515
 აღბულა [ათაბაგი] (ავტორი) 2565:7;
 2807:5; 3066:6
 აღმეროვი ივანე 2886 (ტექ. აღწ.),
 (ანდ.)
 აღნი (წმ.) 2569:140, 306.
 აღრიპა (მოწ.) 2569:62
 აღრიპინა 2569:294
 აშხარ-ბეგი (თბილისის მელიქი) 2515
 ბ
 ბაბილა (ანტიოქელი მამათმთავარი)
 2569:4
 ბაგრატ 3178:1
 ბაგრატ ბატონიშვილი (გიორგი XII
 ძე) (გადამწერი) 2745 (ტექ. აღწ.,
 ანდ.); 3030 (ტექ. აღწ., შენ. 2, ანდ.)
 ბაგრატიონი ბაგრატ იხ. ბაგრატ ბატო-
 ნიშვილი
 ბაგრატიონი დავით (გიორგი XII ძე)
 2531:9, 20; 2544:1 (შენ. 2); 2581:
 2582:2; 2884:1 (შენ. 1); 2939 (შენ.
 4ბ); 3030 (ტექ. აღწ., შენ. 1, 2,
 ანდ.); 3040:4 (შენ. 2)
 ბაგრატიონი დიმიტრი 2598 (შენ. 3);
 2806:1; 3192ა:1
 ბაგრატიონი ვახტანგ ირაკლის ძე (ავ-
 ტორი) 2567
 ბაგრატიონი ლეონ (ვახტანგ VI მამა)
 2939 (მინაწ.)
 ბაზლიძე იოანე (მთარგმნელი) 2850
 (შენ. 2); 3076 (შენ. 5)
 ბალახაშვილი ი. 2677 (შენ. 2ბ)
 ბარათაშვილი ზაალ (ზალიკო) (ავტო-
 რი) 2520:3; 2531:57; 2991ა:2 (შენ.)
 ბარათაშვილი ნიკოლოზ 2516 (შენ. 1ა,
 3); 2517; 2531:29, 54; 2701 (შენ.
 1ა); 2991ა:119
 ბარათოვი ზაალ იხ. ბარათაშვილი ზაალ
 ბარათოვი ზაალ 3040:4 (შენ. 2)
 ბარალამ, ბარალამე. (მოწ.) 2569:77;
 2578:66; 2953:4
 ბარამ (ურუმეთოს ხელმწიფის ძე,
 3064:1
 ბარამ (ფილოსოფოსი) 2726 (შენ. 1)

- ბარამიძე ალექსანდრე 2519:19 (შენ.);
 2650 (შენ. 6); 2663 (შენ. 1); 2676ა
 (შენ. 11); 2676ბ:5 (შენ. 2); 2694:8
 (შენ.), 18 (შენ. 2ა); 2775:2 (შენ.);
 2778 (შენ.); 2806:7 (შენ.); 2887
 (შენ. 2); 3168 (შენ.); 3177 (შენ. 1);
 3183 (შენ. 3); 3189:4 (შენ.); 3192ბ:
 5 (შენ.)
 ბარამიძე რევაზ 2770 (შენ. 1)
 ბარაქიო (მოწ.) 2569:208
 ბარბარა, ბარბარე (მოწ.) 2569:95;
 2578:4; 3065:21
 ბარბარო 2569:254
 ბარბაროზ 2569:245
 ბართლომე (მოციქული) 2569:282,
 301, 357; 2578:108, 153; 2959 (შენ.)
 ბარნაბა (მოციქული) 2569:194, 282;
 2578:108
 ბარსანოფი (წმ. მამა) 2569:156
 ბარუქ (ღირსი) 2569:76
 ბარუქოს (სპარსი) (მოწ.) 2569:206
 ბასა (მოწ.) 2569:353
 ბასილი (მოწ.) 2569:56
 ბასილი (მოწ.) 2569:156
 ბასილი (მოწ.) 2569:306
 ბასილი (მოწ.) 2569:308
 ბასილი აღმსარებელი 2569:178;
 2578:84
 ბასილი დიდი 2569:123, 124, 201;
 2570:3 (შენ.); 2578:26, 55; 2582:5;
 2648; 2666:1 (შენ. 2), 2; 2785:3; 2799
 (შენ. 1); 2916:18 (შენ.); 2953 (შენ.
 1); 3065:46, 92; 3084 (შენ. I, 16,
 22, 25, 29, 30, 36, 37)
 ბასილი (ემესელი ეპისკოპოსი) 2566:5;
 2569:236, 238
 ბასილი კესარიელი მთავარეპისკოპოსი
 იხ. ბასილი დიდი
 ბასილი (მთავარეპისკოპოსი პაროვლი-
 სა) 2569:222
 ბასილი (მღვდელი) (გადამწერი) 3087
 (ტექ. აღწ., ანდ.)
 ბასილი (ხუცი) 2569:201
 ბასილია (მოწ.) 2569:107
 ბასოს (მოწ.) 2569:139, 185
 ბატონიშვილი ბაქარ იხ. ბაქარ ბატონი-
 შვილი
 ბატონიშვილი გიორგი (ძმა ალექსან-
 დრე V, მამა დავით II იმერთა მე-
 ფისა) 2561 (მინაწ. 2)
 ბატონიშვილი ვახტანგ იხ. ვახტანგ VI
 ბაუმესიტერი ფრიდერიკოს ქრისტიან
 2584; 2596 (შენ. 3)
 ბაქარ ბატონიშვილი (ვახტანგ VI ძე)
 2515; 2782 (შენ. 3)
 ბაქო (მოწ.) 2569:107, 267
 ბაქრაძე დიმიტრი 2771 (შენ. 2, მი-
 ნაწ. 7)
 ბალინოვი ნიკოლოზ მოსეს ძე 3066
 (ტექ. აღწ., ანდ.)
 ბახტაძე ოქროპირ (გადამწერი) 2865
 (ანდ., მინაწ. 5)
 ბებულაძე მელიგზედ იხ. ბებულაშვილი
 მელიგზედ
 ბებულაშვილი მელიგზედ 2726 (ტექ.
 აღწ., შენ. 1)
 ბებულაშვილი ღვთისწყალობა (ავტორი):
 2519:6, 27; 2531:27; 2533:7
 ბებურისშვილი თამაზ 2798 (მინაწ. 6)
 ბებურისშვილი პაპუა (ერეკლე E
 სახლთუხუცესი) 2829 (ანდ. 2)
 ბენდიმიანე (წმ.) 2569:151
 ბენიამენ (წმ.) 2569:331
 ბენიამენ დიაკონი (მოწ.) 2569:210
 ბეჟან 2910 (შენ. 2)
 ბეჟან 2798 (მინაწ. 6)
 ბერენიკე (წმ.) 2569:318
 ბერინა (წმ. დედა) 2569:69
 ბერიძე მარიამ 3179 (ტექ. აღწ.)
 ბერძენიშვილი ნიკოლოზ 2770 (შენ. 1)
 ბესარიონ წმ. 2953:17
 ბესარიონ ეგვიპტელი იხ. ბესარიონ საკ-
 ვირველთმოქმედი
 ბესარიონ კათოლიკოსი (ავტორი) 3046
 (შენ. 1ბ)
 ბესარიონ საკვირველთმოქმედი 2569:
 277; 3065:126
 ბესიკი (ავტორი) 2531:23, 24, 33;
 3192ბ:5 (შენ.)
 ბეკა ათაბაგი (მანდატურთუხუცესი):
 2565:7
 ბიბილაშვილი ვასო 3192ა:1, (ანდ.)
 ბიყენტი (მოწ.) 2569:72

ბიკტორ მოწ. 2569:72, 228
 ბინაშვილი გრ. (შემომწირველი) 2632
 (ტექ. აღწ.)
 ბოსუეტი (ავტორი) 3054.
 ბოცვაძე ლუარსაბ 2981 (შენ.)
 ბოქორიძე გ. 2686 (შენ. 6)
 ბრეგაძე დ. 2770:3 (შენ.)
 ბრეგაძე თ. 2807:1 (შენ.), 6 (შენ. 2)
 ბრმაქაშუმ ხანი 2515
 ბროსე მ. 2898
 ბუშე (მისიონერი) 3030

ბ

გაბაევი იოსებ იხ. გაბაშვილი იოსებ
 გაბაონელიძე ჯაქარია იხ. გაბაშვილი
 ჯაქარია
 გაბაონი იოსებ იხ. გაბაშვილი იოსებ
 გაბაონი ნიკოლოზ იხ. გაბაშვილი ნი-
 კოლოზ
 გაბაშვილი ბესარიონ 2519:19, 20, 21;
 2806:1 (შენ. 2), 3 (შენ.)
 გაბაშვილი ჯაქარია (მოძღვარი) 2562
 (მინაწ. 4, 6, 7); 2566 (შენ. 2); 2574
 (მინაწ. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12,
 13); 2915; 3189 (შენ. 3)
 გაბაშვილი ჯაქარია (მოძღვრის ჯაქარია
 გაბაშვილის შვილიშვილი) 2562 (მი-
 ნაწ. 4, 5, 6)
 გაბაშვილი იოსებ ნიკოლოზის ძე 2562
 (მინაწ. 11); 2563 (მინაწ. 1, 2)
 გაბაშვილი იოსებ (დიაკონი) 2574 (მი-
 ნაწ. 14)
 გაბაშვილი კოტია (ჯაქარია გაბაშვი-
 ლის ძმისწულის ძე) 2574 (მინაწ.
 13)
 გაბაშვილი მინა ნიკოლოზის ძე 2562
 (მინაწ. 9, 10)
 გაბაშვილი ნიკოლოზ 2562 (მინაწ. 4,
 8, 9, 10, 11); 2571 (შენ. 2); 2574
 (მინაწ. 11)
 გაბაშვილი ოსე ჯაქარიას ძე 2562:7
 გაბრიელ (იერომონახი) იხ. გაბრიელ
 მცირე
 გაბრიელ მთავარანგელოზი 2569:47,
 205, 314, 327; 2578:90, 120; 3065:
 113

გაბრიელ მცირე 2529 (შენ. 4); 2600
 (ანდ.)
 გაბრიელ ძალთა მთავარი იხ. გაბრიელ
 მთავარანგელოზი
 გაიანე მოწ. 2569:27
 გაიანე მოწ. 2569:30
 გაიანე მოწ. 2569:34
 გაიანე მოწ. 2569:343
 გაიანო მოწ. 2569:245
 გაიო მოწ. 2569:245
 გაიოზ არხილიაკონი იხ. გაიოზ რექ-
 ტორი
 გაიოზ რექტორი 2783 (შენ. 1, მინაწ.
 2); 2831 (შენ. 3); 2884:2 (შენ. 1ბ,
 2); 2885 (შენ. 4); 2988 (შენ. 2ა);
 3036 (ტექ. აღწ., შენ. 1)
 გაიოს იხ. გაიოზ რექტორი
 გაიოს მოწ. 2569:34
 გაიოს (გაიოა) 2569:51
 გაიოს (ვიოს) 2569:343
 გაიოს (მოწესე) 2561:5 (შენ. 1)
 გამრეკელი 2780 (ტექ. აღწ.); 2781
 (ტექ. აღწ.); 2782 (ტექ. აღწ.); 2783
 (ტექ. აღწ.); 2784 (ტექ. აღწ.); 2785
 (ტექ. აღწ.); 2786 (ტექ. აღწ.); 2787
 (ტექ. აღწ.); 2789 (ტექ. აღწ.); 2790
 (ტექ. აღწ.)
 განკა 3176ბ (შენ. 1)
 გელასი მოწ. 2569:114
 გელასი მოწ. 2569:360
 გელაძე სვიმონ 2690 (მინაწ. 3)
 გემნიაე მოწ. 2569:17
 გენადი (კონსტანტინეპოლელი მთა-
 ვარეპისკოპოსი) 2569:81, 357
 გეორჯ ალა 3030 (შენ. 2)
 გერასიმე მოწ. 2569:273
 გერასიმე მოწ. 3065:95
 გერვასი მოწ. 2564:44
 გერმანოზიშვილი ბარამ 2519:7
 გერმანოს მოწ. 2569:79
 გერმანოს მოწ. 2569:308
 გერმანოს 2953 (შენ. 1)
 გერმანოს კონსტანტინეპოლელი მთა-
 ვარეპისკოპოსი 2569:259; 2578:101
 გერონტი მოწ. 2569:223
 გვიდო დე კოლუმნი 2831

- გიგინეიშვილი ი. 2541 (შენ. 2)
 გიორგი 2580 (მინაწ. 5)
 გიორგი 3178:3
 გიორგი 3178:5
 გიორგი 2569:276
 გიორგი მოწ. 2552 (შენ. 2)
 გიორგი მოწ. 2569:321
 გიორგი (მხედართმთავარი, დიდი მოწამე) 2561 (მინაწ. 2); 2569:233; 2578:91
 გიორგი (მთავარმოწამე) 2569:71; 2694:2 (შენ. 2); 2916:18 (შენ.)
 გიორგი (წმ. მამა) 3084 (შენ. Iთ)
 გიორგი 2910 (შენ. 2)
 გიორგი (მეფე) 2567 (მინაწ. 3)
 გიორგი V (ბრწყინვალე) 2565:6; 2807:4; 3066
 გიორგი XI 2526:1; 2785 (ანდ.)
 გიორგი XII 2544:1; 2884:1 (შენ. 1); 2939 (შენ. 1); 2939:4; 3040:4 (შენ. 2)
 გიორგი XIII იხ. გიორგი XII
 გიორგი ათონელი 3065 (შენ. 3)
 გიორგი აღექსის ძე (მღვდელი) (გადამწერი) 3047 (Q-744) (ტექ. აღწ. ანდ.)
 გიორგი ანტიოქელი 2569:228
 გიორგი (ანჩისხატის მღვდელი) 2563 (ტექ. აღწ.)
 გიორგი კონსტანტინეპოლელი მთავარ-ეპისკოპოსი 2569:350
 გიორგი ლიმნელი 2569:356
 გიორგი ლუდიელა მთავარმოწამე 2569:64
 გიორგი მადეოტელი 2569:214
 გიორგი მთაწმიდელი 2546 (შენ. 2); 2569 (შენ. 3); 253 (შენ.); 2578:113; 2601 (შენ. 2); 2666 (შენ. 1, 2); 2912:2 (შენ.)
 გიორგი უკანასკნელი იხ. გიორგი XII
 გიორგი ქოხელი მოწ. 2578:33
 გიორგი შანშეს შვილი 3077 (მინაწ. 1)
 გიორგი ხოზაბელი მოწ. 3065:50
 გობრონ მოწ. 2569:79
 გომელაური ივანე 2841 (ტექ. აღწ.)
 გორგაძე ს. 2574:1 (შენ.); 3 (შენ. 1, 2); 2579 (შენ. 2)
 გორგონ მოწ. 2569:30
 Гордеев Л. 2662
 გორდი მოწ. 2569:125; 2578:28; 3065:48
 გორდიანე მოწ. 2569:13
 გორდიანე მოწ. 2569:244
 გორდიანე მოწ. 2569:249
 გორდიანე მოწ. 2569:269
 გრიგოლ აკრაკანტელი 2569:84; 2953:11; 3065:11
 გრიგოლ დეკალოდელი იხ. გრიგოლ დეკაპოლელი
 გრიგოლ დეკაპოლელი 2569:81; 2953:8
 გრიგოლ დიალოღონი (პრომთა პაპი) 2569:191
 გრიგოლ ეპისკოპოსი 2569:95
 გრიგოლ კუპრის ეპისკოპოსი 2569:184
 გრიგოლ მღვდელთ-მთავარი 2916:18 (შენ.)
 გრიგოლ მხატვარი (მესხიშვილი) 2715 (ანდ. 2, 3, 4)
 გრიგოლ ნოსელი 2569:129; 2578:35; 2666:2 (შენ. 1); 2785:1; 2951:2 (შენ. 8); 3065:51
 გრიგოლ პანდინელი ეპისკოპოსი 2569:320
 გრიგოლ საკვირველთმოქმედი 2569:73; 2953:5
 გრიგოლ სომხითის ეპისკოპოსი 2569:30
 გრიგოლ ღვთისმეტყველი 2568:3 (შენ.) 4, 5, 6, 7, 8, 9 (შენ.); 12, 13, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28 (შენ.); 2569:144; 2578:50, 55; 3065:65
 გრიგოლ ხანძთელი 2916:17 (შენ. 2)
 გრიგორ მოწ. 3065:6
 გრიშაშვილი ი. 2519:3 (შენ.); 69 (შენ.); 2531:7 (შენ.); 41 (შენ.); 2802:2 (შენ.); 3192:3 (შენ.)
 გულაზატ 2569:224
 გულინდუხტ 2569:304
 გულიოვი მამაჯანა 2533 (მინაწ.)
 გუნია ვ. 2701 (ტექ. აღწ.)

გურამიშვილი დავით 2534; 2536ბ;
2808; 2885 (მინაწ. 1; 2); 2981:7
(შენ. 1); 3064:5,6

გურგენისძე მარია იოვანეს ასული
2842 (ტექ. აღწ. მინაწ.)

გურია აღმსარებელი 2569:76; 2953:3;
3065:4

გურიელი გრ. 2650 (შენ. 6)

გურიელი ელენე, ელეონორა 2676ა
(ტექ. აღწ.); 2676ბ (ტექ. აღწ.); 2677
(ტექ. აღწ.); 2678 (ტექ. აღწ.)

დ

დადა (მოწ.) 2569:238, 329, 334

დადიანი დ. 2998

დადიანი პეტრე 3183 (მინ. 3)

დავით (მოწ.) 2569:173

დავით (მოწ.) 2916:17 (შენ. 2)

დავით (დათება) 3185 (შენ. 3)

დავით არმანთა ფილოსოფოსი იხ. და-
ვით უძლეველი

დავით აღმაშენებელი 3052, 3065:66

დავით ბატონიშვილი იხ. ბაგრატიონი
დავით

დავით გარეჯელი 2546 (შენ. 1); 2696
(მინაწ.) 2916:16 (შენ. 2)

დავით II გიორგის ძე (იმერთა მეფე)
2561 (მინ. 2)

დავით თესალონიკელი (წმ.) 2569:297,
315

დავით მეფე (ბიბლიური) 2969:117

დავით მეფე 3177 (შენ. 1)

დავით (მუხრანის) (ავტორი) 2519:36

დავით მღვდელი 2747 (ანდ.); 2884
(ანდ. 1. 2)

დავით ნარინი 2939 (შენ. 4ა); 3040:5

დავით რექტორი 2519:57; 2531:16
(შენ.); 28; 2596 (შენ. 4, ანდ.);
2987:2. 3 (შენ. 1); 3030 (შენ. 2)

დავით სარდალი 2802:3

დავით უძლეველი 253; 2564; 3085

დათიკო 3065 (მინაწ. 1)

დალმატ (მოწ.) 2569:335; 2578:131

დამიანე (მოწ.) 2569:59, 62, 87, 94,
100, 302

დამიანე საკვირველთოქმედი 2578:114

დანაკტო (მოწ.) 2569:135; 2646

დანიელ (წმ. მამა) 3084 (შენ. 131)

დანიელ (მოწ.) 2569:311

დანიელ მეგვიბტელი 2569:166

დანიელ მესვეტე 2569:102; 2578:11;
2953:26; 3065:27

დანიელ წინასწარმეტყველი 2569:108;
2578:14; 2953:32; 3051:1. 2; 3065:33

დარეჯან 2798 (მინაწ. 6)

დარია (მოწ.) 2569:198; 3065:107

დარია (მოწ.) 2569:47

დასი (მოწ.) 2569:62

დასი (მოწ.) 2569:51

დასი (მოწ.) 2569:319

დასი (მოწ.) 2569:81

დასიონ (მოწ.) 2569:65

დასოს (მოწ.) 2569:80; 2953:7.

დედაბეროვი შიოშ 3179 (ანდ.)

დეშეტრე (გიორგი ბრწყინვალის მა-
მა) 2565:6

დეოა იხ. თადეოზ

დეოსკოროს მწვალებელი 2951:2 (შენ.
4, 8)

დიადოხო (საფატიკელი ეპისკოპოსი)
2569:184

დიდიმო (მოწ.) 2569:11

დივნიშვილი ბეჟან 2532 (შენ. 3)

დიმიტრი (დიკსტირიის მწერალ-მწიგ-
ნობარი) 2956 (შენ. 2); (მინ.)

დიმიტრი 2910 (შენ. 2)

დიმიტრი (მოწ.) 2569:76

დიმიტრი (მოწ.) 2569:246

დიმიტრი (მოწ.) 2569:234

დიმიტრი 2859 (მინ. 2)

დიმიტრი (დიდი მოწამე) 2569:56

დიმიტრი (მღვდელ-მოწამე) 2569:11

დიმიტრი დიკონი 2569:294

დიმიტრი კალოუბანსკი 2585 (მინ.)

დიმიტრიანე (წმ.) 2569:11

დიმო (წმ.) 2569:213

დიმოფილოს (მოწესე, დიონისე არეო-
პაკელის ადრესატი) 2561 (შენ. 1)

დიო (წმ.) 2569:320

დიოგენე (წმ.) 2569:34

დიოდორო (მოწ.) 2569:11

- დიოდორე (მოწ.) 2569:154
 დიოდორე (მოწ.) 2569:150
 დიოდორე (მოწ.) 2569:42
 დიოდორე დიაკონი 2569:239
 დიომიდე (მოწ.) 2569:348
 დიომიდე (მოწ.) 2569:360
 დიომიდია (მოწ.) 2569:304
 დიომიდი ლევკოპოლისი 2569:58
 დიონოსი (მოწ.) 2569:187, 194, 255
 დიონოსი არეოპაგელი 2569:33; 2561:
 1, 2, 3, 4, 5 (შენ. 2, 4, 5), მინ. 1.
 დიონოსი (დიოდოსი) ეფესელი ყრმა
 2569:52
 დიონოსი კორინთელი ეპისკოპოსი
 2569:90
 დიონოსი წიგნის მკითხველი 2569:6
 დიონოსი ჩჩვილი 2569:138
 დიონოსო (მოწ.) 2569:274
 დიორიდე (მოწ.) 2569:251
 დიოსკორე (მოწ.) 2569:268
 დისიდერი კლირიკოსი 2569:19
 დოდაშვილი იოანე 2753 (შენ. 1);
 2780 (შენ.)
 დოდაშვილი სოლომონ 2753 (შენ. 1);
 2780 (შენ.)
 დოდო გარეჯელი 2696 (მინ.); 2916:16
 (შენ. 2)
 დოდოევი იხ. დოდაშვილი სოლომონ
 დოლიძე ისიდორე 2565 (შენ. 4);
 2807:6 (შენ. 3); 3066:6 (შენ.)
 დომე (იგივე დომენტიანე) მელიტინელ
 ეპისკოპოსი 2578:35
 დომენიკა (მოწ.) 2569:129
 დომენიკა (მოწ.) 2578:33
 დომენტი (მოწ.) 2569:186; 2578:135
 დომენტი (წმ. მამა) 2569:145
 დომენტი (მოწ.) 2569:203
 დომენტი (მოწ.) 2569:34
 დომენტი (მოწ.) 2569:339
 დომენტი (კათალიკოსი) 2773 (შენ.
 2, 3)
 დომენტიანე (მოწ.) 2569:289
 დომენტიანე მელიტინელი ეპისკოპოსი
 2569:129; 3065:51
 დომნა (მოწ.) 2569:94
 დომნიკა (მოწ.) 3065:50
 დონატი (მოწ.) 2569:305
 დორიმენდონ (მოწ.) 2569:29
 დორიმენდონ (მოწ.) 2569:59
 დორიმენდონ (ორიმენდონ) (მოწ.)
 2569:19
 დოროთე ტვირელი ეპისკოპოსი 2569:
 39, 276; 2715 (შენ. 2); 3065:125
 დულა (მოწ.) 2569:286
 დუმბაძე იაკობ 2775:6 (მინაწ. 1)
- o
- ებისტიმე (მოწ.) 2569:66
 ეგლონ განშორებული 2569:348
 ეგნატი (მოწ.) 2569:154
 ეგნატი იოსელიანი იხ. იოსელიანი ეკ-
 ნატე
 ეგნატი კონსტანტინეპოლელი პატრი-
 არქი 2569:53, 111, 148; 2578:54;
 2912:2; 2953:37; 3065:35. 69
 ეგნატი სტირონელი 2569:327
 ეგნატი ღმერთშემოსილი იხ. ეგნატი
 კონსტანტინეპოლელი პატრიარქი
 ედესიოს (მოწ.) 2569:212
 ევა 2939 (შენ. 1)
 ევანგელი (მოწ.) 2569:308
 ევანთია (მოწ.) 2569:11
 ევარესტოს (მოწ.) 2569:114
 ევგენ ევგენის ძე 3077 (მინაწ. 2)
 ევგენი (მოწ.) 2569:85
 ევგენი (მოწ.) 2569:101
 ევგენი (მოწ.) 2569:111
 ევგენი (მოწ.) 2578:13, 46; 2953:28
 ევგენი (ტრაპეზუნტელი, ქერსოვნეთს
 წამებული) 2569:104. 139, 186;
 3065:61, 96
 ევგენია (მოწ.) 2953:41; 3065:39;
 2569:115
 ევგენიოს ეგზარხოსი (ევგენი ბაჟანო-
 ვი) 2560 (მინაწ. 1)
 ევდემონ (აფხაზეთის კათალიკოსი)
 2565:5; 2807:3
 ევდოკია (ევდუკი, ევდუკია, ევდუკ-
 ლი) (მოწ.) 2569:180, 336. 345;
 2578:132; 3065:93
 ევდუკია (მეძავე) 2563 (მინაწ. 4)

- ევდუკიმე (მოწ.) 2569:332; 2578:128
 ევდუკლი იხ. ევდოკია
 ევდუქსია (წმ. ქალწული) 2569:150
 ევდუქსიოს (მოწ.) 2569:6
 ეველბი (მოწ.) 2569:272
 ევეოლე (მოწ.) 2569:186
 ევვიოტ (მოწ.) 2569:267
 ევთალია (მოწ.) 2569:181
 ევთიმი (მოწ.) იხ. ექვთიმე დიდი
 ევთიმი (სარდის ეპისკოპოსი) იხ. ეფ-
 თიმი (სარდის ეპისკოპოსი)
 ევილასიო (მოწ.) 2569:156
 ევლამბი (მოწ.) 2569:40
 ევლამბია (მოწ.) 2569:40, 304
 ევლოგი (ალექსანდრიელი მთავარეპის-
 კოპოსი) 2569:163, 284
 ევლოგი (პალესტინელი) 2569:184
 ევლოგი (უცხოთ შემწყნარებელი)
 2569:237
 ევლოგიოს (არხიერი) 2727
 ევლოს (მოციქული) 2569:178
 ევლოლიოს (იოანე ავალიშვილის ძე)
 2684 (მინაწ. 5)
 ევმელიანე აღმსარებელი 2578:33
 ევმენი საკვირველთმოქმედი 2569:18
 ევმენი (ქერსოვნეთს წამებულა)
 2569:186
 ევნიკი (მოწ.) 2569:58
 ევნიკიანე (მოწ.) 2569:114
 ევოდო (მოწ.) 2569:1
 ევორი (მოწ.) 2569:74
 ევპოლო (მოწ.) 2569:343; 2578:139
 ევპოროს (მოწ.) 2569:114
 ევპრაქსია (წმ.) 2569:326; 2578:125
 ევრები (მოწ.) 2569:87
 ევსევი (მოწ.) 2569:139
 ევსევი (მოწ.) 2569:270
 ევსევი პანფილელი 2601 (შენ. 3გ)
 ევსევი სამოსატელი. 2569:234, 238,
 293
 ევსელონ (მოწ.) 2569:337; 2578:133
 ევსტათი (მოწ.) 2528 (ანდ.)
 ევსტათი (მოწ.) 2569:28, 308.
 ევსტათი (მოწ.) 2646:2
 ევსტათი (მოწ.) 2953:31
 ევსტათი ანკურელი 2569:329
 ევსტათი ანტიოქელი იხ. ევსტათი ან-
 ტიოქელი მთავარეპისკოპოსი
 ევსტათი პლაკიდა-ყოფილი 2569:20
 ევსტოლია (წმ.) 2569:70
 ევსტრათი (მოწ.) 2569:63, 104; 2578:
 13; 2953:28
 ევსტრათი (ანტიოქელი მთავარეპის-
 კოპოსი) 2569:171, 355; 2578:77;
 3065:87; 2951:1 (შენ. 2)
 ევსტუქია (მოწ.) 2569:350
 ევსუქი (მოწ.) 2569:7, 169
 ევსუქი აღმსარებელი 2569:250
 ევსუქი აღმსარებელი იხ. ევსუქი აღ-
 მსარებელი
 ევტროპი (მოწ.) 2569:170
 ევტროპი (მოწ.) 2569:182; 3065:95
 ევტუქი (მოწ.) 2569:4, 19, 110, 139,
 219
 ევტუქი (მღვდელ-მოწამე) 2569:356;
 2578:152
 ევტუქი იხ. ევტუქი
 ევტუქი კოსტანტინეპოლელი პატრიარ-
 ქი 2569:216
 ევტუქი კვიპრელი ეპისკოპოსი 2569:
 207
 ევფემია (მოწ.) 2569:199
 ევფემია (მოწ.) 2569:16, 256
 ევფემია (მოწ.) 2569:312; 2578:119
 ევფემია (მოწ.) 2569:80
ევფემიანე (მოწ.) 2646:1
 ევფიზია (მოწ.) იხ. ევფემია 4
 ევფრასია (მოწ.) 2569:138
 ევფრასია (მოწ.) 2569:199
 ევფროსინე (ნეტარი) 2569:165
 ევფროსინე (სამარაგდელ წოდებული)
 2569:25
 ევლრაფო, ევლრაფოს (მოწ.) 2569:101;
 2578:10; 2953:25; 3065:26
 ეზეკიელი წინასწარმეტყველი 2569:
 321, 322
 ეზრა წინასწარმეტყველი 2629:1, 3
 ეთერ (მოწ.) 2569:186; 3065:96
 ეკატერინა (დავით სარდლის ასული)
 2802:3
 ეკატერინა (პეტრე ალექსის ძის შვილ-
 ლე) 2515.

- ეკატერინა, ეკატერინე (მოწ.) 2569:85;
2953:12; 3065:12
- ელადი (მოწ.) 2569:267
- ელასიპპო (მოწ.) 2569:136
- ელეაზარ (მოწ.) 2569:333
- ელევთერი 3030 (შენ. 2)
- ელევთერი (მოწ.) 2569:106, 336, 340,
2953:30; 3065:31
- ელევთერი ხპარსი 2569:223
- ელეკონიდი (ელუკოდინი) (მოწ.)
2569:268
- ელენე (მოწ.) 2569:266
- ელენე (დედოფალი) (მოწ.) 2569:261;
2578:104
- ელენე ბატონი 2570 (მინაწ. 2)
- ელენე (იოსებ ბრომლის!) მეუღლე)
2831 (მინაწ. 1)
- ელია (მოწ.) 2569:19, 110
- ელია (მეგვებელი) 2569:166
- ელია წინასწარმეტყველი 2569:321;
2578:122
- ელიაზარ (მოწ.) 2569:333
- ელიაზარ (მღვდელი) (მოწ.) 2569:2
- ელიაზარ (მოძღვარი შვიდთა მოწამე-
თა მკაბელთა) (მოწ.) 2569:333;
2578:129
- ელიანოზ (მოწ.) 2569:343
- ელინე (ტარსუსელი ეპისკოპოსი)
2569:84
- ელიოზოვი ი. (ბ. ჯორჯაძის მოძღვარი)
2991ა:7 (შენ. 1)
- ელისაბედ (მოწ.) 2569:38
- ელისაბედ (საკვირველთმოქმედი) 2569:
52, 234
- ელისაბედ 2576 (მინაწ. 1)
- ელისაბედ 3184 (შენ. 3)
- ელისე წინასწარმეტყველი 2569:285;
3065:133
- ელპიდი (მოწ.) 2569:305, 333
- ელპიდი (მღვდელ-მოწამე) 2569:134
- ელპიდი (ქერსოვნეთს წამებული)
2569:186
- ელპიდიფორე (მოწ.) 2569:63
- ემელიანე (მოწ.) 2569:102
- ემელიანე (მოწ.) 2569:319
- ემელიანე (ემმელიანე) აღმსარებელი
2569:340; 2578:136
- ემელიანე კვიზიკის ეპისკოპოსი იხ. ემე-
ლიანე აღმსარებელი
- ემირ ასლან ხანი 2515
- ენდრონიკოვი ფეფე იხ. ანდრონიკოვი
ფეფეია
- ენუქაშვილი სამსონ 2561 (შენ. 5)
- ენუქიძე თ. 2457 (შენ. 1); 2565:1
(შენ.); 2691 (შენ. 4); 2771 (შენ. 2,
4); 2807 (შენ. 2)
- ენფიანჯიანცი ავეტიქ შკრტიჩის ძე
2560 (მინაწ. 3); 2561 (მინაწ. 1);
2562 (მინაწ. 12); 2563 (მინაწ. 5);
2564 (მინაწ.); 2565 (მინაწ.); 2565
(მინაწ.); 2567 (მინაწ. 4); 2568 (მი-
ნაწ.); 2569 (მინაწ. 2); 2570 (მინაწ.
3); 2571 (მინაწ.); 2572 (მინაწ. 2);
2573 (მინაწ.); 2574 (მინაწ. 18);
2575 (მინაწ.); 2576 (მინაწ. 3); 2577
(მინაწ.); 2578 (მინაწ.); 2579 (მინაწ.
2); 2580 (მინაწ. 6); 2581 (მინაწ.);
2582 (მინაწ. 3); 2583 (მინაწ.); 2584
(მინაწ.); 2585 (მინაწ. 2)
- ეპაფროდიტე მოციქული 2569:258
- ეპენტოს მოციქული 2569:331
- ეპიმახო (მოწ.) 2569:249
- ეპიმახოს (მოწ.) 2569:61
- ეპიმახოს (მოწ.) 2569:307
- ეპირახო იხ. ეპიხარო
- ეპირიქე (მოწ.) 2569:276
- ეპიფანე კონსტანტინეპოლელი 2569:
357
- ეპიფანე კვირელი მთავარეპისკოპოსი
2569:252, 315; 2578:101; 2785:2
- ეპიხარო (მოწ.) 2569:27
- ერაზმო (მოწ.) 2569:273
- ერაზმ როტერდამელი 2724 (შენ. 1)
- ერაკლე ეპისკოპოსი (ტამასუ კიპრისა)
2569:17
- ერასტი (ერასტო) მოციქული 2569:71
- ერეკლე 3178:2
- ერეკლე 3178:4
- ერეკლე I 2676ა:1, 4, 6; 2829 (ტექ.
აღწ., ანდ. 2)

- ერეკლე II 2881:2; 3084 (შენ. 1)
 ერემი იხ. ერმი
 ერინოს (მოწ.) 2569:276
 ერისთავი (გენერალი) 3192ბ:10 (შენ.)
 ერისთავი გიორგი (ავტორი) 2533:14;
 2677 (მინაწ. 2, 3)
 ერისთავი ელიზბარ (ავტორი) 2519:16,
 17
 ერისთავი მარია მეთოდეს ასულა
 (ავალოვისა) 2684 (მინაწ. 6)
 ერისთავი რაფიელ 2531:59; 2784
 (შენ. 2); 2991იზ (შენ. 2, 3)
 ერისთავი გიორგი იხ. ერისთავი გო-
 რგი
 ერნე მოციქული 2569:187
 ერმონ ხუცი 2569:65
 ერმი (მოწ.) 2569:271; 3065:120
 ერმილე (ერმვილე) (მოწ.) 2569:132,
 272; 2578:38; 3065:53
 ერმილა (მოწ.) 2569:109
 ერმიონ (მოწ.) 2569:4
 ერმიოს (მოწ.) 2569:308
 ერმიპპო (მოწ.) 2569:327
 ერმოგენი (მოწ.) 2569:85
 ერმოგენი (ერმოგინე) (მოწ.) 2569:101;
 2578:10; 2953:25; 3065:26
 ერმოგინე (მოწ.) 2569:1
 ერმოგინე (მოწ.) 2569:326
 ერმოგინე (მოწ.) 2569:143
 ერმოკრატი (მოწ.) 2569:327
 ერმოლა (მოწ.) 2569:110
 ერმოლაოზ (ერმოლაოზ) (მოწ.) 2569:
 327; 2578:126
 ერმონ (მოწ.) 2569:350
 ეროდიანე მოციქული 2569:207
 ეროდიტე (მოწ.) 2569:57
 ეროს (მოწ.) 2569:294
 ესაია (მეგვიპტელი) (მოწ.) 2569:166
 ესაია წინასწარმეტყველი 2569:249;
 2955 (შენ. 2ბ. ე)
 ესპერე (მოწ.) 2569:242
 ეტჟანე კონსტანტინეპოლელი იხ.
 ეპიფანე კონსტანტინეპოლელი
 ევაფროდიტე (მოწ.) 2953:23
 ეფთვიმე ქართველი იხ. ექვთიმე ათო-
 ნელი
 ეფთვიმი (მოწ.) იხ. ექვთიმე დიდი
 ეფთვიმი (ავტორი) 3087 (შენ. 7)
 ეფთვიმი (სარდის ეპისკოპოსი) 2578:
 20; 3065:41
 ეფრემ (ავტორი) 2684:7 (შენ. 2);
 3084 (შენ. 17, 28 ბ. დ. ვ. თ. კ. I33)
 ეფრემ ასური 2569:147; 2578:53;
 3065:68
 ეფრემ მღვდელი 2582 (მინაწ. 1)
 ეფრემ მცირე (მთარგმნელი) 2561
 (შენ. 4); 2562:1 (შენ. 1); 2566:1
 (შენ.), 3 (შენ.), 5 (შენ.)
 ეფრემ ქერსოვნეთის ეპისკოპოსი
 2569:186; 3065:96
 ექვთიმე ათონელი 2542 (შენ. 3);
 2569:253 (შენ.). 285; 2578:102;
 2912:3 (შენ. 1)
 ექვთიმე დიდი 2569:139; 2578:45;
 3065:60
- 8
- ვალიმი არქიმანდრიტი (მოწ.) 2569:219
 ვაკტო (მოწ.) 2569:160
 ვაქხო (მოწ.) 2569:37
 ვალდინო (მოწ.) 2569:327
 ვალენტინ (მოწ.) 2569:234
 ვალერიანე (მოწ.) 2569:13
 ვალერიანე (უალერიანე) (მოწ.) 2578:
 46
 ვალერიანე (მოწ.) 2569:85
 ვარვარა ივანოვნა (ავალიშვილის ასუ-
 ლი) 2684 (მინაწ. 5)
 ვარიფსავა (მოწ.) 2569:10
 ვარლაამი (მოწ.) 3065:8
 ვაროზ (მოწ.) 2569:55
 ვარსიმე ედესელი ეპისკოპოსი 2569:
 149
 ვარქოთა (მოწ.) 2569:255
 ვასა (ელასი) (მოწ.) 2578:149
 ვასი (წმ.) 2569:59
 ვასიანე მონაზონი 2569:40
 ვასილი აღმსარებელი იხ. ბასილი დი-
 დი
 ვასილი დიდი იხ. ბასილი დიდი

ვასილი ეპისკოპოსი იხ. ვლასი (სებასტიელი ეპისკოპოსი)
 ვასილი კესარიელი იხ. ბასილი დიდი
 ვასილი ქერსოვნეთის ეპისკოპოსი 3065:96
 ვასილიდი (მოწ.) 2569:223
 ვასილიდი (კრიტელი მოწამე) 2567:114
 ვასილიდო (მოწ.) 2569:139
 ვასილიფი გ. 2682
 ვასილისკო (მოწ.) 2569:182, 262, 331; 3065:95
 ვატა (მოწ.) 2569:241
 ვახტანგ 3178:3
 ვახტანგ 2579 (მინაწ. 1)
 ვახტანგ (ბატონი) 2517:18
 ვახტანგ ლეონის ძე იხ. ვახტანგ VI, მეფე
 ვახტანგ VI, მეფე 2515; 2526:1; 2650 (შენ. 1ა, 1 დ, 6); 2560 (შენ. 2); 2565:1 (შენ.), 7 (შენ. 2); 2691; 2694:8 (შენ.), 10 (შენ.). 11 (შენ.); 2696 (შენ. 3გ); 2726 (შენ. 1, 2); 2727; 2771 (მინაწ. 6); 2773 (შენ. 2); 2801; 2807 (შენ. 1, 2), 6 (შენ.); 2939 (შენ. 2, 3, მინაწ.); 3037 (შენ. 1, 5); 3064:1 (ანდ.); 3066:3 (შენ.), 7 (შენ.); 3163 (მინაწ. 1); 3177 (შენ. 4, მინაწ. 1); 3183 (შენ. 1ა, გ, დ, 2ა)
 ვევა (მოწ.) 2569:101
 ვევი (მოწ.) 2569:148
 ვევლია (მოწ.) 2569:5
 ველამპი იხ. ევლამპი
 ველამპია იხ. ევლამპია
 ვენედიკტე (წმ. მამა) 2569:193; 3065:102
 ვენედიკტე არქიმანდრიტი (მთარგმნელი) 3075 (შენ. 4)
 ვენეტიკტე იხ. ვენედიკტე
 ვენიდიმო (მოწ.) 2569:255
 ვენიო (მოწ.) 2569:331
 ვეონ იხ. პეონ
 ვერონიკი (მოწ.) 2569:313
 ვიანორ (მოწ.) 2569:311
 ვიოუნო (მოწ.) 2569:213

ვიკენტი (მოწ.) 2569:102
 ვიკენტი დიაკონი (მოწ.) 2569:141
 ვილი (მოწ.) 2569:58
 ვინელი (მოწ.) 2569:173
 ვინი (მოწ.) 2569:331
 ვიპატი (მოწ.) 2569:75
 ვიტალი (მოწ.) 2569:238
 ვლასი (მოწ.) იხ. ვასა
 ვლასი (სებასტიელი ეპისკოპოსი) 2569:161, 172; 2578:67; 3065:80
 ვოკოლე იხ. ვუკოლე (ზმირინელი ეპისკოპოსი)
 ვოლტერი (ავტორი) — 3164
 ვონიფანტე (მოწ.) 2953:36; 3065:34
 ვორონინი პ. ი. (ბუკინისტი) 2516:26 (შენ. 2); 2517
 ვორონცოვი (მთავარმართებელი) 2560 (მინაწ. 1)
 ვუკოლე (ზმირინელი ეპისკოპოსი) 2569:156; 2578:62; 3065:76

ზ

Зазверский И. А. 2595:2 (შენ. 2)
 ზარბილ 2569:148
 ზარგაროვი ა. 2695:1 (შენ.)
 ზარვილ (სარვილე) 2569:5, 58
 ზაქარია 2798 (მინაწ. 5, 8)
 ზაქარია 2804ა (მინაწ. 1)
 ზაქარია 2569:23, 79
 ზაქარია (ავტორი სასიზმროსი) 2629:3
 ზაქარია იერუსალიმელი 2569:171
 ზაქარია მთავარდიაკონი იხ. ზაქარია ცოდვილი
 ზაქარია მღვდელმთმძღვარი 2569:53
 ზაქარია ცოდვილი (მთავარდიაკონი) (ალმწერელი ჟამნისა) 3084 (ანდ. 1, 2, 3)
 ზაქარია წინასწარმეტყველი 2569:5; 161. 256; 2578; 64, 88; 3065:112
 ზაქე 2569:79
 ზაქე მოციქული 2569:231
 ზედგინიძე (გადამწერი) 2629 (ანდ.)
 ზევირა 2569:74
 ზენონ (მოწ.) 2569:6; 215, 220, 236, 293, 343, 354

ზენონ ეპისკოპოსი 2569:283
 ზენონ იპალთოელი 2696 (მინაწ.)
 ზივერი 2569:272
 ზილიხან 2676ბ:1
 ზინა 2569:293
 ზინაიდა 2569:277
 ზინაილო 2569:41
 ზინობ (მოწ.) 2569:60
 ზინობია (მოწ.) 2569:60
 ზინონი (მოწ.) 2569:122
 ზოი (წმ.) 2569:242
 ზოილე (წმ.) 2569:223
 ზოსიმე (მოწ.) 2569:28
 ზოსიმე (მოწ.) 2569:290
 ზოსიმე (სვრაკოსელი ეპისკოპოსი)
 2569:140
 ზოტიკე (მოწ.) 2569:13, 51, 114, 121,
 127, 228, 354; 2578:24; 3065:45
 ზოტიკე (ზოტიკი) ხუცი 2569:121
 ზოტიკო იხ. ზოტიკე

თ

თადეოზ (მოციქული) 2569:290, 353;
 2578:149
 თადეოზ სტეფანწმიდელი 2696 (მინაწ.)
 თავართილაძე კონსტანტინე 2775
 (ტექ. აღწ.); 2776 (ტექ. აღწ.); 2777
 (ტექ. აღწ.); 2778 (ტექ. აღწ.); 2779
 (ტექ. აღწ.)
 თაზო („თაზო მომღერალი“) 2991დ
 თათე იხ. თადეოზ სტეფანწმიდელი
 თალასი 2569:260
 თალეღე (წმ.) 2569:20, 80, 260
 თამაზ-ხანი 2515
 თამარ (გრიგოლ მესხიშვილის მეუღ-
 ლე, ალექსი მესხიშვილის დედა)
 2715 (ანდ. 4)
 თამარ (დედოფალი, ირაკლი მეორის
 დედა) 2515
 თამარ (მეფეთ-მეფე) 3183 (შენ. 1გ)
 თამარ (მეფის ასული) 3178:3
 თამარ მეფე 2766 (მინაწ. 2)
 თარხან-მოურავი ელისაბედ 2694 (ტექ.
 აღწ.), (ანდ.)
 თაყაიშვილი ექვთიმე 2514 (შენ. 2);
 2516 (შენ. 2); 2517 (მინაწ.); 2513

(მინაწ.); 2525 (შენ. 2); 2526 (შენ.
 2); 2533 (შენ. 3); 2534 (შენ. 4);
 2541 (შენ. 1); 2565 (შენ. 3) 2567
 (შენ. 2); 2579 (შენ. 1); 2589 (შენ.
 1); 2650 (შენ. 5); 2676ა:13 (შენ. 4);
 2676ბ:5 (შენ. 3); 2686 (შენ. 7);
 2691 (შენ. 3); 2692:2 (შენ. 2); 2694:
 4 (შენ.), 18 (შენ. 3); 2714:2 (შენ.
 2); 2726 (შენ. 4); 2770:4 (შენ. 3);
 2771 (შენ. 5); 2775:7 (შენ. 2); 2781
 (შენ. 3); 2785 (შენ. 3); 2786 (შენ.
 3); 2806:2 (შენ. 2), 6 (შენ.), (შენ. 2);
 2829 (შენ. 6); 2840 (შენ. 4); 2881
 (შენ. 3); 2938 (შენ. 4); 2939 (შენ.
 7); 2957 (შენ. 3); 2958 (შენ. 5);
 3037 (შენ. 3, 4, 7); 3048 (შენ. 3);
 3064:1 (შენ. 1, 2), 10 (შენ. 2); 3066
 (შენ. 6); 3077 (შენ. 5); 3177 (შენ.
 5); 3183 (შენ. 5), (მინაწ. 3); 3192ა:2
 (შენ. 2)

თეა 2569:317

თებრონია (მოწ.) 2578:111

თევდორე („თევდორეს საჩივარი“)-
 2991ა:მე

თევდორე (მოწ.) 2569:92

თევდორი (წმ.) 2569:130

თევდორიტე (მღვდელი) 2569:258.

თევდოსი (მოწ.) 2569:205, 223

თევდოსი დიდი, მეფე 2569:71

თევდოსი მეფე (მცირე) 2569:145

თევდოსი ორობის მამასახლასი 2569:
 341

თევდოსია (წმ.) 2569:199

თევდოსია (ქალწული) 2569:213, 269

თევდოტე 2569:143

თევდოლოე 2569:166.

თეიმურაზ 3178:3

თეიმურაზ I 2663; 2676ა:11, 11 (შენ.).
 12, 12 (შენ.), 13, 13 (შენ. 3); 2676-
 ბ:1, 2, 3, 4, 5, 5 (შენ. 2); 2694:1,
 1 (შენ.), 5, 5 (შენ.), 6, 6 (შენ.), 7, 7
 (შენ.), 9, 9 (შენ.), 16, 16 (შენ.),
 17, 17 (შენ.), 18 (შენ. 2); 2775:2,
 3, 7; 2806:7, 8; 3011 (მინაწ.); 3064:
 3, 7, 8; 3189:4 (შენ.)

თეიმურაზ II 2515; 2676ა:1, 1 (შენ.)

- 2), 2, 2 (შენ.), 3, 3 (შენ.), 4, 4 (შენ.), 5, 5 (შენ.), 6, 6 (შენ.), 13 (შენ. 3); 2694:12, 12 (შენ.), 18 (შენ. 2ბ)
- თეიმურაზ (მუხრანბატონის ძე) 3178: 7.
- თეიმურაზ მუხრანცკა 2519:26
- თეკლა (პირველმოწამე) 2569:24
- თეკლა (ქალწული) 2569:6
- თეკლა (წმ.) 2569:351
- თეპიტოკლე (წმ.) 2569:112
- თეშურ-ლენჯი 2515
- თეოგენოს ეპისკოპოსი 2569:125
- თეოდოლე კვარელი 2569:94
- თეოდოლო (მოწ.) 2569:215
- თეოდორა (წმ.) 2569:18, 226
- თეოდორა (ალექსანდრიელი) 2569:11
- თეოდორა (მორწმუნე მეფე) 2569:75
- თეოდორა (ქალწული) 2569:267
- თეოდორე 2569:321, 333
- თეოდორე (მოწ.) 2569:30, 176
- თეოდორე (წმ.) 2569:4, 21, 185, 220, 225, 231
- თეოდორე (ედესელი მთავარეპისკოპოსი) 2566:5
- თეოდორე ალექსანდრიელი ეპისკოპოსი (მღვდელ-მოწამე) 2569:12, 94
- თეოდორე აღმსარებელი 2569:22, 65
- თეოდორე გამომწერელი 2578:21
- თეოდორე განმწმედილი 2569:255, 256
- თეოდორე ეპისკოპოსი 2569:89
- თეოდორე კიოტელი (ანასტასიაპოლელი ეპისკოპოსი) 2569:232
- თეოდორე კონსტანტინეპოლელი მთავარეპისკოპოსი 2569:119
- თეოდორე კვრინელი 2569:305
- თეოდორე მთავარეპისკოპოსი (ედესოსა) 2569:35
- თეოდორე რომის პაპი 2569:258
- თეოდორე საბაწმიდელი 2569:118
- თეოდორე სალოსი 2569:175
- თეოდორე სტრატილატი 2569:158; 279: 2578:64, 107; 3065:77, 128
- თეოდორე სტუდიელი 2569:72, 145;
- თეოდორე ტირონი 2569:167; 2578:73; 3065:85
- თეოდორე ტრიქინა 2569:230
- თეოდოსი (წმ. დედა) 2569:203
- თეოდოსი (ღირსი მამა) 2578:36
- თეოდოსი ახალი 2569:331
- თეოდოსია (წმ.) 2569:158
- თეოდოსია (ქალწული) 3065:118
- თეოდოტე (მოწ.) 2569:65
- თეოდოტე (მოწ.) 2569:53, 169, 305
- თეოდოტე (წმ.) 2569:15
- თეოდოტე (წმ. დედა) 2569:52
- თეოდოტი (მღვდელ-მოწამე) 2569:181
- თეოდოტი (წმ.) 2569:2, 65
- თეოდოტი (წმ. ქალწული) 2569:150
- თეოდოტი ანკურელი 2569:258, 278; 3065:127
- თეოდოტი კვირინელი ეპისკოპოსი 2569:138; 3065:94
- თეოდულე 2569:289
- თეოდულე (ესპერეს შვილი) 2569:242
- თეოდულე (წიგნის მკითხველი) 2569: 214
- თეოდულე (კრიტელი მოწამე) 2569: 114
- თეოდულე (წმ.) 2569:58, 143
- თეოკტისტე (წმ.) 2569:160
- თეონა (მოწ.) 2578:30; 3065:49
- თეონა (წმ.) 2569:229
- თეონილა (მოწ.) 2569:60
- თეოპემპტო (მოწ.) 2569:157; 3065:49
- თეოპეო (მოწ.) 2578:30
- თეოპისტე (მოწ.) 2569:20
- თეოპროპეტა (წმ.) 2569:354
- თეოსტირიკტო 2569:167
- თეოსტირისკტე (ხუტეს-მონაზონი) 2569:70
- თეოტეკა (მღვდელ-მოწამე) 2569:34
- თეოფანე 3084 (შენ. I 28)
- თეოფანე 2953 (შენ. I)
- თეოფანე (წმ.) 2569:46
- თეოფანე (ანტიოქელი) 2569:281
- თეოფანე აღმსარებელი (კანონთმოქმედი) 2569:22; 2578:21
- თეოფანე ნიკიელი მთავარეპისკოპოსი 2569:41

- თეოფანე საკვირველთმოქმედი 2569:107, 191
- თეოფანე სიღრიანელი (ღირსი მამა) 3065:100
- თეოფანია (დედოფალი) 2953:31
- თეოფილაქტე (ნიკომიდიელი ეპისკოპოსი) 2569:187; 3065:97
- თეოფილე (ამბორეველი) 2569:185
- თეოფილე (ფევსელი ეპისკოპოსი) 2569:25
- თეოფილე (მეგვპტელი მეუღაბნოე) 2569:93
- თეოფილე (მოწ.) 2569:210, 324
- თეოფილე ახალი 2569:149
- თეოფილე დიაკონი 2569:122
- თეოქთისტე 2569:154
- თეოქთისტე (მენავეთ მოძღვარი) 2569:6
- თეოქთისტე (მონაზონი) 3084 (შენ. 10)
- თეოქთისტე (მოყვასი დიდისა ეფთჳმესი) 2569:3
- თეოქთისტე აღმსარებელი (წინამძღვარი კუკუმოს სიკილიისა) 2569:126; 2578:29
- თეოქთისტე ლეზველი 2569:70
- თეოქთისტი (წმ. ქალწული) 2569:150
- თეოდნი 2569:353
- თესალონიკე (წმ.) 2569:110
- თესალონიკი (მოწ.) 2569:68
- თერაპონ 2569:297
- თერაპონ ეპისკოპოსი 2569:267
- თერაპონი (მღვდელ-მოწამე) 3065:116
- თერინე (წმ.) 2569:246
- თერმო (წმ.) 2569:215
- თვირსო (მოწ.) 2569:105, 348; 2953:29; 3065:30
- თინათინ (მთავრინა) 2684 (ტექ. აღწ.) 6, 9 (შენ. 2), 10 (შენ.), 14 (შენ. 1). (ანდ. 1, 2, 3, 4, 5)
- თომა 2569:168
- თომა (კონსტანტინეპოლელი ეპისკოპოსი) 2569:172
- თომა (კონსტანტინეპოლელი პატრიარქი) 2569:75, 201
- თომა (მოციქული) 2569:36, 301
- თომა (ჩჩილი) 2569:62
- თომა (ძე ფერდინანდისა) 2725 (შენ. 3)
- თომაიდა (წმ.) 2569:125
- თოფურია ვარლამ 2519:19 (შენ. 3192ბ:5 (შენ.))
- თრდატ (სომეხთ მეფე. სალომე უჯარმელის მამა) 2692:1
- თუთაე (მოწ.) 2569:5
- თუთაელ (მოწ.) 2569:101, 336
- თულუმბაჯიანი პეტროს (XIX ს.) 2765 (შენ. 3)
- თუმანიშვილი გივი ზურაბის ძე 2565 (შენ. 2); 3037 (ტექ. აღწ.), (შენ. 1)
- თუმანიშვილი გიორგი (ავტორი) 2519:2, 5, 22, 23, 25, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 44, 46, 54, 56, 62, 63, 67; 2531:11, 13 (შენ.), 17, 19, 21 (შენ.), 25, 34, 35, 39, 45; 2593; 2781 (მინაწ. 2); 2850 (მინაწ. 2); 2991ა:6 (შენ. 1); 3192ბ:8 (შენ.)
- თუმანიშვილი დავით (ავტორი) 2519:3, 4, 13
- თუმანიშვილი დიმიტრი 2519:12, 15; 2536ა:3; 2806:1 (შენ. 2); 2988 (ტექ. აღწ.), (ანდ.)
- თუმანოვი გრიგოლ იხ. თუმანიშვილი გიორგი
- თუმანოვი დიმიტრი იხ. თუმანიშვილი დიმიტრი
- თუმანოვი ეგნატე 3178:7
- თუმანოვი ედიშერ 2884 (მინაწ. 1)
- თუმანოვი სულხან (მღვიანი) 3040:4 (შენ. 2)

ი

- ია (ევდუკია) (წმ.) 2569:336
- ია (წმ.) 2569:11, 25
- იაკინთე (ამასტრიდელი, წმ.) 2569:319
- იაკინთო 2569:304
- იაკობ 2953 (შენ. 1)
- იაკობ (ბიბლ.) 2569:256
- იაკობ (ძმა უფლისა) იხ. იაკობ მოციქული

- იაკობ აღმსარებელი (ეპისკოპოსი) 2569:200; 3065:109
- იაკობ დაყუდებული 2569:147
- იაკობ მოციქული 2569:39; 53, 76. 117, 240, 301; 2578:94; 2959 (შენ.)
- იაკობ სპარსი 2569:88; 2953:15; 3065:14
- იაკობ შემოქმედელი იხ. ღუმბაძე იაკობ
- იაკობ ხუცი 2569:62, 224
- იალღუზისძე პეტრე (გადამწერი) 2522 (ტექ. აღწ.), (ანდ.)
- იამბლიქე (ეფესელი ყრმა) 2569:52
- იანვარ ეპისკოპოსი 2569:19, 231, 362
- იანოვსკი 2991ა:8
- იასე წილენელი 2696 (მინაწ.)
- იასონ (დამასკელი ეპისკოპოსი) 2569:39
- იასონ მოციქული 2569:237, 238
- იაშვილი სპირიდონ (გადამწერი) 2912 (ტექნიკ. აღწ.) (მინაწ. 1, 3)
- იბრეიმ ხანი (სპასალარი, ნადირშას ძმა. 1728 წ.) 2515
- იბრეიმ ხანი (ფანახანის შვილი. 1760 წ.) 2515
- იგნატი (მღვდელ-მოწამე) 2578:16
- იეზეკიელი (ავტორი, ქართველი ჰიმნოგრაფი) 2568:30, 31, 32
- იერაიდა (ქალწული) 2569:270
- იერაიდო (წმ.) 2569:35
- იერაკო (წმ.) 2569:58, 272
- იერემია (წმ.) 2569:166
- იერემია წინასწარმეტყველი 2569:241; 2578:95
- იეროთეს (ათინელთა მთავარეპისკოპოსი) 2569:34
- იესე (თავადი. 1807 წ.) 2859 (მინაწ. 1)
- იესე დეკანოზი (გადამწერი) 2746 (ანდ. 1, 2)
- იესე მღვდელი (გადამწერი) 3009 (ტექ. აღწ.) (ანდ.)
- ივანგულოვი ივანგულ (გადამწერი) 2519 (ანდ. 1, 2)
- ივანე („ტიტია და ივანე“) 2991ე
- ივანე სოლომონის ძე (XIX ს.) 2694 (მინაწ. 1)
- ივან ივანიჩი იხ. ავალიშვილი ივან ივანიჩი
- ივვატი (მოწ.) 2569:112
- ივლიანა (წმ. დედა) 2569:112; 2753:3
- ივლიანა (წმ. დედა) 2569:199, 267
- ივლიანე (წმ.) 2569:349
- ივლიანე (წმ.) 2569:293
- ივლიანე (წმ.) 2569:156, 166
- ივლიანე (წმ.) 2569:258
- ივლიანე (წმ.) 2569:4
- ივლიანე (წმ.) 2569:195
- ივლიანე მკურნალი 2569:186
- ივლიანე ტარსელი (წმ.) 2569:283, 292
- ივლიანე ხუცი 2569:13
- ივლიტა 2569:316
- ილარიონ (წმ.) 2569:313
- ილარიონ (წმ.) 2569:246
- ილარიონ (წმ.) 2569:107, 213, 315
- ილარიონ (დალმატის (მამასახლისი) 2569:276
- ილარიონ ახალი 2569:277; 3065:126
- ილარიონ დიდი (ღირსი მამა) 2569:51
- ილია (წმ.) 2569:13; 2953:36
- ილია თეზბიტელი (ბიბლ.) 2568:10
- ილიოდორე 2569:28, 281
- იმამ-ყული-ხანი (1732 წ.) 2515
- იმამ-ყული-ხანი 3178:3
- იმამ-ყული-ხანი დავითი (მეფე) 2676ა:3
- იმამ-ჰუსენი (1733 წ.) 2515
- იმნაიშვილი ივანე 2570:4 (შენ.)
- ინგოროყვა პავლე 2650 (შენ. 6)
- ინდი (მოწ.) 2569:30, 94, 122
- ინდით (მოწ.) 2569:122
- ინნა (წმ.) 2569:139
- ინოკენტი 2569:308
- იო ძმა უფლისა (იოსების ძე) 2569:234
- იოათამ 2567 (მინაწ. 3)
- იოანე 2569:263
- იოანე 2571:171
- იოანე 2560 (მინაწ. 2)
- იოანე 3178:1, 3
- იოანე (გრიგოლ დეკაპოლელის მოწაფე) 2569:228

- იოანე (გუთელი ეპისკოპოსი) 2569:297
- იოანე (ეგრემ მღვდლის შვილი. 1832 წ.) 2582 (მინაწ. 2)
- იოანე (იერუსალიმელი პატრიარქი) 2569:208
- იოანე (იოანეს ძმისწული) 2780 (მინაწ. 1)
- იოანე (მეგვპტელი მეუღაბნოე) 2569:93
- იოანე (მიხეილ გადამწერის მამა) 2560 (ანდ.)
- იოანე (ქალკიდონელი მთავარეპისკოპოსი) 2569:319
- იოანე აბულპერიო-ყოფილი (ექვთიმე ათონელის მამა) 2569:253 (შენ.). 285
- იოანე ბავრათიონი იხ. იოანე ბატონი-შვილი
- იოანე ბატონიშვილი 2596 (შენ. 2); 2745 (ანდ.); 2780 (შენ. 2ა); 2806:9 (შენ.); 3178:3
- იოანე ბერი (გადამწერი, XVIII ს.) 3086 (ტექ. აღწ.) (ანდ.)
- იოანე გლაზაკი 2578:40
- იოანე გლაზაკი (ღირსი მამა) 2569:134; 3065:55
- იოანე დამასკელი 2562:1; 2569:90; 95; 2574, (მინაწ. 4); 2578:4; 2744 (შენ. 1); 2953 (შენ. 1); 3038:3 (შენ. 1), 4 (შენ. 1), 5 (შენ. 1), 6 (შენ. 1); 3065:21; 3086 (შენ. I 3, 4, 12, 15, 20, 28ა, ე, ზ, ი, ლ, მ); 3175 (ანდ.)
- იოანე ეპისკოპოსი იხ. იოანე ოქროპირი
- იოანე ვოტლოზ ემმანუილ პრეით-კოპი (1758 წ.) 3075 (შენ. 2)
- იოანე ზედაზნელი (ზედაძნელი) 2546 (შენ. 1); 2578:97; 2696 (მინაწ.); 2916:16 (შენ. 2)
- იოანე კლემაქსი იხ. იოანე სინელი
- იოანე კონსტანტინეპოლელი მთავარეპისკოპოსი იხ. იოანე მმარხველი
- იოანე მამუჩოვი (ავტორი) 2981:1, 2, 3, 46.
- იოანე მანსურ-წოდებული იხ. იოანე დამასკელი
- იოანე მახარებელი იხ. იოანე ღვთისმეტყველი
- იოანე (იოვანე) მეფის ძე იხ. იოანე ბატონიშვილი
- იოანე მმარხველი (კონსტანტინეპოლელი მთავარეპისკოპოსი) 2569:2; 168; 350; 357; 362; 2578:156; 2582:3, 4; 2595:2, (შენ. 1)
- იოანე მონაზონი 2569:229
- იოანე მონაზონი იხ. იოვანიკ მონაზონი
- იოანე შორწმუნე მეფე 2569:130
- იოანე მოწყალე (ალექსანდრიელი მთავარეპისკოპოსი) 2569:73
- იოანე მხედარი 2969:283, 331
- იოანე ნათლისმცემელი 2569:174; 265; 295; 361; 2573:4; 2578:32, 110; 155; 3065:89; 3084 (შენ. I, 28გ); 3086 (შენ. I7)
- იოანე ოქროპირი 2569:14, 62, 74, 146, 332; 2542; 2570:8; 2578:52, 55; 2600 (ანდ.); 2684:7 (შენ. 1); 2785:7; 2799 (შენ. 1); 2912:3; 2916:18 (შენ.) 3065:2, 67; 3084 (შენ. I, 2, 5, 11, 13, 17, 23, 24, 35)
- იოანე პეტრიწი 2563 (მინაწ. 3); 2568:1 (შენ.)
- იოანე საკვრველმოქმედი (უვეცხლო) 2569:150, 299; 2578:56; 3065:71
- იოანე სალოსი 2569:322
- იოანე სინელი 2568:1 (შენ.); 2569:209; 2684:13
- იოანე სპარსი (წმ. მღვდელ-მოწამე) 2569:90
- იოანე ტარიჭის ძე 2562:3 (შენ.)
- იოანე ქოზიბელი 2569:58
- იოანე ღვთისმეტყველი 2552 (შენ. 2); 2561 (შენ. 1); 2569:26, 248, 301, 340; 2574:4; 2578:94, 98, 152; 2715 (შენ. 2); 2942 (შენ. 1 ე, ვ); 3084 (შენ. I34)
- იოანე შეყენებული 2569:99
- იოანე II იოვანე წინამორბედი იხ. იოანე ნათლისმცემელი

- იოანე ხუცესი 2569:229
 იობ მართალი 2569:246
 იობენალი (იერუსალიმის პატრიარქი) 2569:30
 იოვაკიმ (მართალი) 2569:9
 იოვანე (გადამწერი) 2956 (ანდ.)
 იოვანე (მოწ.) 2569:208
 იოვანე (წმ. ეფესელი ყრმა) 2569:52
 იოვანე ხუცი (საბაწმიდელი) 2569:22
 იოვანიკ მონაზონი (ავტორი) 2568:14 (შენ.); 2684:14
 იოვანიკე (ეგზარხოსი 1879 წ.) 2865 (მინაწ. 3)
 იოვანიკი ულუმბელი 2569:65
 იოვენტიანე (მოწ.) 2569:39
 იოლიზი-ოდლანი (ავტორი) 2531:41
 იონა წინასწარმეტყველი 2569:22
 იორამაშვილი მოსე (გადამწერი) 2589 (ტექნიკ. აღწ.); (ანდ.)
 იორდანიშვილი სოლომონ 2829 (შენ. 5); 3077 (შენ. 3, 4)
 იოსებ 3178:3
 იოსებ 2953 (შენ. 1)
 იოსებ 2574 (მინაწ. 7, 17)
 იოსებ (ბიბლ.) 2569:256
 იოსებ (მოწ.) 2569:81
 იოსებ ალავერდელი (ავტორი) 2696 (მინაწ.)
 იოსებ ბრომლი (ელენეს მეუღლე) 2831 (მინაწ. 1)
 იოსებ გამომეტყველი 2569:214; 2684:5 (შენ.); 3084 (შენ. I₂₁)
 იოსებ განსორებული 2569:291
 იოსებ თესლონიკელი მთავარეპისკოპოსი 2569:145, 316
 იოსებ მართალი 2569:117
 იოსებ ნაცვალი იხ. მელიქოვი იოსებ
 იოსებ ძმა უფლისა იხ. იო.
 იოსებ ხუცესი 2569:64
 იოსები 2910 (შენ. 2)
 იოსები („იოსებ-ზილიხანიანი“) 2676ბ:1
 იოსელიანი ეგნატე 3029ა (ტექ. აღწ.), (ანდ.); 3029ბ (ტექ. აღწ.), (ანდ.); 3029გ (ტექ. აღწ.), (ანდ.), (შენ. 1); 3034
 იოსელიანი პლატონ 3030 (შენ. 2)
 იოსტოს 2569:315
 იპატი 2569:105, 288, 299; 2953:2
 იპატი (წმ.) 2569:274, 289
 იპატი ეპისკოპოსი 2569:272
 იპატი მკურნალი 2569:214
 იპატი საკურველთმოქმედი 2569:210
 იპოლიტე 2569:342
 იპოლიტე რომის პაპი 2569:149; 2578:55; 2785:5, 6; 3065:70
 ირადი (ქალწული) 2569:23
 ირაიდო (წმ.) 2569:183
 ირაკლამონ (მეგვპტელი მეუღაბნოე) 2569:93
 ირაკლი მეფე (II) 2515; 2544:1; 2567; 2630 (შენ. 5), (შენ. 9); 2684 (მინაწ. 6); 2784 (შენ. 4); 2884:2 (შენ. 1 ა, ბ); 2956 (შენ. 1, ბ); 2988 (შენ. 3, ა); 3036 (შენ. 1); 3073 (შენ. 1, ა, ბ)
 ირინა (დედოფალი) 2569:339
 ირინარხო (მოწ.) 2569:89; 2953:16; 3065:15
 ირინე (წმ. დედა) 2569:17, 245
 ირინეოს (მღვდელ-მოწამე) 2569:354
 ირინი (ქალწული) 2569:213, 226
 ირმიშოვი თათოა 2967 (მინაწ.)
 იროდი 3065:43
 ისავრო 2569:308
 ისაკ 2569:335; 2578:131
 ისაკ 2574 (მინაწ. 8, 9)
 ისაკ (წმ.) 2569:100, 191, 231, 255
 ისაკ (კვიპრელი ეპისკოპოსი) 2569:21
 ისაკ განსორებული 3084 (შენ. I₈)
 ისაკ დაღმატელი 2569:270; 3065:119
 ისაყ-ფაშა (1724 წ.) 2515
 ისე წილკნელი 3065:19
 ისვიქი (წმ.) 2569:250, 308
 ისიდორე (წმ.) 2569:34, 254
 ისიდორე ეგზარხოსი 2560 (მინაწ. 1)
 ისიდორე ზისელი(!) 2696 (მინაწ.)
 ისიდორე პილუსელი 2569:154; 2578:60; 3065:74
 ისმაელ (მოწ.) 2569:288; 3065:136
 ისო ნავესი 2569:1
 იუდა (უფლის ძმა) იხ. იუდა მოციქული

იუდა მოციქული 2569:256, 290, 301;
2578:109
იუდა მოშურნე 2569:262
იულიანე მოწკომიდელი(!) იხ. იული-
ანე ნიკომიდელი
იულიანე ნიკომიდელი 3065:36
იულიანე (წმ.) 2569:350
იულონი (მეფის ძე) 3175 (ანდ.)
იუნგმანი (სლავი მოღვაწე XVIII—
XIX სს.) 31768 (შენ. 1)
იუსტინა (წმ. ქალწული) 2569:32
იუსტინე (მოწ.) 2569:272; 2578:105;
3065:121
იუსტინე ფილოსოფოსი 2569:272;
2578:105
იუსტინიანე იმპერატორი 2884:2; 3036
იუსტინიანე მეფე 2569:75, 316, 334

ბ

კაბადუკიელი გიორგი (მოწ.) 2692:1
კავკასიძე მელქსიდეკ (გადამწერი)
2696 (ტექ. აღწ.; ანდ. 2, 3); 2727
(ტექ. აღწ.; ანდ. 2)
კაიანი, მწვადლებელი 2951:2 (შენ. 8)
კაკაბაძე სარგის 2567 (შენ. 3); 2632
კაკაძე სვიმონ 2792 (ტექ. აღწ., ანდ.)
კალაილო (მოწ.) 2569:226
კალანდარიშვილი მოსე 2981 (შენ.)
კალინიკე (მოწ.) 2569:105; 2953:29;
3065:30
კალინიკე (მოწ.) 2569:47
კალინიკე (მოწ.) 2569:329
კალინიკე (მოწ.) 2569:330
კალინიკე კოსტანტინეპოლელი მთავარ-
ეპისკოპოსი 2569:355
კალიოპი (მოწ.) 2569:71
კალიოპი (მოწ.) 2569:217
კალისტენი (მოწ.) 2569:34
კალისტოს (მოწ.) 2569:1
კალისტოს (სარკინოზთავან შეპყრო-
ბილი) (მოწ.) 2569:185
კალისტრატე (მოწ.) 2569:27
კალოუბანსკი (კალოუბანწვი) ზაქარია
2585 (ანდ. 2, 3)
კალოუბანსკი (კალოუბანწვი) მიხაილ
2584 (ანდ.); 2585 (შენ. 3, ანდ. 1)

კანდიდ, კანდიდო, კანდიდოს (მოწ.)
2569:139; 2578:46; 3065:61
კაპეტოლინე (კაპეტონე) (მოწ.). 2569:
57
კაპიტონ (მოწ.) 2569:325
კაპიტონ (მოწ.) 2569:345
კაპიტონ, ქერსოვნელი ეპისკოპოსი
2569:113; 3065:96
კარბელაშვილი ვასილ (მღვდელი)
2529 (შენ. 3) 3065 (მინაწ. 1)
კარბელოვი პ. (მღვდელი) 3178:9
(შენ.), :11 (შენ.)
კარიჭაშვილი დავით 2724 (მინაწ. 3);
2725 (ტექ. აღწ.); 2777 (შენ.); 31769
(შენ. 3)
კარიჭაშვილი მარიამ 2724 (მინაწ. 4)
კარიჭაშვილი ნიკოლოზ 2724 (მინაწ.
2, 4)
კარბე ეპისკოპოსი 2569:299
კარბე, კარპო მოციქული 2569:266;
3065:116
კარპო (მოწ.) 2569:43
კარტერი (მოწ.) 2569:63
კარტერისიოს (წმ.) 2569:69
კასიანე ჰრომაელი 2566:2, 3 (შენ.);
2569: 179; 2578:85; 3065:92
კასიანე ჰრომი იხ. კასიანე ჰრომაელი
კასინი (მოწ.) 2569:68
კასტორ (მოწ.) 2569:18
კასტორ (კასტრო) (მოწ.) 2569:66
კატკონი (მთარგმნელი) 2677 (შენ. 1)
კახაძე მ. 2666:1 (შენ. 2)
კეკელიძე კ. 2528 (შენ.); 2529 (შენ.
4); 2542 (შენ. 3); 2561 (შენ. 1, 4);
2562:1 (შენ. 1), 3 (შენ.); 2564
(შენ.); 2566:1 (შენ.), 3 (შენ.); 4
(შენ.), 5 (შენ.); 2568:1 (შენ.), 3
(შენ.), 4 (შენ.), 9 (შენ.), 13 (შენ.),
14 (შენ.), 28 (შენ.), 29 (შენ.), 32
(შენ.); 2570:6 (შენ.), 7 (შენ.); 2600
(შენ.); 2694:4 (შენ.); 2695:1 (შენ.);
2785:1 (შენ. 3), 2 (შენ.), 3 (შენ.);
6 (შენ.); 2794 (შენ.); 2797 (შენ. 3);
2841 (შენ.); 2842 (შენ.); 2884:2
(შენ. 2); 2912:2 (შენ.), 3 (შენ. 1,

- 2); 2913 (შენ. 4); 2951:1 (შენ. 2);
2966 (შენ. 2); 3189:2 (ანდ.)
- კელასი (მოწ.) 2569:44
- კელენჯერიძე მანანა 2765 (შენ.)
- კელისტინე ჰრომთა პაპი 2569:218
- კენდოს ეპისკოპოსი 2569:170
- კესარი მოციქული 2953:23
- კესარიონ (მოწ.) 2569:62
- კვალაიშვილი გრიგოლ 2842 (ტექ.
აღწ.)
- კვინტოს კურციოსი 2888 (შენ.)
- კვიროს საკვირველმოქმედი 3065:71
- კიკვაძე დიმიტრი 3189 (მინაწ. 5)
- კიკლია (მოწ.) 2569:85; 2953:10
- კიკნაძე ფილადელფოს (იერომონაზი)
2784 (ტექ. აღწ., ანდ. 1, 2)
- კინდოს (მღვდელი) 2569:312
- კირვალიძე გიორგი 2531 (ტექ. აღწ.);
52 (შენ. 3, 4, 5; ანდ.)
- კირილე (მოწ.) 2569:183
- კირილე აღექსანდრიელი იხ. კირილე
აღექსანდრიის მთავარეპისკოპოსი
- კირილე აღექსანდრიის მთავარეპისკო-
პოსი 2569:137, 208, 280; 2578:43;
3065:58, 129
- კირილე გარტინელი ეპისკოპოსი
2569:285
- კირილე დიაკონი (მოწ.) 2569:209
- კირილე იერუსალიმელი პატრიარქი
2569:197; 3065:106
- კირილე კატანელი ეპისკოპოსი 2569:
201
- კირილე კრიტელი 2569:310
- კიფატაქიკოს მოციქული 2953:23
- კლავდი (მოწ.) 2569:154
- კლავდი, ჩხული (მოწ.) 2569:138, 274
- კლავდია (მოწ.) 2569:199
- კლავდიოს (მოწ.) 2569:60
- კლავდიოს (მოწ.) 2569:150
- კლემენტი მოციქული იხ. კლემენტოს
რომთა პაპი
- კლემენტოს რომთა პაპი 2569:86;
2953:13; 3065:12
- კლეოდა (კვრიაკოს მეუღლე) 2569:6
- კლეონიკე (მოწ.) 2569:182; 3065:95
- კლეოპა მოციქული 2569:59
- კლიმი (ანკვირიელი ეპისკოპოსი)
2569:142; 2578:48; 3065:63
- კლიმი გამომეტყველი 2569:238
- კობალაძე ნიკოლოზ 3192გ (შენ.)
- კობიძე დავით 2882 (შენ.)
- კოდრატე (მოწ.) 2569:205
- კოდრატე (მოწ.) 3065:99
- კოდრატია (მოწ.) 2569:249
- კოდრატო (მოწ.) 2569:231
- კოდრატო ეპისკოპოსი 2569:360
- კოდრატო მოციქული 2569:21
- კოდრატოს (მოწ.) 2569:189
- კოვრდოვი (წმ.) 2569:355
- კოზმა (მოწ.) 2569:87
- კოზმა (მიიუმის ეპისკოპოსი) 2574:1
- კოზმან (ავტორი) 2953 (შენ. 2)
- კოზმან საკვირველთმოქმედი 2569:62,
94, 100, 302; 2578:114
- კოზმან უვეცხლო იხ. კოზმან საკვირ-
ველთმოქმედი
- კოზმან უქრთამო იხ. კოზმან საკვირ-
ველთმოქმედი
- კოლლარი (სლავი მოღვაწე) 3176ბ.
(შენ. 1)
- კოლუმბანსკი ე. 2592 (შენ. 2)
- კომაროვი მ. (ავტორი) 2883
- კონონ (მოწ.) 2569:184, 276; 3065:96
- კონონ (ისავორიას წამებული) 2569:185
- კონონ მებოსტნე 2569:185
- კონსტანტინე (ახალი მეფე) 2569:3
- კონსტანტინე მავრო კოდრატოვი (ნი-
კოლაოსის ძე) 3075 (შენ. 2, 3)
- კონტიანე (მოწ.) 2569:239
- კობრე (კობრი). (მოწ.) 2569:108, 310
- კორნილიოს ასისტავი 2569:50
- კორნოტელი (მოწ.) 2569:12
- კორონატო (მოწ.) 2569:348
- კოსტანტინე (ეფესელი ყრვა) 2569:52
- კოსტანტინე 2569:18ბ
- კოსტანტინე (ქართველი მოწამე) 2916:
17 (შენ. 2)
- კოსტანტინე [დიდი] 2565:3; 2569:89,
261; 2578:97, 104

- კოსტანტინე (მორწმუნე მეფე) იხ.
კოსტანტინე დიდი
- კოსტანტინე პატრიარქი 2569:331, 341
- კოტეტიშვილი გლახა 2883 (შენ. 2)
- კრისკენტი (მოწ.) 2569:189
- კრისკენტი (მოწ.) 2569:268
- კრისკენტი (კრისკენტო) (მოწ.) 2569:
223, 225
- კრისკენტი მოციქული 2569:331
- კრიფლოფი (არქიეპისკოპოსი) 3084
შენ. 14.
- კუნტილიანე (მოწ.) 2569:238
- კვინინ იხ. კვრიენ (კვინინ)
- კვნტი (მოწ.) 2569:303
- კვნტილიანე (მოწ.) 2569:334
- კვნტინე (მოწ.) 2569:329
- კვპრეელ ალექსანდრიელი იხ. კირილე
ალექსანდრიელი
- კვპრიანე (მოწ.) 2569:189
- კვპრიანე (მღვდელ-მოწამე) 2569:32
- კვპრიანე სამთავნელი 2773 (შენ. 3)
- კვრიაკი (მოწ.) 2569:254
- კვრიაკია (მოწ.) 2569:62
- კვრიაკოს (მოწ.) 2569:294
- კვრიაკოს ეპისკოპოზი 2569:209
- კვრიაკოს (ერისკაცი) 2569:6
- კვრიაკოს (ესპერეს შვილი) 2569:242
- კვრიაკოს, კოსტანტინელი მთავარეპის-
კოპოსი 2569:60
- კვრიაკოს (კვრიაკოზ) მღვდელმოწამე
2569:224
- კვრიენ (მოწ.) 2569:62
- კვრიენ (კვინინ) (მოწ.) 2569:104
- კვრიაკე (მოწ.) 2569:316
- კვრიაკე (მოწ.) 2569:333
- კვრილე იხ. კირილე
- კვრილე (დიაკონი) იხ. კირილე (დია-
კონი)
- კვრილე ალექსანდრიელი იხ. კირილე
ალექსანდრიის მთავარეპისკოპოსი
- კვრილე გორტანელი იხ. კირილე გორ-
ტანელი
- კვრილე იერუსალიმელი პატრიარქი იხ.
კირილე იერუსალიმელი პატრიარქი
- კვრილეთ კატანელი ეპისკოპოსი იხ. კი-
რილე კატანელი ეპისკოპოსი
- კვრილე კრიტელი იხ. კირილე კრი-
ტელი
- კვრინე (მოწ.) 2569:250
- კვროს (კვროზ) განუორებული 2569:29
- კვროს საკვირველმოქმედი 2569:150,
299; 2578:56
- კვროს უვერცხლო იხ. კვროს საკვირ-
ველმოქმედი
ლ
- ლაბაძე სვიმონ 2953 (მინაწ. 1)
- ლავრა (მოწ.) 2569:350; 2578:148
- ლავრენტი 2569:360
- ლავრენტი (მთავარდიაკონი) 2569:342:
2578:138
- ლავრო: იხ. ლავრა
- ლავსაჲ 2566:1
- ლაზარე 2569:244; 2916:16 (შენ. 2);
2955 (შენ. 2, ა)
- ლაზარევი (გენერალ-მაიორი) 3040:4
(შენ. 2)
- ლაზარევი დავით 3192გ (შენ.)
- ლაზარევი პავლე (მღვდელი) 2543
(მინაწ.)
- ლალონოვი ლიზა 2829 (მინაწ. 2)
- ლამპარი (წმ. მამა) 2569:307
- ლანგთემური იხ. თემურ-ლენგი
- ლარაძე იოანე (ავტორი) 2588
- ლარაძე პეტრე 2780 (შენ. 2გ)
- ლევან (ვახტანგ VII-ის მამა) 2526:1.
- ლევან ბრძენი (ავტორი) 2565:3
- ლევკი 2569:105; 2953:29; 3065:30
- ლევკო 2569:348
- ლევკუსი (კიპრელი ეპისკოპოსი) 3065:
132
- ლევშინი პლატონ 2783
- ლეილი 2676ბ:2
- ლეონ 2569:34; 3040:5
- ლეონ ბაგრატიონი იხ. ბაგრატიონი
ლეონ
- ლეონ დიდი, მეფე 2569:134
- ლეონ (კონსტანტინეპოლის ეპისკოპო-
სი) 2578:76
- ლეონ რომის პაპი 2578:74; 3065:85
- ლეონიდი (ლეონიდო) 2569:226, 27წ,
340
- ლეონიძე 3189 (მინაწ. 5)

- ლეონიძე გიორგი 2536 დ (შენ.); 2694
 (შენ.)
 ლეონტი 2953 (შენ. 1); 2566:3
 ლეონტი (მოწ.) 2569:46, 87, 234, 244,
 289, 311; 3065:137
 ლეონტი (ფილოსოფოსი) 2569:61
 ლეონტი (კატანელი ეპისკოპოსი) 2569:
 170; 3065:86
 ლეონტი (კონსტანტინეპოლელი მთა-
 ვარეპისკოპოსი) 2569:73
 ლეონტი მროველი 2692:1 (შენ.)
 ლეონტი რომის არქიმანდრიტი 2569:
 121
 ლეონტი რომის პაპი 2569:167, 168
 ლესპისიო 2953:31
 ლიბერი (რომის პაპი) 2569:359
 ლინდა 3176ბ (შენ. 1)
 ლისა თავდგირიძის ასული (გადამწ.)
 2841 (ტექ. აღწ.), (ანდ.)
 ლოთ 2569:39
 ლოლაშვილი ივ. 2775:4 (შენ. 2);
 2798 (შენ.); 2951:2 (შენ. 3)
 ლონგინოზ 2564:294; 2569:234.
 ლონგინოზ ახისთავი 2569:46
 ლუკა 3189:4 (ანდ. 2)
 ლუკა ელადელი 2578:63; 3065:77
 ლუკა მახარებელი 2569:48; 2715 (შენ.
 2); 2942 (შენ. 1, თ)
 ლუკი 2569:346
 ლუკია 2569:353
 ლუკია ქალწული 2569:104, 307;
 2578:13; 2953:28; 3065:29
 ლუკიანე (მოწ.) 2569:13, 138, 303;
 3065:123
 ლუკიანე (დავით გარეჯელის მოწაფე)
 2696 (მინაწ.)
 ლუკიანე ხუცი 2569:45
 ლუკილიანე 2569:274
 ლუკიო (წმ.) 2569:355
 ლუპე (ლუპო) (მოწ.) 2578:150, 151
 ლუბლო 2569:355
 ლუკარიონ (წმ.) 2569:158
- მ
- მავრა (წმ.) 2569:69
 მავრა (წმ.) 2569:70
 მავრა (წმ.) 2569:243
 მავრიკ (მეფე) (წმ.) 2684:5 (შენ.)
 მავრიკ (მორწმუნე მეფე) 2569:89
 მავრიკ (წმ.) 2569:311
 მათე მახარებელი 2542 (შენ. 3); 2569:
 77; 2715 (შენ. 2); 2942 (შენ. 1, ბ);
 2955 (შენ. 2 დ); 2953:4; 3065:5
 მაიკო 2701 (შენ. ა)
 მაისუროვი რაფიელ იოანეს ძე 2744
 (ანდ.)
 მაკარი (კვიპრეს ეპისკოპოსი) 2569:
 158
 მაკარი (მოწ.) 2569:111
 მაკარი (წმ.) 2569:343
 მაკარი (წმ.) 2569:220
 მაკარი (წმ.) 3084 (შენ. I; 1)
 მაკარი (წმ.) 2569:6
 მაკარი მეგვიპტელი 2569:6, 138,
 2578:44; 3065:59
 მაკრინა (წმ.) 2567 (მინ. 1)
 მაკრინა (წმ.) 2569:320
 მაკრინა (ენეინა ფავლენოვის რძალი)
 2567 (მინ. 1)
 მაკროვი (წმ.) 2569:244
 მაკროვიო (წმ.) 2569:13
 მალალა 2967 (მინაწ.)
 მალაქია კათალიკოზი. 2807:3
 მალაქია წინასწარმეტყველი 2569:125;
 2578:28; 3065:48
 მალაო საკვირველთმოქმედო 2569:46
 მამა (მოწ.) 2569:2
 მამა (წმ.) 2569:246
 მამა (წმ.) 2569:94
 მამა (წმ.) 2569:331
 მამაცაშვილი ქრისტეფორე 2771. (ტექ.
 აღწ.)
 მამელხათე (მოწ.) 2569:35
 მამულოვი სტეფანე 3064 (მინაწ. 1)
 მანათა (მოწ.) 2569:74
 მანანა 2677 (შენ. 2, გ)
 მანოელ (მოწ.) 2569:205
 მანოელ (წმ.) 2569:288
 მანუილ (მოწ.) 3065:136
 მანუჩარ („როსტომიანის“) 2714:2
 მარანელი ანდრო 2690 (მინ. 3)
 მარანელი გიო 2690 (მინ. 3)

- მარდარი (მოწ.) 2569:104; 2578:13;
2953:28
- მარდონიოს (მოწ.) 2569:122.
- მართა (სვიმეონ მესვეტის დედა)
2569:306; 2578:116
- მართა (მენელსაცხებლე) 2569:275
- მართა (მოწ.) 2569:158
- მართა (ქალწულ-მოწამე) 2569:277
- მარია ივანოვნა იხ. ავალიშვილი მარია
ივანეს ასული
- მარიამ (მენელსაცხებლე) 2569:275
- მარიამ („მირიამ“) 2991თ
- მარიამ (ქალწულ-მოწამე) 2569:277
- მარიამ (მოწ.) 2569:158
- მარიამ 2694:16 (შენ. 2)
- მარიამ (ფილიპე მოციქულის და)
2569:167
- მარიამ 3184 (შენ. 3)
- მარიამ (მარინოს) (წმ.) 2569:162
- მარიამ დედოფალი (1688 წ.) 2829
(ანდ. 1)
- მარიამ დედოფალი 2916:17 (შენ. 2)
- მარიამ კასოვოლელი 2912:2
- მარიამ შავდანელი 2569:244, 323; 2578:
123; 2694:14
- მარიამ მეგუბტელი 2569:211
- მარიამ ღვთისმშობელი 2569:8; 2684:5
(შენ.)
- მარიამი 2865 (მინ. 4)
- მარიკა 2829 (მინ. 11)
- მარინა (მოწ.) 2578:121, 124
- მარინა (მოწ.) 2694:4
- მარინა (მოწ.) 2578:121, 318
- მარინა (მოწ.) 2692:2
- მარინე (მოწ.) 2570:5 (მინ. 2)
- მარინო (მოწ.) 2569:63
- მარინო (მოწ.) 2569:107; 2953:31
- მარინო (მოწ.) 2569:196
- მარინოა (მოწ.) 2569:101
- მარინოს ბერი (წმ.) 2569:340
- მარკელე (მონასტრის წინამძღვარი)
2569:120; 2578:23; 3065:43
- მარკელე (კვიბრელი ეპისკოპოსი) 2569:
175
- მარკელე (წმ.) 2569:319
- მარკელე (წმ.) 2569:159
- მარკელე (წმ.) 2569:180
- მარკელე (წმ.) 2569:346
- მარკელე (წმ.) 2569:262
- მარკიანე (წმ.) 2569:276
- მარკიანე (წმ.) 2569:279
- მარკიანე (წმ. მამა) 2569:119
- მარკიანე (წმ.) 2578:35
- მარკიანე (წმ.) 2569:297
- მარკიანე (წმ.) 2569:312
- მარკიანე (სიცილიის მთავარეპისკოპო-
სი) 2569:60
- მარკიანე დედოფალი 2569:146
- მარკიანე მეფე (წმ.) 2569:167; 2646:2
- მარკიანე მწიგნობარი 2569:55
- მარკიანე ღმერთშემოსილი 2569:177
- მარკიანე ხუცი 2569:129; 3065:51
- მარკოზ (წმ.) 2569:297
- მარკოზ (წმ.) 3086 (შენ. 15)
- მარკოზ (წმ.) 2569:304
- მარკოზ (წმ.) 2569:343
- მარკოზ (წმ.) 2569:83
- მარკოზ (წმ.) 2569:54
- მარკოზ (გადამწერი) 2771 (ანდ.)
- მარკოზ (არეთესიელი ეპისკოპოსი)
2569:208, 209
- მარკოზ განშორებული 2664 (შენ. 3)
(მინ.)
- მარკოზ მეუღაბნოე 2569:260
- მარკოზ მონაზონი (წმ.) 2569:184
- მარკოზ მონაზონი (წმ.) 2569:180
- მარკოზ მოციქული 2569:131, 235,
297; 2578:92; 2715 (შენ. 2); 2942
(შენ. 1დ)
- მარკოზ მძოვარი (წმ.) 2569:305
- მარკოს ავრელიელი 2885
- მარონა (წმ. დედა) 2569:69
- მარონი (წმ.) 2569:319
- მარტივირი მწიგნობარი 2569:55
- მარტიანე (ღირსი მამა) 2569:163;
2578:69; 3065:81
- მარტიანე (პრომთა პაპი) 2569:16
- მარტიანე (ფარანელი ეპისკოპოსი)
2569:73
- მარტინე (წმ.) 2569:98
- მარტინიანე (მოწ.) 2569:258
- მარტინიანოს (ეფესელი ყრმა) 2569:52

- პარუთა (წმ.) 2569:166
 მატათა (წმ. მოწ.) 2578:137
 მატათა მოციქული 2569:322, 341
 მატრონა (ღირსი დედა) 2569:70
 მატრონა (წმიდა დედა) 2569:199
 მატრონა (მოწ.) 2569:69
 მატრონა თესლონიკელი 2569:206
 მაქსიმე (კონსტანტინეპოლის პატრიარქი) 2569:231
 მაქსიმე (მოწ.) 2569:254
 მაქსიმე (წმ.) 2569:220
 მაქსიმე (წმ.) 2569:215
 მაქსიმე (მოწ.) 2569:39
 მაქსიმე (მოწ.) 2569:15
 მაქსიმე (კონსტანტინეპოლის მთავარ-ეპისკოპოსი) 2569:81
 მაქსიმე (მოწ.) 2569:358
 მაქსიმე (წმ.) 2569:334
 მაქსიმე (წმ.) 2569:329
 მაქსიმე (მოწ.) 2569:169
 მაქსიმე აღმსარებელი 2569:14, 345; 2578:46, 140, 141; 3065:61
 მაქსიმიანე (მოწ.) 2569:156
 მაქსიმილიანე (ეფესელი ყრმა) 2569:52
 მაქსიმოს (წმ.) 2569:238
 მალალაშვილი ვ. 2630
 მაყაშვილი ალექსანდრე 3178:7
 მაჩაბელი სიმონ 2677 (შენ. 2ბ)
 მაჯნუნი („ლეილ-მაჯნუნიანის“) 2676ბ: 2
 მახმად ყული-ხან 2515
 მახმად ხან, ახალი ხანი სარდარი 2515
 მაჰმად ასან-ხან 2515
 მაჰმულ, მირვეიზის შვილი 2515
 მეგრელიძე იოსებ 2533:14 (შენ.)
 მეთოდი (კონსტანტინეპოლელი პატრიარქი) 2569:285; 3065:133
 მელანა 2771 (მინ. 3)
 მელანია (სუმბათოვის ცოლი) 3192ბ: 10 (შენ.)
 მელანია რომაელი 2569:122; 2578:24, 25; 3065:45
 მელასიპე (მოწ.) 2569:68
 მელასიპო (მოწ.) 2569:136
 მელეტი (ანტიოქიელი ეპისკოპოსი) 2569:162, 355; 2578:68
 მელეტი (მელტი) სტრატელატი 2569:263
 მელიტინე (მოწ.) 2569:16
 მელიქ ზურაბა 2515
 მელიქოვი იოსებ 2519:9, 10, 14, 61; 2531:10 (შენ.), 32 (შენ.)
 მელიქეთ-ბეგი ლეონ 2807:6 (შენ. 3); 3034 (შენ. 3)
 მელქიონ (მელქონ) ფილოსოფოსი 2569:58
 მელქისედეკ მდივანი იხ. კავკასიძე მელქისედეკ
 მემნონ (წმ.) 2569:107
 მემნონ საკვირველთმოქმედი 2569:238
 მენანდრო (მოწ.) 2569:210
 მენანდრო (წმ.) 2569:259
 მენილნა (მოწ.) 2569:84
 მენილონ (მოწ.) 2569:195
 მენო (მოწ.) 2569:325
 მეორტი (მოწ.) 2569:131
 მერკვირი (მოწ.) 2569:85; 2953:12; 3065:12
 მესერეირი (წმ.) 2569:246
 მესროფაშვილი 2881:2 (შენ. 1)
 მესხიშვილი ალექსი 2563 (ანდ.); 2715 (შენ. 1 ბ), (შენ. 1 გ), (ანდ. 1, 2, 3, 4)
 მესხიშვილი ანდრია დავითის ძე 2527:4 (შენ.); 2528 (ანდ.); 2529 (ანდ. 1, 2); 2530 (შენ. 2)
 მესხიშვილი დავით 2527 (ანდ.); 2528 (ანდ.), 2529 (ანდ. 2)
 მეტრეველი ელენე 2650 (შენ. 6); 2887 (შენ. 2); 3168 (შენ. 1); 3183 (შენ. 3)
 მეფარიშვილი ლუბა 2991ა, 3 (შენ.), ზ (შენ.), ია (შენ.), იბ (შენ.), კგ (შენ.), კე (შენ. 2), კჭ (შენ.), კთ (შენ.), ლბ (შენ.), 5 (შენ. 2), 9ზ (შენ. 2), 9თ (შენ.), 2991ე (შენ.), 2991ვ (შენ. 2); 2991ზ (შენ. 1); 2991თ (შენ. 2); 2991დ (შენ. 2)
 მიატორ (მოწ.) 2569:327
 მიაღღონ (მოწ.) 2569:259
 მილდა (მოწ.) 2569:244
 შილი (ეპისკოპოსი) 2569:74

- შილოტი აბატ 2850:3
 შინა (მოწ.) 2569:101; 2578:10; 2953:25; 3065:26
 შინა (მოწ.) 2569:314
 შინა (მოწ.) 2569:59
 შინა (მოწ.) 2569:72
 შინა კოსტანტინეპოლელი 2569:357
 შინადორა (წმ. მოციქული) 2569:10
 შინელი (შინეოსი) (მოწ.) 2569:59
 შიფეროვი გიორგი 2781-(მინ. 2)
 შირიან ერეკლე II ძე 2780 (შენ. 2ბ)
 შირიან მფეფ 2692:1; 3048
 შირიან ზოსროვანი 2939:1
 შირიანაშვილი ალექსანდრე 2882 (ტექ. აღწ.)
 შირიანაშვილი გაბრიელ 2800 (მინაწ. 5, 8)
 შირიანაშვილი ესტატე მატათიას ძე 2792; 2793 (ტექნიკ. აღწ.); 2794 (ტექნიკ. აღწ.); 2795 (ტექნიკ. აღწ.); 2796 (ტექნიკ. აღწ.); 2797 (ტექნიკ. აღწ.); 2798 (ტექნიკ. აღწ.); 2799 (ტექნიკ. აღწ.); 2800 (ტექნიკ. აღწ.); 2801 (ტექნიკ. აღწ.); 2802 (ტექნიკ. აღწ.); 2804ა (ტექნიკ. აღწ.); 2804ბ (ტექნიკ. აღწ.); 2804გ (ტექნიკ. აღწ.); 2803ა (ტექნიკ. აღწ.); 2803ბ (ტექნიკ. აღწ.); 2803გ (ტექნიკ. აღწ.)
 შირიანაშვილი ივანე მატათიას ძე 2800 (ტექნიკ. აღწ.), (მინაწ. 3, 4). (შენ. 8); 2801 (ტექნიკ. აღწ.); 2802 (ტექნიკ. აღწ.); 2803 (ტექნიკ. აღწ.); 2804 (ტექნიკ. აღწ.); 2804ბ (მინაწ.)
 შირდონ (მოწ.) 2569:30
 შირონ (მოწ.) 2578:145
 შირონ (მოწ.) 2569:349
 შირონ (ეპისკოპოსი) 2569:17
 შირონ საკვირველთმოქმედი 2569:340
 შიროპი (მოწ.) 2569:314
 შიროპი (მოწ.) 2569:84
 შიროპი (მოწ.) 2569:95
 შისაილი (ყრმა, სამთავანი) 2569:108; 3065:33
 შიტრადორა (წმ. ქალწული) 2569:10
 შიტროფანე დიაკონი 2566 (ანდ.)
 შიტროფანე კოსტანტინეპოლელი მთავარეპისკოპოსი, (პატრიარქი) 2569:275; 3065:124
 შიქაელ 2353 (შენ. 1)
 შიქაელ აღმსარებელი 2569:111; 2953:35
 შიქაელ მამასახლისი 2569:31
 შიქაელ მთავარანგელოზი 2569:6, 69.
 შიქაელ სვინადელი ეპისკოპოსი 2569:263
 შიქაძე გივი 2531:13 (შენ.); 2593 (შენ. 3); 2771 (მინ. 6); 2829 (შენ. 4); 3192ბ:8 (შენ.)
 შიქეა წინასწარმეტყველი 2569:346; 2578:142
 შილდონ (მოწ.) 2569:30
 შილდონიოს (მოწ.) 2562:122; 2569:122
 შისაილ (კოლდელი მონაზონი) 2798 (ანდ. 2)
 შისაილ (მოწ.) 2953:32
 შისაილ (მოწ.) 3065:114
 შისაილ (გადამწერი) 2581
 შისაილ ბერი 2798 (მინ. 8)
 შისაილ ბერი (1805 წ.) 2804ა (ანდ. 1, 2)
 შისაილ იოანეს ძე (მღვდელი, გადამწერი) 2560 (ანდ.)
 შისაკო 3163 (მინ. 3)
 შისეილა (მამა ნინო ალალინოვისა) 2829
 შისეილი 3185 (შენ. 3)
 შისეილი მჭე... 2916 (მინ. 3)
 შოდისტოს (იერუსალიმელი ეპისკოპოსი) 2569:49
 შოდისტოს (მოწ.) 2569:107
 შოკიოს ხუცი 2569:251
 შოლიერი 2991ვ (შენ. 3)
 შონაზონ (კვირელ ეპისკოპოსი) 2569:49
 შოსე აღმსარებელი 2569:93
 შოსე ეთიოპელი 2569:360
 შოსე წინასწარმეტყველი 2565:2, 4; 2602 (შენ. 1)
 შოსე ხონელი 2632
 შუედნოვი სვიმონ 2916 (მინ. 4)
 შუკიანე (მოწ.) 2569:304

მურადოვი იაკობ 2767 (შენ. 3, 5)
მუხრანბატონიშვილი გრიგოლ 2519:11

მხითარ სევასტიელი (მიხითარ) 3073;
(შენ. 1)

6

ნავატოს (მწვალებელი) 2951:2 (შენ. 4)
ნაზარ (მოწ.) 2569:44
ნაზარალიხანი 3178:3
ნათნაელ (ნათანელ) შოტიქული 2569:
232
ნამო (ვექილი) 3030 (შენ. 2)
ნამო წინასწარმეტყველი 2569:92;
2578:1, 2, 3; 3065:18
ნაოტ იხ. ნავატოს
ნაოლეონ ბონაპარტე (ავტორი) 2591
ნარსი (მოწ.) 2569:70
ნარსი (ნარესი) (მოწ.) 2569:100
ნასრულა მირზა (შაჰნადირის შვილი)
2515
ნასყიდაშვილი ნინო 2771
ნატალია (მოწ.) 2569:358; 2578:154
ნატალია (მოწ.) 2569:268
ნაფერნე (მოწ.) 2569:234
ნაცვალოვი იოსებ 2531:10, 32
ნეკტარი კოსტანტინეპოლელი ეპისკო-
პოსი 2569:41
ნემესიოს ემესელი (ავტორი) 2579
ნემოდისტე იხ. ანემოდისტე
ნეონ (მოწ.) 2569:60, 234, 238
ნეონილა (მოწ.) 2569:136
ნეონილა (ნეოლინა) (მოწ.) 2569:58
ნეონილო (მოწ.) 2569:28
ნეოსტაო (მოწ.) 2569:238
ნეოფიტე (მოწ.) 2569:34, 245, 343
ნეოფიტე (მოწ.) 2569:140; 2578:46;
3065:61
ნეოფიტე (მოწ.) 2569:80, 354
ნერსეს 2889 (მინაწ.)
ნესტავ (მოწ.) 2569:234
ნესტორ (მოწ.) 2569:55
ნესტორ (მოწ.) 2569:57
ნესტორ (მოწ.) 2569:180
ნესტორ ეპისკოპოსი 2569:178
ნესტორ მწვალებელი 2951:2 (შენ. 3)
ნესტორ ტრუმეზუნტელი ეპისკოპოსი
2569:186

ნიკანდორა (მოწ.) 2569:194
ნიკანდორა (მოწ.) 2569:279
ნიკანდორა (მოწ.) 2569:202
ნიკანდორო (ეპისკოპოსი მირონ ქალა-
ქისა) 2569:65
ნიკანდრო (მოწ.) 2569:276
ნიკანორა (მოტიქული) 2569:329
ნიკი (მოწ.) 2569:226
ნიკიტა (მოწ.) 2569:15
ნიკიტა პაფლაღონელი 2568:3 (შენ.)
ნიკიტა ხალკიდონელი ეპისკოპოსი
2569:268; 3065:117
ნიკიფორე (მოწ.) 2569:74
ნიკიფორე (მოწ.) 2569:150
ნიკიფორე (მოწ.) 2569:252
ნიკიფორე (მოწ.) 2569:159; 2578:65;
3065:78
ნიკიფორე (წმ.) 2569 (მინაწ. 3)
ნიკიფორე კოსტანტინეპოლელი პატ-
რიარქი 2569:192, 273; 2578:106;
3065:101, 122
ნიკიფორე შეფე 2569:102, 327
ნიკიფორე მიდიკის წინამძღვარ
2569:244
ნიკიფორე (ნიკიტა?) (მოწ.) 2569:213
ნიკოლა (მოწ.) 2569:98
ნიკოლაოზ (ნიკოლაოს) (ალექსი დეკა-
ნოზის ძე) 3183 (ანდ. 1, 2, 3)
ნიკოლაოს მავრო-კოდრატოვი 3075
(შენ. 2)
ნიკოლოზ 2580 (მინაწ. 4)
ნიკოლოზ I 2560 (მინაწ. 1); 2774
ნიკოლოზ იერომონახი (ავტორი)
2527:2, 3, 4 (შენ.)
ნიკოლოზ (ნიკოლოს) კოსტანტინეპო-
ლელი პატრიარქი 2569:255
ნიკოლოზ მთავარეპისკოპოსი მირონ
ქალაქისა 2569:97; 2578:99; 2953:21
ნიკოლოზ მღვდელთ-მთავარი 2916:18
(შენ.)
ნიკონ (მოწ.) 2569:28, 281

ნიკონ (წმ. მამა) 2569:202
 ნიკონ მღვდელ-მოწამე 3065:111
 ნიკოპოლი 2569:63
 ნილო (ასორმეოცდაათთა მოწამეთა-
 განი) 2569:19
 ნილო დაყუდებული 2569:73
 ნიმფოდორა (მოწ.) 2569:10
 Нина 2753 (მინაწ. 2)
 ნინო 3074 (მინაწ.)
 ნინო (წმ. განმანათლებელი, მოციქუ-
 ლი) 2530; 2545 (მინაწ. 2); 2569:

133; 2692:1, 2 (შენ. 1); 2916:17
 (შენ. 2); 3048; 3065
 ნინო (დეკანოზის ასული) 3073 (მი-
 ნაწ.)
 ნინო (ოდიშის დეკლოვალი) 3093
 ნირეონ (მოწ.) 2569:71
 ნირსა ეპისკოპოსი 2569:81
 ნიტა (მოწ.) 2569:58
 ნოდარ არქიმანდრიტი ნიკიფორე 2715.
 (მინაწ.)
 ნუნეკია (მოწ.) 2569:226

ო

ობრადოვიჩი (სლავი მოღვაწე) 3176ბ
 (შენ. 1)
 ოვალერიანე (ვალერიანე?) (მოწ.) 3065:
 61
 ოიკტორინო (მოწ.) 2569:150
 ოკიანე (მოწ.) 2569:4
 ოლუმპიადორა (მოწ.) 2569:13
 ომარ ხანი 2515
 ონანიანი პავლე 2767 (შენ. 3)
 ონიკოვი სოლომონ (ავტორი) 2531:26
 ონისიმე (მოწ.) 2569:307
 ონისიმე ეფესელი 2569:92
 ონისიმე მოციქული 2569:165; 257ბ:
 71; 3065:83
 ონისიმე მღვდელი (ეგნატე იოსელია-
 ნის მამა) 3029ა (ანდ.); 3029ბ (ანდ.);
 3029გ (ანდ.)
 ონისიმე საკურველთმოქმედი 2569:315
 ონისიფორე (მოწ.) 2569:70
 ონისიფორე მოციქული 2953:25
 ონიფანტე (მოწ.) 2569:286
 ონიფანტე (მოწ.) 2569:109, 110
 ონოფრე (მოწ.) 2569:283; 3065:131
 ონოფრე ბოდბელი 2545 (მინაწ. 1);
 2676ა:7, 10
 ორბანოს ეპისკოპოსი 2569:90
 ორბელი [ვახტანგ] იხ. ორბელიანი ვახ-
 ტანგ
 ორბელი ნიკოლოზ იხ. ორბელიანი ნი-
 კოლოზ
 ორბელიანი ასლან 2883 (მინაწ. 9)
 ორბელიანი გრიგოლ 2531:42 (შენკ,
 50 (შენ.); 2660; 2677 (შენ. 2)

ორბელიანი დავით (სარდალი) 2532:2;
 2533:3; 3192გ (შენ.)
 ორბელიანი დიმიტრი, სახლთუხუცესი
 2560 (შენ. 2); 2696 (შენ. 3დ); 2727
 (შენ. 3ე)
 ორბელიანი ელისაბედ 2888 (მინაწ.)
 ორბელიანი ვახტანგ 2535; 2574 (ანდ.);
 2770:3; 2806:2
 ორბელიანი თამაზ 3178:7
 ორბელიანი იოანე 3178:5 (შენ. 2), 7
 ორბელიანი მანანა 2677 (შენ. 1)
 ორბელიანი ნიკოლოზ (ნიკოლოას)
 (საბა ორბელიანის ძმა) 2568:2
 (შენ.); 2574 (ანდ., მინაწ. 16); 2795; 2
 ორბელიანი სულხან-საბა 2522 (შენ.
 1); 2523 (შენ. 1); 2524; 2560 (შენ.
 2, 3); 2599 (ანდ.); 2650 (შენ. 1კ,
 შენ. 4, შენ. 6); 2664; 2690 (შენ.);
 2696 (შენ. 3ე, ანდ. 1, ანდ. 3); 2726
 (შენ. 1); 2727 (შენ. 3ვ, ანდ. 1, ანდ.
 2); 2770:4; 2798; 2887 (შენ. 1);
 2951:2 (შენ. 1), 7; 2987; 2991ივ
 (შენ. 2); 3011 (შენ. 1); 3077 (შენ.
 6); 3168 (შენ. 1); 3183 (შენ. 1დ-
 2ბ, 3); 3189:1 (შენ.)
 ორბელიანოვი დავით იხ. ორბელიანი-
 დავით
 ორბელიანოვი ელისაბედ იხ. ორბელი-
 ანი ელისაბედ
 ორბელიშვილი ბესარიონ 2942 (შენ. 3,
 მინაწ.)
 ორეთი პრეპოსიტი (მოწ.) 2569:122
 ორენტი (მოწ.) 2569:104; 2578:1კ

ორენტი (მოწ.) 2569:294
 ორესტი (მოწ.) 2569:71
 ორესტი (მოწ.) 2569:310
 ორესტი (ორსტი) (მოწ.) 2953 : 28
 ორიმენდონ იხ. დორიმენდონ
 ორსიკი იხ. ურსიკი

3

პაატა დიაკვანი (გადამწ.) 2576 (ანდ.)
 პავლე (მოწ.) 2569:25, 50, 138, 143,
 166, 183, 255, 267, 268, 317, 349
 პავლე (ჩჩვლი) 2569:138, 274
 პავლე აღმსარებელი 2569:67
 პავლე ახალი (კოსტანტინეპოლელი
 პატრიარქი) 2569:2, 352; 2578:156
 პავლე ბიჭი (მოსამსახურე) 2765 (მი-
 ნაწ. 1)
 პავლე ეფესელი 2955 (შენ. 2 გ)
 პავლე თეზაიდელი იხ. პავლე თებელი
 პავლე თებელი 2569:59, 134, 189;
 2578:40; 3065:55
 პავლე ლატრელი 3065:31
 პავლე მკურნალი 2569:299
 პავლე მოციქული 2569:112, 300, 301,
 340; 2942 (შენ 1 გ); 2959 (შენ.)
 პავლინა (მოწ.) 2569:255, 274
 პავსილიპო (მოწ.) 2569:225
 პავსირ (მოწ.) 2564:143
 პავსოპოლი (მოწ.) 2569:218
 პალადი (მოწ.) 2953:15
 პალადი კაბადუკიელი იხ. პალადი ჰე-
 ლენობოლელი
 პალადი ჰელენობოლელი (ავტორი)
 2566:1
 პალიევტო მკურნალი 2569:112
 პამბოა 2569:276
 პამფილე (მოწ.) 2569:166, 345; 2578:
 72; 3065:84
 პამფიო 2569:220
 პანკრატი 2569:310
 პანსემნი 2569:281
 პანსოფი 2569:135
 პანტელიმონ (მოწ.) 2569:328; 2578:
 127
 პაპა (მოწ.) 2569:74; 3065:104
 პაპია (მოწ.) 2569:14; 2569:154

ოსე (გაბაშვილი?) 2571:2 (შენ.)
 ოსია წინასწარმეტყველი 2569:47
 ოქროვეი დიმიტრი (მღვდელი) 2806
 (ტექ. აღწ., ანდ. 1, 2, 3, 4, 5)
 ოქროშეკედლიშვილი ნიკოლოზ 2892
 (შენ.); 2893 (ტექ. აღწ., მინაწ.)

პაპიანე (მოწ.) 2569:150, 308
 პაპილა (მოწ.) 2569:43
 პაპილე (დიაკონი) 2569:299
 პაპლია (დედათ დიაკონი) 2569:39
 პაპუწისშვილი-ქსიფილინოსი იოანე
 2797
 პარამონი (მოწ.) 2569:90; 2953:17;
 3065:16
 პართენი (ლამფსაკელი ეპისკოპოსი;
 2569:63, 157; 3065:77.
 პარმენ (მოციქული) 2569:181, 329
 პასიკრატოს (მოწ.) 2569:234
 პატაპი (წმ.) 2569:99; 2578:8; 2953:
 23; 3065:24
 პატერმოთოს (პატერმოთი) (მოწ.)
 2569:19, 108, 310
 პატოლეონ (მოწ.) 2569:17
 პატრიკი (მოწ.) 2569:185
 პატრიკი პროსელი ეპისკოპოსისი
 2569:259
 პაფნოტი (წმ.) 2569:25, 145, 230
 პაფნოტი (ეფესოსისნეს მამა) 2569:165
 პახუმი (მოწ.) 2569:246, 255; 2578:103
 პელაგია (მოწ.) 2569:6, 38, 203, 244,
 245, 280, 330
 პელაგია ანტიოქელი 2569:38
 პელაგიოს (მწვალებელი) 2951:2 (შენ. 4)
 პეონ 2569:272
 პერატი 2569:318
 პერიდრინე 2569:308
 პერპეტვა (მოწ.) 2569:193
 პერპეტვა (მოწ.) 2569:152
 პერსი (მოწ.) 2569:24
 პეტრე 2684 (მინ. 4)
 პეტრე (მოწ.) 2569:50, 102, 122, 131;
 255
 პეტრე I (ალექსის ძე რუსეთის იმპე-

- რატორი) 2515, 2800 (მინ. 1)
 პეტრე (ეპისკოპოსი) 2666:2 (შენ. 1)
 პეტრე (მეჭურჭლე) 2569:146
 პეტრე (ნიკიელი მთავარეპისკოპოსი) 2569:11
 პეტრე ათონელი 3065:131
 პეტრე აღექსანდრიელი 2569:86; 2953:13; 3065:12
 პეტრე გელათელი 2568:4 (შენ.), 29
 პეტრე იბერიელი 2561 (შენ. 5)
 პეტრე კაპეტოლელი 2569:34
 პეტრე მოვილა 2912:1
 პეტრე მოციქული 2569:91, 135, 300, 301, 340; 2578:41, 112; 2959 (შენ.); 3065:56
 პეტრე ხარტუპალიკი 2601 (შენ. 3)
 პეტრონი (მოწ.) 2569:4
 პეტრონია (მოწ.) 2569:29
 პეტროს (კანაფელი, მწვალებელი) 2951:2 (შენ. 4)
 პილისიოს (მოწ.) 2569:194
 პიმენი 2569:359
 პინნა (მოწ.) 2569:139
 პიონ (მოწ.) 2569:190
 პიოს მეშუდე (ავტ.) 2591:2
 პიროს ბრეთელი 2696 (მინაწ.)
 პისტო 2569:305, 333
 პისტოა 2569:353
 პილასი (მოწ.) 2569:63
 პლატონ (მოწ.) 2569:79; 2953:6; 3065:7
 პლოტინე (მოწ.) 2569:162
 პოლიევკტო (მოწ.) 2569:110, 128, 333; 2578:34; 3065:51
 პოლიენო 2569:350
 პოლიკარპე (პოლიკარპო) (ზმირინელი
- ეპისკოპოსი) 2569:173; 2578:79; 3065:88
 პოლიკარპე (მღვდელ-მთავარი) 2561 (შენ. 1)
 პოლიკარპო (მოწ.) 2569:158, 212, 308
 პოლინე (2569:327)
 პოლიქსენი 2569:23
 პოლუენო 2569:259
 პოლშერია (მოწ. დედოფალი) 2569:167
 პომპიანე (მოწ.) 2569:215, 293
 პომპიოს 2569:308
 პონტოს (კრიტიელი მოწ.) 2569:114
 პოპლიო (მოწ.) 2569:76, 189, 289
 პოპლიოა (მოწ.) 2569:237
 პოპლიოს (მოწ.) 2569:192
 პორფირი (მოწ.) 2569:65, 70, 160, 166; 2953:35
 პორფირი (ლაზელი ეპისკოპოსი) 2569:176, 181; 2578:82; 3065:91
 პორფირი ფილოსოფოსი 2562:2
 პრეპოსტიტე (მოწ.) 2569:6
 პრისკილა (მოწ.) 2569:163
 პრისკო (მოწ.) 2569:98
 პროა (მოწ.) 2569:110
 პროვო (მოწ.) 2569:42, 107, 313
 პროკლე (მოწ.) 2569:313; 2953:8
 პროკლე (დიაკონი) 2569:19
 პროკლე (კოსტანტინეპოლელი პატრიარქი) 2569:54, 81
 პროკოპი (მოწ.) 2569:84, 309; 2578:118
 პროკოპი აღმსაარებელი (დეკაპოლელი) 2569:177; 2578:83, 84; 3069:91
 პროპო (მოწ.) 2953:36
 პროტასი (მოწ.) 2569:44
 პროხოროე (მოციქული) 2569:329

ჟ

- Жандиеров Диониси 2783 (მინაწ. 3)
 ჟორდანია თ. 2807:6 (შენ. 3); 2938 (შენ. 1, 3); (მინაწ. 1)

კ

- რადიანი შალვა 2677 (შენ. 28)
 რაჰმაძე სოლომონ 2700 (შენ. 23); 2780 (მინაწ. 2)
 რაჟდენი 2569:335
 რატივეი გაბრიელ 2910:1, 3, (3 შენ.), (ტექ. აღწ.), (შენ. 1, 3, 5)
 რატივეი გიორგი 3177 (მინაწ. 4)
 რატივეი სვიმონ გაბრიელის ძე 2910 (შენ. 5)

- რაფოელ („ძნაო რაფიელ“) 2991ა:ია
რევაზი (ქისიყის მოურავი) 2804ა
(ანდ. 2)
რევეკატი (მოწ.) 2569:152, 193
რიზა ყული მირზა (შაჰნადირის შვი-
ლი) 2515
რიმა (მოწ.) 2569:139
რიფსიმე (მოწ.) 2569:30
რიქსი 2569:307
როდოპიანე დიაკონი 2569:239
როზენი გრიგოლ ვლადიმერის ძე (მთა-
ვარმართებელი) 2560 (მინაწ. 1)
რომანოვი ალექსანდრე ნიკოლოზის ძე
2604
რომანოზ (რომანოს) (მოწ.) 2569:28,
58, 79, 195, 270; 3065:7
რომანოზ მგალობელი 2569:31
რომეო 2677 (შენ. 1)
რომილოს (მოწ.) 2569:19ა
რომლოს (მოწ.) 2569:6
როსკოვშენკო 2677 (შენ. 1)
როსტომ 2714:2
როსტომ მეფე 2515
რუსევის კნენა 3077 (მინაწ. 2)
რუსთაველი შოთა 2663; 2676ა:9, 13;
2686; 2781; 2829; 3077
რუსთველი ნიკოლოზ 2676ა:19
რუსუდან დედოფალი (ვახტანგ VI-ის
მეუღლე) 2515
რუფინე (როფინე) დიაკონი 2569:217
რუფო (როფო) 2598 (შენ. 5); 2596
რუხაძე ტრ. 2598 (შენ. 5); 2596
(შენ. 5); 2726 (შენ. 3); 2783 (შენ.
2); 2831 (შენ. 2); 2850 (შენ. 1);
2883 (შენ. 1); 2884:2 (შენ. 3); 2885
(შენ. 4); 2912:1 (შენ. 2); 3036 (შენ.
3); 3054 (შენ. 5)
რჩეულიშვილი გრიგოლ (ავტორი)
2531:7

ს

- საკაძე იოსებ (თბილელი) 2536დ;
2694:3, 4 (შენ.)
სამ ფალავანი („როსტომიანი“) 2714:
2.
საბა 2953 (შენ. 1)
საბა (მოწ.) 2569:62
საბა ასური 2569:358
საბა განწმედილი 2569:96; 2578:3
2953:20; 3065:22
საბა სტრატილატი 2569:59, 235
საბაილ (მოწ.) 2569:288; 3065:136
საბიანე (მოწ.) 2569:25, 62, 192, 195,
205; 3065:104
საბიანე კატანელი ეპისკოპოსი 2569:45
საბიანე მცირე 2569:35
საბინინი მიხეილი 2988 (შენ. 1); 3048
(შენ. 1); 3052 (შენ. 2); 3181 (ტექ.
აღწ.), (შენ. 2)
სადუკ (სადუთ) (სპარსელი ეპისკოპო-
სი. მღვდელ-მოწამე) 2569:49, 170
სავასტიანე იხ. სევასტიანე
სავატი (მოწ.) 2569:19, 29, 225
სავეა (მოწ.) 2569:5
სალომე 3163 (მინაწ. 2)
სამოელ (მეგვრტელი) 2569:166
სამოელ წინასწარმეტყველი 2569:352;
2578:148
სამონა აღმსარებელი 2569:76; 2953:3;
3065:4
სამუილ რაბინ იუდიანი (ავტ.) 2598
სამფსონ უცხოთშემწყენარებელი 2569:
298
სანკტო 2569:327
სარაპამეო განმზრახვი 2569:6
სატორნინე (მოწ.) 2569:114, 152, 162,
193, 293, 308
სატურო (მოწ.) 2569:152, 193
სატურო იხ. სატურო
საძაგლიშვილი გ. 2831 (ტექ. აღწ.)
სახოკია თედო 3180ა (ტექ. აღწ.);
3180ბ (ტექ. აღწ.)
სებასტიანე 2569:278
სევასტიანე (წმ.) 2569:16, 109; 2953:
35; 3065:34

- სევერიანე (წმ.) 2569:7, 9, 228, 354
 სევირონ (წმ.) 2569:65
 სეკუნდი (მოწ.) 2569:152
 სელევკო (მოწ.) 2569:94, 166
 სელინად 2569:276
 სენოა დიაკონი 2569:74
 სეპრემინოს 2569:362
 სერაპიონ 2569:350
 სერაპიონ (წმ.) 2664 (შენ. 3)
 სერაპიონ (წმ.) 2569:150, 314
 სერაფიმ პისიდიელი 3075 (შენ. 2, 3)
 სერგი (წმ.) 2569:345
 სერგი (წმ.) 2569:37, 267
 სვიმეონ (წმ. მღვდელ-მოწამე) 2578:
 93
 სვიმეონ მესვეტე 2569:1; 2696 (მი-
 ნაწ.)
 სვიმეონ (სიმეონ) მოციქული 2569:
 250; 2578:100; 2959 (შენ.)
 სვიმეონ საკურველთმოქმედი 2569:
 264; 2578:116
 სვიმეონ ღვთისმამქმელი 2569:53, 152;
 2578:59; 3065:73
 სვიმონ 2771 (მინაწ. 4)
 სვინკლიკიტა (ღირსი დედა) 2569:30,
 126; 3065:49
 სილიბისტრო (მოწ.) 2569:180
 სილიბისტრო რომის პაპი 2569:124;
 2578:27; 3065:47
 სილოანე (მოციქული) 2569:331
 სილოანე (წმ.) 2569:156, 311
 სილოვანე (ღაზელი ეპისკოპოსი) 2569:
 244
 სილონა 2569:268
 სიმეონ 2569:301
 სიმეონი (ღირსი მამა) 3065:115
 სიმონ კანანელი (წმ. მოციქული)
 2569:238
 სისინი (წმ.) 2569:84, 358; 2953:11
 სისინი (კონსტანტინეპოლელი ეპისკო-
 პოსი) 2569:41
 სისო (ღირსი მამა) 2569:307
 სოზონ (მოწ.) 2569: 7, 339
 სოკრათი მღვდელი 2569:53
 სოლომანდრო (წმ.) 2578:129
 სოლომონ 2829 (ანდ. 3)
 სოლომონ 3178:4
 სოლომონ ბრძენი 2567 (მინაწ. 1)
 სოლომონ ეფესელი (მთავარეპისკოპო-
 სი) 2569:92
 სოლომონ ივანიჩი ინ. სოლომონ ავა-
 ლიშვილი
 სოლომონ მეფე (იმერთა) 2561 (ში-
 ნაწ. 2); 2939 (შენ. 4ა)
 სოლომონია 2569:333
 სოლიქონ (წმ.) 2569:255, 257
 სოლოლაშვილი ბაგრატ 2913 (შენ. 3)
 სოსანა (წმ. დედა) 2953:30
 სოსე დიაკონი 2569:19
 სოსთენი (წმ. მოციქული) 2953:23
 სოსითეო (მოწ.) 2569:100
 სოსიპატრე (მღვდელთ-მთავარი. დიო-
 ნისე არეოპაგელის აღრესატი) 2561
 (შენ. 1)
 სოსიპატრო (წმ.) 2569:238
 სოტირახოს (მოწ.) 2569:54
 სოფიო (წმ. დედა) 2569:17, 305, 333
 სოფიო სოლომონის ასული ინ. სულ-
 ხანოვი სოფიო
 სოფიონ მკურნალი 2569:262
 სოფონია წინასწარმეტყველი 2569:94;
 2578:3; 3065:20
 სოფრონ (ეპისკოპოსი) 2569:169
 სოფრონ (კონსტანტი კვპრის ეპისკო-
 პოსი) 2569:99
 სოფრონ იერუსალიმელი 2569:189,
 190; 2715 (შენ. 2); 3065:99
 სოფრონიო (მოწ.) 2569:180
 სპევსიპო (წმ.) 2569:136
 სპერატი ინ. პერატი
 სპირიდონ საკურველთმოქმედი 2953:
 27
 სტაქოს (მოციქული) 2569:61
 სტეფანე 2953 (შენ. 1)
 სტეფანე 2967 (მინაწ.)
 სტეფანე (წმ.) 2569:133
 სტეფანე (მოწ.) 2569:50, 83, 176, 263,
 278, 345
 სტეფანე ახალი 2569:89; 2953:16;
 3065:15

- სტეფანე კონსტანტინეპოლელი პატრი-
არქი 2569:267
- სტეფანე პირველმოწამე 2569:15, 118,
334; 2578:21, 130; 3065:42
- სტეფანე რომის პაპი 2569:334
- სტეფანე საბაიტელი 2578:120
- სტეფანე საბაწმიდელი 2569:58
- სტეფანე საკვრველთმოქმედი 2569:119,
207
- სტეფანე ტრილველი 2569:3
- სტეფანე ქსულინელი 2569:205
- სტეფანე ხირსელი 2696 (მინაწ.)
- სტეფანიდა (წმ.) 2569:72
- სტრატონ 2569:350
- სტრატონიკე (წმ.) 2569:30, 132, 272,
349; 2578:38; 3065:53
- სტვრალი (მოწ.) 2569:63
- სულხანოვი იასე იოსების ძე 2939
(ტექ. აღწ.), (მინაწ.)
- სულხანოვი იესე ოსეფიჩი 2530 (შენ.
1)
- სულხანოვი სოფიო სოლომონის ასუ-
ლი (კათავოვის მეუღლე) 2542 (შენ.
2)
- სურსაკი 2515
- ტაბითა (წმ.) 2569:55
- ტაბიძე სიმონ (გადაწერი) 2700 (ტექ-
ნიკ. აღწ.), (შენ. 2ა)
- ტაბლიაწვილი პეტრე მოსეს ძე (გადა-
მწერი) 2686 (ტექ. აღწ.); (მინაწ. 1)
- ტავრიანე (მოწ.) 2569:68
- ტარასი კონსტანტინეპოლელი მთავარ-
ეპისკოპოსი 2569:175; 2578:81;
3065:90
- ტარიელ („ვეფხისტყაოსანი“) 2686
- ტარსაძე (ეკიმი) 3192ა:2 (მინაწ.)
- ტარხო (წმ.) 2569:42
- ტასია მეგკუტელი 2569:38
- ტატი 2569:25
- ტატიანე (მოწ.) 2569:127, 131, 356;
2578:37; 3065:52
- ტატიშვილი გაბრიელ 2520:1 (შენ.)
- ტელესფორე რომის პაპი 2569:172
- ტერენტი (მოწ.) 2569:192
- სუსანა (წმ.) 2569:106
- სუმეონ (უფლის ძმა) 2569:234
- სუმეონ (ლირსი მამა) 2569:322
- სუმეონ (მოწ.) 2569:255
- სუმეონ (მთავარეპისკოპოსი სპარსეთი-
სა) 2569:224
- სუმეონ ახალი 3084 (შენ. I₁₉)
- სუმეონ მართალი იხ. სვიმეონ ღვთის-
მიქმელი
- სუმეონ მეტაფრასი 3084 (შენ. I 14, 13,
26)
- სუმეონ მოშურნე იხ. სვიმეონ მოცი-
ქული
- სუმეონ საკვრველთმოქმედი იხ. სვი-
მეონ საკვრველთმოქმედი
- სუმეონ სპარსი 2569:227
- სუმეონ შალაბელი 2569:327
- სუმონი (წმ.) 3084 (შენ. I₃₆)
- სუნეტო (წმ.) 2659:172
- სუნკლიტიკე იხ. სვინკლიკიტა
- სფირიდონ საკვრველთმოქმედი 2569:
103; 2578:12; 3065:28
- სქინნი (წმ.) 2569:115
- ტერენტი (მოწ.) 2569:58
- ტერენტი (მოწ.) 2569:220
- ტერენტი (მოწ.) 2569:46, 102, 215,
270
- ტვირიფონ იხ. ტრიფონ
- ტივორტი (წმ.) 2569:85
- ტიმოთე (ავტორი ლოცვისა) 2684:7
(შენ. 2)
- ტიმოთე (წმ.) 3084 (შენ. I ფ)
- ტიმოთე (მოწ.) 2569:70, 243, 351
- ტიმოთე დიაკონი 2569:110
- ტიმოთე ეფესელი ეპისკოპოსი (დიო-
ნისე არეოპაგელის ადრესატი) 2561:
1, 2, 3, 4
- ტიმოთე კესარიელი 2569:169
- ტიმოთე მოციქული 2569:141; 2578:
47; 3065:62
- ტიმოთე პრუსელი ეპისკოპოსი 2569:
281; 3065:130
- ტიმოთე საკვრველთმოქმედი 2566:4;

- 2569:171, 212; 2578:77; 3065:87
 ტიმოლას (მოწ.) 2569:194
 ტიმონა მოციქული 2569:329
 ტიტე (დიონისე არეოპაგელის აღრე-
 სატი) 2561 (შენ. 1)
 ტიტე (მღვდელ-მოწამე) 2953:2
 ტიტე მოციქული 2569:357; 2578:153
 ტიტია („ტიტია და ივანე“) 2991გ
 ტოვია (მოწ.) 2569:63
 ტრეპი (მოწ.) 2569:180
 ტრიფენა (მოწ.) 2569:150
 ტრიფილე (დიაკონ-მონაზონი) (გადამ-
 წერი) 2684 (ტექ. აღწ.), 9 (შენ. 1),
 14 (შენ. 1), (ანდ. 4), (ანდ. 6)
 ტრიფილე (ეპისკოპოსი) 2569:283;
 3065:132
 ტრიფონ (მოწ.) 2569:29, 151, 249;
 2578:57; 3065:72
 ტრიფონ კონსტანტინეპოლელი პატ-
 რარქი 2559:228
 ტროფიმე (მოწ.) 2569:19, 29, 59, 324
 ტრუფილე (ეპისკოპოსი) იხ. ტრიფილე
 (ეპისკოპოსი)
 Туманов Александр 2850 (მინაწ. 1,2)
 Туманов Ашот 2850 (მინაწ. 2)
 Туманов Исак 2850 (მინაწ. 2)
 Туманов Каихосро 2850 (მინაწ. 2)
 ტურიფენი იხ. ტრიფენა
 ტურიფონ იხ. ტრიფონ
 ტუზონ საკურველთმოქმედი 2569:287;
 3065:135
 ტყეშელაშვილი მინა (გადამწერი) 2580
 (ტექ. აღწ.); (მინაწ. 1, 2, 3)

უ

- უაღენტი (ვაღენტი) (მოწ.) 2569:166
 უაღენტინა (ვაღენტინა) 2569:317
 უვალენტინე (მოწ.) 2569:54
 უვალერიანე (ვალერიანე) (მოწ.) 2569:
 55, 139, 244
 უიკტოროს (მოწ.) 2569:150
 უკიანო (მოწ.) 2569:63
 ულბიანე 2569:269
 ულერიანე იხ. ვალერიანე
 ულვიანე (ეპისკოპოსი) 2569:244
 ულიმპა (ოლიმპიადა) (წმ. დედა)
 2569:326; 2578:125
 ულიმპო მოციქული 2569:71
 ულუმბოელი მიხეილ 2696 (მინაწ.)
 ულუმპა იხ. ულიმპა
 ურსიკი 2569:346
 უსუფ-ფაშა (1736 წ.) 2515
 უჯარმელი სალომე (დედოფალი,
 თრდატ სომეხთ მეფის ასული)
 2692:1

ზ

ზპატი (ჩჩული) 2569:138

ფ

- ფავლენიშვილი მარიამ 2567 (მინ. 1, 2)
 ფავსტა [ქალწული] (წმ.) 2569:156
 ფავსტე (მოწ.) 2569:314
 ფავსტე (მოწ.) 2569:335; 2578:131
 ფავსტო (მოწ.) 2569:156
 ფავსტო კლირიკოსი 2569:19
 ფავსტო ხუცი 2569:6
 ფალავანდოვი ელიზბარ 3178 : 7
 ფანახან 2515
 ფანტინე საკვირველთმოქმედი 2569:
 362
 ფარნავაზ (ფარნაოზ) მეფე 2939:1;
 3040:4
 ფარნაკი (წმ.) 2569:294
 ფარსადან 3047 (შენ. 6)
 ფარსმან მეფე 2696 (მინ.)
 ფებრონია (წმ.) 2569:296
 ფელიქსი (წმ.) 2569:308
 ფელიქსი (მღვდელ-მოწამე) 2569:362
 ფერიჯანბეგუმ (დედოფალი) 3178:3
 ფერმოა ქალწული (წმ.) 2569:215

- ფერშანგოვი (ფერშანგიშვილი სტეფანე?) 2531:46
 ფითუაშვილი 2684 (მინ. 4)
 ფილადეფო (მოწ.) 2569:158
 ფილადეფოს (მოწ.) 2569:250
 ფილარე (კვიპრელი ეპისკოპოსი) 2569:159
 ფილიკიტატი (მოწ.) 2569:152
 ფილიმონ (მოწ.) 2569:307
 ფილიმონ (მოწ.) 2569:105; 3065:30
 ფილიმონ (მოწ.) 2569:90; 3065:16
 ფილიმონ (მოწ.) 2569:80
 ფილიმონ (მოწ.) 2569:200
 ფილიმონ (კარბათელი ეპისკოპოსი) 2569:143
 ფილიმონ (ლაზანელი ეპისკოპოსი) 2569:164
 ფილიმონ მოციქული 2953:10; 3065:11
 ფილიპე (მოწ.) 2569:2
 ფილიპე (მოწ.) 2569:350
 ფილიპე მოციქული 2569:41, 75, 167, 241, 301; 2953:2; 3065:3
 ფილიპე (წმ.) 2569:193
 ფილონიდე ეპისკოპოსი 2569:362
 ფილონიმა (მოწ.) 2569:41
 ფილორტი (მოწ.) 2569:259
 ფინეზ მღვდელი (წმ.) 2569:2
 ფირალოვის ასული კოსტანცია 3189 (მინ. 2)
 ფირდოუსი 2589 (შენ. 2); 2714
 ფირმალიანე კესარია-კაპადუკიის მთავარეპისკოპოსი 2569:58
 ფირმინოს (წმ.) 2569:294
 ფიროს (წმ.) 2569:294
 ფლაბიანე კოსტანტინეპოლელი ეპისკოპოსი 2569:73
 ფლანა 3014 (მინაწ. 2)
 ფლორენტი (მოწ.) 2569:43
 ფლორო (მოწ.) 2569:350; 2578:146
 ფლორო ამასელი ეპისკოპოსი 2569:109
 ფოკა (მოწ.) 2569:109
 ფოკა (მოწ.) 2569:334
 ფოკა (მოწ.) 2569:323
 ფოკა მღვდელმონაშე 2578:123
 ფოკა ძე პამფილისი 2569:22
 ფორტონიანოს (მოწ.) 2569:362
 ფოტი (მოწ.) 2569:58
 ფოტი (მოწ.) 2578:140
 ფოტი (მოწ.) 2569:183
 ფოტი (მოწ.) 2569:344
 ფოტი პატრიარქი 2569:156
 ფოტინი (მოწ.) 2569:352
 ფოცხვერაშვილი გიორგი 2795 (მინ.)
 ფოცხვეროვი გიორგი იხ. ფოცხვერაშვილი გიორგი
 ფრიდონ 3077 (მინ. 2)
 ფურცელაძე 3192ა:2 (მინ.)
 ფურცელაძე ანტონ 2677 (მინ. 1); 2772 (ტექ. აღწ.); 2773 (ტექ. აღწ.)
 ფუსიკი (ფოსიკი) (წმ.) 2569:224
 ფცაკანა 3014 (მინაწ. 2)

ჟ

- ჯახოსრო მეფე 2598 (შენ. 3)
 ჯახოსროვი სულხანის ძე (მდივანი, გადამწერი) 2523 (ტექნიკ. აღწ.), (ანდ.)
 ჯართველიშვილი იოანე 2585 (შენ. 5); 2850:1 (შენ. 1, 3); 3175 (ანდ.)
 ჯართველოვი იოანე იხ. ჯართველიშვილი იოანე
 ჯართლოს 2518; 2567
 ჯეთევან დედოფალი (წმ.) 2694:1; 2916:17 (შენ. 2); 2988 (შენ. 1)
 ჯექაოზ („როსტომიანი“) 2714:2
 ჯვარიანი დათუნა 2842 (შენ.)
 ჯიონი (წმ.) 2569:213, 226
 ჯიშვარ („ბარამიანი“) 3064:1
 ჯობულოვი თამაზ (ავტორი) 2519:51
 ჯობულოვი ოთარ (ავტორი) 2519:51 (შენ.); 60
 ჯრისტეფორე (წმ.) 2569:229
 ჯრისტეფორე (წმ.) 2569:249; 2578:99
 ჯრისტეფორე (წმ.) 2569:70, 80, 85, 234, 276
 ჯრისტინა (წმ.) 2569:255, 270, 325; 2578:124

- ქრისტინა სპარსი 2569:193
 ქსანთიძე (წმ. დედა) 2569:23
 ქსენეფორე (ლირსი მამა) 2578:51;
 3065:66
 ქსენეფორე („ცხოვ. და მოქ. ქსენე-
 ფორესი“) 2646:3
 ქსენია (ლირსი დედა) 2569:143; 2578:
 49; 3065:64
 ქსენიფონ (წმ. მამა) 2569:145
 ქსუსტე 2569:342
 ქუთათელაძე არისტო 2714 (ტექ. აღწ.)
 ქუთათელაძე ლილი 2560 (შენ. 3);
 2664 (შენ. 2); 2987 (შენ. 1)
 ქვსუნია (წმ.) 2569:202

ლ.

- ლაბაევი მინა ნიკოლოზის ძე იხ. გაბა-
 შვილი მინა ნიკოლოზის ძე
 ლაბაევი ნიკოლაოს იხ. გაბაშვილი ნი-
 კოლოზ
 ლაბაევი ოსე ზახარაის ძე იხ. გაბაშვი-
 ლი ოსე ზაქარაის ძე
 ლალაკტიონ 2569:66, 293
 ლალინიკალ (ლალინი) 2569:226
 ლალკო (წმ.) 2569:213
 ღვლიკერი (მოწ.) 2569:56, 94, 102
 ღვლიკერია (მოწ.) 2569:54, 253
 ღლიკერი (წმ.) 2569:52
 ღოლინდუხი (მარიამ-წოდებული) 2569:
 313

უ

- უიფიანა (მთარგმნელი) 2677 (შენ. 1)
 უიფიანი დიმიტრი 2987 (მინაწ.)
 უიფშიძე იოსებ 2696 (ანდ. 1); 2727
 (ანდ. 1)
 უორღანოვი გარსევან 2532:6 (შენ.)
 უორღანოვი მოსესა (მოსე) ბახუტის
 ძე (გადამწერი) 3064 (ტექ. აღწ.) 1
 (ანდ.), 3 (შენ. 2, ანდ.)
 უუბანეიშვილი სოლომონ 2522 (შენ.
 2); 2523 (შენ. 3); 2524 (შენ. 2);
 2525 (შენ. 1); 2568.1 (შენ.); 2570:
 12 (შენ.), 18 (შენ.); 2827 (შენ. 6);
 2966 (შენ. 3); 3064:2 (შენ. 1), 9
 (შენ. 1), 10 (შენ. 1)

ფ

- ფათიროვი იოანე (გადამწერი) 2526
 (ტექ. აღწ.); (შენ.). (ანდ.)
 ფანიძე აკაკი 2526 (შენ.); 2696 (ანდ.
 1); 2727 (ანდ. 1)
 ფანიძე მზექალა 3049 (შენ. 1)
 ფანშოანი ზურაბ 2794 (შენ.)
 ფარაშიძე-ქრისტინე 3033 (შენ. 2)
 ფასინაკი 2804 (მინაწ.)
 ფაქა 2967 (მინაწ.)
 ფაჭთაშა 2515
 ფაჭნადირი 2515
 ფაჭნავა 2515
 ფერგილოვი ანატასია 2981 (ტექ.
 აღწ.); (შენ.)
 ფექსპირი 2677 (შენ. 2)
 ფილა კორინთელი ეპისკოპოსი 2569:
 87
 ფილა მოციქული 2569:331
 ფიო ასური 2916:16 (შენ. 2)
 ფიო მღვიმელი 2546 (შენ. 1), 2696
 (მინაწ.)
 ფიშნევი სვიმონ 2784 (ანდ.)
 ფუშის-ხანი 2515

ჩ

ჩაჩიკაშვილი დარეჯან (ნიკოლოზის მე-
ულლე) 2572 (ანდ.)

ჩაჩიკაშვილი თომა ნიკოლოზის ძე
2572 (ანდ.); 2575 (ანდ.); 2951
(ანდ.) 3011 (ტექ. აღწ.; ანდ.)

ჩაჩიკაშვილი იოვანე ნიკოლოზის ძე
2569 (ანდ. 1); 2572 (ანდ.)

ჩაჩიკაშვილი კორნილიე ნიკოლოზის
ძე 2572 (მინაწ. 1), (ანდ.); 2575
(ანდ.); 2951 (ანდ.); 3011 (ტექნიკ.
აღწ.)

ჩაჩიკაშვილი ნიკოლოზ (მღვდელი)
(გადამწერი) 2552 (ტექ. აღწ.), (ანდ.);
2569:62 (შენ.), (ანდ. 1); 2572 (ტექ.
აღწ.), (ანდ.); 2575 (ანდ.); 2578
(ანდ. 1, 2); 2951 (ტექ. აღწ.), 2
(შენ. 7, 9), (ანდ.)

ჩაჩიკაშვილი პროტორონ ნიკოლოზის
ძე 2572 (ანდ.)

ჩახრუხაძე 2775:4 (მინაწ. 1)

ჩერქეზიშვილი დოსითეოზ 2564 (შენ.)

ჩიქოვანი მიხეილი 2842 (შენ.)

ჩოლოყაევი ელისაბედ დიმიტრის ასუ-
ლი (კნენინა) 2684 (მინაწ. 6)

ჩოლოყაევი ნინა ივანოვნა (ავალოვის
ასული) 2684 (მინაწ. 6)

ჩოლოყაევი გრიგოლ 3178:7

ჩოლოყაევი იოანე 3040:4 (შენ. 2)

ჩოლოყაშვილი ქაიხოსრო (ავტორი)
2514

ჩუბინაშვილი დავით 3156 (ტექნიკ.
აღწ.); 3177 (ტექ. აღწ.), 3183 (ტექ.
აღწ.)

ჩხატარასძე პეტრე 2841 (შენ.)

ც

Цагарели А. 2783 (შენ. 1)

ცაიშვილი სარგის 2781, (შენ. 2); 2829
(შენ. 2)

Цицианов Давид 2649 (მინაწ. 2, 3)

ციციანოვი ევსტათი 3178:7

ციციშვილი იასონ 2649 (ტექ. აღწ.
მინაწ. 1)

ძ

ძონენიძე ლალი 2583 (შენ.), 2782
(შენ. 3)

წერეთელი სალომე 2829 (მინაწ. 10)

წერეთელი ქეთევან (მეფის რძალი)
2560 (ანდ.)

წ

წეროძე ისიდორე 3176 (შენ. 3)

წინამძღვაროვი პანტელეიმონ (პრო-
ტოიერი) 2666 (მინაწ. 1, 2),
2724 (მინაწ. 1); 2725 (მინაწ. 1)

ჭ

ჭავჭავაძე ალექსანდრე 2519:8, 24, 47,
52, 53, 68 (შენ.), 49 (შენ.), 2526:3
(შენ.); 2531:12, 14, 15, 17, 36, 37,
47 (შენ.), 48, 49, 50; 2533:13; 2532:
2, 5, 6, 8, 9; 3172:3 (შენ.)

ჭავჭავაძე ანნა 2991:ალე

ჭავჭავაძე ილია 2530:1 (შენ.); 2531:1,
2, 3, 4, 5, 55

ჭავჭავაძე ოლია 2662 (შენ.)

ჭანკიევი ცაცა 3034 (შენ. 2)

ჭელიძე 2966 (ტექ. აღწ.)

ჭილაძე ვახილ 2787 (ტექ. აღწ., ანდ.)

ჭილაძე რაუდენ 2690 (მინაწ. 3)
ჭიჭინაძე ზ. ქარია 2734 (მინაწ.)

ჯყონია თორნიკე 2939 (შენ. 3, 6)
ჯყონია ი. 2650 (შენ. 3, 6)

ბ

ზანიშვილი კეკელა (XIX ს.) 3192ა
(ანდ.)

ზანუშანი ელენა (XIX ს.) 2766

ზანჯალ-ხანი (1727 წ.) 2515

ზარალაშვი (მოწ.) 2569:17, 160, 270;
3065:79

ზარიოს 2569:972

ზარისი 2569:226

ზარისიმე 2569:354

ზარიტინე (წმ. დედა) 2569:7, 35

ზარიტონ (მოწ.) 2569:4, 9

ზარიტონ (წმ.) 2569:134, 272; 2578:
117

ზარიტონ აღმსარებელი 2569:28

Хаханов А. С. 2595:2 (შენ. 2); 2695:2
(შენ.)

ზელაევი დავით 2730 (მინაწ. 3)

ზელაშვილი იონა (მღვდელ-მონაზონი)
2753; 2700 (შენ. 2ა, 2ბ, 3), (ანდ.);
2780

ზელაძე ექვთიმე (სტამბის პატრონი)
2695:1 (შენ.); 2734 (შენ. 3)

ზვრისანთე (მოწ.) 3065:107

ზოსრო შაში („მირიანი“) 2695:1

ზოჯა ზადა (1684 წ.) 2515

ზოჯა მელიქ ბებუდა (1662 წ.) 2515

ზრისტოდულე (მოწ.) 2569:95

ზუნანოვი იაკოვ (გადამწერი) 2534
(შენ. 2)

ზურისანთო (ჯურისანთო) (მოწ.) 2569:
47, 198

ზურისაფო (მოწ.) 2569:55

ზურისოპალოვი (მოწ.) 2569:143

ჯ

ჯავახი 3077 (მინაწ. 1)

ჯავახიშვილი მარიამ დავითის ასული
3163 (ტექ. აღწ.); 3164 (ტექ. აღწ.)

ჯაკობია გ. 2514 (შენ. 1); 2676ა:1
(შენ. 2); 11 (შენ.); 2676ბ:5 (შენ. 2);
2694:18 (შენ. 2ა, ბ); 2775:2 (შენ.);
2806:7 (შენ.); 3163 (შენ.); 3189:4
(შენ.)

[ჯანდიერი] დიონისი 2783 (ტექ. აღწ.);
(მინაწ. 1, 4)

ჯერასიმე (წმ.) 2569:183

ჯვარიძე ერმალო 28050 (ტექ. აღწ.)

ჯორჯაძე ბარბარე (ავტორი) 2991ა:1ა
— მე, 3, 8, 9ა—თ, 11ა—ვ; 2991ბ,
გ, დ, ე, ვ, ზ, თ, ია, იბ, იგ, იდ, იე,
იზ

ჯორჯაძე თამარ 2715 (ტექ. აღწ.)

ჯორჯაძე კონსტანტინე ვესტათის ძე
2782 (ტექ. აღწ.), (ანდ.)

ჯულეტა („რომეო და ჯულეტა“) 2677
(შენ. 1)

ჰ

ჰაჯი ჩალაბი 2515

ჰერაკლე (მოწ.) 2569:255

ჰერაკლე (მოწ.) 2569:314

ჰერაკლე (პრაკლე) (მოწ.) 2569:52

ჰერაკლე (პრაკლე) (მოწ.) 2569:61

ჰეროდე (მოწ.) 2569:120; 2578:23

ჰრომანოზ იხ. რომანოზ

ფ

ფროუნდოძი ივანე ლვოვიჩი (ყიზლა-

რის კომენდანტი) 2518

3. გეოგრაფიულ სახელთა საძიებელი

ა

აბოცის დაბის ტბა 3040:3
აგალაჯი 2515
ავლაბარი 3034 (შენ. 1)
ავრანშის მონასტერი 3030
აკარი 2515
ალავერდი 2515
ალაზანი 2515
ალგეთის მდინარე 3040:2

ალექსანდრია 3065:58, 129
ალპანის მთა 2678
ანანური 2515
არღვანი 2991:ალე
ახალქალაქის წყალი 3040:3
ახალციხე 2515; 2886 (ანდ.); 3189
(მინაწ. 1)
ახსუს ციხე 2515

ბ

ბათუმი 3189 (მინაწ. 1)
ბაიდარი 2515
ბეთანია 2955 (შენ. 2ა)
ბეთლემი (ურბისტანისა) 3065:43
ბელაქანი 2798 (მინაწ. 6)

ბოლნისი 2515
ბორღალეთი 2569:327
ბორჩალო 3064:1 (ანდ.)
ბრეთი 2771 (მინაწ. 1)
ბუხარა 2515

გ

განათის მონასტერი 3052 (შენ. 1)
განჯა 2515; 3064:1 (ანდ.)
გარეჯას დიდი ლავრა იხ. დავით გარე-
ჯის ლავრა

გორი 2598 (ანდ. 2); 2806 (ანდ. 5);
3175 (ანდ.)
გორიხანი 2515
გორკი 2939 (შენ. 3)
გრემი 2531 (შენ. 5)

დ

დავით გარეჯის ლავრა 2696 (მინაწ.);
2916 (მინაწ. 2)

დაღესტანი 2515
დიდო 2515

ე

ეკვიპტე 2798 (მინაწ. 2); 3189:4 (ანდ.
1)
ედესიოს 2692:2
ეკატერინოლარი 2981 (შენ.)

ერანი 2515
ერევანი 2515
ეჩმიადინი 2966 (მინაწ. 1)

ვენა 2767 (შენ. 3) 8
 ვლადიკავკავი [ვლადიკავკასი] 2773 (ტექ. აღწ.) (ანდ.); 2981 (შენ.)
 ვლადიკავკავი 2569:347 (შენ.)

ზ

ზუგდიდი 2991ა:3 (შენ.), კზ, ლა (შენ. 1)

თ

თავრიზი 2515 2696 (ანდ. 1); 2701 (შენ. 1ბ); 2714:
 თბილისი (ტფილისი) 2515; 2517; 2560 1 (შენ.); 2715 (ტექ. აღწ.), (ანდ. 3);
 (მინაწ. 1); 2563 (ტექ. აღწ.), (ანდ.); 2727 (ანდ. 1); 2744 (ანდ.); 2753
 2650 (შენ. 6); 2663 (შენ. 1); 2676ა: მინ. 1); 2981 (შენ.); 2991ა, მა
 1 (შენ. 2), 11 (შენ.); 2676ბ:5 (შენ. (შენ.); 3009 (ანდ.); 3034 (შენ. 2);
 2); 2677 (შენ. 2ა, ბ), (მინაწ. 2, 3); 3183; 3189 (მინაწ. 1)
 2684 (მინაწ. 4); 2691 (შენ. 4); თელავი 2684 (მინაწ. 6); 2956 (ანდ.);
 2694:18 (შენ. 2); 2695:1 (შენ.); 2991ა, კე (შენ. 1)

ი

იერუსალიმი (იეროსალიმი) 2598 (შენ. იოანე ნათლისმცემლის მონასტერი
 4); 2684:2 (გარეჯაში) 2600 (ანდ.); 2951:2
 იმერეთი 2515; 2787 (ანდ. 1) (შენ. 7)
 ინდოეთი 2515. ისპაანი 2515, 2726 (შენ. 1)

კ

კახეთი 2515 კონსტანტინე ქალაქი იხ. კონსტანტინე-
 კიკოს მონასტერი (ქალაქსა შინა კიკო- პოლი
 რიისსა) 3075 კონსტანტინეპოლი 3065:90; 3084 (შენ.
 კიპრიის ქალაქი 3075 1.)
 კლდეკარი 3040:2 კრემენჩუკი 2783 (მინაწ. 2)
 კუმუხი 2515

ლ

ლაზარეს მონასტერი (ვენეციისში) ლენქორანი 2991ა:8 (შენ.); 2991ბ
 3029ა (ანდ.) (ტექ. აღწ.), (შენ. 2); 2991გ (ტექ.
 ლაილაში 2991ა, ლზ. (შენ. 1), კშ აღწ., შენ.)
 (შენ.) ლიფსია (საქსონიის ქალაქი) 3075 (შენ.
 ლენინგრადი 2939 (შენ. 6) 2)

მ

მაკოპი 2981 (შენ.) მელვრიკისი 2865 (მინაწ. 3)
 მაშათი 2515 მთაწმინდა 2582 (მინაწ. 2)
 მეტეხი 3009 (ანდ.) მოსდოგი 2684 (მინაწ. 4)

მოსკოვი 2515; 2572 (შენ. 3); 2604; მუსული, რომელ არს ნინევი 2515
 2724 (შენ. 1); 2725 (ტექ. აღწ.), მულამი 2515
 (შენ. 3ა), (მინაწ. 2); 3009 (შენ.); მუშკაბარი 2515
 3181 (შენ. 2) მცხეთა 2966 (მინაწ. 1)
 მრავალმთის უღაბნო (გარეჯის) 2600

ნ

ნახევანი 2515 ნუნი (ნუნის კანდელაკი ბასილი) 3087
 ნიკომოდია 3065:42 (ანდ.)
 ნინევი 2515 ნუხი 2515

ო

ობის ციხე 3040:1 ონგრო-ვლახია იხ. უნგრო-ვლახია
 ოდიში 3093 ოქროყანა 2515

პ

პეტერბურგი 2516 (შენ. 1ბ); 2517 (ტექ. აღწ.), (ანდ. 2); 2745 (ანდ.);
 მინაწ.); 2598 (შენ. 2); 2684 (მინაწ. 2780 (შენ. 1); 3030 (ტექ. აღწ.);
 4); 2696 (ტექ. აღწ.), (ანდ. 3); 2727 (ანდ.)

რ

რაითა 3065:54

ს

საბას ლავრა 3065:108 სინა 3065:54
 სამარყანდი 2515 სოფია წმიდა 2569:28 (შენ.), 144
 სანკტპეტერბურგი იხ. პეტერბურგი (შენ.), 146 (შენ.), 300 (შენ.), 347
 სარდი (ევთიმი, სარდის ეპისკ.) 3065: (შენ.)
 41 სტავროპოლი 2981 (შენ.)
 სეიდაბათი 2515 სურხავი 2515

უ

უნგრო-ვლახია 3075 (შენ. 2) ურუმეთი 3064:1

ფ

ქართლი 2515; 2518; 2526:1; 2569: ქისიყი 2804ა (ანდ. 2)
 335 (შენ. 1); 2692:1; 2726; 3064:1 ქუთაისი (ქუთათისი) 2561 (მინაწ. 2);
 (ანდ.) 2767 (ტექ. აღწ.), (შენ. 3); 2991ვ
 ქერსოვნეთი 3065:96 (შენ. 3)

შ

ყაზახი 3064:1 (ანდ.)
 ყანდარი 2515
 ყარაბალი 3064:1 (ანდ.)

ყარადალი 2515
 ყიზლარი 2518
 ყუმუხი 2515

შ

შიგანაბათი 2515
 შამახია 2515
 შილდა 2798 (ტექ. აღწ.), (ანდ. 1);

2800 (მინაწ. 3, 4, 6)
 შუში 3064:1 (ანდ.)

ჩ

ჩერქეზეთი 2515

ჩინეთი 2695:1

წ

წრომი 2569:335

ჭ

ჭარი 2515

ხ

ხალკუპრატია 2569:109

ხორასანი 2515

ჯ

ჯავახეთი 2515

4. ღარგობრივი საქმეებში

აგეოგრაფია

აგეოგრაფიული თხზულების ფრაგმენტი 2804ა	„	ვარვარესი 2766:11
აგეოგრაფიული კრებულები 2646; 2692	„	ვონოფრი ჭიქნაურისა 2766:27
ანტონ I მარტირიკა 2988	„	თევოდორესი 2766:15
ბასილი ემესელი ცხოვრება და მოქალაქობაა წმიდისა თეოდორესი 2566:5	„	თევდორე ჯარისთავისა 2766:16
მოქცევა მირიან მეფისა 3048	„	წმიდისა თეკლასი 2766:13
სიმხნე და მოთმინება წმიდისა ევსტათისა 2646:2	„	წმიდისა მამისა ჩუენისა თეოდორესი 2566:5
ცხოვრება აბბა მარკოზისი 2766:38	„	იაკობ მამამთავრისა 2766:14
„ აღრიანესი და ანატოლისა 2766:4	„	იგნატიო ღმერთმემოსილისა 2766:29
„ ათანასისი 2766:21	„	იოვანე ნებიერი გლახაქისა 2766:12
„ ანტონი მეუღაბნოელისა 2766:19	„	იოვანე ოქროპირხსა 2766:10
„ ბასილისა 2766:18	„	კირილე ალექსანდრიელისა 2766:37
„ წმიდა გიორგისა 2766:8	„	კირილე იერუსალიმელისა 2766:25
„ გრიგოლ განმანათლებელისა 2766:40	„	კლემენტი ჰრომაელისა 2766:9
„ გრიგოლ ნოსელისა 2766:31	„	მავრიანე ქალისა 2570:7
„ გრიგოლ სასწაულთმოქმედისა 2766:32	„	მარიანე ქალწულისა 2766:28
„ გრიგოლ ღვთისმეტყველისა 2766:30	„	მარინასი 2692:2
„ დივომილია მკურნალისა 2766:35	„	მარკოზ განწორებულისა 2664 (შენ. 3)
„ ევგინე ქალწულისა 2766:3	„	მეფეიმე კუსისა 2766:20
„ ევპრაქსისა 2766:17	„	ნინოსი 2692:1
„ ევსტათისი და სახლეულთა მისთა 2528	„	პანდელეონისა 2766:26
„ ევსტაქეოსი 2766:1	„	პელაგია ქალწულისა 2766:39
„ ევფემიანესი და ძისა მისისა ალიქსი კაცისა ღმრთისა 2646:1	„	სანდუხტე ქალწულისა 2766:5
„ ეპიფანე კიპრელისა 2766:34	„	სარქისისი 2766:22

„ სვიმონ მესვეტესი 2766:23	„ ქრისტინე ქალწულისა 2766:33
„ ტიმოთე საკვირველთმოქმედისაჲ 2566:4	„ ქსენეფორესი 2646:3
„ ულიანე ქალწულისა 2766:36	„ შვიდთა ყრმათა ეფესოსთა 2766:2
„ ფებრონესი 2766:7	„ პრიფსიმე და გაიანესი 2766:41
„ ქატარინე ქალწულისა 2766:24	„ წამება მთავარმოწამის გიორგისა 2796
	„ შუშანისა 2766:6

აპოკრიფი

ავგაროზი 2959; 3184; 3185	იესო ქრისტეს წერილი 2644
ავგაროზისა და იესუს ამბავი 2684:4	პავლეს მიმოსვლა 2570:19
ათორმეტნი პატარაქნი 2568:16	სნეულის საკითხავი 2570:16
აპოკრიფული თხრობანი 2570:17	სწავლანი სულიერნი 2570:6
ეპისტოლე ავგაროზ მთავრისა იესო ქრისტეს მიმართ 2684:2	„ ცათ მოხილვა და გამოცხადება ყოველად წმიდისა ღვთისმშობელისა 2747:6
„ იესო ქრისტესი ავგაროსის მიმართ 2684:3	

ასკეტიკა—ჰომლეტიკა

ამალება უფლისა ჩვენისა იესო ქრისტესი 2981:9	იოანე პეტრიწის მიერ) 2568:1; 2568:29
ასკეტიკური ხსიათის ფრაგმენტი 3180ბ	კასიანე ჰრომაელი თხრობაჲ წესსა და განგებასა ეგვიპტისა და აღმოსავლეთისა მონასტერთა საკრებულოთასა 2566:2
ბასილი დიდი მიცვალება ღვთისმშობლისა 2648	კასიანე ჰრომაელი მიწერილი ლეონტის მიმართ მოქალაქობისათვის წმიდათა მამათა სკიტისათა 2566:3
გაბაშვილი ზაქარია განზრახვანი 2915	მოგონებანი განზრახვითი ჯვარცმისათვის უფლისა ჩუენისა იესო ქრისტესა 2684:10
გაბაშვილი ნიკოლოზ სწავლა მოძღურისა მიერ სარწმუნოებისათვის 2571:2	ორბელიანი ნიკოლოზ შვიდთა მომაკვდინებელთა ცოდვათათვის 2795:2
ვნებანი უფლისა ჩუენისა იესო ხრისტესნი დაფარულსა და საზოგადოსა ცხოვრებასა შინა 2725 (შენ. 3)	პალადი ჰელენოპოლიელი ლავსაიკონი 2566:1
იოანე ოქროპირი მარგარიტი 2912:3; 2747:5	პატერიკი (ფრაგმენტი) 2570:8
„ სწავლანი, სარგებელნი სულთანი 2785:7	საკითხავი აღდგომისა 2981:8
„ ოქროს წყარო (გაბრიელ მცირის მიერ შედგენილი) 2600	სამოთხის ყვავილი, შედგენილი: გაბრიელ მცირის მიერ 2529
იოანე სინელი (კლემაქსი) ამპარტავნებისათვის და შემდგომთა მისთა, ესე იგი შვიდთა მომაკვდინებელთა ცოდვათა და მათთა წამალთა 2684:13	სიბრძნე ბალავარისი 2527:1
იოანე სინელი კლემაქსი (გალექსილი	სულიერი თხრობანი 2529
	სული წმინდის მოსვლა მოწაფეებთან 2981:10
	სულხანოვი იესე სიტყვა მოციქულთა სწორის ნინოს მიძინებაზე 2530

ფერისცვალება უფლისა და ღმრთისა შვიდთა ენებათათვის 2568:2
 ჩუენისა იესო ქრისტესი 2981:11 წიგნაკი აღსარებისათვის 2571:1

ეპისტოლეები

დიონისე არეოპაგელი ეპისტოლენი, ეპისტოლენი წმიდისა ეგნატი ღმერთ-
 თითო სახენი 2561:5 შემოსილისა 2912:2

ბიბლიოლოგია

აღმერთვი ივანე ბიბლიური ისტორია საქმე მოციქულთა 2571:1
 2886 სამოციქულო 2572
 კათოლიკე ეპისტოლენი 2572:2 საკითხავები სახარებისა და სამოცი-
 თთხთავი 2546; 2662 (კანონები); 2715; ქულოსი 2747:2; 2942
 2855 (ფრაგმენტი) ფსალმუნი 2602; 2775 (გამოკრები-
 პავლეს ეპისტოლენი 2572:3 ლი); 2800; 3049

დოგმატიკა-პოლემიკა, ფილოსოფია-ღვთისმეტყველება

ამმონიოს ერმისი მოსაქსენებელი ათ- ბიანთა 3038:2:5
 თა კატილორიათადმი 2562:3 დიონისე არეოპაგელი ზეცათა
 „ მოსაქსენებელი ხუთთა კმა- მღვდელთმთავრობისათვის 2561:2
 თადმი 2562:2 „ საეკლესიო მღვდელთმთავ-
 ანტონ I გნოსის არისტოტელეებითა რობისათვის 2561:3
 კატილორიათა გარდამოცე- „ საიღუმლოდ ღვთისმეტყვე-
 მა 3031 ლეებისათვის 2561:4
 „ კატეხიზმი 2956; 3074 „ საღმრთოთა სახელთათვის
 „ რიტორიკა 3180ა 2561:1
 „ წიგნი კატილორია-სიმეტნეა ევსტრატი ნიკიელი მოსახსენებელი
 2630 შემოკლებული, თუ ოდეს რომნი და
 არისტოტელეს „პერი არმენიას“ გან- ეკლესია მათი რასათვის საღმრთოთა
 მარტება 2563 აღსარების წიგნი 2543 აღმოსავალისა ეკლესიათაგან განიჭ-
 ბაუმეისტერი ფილოსოფია საპრაქტი- რეს 2951:1
 კო 2596 ესე არს საზღვარი ხალკიდონისაი შეკ-
 ბაუმეისტერი შემოკლებული ლოდიკა რებულთა 630 მამათა ყოვლად წმი-
 2584 დისა სულისა მიერ ამოღქმული(!)
 ჭამოთქმა სარწმუნოებისაა წმიდათა 3038:7
 სამას ათფრამეტთა მამათა 3038:4 ვაჩვენებთ წინააღმდეგობთა კრებისათა
 გამოთქმა სარწმუნოებისა წმიდათა მა- საზღვარსა 3038:3
 მათა ასერგასისთა 3038:5 თვითოეულად მოხსენება ვითარებისა
 დავით ბაგრატიონი სიმელო 2884:1 სომეხთა ბოროტმადიდებლობისათა
 დავით უძლეველი წიგნი საზღვართა 3038:1
 2564; 3085 იოანე დამასკელი გარდამოცემა 2744
 დასამხობელად უმადლოთა ერთბუნე- „ დიალექტიკა 2562:1
 იოსელიანი ეგნატე კაცისათვის 3029-გ

კატეხიზმო 2544:2; 2647

ლევშინი პლატო ბოროტთა ანგელოს-
თათვს 2783

ლოგია 2605; 2790

მოგილა პეტრე აღსარება მართლისა
სარწმუნოებისა 2912:1

მოთხრობა ანდთა; ღმრთისმეტყუელე-
ბა ინდოური 3030

მხითარ სევასტიელი რიტორიკა 3073

ნემესიოს ემესელი ბუნებისათვის კა-
ცისა 2579

ორბელიანი ს. ს. სამოთხის კარი 2951:

2

ორბელიანი ს. ს. საქრისტიანო მოძღვ-
რება 2798

პორფირის შეყვანილება 2794

სამუილ რაბინ იუდიანი ოქროს აღნაქ-
ვისი 2598

ფისიკა (ანტონის თარგმნილი და გადა-
მუშავებული) 2597

ხალკიდონის წმიდამან და მსოფლიო-
მან კრებამან ჰიქვა 3038:6

ხელაშვილი იოანე კატეხიზმო 2753;
2780

ეგზეგეტიკა

ბასილი დიდი ექუსთა დღეთაჲ 2666:1
ბასილ კესარიელი მჭეტათვის სახისა
2786:3

გრიგოლ ნოსელი კაცისა შესაქმისათ-
ვის 2666:2; 2785

დავით ბაგრატიონი სიმბოლოს განმარ-
ტება 2544:1

ეპიფანე კვიპრელი ათორმეტთა თვა-
ლთათვის 2785:2

თარგმანებაჲ წმიდათა მოციქულთა სა-
ხელთაჲ (ლექსად) 2568:15

თარგმანებისაგან წმიდისა იოანე მახა-
რებლისა გამოცხადებისა, გამოკრე-
ბულნი სიტყუანი 2570:4

იოანე ოქროპირი „მამათა ჩვენოს“ თა-
რგმანება 2542

იოსელიანი ეგნატე განმარტება 50-ისა

ფსალმუნისა 3029-ბ

იოსელიანი ეგნატე ფსალმუნთა გან-
მარტება 3029ა

იპოლიტე განმარტება კურთხევათა მო-
სესათა ათორმეტთა მიმართ ნათესა-
ვთა 2785:5

იპოლიტე კურთხევათა ჭათთვის იაკო-
ბისთა, ვითარ იგი ათორმეტნი ნახ-
პეტნი აკურთხა 2785:6

მღვდელთმთავრის ლიტურდიის განმა-
რტება 2582:1; 2801

50-ე ფსალმუნის განმარტება 2548

სახისმეტყველი პირუტყუთა გამო წიგ-
ნთაგან 2570:3

ხელაშვილი იონა დამაკავშირებელი
ასოთა და გუამთა 2700

კანონიკა

ბასილი დიდი კანონნი დღითი-დღეთა
ცთომთანი 2582:5; 2595:3

ვითარ ჯერ-არს აღსარება წინაშე მო-
ძღვრისა და მოწაფისა მიერ 2951:3

იოანე მმარხველი კანონნი შეცოდე-
ბულთანი 2582:3,4; 2595:2

სწავლა მღვდელთ-მთავართაგან ახლად
დადგინებულთა მღვდლთა მიმართ
2795:1

წესი მართლმადიდებლობის მიღებისა
2787

ხელმწიფის კურთხევის ცერემონია
2604

მღვდელთმსახურება, ჰიმნოგრაფია

- აღსარება 2951:4
 აღსარების წიგნი 2595:1
 განგება აღდგომის კვირათა 2747:4
 განზრახუა თვისთა ცოდვათა კვირია-
 კესა 2684:9
 ეფრემი ლოცვა სინანულით სათქმე-
 ლი 2684:7 (შენ. 2)
 ვედრება ღვთისმშობლისადმი 2684:12
 ზატიკი 2545; 2552; 3009
 თვეთა მეტყუელებანი 2916:17
 იოანე ოქროპირი ლოცვა სინანულით
 ცოდვათა თვისთა აღსარებისა 2684:
 7 (შენ. 1)
 იოსებ გამომეტყველი ლოცვანი შუა-
 ლამისანი 2684:5 (შენ.)
 კალენდარი (ლოცვანი და შვიდეულე-
 ბი) 3014
 კონდაკი 2799; 2804ბ
 კურთხევანი 2764; 2773; 2792; 2893;
 2954; 3087
 ლექციონარი 2955
 ლოცვა 2943
 ლოცვა ათორნი ღღისანი 2684:8
 ლოცვა გმადლობსი 2684:7
 ლოცვა (კათოლიკური) 2770:2
 ლოცვანი 2916:1—5, 7, 8, 20; 2967;
 3091
 ლოცვანი სავედრებელნი ძისა ღვთისა-
 ნი 2684:5
 მარხვანი 2747:3
 მღვდელთ-მსახურების წიგნი 2684:
 2916
 პარაკლისი 2573; 2684
 პარაკლისი არსებისა ხატისა, ესე იგი
 ანჩის ხატისა 2595:4
 პარაკლისი და ლოცვანი 3086
 უამნი 2575; 2577; 2601; 2746; 2747:1;
 2916:9, 10, 13; 3084
 საღმრთო ლიტურგია 2772
 სვინაქსარი 2569
 სწავლა მოძღვრისა აღმსარებელისა
 მიმართ 2571:3
 ტიმოთე ლოცვა ცრემლით სათქმელი
 2684:7 (შენ. 2)

ჰიმნოგრაფია

- აღდგომის სავალობლის ფრაგმენტი
 2802:1
 ჭალობანი 2891
 კრიგოლ ღვთისმეტყველი (იამბიკონი):
 კანსჯისათჳს გულის სიტყუ-
 ათა და ვნებათა და სათნო-
 ებათა 2568:23
 „ ვნებათ წარმწყმედელისა მა-
 ღლისა მდაბალ მზრახვლო-
 ბისათჳს უხილავითა გრძნო-
 ბითა 2568:22
 „ ზეშთმჩენობისათჳს 2568:27
 « თანშემკრველისათვის სათ-
 ნოებთანისა სამობისა სათ-
 ნოებათა შინა 2568:25
 „ იამბიკოები 2568:3—9, 12,
 13, 17—28
 „ მრავალმეტყველებისა და
 დუმილისათვის 2568:17
 „ მწყემსისა მიმართ 2568:26
 „ საზღვარნი ზრქელკერძოე-
 ბითნი იამბიკონნი 2568:12
 „ სიმშვიდისათვის და სიმარ-
 ტივისა და უმანკობისა და
 სიბოროტისა 2568:28
 „ სწავლანი 2568:13
 „ სხუანი ორმუჯედნი იამბი-
 კონი 2568:4
 „ ტყუილისათვის 2568:18
 „ უხრწნელისათვის განხრწ-
 ნადთა შორის შრომათაჲან
 და ოფლთა სიწმიდისათვის
 და მრავალცნობობისა 2568:
 20
 „ ქუეყანის ზედასათჳს წმი-
 დისა ღმრთის მსგავსისა უვ-
 ნებელობისა და სისრულისა
 და აღდგომისათვის სულისა

- პირველ ზოგადისა აღდგომისა 2568:24
- „ ყოვლად განთქმულისათვის და დედოფლისა ბოროტისა მუცლისა 2568:19
- „ ცუდ დიდებისათვის 2568:21
- დორთეოს სინოფსელი ეპისკოპოსი (ტირონელი) შესხმა მარკოზ მახარებელისა 2715 (შენ. 2)
- „ შესხმა მახარებლისა იოანესი 2715 (შენ. 2)
- „ შესხმა მახარებლისა ლუკასი 2715 (შენ. 2)
- თვენი 2953
- იამბიკონი ამბერკის საფლავსა ზედა 2806:6
- იბაკონი მარიამისნი 2684:6
- იეზუკიელი „ბუნებითა მათ აღძრვათად ესე...“ 2568:31
- „ იამბიკოები 2568:30—32
- „ „იძღუნენ საცემნი ორფევის წმით დამქსნელნი...“ 2568:31
- „ „ნათელთა შორის უღამოსა მბრწყინავმან“ 2568:32
- ილია თეზბიტელი „ყორანთა მიერ პირველ გამოიზარდა...“ 2568:10
- იოანე ლარაძე ქრისტეშობის მილოცვა 2588
- იოანე მონაზონი იამბიკონი მოციქულთ აღსრულებისანი 2684:14
- იოვანიკ მონაზონი იამბიკონი 2568:14
- „ იამბიკონი წმიდათა მოციქულთა აღსრულებისა 2568:14
- ნიკოლოზ იერომონახი საგალობელი ხარებისა 2527:2
- ნიკოლოზ იერომონახი „უზემთაესად ბუნებითა წმიდაო 2527:3
- ონითა და იბაკონი 2916:6, 14—16
- პატრე გელათელი „აჰა შენთაცა, დიდო, იქართლეს კუალად...“ 2568:29
- სვეტიცხოვლის საგალობელი 3046
- სოფრონი შესხმა მახარებლისა იოანესი 2715 (შენ. 2)
- „ „ „ ლუკასი 2715 (შენ. 2)
- „ „ „ მათესი 2715 (შენ. 2)
- „ „ „ მარკოზისი 2715 (შენ. 2)
- ტროპარნი და კონდაქნი 3065
- „უძღვნი ძღვენსა სასოს ჩემსა...“ 2527:4
- შესხმანი 2916:18
- შესხმა ღმრთისმშობლისა 3191
- ძლისპირნი 2576

ასტრონომია-კოსმოგონია და
კალენდარული მასალა

- ასოთ სამღერელი 2570:9; 3189:5
- დანიელ წინასწარმეტყველი ასოთ სამღერელი და წიგნი სასიზმრო 3051
- დღენი თუშთანი კეთილნი და ბოროტნი 2570:11
- ეფუდი 2775:1
- ზედნადები წელიწადისა მოწვეწული-სა და მოწვეწადისა 2570:13
- კალანდრა თქმული ეზრა წინასწარმეტყველისა 2570:12
- კალენდარული ცნობები 2910:2
- მთვარის ანგარიში 3189:7
- მთოვარის მსრბოლობა 2789
- ნიშნი ძრვისა და ქუხილისა 2570:14
- საეკლესიო კალენდარი 2916:19
- საკვმატონი თუეთანი 2570:10
- სამთავრო 2570:1; 2629; 2747:7
- სამთვარიო და სიზმრის წიგნი 2865
- სიზმარში რაც ნახო 3189:6
- სინქრონული ფრაგმენტი 2803ბ:2
- ცნობაჲ ეამთა მზის ქცევისა 2570:15

ბუნებისმეტყველება

სქემა დროთა, ვითარებათა, ბალღამთა, ჰაერისათვის, ცეცხლისა, წიწისა და ფერთა და გემოთა 3175
 ჭაერისათვის, ცეცხლისა, წიწისა და წყალისა 2568:11

გეოგრაფია, მოგზაურობა

მდინარენი უდიდესნი, რომელნიმე 3040:3
 უწინარეს განყოფილებისა საქარ- საქართველოს ციხეები 3040:1
 თუშლოხსა არიან 3040:2 ს.-ს. ორბელიანი სამოგზაურო ჩანაწე-
 რენი, თეზიანნი და უთევეზონნი რები 2770:4

გრამატიკული ლიტერატურა
და ლექსიკონები

ანტონ I სიმეტნე ღრამმატიკისა 2580; რუსულ-ქართული ლექსიკონი 2649;
 2803ბ; 2859 2765
 ანტონ I ქართული გრამატიკა 2594; ს.-ს. ორბელიანი ნარევი ლექსიკონი
 2734; 2784; 2803ა სიტყვის კონიდან (ამოკრებილი) 2599
 გრამატიკული ფრაგმენტი 2803გ:1 „ სიტყვის კონა 2560; 2664;
 იტალიურ-თურქული ლექსიკონი 2880 2696; 2727; 2987
 Краткое начертание словосочинения ქართველიშვილი იოანე ქართული გრა-
 российского 2850:2 მათიკა 2585; 2850

ეთიკა და პედაგოგია

ადაპიტ დიკონი (კოსტანტინეპოლე- მარკოს ავრელიელი საყოფაქვევო ჰსჯა
 ლი) სამეფო ტომარი 2884:2; 3036 2885
 ბოსუეთი სიტყვა ბოსუეთისა 3054 რომელნიმე შესწავებანი დედაკაცთა-
 გაწვრთნა-ყრმათა 2767 თუს და ქორწინებისათუს 3033:4
 დავით მეფის ძე ათორმეტი წარწერი- სასწავლო წიგნი 2785:4
 ლებანი. მოცალეზა კაცთა შესაქცე- ფიზიკის სახელმძღვანელო, ფრაგმენ-
 ველად უქმთათუს 2582:2 ტი 3176ა
 თეატრო პოლიტიკა 3075 ღირსსასსოვარნი სიტყუანი 3033:2
 შეგონებები, ფრაგმენტი 2804გ

ილუსტრაციები

შვილთა მომაკვდინებელთა ცოდვათა ამსახველი ილუსტრაციები 2684:11

ისტორია

ალექსანდრე მაკედონელის ისტორია ანტონ I საქართველოს ისტორია 2518
 2888 ბაგრატიონი ვახტანგ საქართველოს.

ისტორია 2567

გვიღო დე კოლუმნი ტროადის დარღ-
ვევის ისტორია 2831

მილოტი აბატ *Всеобщая история*
2850:3

ყოვლად საზოგადო ისტორია 3076
ხრონოგრაფი 2913.

ისტორიის მასალა

ანდერძი დავით აღმაშენებელისა 3052
აღწერა რომელთამე შეხდომილთა სა-
ქმეთა 2515

აღწერა უჩინებულესთა ერთა ევრო-
პისათა 3033:1

გეოგრაფიული (ანოტირებული) და
ისტორიულ პირთა საძიებელი 3040
ვახუშტი ბატონიშვილი, გივი თუმანი-
შვილი საბარათაშვილოსა და სომხი-
თის აღწერა 3037

თბილისის ეკლესიათა აღწერა 3034

მამაკაცთა სახელები 2991 ივ

მეფენი და მთავარნი აფხაზეთ-იმერე-
თისანი 3040:5

მეფენი საქართველოდანი 3040:4

ნაპოლეონ ბონაპარტე ეპისტოლე პა-
პის პიოს VII-სადმი 2591:1

„ სინანულის ეპისტოლე 2591
პიოს მეშვიდე პასუხის-გება ნაპოლე-
ონ ბონაპარტესადმი 2591:2

საქართველოს კათალიკოსთა სია 2938
საქართველოს მეფეთა შთამომავლო-
ბის ხე 2939

საქართველოს მეფობა 2991ი

სხვადასხვა სასულიერო ხასიათის ამო-
ნაწერები 2991 ივ

ქალთა სახელები 2991 იდ

წერილების კონა 2603

ჯორჯაძე ბ. წერილი ეგზარხოსისადმი
2991 ივ

მხატვრული ლიტერატურა ეპოსი

აბრამიანი 2694:13

ალექსანდრიანი 2841

ამბავი პილატონ და ნათანელისა
2882:1

ამბავი ჭუმჯუმთ ხემწიფისა 2694:15

ანტონ კათალიკოსისა და ქეთევან დე-
დოფლის ბიოგრაფიები 3181

აპოვთეგმატა 2583

არჩილი გაბაასება თეიმურაზისა და
რუსთველისა 2663; 2676ა:13

ბაასი ხუთთა ფრინველთა ფილოსო-
ფოსთა და ხელმწიფის ძის რიფიმო-
ნისა ხელმწიფე ზაბისორის წინაშე
2777

ბაგრატიონი დ. ელისაბედნიანი 3192ა:1
ბარათაშვილი ნიკოლოზ ბედი ქართ-
ლისა 2517

ბარამიანი 3064:1

ბეჟანიანი 2589

ბრძენთა ბრძენი 2769

გაბაშვილი ზ. კატის ომი (კატა) 3189:3

გურამიშვილი დავით დავითიანი 2808

„ ქაცვია მწყემსი 2981:7

დუმბაძე იაკობ მოთხრობა და სიტყ-
ვისგება მცირე რამე შემოკლებით
უღთოსა მოპამედისა 2775:6

ერაჴმ როტერდამელი ხრისტეანე მკე-
დარი 2724

ზალუმჯანიანი 2778

თეიმურაზ I ანბანთქება წმინდანებზედ
2694:5

„ გაბაასება გაზაფხულისა და
შემოდგომისა 2775:7

„ იოსებ-ზილიხანიანი 2676ბ:1;
2694:17; 2775:2; 3064:8
(ანბავი უსუთ-ზილიხანისა)

„ ლეილ-მაჯნუნიანი 2676ბ:2;
2694:16; 2775:3; 3064:7

„ შამი-ფარვანიანი 2676ბ:5

- „ შვიდთა კრებათათვის 2676ა:11; 2694:6
- თეიმურაზ II სარკეთქმულთა 2676ა:1 ისტორია აბელარდ და ელოასისა 2521 ისტორია გულადს ვაჟკაცზედ ფრანცილ ვენციანზედ და მშვენიერს ხელმწიფის ქალ რენცივენაზედ 2520:2 კომაროვი მ. მილორდიანი 2883 ლოთი (მოთხრობა) 2520:7 მელის წიგნი 2966; 3064:2:9:10 (ცალკეული არაკები)
- მირიანი 2695:1; 3189:2
- მოთხრობა მამალ-ძმობილასი 2768
- მოსე ზონელი ამირან-დარეჯანიანი 2632
- მხატვრული ნაწარმოები (ფრაგმენტი) 2892; 3176გ, დ
- ორბელიანი ვახტანგ ამბავნი კელმწიფისა სრა-სასახლთა და ბაღჩა-ბაღთანნი 2770:3
- ორბელიანი ს.-ს. სიბრძნე სიცრუისა 2522; 2523; 2524; 2690; 3011; 3047 (Q—744); 3189:1
- რათიევი გაბრიელ მცირედი რაიმე მოთხრობა როსიისა 2910
- როსტომიანი (გალექსილი) 2714:2
- რუსთაველი შოთა ვეფხისტყაოსანი 2525; 2686; 2781; 2829; 3077
- რუსუდანიანი 2541
- საკაქი იოსებ (თბილელი) დიდმოურავიანი 2536დ
- „ ცხოვრება და მოქალაქობა ალექსი კაცისა ღთისა, ანლად შაირად გარდათარგმნული 2694:3
- საამიანი 2714:1
- სასწული მთავარმოწამისა წმიდისა გიორგისა (გალექსილი) 2694:2
- საყვარლის ტირილი 2520:5
- სულიერი თხრობანი (აპოთეგმატა) 2779
- სწავლანი სამეცნიერო (აპოთეგმატა) 2782
- სხვადასხვა თემაზე ამოღებული ტაეპები ვეფხისტყაოსნიდან და ფსალმუნნიდან 3064:4
- უბნობა შორის მწიგნობარისა და ყმაწვილისა 3033:3
- უდაბნო ალბანის მთისა, ანუ განსაცდელნი შემთხვეულებანი სტუარტის შთამომავლობათა 2678
- უთრუთიანი 2882:2
- ფირდოუსი შაჰნამე 2714
- ფრინველი 2520:6
- ქალ-ვაჟიანი 2786:2; 2881:1
- ქება და წამება წმინდისა მარინასი. (გალექსილი) 2570:5; 2694:4
- ქვარიანი დათუნა წმ. გიორგის წამება (გალექსილი) 2842
- ქილილა და დამანა 2650; 2726 (ბებუთაშვილისეული რედაქცია); 2887; 3177; 3183
- ყარამანიანი 2645 (ფრაგმენტი); 2840; 3192გ
- ჩარდავრიშინი 2695:2
- ჩახრუხაძე თამარიანი 2775:4
- ჩოლოყაშვილი ქაიხოსრო ომანიანი 2514; 3163
- ცხოვრება პეტერბურდისა ღარიბის ჩინოვნიკისათვის 2520:8
- ჯორჯაძე ბარბარე ზღაპარი უკვდავეთისა 2991ზ:1
- „ თაზო მომღერალი 2991 დ
- „ მაგალითი 2991ზ:2
- „ მარიამ 2991თ
- „ მოთხრობა 2991ზ:3
- „ ტიტია და ივანე 2991ე
- დრამა
- ელიზი ტრაგედია 3164
- შექსპირი რომეო და ჯულიეტა 2677
- ჯორჯაძე ბარბარე სარკით მოტყუება 2991ვ
- ლირიკა
- აკიმოვი იოვანე „ჩემთვის მზეთა მზე...“ 2519:37
- „ ჰოი სასტიკო საყვარელო...“ 2519:38

- არჩილ მეფე ანბანთქება, „არსი ყოველთა დამაარსი“ 2770:1
- „ ანბანთქება, „ასულა ასულა მჭკრეტელნი დასულა...“ 2663 (შენ. 4)
- „ სამიჯნურო ლექსი აქა იქ ნათქვამი, „გნახე ედემს აღვა რგული...“ 2663 (მინაწ. 1)
- ანდრონიკაშვილი ქაიხოსრო მიჯნურთა ბადე 2634:18: 2776
- ანდრონიკოვი ე. კ. ბ. ჯორჯაძისას, „ბადრო მზეო...“ 2991ა:7
- ბაგრატიონი დავით „გამიფრინდა სიხარულის ფრინველი...“ 2531:9
- „ „რა შევიქენ სოფლისაგან ესრეთ მცირედ განწირული...“ 2531:20
- ბაგრატიონი დიმიტრი ანბანთქება 2806:1
- ბარათაშვილი ზაალ „ბულბული მწუხარეობს“ 2520:3
- „ „ჰე მნათობო, გვეედრები“ 2991ა:2
- ბარათაშვილი ნიკოლოზ „არ უკიჟინო სატრფოო“ 2516:17
- „ „აღმოჰხდა მნათი“ 2516:16
- „ „ბულბული ვარღზედ“ 2516:1; 2701:1
- „ ვჰპოვე ტაძარი 2516:18
- „ თვალის ჭიქის ასულს ეკატერინას 2516:7
- „ კნიაზ ბარათაევის აზარფეშაზედ 2516:25
- „ მერანი 2516:23
- „ მიყვარს თვალები 2516:19
- „ ნაპოლონ 2516:9; 2701:7
- „ „რად მრისხანებ ჩემო ბედის ვარსკვლავო“ 2531:29
- „ „რად ჰყვედრი კაცსა“ 2516:22
- „ „სატრფოვ მახსოვს“ 2516:13
- „ საფლავი მეფის ირაკლისა 2516:24
- „ საყურე 2516:10; 2701:10
- ბარათაშვილი ნიკოლოზ სულო ბოროტო 2516:26; 2531:54
- „ სული ობოლი 2516:12
- „ სუმბული და მწირი 2516:20
- „ ფიქრნი მტკვრის პირას 2516:5; 2701:6
- „ ქეთევან 2516:2; 2701:2
- „ ლამე ყაბახზედ 2701:4
- „ შემოღამება მთაწმინდაზე 2516:3; 2701:5
- „ შენნი დალაღნი 2516:21
- „ ჩემი ლოცვა 2516:14
- „ ჩემო მეგობარო 2516:15
- „ ჩემს ვარსკვლავს 2516:8; 2701:8
- „ ჩონგურს 2516:6; 2701:9
- „ ჩჩვილი 2516:11; 2701:11
- „ „ძია გ...სთან...“ 2701:3
- „ ემა იღუმალი 2516:4
- ბარათოვი ზაალ გოსტაშაბისშვილო „შენცა ნახვამდის ვით გასძლებს გული...“ 2531:57
- ბუბუთოვი ღვთისწყალობა „მოვედ ვარსკვლავთა“ 2519:6
- „ მუხამბაზი, „გული ყოველთვის მიძგერს...“ 2519:27; 2531:27
- „ მუხამბაზი, „გული შენსკენ მოფრინავს...“ 2533:7
- გაბაშვილი ბესიკ „მე შენი მგონე ჭირს შემკონე...“ 2531:24
- „ „მიწურვილობდა ზამთრისაჟამი...“ 2806:3
- „ „რა გული დავაგე“ 2519:21
- „ „შაენი შაშენი შავს გალიას შემსხდარნი...“ 2519:20; 3192ა:5
- „ „ხმა სირინოზ...“ 2519:19
- გერმანოვიშვილი ბარამ „ნუ მწვავ მინჯურო...“ 2519:7
- გურამიშვილი დავით კაცისა და საწუთროსაგან ცილობა და ბჭობა და ერთმანერთის ძვირობა.

- ხსენება, „ჰაი, ჰაი ეს საწუ-
თრო რას სტყუის და რას
უპირობს...“ 3064:5
- გურამიშვილი დავით „სიტყვა ესე ღვთი-
სა“ 2534; 2536:ბ
- „ ხარების დღის ქება და შეს-
ხმა ყოვლად წმიდისა მა-
რიამისა 3064:6
- დავითი (მუხრანის) „ბედმან ჩემმან
მომცა ეზღენ ჭირები...“ 2519:36
- დავით რექტორი მუხამბაზი, „ცე მოყ-
ვარეო. ზილფ ნარეო, ნარინჯო გუ-
ლო...“ 2519:57; 2531:28
- ენდრონიკოვი ფ. კნეინა ბ. ჯორჯაძი-
სას, „ქარტამან შენმან სალბუნა...“
2991ა:4
- ერისთავი გიორგი „ახ, ივერნო, ისმი-
ნეთ...“ 2533:14
- „ ე... „ამაოდ მიკვრეტ... გუ-
ლი ჩემი აღარა არს მტრფო-
ბი...“ 2677 (ძინაწ. 2)
- „ ე... წ... „ჰეი, მშვენიერო,
რად მიფრინავ უცხო მხა-
რეს...“ 2677 (შენ. 3)
- „ სიმონ მაჩაბელთან, „გახ-
სოვს რომ ძმაო...“ 2677
(შენ. 2 ბ)
- ერისთავი ელიზბარ „ვაი, ესე დრო-
ნი...“ 2519:16
- „ ვემონე მასა, ვბედავ ტქმა-
სა...“ 2519:17
- ერისთავი რაფიელ „ერთხელ ველტო-
დი...“ 2531:59
- ვახტანგ VI ანბანთქება: „არა ბრძანებ
გიორგ დედავ...“ 2694:11
- „ ანბანთქება, „ასრე არის ამ-
გებელი, ამგებელსა აქ აქებ-
დეს...“ 2694:8
- „ „კვლავ მიხმეს ისევ ისპა-
ანს...“ 2650 (შენ. 2); 2726
(შენ. 2)
- „ „მეც მივყევ სპარსთა ზღა-
პარსა თარგმანებისა მგება-
რთა...“ 2650 (შენ. 1ა)
- „ ჩახრინაული, „ჯუფთა არს
- არვის, ეთქვა არვის...“
2694:10
- ვახტანგ VI „წუთის სოფლისა სურვილი
უგუნურება მგონია...“ 2726
(შენ. 1)
- ვახტანგ ბატონი „შეყრილან ერთათ
მკრთოლვარენი“ 2519:18
- თეიმურაზ I „ადამ ვახსენოთ პირვე-
ლად, თვით ღმერთმან შექმნა რო-
მელი...“ 2676ა:12; 2806:8
- „ ანბანთქება, „ანო ალვისა,
ბანო ბროლ-ვარდი...“ 2694:
7
- „ ანბანთქება, „ასახვენ ჩემნი
ბაგენი...“ 2806:7
- „ გრემის სასახლეზე 2694:9
- „ ენა მწარე, ენა ტკბილი, ენა
მოკლე, ენა გრძელი...“
3011 (მინაწ.)
- „ ვარდ-ბულბულიანი 2676ბ:3;
3064:3
- „ ქება და წამება ქეთევან დე-
დოფლისა შაჰაბაზისაგან
2694:1
- „ შედარება გაზაფხულისა და
შემოდგომისა 2676ბ:4
- თეიმურაზ II ანბანთქება (ამოცანად
ნათქვამი), „არის რამ უც-
ხოთ საცნობელი...“ 2676ა:4
- „ ანბანთქება (ამოცანად ნათ-
ქვამი), „აღძრათ სიტყვა სა-
ცნობელი...“ 2676ა:5
- „ ანბანთქება, „აღმეძრა ბაგე
გულის ნადებით...“ 2676ა:3
- „ ბიჟინას სიკვილიზე: „ვითა
ვსთქვენთ ძნელად სათქმელ-
ნი, აწ თქვენთან ჩემის პირი-
თა...“ 2676:6
- „ მეფისა სიბრძნით ნაშრომმა
უსიტყვ ყენა...“ 2676ა:1
(შენ. 1)
- „ ქება სრისა 2694:12
- „ ყუმარზედ ზმა ლექსად
თქმული (გაჩაფისა, ქადრა-
კისა, ნარდისა), „ამისგან ჯა-

- ფას ბევრს ვნახავ, ვინ მზესა დაედარების...“ 2676ა:2
- თუმანიშვილი გიორგი ახალ აღნავგოს სულისა ხმაზედ 2531:13
- „ბროლის მკერდმან შუქით აავსო ის არე...“ 2531:11
- „ბულბულს მხვდა გულსა ლხენანი...“ 2519:23; 2531:34
- „დავკარგე ფერთა მდიდრათ შემეკული...“ 2519:31
- „დახე მაისს, ბულბულო...“ 2519:33
- „დილით თვალთა-მხილველი...“ 2519:62; 2531:21
- „ეშყისა ზღვასა...“ 2519:28; 2519:46; 2531:25; 3192ბ:8
- „ეჰა, მნათობო...“ 2519:67; 2593:2
- „ეჰა, ყოვლად სატრფოვ...“ 2531:45
- „ვარდი არა გათავდეს...“ 2519:35
- „ვარდო ამაყო“ 2519:2
- „ვით შეამყო ველნი...“ 2519:34
- „გფუცავ კრონოსი დიდა...“ 2519:32; 2519:56
- „შე, საყვარელო...“ 2519:30
- კ. ბარ. ჯორჯაძისას, „უცხო კალმითა განგვინათლე...“ 2991ა:6
- „მუშტარის გაფი, „ვბჭობ სიყვარულით...“ 2519:54; 2531:39
- „მუხთალმან ამა სოფელმან...“ 2519:63; 2531:19
- „სრალს უცხო საშვებული...“ 2519:25
- „უღობელო დიანავ 2519:22; 2519:44
- „წალკოტს ყვავილნი შვებასა“ 2531:35
- „კმატკბილი ჩადონი ჰსტირს ცრემლით მკმუნვარედ...“ 2593:1
- თუმანიშვილი გიორგი „შ უამნო, ყოფილნო, ტკბილად...“ 2519:29; 2531:17
- „შოი, ვითარ მწველად...“ 2519:5
- თუმანიშვილი დავით ბულბული ნახეთ 2519:4
- „ტრფიალთა ქველი 2519:13
- „ზე უწყალო მარეხო“ 2519:3
- თუმანიშვილი დიმიტრი ანბანთქება, „აწ, ასპიროხს ასფადელობს. ნიდაგ ყმდების, ყვავილდების...“ 2536ა:3
- „მზე მემთხვია, დისკო გარე მოველო...“ 2519:12
- „პირ-ზანბახი, ლაწვი ვარდი...“ 2519:15
- იმამყულიხანი დავით (მეფე) ანბანთქება, „აღამ ბრძანების განგებულებით დაბადა ევა, ვინ ზმნა...“ 2676ა:8
- იოლჩი იოლანი „ახ წვიმავ, წვიმავ, არ დამსველო...“ 2531:41
- კირვალიძე გიორგი „ცრემლით მტირალი ბულბული...“ 2531:52
- ლარაძე იოანე „ქებად ქებადთა მჭედთა თავის არა ბრძნად...“ 2588
- ლექსები უავტორო: „აბა ჩემო მოურავო მაიწყე...“ 2663 (მინაწ. 3)
- „ამ უამათ შენ ქშვენის ქება...“ 2519:64
- „ამ წიგნის აღწერისათვის...“ 2910:21
- [ანბანთქება]. „აფროდიტად ბადრებს გავსითა...“ 2536ა:2
- „ანბანთქება, „ალცავსტირდე, ალცავსდულდე...“ 2806:4
- [ანბანთქება]. „ჯდომა ჯიქურად ჯართადმი...“ 2536ა:1
- „არ შობილა შენებრივ...“ 2532:9

- ლექსები უავტორო „ასპიროზო, მოვე-
მარგე...“ 2531:58
- „აწ მოვსთქვამ შენსა ქება-
სა...“ 2533:9
- „აწ სოფელს მყოფსა, ამ სა-
მყოფსა...“ 2910:12
- „ახ ივანგულ, ივანგულ...“
2519:1
- „ბადრი საჩენი მივეცემი
ნეტარებასა...“ 2532:8
- „ბაიათი. „ეშხით შე ვარ, ის
არა...“ 2531:30
- „ბებურისშვილს ღმერთმან
აწმაროს პაპუა სამართლია-
ნი...“ 2829 (ანდ. 2)
- „ბევრი გასჭრეს მუცელზე-
და...“ 2786:1
- „განვკრთი. როს ვნახე წალ-
კოტ მსხდომარე...“ 2531:16
- „განვშორდი საყვარელს...“
2531:44
- „განშორდა იგი მზე, ვარ-
დაშთენილი...“ 2531:6
- „გპოვე ჩემად სასურვე-
ლად...“ 2531:53; 3192ბ:9
- „დავკარგე ფერითა. დიდ-
რათ შემკული...“ 2519:58
- „დამწყები აწლა შაირსიტ-
ყვაობისა...“ 2806:10
- „დივანი, „შეჩვენდა დღენი
მავნენი...“ 2533:21
- „დილ დირ ჩირს ჯმა. „ზეს-
თა მზეო მალრიბთ მზეო...“
2910:9
- „ეპიტაფია იოანე ავალიშვი-
ლის საფლავზე... 2684 (მი-
ნაწ. 7)
- „ეპიტაფია, „მაყრია მტვერი
ნაცარი...“ 2981:5
- „ვაი, რა დავკარგე ძვირფა-
სი ლალი...“ 3192ბ:11
- „ვანდე შენებრ მოყუასს...“
2802:7
- „ვარდო. რად ხარ თავდახ-
რილი...“ 2519:69; 2526:3
- „ვარდსა, ყვავილთა ხელ-
- მწიფეს...“ 2883 (მინაწ. 2)
- ლექსები უავტორო „ვარდსა შუშნის
სიწითლე...“ 2677 (შენ. 2კ)
- „ვინ სჭვრეტამს მის შავ
თვალეზსა...“ 2532:1
- „...ვიხილე ქარტა, ვისაგან
ვისაგან...“ 2533:18
- „ვიხილეთ წალკოტ ვარ-
დია...“ 2533:4
- „В час разлики пастушок...“
3064 (მინაწ. 2)
- „ზაფხულის დილა, გრილის
ჰაერით...“ 2520:4
- „თეკლისი, „ღღე და ღამე მი-
წყევ...“ 2910:16
- „თეკლისი, „მოი მტილო...“
2910:4
- „თეკლისი, „სევდის ბალსა
შეველ ნახვად ყვავილთა...“
2910:5
- „თეკლისი, „ჰე მნათობო, შე-
ნგან ესრეთ ვნებული...“
2910:8
- „თეკლისი, „ჰეა მწუხარებთ
შორით მომთქმელსა...“
2910:6
- „თურქული ლექსები 2519:70-
161; 2532:5; 2533:6
- „იამბიკო, „სადა მიდრკა მზე,
მნათობი ივერიისა...“ 2802:3
- „კაცსა მიხვდეს საწადე-
ლი...“ 2829 (ანდ. 4)
- „კეკელო კეკლუცის ჯმა, „მა-
შვრალი გზისა სვლისაგან...“
2910:11
- „კეკლუც ხელმწიფა ვიხი-
ლე...“ 2531:56
- „ლექსების კრებული 2532;
2533; 2536:გ; 3192:ბ
- „ლუარსაბ დიდო, სისხლს
სარდიონე ტოპაზე...“ 2806:
5
- „მართლად ბაფა არა აქეთ...“
2532:4
- „მარიამ მაგდალინელზე 2694:
14

ლექსები უავტორო „მას ბაღს მივმართე „გულსედიანი...“ 2533:26	ლექსები უავტორო მუხამბაზი; „რის- ხვა დაშალე მწველო...“ 2533:22
„მას მნათობსა შევწებთა...“ 2536:4	„მუხამბაზი. „სინაზით შე- ნით...“ 2533:20
„მაშინ ვიგრძენ მეყსეუ- ლად...“ 2519:43	„მუხამბაზი, „ფარვანისებრ გარს ვლი შენთან...“ 2910: 15
„მე არა ვარ თავმობრილი...“ 2531:38	„მუხამბაზი, „ცოცხალს მო- მისწარ...“ 2533:19; 2538:19
„მე ერთს სიტყვას მოგახსე- ნებთ...“ 3192:2	„მფარავს ღრუბელი, ვეჭ- ლევი ბნელსა...“ 2526:2
„მე ვარ ტრფიალი შენის ხილვისა...“ 3192ბ:10	„მციროთ. სენის ეგზომ ში- ში...“ 2885 (მინაწ. 3)
„მე მონათ შევქმნილვარ...“ 2531:43	„მკვირთალებს ყელს რიდე- ვლებულსა...“ 2802:4
„მერცხალმა სთქვა: მინდა ფსთქვა...“ 3189 (მინაწ. 3)	„მხილველი მისი ნატრობს მარად მასთან ხლებასა...“ 2533:25
„მეტრფოდა მარად სულუ- და...“ 2519:48	„მხილველნი ამა წიგნისა...“ 2883 (მინაწ. 1)
„მეფეს... მიერ ეკკლესია ვადიდე...“ 2677 (შენ. 2დ)	„მხოლოთ საწუტე(!) ვერ მამკლა...“ 2519:49
„მეც ვისურვებ მართობა- სა...“ (ფრაგმენტი) 2690 (მი- ნაწ. 1, 2)	„ნარნარო. როს განახამ აკო- კრებულსა...“ 2519:41
„მიჯნურთაგან რა გსურს. წუთისოფელო...“ 2519:45	„ნეტარ მის ბედსა. ვინც შენს არეს...“ 2531:22
„მნათობი. ესებრ შენზედ მსახავი...“ 2519:42	„ოსმალოს ილაის ხმაზედ, „ამ უამად შენ გშევენის ქე- ბა...“ 2533:16
„მოსულვარ. შავდივარ...“ 2829 (ანდ. 1)	„...ოხჭრით კეკლუტის ხსო- ვნა...“ 2533:15
მუხამბაზი. „აწ ვის ვამგზავ- სო...“ 2910:13	„...ოხვრით. კმუნვით განვატა- რე დღენი...“ 2531:51
„მუხამბაზი. „ბადრი საჩინო მივეცემი ნეტარებასა...“ 2533:11	„პირ მანგსა ჰშევენის ხალ- ნი...“ 2910:17
„მუხამბაზი: „ვაი შენ ტფი- ლის ქალაქო...“ 2533:17	„პირსა ბადრსა გშევენის ლა- წვთა ხალობა...“ 2910:19
„მუხამბაზი. „ვიწყლი(!) სუ- რგილით ვარდის ქილვითა...“ 2910:14	„რა აქლემი ცასა ზომდეს, ზაქმა სიბრძნე იჩინოსა...“ 2776 (შენ. 4)
„მუხამბაზი, „მზემან ნარნარი სხივით კამარა...“ 2533:23	„რა ვქნა, ტყვე შევქმნილ- ვარ...“ 2532:10
„მუხამბაზი, „ნარგიზს ვეა- ხელ...“ 2533:24	„რა საქმე არა ჰქონდა...“ 2694 (მინაწ. 2)
„მუხამბაზი. „რა სოფელში გაიზარდე...“ 2533:8	

ლექსები	„რაბამც განვიდე, სოფე-ლო...“ 2519:40	„ძველი ქართული ლექსები 3192ა
	„რამეთუ გცოდე უფალო, ვითხოვ შემინდეო...“ 3064:6 (შენ. 1)	„წავიკითხე წიგნი ესე, არ ძალმიძს სრულად ქებანი...“ 2883 (მინაწ. 31)
	„სადა არს ერთგულება...“ 2533:5	ლექსები უავტორო „წალკოტი ვერ გჯობს...“ 2519:55
	„სადა უნდა გპოვო, გაზაფხულის ყვავილო...“ 2520:1	„ხედავთ ვით ეამსა სოფელმან...“ 2519:59
	„სევედისა ნისლი მედება გარე...“ 2536გ:2	„ჟმა მოგვესმა წერტილითგან...“ 2775:5
	სომხური ლექსი, „ამენ მეკ მტიკტალოვ...“ 2519:39	„ჰე, საყვარელო, შენის გონებით...“ 2910:18
	„სულო მაცდურო, რათ მომეგლინე...“ 2531:8	„ჰე სოფელო, შე მაცდურო...“ 2531:40
	„სჯობს სიყვარულით...“ 2532:7; 2533:10	„ჰოი მუხთალო სოფელო...“ 2531:31
	„უვაცის ხელით გაზდილი...“ 2883 (მინაწ. 3)	„ჰოი სატრფო, ხსოვნა შენი...“ 2532:3; 2533:2
	„...უმენობა მასურნეს...“ 2533:1	მამუჩოვი იოანე (მღვდელი მამუჩაშვილი) ანბანთქება, „ღვიძრა გონება მე ბილწმან, ცოდვისთვის ვიწყო გოდება...“ 2981:3
	„ფილასოფოსთ უწერიათ, სწორე არის მათი მცნება...“ 2798 (მინაწ. 1)	„მამაო ჩვენო, ყოვლის გამჩენო...“ 2981:6
	„ქალო, კეკლუტო, გიხდება...“ 2523 (მინაწ.)	„პირველგანვე შენ იყავ, ყოველ შემქმნელო არსადა...“ 2981:1
	„ქართველთა ძეთა გულად მხნეთა...“ 2910:20	„როგორ წავსდგე სამართალში, ოდეს შეიყაროს ჯარი...“ 2981:4
	ქაფარ ბარუხათის ჟმა, „დისკო მზისგან საჩენად...“ 2910:10	„ჰე ღმერთო, გმადლობ, რომელი ხარ ყოვლისა გამომზრდელი...“ 2981:2
	„ქონებისა ხარ საუნჯე...“ 2806:9	მელიქოვი იოსებ (ნაცვალოვი). „ბუნდოვანს გულს შენ აღმოჩნდი დარადა...“ 2519:61; 2531:10
	ღვთისმშობლის ნანა, „მოისვენე, მოისვენე, შვილო ჩემო, საყვარელო...“ 2592	„გამიხმა რა სიხარულის წალკოტი...“ 2519:10
	„ყვავილად, ხელმწიფავ, აღმოჩენილო...“ 2519:66	„თავი ჩემი თვით მოგანდე შენ...“ 3192ბ:4
	„შენკენ ვრბი ჰკუთით, ცნობითა...“ 2533:12	„მოველ სიკვდილო...“ 2519:9
	„ჩვეულებრივად უსტვენს და უსტვენს...“ 2536გ:1	„მომეგლინა საყვარლისგან კიდება...“ 2519:14
	„ცეცხლი მოედოს, ვინც რომ ენდოს ლამაზსა ქალსა...“ 3192ბ:1	

- მესროფელაშვილი „მეფე ირაკლის კახთა ბატონისა...“ 2881:2
- მუხრანბატონიშვილი გრიგოლ „ბედმა მამცა შვება...“ 2519:11
- მუხრანცი თეიმურაზ „საწუთროს ეტლის ბრუნვავ...“ 2519:26
- წაცვალოვი იოსებ იხ. მელიქოვი იოსებ ონიკოვი სოლომონ „თალხად მოსილსა, შემოსილსა, ეტრფოდი მარად...“ 2531:26
- ონოფრე ბოდბელი ანბანთქება, „არ ბალში გამცენ დღე ესე...“ 2676ა:10
- „ ბიჟინას სიკვდილზე, „როს მოკვდა თქვენი ბიჟინა, შეექმნა ეტლი წყეული...“ 2676ა:7
- ორბელიანი გრიგოლ ლოთური მუხამბაზი. „გინდ მეძინოს, მაინც სულში მიზინარ...“ 2531:42
- „ ნ... „ცე საყვარლო, ვის მიერ ძვირფას მიჩნს კვალად სიცოცხლე...“ 2677 (შენ. 2)
- ორბელიანი დავით კოკობო ვარდო 2532:2; 2533:3
- ორბელიანი ვახტანგ ანბანთქებანი 2806:2
- „ იმელი 2535
- ორბელიანი ს.-ს. „ვიყავ ვითარ და მჯობდა ვერად, ვიქმენ ბერად, ვემსგზასე ვერად...“ 2951:2 (შენ. 7)
- რამაძე სოლომონ მის მალალ ღირსებას მღუდელ მონაზონს შაჰა იონას 2700 (შენ. 2ბ)
- რატიევი გაბრიელ „ჰე მოყვასნო ნუ დამგმობ“ 2910:3
- რუსთველი ნიკოლოზ ანბანთქება, „ოვსნი, ჰაფხაზნი, ჯიქ-ჟადლეუბი; ხედავ ჰარდალელო...“ 2676ა:9
- რჩეულიშვილი გრიგოლ „ახ, მთვარევი მთვარევი...“ 2531:7
- ტაბიძე სვიმონ „ივერიის ნორჩსა კაზს...“ 2700 (შენ. 2ა)
- ფერშანგოვი ჰუმის გუშა, „ქეკლუცთ ხლება მიჭირს...“ 2531:46
- ფურცელაძე ანტონ „როგორც კაცი ვერ იწყნარებს ქალსა ჰკვიანსა...“ 2677 (მინაწ. 1)
- ქობულოვი თამაზ „გონება შმაგობს ხელად...“ 2519:51
- ქობულოვი ოთარ „გული ოხრამს და გეტრვის შენ...“ 2519:60; 3192ბ:2
- ყორღანოვი გარსევან „ახ, მალალო, მალალო. რაც შენ ჩემგან წახველი...“ 2532:6; 3192ბ:7
- ყორღანოვი მოხესა „ესე წიგნი აღრე არის საკითხავი სპარსელთაგან, თარგმანული ქართველთავე მეფის ვახტანგისაგან...“ 3064:1 (ანდ.)
- „ „ესე წიგნი სტეფანასი, გვარად არის მამულოვი...“ 3064 (მინაწ. 1)
- ჭავჭავაძე ალექსანდრე „ბალახშ ბეზეკმა ბავით სიტყვა...“ 2802:5
- „ „ვაჲ სოფელსა ამას და მისთა მდგმურთა...“ 2802:2
- „ ვარდი და ბულბული, „ვარდო რათ ხარ თავდახრილი...“ 2531:37
- „ „თავსა უფლად ნუვინ ჰგონებთ...“ 2531:12
- „ მაისის ვარდმან 2519:53
- „ „მოველ წალკოტს სანუგეშოთ...“ 2519:68; 2531:36; 3192ბ:3
- „ მუშტაზადის ხმა, „უგვანთა ტრფობა...“ 2531:48
- „ „მშვენირთა ხელმწიფავ“ 2519:47; 2531:50
- „ „უამნი რბიან, შენცა მეღტვი“ 2519:50; 2531:15; 3192ბ:6
- „ „როს არშიყი საყვარლისასა ხილვასა ეშურებოდეს...“ 2531:18
- „ „სიყვარულსა შეუპყრივარ აწ შენსა...“ 2802:9
- „ „ქენებით ვჰმოვანებ(!)“ 2802:6
- „ „შენგან არს გული“ 2519:8; 2531:14; 2533:13

	„შეწინებანო სახილვოდ სა- სურველო...“ 2802:8	„	„დამწვარ დადაგულმან მიე- მართე მზესა...“ 2991ა:10
	„	„	„დაო მაშო, „ბევრი ვიცელ- ქეთ მე და შენ...“ 2991ა:1
ქავკავაძე	„	ჯორჯაძე	ბარბარე დედა შვილს, „დღეს შემისრულდი...“ 2991ა:ლბ
ქავკავაძე	ილია „გახსოვს ტურფავ...“ 2531:55	„	დედა შვილს, „ნორჩო ჭაბუ- კო...“ 2991ა:11გ
„	მძინარე ქალი, „მე შენ და- გყურებ მშვიდ მძინარესა...“ 2531:5	„	დ. ყი... „გულის საკუდავად უნდა...“ 2991ა:9ე
„	ქართველ სტუდენტების სი- მღერა. „დღემ რომ შვილი გაზარდოს...“ 2531:1	„	ერთმა ქალმა დამაწვინა, „ნათელი ღღის შეღამება...“ 2991ა:იშ
„	„ჩემო მკვლელო! ვიცი, ვი- ცი...“ 2531:4	„	ერთმა ყმაწვილმა დამაწე- რინა. „რა დავნატრი, ჩემო პალტო...“ 2991ა:კა
„	ჩ. სას, „უცხო სთემის ყა- რიბ მთქმელსა...“ 2531:3	„	ზალიკოს, „გეტყვი შენი სი- ყუარული...“ 2991ა:ივ
„	ჩ...სასს, „სატრფოვ, ხში- რად ლაღი ფიქრი...“ 3531:2	„	ზოგიერთ კაცებს, „გულ- მტკივნეულად ჰქადაგებთ...“ 2991ა:9გ
ჯორჯაძე	ბარბარე „ალავერდის დღეო- ბაზედ განვლილო დღეო...“ 2991ა:დ	„	თავად ნ. ბარათაშვილზედ. „შენმავე ჩანგმა ეს ციურო ჩანგი მოგფინა...“ 2991ა:11ე
„	არაგვი, „ყვირის და მორბის არაგვი...“ 2991ა:კგ	„	თევდორეს საჩივარი, „დავი- ბადე, სიღარიბე თან დამ- ყვა...“ 2991ა:მე
„	ა. წ., „ერთი მერცხლის შე- მოფრენით...“ 2991ა:9ბ	„	ი... „ვინც კერპებს ჰსცემს თაყუანს...“ 2991ა:ლვ
„	ა. წ. ს. „პოეტო ჰსცნი ამ ჩემს გულზედა“ 2991ა:კვ	„	იანოვსკის, „წელთა გიპყრია უფასო...“ 2991ა:8
„	„ბალკონის სვეტზედ დაბ- მული“ 2991ა:9დ	„	იას,... „იავ სურნელო, მშვე- ნიერო...“ 2991ა:გ
„	გაზაფხული, „გაზაფხულია მშუშნიერი...“ 2991ა:11ა	„	„იმ ჩემ სამშობლოს მხარე- ზედ...“ 2991ა:ლა
„	გამომძიებელს, „შენ ეგ კა- ლამი...“ 2991ა:ლზ	„	ინწობა, „ვიჭექე მკმუნჯ- რე...“ 2991ა:ე
„	გაქსუებულ პირს, „ნუ გი- ხარიან ჩემი ტანჯვა...“ 2991ა:კ	„	ის... „მშვენიერს თვალტ- ნადსა...“ 2991ა:ლმ
„	გრემის ნაქალაქევი, „რა შა- ვი ნისლი...“ 2991ა:ზ	„	„კაცთ რათ გგონიათ...“ 2991იბ:3
„	გული, „გული არი ჰსწო- რეთ მეფე კაცისა“ 2991ა:ლდ	„	კაცი, „კაცია მეფე ქუჭყნი- სა...“ 2991ა:მდ
„	გულისადმი, „გულო, რას ღელავ...“ 2991ა:3	„	კ. კა. ჩ., „მეფე ხარ მით- ხარ. შენ სიტურფისა...“ 2991ა:ლწ
„	„დავჰხარი აკაის კალამს...“ 2991ა:9ზ		

- „ კნეიენა ლ., „მსურს ვაგრ-
დნობინო, განემზადოს ამა
კალამსა...“ 2991ა:ც
- „ კ. ნ. ჩ. „როგორც თულად
სიტურფითა...“ 2991ა:კდ
- ჯორჯაძე ბარბარე კ. პოემაზედ, „ნაწერ-
ნი ესე გულს კაცისას აგრჟ-
ნობინებენ...“ 2991ა:იგ
- „ ლანჭორანი, „ქუჭყენები ესე
სხუა და სხუა...“ 2991ა:9ვ
- „ ლეილას, „ავერ მერცხალი
დაცელქობს...“ 2991ა:იე
- „ ლოცვა ჩემი წინაშე მღუ-
თისმშობლისა, „გულმხუ-
რვალეებით. ცრემლმჩქეფა-
რე...“ 2991ა:კჭ
- „ მადლობის შესხმა რედაქ-
ტორთან, „გამზგავსებ
ბრძენსა, სოლომონს მძლე-
სა...“ 2991ა:იზ
- „ მარია, მ. ჩ. ს., „ეგ თვალე-
ბი ცეცხლის ბურჯღლებს...“
2991ა:კზ
- „ „მაშინ მოვიდა ქე მღუთი-
სა...“ 2991ა:9ა
- „ მთივლური, „ქართუშლის
ღედა თვს ყრმასა...“ 2991ა:იდ
- „ მოლაღურს, „ტკბილად უს-
ტვენ მოლაღურო...“ 2991ა:
მბ
- „ მოსამართლეს, „ვინ არ იცის
გამოცანა...“ 2991ა:მგ
- „ მოჩვენება, „ფიქრით განვს-
ქვრეტდი...“ 2991ა:3
- „ ნ..., „ჭაბუკი და ჯერეთ ნო-
რჩი...“ 2991ა:ლთ
- „ „ორი კაცი თურმე ჩხუ-
ბობს...“ 2991ა:11ბ
- „ პასუხი მევე დამაწერინა,
„მე რათ შემდღური, მას და-
ემდღურე...“ 2991ა:ით
- „ ს..., „მიკვირს გულში რათ
ჩაგეჭრათ...“ 2991ა:მა
- „ საქართუშლო, „საქართუშ-
ლო კეკლუც ქალს ჰგავს...“
2991ა:9შ
- „ საქარზედ დაუწერე ერთ
ქალს. „ბრძანებ, ვითომ ვა-
რდსა ვპვევარ...“ 2991ა:იზ
- „ ს. ჯ. საბუეს, „ჰსჯობს, რომ
გაშლიდე იმ მწვანეზედ...“
2991ა:ი
- „ ტ..., „ტურფა ქმნილებავე;
მწუწნიერო...“ 2991ა:კბ
- „ უძღვნი დროებას; ღმერთო
ძლიერო...“ 2991ა:კთ
- „ შაქროზედ, „ნანი ნანა ნანი-
ნა...“ 2991ა:11ვ
- „ „ჩამძინებოდა და სიზმარში
რა მომეზმანა...“ 2991ა:ბ1
- „ ჩემი ნატვრა, „რაც ვინატრო
რომ ასრულდეს...“ 2991ა:
11ღ
- „ ჩემს დას ანნა ჭავჭავაძისა-
ზედ, „წუთისოფლისვან...“
2991ა:ლფ
- „ ჩემს მეუღლეს, „მუხლმოდ-
რეკილი შენ საფლავზედ...“
2991ა:9თ
- „ ჩემს პაწაწა მანანას, „რა შე-
მოვპხედავ შენსა ნორჩო-
ბას...“ 2991ა:თ
- „ „ჩვენებური სულია...“
2991ა:თ
- „ ცისკარზედ მიმავალი, „ზამთ-
რის ღამესა ბნელს წყუდი-
აღში...“ 2991ა:კე
- „ ძმაო რაფიელ, „ჰხედავ
ცვლას ჟამთა...“ 2991ა:თა
- „ ჭორის ბოხჩა, „ვინც ვერ
მიცნობთ...“ 2991ა:ლ
- „ ხარბ პირს, „მთლათ კავკა-
სიის ტინი კლდენი...“ 2991
ა:მ
- „ „ჯერ პირჯვარი დაიწერე...“
2991ა:ბ

ლიტერატურათმცოდნეობა

ვახტანგ VI თარგმანი ვეფხისტყაოსნი-
სა 252ბ:1

სლავი ხალხების (ჩეხები, სერბები, ბულგარები) XVII—XIX სს. ზოგი მოღვაწის შემოქმედების დახასიათება 3176ბ

ჭორჭაძე ბარბარე ვეფხისტყაოსნის შესახებ 2991ბ, გ

პალეოგრაფია

ასომთავრული და ნუსხური წერის, ბეჭდების და ხელმოწერის პირები 3178

თხზული წერის ნიმუშები 3179

სამართალი

ვახტანგ VI სამართლის წიგნთა კრებული 2565; 2691; 2771; 2807; 3066

პაპუწისშვილი-ქსიფილინოსი იოანე სისხლის ნათესაობისათვის 2797

სამკურნალო წიგნები

კარაბადინი 2682; 2889; 2957; 2958

ტექნიკა

ტელეფონი, მიკროფონი, ფონოგრაფი 3176ე

ფოლკლორი

„აბესალომ და ეთერი ღმერთმა შეყარა ერთფერი“ 2663 (მინაწ.)

გამოცანები 2883 (შენ. 1—31)

ლექსები დასაწერი ქისაზედ, საულვაზედ, თუთუნის ქისაზედ, ქამარზედ 2694 (მინაწ. 3)

მეტალოდია ანუ ზღაპარსიტყვაობა 2581

სასიზმრო მართალი 2570:2